ဟောလို ပြောလို ကြည့်ရှုလိုသူများအတွက်

ဇမ္ဗူကထိကအိမ်ဆောင်

ဆင်ဖြူတောင် တရားတော်များ

အမှတ်(၂)

အရှင်ဂုဏိန္ဒ

သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ
ပဓာနနာယက
ဆင်ဖြူတောင် စာသင်တိုက်
၁၀၊ တောင်ရပ်ကွက်
၁၀၈၊ တောင်ဘုရားအတွင်း
သာကေတ၊ ရန်ကုန်

ဟောလို ပြောလိုကြည့်ရှုလိုသူများအတွက်

ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ကြီး
ဆင်မြူ့တောင်ဆရာတော်တရားတော်များ

အမှတ် (၂)

အရှင်ဂုဏိန္ဒ

သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ

ဆင်မြူ့တောင်စာသင်တိုက်
(၁၀) တောင်ရပ်ကွက်
(၁၀၀) တောင် ဘုရားအတွင်း
သာကေတ၊ ရန်ကုန်
ဖုန်း—၀၁/၅၄၀၈၅၀

သာသနာ-၂၅၃၀ ကောဇာ-၁၃၅၉ ခရစ်-၁၉၉၇

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူထုတ်ဝေခွင့်အမှတ် (၇ / ၉၇) {၆}
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် (/ ၉၇) [   ]

-

ပထမအကြိမ်

-

အုပ်ရေ-၂၀၀၀

-

၁၉၉၇-ခုနှစ်

-

ဇူလိုင်လ

-

ပန်းချီ-ဦးစိုးလှိုင်

-

ဖုံးရိုက်-စာပေပေါင်းကူးပုံနှိပ်တိုက်

-

စာအုပ်ချုပ်-အောင်မြင်နှင့်အဖွဲ့

-

တန်ဖိုး-၁၈၀

-

ဦးတင်မောင် (၀၂၄၈)၊ စာပေပေါင်းကူး စာအုပ်တိုက်၊ အမှတ်-၃၀၊ အေ/အီး သေဘယက္ကာလမ်း၊ (၉၈)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့က ထုတ်ဝေ၍ ဦးတင်မောင်(၀၂၅၆-မြဲ)၊ စာပေပေါင်းကူးပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၆၄-ဂ၊ ကြာပဒုမ္မာလမ်း၊ ၃/ခ-ရပ်ကွက် (ငွေကြာပံ့ရိပ်သာ)၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်သည်။ (ဖုန်း-၅၆၅၉၁၅)။

အရှင်ဂုဏိန္ဒ

သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
●	နိဒါန်း	(င)
*	ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်	(ဍ)
၁။	ရခဲလှသည် အာဇာနည် တရားတော်	— ၁
၂။	ချမ်းသာလေးပါး တရားတော်	— ၁၃
၃။	အတူပြုက အတူရ တရားတော်	— ၁၉
၄။	အကောင်းလေးဖြာ မှတ်စရာ တရားတော်	— ၂၄
၅။	တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တရားတော်	— ၃၃
၆။	ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ တရားတော်	— ၄၀
၇။	မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ တရားတော်	— ၄၈
၈။	သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ တရားတော်	— ၅၇
၉။	တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက် တရားတော်	— ၆၂
၁၀။	သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	— ၇၄
၁၁။	ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	— ၈၀
၁၂။	ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	— ၈၄
၁၃။	ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	.... ၉၂
၁၄။	နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	— ၁၀၇
၁၅။	တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်	— ၁၂၀
၁၆။	တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာ တရားတော်	— ၁၃၂
၁၇။	ငါဘယ်လိုလူ သတိမူ တရားတော်	— ၁၅၅
၁၈။	ဒါနမျက်မှောက် ဆောင်းကျိုးရောက် တရားတော်	— ၁၆၂
၁၉။	ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းပါ တရားတော်	— ၁၈၅
၂၀။	နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း တရားတော်	— ၁၉၅
၂၁။	အောင်ခြင်းလေးရပ် အမြတ်လေးပါး တရားတော်	— ၂၁၇
၂၂။	ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်	— ၂၆၁
၂၃။	အခါမသင့် အခွင့်မသာ တရားတော်	— ၂၇၄

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၄။	အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ တရားတော်	— ၂၈၂
၂၅။	အားထုတ်သူဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် တရားတော်	— ၂၉၀
၂၆။	ပြည့်စုံစေသား စက်လေးပါး တရားတော်	— ၃၀၁
၂၇။	အပါယ်မရောက် အပါယ်မကြောက် တရားတော်	— ၃၀၉
၂၈။	တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား တရားတော်	— ၃၁၆
၂၉။	သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး တရားတော်	— ၃၂၆
၃၀။	မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော်	— ၃၃၃
၃၁။	ထာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင် တရားတော်	— ၃၃၉
၃၂။	အရှာမှားမှု သတိပြုပါ တရားတော်	— ၃၅၃
၃၃။	စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ တရားတော်	— ၃၆၂
၃၄။	မကယ်နိုင်ရှာ ဘေးသုံးဖြာ တရားတော်	— ၃၇၀
၃၅။	သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် တရားတော်	— ၃၇၈
၃၆။	ပြိုင်ကြည့်ရင်း၌ တရားရ တရားတော်	— ၃၉၅
၃၇။	သံဃိကက ပိုပါတယ် တရားတော်	— ၄၀၉
*	ဆောင်တော်မူ	— ၄၄၀
*	မဟာကထိက ဘိတ်ဆောင် နိဂုံး	— ၄၄၂

သေချာကြည့်စမ်း စေတနာ နိဒါန်း

ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ဆင် သိုဝေချင်

စာရေးသူ၏ မွေကထိက အိတ်ဆောင် ဆင်ဖြူတော် တရားတော်များ အမှတ် (၁) စာအုပ် မျက်နှာဖုံး၌ ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ဆင် ရုပ်ပုံများ ပီပြင်စွာ ဖော်ပြထားပါသည်။

၎င်းရုပ်ပုံများ ဘယ်လိုသဘော အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဖော်ပြထားပါသလဲဟု မေးလာသူတွေ တော်တော်များများ ရှိနေပါသည်။

မေးလာသူတွေ သိလိုသူတွေအတွက် ဖြေကြားရန် စာရေးသူမှာ တာဝန်ရှိနေပါသည်။

စာရေးသူသည် မဟာစရိယ အောင်မြင်ပြီး ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသကို စွဲမြဲစွာ ရွတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ ၇-၂-၉၂ နေ့မှ စ၍ ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါသည်။

၉-၂-၉၂ နေ့ ည ၁၀-နာရီ ၃၀-ခန့်တွင် ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသ ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး အိပ်စက်ပါသည်။

အိပ်ပျော်ပြီး အတန်ကြာသော် မိမိအိပ်ရာ၏ အနီးမှာ ဆင်ဖြူတော် တစ်စီး ကကြိုးတန်ဆာ ရတနာအစုံနှင့် မြူးမြူးကြွကြွ ကနေပုံ၊ ယို ဆင်ဖြူတော်၏ အနီးမှာပင် ခြင်္သေ့ကြီး တစ်ကောင် အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် နေပုံတို့ကို အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

အထက်ပါ အိပ်မက်ထဲတွင် ဆင်ဖြူတော်ပါသည့်အတွက် ဆင်ဖြူ အမည်ပါသည့် ယခု မိမိ သီတင်းသုံးရာ ဆင်ဖြူတောင်ကျောင်းကို မထင်မှတ်ဘဲ ရရှိခြင်း အိပ်မက်ထဲ အတိုင်းပင် ဆင်ဖြူတော် မြူးမြူးကြွကြွ ကနေပုံများကို တိုက်ကျောင်းနံရံ မျက်နှာစာ သံဆကာများ၌ တွေ့ရခြင်းကို ရည်ညွှန်း၍ ဆင်ဖြူတော်ပုံ၊

ဗီရိုအဝိုင်းကြီးတစ်ခု၌ လည်းကောင်း၊ တိုက်ကျောင်း ခေါင်းရင်းဘက် နံရံတစ်ခု၌ လည်းကောင်း၊ ခြင်္သေ့ကြီး တစ်ကောင်စီကို တွေ့မြင်ရခြင်းကို ရည်ညွှန်း၍ ခြင်္သေ့ပုံ၊

ဆင်ဖြူတော်ဘောင် တရားတော်များ အမှတ် (၂)

စာရေးသူသည် တနင်္သာသားဖြစ်ခြင်း, စာရေးသူ ယခု သီတင်း သုံးရာ ဆင်ဖြူတောင် စာသင်တိုက်အတွင်း၌ ကြည့်မြင်တိုင် ကျား မမြစ် ဒေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင်များ လှူဒါန်းထားသော ကျားတိုက်ကျောင်း ရှိနေခြင်း အထက်ပါ တိုက်ဆိုင်မှုများကို ရည်ညွှန်း၍ ကျားပုံကို တရားစာအုပ် မျက်နှာဖုံး၌ ပုံဖော်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်မှာ စာရေးသူ၏ ကျား, ခြင်္သေ့, ဆင် သိဒေချင် ပဋ္ဌာန်း ကန်ခိုး အစွမ်းချိုးပြ ဆန္ဒမှန်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

"ပဋ္ဌာန်းအိပ်မက် ထူးခြားချက်" ကဗျာ

- အိပ်မက်ကဗျာ၊ အိပ်မက်စာတမ်း၊
  အိပ်မက်[illegible]န်းကို၊ ကဗျာဆိုအံ့။

- ဟိုအကိတ်က၊ ညတစ်ညမှာ၊
  ဘာဂဝါ-ဇိန၊ အဝီအကျဖောခဖော်၊
  တရားတော်ထူးဆန်း၊ မြတ်ပဋ္ဌာန်းကို၊
  ရှ[illegible]န်းကြည်သာ၊ ရွတ်ပြီးပါလျှင်၊
  အိပ်ရာဝင်ခဲ့။

- အိပ်မင်မကြာ၊ သိပ်ရှင်ပါသည်၊
  ရတနာခေါ်၊ ဆင်ဖြူတော်သူ၊
  မြားခုန်က,ပြီး၊ ခြင်္သေ့ကြီးပါ၊ အနီးမှာရှိ၊
  [illegible]သည်၊ [illegible]အိပ်မက်၊
  [illegible]ချင်[illegible] ည[illegible]။

- ဆင်ဖြူ,ခြင်္သေ့၊ အိပ်မက်တွေ့၍၊ (မြင်ခင်ဘွေ့၍)
  ကောင်းပေအဘိတ်၊ ကောင်းနိမိတ်ဟု၊
  စိတ်ထင်ခဲ့တိုင်း၊ မုန့်မဆိုင်းပေ၊
  မြို့သာခေမှ၊ ဆင်လှရဘနာ၊ အမည်ပါဆောင်၊
  ဆင်ဖြူတောင်ခေါ်၊ ကျောင်းတိုက်တော်ကို၊
  ဖိ[illegible]ပန်း၊ ဘာင်ချမ်းမြ၊
  ရှင်[illegible]းရခဲ့။

- [illegible]ခါ၊ ကျောင်းမျက်နှာစာတွင်၊
  ဆင်[illegible]ရ[illegible]နာ၊ မြင်ကြာရာက၊
  မျ[illegible]ဖြ[illegible]စစ်၊ တစ်ရာ့ရှစ်ပင်။

နိဒါန်း

* မြတ်သောခြင်္သေ့၊ ရှာကြံစေ့ပြန်၊
တိုက်နန်းရုံနှင့်၊ ထပ်မှန်တွေ့တာ၊
ဝိရိမှာပဲ။

* အိပ်မက်ထဲက၊ ဆင်လှအကျော်၊
ဆင်ဖြူတော်နှင့်၊ ခင်ဖော်အနီး၊
ခြင်္သေ့ကြီးဟာ၊ တည်ငြိမ်စွာပင်၊
တွေ့ကာမြင်ရ ချိန်ကာလမှာ၊
အော်၊ထူးစွာဟု၊ အံ့ဩပြုမိ။

* ကြီးဘိဆင်နှင့်၊ ခြင်္သေ့ ဆင်ကား၊ အိပ်မက်လွှာကြောင့်၊
မှန်စွာမစောင်း၊ ဆင်ဖြူတောင်ကျောင်းရ၊
ပဓာနမဲ၊ အကြီးအကဲဖြစ်ရ၊
တိုက်ဆိုင်လှစွာ၊ ဗိကာဘျာနုံ စိကာပြုမိ။

* မြတ်သည့်ပဋ္ဌာန်း၊ မြတ်အစွမ်းကြောင့်၊
ထူးဆန်းအိပ်မက်၊ ထူးခြားချက်ကို၊
ကဗျာဆိုလျက်၊ အိပ်မက်ကဗျာ၊
ကြည့်စမ်းပါဟု၊ နိဒါန်းပြုသည်၊
ပဋ္ဌာန်းရွှေစာ အစွမ်းတည်း။

အမှတ်(၂) မှာ ခုဂ-ပုဒ်ပါ

စာရေးသူသည် ဟောလို, ပြောလို့, ကြည့်ရှုလိုသူများအတွက် ဓမ္မကထိက အိတ်ဆောင် ဆင်ဖြူတောင် တရားတော်များ အမှတ်(၁)ကို တစ်လကျော်မျှသာ ရေးသားရပေသည်။

ယခု နောက်ထပ်တစ်ဖန် အမှတ်(၂)ကို ရေးသားသောအခါ၌လည်း တစ်လကျော်မျှ ရေးသားပါက ပြီးလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ပေသည်။

ဤအမှတ်(၂)စာအုပ်ကို ၁၃၅၈–ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၃–ရက်၊ ၂၉–၄–၉၆(တနင်္လာနေ့)မှ စတင်ရေးသားခဲ့ပါသည်။

တရားတော်ပုဒ်ရေ(၁၈)ပုဒ် ပြီးသောအခါ စင်္ကာပူနိုင်ငံ သွားရန် အစကြောင်းဖန်လာသဖြင့် ဆက်မရေးဖြစ်တော့ပါ။

စင်္ကာပူနိုင်ငံမှ ပြန်လာပြန်တော့လည်း ဝါဆိုဝါကပ်ရန် နီးကပ်နေပြန်သဖြင့် ဝါဆိုသင်္ကန်း၊ ဝါဆိုဆွမ်းကပ်များက တရားဟောရန် ဆီးကြိုနေပြန်သည်။

ဝါဆိုပြီးပြန်တော့လည်း စာသင်သားများအား စာဝါတွေ ပို့ချပေးနေရသဖြင့်၊ အချိန်ပြည့် မရေးသားနိုင်ခဲ့ပါ။

စာဝါနားသည့် အားလပ်ချိန်လေးများကို အနားမယူဘဲ ဆက်လက်ရေးသားခဲ့ရာ ၁၃၅၈-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်၊ (၂၇.၉-၉၆)သောကြာနေ့မှာ ကောင်းစွာ ပြီးမြောက် ခရီးရောက်ခဲ့ပေသည်။

ရေးပြီးသော တရားတော်ပုဒ်ရေပေါင်းမှာ ၄၇-ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ထို ၄၇-ပုဒ်တွင် မိဖကျေးဇူးတရားတော် ၁၀-ပုဒ် ပါရှိနေပါသည်။

တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်သူ အရှင်ပညာစက္က-က "မိဖကျေးဇူးတရားတွေ တစ်အုပ်ထုတ်လိုက်ပါလား"ဟု ပြောကြားသဖြင့် မိဖကျေးဇူး တရားတော်များကို တစ်အုပ်တည်း သီးသန့်ခွဲကာ ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။

ယင်းသို့ မိဖကျေးဇူးတရားတော် ၁၀-ပုဒ် တစ်အုပ် သီးသန့်ခွဲထုတ်လိုက်သဖြင့် ဓမ္မကထိကအိတ်ဆောင် ဆင်ဖြူတောင် တရားတော်များ အမှတ် (၂)၌ တရားတော် ၃၇-ပုဒ် ကျန်ရှိ ပါရှိပါသည်။

ငါးလခန့်ကြာ တရားစာ

စာရေးသူသည် တစ်လကျော်ရေးသားပါက ပြီးပြတ်မည်ထင်သော ဤအမှတ် (၂) တရားတော်များသည် ၅-လခန့်ကြာသွားပေသည်။

အမှတ် (၁) မှာ ကြည့်ကြပါ

စာရေးသူ၏ ရေးသားပုံ အစီအစဉ်၊ တရားတော်အမည် ပေးနည်း၊ တရားဟောရာ ညွှန်ကြားလွှာ၊ မှတ်ချက်ကြည့်ကာ ဟောကြားပါ၊ စသည်တို့ကို ဓမ္မကထိကအိတ်ဆောင် ဆင်ဖြူတောင် တရားတော်များ အမှတ်(၁) မှာ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါဟု မှာကြားလိုပါသည်။

အနန္တမေတ္တာ ပူဇော်လွှာ

မိမိ ဤကဲ့သို့ ရေးတတ်၊ ဟောတတ်၊ ပြောတတ်၊ နေတတ် ထိုင်တတ်အောင် အဖမိဘ မွေးနှစ်ဌာနဖြင့် ထာဝရ ချီးမြှောက်ကြသည့် အနန္တမေတ္တာ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များမှာ—

၁။ ဘဒ္ဒန္တဥတ္တမ သဒ္ဓမ္မကာရီကျောင်းတိုက်၊
ပျားကြီးတောင်ရပ်၊ ရေနံချောင်းမြို့၊

၂။ ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မ ဝဲမရွာကျောင်း၊ ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်၊

၃။ ဘဒ္ဒန္တရာဇိန္ဒ (မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)
ရွှေပြည်ဘုန်း စာသင်တိုက်၊ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့၊

၄။ ဘဒ္ဒန္တသောဘန (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဘဒ္ဒန္တတေဇနီယ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဘဒ္ဒန္တဇနိတ၊ ဘဒ္ဒန္တနန္ဒ၊ ဘဒ္ဒန္တသာဂရ၊
ရွှေတောင် ပါဠိပရိယတ္တိသိုလ်၊ ရေနံချောင်းမြို့၊

၅။ ဘဒ္ဒန္တဇောတိပါလ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဘဒ္ဒန္တမုနိန္ဒာဘိဝံသ၊ ဘဒ္ဒန္တကုဝေရာဘိဝံသ၊
ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တာဘိဝံသ၊ ဘဒ္ဒန္တမုနိက၊
ကြခတ်ဝိုင်း စာသင်တိုက်၊ ပဲခူးမြို့၊

၆။ ဘဒ္ဒန္တတိလောကာဘိဝံသ ချာပယနိယတ္တိ စာသင်တိုက်၊
အင်းစိန်မြို့၊

၇။ ဘဒ္ဒန္တသောဘန (အဂ္ဂမဟာ[illegible]ဏ္ဍိတ)
ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂဝံသ၊ ဘဒ္ဒန္တစိ[illegible]၊
ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ (အဂ္ဂမဟာ[illegible]ပဏ္ဍိတ)
ညောင်တုန်းပါဠိပရိယတ္တိသိုလ် [illegible]၊ ရန်ကုန်[illegible]ဖြစ်ကြပါသည်။

[illegible]ဆရာတော်များ၏ အနန္တမေတ္တာစေတနာစကို [illegible]ရေးပြု မြတ်ကောင်းမှုဖြင့် လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ပါ၏။

အထူးအစဉ် ကျေးဇူးတင်လွှာ

စာရေးသူ၏ ဤကျမ်းစာကို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ပေးသည့် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြို့နယ် ဘောင်ပိုင်း၊ ပညာသိပ္ပံကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော် အရှင်ပညာစက္က (ဝိဂြိုဟ်ပြုနည်း နိဿရည်းကျမ်းပြု ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ဓမ္မာစရိယ)အား အထူးအစဉ် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဤစာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းထင်ပါ၏။

> "ပိဘာကိုဖျက်၊ လိုတာစွက်၍၊ သင့်ချက်ယူဖရး၊ ပြင်ဆင်ပေးလာ၊ အရှင်ပညာစက္က၊ မြတ်ထေရ်ရအား၊ နေ့ညအစဉ်၊ ကျေးဇူးတင်၏"။

အရှင်ဂုဏာနန္ဒ (သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)

ပဓာန နာယက
ဆင်ဖြူတောင် စာသင်တိုက်
(၁၀)တောင်ရပ်ကွက်
(၁၀၈)တောင်ဈေးအထွက်၊
သာကေတ၊ ရန်ကုန်၊
ဖုန်း၊ ၀၁၊ ၂၄၃၈၅၀။

၁၃၅၇-ခု၊ [illegible] လပြည့်နေ့
၂၇-၁၀-၉၆ (သောကြာနေ့)

ယောဂီ ပျော်လို ကြည့်ရှုလိုသူများအတွက်
ဓမ္မကထိက ဒိတ်ဆောင်
ဆင်ဖြူတောင် တရားတော်များ
အမှတ် (၂)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဏ္ဍာဝမန္တိုင် ဖဂိုညာဏ်ဦး

(က) ဂုဏိန္ဒံ ဇဝ ဂုဏာနန္ဒံ၊ ဂုဏာကံ ဂုဏသာမိကံ၊
ဂုဏေဟိ ပါကဋံ နာထံ။ ဂုဏာဒိံ ဂုဏဓေယကံ။

(ခ) ခမ္မံ သံဃဥ္စ အာစေရံ၊ ဝန္ဒာမိ အာဒိသာဒရံ၊
အတ္တာယ ယုဝ ဘိဝုဍ္ဎိနံ၊ မေတ္တာ၊ စိတ္တေန သာနုကံ၊
နာနာဂန္ထေ သုနိဿာယ၊ ဂုမ္ဘံ ဂန္ထံ ကရော မဟံ။

(က) ဂုဏိန္ဒံ–ရေတွက်ပိုင်းခြား မရခြင်းသည့် များပြားဖုံပုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ မှန်သမျှကို စုံပြအဝေ အစိုးရတော်မူပေထသော၊ ဇဝ–စင်စစ်ကေန် အမှန်တကယ်ပင်၊ ဂုဏာနန္ဒံ–သီလသမာဓိ ပညာဂုဏ် အသုံးစုံကို အကုန်လွန်စွာ နှစ်သက်တော်မူတတ်ပါပေထသော၊ ဂုဏာကံ–ရေတွက်ပိုင်းခြား မရခြင်းသည့် များပြားဖုံပုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ မှန်သမျှတွေ ရှိတော်မူပါပေထသော၊ ဂုဏသာမိကံ–ဂုဏ်ပိုင်ဂုဏ်ရှင် ဂုဏ်ဘုရင်စစ် ဂုဏ်သခင် ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဂုဏေဟိ–ရေတွက်ပိုင်းခြားမရခြင်းသည့် များပြားဖုံပုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ မှန်သမျှတို့ဖြင့်၊ ပါကဋံ–လူဘုံ နတ်ဘုံဗြဟ္မာဘုံတိုင် ပျံ့လွှင်ကျော်ကြား ထင်ရှားတော်မူပါပေထသော၊ ဂုဏာဒိံ–ခုနှောင်ဘဝ ချမ်းသာရကြောင်း ဂုဏ်အပေါင်းကို ဆောင်ယောင်းမကာ အောင်ကောင်းရမအောင် မုချပုံသေ ပေးမဝေတော်မူတတ်ပါပေထသော၊ ဂုဏဓေယကံ–နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါခဝေနေ မဂ်ဖိုလ်ရဖေသာက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရေး ဤအတွေးဖြင့် မနွေးခါခါ စေတနာသုံး ဝေဆာပြုံးလျှင် အဆုံးတိုင်အောင် ပြုံးနိုင်ရေးတွက် လေးလေးနက်စွာ မေတ္တာတစ်သွယ် သစ္စာ

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ အာနန္ဒတ္ထေရ
ပဉ္စဝတ္ထုကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ရခဲလှသည့် အာဇာနည် တရားတော်

ဒုလ္လဘောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော အာနန္ဒတ္ထေရဿ ပဉှံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပ ၃-၂ [illegible])

ဒုလ္လဘောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ဒုလ္လဘော အစရှိသော [illegible] ဟော် ဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ-[illegible] အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉှံ-ပြဿနာမေးလျှောက်ခြင်းကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်း ပြု၍၊ ကထေသိ-ကာရုဏာရှေ့ဆောင် မေတ္တာတော်ဖြင့် ဖွင့်ဖော်[illegible] ဟောကြားတော်မူပါပေသတည်း။

ဒုလ္လဘော အစရှိတဲ့ ဒီတရားဒေသနာတော်ကို ဘုရား[illegible]ကိုယ်တော် မြတ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အ[illegible]န္ဒာရဲ့ ပြဿနာ မေးလျှောက်ခြင်းကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟော[illegible]တော်မူခဲ့တာ ပါပဲ။

တစ်နေ့သော့ ရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်မြတ် [illegible] အခါမှာ နေလျက်–

၁။ ဆင်အာဇာနည်သည် ဆဒ္ဒန်ဆင်မျိုး၌လည်းကော[illegible] ဥ[illegible]ပေါ[illegible]ဆင် မျိုး၌လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၂။ မြင်းအာဇာနည်သည် သိန္ဓောမြင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဝလာဟက မြင်းမျိုး၌လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

၃။ နွားလား ဥသဘ အာဇာနည်သည် ဒက္ခိဏာပထ (ဂင်္ဂါ မြစ် တောင် ပိုင်း) အရပ်၌ဖြစ်၏။

ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကို ဟောကြားတော်မူသော မြတ်[illegible]ဘုရားသည် ဆင် အာဇာနည် အစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ရာအရပ် စသည်တို့[illegible]ပေ[illegible]ကြားတော် မူအပ်၏။

ယောကျ်ားအာဇာနည်သည်ကား အဘယ်အရပ်မှာဖြစ်လေသနည်းဟု ကြံစည်မိပါတယ်။

အဲဒီ မိမိရဲ့ ကြံစည်မိတဲ့အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်ပြီးတော့ လျှောက်ထားတဲ့အခါမှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်က "ချစ်သားအာနန္ဒာ ယောကျ်ား အာဇာနည် မည်သည်ကား အလုံးစုံသော အရပ်၌ မဖြစ်–

၁။ အဖြောင့်အားဖြင့်ကား အလျား ယူဇနာ (၃၀၀)၊

၂။ အနံယူဇနာ (၂၅၀)၊

၃။ အဝန်းယူဇနာ (၉၀၀)ရှိသော ပဈ္ဈိမ အရပ်ဒေသအရပ်တွင် များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ တစ်မျိုးမျိုး၌သာ ဖြစ်၏"

ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဤဂါထာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒုလ္လဘော ပုရိသာဇညော၊ န သော သဗ္ဗတ္ထ ဇာယတိ။

ယတ္ထ သော ဇာယတိ ဓီရော၊ တံကုလံ သုခမေဓတိ။

ပုရိသာဇညော ယောကျ်ား အာဇာနည်ကို၊ ဒုလ္လဘော-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအပ်၏၊ ဝါ-ရခဲ၏၊ သော-ထိုယောကျ်ားအာဇာနည်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်၊ အလုံးစုံသောအမျိုးတို့၌၊ နဇာယတိ-ကေန်စင်စစ် အမှန်ပင် မဖြစ်နိုင်ပေ၊ ဓီရော-မြတ်သောပညာရှိသော၊ သော-ထိုယောကျ်ား အာဇာနည်သည်၊ ယတ္ထ-အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ-ဖြစ်၏၊ တံကုလံ-ထိုအမျိုးသည်၊ သုခံ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဧဓတိ-ကောင်းစွာမသွေ ရောက်ရပါပေသတည်း။

(သာဓု....သာဓု....သာဓုပါဘုရား။)

ယောကျ်ား အာဇာနည်ကို ရခဲတယ်တဲ့၊ ဘာကို ရခဲသတဲ့လဲ။

(ယောကျ်ားအာဇာနည်ကိုပါဘုရား)

ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ရခဲလှသည် အာဇာနည် တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒီအာနန္ဒသုတ်ရဲ့ ဥဝတ္ထုမှာ အာဇာနည် လေးမျိုး ဖွင့်ပြထားတယ်၊ ဘယ်နှစ်မျိုး ဖွင့်ပြထားသတဲ့လဲ။

(လေးမျိုးပါဘုရား။)

အဲဒီ လေးမျိုးက–

၁။ ဆင် အာဇာနည်၊

၂။ မြင်း အာဇာနည်၊

၃။ နွားလားဥသဘ အာဇာနည်၊

၄။ ယောကျ်ား အာဇာနည်တို့ပါပဲ။

အဲဒီလေးမျိုးထဲမှာ ယောကျ်ား အာဇာနည်ရဖို့ မလွယ်ကူဘူးတဲ့။

ဒီနေ့ လောကုတ္တရာ အတန်း စာမေးပွဲအသီးသီးကို အောင်မြင်တဲ့အတွက် အပူဇော်ခံနေတဲ့ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေဟာ အာဇာနည်တွေပါပဲ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အောင်တဲ့ သံဃာတွေနဲ့ မအောင်တဲ့ သံဃာတွေ ဘယ်သံဃာက များသလဲ။

(မအောင်တဲ့သံဃာက များပါတယ်ဘုရား။)

စာတွေ တကယ်ကြိုးစားလို့ တကယ် အောင်သာကဲ့ ဒီအပူဇော်အကြည်ညိုခံနေတဲ့ သံဃာတော်တွေဟာ ယောကျ်ား အာဇာနည်တွေပါပဲ။

စာအောင်သံဃာယောကျ်ားအာဇာနည်တွေမရခဲဘူးလား။

(ရခဲပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ရခဲလှသည် အာဇာနည် တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒီနေ့ဟောနေတဲ့ တရားတော်ရဲ့ အမည်ကို ''ယောကျ်ားဇာနည် ရခဲသည်''၊ ''ယောကျ်ားဇာနည် ရခဲသည်'' လို့ အမည် ပေးရင်လည်း ရတယ်နော်၊ (မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

- ဆင်, မြင်း, နွားလား၊ မြတ်ယောကျ်ားမည်၊ အာဇာနည် လေးလီရှိပါတယ်။
- ရခဲလှသည်၊ အာဇာနည်၊ အတည်ယောကျ်ားကွယ်။
- ယောကျ်ားဇာနည်၊ ရခဲသည်၊ အတည်မှတ်ရမယ်။
- သံဃာဇာနည်၊ ရခဲသည်၊ အတည်မှတ်ရမယ်။
- ရခဲလှသည်၊ အာဇာနည်၊ အတည်ဟောခဲ့တယ်။
- ဆင်, မြင်း, နွားလား၊ မြတ်ယောကျ်ား ကားပါလေ အာဇာနည်။
- ရခဲတာကား၊ မြတ်ယောကျ်ား၊ ထူးခြားအာဇာနည်။

ပညာတော်တဲ့, ပညာကျော်တဲ့, စာတွေအောင်တဲ့ သံဃာတော်, သံဃာကျော်, ယောကျ်ားတော်, ယောကျ်ားကျော်တွေကိုမြေ့ရ, မြင်ရ, ဖူးမြော်ရဖို့ တို့ဒကာ, ဒကာမတွေ တကယ်မလွယ်ကူဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ပညာတော်တဲ့, ပညာကျော်တဲ့ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေကို ပူဇော်လိုက်ရတော့ ဒကာ, ဒကာမတွေမှာ ပညာတော်တဲ့ ပညာကျော်တဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရသည်အထိ ရရှိသွားမယ်။ အောင်မြင်တဲ့ သံဃာတော်တွေကို ပူဇော်လိုက်ကြတော့ လောက- သာသနာ အရာရာမှာ အောင်မြင်တဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ မလွဲမသွေ ရရှိမယ်ပေါ့။

ကဲ– လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* တော်သူကိုပင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ လူရှင်တိုင်းမှာကွယ်။
* တော်တဲ့အကျိုး၊ တော်တန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုးရရှိမယ်။
* ကျော်သူကိုပင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ လူရှင်တိုင်းမှာကွယ်။
* ကျော်တဲ့အကျိုး၊ ကျော်တန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုး ရရှိမယ်။
* အောင်သူကိုပင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ လူရှင်တိုင်းမှာကွယ်။
* အောင်တဲ့အကျိုး၊ အောင်တန်ခိုး၊ အမျိုးမျိုးရရှိမယ်။

ဒကာ, ဒကာမ တွေ၊ တော်တဲ့, ကျော်တဲ့, အောင်တဲ့ကောင်းကျိုးတရားတွေ မ ... ကြဘူးလား။

(လိုလားကြပါတယ်ဘုရား။)

လိုလားကြ ... ဘာလုပ်ရမတဲ့လဲ။

(တော်တဲ့, ကျော်တဲ့, အောင်တဲ့ သံဃာတွေကို ပူဇော်ချီးမြှောက်ရမှာပါဘုရား။)

လောက ... မေးပွဲတွေမှာ ရက်ထူးအသီးသီးတွေနဲ့ အောင်မြင်တဲ့ ပညာတော ... ကို ချီးမြှောက်ရင်လည်းပဲ တော်တဲ့, ကျော်တဲ့, အောင်တဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေအတူပဲ ရတာပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ယနေ့ ... စာအောင်သံဃာတော်ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲဆိုတော့ သံဃာတွေကို အဓိကထားပြီးတော့ ဟောပေးနေတာပါ၊ သံဃာတွေလှူဖို့ချည်း ဆွဲဟောနေတယ်လို့ ... ကင်မှတ်ပါနဲ့။

ဒီနေ့ ဟောနေတဲ့ တရားတော်မှာလာတာက အာဇာနည်လေးမျိုး၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ပဌမအုပ်၊ ပုဂ္ဂလဝဂ် (နှာ- ၇၆- ၇၇) မှာလာတဲ့ ဓမ္မဟတ္ထာအာဇာနည်, မြင်းအာဇာနည်ဆိုတဲ့ အာဇာနည် (၂) မျိုးထည့်လိုက် ... အာဇာနည်(၆)မျိုးရှိတယ်လို့ ဗဟုသုတအနေဖြင့် မှတ်ထားကြပါဦး။

ယောက်ျားအာဇာနည်ဆိုတာ တကယ် ရခဲပါတယ်၊ ဆင် စတဲ့ အာဇာနည်တွေကတော့ ရလွယ်ပါတယ်။ အဲဒီရခဲတဲ့ ယောက်ျားအာဇာနည်ဟာ ပစ္စန္တရစ်အရပ်နဲ့ ယုတ်ညံ့တဲ့အမျိုးမှာ ဘယ်တော့မှမဖြစ်ပါဘူး။ မဇ္ဈိမအရပ်ဒေသမှာ လူအများရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှာထိုက်တဲ့ မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုး ဒီ(၂)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

- ယောက်ျားမြတ်မည်၊ အာဇာနည်၊ အတည်ရခဲတာ။
- ဆင်, မြင်း စသည်၊ အာဇာနည်၊ အတည်ရလွယ်ပါ။
- ပစ္စန္တရစ်၊ ယုတ်ညံ့လစ်၊ မဖြစ်အမျိုးမှာ။
- မင်း, ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ဒီနှစ်မျိုး၊ ဖြစ်ရိုးတစ်မျိုးမှာ။

ဒကာ, ဒကာမတွေ သေသေချာချာမှတ်ထားကြနော်၊ တော်တဲ့, ကျော်တဲ့, အောင်တဲ့ ယောက်ျားအာဇာနည်, သံဃာအာဇာနည်ဆိုတာ ပစ္စန္တရစ်အရပ်မှာ ဘယ်တော့မှမဖြစ်ဘူး၊ ယုတ်ညံ့တဲ့ အောက်ကျတဲ့အမျိုးမှာ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ပါဘူး။ မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုး တစ်မျိုးမျိုးမှာပဲ ဖြစ်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီယောက်ျားအာဇာနည်ဖြစ်တဲ့ အရပ်ဒေသနဲ့ အမျိုးဟာ ကြီးပွားပြီ၊ တိုးတက်ပြီ၊ ချမ်းသာပြီကဲ့။ (ကြီးပွား တိုးတက်, ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ပြီတဲ့။)

ဒီတော့ ဒကာ, ဒကာမတွေ ကြီးပွား တိုးတက်ပြီး ချမ်းသာချင်ရင် ကိုယ့်အရပ်ဒေသ၊ ကိုယ့်အမျိုးထဲက ယောက်ျားအာဇာနည်ပေါ်ဖို့ မလိုဘူးလား။

(လိုပါတယ်ဘုရား။)

ယနေ့လောကဘက်ကိုပဲ ကြည့်ကြည့်၊ သံဃာဘက်ကိုပဲ ကြည့်ကြည့် ကိုယ့်အရပ်ဒေသက, ကိုယ့်အမျိုးထဲက တော်တဲ့သူတွေပေါ်လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီအရပ်ဒေသနဲ့ အဲဒီအမျိုးကြီးပွားတိုးတက်ချမ်းသာနေကြတာ ဒကာ, ဒကာမတွေ ပြောရော ဟောရော မလိုလောက်အောင် သိပြီးသား ဖြစ်နေပါပြီ။

ဒီတော့ ကိုယ့်တိုင်း, ကိုယ့်နိုင်ငံ, ကိုယ့်လူမျိုး, ကိုယ့်မြို့,ကိုယ့်နယ်, ကိုယ့်ရပ်ရွာ, ကိုယ့်ဒေသ, ကိုယ့်အမျိုး ကြီးပွား ချမ်းသာအောင် တိုးတက်အောင် ယောကျ်ားအာဇာနည်ပေါ်ဖို့လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ကိုယ့်အရပ်ဒေသက တော်တဲ့ သံဃာတွေ, လူတွေ ပေါ်ပေါက်လာရင် ချီးမြှောက်အားပေးရမယ်၊ ဘယ်တော့မှ မနှိမ်သင့်ဘူး။ ဒါဘာ့ကြောင့် ပြောရဟောရသလဲဆိုရင်တော့ တချို့ဒေသက လူတွေဟာ ကိုယ့်အရပ်ဒေသကတော်တဲ့ သံဃာတွေ, လူတွေအတွက် ဂုဏ်မယူတတ်တဲ့ အတွက် ဂုဏ်ယူတတ်အောင် ပြောရ ဟောရတာပါပဲ။

ဒကာ, ဒကာမတွေ၊ ကိုယ့်အရပ်ဒေသနဲ့ ကိုယ့်အမျိုး မကြီးပွား, မတိုးတက်, မချမ်းသာစေချင်ဘူးလား။

(ကြီးပွား တိုးတက် ချမ်းသာစေချင်ပါတယ်ဘုရား။)

အေး တကယ် ကြီးပွားတိုးတက်ချမ်းသာစေချင်ရင် သံဃာတော်တွေဘက်မှာ သံဃာ့အာဇာနည်၊ သာသနာ့အာဇာနည်၊ လူတွေဘက်မှာ အမျိုးသားအာဇာနည်တွေ ထွက်ဖို့ လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ အာဇာနည်တွေပေါ်အောင် ဆုတောင်းရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘာထဲ့လဲ။

(အာဇာနည်တွေပေါ်လာအောင် ဆုတောင်းရမှာပါဘုရား။

ဆုတောင်းကြရဲ့လား။

(ဆုတောင်းကြပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

- ကိုယ့်ဒေသကို၊ ကြီးပွားလိုက၊ သံဃာ့ဇာနည်၊ လူဇာနည်တို့၊ အတည်မနှေးပေါ်ပေါက်ရေး၊ အပြေးဆုတောင်းပါ။
- ကိုယ့်အမျိုးကို၊ ကြီးပွားလိုက၊ သံဃာ့ဇာနည်၊ လူဇာနည်တို့၊ အတည်မနှေး ပေါ်ပေါက်ရေး အပြေးဆုတောင်းပါ။
- ကိုယ့်နိုင်ငံကို၊ ကြီးပွားလိုက၊ သံဃာ့ဇာနည် လူဇာနည်တို့၊ အတည်မနှေး၊ ပေါ်ပေါက်ရေး၊ အပြေးဆုတောင်းပါ။

မှတ်ချက်။ ။တိုးတက်လိုက၊ ချမ်းသာလိုက၊ ဒီ(၂) ပိုဒ် အထက်ပါ (ကြီးပွားလိုက) နေရာမှာ ပြောင်းလဲပြီး တိုင်ချပေးပါ။

ဒီတော့ ဒကာ့ ဒကာမတွေ မနေ့အမြန် အပြေးအလွှား ဆုတောင်းလို့ ဆုတောင်းပြည့်ပြီး အာဇာနည်ပေါ် ပေါက်လာရင် အားပေးရမယ် ချီးမြှောက်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

အာဇာနည်ပေါ်၊ ချီးမြှောက်သော်၊ လူတော်လူကောင်းပါ။

အာဇာနည်ပေါ်၊ အားပေးသော်၊ လူတော်လူကောင်းပါ။

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက မိမိတို့မြို့ မိမိတို့ ရပ်ကွက်၊ မိမိတို့ စာသင်ကျောင်းတိုက်ကြီးကနေ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ စာတော်တဲ့၊ စာအောင်တဲ့ သံဃာတော်တွေကို ချီးမြှောက်ပူဇော်အားပေးနေကြတာဆိုတော့ လူတော်လူကောင်းတွေလို့ ဂုဏ်ပြုခဲ့ပါရစေ တရားနာ။

ဒီနေ့ စာအောင်သံဃာ သာသနာ့အာဇာနည်တွေကို ပူဇော်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ ဘယ်လိုလူတွေပါလိမ့်။

(လူတော် လူကောင်းတွေပါ ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကိုဟောနေတဲ့ တရားတော်ရဲ့ အမည်ကို ''လူတော်လူကောင်း'' တရားတော်လို့ အမည်ပေးလိုက်ရင်ကော ရနိုင်ဘူးလား။ (ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* အာဇာနည်ပေါ်၊ မြဲပူဇော်၊ လူတော် လူကောင်းပါ။
* အာဇာနည်ပေါ်၊ မနှိမ်သော်၊ လူတော် လူကောင်းပါ။
* အာဇာနည်ပေါ်၊ မမေ့သော်၊ လူတော် လူကောင်းပါ။

ကိုယ့်အရပ်ဒေသက၊ ကိုယ့်အမျိုးထဲက အာဇာနည်ပေါ်လာရင် မနှိမ်နဲ့၊ မမေ့နဲ့၊အဲဒါ လူတော်လူကောင်း လက္ခဏာပဲ။ နှိမ်ရင်၊ မေ့ရင်၊အားပေးမှု၊ ချီးမြှောက်မှုတွေမပြုရင် လူတော်လူကောင်းစာရင်းထဲပါနိုင်ပါ့မလား။

(မပါနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

ဒီနေရာမှာ ပုရိသာဇည (ယောကျ်ားအာဇာနည်အရ) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားကို ယူရမယ်တဲ့၊ ဘာကိုယူရမဟဲ့လဲ။

(သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားကို ယူရမှာပါ ဘုရား။)

အဲဒီ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်တည်းဟူသော မြတ်သော ပညာရှင် ယောကျ်ား အာဇာနည်ကြီး ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်တော်မူလာတဲ့အတွက် ကြောင့် ဘုရားပွင့်တဲ့ အရပ်ဒေသနဲ့ ဘုရားရဲ့ အမျိုးတွေ ကြီးပွားချမ်းသာ သွားကြတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောကီမှာလည်း ကြီးပွား တိုးတက် ထင်ရှား ကျော်ကြားပြီး ချမ်းသာသွားကြတယ်၊ လောကုတ္တရာမှာလည်း မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာစစ်၊ ချမ်းသာမှန်ကြီးကို ရရောက်သည်အထိ ချမ်းသာသွားကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် လောကီမျက်လုံးနဲ့ပဲ ကြည့်ကြည့်၊ လောကုတ္တရာ မျက်လုံးနဲ့ပဲ ကြည့်ကြည့် ဘုရားစတဲ့ သူတော်ကောင်း ပညာရှိ အာဇာနည်ကြီးတွေ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အရပ်ဒေသနဲ့ အမျိုးဟာ ကြီးပွားတိုးတက် တန်ခိုးထွက်ပြီး ချမ်းသာ သွားကြတယ်။

ဒါကြောင့် အာဇာနည်ပေါ်အောင် ဆုတောင်း၊ အာဇာနည် ပေါ် ပေါက်လာရင် ပူဇော် ချီးမြှောက်အားပေးပါလို့ သတိပေး ဟောပြော ပေးနေတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* အာဇာနည်တွေ၊ ပေါ်ပါစေ၊ ဆုချွေတောင်းကြပါ။
* အာဇာနည်ပေါ်၊ အမြဲနော်၊ ပူဇော်ချီးမြှောက်ပါ။
* အာဇာနည်ပေါ်၊ အမြဲနော်၊ ပူဇော်အားပေးပါ။

ဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေအာဇာနည်ပေါ်လာရင် ပူဇော်ရမှာလား၊ နှိမ်ရမှာလား။

(ပူဇော်ရမှာပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ''သူ့ဂုဏ်ကိုမြှင့်၊ ကိုယ့်ဂုဏ်မြင့်၏။'' သူ့ဂုဏ်ကိုနှိမ့်၊ ကိုယ့် ဂုဏ်နိမ့်၏''လို့ ဆိုမထားဘူးလား။

(ဆိုထားပါတယ်ဘုရား။)

လောကီမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် တော်တဲ့၊ ကျော်ဇွဲ၊ အောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဂုဏ်တွေကို မြှင့်ပေးလိုက်ရင် ပူဇော်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ ဂုဏ်တွေဟာလည်း မြင့်သွားတာပါပဲ။

ဒီနေ့ ပူဇော်နေကြတဲ့ဒကာ ဒကာမတွေဟာ ''ဂုဏ်မြင့်သူတွေ၊ဂုဏ်မြင့်သူတွေ''ပါ၊ ဘာလဲတဲ့ တရားနာ။

(ဂုဏ်မြင့်သူတွေ၊ ဂုဏ်မြင့်သူတွေပါဘုရား။)

တော်တဲ့ ကျော်တဲ့ အောင်မြင်နေတဲ့ သူတွေရဲ့ ဂုဏ်ကို နှိမ်နေရင် ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ဂုဏ်မြင့်နိုင်ပါ့မလား။

(မမြင့်နိုင်ပါဘူးဘုရား။)

တော်သူ ကျော်သူ အောင်မြင်နေသူတွေရဲ့ ဂုဏ်ကို နှိမ့်ရင် သူ့ဂုဏ်ကို နှိမ့်ရင်တော့ ဘာတဲ့လဲ။

(ကိုယ့်ဂုဏ်နိမ့်ပါဘုရား။)

ဒီတော့ ကိုယ့်ဂုဏ်မြင့်ချင်ရင် ဘာလုပ်ရမယ်တဲ့လဲ။

(သူ့ဂုဏ်ကို မြှင့်ပေးရမှာပါဘုရား။)

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေနဲ့တကွ အခြားသော ဒီတရားတော် နာကြားရထဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ''ဂုဏ်မြင့်သူတွေ ဂုဏ်မြင့်သူတွေ'' ဖြစ်ကြပါစေ၊ ''ဂုဏ်နှိမ့်သူတွေ ဂုဏ်နိမ့်သူတွေ'' မဖြစ်ကြပါစေနဲ့ ဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ''ရခဲလှသည် အာဇာနည်'' ဆိုတဲ့ တရားတော် ရေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေး ဟောပြောခဲ့ပါတယ် တရားနာ။

ဒီနေ့ တရားနာနေကြသဲ့ ပူဇော်နေကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဟာ ဂုဏ်သိတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေပါ၊ ဘာသိတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေတဲ့လဲ။

(ဂုဏ်သိတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေပါဘုရား။)

ဟုတ်တယ်၊ တော်ဂုဏ် ကျော်ဂုဏ် အောင်ဂုဏ်ရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေရဲ့ တော်ဂုဏ် ကျော်ဂုဏ် အောင်ဂုဏ်တွေကို တကယ်သိလို့ ပူဇော်နေကြတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ အပူဇော်ခံနေကြတဲ့ သာသနာ့အာဇာနည် သံဃာတော်မျိုးတွေ ပေါ်ပေါက်ဖို့ လွယ်ကူရဲ့လား။

(မလွယ်ကူပါဘူးဘုရား။)

တွေ့မြင်ရဖို့၊ ဖူးမြော် ပူဇော်ရဖို့ကော-

(မလွယ်ကူပါဘူးဘုရား။)

ဒါကြောင့် ''တွေ့ခဲ့လှသည် အာဇာနည်''၊ ''ရခဲလှသည် အာဇာနည်''၊ ''ကြုံခဲလှသည် အာဇာနည်''၊ ''ယောကျ်ားဇာနည် ရခဲသည်''၊ ''သံဃာဇာနည် ရခဲသည်''လို့ တရားအမည်ပေးပြီး ဟောခဲ့တာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ ကဲ-ဂါထာလေး တစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်ပြီးတော့ ဟောပြောလိုက်တာ တော်တော်ရှည်သွားပြီ၊ ဒီတော့ ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့ တရားက အာဘာ ဘွဲ့လဲ။

(ရခဲလှသည် အာဇာနည် တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-ဒကာ, ဒကာမများရဲ့ နားပသာဒမှာ တရားကဗျာလင်္ကာ အလှတွေ ကျန်သွားရအောင် ကဗျာလင်္ကာလေးတွေ ဆိုပြီးတော့ ''ရခဲလှသည် အာဇာနည်'' တရားတော်ကို နိဂုံးချုပ်ကာ တရားသိမ်းကြပါစို့၊ ကဗျာလင်္ကာလေးတွေ ညီညီညာညာ လိုက်ဆိုကြ-

* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်ဖို့ရေးကို
  တကယ်တွေးတော့မလွယ်ပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်ဖို့ရေးကို
  မျှော်လို့တွေးလို့ မလွယ်ပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည်အရပ်တိုင်းဝယ်
  မပြတ်ပိုင်းပြမဖြစ်ပါ။
  (မပြတ်ပိုင်းပြမပေါ်ပါ။)
* သာသနာ့အာဇာနည် အရပ်တိုင်းဝယ်
  မပြတ်ပိုင်းပြ မပေါ်ပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည်အမျိုးတိုင်းဝယ်
  တစ်မျိုးပိုင်းပြ မပေါ်ပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည်ပေါ်အရပ်ဝယ်
  အတော်မြတ်လို့ လွန်ချမ်းသာ။
  (အတော်မြတ်လို့ ကြီးပွားမှာ။)
* ယောကျ်ားဇာနည်ပေါ်အမျိုးဝယ်
  အတော်တိုးလို့ လွန်ချမ်းသာ။
* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်လာရေးကို
  မျှော်ကာတွေးလို့ ဆုတောင်းပါ။

* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်ဖို့ရေးကို
  မျှော်လို့ တွေးလို့ ဆုတောင်းပါ။
* သာသနာ့ဇာနည် ပေါ်ဖို့ရေးကို
  မျှော်လို့ တွေးလို့ ဆုတောင်းပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်လာငြားက
  ပျော်ကာတအား ပူဇော်ပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်လာငြားက
  ပျော်ကာမနား အားပေးပါ။
* ယောကျ်ားဇာနည် ပေါ်လာငြားက
  ပျော်ကာတအား ချီးမြှောက်ပါ၊

(ချီးမြှောက်ပါ၊ ချီးမြှောက်ပါ)

ဒေသနာဝသာနေ ဗဟူ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ ပါပုဏိံသူတိ။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၊ ၁၆၁။)

ဒီတရားဒေသနာတော်အဆုံး နိဂုံးမှာတော့ များစွာသော တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်းတွေဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့ ရောက်သွား ကြပါတယ်။

ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ပူဇော်ပွဲလာ ဒကာ, ဒကာမ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း အပါယ်တံခါးကြီးပိတ်ကြောင်း သောတာ-ပတ္တိမဂ်, သောတာပတ္တိဖိုလ်စတဲ့ တရားကောင်းတွေ လျှင်လျှင်မြန်မြန် ရရ ရောက်ရပါလိုသောရယ်လို့ ညီညီညာညာ စုပေါင်း၍ ဆုတောင်း လိုက်ကြ ကုန်ရာသတည်း။

(သာဓု....သာဓု....သာဓုပါဘုရား။)

အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

ဒုလ္လဘောတိ ပုရိသာဇညော ဟိ ဒုလ္လဘော၊ န ဟတ္ထိ အာဇာ နီယာဒယောဝိယ သုလဘော၊ သော သဗ္ဗတ္ထ ပစ္စန္တဒေသေ ဝါ နီစကုလေဝါ နဇာယတိ၊ မဇ္ဈိမဒေသေပိ မဟာဇနဿ အဘိ ဝါဒနာဒိ သက္ကာရ ကရဏဋ္ဌာနေ ခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏကုလာနံ

အညတရသ္မိံ ကုလေ ဇာယတိ၊ ဓဝံ ဇာယမာနော ယတ္ထ သော ဇာယတိ ဓီရော ဥတ္တမပညော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ တံ ကုလံ သုခ မေဓတီတိ သုခပ္ပတ္တမေဝ ဟောတီတိ အတ္ထော။

(ဓမ္မပဒ ဋ၊ ၂၊ ၁၆၁)

မှတ်ချက်။ ။စာအောင် သံဃာ ဂုဏ်ပြု ပူဇော်ပွဲတိုင်း, ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ သံဃာတော် ဂုဏ်ပြုပူဇော်ချီးကျူးပွဲတိုင်း ဟောပြောနိုင်ပါသည်၊ ဩဝါဒ အနေလည်း ပေးနိုင်ပါသည်၊ ဩဝါဒအနေပေးသော အခါ တရားဟောသလို အရှည်ကြီး ဟောပြောနေဖို့ရာမလိုပါ၊ ပါဠိဂါထာ ရွတ်ပြီး အဓိပ္ပါယ်ပြောကာ တိုရှင်းလိုရင်းလောက်သာ ဩဝါဒပေးပါ။

၂-၅-၅

ရခဲလှသည် အာဇာနည် တရားတော် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော် ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ သမ္ဗဟုလဘိက္ခုဝတ္ထုကို တန်ဆောင်၍ ဓမ္မကြား ပြောကြားအပ်သော

ချမ်းသာလေးပါး တရားတော်

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော သမ္ဗဟုလာနံ ဘိက္ခူနံ ကထံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၂။ ၁၆၂၀)

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ· သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ· ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော နေတော်မူစဉ်၊ သမ္ဗဟုလာနံ- များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ ရဟန်းတို့၏၊ ကထံ· စကားကို။ အာရဗ္ဘ- အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ· ကရုဏာရှေ့ဆော် မေတ္တာတော်ဖြင့် ဖွင့်ဖော် ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

(သာဓု ...သာဓု . သာဓုပါဘုရား။)

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ အစရှိသော ချမ်းသာလေးပါး ဤတရားဒေသနာ တော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော် မူစဉ် ရဟန်းများစွာတို့ရဲ့ စကားကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြား တော်မူခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ ငါးရာသော ရဟန်းတော်တွေဟာ စည်းဝေးရာဖြစ်တဲ့ ဇရပ်မှာနေကြကုန်လျက် ''ငါရှင်တို့ ဖိလောကမှာ ချမ်းသာခြင်း ဆိုတာ အဘယ်နည်း'' ဆိုတဲ့စကားကို ဖြစ်စေကြတယ်၊ အဲဒီလို ပြောကြားကြတဲ့ အခါမှာ—

၁။ အချို့ရဟန်းတွေက မင်းတို့ရဲ့ချမ်းသာနဲ့တူတဲ့ချမ်းသာ မရှိဘူးလို့ ပြောဆိုကြတယ်၊

၂။ အချို့ ရဟန်းတွေကတော့ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ ခံစားလျော် ရတဲ့ ချမ်းသာနဲ့တူတဲ့ ချမ်းသာမရှိဘူးလို့ ပြောဆိုကြတယ်။

၃။ အချို့ရဟန်းတော်တွေကတော့ သမလးဆန်ကောင်းကို သားပြွမ်း ချက်၍စားရခြင်း စသည်တို့၌ သာယာခြင်းသုခနဲ့တူသော ချမ်းသာ မရှိဘူးလို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။

ရဟန်းတော်တွေ ကိုယ်ထင်ရာ ပြောနေကြတာပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကိုယ်ထင်ရင် ဘာတဲ့လဲ။

(ကုတင် ရွှေနန်းပါဘုရား။)

ကဲ ကိုယ်ထင်ရာ ပြောနေကြတဲ့ ရဟန်းတွေရဲ့ စကားအတိုင်း စီထားတဲ့ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

၁။ မင်းချမ်းသာတူ၊ ချမ်းသာမူ၊ မှတ်ယူမရှိပါ။

၂။ ကာမဂုဏ်တူ၊ ချမ်းသာမူ၊ မှတ်ယူမရှိပါ။

၃။ သလေးဆန်တူ၊ ချမ်းသာမူ၊ မှတ်ယူမရှိပါ။

ရဟန်းတော်တွေ၊ မှန်းမျှော်ချေ၊ ပြောနေကိုယ်ထင်ရာ။

အဲဒီလို ကိုယ်ထင်ရာပြောနေကြတဲ့ ရဟန်းတော်တွေရဲ့ နေရာကို မြတ်စွာဘုရားကြွသွားပြီးတော့ ''ချစ်သားရဟန်းတို့ ယခု ငါလာဆဲအခါမှာ ဘယ်လိုစကားဖြင့် တညီတညွတ်တည်းစည်းဝေးနေကြတာလဲ''လို့ မေးတော်မူတဲ့အခါ''ဤမည်သောစကားဖြင့်စည်းဝေးနေကြပါသည်ဘုရား''ဟု ရှေနားတော်ပေါက်ကြားအောင် လျှောက်ထားလေသော် ''ချစ်သား ရဟန်းတို့ အဘယ်သို့ပြောဆိုကြကုန်ဘိသနည်း၊ အဲဒီ သင်ချစ်သားတို့ ပြောဆိုနေကြဖဲ့ အလုံးစုံသော ချမ်းသာသည်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျုံးဝင်နေသည် သာတည်း။''

ဤလောက၌-

၁။ ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်း၊

၂။ သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်း၊

၃။ သံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်း၊

၄။ စိတ်ညီညွတ်ကြသူတို့၏ အကျင့်၊

ဒီလေးမျိုးဟာ ချမ်းသာမည်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူကာ အောက် ပါဂါထာတော်ကို ဆက်လက်မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါ၊ သုခါ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊
သုခါ သံဃဿ သာမဂ္ဂီ၊ သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ၊

၁၊ ဗုဒ္ဓါနံ- မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ- ပွင့်တော်မူခြင်းသည်၊ သုခေါ-အများသူငါ ဘေးရန်ကွာ၍ မှန်စွာမသွေ ချမ်းသာလှပါပေ၏၊

ဘုရားပွင့်လာတော့ သူသူငါငါ များစွာ သောင်းသောင်း သတ္တဝါအပေါင်းကို ရာဂဆိုတဲ့ ခရီးခဲ စသည်တို့မှ ထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူတဲ့အတွက်ကြောင့် ချမ်းသာတယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ရာဂဆိုတာ လိုချင်နှစ်သက်တပ်မက်တာပါပဲ၊ အဲဒီရာဂဟာ ဘေးရန်ပါပဲ၊ ရာဂရှိရင် ဘေးရန်တွေရှိနေတာနဲ့ အတူတူပါပဲ၊ ဘုရားပွင့်လာတော့ ဘုရားဖူးရ, တရားနာရတဲ့ အခါမှာ ရာဂဆိုတဲ့ ဘေးရန်တွေ ကွာကျကာ ချမ်းသာသွားကြပါတယ်၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ပွင့်ပေါ်လာ၊ သူငါချမ်းသာသည်၊
* ရာဂဘေးရန်၊ ထုတ်ဆောင်ပြန်၊ အမှန်ချမ်းသာသည်၊
* ရာဂဘေးရန်၊ ကင်းဝေးပြန်၊ အမှန်ချမ်းသာသည်။

နောက် ဒုတိယ အပိုဒ်က-

၂၊ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ-သူတော်ကောင်းတရားကို ဓမ္မားမယွင်း ဟောကြားခြင်းသည်၊ သုခါ ဇာတိစသည် အလီလီတို့မှာ အတည်ပိုင်ပိုင် လွတ်ကင်းနိုင်ကာ ချမ်းသာလှပါပေ၏။

သူတော်ကောင်းတရားကို ဟောကြားခြင်းဟာ ဇာတိ စသည် မကင်းတဲ့ သတ္တဝါတွေ ဇာတိ စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်လွတ်ကင်းကုန်ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ချမ်းသာတယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ၊

* တရားကောင်းများ၊ ဟောဖော်ကြား၊ အများချမ်းသာသည်၊
* ဇာတိစစွာ၊ လွတ်မြောက်ကာ၊ ချမ်းသာလှပေသည်၊

ကဲ ချမ်းသာ ဘယ်နှစ်မျိုး ပြီးသွားပြီလဲ၊
(နှစ်မျိုးပြီးသွားပါပြီဘုရား၊)

နောက် တတိယ ချမ်းသာ -

၃။ သံဃာသ-သံဃာ၏၊ သာမဂ္ဂီ-စိတ်ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သုခါ-မှန်စွာမသွေ ချမ်းသာလှပါပေ၏။

သံဃာတော်တွေ အချင်းချင်း စိတ်ဓာတ်ညီညွတ်နေရင် ချမ်းသာတယ်တဲ့။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* သံဃာတော်တွေ၊ ညီညွတ်နေ၊ မသွေချမ်းသာသည်။
* စိတ်ညီညွတ်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခု နောင် ကျင့်ရမည်၊

ကဲ စတုတ္ထချမ်းသာဆက်နာကြရအောင်

၄၊ သမဂ္ဂါနံ-စိတ်ညီညွတ်သူ များရှင်လူတို့၏၊ တပေါ-အကျင့်သည်၊ သုခေါ မှန်စွာမသွေ ချမ်းသာလှပါပေ၏။

စိတ်ညီညွတ်သူတွေ စုပေါင်းပြီးတော့ ဘုရား ကားတော်ကို သင်ယူခြင်း, နာဘင်ဆောင်ခြင်း, ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အကျင့်ဘွေ ဟာ ချမ်းသာခြင်းပါပဲ။

စိတ်ညီညွတ်တော့ သူတော်ကောင်းလုပ်ငန်းတွေ အတူတူ လုပ်လို့ ရသွားတယ်၊ ဒါကြောင့် ညီညွတ်သူတွေရဲ့ အကျင့်ဟာ ချမ်းသာပဲလို့ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူတာပါပဲ၊

နေရာတိုင်းမှာ လူရောရှင်ပါ ကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းတွေ လုပ်တဲ့အခါ စိတ်ညီညွတ်ဖို့ အသူးပဲလိုအပ်ပါတယ်၊

စိတ်မညီညွတ်ရင် သူတော်ကောင်းလုပ်ငန်းတွေအားလုံး ပျက်စီးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အသင်းအဖွဲ့တိုင်း, စာသင်တိုက်တိုင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်တိုင်း, အချင်းချင်း စိတ်ညီညွတ်အောင် အမြဲတစေ ကြိုးစားနေရမယ်၊

စိတ်ဓာတ် ညီညွတ်နေရင် ကြီးပွားတိုးတက်မယ်၊ စိတ်ဓာတ် မညီညွတ်ရင်တော့ ဆုတ်ယုတ်မယ်၊ ပျက်စီးမယ်၊

ကဲ· လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* ညီညွတ်ကြသူ၊ အကျင့်မူ၊ မှတ်ယူ ချမ်းသာသည်၊
* ညီညွတ်အတူ၊ ကျင့်ကြမူ၊ မှတ်ယူ ချမ်းသာသည်၊
* စိတ်ညီညွတ်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ကျင့်ရမည်၊

* စိတ်ညီညွတ်က၊ ကြီးပွားရ၊ ဗုဒ္ဓဟောခဲ့သည်။
* မညီညွတ်က၊ ပျက်စီးရ၊ ဗုဒ္ဓဟောခဲ့သည်။

ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ရဟန်းတော်တွေ ကြီးပွားတိုးတက်စေချင်လွန်းလို့၊

၁။ ချစ်သားရဟန်းတို့ အညီအညွတ်စည်းဝေးကြပါ။

၂။ အညီအညွတ် ထကြွလို့လ ဝီရိယ ရှိကြပါ။

၃။ အညီအညွတ် သံဃာ့ကိစ္စ အဝဝတွေ ပြုကြပါ။

လို့ ကြီးပွားတိုးတက်ရေး လမ်းညွှန်တရားတော်ကို ဟောပြတော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီဘုရားဟောအဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်ရေး လမ်းညွှန် တရားတော်ကို အမြဲတစေ လိုက်နာ ကျင့်သုံးနေရင် ''ချစ်သားရဟန်းတို့ ရဟန်းတို့အား ကြီးပွားခြင်းကိုသာ အလိုရှိအပ်တယ်၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို အလိုမရှိအပ်ဘူး၊ (ဘယ်တော့မှမဆုတ်ယုတ်ပါဘူး)''လို့ အထူးအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကြီးပွားတိုးတက်ချင်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေဟာ အဲဒီ (၃)ချက် အထူးလိုက်နာကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ဖို့ပါပဲ။

ကြီးပွား တိုးတက်ချင်တဲ့ စာသင်တိုက်တွေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်တွေ၊ အသင်းအဖွဲ့အစည်းတွေ အားလုံး အဲဒီ (၃)ချက် လိုက်နာရင် တကယ် ကြီးပွားတိုးတက်မှာ သေချာပါတယ်။

လောက- သာသနာ အရာရာတွက် ကြီးပွားတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်နေကြသူတွေ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်ကြီးပွားတိုးတက်အောင် အဲဒီအချက် (၃)ချက်ကို မပျက်မကွက် လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းမေတ္တာ အခါခါပို့မိပါတယ်၊

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* ညီညွတ်ခါခါ၊ စည်းဝေးတာ၊ များစွာ ကြီးပွားကြောင်း၊
* ညီညွတ်ထကြွ၊ ဝီရိယ၊ ရှိက ကြီးပွားကြောင်း၊
* ညီညွတ်သံဃာ၊ ကိစ္စမှာ၊ ပြုတာ ကြီးပွားကြောင်း၊
ချစ်သားတို့အား၊ ဒီသုံးပါး၊ ကျင့်ငြား ကြီးပွားကြောင်း၊
ကြီးပွားစေချင်၊ ဘုရားရှင် ဟောညွှန်တရားကောင်း။

ယနေ့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဟောပြလိုက်တဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ချမ်းသာလေးပါးတရားတော်ပါဘုရား။)

အေးဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီ ချမ်းသာလေးပါး တရားတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ငါးရာသော ရဟန်းတော်တွေဟာ အရဟတ္တဖိုလ် တည်သွားကြ ပါတယ်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတွေမှာလည်း အကျိုးရှိတဲ့ တရားဒေသနာတော် ဖြစ်သွားပါတယ်။

ကဲ- တရားသိမ်းကြရအောင်လက်အုပ်ညီညီချီလိုက်ကြ-

ဒေသနာဝသာနေ တေ ဘိက္ခူ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌဟိံသု၊ မဟာဇနဿာပိ သာတ္ထိကာ ဓမ္မဒေသနာ အဟောသိ။

(ဓမ္မဇ ဌ။ ၂၊ ၆၂။)

ဒေသနာဝသာနေ- ချမ်းသာလေးပါး တရား ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ တေဘိက္ခူ- ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တေ- အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံသု တည်ကြလေကုန်၏၊ မဟာဇနဿာပိ များစွာသောင်းသောင်း လူအပေါင်းအားလည်း၊ သာတ္ထိကာ ဓမ္မဒေသနာ အကျိုးရှိသော ဒေသနာတော်သည်၊ အဟောသိ- ကောင်းစွာမသွေဖြစ်တော်မူပါပေသတည်း။

(သာဓု....သာဓု...သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်၊ အသင်းအဖွဲ့တိုင်း, စာသင်တိုက်တိုင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်တိုင်း, ညီညွတ်ရေးအနေအားဖြင့် ဩဝါဒကထာတရား ဟောကြားရန်သင့်ပါသည်။

* တရားအမည်ပေးရာ၌ - ကြီးပွားရေး တရားတော်, တိုးတက်ရေး တရားတော်, ညီညွတ်ရေးတရားတော် ကြီးပွားရေးလမ်းညွှန် တရားတော် စသည်ဖြင့် မိမိနှစ်သက်သလို အမည်ပေးပြီး ဟောကြားပါ။

ချမ်းသာလေးပါးတရားတော် ပြီး၏။

ဓမ္မကနိကာယ်၊ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်၊ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝဂ်၊ ဧက ဝဏ္ဏ ဝဂ်ထေရ
အပဒါန်လာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်ထုတ်၍
ဟောကြား မြွက်ကြားအပ်သော

အတုပ္ပြကာ အတုရ တရားတော်

ယနေ့ ဒကာ ဒကာမတွေ အတူတကွ စုပေါင်း စုဝေးပြီးတော့ ဆွမ်းကပ်ကြ၊ သင်္ကန်းတွေကပ်လှူကြတဲ့ အလှူပွဲမှာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာ အနေနဲ့ ဟောကြားမည့် တရားတော်က "အတုပ္ပြကာ အတုရ" တရားတော်ကဲ့။

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(အတုပ္ပြကာ အတုရ တရားပါဘုရား။)

ကဲ ပြီးတော့ ဟောကြ,နာကြရအောင်--

ကေတော ကမ္မကတ္ထာန၊ ပုညက္ခေတ္တေ အနုတ္တရေ။
ကေတော သံသရိတ္ထာန၊ ကေတောဝိနိဝတ္တယုံ။

([illegible])

အနုတ္တရ ရေ အမြတ်ဆုံးစစ် အမှန်ဖြစ်သော၊ ပုညက္ခေတ္တ-ကောင်းမှု တည်းဟူ မျိုးစေ့ဖြူကို သဒ္ဓါဗိုလ်ဖြင့် ကြည်ညိုခါခါ စိုက်ပျိုးကြချေရာ လယ်ယာ မြေကောင်းအတူ ဖြစ်တော်မူသည့် ရှင်လူရှိခိုးထား မြတ်ဘုရားနှင့် ချစ်သား မှန်စွာ မြင်သံဃာ၌၊ ကေတော ဘော်နှာ အတူ အတူတကွပင် ကမ္မ-ဒါန ဆိုလာ ဘာဝနာမှုကောင်းမှုကိုကို ကတ္ထာန ဆိုငါမပျင်း ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ကေတော-ဆိုငါနေ့ည အတူတကွပင်၊သံသရိတ္ထာန-ဖြစ်ရာဘဝ ကျင်လည်ရ၍၊ ကေတော-ဆိုငါနေ့ည အတူတကွပင်၊ ဝိနိဝတ္တယုံ သံသရာဝဋ်ဆင်းမှ မြန်စွာပင် လွတ်ကင်းတော်မူကြရပါပေကုန်သတည်း။

(သာဓု...သာဓု... သာဓုပါဘုရား။)

ဒီဂါထာပါဠိ ဘာဆိုလိုသလဲဆိုတော့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဘုရားဆိုတဲ့ လယ်ယာမြေကောင်းကြီး သံဃာဆိုတဲ့ လယ်ယာမြေကောင်းကြီးတွေ ရှိကြတယ် ဘုရားနဲ့ သံဃာတော်ဟာ လယ်ယာမြေကောင်းနဲ့တူတယ်တဲ့။

ဘာနဲ့တူသလဲ၊

(လယ်ယာမြေကောင်းနဲ့တူပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီ လယ်ယာမြေကောင်းနဲ့တူတဲ့ ဘုရားဆိုတဲ့ လယ်ယာမြေကွက်၊ သံဃာတော်ဆိုတဲ့ လယ်ယာမြေကွက်ထဲမှာ ကောင်းမှုကံဆိုတဲ့ မျိုးစေ့တွေ စိုက်ပျိုးကြဲချတဲ့အခါမှာ -

၁၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အသင်းအဖွဲ့တွေ၊ မိသားစုတွေအတူတကွစိုက်ပျိုးကြဲချရမယ်၊

၂၊ အဲဒီလို အတူတကွ စိုက်ပျိုးကြဲချကြတော့ ဘဝသံသရာကျင်လည်ရတဲ့အခါမှာ အတူတကွ မခွဲမခွါ အတူမကွာပဲ ကျင်လည်ရတယ်၊ မိဘနဲ့ သားသမီး ဆရာနဲ့တပည့် အမျိုးသားနဲ့အမျိုးသမီး ဇနီးမောင်နှံတွေ အတူတကွ ဖြစ်ရတယ်၊

၃၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ အတူတကွ ကျွတ်လွှတ်ပြီးတော့မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကိုလည်း အတူပဲ ရရှိကြရတယ်၊

ဒီနေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ ဆွမ်းကပ်တဲ့၊ သင်္ကန်းကပ်တဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကံတွေ အတူတကွ ပြုလုပ်ကြတော့ ကောင်းမှုကံရဲကောင်းကျိုးတွေ ခံစား၊ စံစားရတဲ့ အခါမှာ အတူပဲ ခံစားရမှာဖြစ်ပါတယ်၊

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်ကို ''အတူပြုက အတူရ'' ဘုရားတော်လို့ အမည်ပေးပြီး ဟောကြားခြင်းပါပဲ၊

ဘဝသံသရာ ကျင်လည်တဲ့အခါမှာ မိဘနဲ့ သားသမီး၊ ဆရာနဲ့ တပည့်၊ အမျိုးသားနဲ့ အမျိုးသမီး၊ ဇနီးမောင်နှံတွေ အတူတကွ ဖြစ်ချင်ကြရင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံတွေ အတူပြုဖို့လိုတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အတူတော့ ဖြစ်ချင်တယ်၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံတွေကြတော့ အတူ မပြုဘူးဆိုရင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊

(မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

စာရေးရှိခိုးပြီးတိုင်း ဆုတောင်းလို့ကော ရနိုင်ပါ့မလား၊

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

ဒီတော့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံလည်း အတူပြု အတူတကွ ဖြစ်ရပါလို၏ လို့ ဆုလည်းတောင်းရင်တော့ အတူဖြစ်ဖို့ သေချာပြီလို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အတူတကွ ဖြစ်ချင်ရင် ဘာလုပ်ရမတဲ့လဲ။

(ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အတူပြုရမှာပါဘုရား။)

သံသရာဝဋ်မှ အတူတူလွတ်ချင်, ကျွတ်ချင်လည်းအတူ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အတူတူပြုပါ၊ ဒီတော့ တရားနာပရိတ်သတ်၊ ဖြစ်ချင်လည်း အတူတူပြု၊ ကျွတ်ချင်လည်း အတူတူပြု၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အတူတူ ရချင်ရင်လည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ အတူတူပြုရမယ်လို့ သဘောကျပါ။

အဲဒီလို အတူတူပြုတဲ့အခါမှာလည်း လယ်ယာမြေကောင်းနဲ့ တူတဲ့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဘုရားနဲ့ သံဃာတော် ဖြစ်ဖို့လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* ကောင်းသော လယ်ယာ၊ မြေပမာ၊ တူဘာ ဘုရားရှင်။
* ကောင်းသော လယ်ယာ၊ မြေပမာ၊ တူတာ သံဃာပင်။
* ဘုရား, သံဃာ၊ လယ်မြေမှာ၊ ကောင်းစွာစိုက်ပျိုးလျှင်။
* ကောင်းမှုတည်းဟူ၊ မျိုးစေ့ဖြူ၊ အတူစိုက်ပျိုးလျှင်၊
* အတူတကွ၊ ကျင်လည်ရ၊ ဘဝဖြစ်ရာတွင်။
* အတူတကွ၊ ကျွတ်လွတ်ရ၊ အေးမြမဂ်ဖိုလ်ဝင်။
* အတူတကွ၊ မဂ်ဖိုလ်ရ၊ အေးမြနိဗ္ဗာန်ဝင်။
* အတူပြုက၊ အတူရ၊ ဟောပြတရားပင်။
* ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အတူပြု၊ တောင်းဆုအတူတူ။
* အတူတကွ ဖြစ်ကြရ၊ ကျွတ်ရ အတူတူ။
* မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရရှိပြန်၊ အမှန်အတူတူ။
* ဖြစ်ချင်–ကျွတ်ချင်၊ အတူပင်၊ လူ့ရှင် ပြုတော်မူ။
* အတူပြုက၊ အတူရ၊ ဟောပြသိတော်မူ။

ဒီနေ့ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့အား ဆွမ်းတွေ့ သင်္ကန်းတွေ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြတဲ့ ဒကာ-ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ ယနေ့ကစ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရမည့် ဘဝတိုင်အောင် ယနေ့လိုပဲ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အတူတကွပြုလုပ်နိုင်ကြပြီးတော့ ဘဝတိုင်း အတူတူ ဖြစ်ကြနိုင်ပါစေ၊ အတူတကွ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲတွေမှ ကျွတ်လွတ် နိုင်ကြပါ

စေ၊ အတူတကွ မင်္ဂလိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်တရားသော ရရှိနိုင်ကြပါစေဆို့ အနေအားဖြင့် ''အတူပြုက အတူရ''ဆိုသ တရားတော်ကို တိတိကျကျ အပိုမသွင်းဘဲ လိုရင်းလောက်သာ ဟောခဲ့ပါတယ်။

ကဲ–ဆုတောင်း လင်္ကာလေးတွေနဲ့ တရား သိမ်းကြရအောင် ညီညီ ညာညာ လိုက်ဆိုကြ။

* ဘုရား-သံဃာ၊ လယ်မြေမှာ၊ ကောင်းစွာစိုက်နိုင်စေ။
* ဘုရား-သံဃာ၊ လယ်မြေမှာ၊ တူစွာပြုနိုင်စေ။
* မခွဲမခွါ၊ မပျက်ကွာ၊ တူစွာဖြစ်နိုင်စေ။
* ဘဝတိုင်းလည်း၊ အတူပဲ၊ အမြဲဖြစ်နိုင်စေ။
* ဘဝတိုင်းလည်း၊ အတူပဲ၊ အမြဲဖြစ်နိုင်စေ။
* အတူတကွ၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၊ လွတ်ကြကျွတ်ကြစေ။
* မင်္ဂလိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရရှိပြန်၊ အမှန်တူရစေ။

ကဲ ''အတူပြုက အတူရ''ဆိုကဲ့ ရေစက်ချ အတိုလေး လိုက်ဆိုကြ။

၁။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ''အတူပြုက အတူရ''သည်ကိုသိလ် ကောင်းမှုတို့၏ ကောင်းကျိုးပေးဟန် အတန်တန်ကို ယုံကြည်ပါကုန်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား မွန်မြတ်လှသော ပူဇော်သမ်း သင်္ကန်းတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါကုန်၏။

၂။ ယနေ့ ယခု အတူတကွ အယူမျှကာ ပြုလုပ်ရသော ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ပေါင်းစု မြတ်ကောင်းမှုကြောင့် မင်္ဂလိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ မှုကို အတူတကွရရှိရလို တောင်းဆု ဆိုကြပါကုန်၏။

၃။ ယနေ့ ယခု အတူတကွ ပြုလုပ်ရသော ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ပေါင်းစု မြတ်ကောင်းမှု၏ ဘာဂဟုဆို အဖို့ကိုလည်း ဉာတကာများ အပေါင်း၍ များများလှစွာ သတ္တဝါတို့အား အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ တကွ အမှုရေး ပေးဝေ၏ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူတကွ အတူရကာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြသည် ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေ သော်။

အားလုံး အမျှ....အမျှ....အမျှ....ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

(သာဓု....သာဓု....သာဓု....။)

၇–၆–၉၆(သောကြာနေ့)

မှတ်ချက်။ ။မိသားစု ဆွမ်းကပ် သင်္ကန်း ကပ်ပွဲတိုင်း အသင်းအဖွဲ့ စုပေါင်း၍ ဆွမ်းကပ်, သင်္ကန်းကပ်ပွဲတိုင်း, မင်္ဂလာဦး, မွေးနေ့ စုပေါင်း ရဟန်းခံ, ရှင်ပြု, စုပေါင်း စာအောင်သံဃာ ဘွဲ့တံဆိပ်ရသံဃာဂုဏ် ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း, စုပေါင်း ပန်း, ရေချမ်း, ဆီမီး စသည် ကပ်လှူပူဇော် ပွဲတိုင်း ပွဲစုံမျိုးစုံဟောနိုင်ပါသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌–

* "အတ္တပြုလျှင် အတ္တကျွတ်တမ်းဝင်" တရားတော်။

"အတ္တဖြစ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" တရားတော်။

"အတ္တကျွတ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" တရားတော်။

"အတ္တရကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" တရားတော်။

"အတ္တဖြစ်စေ တောင်းဆုချွေ" တရားတော်။

"အတ္တကျွတ်စေ တောင်းဆုချွေ" တရားတော်။

"အတ္တရစေ တောင်းဆုချွေ" တရားတော်။

"ဖြစ်ရာလည်းတူ ကျွတ်ရာလည်းတူ" တရားတော် သည်ဖြင့် မိမိ နှစ်သက်သလို အမည်ပေးကာ ဟောပြောပါ။

အတ္တပြုက အတ္တရ တရားတော်ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဇာတကပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၊
ဣန္ဒြိယဇာတ်တော်လာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

အကြောင်းလေးဖြာ မှတ်စရာ တရားတော်

ဒက္ခံ ဂဟပတိ သာဓု၊ သံဝိဘဇ္ဇ ဘောဇနံ၊
အဟာသော အတ္ထလာဘေသု၊ အတ္ထဗျာပတ္တိ အဗျထော။
(ဇာပါ ၁၊ ၁၀၂၊)

၁။ ဂဟပတိ ဂဟပတိနံ - အိမ်ရှင်တို့၏၊ ဒက္ခံ – မပျင်းမရိလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သာဓု- မှန်စွာမသွေ ကောင်းလှပေ၏။

မိမိတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ဘာဝမှာနေထိုင်ကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ လောကကြီးပွားရေး, စီးပွားရေးတွေ အောင်မြင် တိုးတက်ချင်ရင် မပျင်းမရိ ကြိုးစားရမယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းတွေလုပ်ရင် ပိုပြီးတော့ကြီးပွား တိုးတက်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ပညာတွေရှိရမယ်၊ ကိုယ်လုပ်မည့် လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာရမယ်၊ အဲလို မိမိတို့ ကြီးပွား တိုးတက် အောင်မြင်ရေးအတွက် မပျင်းမရိခြင်း, မိမိတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းအသီးသီးတွေမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်းဟာ အကြောင်းတစ်မျိုးလို့ မှတ်ပါ။

မိမိ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားလုံးအတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက်ရာမှာ မပျင်းမရိခြင်း, လိမ္မာခြင်း, လောကအတွက် သာသနာတော်အတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာ မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာခြင်း, ဒါနပြုရာ, သီလစောင့်ထိမ်းရာ, ဘာဝနာ ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်ရာတွေမှာ မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာခြင်းတွေကိုလည်း ''ဒက္ခံ ဂဟပတိ သာဓု''ဆိုတဲ့ စကားထဲမှာပဲ ထည့်သွင်းပြီးတော့ ယူသင့်ပါတယ်။

အတိုချုပ်ဟောပြောရမယ်ဆိုရင်တော့၊

၁၊ လောကအတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက်တဲ့ နေရာမှာ မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာခြင်း၊

၂။ လောကုတ္တရာ (သာသနာ) အတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက်ထဲ့ နေရာမှာ မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာခြင်းတွေဟာ အကောင်းတစ်ပါး၊ အကောင်းတစ်မျိုးလို့ ဟောပြောရမှာ ပါပဲ။

ဒါကြောင့် ယနေ့ တရားနာနေကြဟဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ လောက အတွက်, လောကုတ္တရာအတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက် တော့မယ်ဆိုရင် ပျင်းနေလို့ ဖြစ်ပါမလား။

(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။)

မလိမ္မာရင်ကော ဖြစ်ပါမလား။

(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား၊)

လောကီ လောကုတ္တရာအတွက် မိမိဆောင်ရွက်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ကြီးပွားတိုးတက်ချင်ရင် မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ဆောင်ရွက် ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီလို မပျင်းမရိဘဲ လိမ္မာပါးနပ်ကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းဟာ အိမ်နေသူလူအပေါင်းတွေရဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း, အောင် မြင်ရာအောင်မြင်ကြောင်း အကြောင်းတစ်ခု၊ အကောင်းတစ်မျိုး၊ အကောင်း တစ်ပါးလို့ မှတ်သားလိုက်စမ်းပါ။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* အိမ်နေကြသူ၊ မပျင်းမှု၊ မှတ်ယူ အကောင်းခေါ်။

* အိမ်နေကြသူ၊ လိမ္မာမှု၊ မှတ်ယူ အကောင်းခေါ်။

* မိမိ သူတစ်ပါး၊ အကျိုးများရန်၊ မပျင်းပြန်၊
အမှန် အကောင်းခေါ်။

* လောက သာသနာ၊ ထိုနှစ်ဖြာအတွက်၊ ကောင်းကျိုးထွက်ရန်၊
မပျင်းပြန်၊ အမှန် အကောင်းခေါ်။

* ဒါနပြုရာ၊ မပျင်းတာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်၊

* သီလစောင့်ရာ၊ မပျင်းဘာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်၊

* ဘာဝနာပွား၊ မပျင်းငြား၊ မှတ်သား အကောင်းခေါ်။

* အကောင်းတရား၊ အကောင်းနား၊ ဆောင်လာ ကျင့်မှုတော်။

၂။ သံဝိဘဇ္ဇ-တရားစောင့်သူ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွ ဝေဖန်၍၊ ဘောဇနဉ္စ- ရွှင်ပြုံးပျော်ပျော်၊ သုံးဆောင်တော်မူခြင်းသည်လည်း၊ သာခု- အမြဲတစေ ကောင်းလှပေ၏။

... တရားနဲ့ နေကြတဲ့ ရဟန်းတွေ ပုဏ္ဏားတွေနဲ့ အတူတကွ ဝေဖန်ပြီး တော့ ရွှင်ရွှင်ပြုံးပြုံး သုံးဆောင်ခြင်းဟာလည်း အကောင်းတစ်မျိုးပါ ပဲတဲ့။

ယနေ့ ရဟန်းခံရှင်ပြု ကုသိုလ်ပွဲတွေ, မွေးနေ့မင်္ဂလာပွဲတွေ ပြုလုပ် ပြီးတော့ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လိုလေသေးမရှိရအောင် လှူဒါန်းကော်ရော် ပူဇော်နေကြတဲ့ ဒါယကာ ဒါယိကာမတွေဟာ မိမိတို့မှာရှိသားတဲ့ စီးပွားဥစ္စာ တွေကို ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်တွေနဲ့ အတူ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် သုံးဆောင် နေကြတယ်လို့ ဆိုရမယ်ပေါ့။

မှန်လှပါဘုရား။

ယနေ့ ဒါယကာ ဒါယိကာမတွေလုပ်နေတဲ့လုပ်ငန်းဟာ ကောင်းမြတ်သော လုပ်ငန်းကြီးပါ။ ဘာလုပ်ငန်းတဲ့လဲ။

(ကောင်းမြတ်သော လုပ်ငန်းကြီးပါဘုရား။)

လုပ်ငန်းအသေးမဟုတ်ဘူးနော်၊ လုပ်ငန်းကြီး။

(မှန်လှပါဘုရား)

ဒါကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ပြောရမယ်ဆိုတော့ ဘုရားကို ပူဇော် ရင်, သံဃာတော်ကို ပူဇော်ရင် ကောင်းကျိုးတရားတွေ အများကြီးရနိုင်လို့ ပါပဲ။

ကဲ သင်္ခေလေး ကောက်လိုက်ကြ၊

* တရားစောင့်သူ၊ ခွဲခြမ်းလှူ၊ သုံးမှု အကောင်းခေါ်။

* ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ ရှိသုံးဆောင်၊ အစဉ် အကောင်းခေါ်။

ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ စီးပွားဥစ္စာကို တရားစောင့်သူတွေနဲ့ ခွဲခြမ်းပြီး တော့ သုံးဆောင်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်မျိုးပါ။

ယနေ့ သာသနာ့ဝန်ကို ဆောင်ရွက်နေကြတဲ့ ပရိယတ္တိ သံဃာတော်, တရားကျင့်နေကြတဲ့ ပဋိပတ္တိသံဃာတော်တွေကို ထောက်ပံ့

လျှုဒါန်း အားပေးနေကြတာဆိုတော့ ခွဲသုံးတဲ့ လုပ်ငန်းကြီး လုပ်နေကြတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ခွဲသုံးတဲ့ လုပ်ငန်းဟာ ကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းလား၊ မကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းလား။

(ကောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းပါဘုရား။)

ဒီတော့ ကောင်းတဲ့သူဆိုရင် ဘာလုပ်ရမလဲ။

(ဒီခွဲသုံးဆောင်ရမှာပါဘုရား။)

ယနေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခွဲပြီးသုံးဆောင် နေကြတာဆိုတော့ ဘယ်လိုလူတွေပါလိမ့်။

(ကောင်းတဲ့သူတွေပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ.

* တရားစောင့်သူ၊ ခွဲသုံးမှု၊ ထိုသူအကောင်းခေါ်။
* ကောင်းသူဆိုရင်၊ ခွဲလို့ပင်၊ အစဉ် သုံးဆောင်ပျော်။
* ခွဲသုံးလုပ်ငန်း၊ သိကြစမ်း၊ မှာတမ်း အကောင်းခေါ်။

တရားစောင့်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေနဲ့ ခွဲပြီးတော့ သုံးဆောင်တဲ့ သဘောဟာ အမြဲတစေ ကောင်းမြတ်နေတဲ့သဘောပါ။

ခွဲပြီးတော့ သုံးဆောင်တယ်ဆိုတာ လောဘနည်းအောင်, လောဘပါးအောင် လောဘကို သတ်နေတာပါပဲ၊ လောဘနည်းပါးပြီးသွားတော့ အလောဘ ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ လောဘသေသွားတော့ အလောဘတရားကောင်းကြီးဖြစ်သွားတယ်။

လောဘ ဆိုတာက တရားဆိုးကြီး၊ အလောဘဆိုတာက တရားကောင်းကြီးလို့ ဒီလိုခွဲခြားပြီး ကွဲပြားအောင်မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောဘဆိုတဲ့ တရားဆိုးကြီးကို ရှောင်ပြီးတော့ အလောဘ ဆိုတဲ့ တရားကောင်းကြီးကို ဆောင်ရမယ်။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* အမြဲကောင်းအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ခွဲသုံးပါ။
* အလောဘဆောင်၊ လောဘရှောင်၊ ခုနောင် ခွဲသုံးပါ။

၃။ အတ္တလာဘေသု စည်းစိမ်ဥစ္စာ အဖြာဖြာတို့ကို သူငါ နေ့ ည ရနေသာကာလတို့၌၊ အဟာသော မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မမှားမပျော် မပေါ်မလွင် မရှင်မလန်းသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သာဓု- အမြဲတစေ ကောင်းလှပေ၏။

တတိယ အကောင်းတစ်မျိုးက ရာထူးတွေ, စည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာ ငွေငွေ အထွေထွေတွေ ရလာတဲ့အခါမှာ မမေ့မလျော့နဲ့၊ မပေါ့မဆနဲ့၊ မမှားနဲ့၊ မပျော်နဲ့ တဲ့၊ များသောအားဖြင့် လူတွေဟာ ရာထူးတွေ, စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေရလာတဲ့အခါမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ငန်းထွေ မေ့တတ်ကြတယ်၊ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပေါ့သောက်နေထိုင်တတ်ကြတယ်၊ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေမှာ မှားတတ်ကြ၊ ပျော်နေတတ်ကြတယ်၊ အမှန်ကတော့ မမေ့မလျော့မပေါ့ဆပဲ မပေါ်မလွင် မရှင်မလန်း နှိမ့်တန်းပဲနေသင့်တယ်ပေါ့၊ ရာထူးတွေ, စီးပွားဥစ္စာတွေ မရခင်ကတစ်မျိုး ရလာတော့တစ်မျိုး မဖြစ်အောင် သတိပေးတဲ့ တရားစကားပါပဲ၊ အင်မတန်ကောင်းမြတ်တဲ့ တရားစကားပါ။

ရာထူးတွေ, စီးပွားဥစ္စာတွေ ရလာတဲ့အခါမှာ များသောအားဖြင့် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်နေတတ်, ထိုင်တတ်, ကြွားဝါတတ်ကြတယ်၊ ရှင်ရှင်လန်း လန်းကြီး နေတတ်ထိုင်တတ်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ရာထူးတွေ, စီးပွားဥစ္စာ တွေ ရလာတဲ့အခါမှာ မမေ့မလျော့ခြင်း, မပေါ့မဆနေထိုင်ခြင်း ကာမဂုဏ်အာရုံတွေမှာ မမှားခြင်း,မပျော်ခြင်း, မပေါ်မလွင်မတင်မရှား နေထိုင်ခြင်း, ရှင်ရှင်လန်းလန်းကြီးမနေတိုင်ခြြင်းတွေဟာ တတိယ အကောင်းတစ်မျိုးလို့ မှတ်ပါ။

ခုခေတ်လူတွေက များသောအားဖြင့် မပေါ်မလွင်ဖြစ်နေတာကိုပင် ပေါ်လွင်အောင်လုပ်တတ်ကြတယ်၊ ဒါဟာ တရားတော်နှင့်မညီ လိုက်တော့ အကောင်းထဲမှာ မပါဝင်ပဲ မကောင်းတဲ့အထဲမှာ ပါသွားပါတော့။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေဆိုကြ။

* စီးပွားဟက်ကာ၊ မလော်မာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်။
* စီးပွားရသော မမေ့တာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်။
* စီးပွားတိုးလျှင်၊ မှိန်ပင်၊ နေလျှင် အကောင်းခေါ်။
* ရာထူးတိုးလျှင်၊ မှိန်ပင်၊ နေလျှင် အကောင်းခေါ်။
* ပွားတက်က၊ ဒါန သီလ၊ ဘာဝနာတွေ၊ မမေ့ချေ မှတ်ပေ အကောင်းခေါ်။

* ဒါနတရား၊ မမေ့ကြား၊ မှတ်သား အကောင်းခေါ်။
* သီလတရား၊ မမေ့ကြား၊ မှတ်သား အကောင်းခေါ်။
* ဘာဝနာတရား၊ မမေ့ကြား၊ မှတ်သား အကောင်းခေါ်။
* ရာထူးတိုးလာ၊ မပျော်တာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်။
* ရာထူးတက်လာ၊ မမေ့တာ၊ မှတ်ပါ အကောင်းခေါ်။
* စီးပွားရကြွား၊ မမော်ကြွား၊ မှတ်သား အကောင်းခေါ်။
* စီးပွားတိုးလျှင်၊ မပေါ်လွင်၊ နေသျှင် အကောင်းခေါ်။
* ရာထူးတိုးလျှင်၊ မပေါ်လွင်၊ နေသျှင် အကောင်းခေါ်။

၄။ ယခါ အကြောင်းအခါ၌၊ အတ္တဗျာပဒ္ဒ - အကျိုးစီးပွား၊ အစားအသောက် များပွား လျှံမင်း ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တခါ–ထိုအခါ၌၊ အဇ္ဈတ္တ - အ၌ ရှင်းရှင်း မပင်မပန်းခြင်းသည်၊ သာဓု - အမြဲတစေ ကောင်းမြတ်လှပါပေ၏။

တေတ္တ အကောင်းတစ်မျိုးက မိမိတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွားတွေ နည်းနည်းပဲဖြစ်ဖြစ်, များများစားစားကြီး ကြီးဖြစ် ပျက်စီးသွားတဲ့အခါမှာ စိတ်မပူမပန်ခြင်း မပင်မပန်းခြင်း, စေတနာနှောင့်အယှက် မဖြစ်ခြင်းဟာ အမြဲ နေ့ည ကောင်းမြတ်လှတယ်ဘုရား။

အကျိုးစီးပွားတွေ ပျက်ပြားသွားရင် မြေနိုင်ဖို့ လွယ်ကူရဲ့လား။

(မလွယ်ကူပါဘုရား။)

အေး ဒါကြောင့် မလွယ်ကူတာကို မြေနိုင်မှ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ် တေတ္တ အကောင်းကို ဆိုထားတာပေါ့။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပျက်စီးသွားတဲ့ အကျိုးစီးပွားတွေ ပြန်ပြီးတော့ မရနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သိပြီး မြေနိုင်အောင် တရားနဲ့ မြေရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တရားဆိုတာ မြေဆေးပဲ ဘာတဲ့ ။

(တရားဆိုတာ မြေဆေးပါဘုရား။)

တရားဆိုတဲ့ မြေဆေးကြီးနဲ့ မြေလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ မြေသင့်သလောက် မြေမသွားဘူးလား။

(မြေသွားပါတယ်ဘုရား။)

အကျိုးစီးပွားတွေ ပျက်စီးသွားတဲ့ အခါမှာ ဖြေနိုင်ရင် အကောင်းထဲ ပါသွားပြီး၊ မဖြေနိုင်ရင် အဆိုးထဲ ပါသွားတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အကျိုးစီးပွားတွေ ပျက်စီးသွားလို့ ဆိုးတာက တစ်မျိုး၊ မဖြေနိုင်လို့ ဆိုးတာက တစ်မျိုး ဆိုတော့ အဆိုးပေါ်မှာ အဆိုးတွေ မထပ်စေနဲ့နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ ပျက်စီးသွားရင် ဖြေနိုင်အောင်ဖြေ၊ ပြေအောင် ပြေရင် အဆိုးပေါ်မှာ အကောင်းထပ်လိုက်တာပဲ၊ အဆိုးပေါ်မှာ အကောင်းထပ် လိုက်ရင် အမြတ်ထွက်သွားတာပဲ၊ အမြတ်ထွက်ပြီဆိုရင် အကောင်းတစ်မျိုးထဲ ပါသွားပြပေါ့။

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးသွားပြီ၊ မပူပန်နဲ့၊ အပူနဲ့ အကောင်းခေါ်။
* စီးပွားပျက်ပြီး၊ မပူနဲ့၊ မှတ်သား အကောင်းပေါ်။
* ရာထူးကျသွား၊ မပူနဲ့၊ မှတ်သား အကောင်းပေါ်။
* စီးပွားပျက်ပြန်၊ မပူပန်၊ အပူနဲ့ အကောင်းပေါ်။
* လောကဓံကြုံ၊ စိတ်မပြုန်၊ မပူနဲ့ အကောင်းပေါ်။
* တရားဆိုတာ၊ ဖြေဆေးပါ၊ သေချာ မှတ်သားထားပါ။
* အဆိုးပေါ်မှာ၊ အဆိုးသာ၊ ထပ်တာ မကောင်းနော်။
* အဆိုးပေါ်မှာ၊ အကောင်းသာ၊ သေချာထပ်ပေးနော်။
* အဆိုးပေါ်မှာ၊ အကောင်းထပ်၊ အမြတ်ကျိုးပေါ်။

ဒီဂါထာကို အကျဉ်းချုပ်ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ–

၁။ မပျင်းမရိခြင်း၊ လိမ္မာရေးခြားရှိခြင်း။

၂။ တရားစောင့်သူတွေနဲ့ အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆောင်ရွက်ခြင်း။

၃။ စီးပွားတက်လာ ရာထူးတက်လာတဲ့အခါမှာ မမော်မကြွားခြင်း။

၄။ စီးပွားကျ၊ ရာထူးကျတဲ့အခါမှာ စိတ်မပင်မပန်းခြင်း၊ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ခြင်း–

တွေ့မှာကောင်းမြတ်တယ် ဆိုတဲ့ အကောင်းလေးဖြာကို တွေ့ရပါတယ်၊ ဒီအကောင်း လေးဖြာဟာ လူတွေ အတွက် တကယ် မှတ်သားစရာ ကောင်းလှပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်ကို ''အကောင်းလေးဖြာ - မှတ်စရာ'' လို့ အမည်ပေးပြီး ဟောကြားလိုက်ခြင်းပါပဲ။

ဒီနေ့ ဒကာ-ဒကာမတွေရဲ့ ရဟန်းခံ, ရှင်ပြု, မင်္ဂလာ ကုသိုလ်ပွဲမှာ ဟောကြားချီးမြှင့်လိုက်တဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အကောင်းလေးဖြာ မှတ်စရာ တရားတော်ပါဘုရား။)

အေး ဟုတ်ပြီ အဲဒီ ''အကောင်းလေးဖြာ မှတ်စရာ'' ဆိုတဲ့ တရားခေတ်မှာ လာရှိတဲ့အတိုင်း ယနေ့ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးကြပါပြီ၊ နောက်နေ့ နောက်ရက်တွေက စပြီးတော့ ပါဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ရရောက်သည်အထိ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေသို့ ဆုပေး ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

ကဲ– 'အကောင်းလေးဖြာ မှတ်စရာ'' လင်္ကာ အချုပ် လိုက်ဆိုပြီးတော့ တရားသိမ်းကြရအောင် -

* လိမ္မာ ဝေဖန်၊ ရပြန်မပျော်၊ ပျက်သော်မပန်း၊ ကျလေးခန်း၊ မှတ်စမ်းအကောင်းခေါ်။
* အကောင်းလေးဖြာ၊ မှတ်စရာ၊ ရွှေစာတရားတော်။
* ဒီနေ့ရာမှာ နိဂုံးသာ၊ ဟောကာ ပြီးပြီနော်။

မှတ်ချက် ။ ရဟန်းခံရှင်ပြု ကုသိုလ်ပွဲတိုင်း, မွေးနေ့ပွဲတိုင်း, မင်္ဂလာပွဲတိုင်း ပူဇော်ပွဲတိုင်း, ဒါနပွဲတိုင်း, (သံဝိဘာဇ္ဇ ဘောဇနံ) ကို အဓိက ဟောပါ။

* တရားဟောရာ၌ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပုဂ္ဂလ၊ ဌာနတို့ကို အဓိက ကြည့်တတ်, သိတတ်, မြင်တတ်, သုံးသပ်တတ်ဖို့လိုသည်။
* ကြီးပွား တိုးတက် အောင်မြင်ရေးလမ်းညွှန်အနေအားဖြင့် ဒက္ခိဂဟပတိ သာဓုတို့ အဓိကဟောပါ။
* စီးပွားတိုးတက်လာသူ၊ ရာထူးတိုးတက်လာသူ၊ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသူတို့အတွက် (အဟာသော အတ္တလာဘေသု) ကို အဓိကဟောပါ။

* စီးပွားပျက်သူ၊ ရာထူးကျသူတို့အတွက် (အတ္ထဗျာပတ္တိ အဗျထေ)ကို အဓိကဟောကြားပါ။
* တရားအမည်ပေးရာ၌ "အကောင်းလေးပါး" တရားတော်၊ "သာခုလေးပါး"တရားတော်စသည်ဖြင့်မိမိကြိုက်ရာရွေးချယ်ပြီး အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

၁။ ဟတ္ထ ဒက္ခံ ဂဟပတိတိ နာရဒ ယရောဝါသံ ဝသန္တာနံ ဂဟပတိနံ ဘောဂုပ္ပါဒနတ္ထာယ အနုလဒ္ဓ ဆေကုသလဘာဝသင်္ဂဟိတံ ဒက္ခံ နာမ သာခု၊ ဒက္ခဘာဝေါ ဘဒ္ဒကော။

၂။ သံဝိဘာဇနဉ္စ ဘောဇနန္တိ ဒုက္ခေန ဥပ္ပါဒိတဘောဂါနံ ဓမ္မိကသမဏ ဗြာဟ္မဏေဟိ သဒ္ဓိံ သံဝိဘာဇနတ္ထာယ ပရိဘောဂကရဏံ နာမ ဟိတာယ သာခု၊

၃။ အဟာသော အတ္ထလာဘေသူတိ မဟန္တေ ယသေ ဥပ္ပန္နေ အပ္ပမာဒဝသေန အဟာသော အနုပ္ပိလာဝိတတ္တံ တာဒိယံ သာခု။

၄။ အတ္ထဗျာပတ္တီတိ ယဒါ ပန အတ္တနော အတ္ထဗျာပတ္တိ ယသဝိနာသော ဟောတိ၊ တဒါ အဗျထော အကိလမနံ တာဒိတ္တံ သာခု။

(ဇာတကအဋ္ဌကထာ)

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဇာတကပါဠိတော်၊ မဟာသုတသောမဇာတ်
အဋ္ဌကထာလာ အကြောင်းအရာတို့ကို ကောက်[illegible]၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်း[illegible]
ဆုံးမ[illegible]တော်

လူသားစား ပေါရိသာဒ ဆိုတဲ့ [illegible] ဘုရားလောင်း မဟာသုတသောမမင်းကို [illegible] ကြိုး[illegible]ပြီးတော့ မိဂါဒိဝန်ဥယျာဉ်ထဲ သွားကာ မင်္ဂလာရေကန်[illegible] မင်္ဂလာရေကန်ထဲမှာ ဆင်းနေပြီးတော့ [illegible] မမြင်ရအောင် ဖုံးထားပါတယ်။

အဲဒီ လူသားစား ပေါရိသာဒ[illegible] ရှိနေကြတဲ့ [illegible] ရဲ့ အဆုံးမှာ အဆုံးစွန်ဖြစ်၍ သွားနေ[illegible]

ပေါရိသာဒ ဘယ်လောက်တန်ခိုးကြီးဘယ်ဆိုတာ [illegible] စဉ်းစားပြီးသာ ကြည့်ကြပေတော့၊ [illegible] တွေ သတ္တဝါတွေ ရဲ့ အဆုံး[illegible] သွက်ပြေးသွား[illegible]

(မှန်လှပါဘုရား။)

လူတွေလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ပေါရိသာဒဆိုတဲ့အသံကို [illegible] သွက်ပြေး သွားကြတာပဲ၊ ပေါရိသာဒက လူသားစားဟဲ့ ဘုရင်ဆို[illegible] လူတွေ [illegible]တော် ကြောက်ကြပါတယ် ဒါကြောင့် သွက်ပြေးကြတာပါ။

အဲဒီလို တန်ခိုးကြီးခြင်းကို ပေါရိသာဒဟာ ဘာကြောင့် ရသလဲ ဆိုတော့ ရှေးကောင်းမှုရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ရတာ [illegible]၊

ဘာကြောင့် တန်ခိုးကြီးရတာလဲတဲ့၊

ရှေးကောင်းမှုရဲ့ အစွမ်းကြောင့်ပါဘုရား။

ပေါ်ရိသာဒ တန်ခိုးကြီးတာ အကြောင်းမဲ့ အကြောင်းမရှိဘဲ ကြီးတာ ဟုတ်ရဲ့လား။

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။)

ခုခေတ်မှာ လူတွေကော, ဘုန်းကြီးတွေကော တန်ခိုးတော်တော ကြီးချင်ကြတယ်၊ တန်ခိုးကြီးအောင် လောကီနည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆွဲဆောင်နေကြတယ်၊ အတိတ်က ကောင်းမှုမပါရင် ဆွဲဆောင်တိုင်း, မက်လုံးပေးတိုင်း ကြီးနိုင်ပါ့မလား။

(မကြီးနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

ဒီနေ့ ဒကာ, ဒကာမတွေ တန်ခိုးမကြီးချင်ကြဘူးလား။

(ကြီးချင်ပါတယ်ဘုရား။)

တန်ခိုးကြီးချင်ရင် ကောင်းမှုရှိဖို့လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တန်ခိုးကြီးချင်ရင် ကောင်းမှုတွေ ကြီးကြီးမားမား ပြုဖို့လိုတယ် နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

- * တန်ခိုးကြီးချင်၊ ကောင်းမှုပင်၊ လှူရှင် ရှိဖို့လို။
- * တန်ခိုးကြီးချင်၊ ကောင်းမှုပင်၊ လှူရှင် ကြီးဖို့လို။
- * ကောင်းမှုရှိလျှင်၊ တန်ခိုးပင်၊ လျှူရှင် ရှိမယ်ဆို။
- * ကောင်းမှုရှိက၊ တန်ခိုးလှ၊ နေ့ည ရှိမယ်ဆို။
- * တန်ခိုးကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနေဝင် ကောင်းမှုလို။

တန်ခိုးကြီးဖို့အတွက် ဘာလိုသတဲ့လဲ။

(ကောင်းမှုလိုပါတယ်ဘုရား။)

အေး ဟုတ်ပြီ၊ တန်ခိုးကြီးဖို့အတွက် ကောင်းမှုဆောင်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောကီဆရာတွေ စီမံပေးတဲ့ ဂါထာ, မန္တရား,အင်းအိုင်, လက်ဖွဲ့ တွေကို ဆောင်ရမှာလား၊ ကောင်းမှုကိုဆောင်ရမှာလား။

(ကောင်းမှုကို ဆောင်ရမှာပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

" တန်ခိုးကြီးအောင် အမြဲဆောင်၊ ခုနောင်ကောင်းမှုကဲ့၊

* ဂါထာ,မန္တရား၊ အင်းအိုင်များ၊ ဆောင်ထားဖို့မလို။

* ဂါထာ, မန္တရား၊ လက်ဖွဲ့များ၊ ဆောင်ယားဖို့မလို။

ကဲ ကဲ-ရှေ့ဆက်ပြီး ဟောကြ၊ နာကြရအောင်၊ ပေါရိသာဒ ၏ ရှေးကောင်းမှုရဲ့ အစွမ်းကြောင့် တန်ခိုးသိပ်ပြီးတော့ကြီးပါတယ်။

ပေါရိသာဒဟာ တန်ခိုးကြီးကြောင်း ဘယ်လိုကောင်းမှုတွေကို ပြုလုပ်ခဲ့သလဲဆိုတော့ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူတဲ့အချိန်မှာ နံ့ ယနာဖြင့် [illegible]ပြီးတဲ့ [illegible]ရေးတံ[illegible]မ်း လှူခဲ့ဖူးတဲ့အတွက်ကြောင့် ခွန်အားကြီးတာယတဲ့၊

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေကော ခွန်အားမကြီး ချင်ကြဘူးလား။

[illegible]ကြီးချင်ပါတယ်ဘုရား။)

ခွန်အားကြီးချင်ရင် [illegible]ရှိစေတဲ့ -

၁။ [illegible]နို့ လှူရမယ်။

၂။ [illegible]နို့ [illegible] ရောစပ်ချက်ထားတဲ့ စာရေးတံ ဆွမ်းတွေ လှူရမယ်နော်၊

([illegible]လှူ[illegible]ဘုရား။)

[illegible]အားဆေး[illegible] အား[illegible]စေတဲ့ အကြွေးအကြွေးသော အစား[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ဒါနကြိုင်းဟာလည်း ခွန်အားကြီးကြောင်းလို့ [illegible]

[illegible]လှူပါဘုရား။)

ခုဟောနေတာက "တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" မဟုတ် သေးပါဘူး၊ အဋ္ဌကထာဆရာက "တန်ခိုးကြီးကြောင်း" မပြသေးခင်မှာ ပြထားတဲ့ "ခွန်အားကြီးကြောင်း နည်းလမ်းလမ်းကောင်းပါ"။

[illegible]နို့တွေ နွားနို့[illegible]ရောပြီးချက်ထားတဲ့ ဆွမ်းတွေ, အားဆေးတွေ လှူတဲ့[illegible] [illegible] ခွန်အား[illegible]ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" လို့ [illegible] [illegible] ဟောရမှာပါပဲ။

[illegible]နေ့ ဆွမ်း[illegible]နာကြတဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေဟာ ဘဝတိုင်း, ဘဝ တိုင်း [illegible] [illegible]ကောင်းတွေကို လုပ်နေကြတယ်လို့ သေချာ[illegible]မှတ်သားကြပါ။

ကဲ-လက်ာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* ခွန်အားကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် နွားနို့လှူ။

* ခွန်အားကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ဆွမ်းကောင်းလှူ။

* ခွန်အားကြီးရန်၊ စာရေးတံ၊ အမှန် ဆွမ်းကပ်လှူ။

* ခွန်အားကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် အားဆေးလှူ။

* ခွန်အားကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် စားသောက်လှူ။

ကဲ-ကဲ-ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ ယနေ့ ကျောင်းဒါယကာ-ကျောင်းဒါယိကာမတွေရဲ့ ကျောင်းရေစက်ချပွဲနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ''တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း''တရားတော် ကိုဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်-

ပေါရိသာဒဟာ-

၁။ မီးတင်းကုပ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ပြီးတော့-

၂။ ရဟန်း သံဃာအား အချမ်းပျောက်အောင်၊ အချမ်းအအေးဘေး သက်သာအောင်မီး၊

၃။ ထင်း၊

၄။ ထင်းဖြတ်ရန် ပဲခွပ်၊

၅။ ပုဆိန်တွေ လှူခဲ့ဖူးတဲ့အတွက်ကြောင့် တန်ခိုးကြီးတာပဲ။

ယနေ့ ကျောင်းလှူဒါန်းကြတဲ့ ကျောင်း ဒါယကာ-ကျောင်းဒါယိကာမတွေဟာ''တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း''တွေ လုပ်နေတာကြတာပါပဲ။

တန်ခိုးကြီးချင်ရင် ပေါရိသာဒလို အလှူ ၅-မျိုး လှူဒါန်းကြရမယ် နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တန်ခိုးကြီးချင်ရင် ဘာတွေလှူရင် ဘာတွေလှူရမတဲ့လဲ။

(မီးတင်းကုပ်ကျောင်း, မီး, ထင်း, ပဲခွပ်, ပုဆိန်တွေ လှူရမှာပါဘုရား။)

တန်ခိုးကြီးချင်တဲ့ သူတွေဟာ ပေါရိသာဒလို ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ စုံစုံလင်လင် ပြုဖို့ မလိုဘူးလား။

(လိုပါတယ်ဘုရား။)

အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, ခွန်အားကြီးခြင်း, ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း, အခြွေအရံများခြင်း, ထင်ရှားပေါ်လွင်ကျော်ကြားခြင်း, အသံကောင်းခြင်း, ကံကောင်းခြင်း, တန်ခိုးကြီးခြင်း အစရှိတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ စုံစုံလင်လင် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရရှိချင်ရင် ကုသိုလ်ကောင်း ဆော ပြုတဲ့အခါမှာ စုံစုံလင်လင်ပြုဖို့ လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ယနေ့ကျောင်းရေစက်ချပွဲကြီးမှာ ဘုရားအ[illegible]တဲ့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့အား ဆွမ်းတွေဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြတဲ့အ[illegible] ခွန်အ[illegible]ကြီးမယ်၊ ကျောင်းဆောက်လုပ်ပြီးတော့ လှူဒါန်း[illegible] ဘဝမှာ တန်ခိုးတွေကြီးမယ်ပေါ့။

ယနေ့ ဒီပွဲတော်မှာ ထင်ရှား ကျော်ကြား[illegible] ကြီးနေကြတဲ့ ဆရာတော်သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေ [illegible] တွေဟာ ရှေးကောင်းမှုတွေရဲ့ အကျိုးကြောင့် တန်ခိုး[illegible] နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ရှေးကောင်းမှုကံ မရှိတဲ့သူတွေကို ယှဉ်လို့ တု[illegible] ပြိုင်[illegible] ရနိုင်ပါမလား။

(မရနိုင်ပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် အသံ, ကံ, ဉာဏ်, ဆံ, ဆိုတဲ့ အရာလေးမျိုးကို ယှဉ်ပြိုင်လို့ တု[illegible] မရဘူးလို့ အဆိုရှိပါတယ်။

အသံကောင်းတဲ့[illegible] သွားမပြိုင်နဲ့ မရဘူး၊ ကံကောင်းတဲ့[illegible], ဉာဏ်ကောင်းတဲ့သူ, ဆံကောင်းတဲ့သူတွေကိုလည်း သွား[illegible]တဲ့ မ[illegible] ရှုံးတာပဲ အဖတ်တင်မယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် နေရာတကာမှာ ဘာမဆို ပြိုင်ချ[illegible]ကို ပြိုင်သင့်မှ ပြိုင်၊ နိုင်လောက်မှ ပြိုင်ပါလို့ မှာချင်ပါတယ်၊

ယနေ့ ဆွမ်းတွေကပ်လှူကြ, ကျော[illegible] လှူဒါန်းကြတဲ့ ကျောင်းဒါယ[illegible] — ဒါယိကာ မ[illegible]ဟာ ခွန်အ[illegible] ကြီးခြင်း[illegible]စ်လေးရာ ဘဝတိုင်[illegible] [illegible] နေရာ[illegible] အဆောက်အ[illegible] ပဲ့ရှိ[illegible] ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ကျောင်းဒါယကာ– ဒါယိကာမတွေရဲ့ ကျောင်း ရေစက်ချပွဲမှာ "တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" ဆိုတဲ့ တရား တော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဒီနေ့ ဟောကြားလိုက်တဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

(တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ– "တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြပြီး တရားသိမ်းကြရအောင် –

* တန်ခိုးကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ကျောင်းကောင်းလှူ။
* တန်ခိုးကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် မီးကောင်း လှူ။
* တန်ခိုးကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ပဲခွပ်လှူ။
* တန်ခိုးကြီးအောင်၊ [illegible]တိဆောင်၊ ခုနောင် ပုဆိုးလှူ။

ကဲ– [illegible]ရားဟောလို့ တော့ပြီးသွားပါပြီ၊ ခွန်အား[illegible]ကြီးကြော[illegible] [illegible] – ၄ [illegible]ကြောင်း နည်းလမ်းကော[illegible]း ရေစက်ချ အတူ[illegible] ညီညီညာညာ [illegible]က်ဆိုကြ။

၁။ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့သည် ကျောင်းလှူရခြင်း၏ ကောင်း [illegible]ျိုးကို သိရှိယုံကြည်[illegible]၍ သရဏ (၃)ပါး (၅)ပါးသီလတို့ကို [illegible] ဆောက်တည်ကြကာ အဖိုး [illegible] သို ကံတန်သော [illegible] [illegible]း တော်[illegible]ကို ရောက်လာသဲ့ ရောက်သာလတ္တံ့ ဖြစ်သော တော့ဒီသာ [illegible] တော်အား (သံဃိက)၊ အရှင် ([illegible] အား (ပုဂ္ဂလိက [illegible] စသည့်[illegible] ထို၍ သုံးဆောင်စိမ့်သော ငှါ ကပ္ပိယကုဋိကို ပြုစိမ့်သေ [illegible] လှူဒါန်းပါကုန်၏။

၂။ ယနေ့ [illegible] ကျောင်းလှူရသော [illegible] ကော [illegible]း[illegible] [illegible] ဖြင့် [illegible] ချမ်းသာ မှုကို ကောင်းပိုင်ပိုင်ရနိုင်ရာပို တောင်းဆု[illegible]ပါ[illegible]၏။

[illegible]ဒိုလ [illegible] ချမ်းသာ[illegible]ကို ကောင်းပိုင်ပိုင် မရနိုင်သေးလျှ[illegible] [illegible] ပေါ်လုံး တပည့်တော်တို့သည် ခွန်အား[illegible]ကြီးကြော[illegible]င်း၊ နည်းလမ်းကောင်း [illegible] [illegible] လှူ၊ တန်ခိုးကြီးကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်သော [illegible]င်း [illegible]ယင်းအလှူ၊ ပဲခွပ်အလှူ၊ ပုဆိုးအလှူတို့ကို ဒ[illegible]တိုင်း [illegible] [illegible] ပါန်းနိုင်[illegible] သ[illegible]ယနာပြု အကျိုးကော[illegible]င်း[illegible] အကျိုး[illegible] [illegible] ပါ[illegible] [illegible]ပါပို တောင်းဆုဆိုပါကုန်၏။

၃။ ယနေ့ ယခု လှူဒါန်းရသော ကျောင်းအလှူကုသိုလ်၏ အဖို့ဘာဂ မှန်သမျှကို မိဘ၊ ဆရာ ဉာတကာများ အစထား၍ (၃၁) ဘုံ ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အမျှ ရစေ ပေးဝေ ဝေပါကုန်၏။ အမျှရကာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြသည်၊ ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြပါစေကုန်စေသော်။

(အားလုံး အမျှ အမျှ အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။)

(သာဓု သာဓု...သာဓုပါဘုရား။)

အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

တဿ တေဇေန မစ္ဆကစ္ဆပါဒယော ဩသက္ကိတွာ ဥဒကပရိယန္တေ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂါ ဟုတွာ ဝိစရိံသု။

ကုတော ပန လဗ္ဘေါယံ တေဇောတိ? ပုစ္ဆာယောဂ ဝသေန။ သောပိ ဂေဃပ ဒသဗလဿ ဘာဝေလ မိရသောကာဘာဝ္တံပဋ္ဌပေသိ၊ တေန မဟာယာမော အဟောသိ၊ အဂ္ဂိသာလေဥ္စ ကာရေတွာ ဘိက္ခုသံဃဿ သီတဝိနောဒနတ္ထံ အဂ္ဂိဥ္စ ဒါရုနိစ ဒါရုတ္ထေဒနဝါသိဥ္စ ဖရသုဥ္စ အဒါသိ၊ တေန တေဇဝါ အဟောသိ။

(ဓာဋ္ဌ၊ ၅၊ ၅၁၅။)

မှတ်ချက် စာရေးတံ ဆွမ်းလှူပွဲတိုင်း၊ နွားနို့လှူပွဲတိုင်း၊ ဆွမ်းကပ် မုန့်ကပ်ပွဲတိုင်း၊ မီး၊ မီးတင်းကုပ်ကျောင်းနှင့် အခြားကျောင်း လှူဒါန်းပွဲတိုင်း၊ မီး၊ မီးဖက်လှူဒါန်းပွဲတိုင်း၊ ထင်းလှူဒါန်းပွဲ တိုင်း၊ ထင်းဖြတ် ထင်းခုတ်ရန် ပဲခွပ်၊ ပုဆိန်၊ ဓားလှူဒါန်းပွဲ တိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

* တရား အမည် ပေးရာ၌ ဆွမ်းကပ်၊ မုန့်ကပ်ပွဲများ အတွက် "ခွန်အားကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" တရားတော် ဟု အမည်ပေးပြီး၊ ကျောင်း၊ မီး၊ မီးဖက်၊ မီးနှင့် ပတ်သက်သော အလှူ၊ ထင်း၊ ပဲခွပ်၊ ပုဆိန်၊ ဓား အလှူများ၌ "တန်ခိုးကြီး ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း" တရားတော်ဟု အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

၁၀-၁-၉... (မေနုလ ၆၄)

တန်ခိုးကြီးကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တရားတော် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဇာတကပါဠိတော်၊ ပဏ္ဏာသနိပါတ်၊
ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်တော်လာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြားပြောကြား အပ်သော

ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ တရားတော်

ယနေ့ ဟောမည့် တရားတော်ဟာ တရားအမည် ကြားလိုက်တာနဲ့ ခေတ်ဆန်တယ်လို့ ထင်စရာကောင်းပေမယ့် တရားနာပြီးရင် သဘောကျ သဘောပေါက်ပြီးတော့ တကယ် လိုက်နာ ကျင့်သုံးဖွယ် ကောင်းတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ နှလုံးသားအလှတွေကို သိရှိမှတ်သားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တရားနာကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားမှာ စိုးတဲ့အတွက် ဒီစကားလေးတွေကို ပလ္လင်ခံပြီးတော့ ပြောနေ တာပါ၊ အကြောင်းမဲ့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ယနေ့ ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်တော်မှာ လာတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်ပြီးတော့ ဟောမှာပါ၊ ဥမ္မာဒန္တီဇာတ်ဆိုတာနဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေ သိပြီးဖြစ်နေပါပြီ၊ ဒါကြောင့် အကျယ်ချဲ့ကာ မပြောတော့ပါဘူး၊ ဂါထာတစ်ပုဒ်တည်းကိုပဲ ဟောပြောမှာဖြစ်ပါတယ်၊ သိဝိမင်းကြီးဟာ ဥမ္မာဒန္တီကို မြင်တွေ့ရတဲ့နေ့က ပြီးတော့ မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင်၊ မအိပ်နိုင် တမှိုင်မှိုင်နဲ့သေမလိုဖြစ်နေတာကို ဥမ္မာဒန္တီရဲ့ လင်ယောကျ်ား စစ်သူကြီးအဘိပါဒက သိရတဲ့အခါမှာ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ လျှောက်ထားပါတယ်၊ ဘယ်လိုလျှောက်ထားလိုက်သလဲဆိုတော့-

ဇနိန္ဒ ဇာနာသိ ပိယာ မမေသာ၊
န သာ မမံ အပ္ပိယာ ဘူမိပါလ။
ပိယေန တေ ဒမ္မိ ပိယံ ဇနိန္ဒ၊
ပိယဒါယိနော ဒေဝ ပိယံ လဘန္တိ။

(ဇာကဘာပါ ၂၊ ၄၃၊)

ဇနိန္ဒ-လူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော မင်းမြတ်၊ တွံ-အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ ဇာနာသိ-သိတော်မူရာ၏၊ သာ-ဤဥမ္မာဒန္တီသည်၊ မမံ-အဘိပါဒက

နာမသမုတ် အကျွန်ုပ်စစ်သူကြီး၏၊ ပိယာ-အချစ်သက်ထား မယားစင်စစ် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

(လူတွေကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်မင်းကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးသည် သိတော်မူပါ ဥမ္မာဒန္တီဟာ အကျွန်ုပ် အဘိပါဒက စစ်သူကြီးရဲ့ ဘသည်းဘဝင် မှာ အမြဲပင် ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ်နိုးနေတဲ့ ချစ်မယားပါပဲ ပဌမအပိုဒ်နဲ့ လျှောက်ထားပါတယ်။)

နောက် ဒုတိယအပိုဒ်နဲ့ ဆက်ပြီးတော့—

ဘူမိပါလ ရေမြေရှင်၊ သာ- ထိုဥမ္မာဒန္တီသည်၊ မမ-အဘိပါဒက နာမသမုတ် အကျွန်ုပ် စစ်သူကြီး၏၊ အပ္ပိယာ မချစ်အပ်သော မယားသည် ကား၊ န-မဟုတ်ပါ၊ (ရေမြေကို စိုးရတော်မူသော အရှင်မင်းကြီး ဥမ္မာ ဒန္တီဟာ အကျွန်ုပ် အဘိပါဒကရဲ့ မချစ်အပ်သော မယားမဟုတ်သည်ကား မဟုတ်ပါလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။)

ဘယ်နှစ်ပိုဒ်ပြီးသွားပြီလဲ။

(နှစ်ပိုဒ် ပြီးသွားပါပြီဘုရား။)

ပထမအပိုဒ်က အကျွန်ုပ်ရဲ့ ချစ်မယားပါ၊ ဒုတိယအပိုဒ်က မချစ်တဲ့ မယား မဟုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ သေသေချာချာ လျှောက်နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-တတိယအပိုဒ် ဆက်ဟောကြ နာကြရအောင်၊

ဇနိန္ဒ အရှင်မင်းမြတ်၊ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပိယေန-ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် အသွယ်သွယ် ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးကို ရိုးရိုးသားသား အမှန်ပင် လိုလား သောကြောင့်၊ ပိယံ-ချစ်မြတ်နိုးသော မယားချောမည် ဥမ္မာဒန္တီကို၊ တေ- အရှင်မင်းမြတ်အား၊ ဒမ္မိ-ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် အသွယ်သွယ် ကောင်းကျိုး အမျိုး မျိုးအဖြာဖြာ တောင့်တဆက်သပါ၏ ဘုရား၊

(အရှင်မင်းမြတ်၊ အကျွန်ုပ် အဘိပါဒကသည် ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ် နိုးစရာကောင်းတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ အမှန်ပင် လိုလားတဲ့ အကျက်ကြောင့် အကျွန်ုပ် အင်မတန် ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ်နိုးတဲ့ ချစ်မယား ဥမ္မာဒန္တီကို အရှင်မင်းမြတ်အား ဆက်သပါတယ်ဘုရားလို့ တတိယအပိုဒ်နဲ့ လျှောက်ထား ပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်၊ အဘိပါဒက စစ်သူကြီးဟာ သူမယားချောဖြစ်တဲ့ ဥမ္မာဒန္တီကို သိပ်ပြီးတော့ ချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုမှ မလျှောက်ဘူးလား။

(လျှောက်ထားပါတယ်ဘုရား။)

သိပ်ပြီးတော့ ချစ်တဲ့သူကို လှူရင် သိပ်ပြီးတော့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို ရမယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ပါတယ်တဲ့၊ အဲဒီ ချစ်ခင်နှစ်သက်စရာ ကောင်းတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကို မျှော်မှန်းတမ်းတပြီးတော့ ဥမ္မာဒန္တီကို အရှင်မင်းမြတ်အား ဆက်သလှူဒါန်းပါတယ်တဲ့။

ကိုယ်အင်မတန် ချစ်ခင် နှစ်သက် မြတ်နိုးစရာ ကောင်းတဲ့ သက်ရှိမယားအချောကို အဘိပါဒက စစ်သူကြီးလို လှူဖို့ လွယ်ပါ့မလား။

(မလွယ်ပါဘူးဘုရား။)

ဟုတ်တယ် တရားနာပရိသတ်၊ သက်ရှိတော့ မပြောနဲ့ ကိုယ်နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့ သက်မဲ့ပစ္စည်းတောင် သူများက သဘောကျတယ် လှူပါလို့ပြောရင် မကျေနပ်နိုင်ဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဘိပါဒက စစ်သူကြီး လှူနိုင်တာလည်း မပြောနဲ့၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း သူတော်ကောင်းကြီးဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဖြစ်မှ ကြည်ညိုစရာကောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အလောင်းတော် ဘဝကတည်းက ကြည်ညိုစရာကောင်းတယ် ဆိုတာတွေကို တွေ့ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

နောက်ပြီးတော့ မိမိရဲ့ အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူတဲ့ ဘုရားအလောင်း သိဝိဘုရင်ကြီး မခံနိုင် မသောက်နိုင် မအိပ်နိုင်, ဟာမိုင်မိုင် ဖြစ်နေတာကို ကိုယ်လည်း မကြည့်ရက်ပါဘူး၊ ပါရမီဖြည့်ဖက် သူတော်ကောင်းကြီးဆိုတော့ ဘုရားလောင်း သိဝိဘုရင်ကြီးရဲ့ အပေါ်မှာ မေတ္တာတွေ, ကရုဏာတွေ အပြည့်အဝ ထားရှိတာကို မတွေ့ရဘူးလား။

(တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။)

ပါရမီဖြည့်ဖက် သူတော်ကောင်းတွေဆိုတာ ကိုယ်ကသာစေဆိုတာ မရှိဘူး၊ ကိုယ်ဘက်က ဘယ်တော့မှ အသာမယူဘူး၊ ကိုယ်က နာစေဆိုတာပဲ

ရှိတယ်ဆိုတာကိုလည်း သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ နှလုံးသားအလှတွေကို တွေ့ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း အဘိပါဒက စစ်သူကြီးရဲ့ စနစ်ဟာ အသာစံ စနစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ အနာခံ စနစ်ပါတဲ့၊ ဘာစနစ်တဲ့လဲ။

(အနာခံ စနစ်ပါဘုရား။)

အနာခံ စနစ်ဟာ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ လမ်းစဉ်၊ အသာစံ စနစ်ဟာ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ လမ်းစဉ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပေါ်လွင်မသွားဘူးလား။

(ပေါ်လွင်သွားပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သူတော်ကောင်း ဟုတ်-မဟုတ်၊ စစ်-မစစ်ကို အနာခံ စနစ် အနာခံပေသံကြီးနဲ့ တိုင်းတာပြီးတော့ ကြည့်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

များများ အနစ်နာ ခံနိုင်ရင် များများကြီး သူတော်ကောင်းဖြစ်နေပြီ၊ နည်းနည်းပဲ အနစ်နာခံနိုင်သေးရင် နည်းနည်းပဲ သူတော်ကောင်းဖြစ်နေသေးတယ် မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ချစ်တာလှူမှ၊ ချစ်တာရ၊ ချ ယုံကြည်ကာ။

* ဥဒ္ဒေသနဲ့၊ ချစ်ဒေဝီ၊ အတည့် [illegible])

* အဘိပါဒက၊ မေတ္တာလှ၊ တွေ့ရကာ။

* ကိုယ်ကသာစေ၊ မရှိပေ၊ နာစေ [illegible]

* အသာမစံ၊ အနာခံ၊ အမှန် စနစ်ပါ။

* အဘိပါဒက၊ စနစ်သုံး၊ သိကြ ကျင့်ရော။

* သူကောင်းလား၊ မကောင်းလား၊ ခွဲခြား သိဖွယ်ရာ။

* ချစ်ဖွယ်ကောင်း၊ မျိုး၊ အမျိုးမျိုး မျှော်ကိုး ဆက်သွားပါ။

အဘိပါဒက စစ်သူကြီးဟာ သိပ်ချစ်တဲ့ ဥမ္မာဒန္တီကို လှူရင် သိပ်ချစ်တဲ့ နှစ်သက်မြတ်နိုးရော ကောင်းတဲ့ အကျိုးတွေ ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်ကိုးတောင့်တပြီးတော့ လှူဒါန်းဆက်သနေတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဘိပါဒက စစ်သူကြီးရဲ့ ယုံကြည်ချက် သဒ္ဓါနဲ့ အသိဉာဏ်ပညာ ချီးကျူးရော မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

ချစ်တာ လှူရင် ဘာတဲ့လဲ။

(ချစ်တာ ရပါတယ်ဘုရား။

အေး ဟုတ်ပြီ၊ နေ့ဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားထဲ့လဲ။

(ချစ်တာလှူမှ ချစ်ရတာ တရားတော်ပါဘုရား။)

ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ်နိုးစရာကောင်းတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ လိုချင်ရင် ဘာလှူရမတဲ့လဲ။

(ချစ်တာတွေကို လှူရမှာပါဘုရား။)

သက်ရှိသက်မဲ့ ချစ်တာတွေအားလုံးကို လှူနိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ

* သက်ရှိသက်မဲ့၊ ချစ်တဲ့အရာ လှူမှသာ၊ ချစ်တာ ရရှိမယ်။

* အဘိပါဒက၊ ချစ်သူလှ၊ လှူပြ အံ့ဩဖွယ်။

* ချစ်တာလှူမှ၊ ချစ်တာရ၊ သူက ယုံကြည်တယ်။

* ချစ်တာလှူမှ၊ ချစ်တာရ၊ သူက သိနေတယ်။

* သူ့ရဲ့သဒ္ဓါ၊ သူ့ပညာ၊ သူ-ငါ ချီးကျူးဖွယ်။

နောက်ဆုံး စတုတ္ထအပိုဒ်နဲ့ ဘယ်လို လျှောက်ထားလိုက်သလဲ ဆိုတော့

ဒေဝ အရှင်မင်းမြတ်၊ ငါဒါသိနေ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ် ဝတ္ထုမြတ်ကို မပြတ်သဒ္ဓါ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာကြည်ဖြူ ပေးလှူလေ ရှိကုန်သော

သူတို့သည်၊ (သံသရာရေ -ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ် မပြတ်ဖြစ်ရာ သံသရာ၌ သံသရန္တော-အမြဲမှုချ ကျင်လည်ရသည် ရှိသော်၊) ဝိယံ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်၊ အသွယ်သွယ် အဝဝ ဝတ္ထုကောင်း ဝတ္ထုလှကို၊ လဘန္တိ-ကေန်စုံစုံ ရရှိကုန်၏။

(အရှင်မင်းမြတ်၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်တဲ့ ဝတ္ထုကို လှူတဲ့သူတွေဟာ ခန္ဓာ၊ အာယတန,ဓာတ်တွေရဲ့ မပြတ်ဖြစ်နေရာ သံသရာမှာ ကျင်လည်ရတဲ့ အခါ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် ဝတ္ထုအသွယ်သွယ်ကို တကယ်ပိုင်ပိုင် စုံစုံလင်လင် ပြည့်ဝဝ ရရှိကြရပါတယ်လို့ သေသေချာချာ ဝေဝေဆာဆာ စေတနာနဲ့ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။)

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အလှူဝတ္ထု လှူရင် သံသရာ ကျင်လည်ရတဲ့ အခါမှာ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ဝတ္ထုကို ရနိုင်တယ်ဆိုတော့ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် ဝတ္ထုတွေကို လှူဖို့ကောင်းတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* ချစ်ခင်ဖွယ်ပင်၊ လှူဒါန်းလျှင်၊ လူရှင် ဖြစ်ရာဝယ်။
* ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ၊ အဖြာဖြာ၊ မကြာ ရရှိမယ်။
* မြတ်နိုးဖွယ်ပင်၊ လှူဒါန်းလျှင်၊ လူရှင် ဖြစ်ရာဝယ်။
* မြတ်နိုးဖွယ်ရာ၊ အဖြာဖြာ၊ မကြာ ရရှိမယ်။

ယနေ့ ဒကာ, ဒကာမတွေဟာ ဆွမ်း၊သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး စတဲ့ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်ရာ တကယ်ကောင်းတဲ့ သက်မဲ့ ပစ္စည်းတွေ လှူဒါန်းကြတဲ့ အတွက်ကြောင့် ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ သက်ရှိ, သက်မဲ့ ဝတ္ထု ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးတွေ ယနေ့က မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရမည့် ဘဝ တိုင်အောင် စုံစုံလင်လင် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပေါပေါများများ ပေးလို့မကုန် လှူလို့မခန်းနိုင်အောင် ရရှိလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ချက်သဒ္ဓါ, အသိဉာဏ်ပညာတွေ ထားရှိရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရရောက်သည်အထိ ဘဝဆက်တိုင်းကောင်းအောင် ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ အရာဝတ္ထုအားလုံးတွေကို တစ်စတစ်စ စွန့်နိုင်အောင် ကြိုးစား အားထုတ် နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့

အနေအထားဖြင့် ''ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ'' ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟော ကြားခဲ့ပါတယ်။

ကဲ-တရား ကဗျာ လင်္ကာလေး ရွတ်ဆိုပြီး တရားသိမ်းကြရအောင်၊ ညီညီညာညာလက်အုပ်ချီလိုက်ကြ။

''ချစ်တာလှူ၊ ချစ်တာရဟန်၊ သဘောမှန်ကို၊ ကေန်လူတို့၊ သိရှိ ပိုလျက်၊ မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ရရောက်ပြန်သည့်၊ ဘဝထိအောင်၊ အပြည့် မစောင်း၊ သက်ဝိုင်းကောင်းဖို့၊ အကောင်းချစ်ဖွယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ တကယ်နှေးညာ၊ မမေ့ကြဘဲ၊ သဒ္ဓါ ပညာ၊ ဒီနှစ်ဖြာဖြင့်၊ ကြည်သာညီညာ၊ ဒိဋ္ဌကမ္မာဥ်၊ မှီကာနေငြား၊ လူအများတို့၊ ရေးသိကာ၊ စေတနာသုံး၊ ဝေဆာပြုံး၍၊ မမှုန်းခါခါ၊ အတိပါဒက၊ နာမမည်ဟီး၊ စစ်သူကြီးသို့၊ အပြီးကြည်ညို၊ လှူဖို့လိုသည်၊ ထိုထိုငါသူ အမြဲတည်း''။

(သာဓု ...၊ သာဓု ...၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

ကဲ ကဲ ''ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ'' ရေစက်ချအတိုလေး လိုက်ဆိုကြ။

၁။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် ''ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ'' ဟန် သဘောမှန်ကို ကေန်နှေးညာ သိရှိကြ၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင်မြတ်ဘို့အား (ဥဒ္ဒိသ သံဃိက) အရှင်ဘုရားအား (ပုဂ္ဂလိက) ချစ်မြတ် နိုးဖွယ် တကယ်မှန်စွာ ကောင်းလှပါသော မွန်မြတ်လှသော ဆွမ်း, ဤ သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး, ကျောင်းတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။

၂။ ဤကောင်းမှုကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာသုခကို လျင်မြန်စွာ ရရောက်ပါလို တောင်းဆု ဆိုကြပါကုန်၏၊မင်္ဂဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသုခကို ကေန်ပိုင်ပိုင် မရမရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရာ၌ ချစ်မြတ်နိုးဖွယ် တကယ်မှန်စွာ ကောင်းလှ ပါသော ဘုရားစစ် ဘုရားမှန် တရားစစ်တရားမှန် သံဃာစစ်သံဃာ မိဘစစ်မိဘမှန် ဆရာစစ်ဆရာမှန် မိတ်ဆွေစစ်မိတ်ဆွေမှန် ဇနီး တပည့်မှန် ... ဘွေဆုံပေါင်းသင်းမှီဝဲနိုင်ကာ ချစ် မြတ်နိုးဖွယ်ရာ ကောင်းလှစွာသော သက်ရှိ,သက်မဲ့ကောင်းမြတ် အဝဝ ပြည့်စုံရလို့ တောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

၃။ ယနေ့ ယခု ချစ်ခင်ဖွယ်ရာ အဖြာအဖြာ ဤကောင်းမှု၏ အဖို့အစု မှန်သမျှကို ချစ်ခင်

မိဘ,ဆရာ ဉာတကာများ အစထား၍ ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် အစရှိကုန်သော နတ်မြတ်နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့နှင့် လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါတို့အား အမျှရစေ ပေးဝေသည် ကောင်း ပေသာဓုခေါ်စေသော်။

အားလုံး အမျှ....။အမျှ....။အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော။

(သာဓု....သာဓု....သာဓု...။)

မှတ်ချက်။ ။သက်ရှိချစ်ခင် နှစ်သက်မြတ်နိုးဖွယ်ရာ လှူဒါန်းပွဲတိုင်း အဓိက ဟောပါ။ သက်မဲ့ဒါနပွဲတိုင်း၊ ပွဲမျိုးစုံဟောနိုင်ပါသည်။

တရား အမည်ပေးရာ၌ “ကြိုက်တာ လှူမှ ကြိုက်တာရ” တရားတော်၊ “ခင်တာလှူမှ ခင်တာရ”တရားတော် “မြတ်နိုးဖွယ် လှူမှ မြတ်နိုးတာရ”တရားတော် စသည်ဖြင့် မိမိနှစ်သက်ရာအမည် ပေးပြီး ဟောပြောပါ။

၁၁-၆-၉၆ (အင်္ဂါ)

ချစ်တာလှူမှ ချစ်တာရ တရားတော်ပြီး၏။

စာရေးဆရာအကျော် မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသ၏
ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး နိဂုံးလာ
ရတုကဗျာ အနုစာဘိုကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

မိုးလည်းကောင်းစေ, မြေကောင်းစေ တရားတော်

ယနေ့ မောင် (............)မ(............)တို့ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲမှာ ဟောကြားမည့် တရားတော်က ''မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ'' တရားတော်ဘဲ။

ဘာတရားဘဲလဲ။

မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ တရားတော်ပါဘုရား။

ယနေ့ မင်္ဂလာဦး ဆုမ်းအဘူးကပ်ပွဲမှာ အရေးကြီးသည့် တရားစကား လေးတွေ သေသေချာချာ နာယူမှတ်သားကြပါ။

တစ်သက်လုံး အတူနေ လက်ဘွဲ့ကြရမှာဆိုတော့ အရေးကြီးပါ တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်္ဂလာမောင် မယ်တွေ သေသေချာချာ နာယူကြပါလို့ ပြောနေတာပါ။

ကဲ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကြီးရဲ့ နိဂုံးမှာ စာရေးဆရာ အကျော် မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသ ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ရတုကဗျာ အနုစာ လေးနဲ့ ဟောကြ နာကြရအောင် -

> ''လင်နှင့် မယား ဤနှစ်ပါးတွင်၊ လင်ကားမေဃ၊ ဓါရ လယ်မြေ၊ ပုန္နန်းချေ၏'' တဲ့။

လင်မယား နှစ်ယောက်တို့တွင် လင်ယောကျ်ားက မိုးနဲ့ တူသည် တဲ့၊ ယနေ့ မင်္ဂလာမောင်ဖြစ်တဲ့ မောင် ....က ဘာနဲ့တူသလဲ၊

မိုးနဲ့တူပါတယ်ဘုရား၊

အေး ဟုတ်ပြီ၊ မင်္ဂလာမောင်(....)သေသေချာချာ မှတ်ထားနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

မင်္ဂလာမယ်ဖြစ်တဲ့ မ(........)က လယ်မြေနဲ့ တူတယ်ဆဲ့၊ မင်္ဂလာမယ် မ(........)က ဘာနဲ့တူသလဲတဲ့၊

(လယ်ယာမြေနဲ့ တူပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-ပိုပြီးမှတ်မိအောင် ရေးစပ်ထားတဲ လင်္ကာလေး၊ လိုက်ဆိုကြပါဦး။

* မင်္ဂလာမောင်ဟာ၊ မိုးနဲ့သာ၊ ပမာတူလှသည်။
* မင်္ဂလာမယ်ဟာ၊ လယ်မြေယာ၊ ပမာ တူလှသည်။

မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသကဆက်ပြီး -

''မိုး-မြေနှစ်ပါး၊ ကောင်းတုံငြားမှ၊ စပါးနှံသီး၊ ဩဇာပြီးသို့'' တဲ့၊

"တောင်သူလယ်သမားတွေ ယာလုပ်ငန်း, ဥယျာဉ်လုပ်ငန်း, ခြံလုပ်ငန်းတွေ လုပ်တဲ့အခါမှာ မိုးကလည်းကောင်းမှ လယ်မြေ, ဥယျာဉ်မြေ, ခြံမြေတွေကလည်း ကောင်းမှ စိုက်ပျိုးလိုက်တဲ့ စပါးစတဲ့ သီးနှံတွေဟာ အဆီဩဇာ ပြည့်ပြည့်ဝဝနဲ့ အထွက်တိုးနိုင်တယ်၊ အောင်မြင်နိုင်တယ်၊ ကောင်းကျိုးတွေပိုပြီးတော့ ရနိုင်တယ်"။

တောင်သူလယ်သမားတွေ အဆင်ပြေဖို့အတွက် မိုးကောင်းဖို့လိုတယ်၊ လယ်ယာမြေကြီး ကောင်းဖို့ လိုတယ်နော်၊

(မှန်လှပါတယ်ဘုရား။)

မိုးကလည်းကောင်း, လယ်ယာမြေကြီးကလည်း ကောင်းရင် စပါးစတဲ့ သီးနှံတွေ အဆီဩဇာတွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝနဲ့ အထွက်မတိုးနိုင်ဘူးလား၊

(တိုးနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာ—

* မိုးမြေနှစ်ပါး၊ ကောင်းတုံငြား၊ စပါးသီးနှံတိုး။

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ စပါးစတဲ့ သီးနှံတွေ အထွက်တိုးအောင် မိုးကောင်းနေရုံနဲ့ ပြီးပါမလား၊

(မပြီးပါဘူးဘုရား။)

လယ်ယာမြေ ကောင်းနေရုံနဲ့ကော၊

(မပြီးနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

မိုးကတော့ ကောင်းတယ်၊ လယ်ယာမြေက မကောင်းဘူး၊ လယ်ယာမြေကတော့ ကောင်းတယ်၊ မိုးက မကောင်းဘူးဆိုရင် အထွက် မတိုးနိုင်ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

မိုးကော, မြေကော နှစ်ခုလုံး ကောင်းဖို့ မလိုဘူးလား၊

(လိုပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ တောင်သူလယ်သမားတွေဟာ မိုးလဲ ကောင်းပါစေ, မြေလည်းကောင်းပါစေလို့ အမြဲဆုတောင်း မနေသင့်ဘူးလား၊

(ဆုတောင်းနေသင့်ပါတယ် ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတို့လဲ၊

(မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဦးပဥ္စင်းတို့နဲ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ.ဒကာမတွေကလည်း တောင်သူလယ်သမားတွေ အဆင်ပြေအောင်, ဆန်ဈေးတွေ မကြီးအောင် ဝိုင်းပြီးတော့ ဆုတောင်းပေးရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လက်ာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* မိုးလည်းကောင်းစေ၊ မြေကောင်းစေ၊ ဆုချွေ ဆုတောင်းပါ၊
* လယ်သမားတွေ၊ ပြေလည်စေ၊ ဆုချွေ ဆုတောင်းပါ၊
* မိုးလည်းကောင်းစေ၊ မြေကောင်းစေ၊ ဟောဝေ တရားပါ၊
* မိုးလည်း ကောင်းအောင်၊ မြေကောင်းအောင်၊
  ခုနေခင် ဆုတောင်းပါ၊
* မိုးလည်းကောင်းပြြား၊ မြေကောင်းပြြား၊ စပါး ပိုထွက်မှာ၊

ကဲ-ရွှေဆက်ကြဦးစို့၊

"ထုံးနည်းပုံမှီ၊ နှစ်ဦးညီလျက်၊ ထိုဤလယ်ယာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ဆည်းပူးတိုင်းပင်၊ သတင်းရှင်၍၊ ချစ်ခင်ပေါင်းကြပါစေသော်" တဲ့၊

စာရေးဆရာအကျော် မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသရဲ့ ရတုကဗျာ အနုစာတွေဟာ တော်တော်ကောင်းတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တောင်သူ လယ်သမားတွေ အဆင်ပြေဖို့အတွက် မိုးလည်းကောင်း၊ မြေလည်း ကောင်းဖို့ လိုသလို မင်္ဂလာဦးဆွမ်းအထူးတွေ ကပ်နေကြတဲ့ ဇနီးမောင်နှံ လင်မယား နှစ်ယောက် အဆင်ပြေအောင် မိုးနဲ့တူတဲ့ လင်ယောကျ်ားလည်း ကောင်းဖို့လိုတယ်၊ လယ်ယာမြေနဲ့ တူတဲ့ ဇနီးမယားလည်း ကောင်းဖို့ မလိုဘူးလား။

(လိုပါတယ်ဘုရား။)

မိုးနဲ့တူတဲ့ လင်၊ လယ်ယာမြေနဲ့ တူတဲ့ ဇနီးမယား နှစ်ဦးလုံး အကောင်းတွေ ညီညွတ်နေပြီဆိုရင် စီးပွားဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေ အထွေထွေဟာ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်များပြားပြီးတော့ လာမှာမလွဲဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မိုးနဲ့မြေ ကောင်းရင် စပါးသီးနှံတွေ အထွက် တိုးမယ်၊ လင်နဲ့မယား လောကရေးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဓမ္မရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းတဲ့ အရာတွေမှာ ညီညွတ်ရင် စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်မယ်။

အကောင်းတွေ ညီညွတ်မယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ လောကအရေးအနေနဲ့ မင်္ဂလာမောင်က စီးပွားဥစ္စာ အရှာအဖွေ ကောင်းရမယ်၊ မင်္ဂလာမယ်က လင်ယောကျ်ားရှာဖွေပေးထားတဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေကို လုံခြုံအောင်၊ မပျောက်မပျက်အောင်၊ မဖိတ်မစင်အောင် မသုံးသင့်တာ မသုံးဘဲ၊ မဖြုန်းသင့်တာ မဖြုန်းဘဲ အထိန်းအသိမ်း အစောင့်အရှောက် ကောင်းရမယ်လို့ ဆိုတာပါပဲ။

ဓမ္မရေးအနေနဲ့ –

၁။ သမသဒ္ဓါ (ယုံကြည်ချက် တူရမယ်၊ ယုံကြည်ချက် အကောင်း ညီညွတ်ရမယ်၊ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ကံကံရဲ့အကျိုးတရားတွေအပေါ် မှာ နှစ်ဦးလုံး ယုံကြည်ချက် တူရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါပဲ။)

အမျိုးသားကတော့ ယုံကြည်တယ်၊ အမျိုးသမီးက မယုံကြည်ဘူး၊ အမျိုးသမီးကတော့ ယုံကြည်တယ်၊ အမျိုးသားက မယုံကြည်ဘူး ဆိုရင် ဓမ္မရေးရာ အကောင်းတွေ မညီညွတ်ဘူးလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

လောကရေးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်, ဓမ္မရေးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကောင်းရဲ့ အရာတွေမှာ တူညီခြင်း, ညီညွတ်ခြင်းဟာ ကြီးပွားကြောင်း, တိုးတက်ကြောင်းလို့ မှတ်ပါ။

၂။ သမသီလာ(ကိုယ်ကျင့်သီလတူညီရမယ်၊ အိမ်ထောင်ရေးလောကမှာ သီလတရားဟာ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်၊ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးလုံး ငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်း ပြီးတော့ အခါကြီး,ရက်ကြီးတွေမှာ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ နှစ်ဦးလုံး ရှစ်ပါးသီလတွေ အတူစောင့်သုံးသင့်ပါတယ်။)

၃။ သမစာဂါ (စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းမှုမှာ နှစ်ဦးလုံး တူညီရမယ်၊မယားလှူတာကို လင်ကသဘောကျရမယ်၊သဘောတူရမယ်၊ မယားလှူတာကို လင်က သဘောမကျရင်, သဘောမတူရင် လင်ယောကျ်ား ရှာပေးထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ လှူပေမယ့် လင်ယောကျ်ားမှာ မယားလှူတဲ့ ဒါနနဲ့ အကျိုးတွေ မရတော့ဘူးတဲ့ ကိုယ်ရှာဖွေပေးထားတာတွေနဲ့ လှူတာ ကိုယ်မရတော့ဘူး ဆိုတော့ ဘယ်လောက် ရင်နာစရာ ကောင်းသလဲဆိုတာ စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပေတော့၊ အဲဒါထက် ရင်နာစရာ ကောင်းတာ လောက မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောရမှာပဲ၊နောက်ပြီးတော့ လင်လှူတာကိုလည်း မယားက သဘောမကျရင်,သဘောမတူရင် မယားမရတော့ဘူး ဒါကြောင့် လင် လှူဒါန်းတာကိုလည်း မယားက သဘောကျရမယ်, သဘောတူရမယ်၊ ဒါန တူရမယ်လို့ မှတ်ကြပါ၊ စာဂတူရမယ်လို့ မှတ်ကြပါ၊ စာဂနဲ့ ဒါန အတူတူပါပဲ၊ အမည်လေးပဲ ကွဲပါတယ်၊ စာဂတူအောင်, ဒါနတူအောင် ကြိုးစားပါ။)

အထက်က ပြောခဲ့တဲ့အကြောင်းအရာတွေကို ပြန်လည်သရုပ်ဖော်က မယဒေဝလင်္ကာသစ်ကြီးမှာ

''အကုသိုလ်နှင့်ကုသိုလ် နှစ်ပါးကံတရားကား၊ မယားပြုရာ၊ ပိုင်မပါချူ၊ ပင်ပျော်မရ၊ လင်ပြုကသည်း၊ မိန်းမကိုသူ၊ စိတ်မကူ ပေါ်၊ မှတ်သူမှန်စွာ၊ မရရာဘူး''

လို့ ဖော်ဆိုထားတော်မူပါတယ်။

အကုသိုလ် လုပ်ငန်းတွေမှာတော့ မတူကြနဲ့၊ ကုသိုလ် လုပ်ငန်းကျတော့ လင်နဲ့ မယား တူညီအောင် ကြိုးစားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

၄။ သမပညာ (လောကီမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အသိဉာဏ် ပညာတူညီအောင် ကြိုးစားပါ၊ လောကဓမ္မ နှစ်ဌာနလုံးမှာ အကြောင်းတွေ ကောင်းတဲ့အရာတွေမှာ ညီညွတ်ရင် လင်နဲ့ မယား စီးပွားတိုးမယ်တဲ့။

လင်နဲ့ မယား ညီညွတ်နေရင် မိမိတို့ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်တိုင်း အဆင်ပြေတယ်၊ ကြံသမျှတွေ အောင်မြင်တာ ဆောင်သမျှတွေ ပြီးမြောက်သွားတယ်၊ ဒါကြောင့် မိုးနဲ့ တူတဲ့ မင်္ဂလာမောင်လည်း ကောင်းပါစေ၊ လယ်ယာမြေနဲ့တူတဲ့ မင်္ဂလာမယ်လည်း ကောင်းပါစေလို့ ဆုပေး၊ ဆုတောင်းပြီးတော့ ''မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ'' ဆိုတဲ့တရားတော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဒီတော့ မိုးနဲ့မြေ ကောင်းရင် ဘာတိုးမယ်တဲ့လဲ၊

(စပါးသီးနှံတွေအထွက်တိုးမှာပါဘုရား၊) လင်နဲ့မယားကောင်းရင်-

(စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှာပါဘုရား၊)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* မိုးမြေနှစ်ပါး၊ ကောင်းတဲ့ပြား၊ စပါး သီးနှံတိုး။
* လင်နဲ့မယား၊ ကောင်းတဲ့ပြား၊ စီးပွား ဥစ္စာတိုး။
* အရွာလည်းကောင်း၊ အထိမ်းကောင်း၊ အကောင်း တူမှတိုး၊

ဒီနေ့ မင်္ဂလာတရားနာယူနေကြတဲ့ မင်္ဂလာမောင်မယ်တွေ စီးပွားဥစ္စာတွေ မတိုးချင်ကြဘူးလား၊

(တိုးချင်ပါတယ်ဘုရား။)

တိုးချင်ရင် မင်္ဂလာမောင်လည်း ကောင်းရမယ်၊ မင်္ဂလာမယ်လည်း ကောင်းရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

မင်္ဂလာမောင်လည်း ကောင်းပါစေ၊ မင်္ဂလာမယ်လည်း ကောင်းပါစေလို့ တရားတော်ရဲ့အမည်ကို မှတ်လိုကမှတ်နိုင်ပါတယ်။

ဦးပဥ္စင်းတို့ အနေနဲ့ မင်္ဂလာဦးခွမ်း အထူးကပ်ပွဲမှာ ''မင်္ဂလာမောင်လည်း အရွာအဖွေကောင်းပါစေ၊ မိုးတွေများများ ရွာနိုင်ပါစေ၊ မင်္ဂလာမယ်လည်း အထိန်းအသိမ်းအစောင့်အရှောက် ကောင်းပါစေ၊ လယ်ယာမြေကြီးကောင်းပါစေ''လို့ ရာသက်ပန် အဆင်ပြေအောင် ဆုတောင်း

ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ယနေ့ဟောခဲ့တဲ့ အကောင်းထူညီရေး တရားတော်တွေကို လည်း လိုက်နာကျင့်သုံးကြပြီး ရှင်ရှင်ပြုံးပြုံး မြဲမြဲတဲ့ သာယာငြိမ်းချမ်း အေးမြတဲ့ ဇနီးမောင်နှံတွေ ဖြစ်ကြပါစေလို့ ထပ်ဆင့် ဆုတောင်းပေး ပါတယ်။

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* မောင်လည်းကောင်းစေ၊ မယ်ကောင်း၊စေ၊
ဆုချွေ ဆုတောင်းလှ၊
* မောင်မယ်နှစ်ထွေ၊ ပြေလည်စေ၊ ဆုချွေ ဆုတောင်းလှ၊
* မောင်လည်းကောင်းအောင်၊ မယ်ကောင်းအောင်၊ ခုနောင်
ဆုတောင်းလှ၊
* မောင်လည်းကောင်းငြား၊ မယ်ကောင်းငြား၊
စီးပွားတိုးတက်မှာ၊
* မောင်လည်းကောင်းစေ၊ မယ်ကောင်းစေ၊ ဟောဝေတရားပါ၊

စီးပွားရေးတွေအဆင်ပြေပြီဆိုရင် လင်နဲ့မယား နှစ်ဦးလုံး တစ်ဦး မျက်နှာကို တစ်ဦးက ကြည့်လိုက်တိုင်း၊ ကြည့်လိုက်တိုင်း အပြုံးအရွှင်တွေ ကိုသာ တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်၊ လင်ရယ် မယားရယ်လို့ ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင်၊ ကြင်ကြင်နာနာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်နိုင်ကြပါ စေလို့ မင်းဘုရားဆရာတော်က ''သတင်းရှင်၍၊ ချစ်ခင် ပေါင်းကြပါစေ သော်''ဆိုတဲ့ ရတုကဗျာအနုစာပိုဒ်နဲ့ ဆုတောင်းပေးထားပါတယ်။

လင်ယောကျ်ား အရှာအဖွေမကောင်းရင် ဇနီးမယားက ''ရှင်-မို့ မကောင်းဘူး''လို့ ပြောရမယ်၊ ဇနီးမယား အထိန်းအသိမ်း မကောင်းရင် လင်ယောကျ်ားက''ရှင်မ-မင်းလယ်ယာမြေမကောင်းဘူး''လို့ အပြန်အလှန် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး သတိပေးရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ- ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့တရားတော်က ဘာတရားထဲ့လဲ၊
(မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ- တရားဟောလိုက်တာ တော်တော်လေးရှည်သွားပြီ၊ ''သောက ဝေးစေ''ဆိုတဲ့ အနုကဗျာအနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင်၊ အားလုံး ညီညီညာညာ လက်အုပ်ချီကြ-

''တစ်ဦးတစ်ဦး၊ မေတ္တာကူး၍၊ ကြည်နူးတွေ့ဆုံ၊ ဤလူ့ဘုံ၌၊ ကြုံကြိုက်ချစ်ညား၊ မောင်နှံများတို့၊ သိစေဖို့ရာ၊ ပျို့ကဗျာဖြင့်၊ တိုလာပင့်ကာ၊ တိုဟောမှာခဲ့၊ တို့ရဲ့တရား၊ တို့စကားကို၊ ချိုပျားအသွင်၊ ပိုနားဝင်၍၊ အစဉ်နှေ့ည၊ ကျင့်သုံးကြသော်၊ ဘဝခုကောင်း၊ နောင်လည်းကောင်းလိမ့်၊ အကောင်းအချစ်၊ အကောင်းမေတ္တာ၊ ကောင်းသစ္စာနဲ့၊ သဒ္ဓါအကောင်း၊ သီလကောင်းလျက်၊ အကောင်းစာဂ၊ ကောင်းလှပညာ။ တူကောင်းပါစေ၊ တောင်းဆုချွေ၍၊ တိုလေမစောင်း၊ မိုးလည်းကောင်းစေ၊ မြေကောင်းစေခေါ်၊ တရားတော်ရေအေး၊ ဟောပြပေးတယ်၊ သောကဝေးဝေး အမြဲတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

က-''မိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ''ဆိုတဲ့ ရေစက်ချ အတိုဖေးလိုက်ဆိုကြ-

၁။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် မင်္ဂလာအမျိုးမျိုး ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာ တိုးတက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ မင်္ဂလာဦး အချိန်ထူး၌ ဘုရားအမှူးရှိကြကုန်သော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား ဤမင်္ဂလာမုန့်ဆွမ်းကို (ဤမင်္ဂလာဆွမ်းကို)ဆက်ကပ်ကြပါကုန်၏။

၂။ မင်္ဂလာဦးဆွမ်း အထူးလှူရ ဤပုညကြောင့် အေးမြပေသည် နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ တူညီရောက်လို တောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

နိဗ္ဗာန်မရ ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရာ၌ ပမာမိုးမြေ တူလှပေသား လင်မယားတို့ ဖြစ်ငြားဆုံးသာ သဒ္ဓါ+သီလ စာဂ၊ ပညာ လေးဖြာတရား, တူညီထားလျက်, မပွားမစောင်း, မိုးလည်းကောင်းအောင်, မြေကောင်းအောင်ပင် မေတ္တာဝင်၍ တူယှဉ်ကျင့်ကာ အဖြာဖြာ စီးပွားတိုးတက်များလို၊ တောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

၃။ မင်္ဂလာဦးဆွမ်း အထူးလှူရ ဤပုည၏ ဘာဂဟုဆို အဖို့ကိုလည်း, ထိုထိုများစွာ, ဆရာမိဘ, မိဘဆွေညာ, အစဖြာသာ, သတ္တဝါအများတို့အား

အမျှရစေ (အတူရစေ) ပေးဝေသည် ကောင်းပေ သာဓုခေါ်စေသောဝ်။

အာလုံး အမျှ ...အမျှ...အမျှ....ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မှတ်ချက်။ ။မိုးသည် အေးမြခြင်းလာဘောရှိ၍ မိုးနှင့်တူသော လင်သည် မိသားစု နှစ်ဖက် အသိုင်းအဝိုင်းအပေါ်၌ စိတ်အေးချမ်းမှုဖြစ်အောင် ထားသင့်သည်။

လယ်မြေသည် (သူ့အပေါ် ရေမွှေးပက်ဖျန်းသည်ဖြစ်စေ, မစင် ယိုချသည်ဖြစ်စေ) နှစ်ဦးလုံးအပေါ် သည်းခံသကဲ့သို့ မယားသည်လည်း နှစ်ဖက်စီ အသိုင်းအဝိုင်းတို့ အပေါ်၌ သည်းခံမှု ရှိသင့်သည်. ဦးသြဘာသသည် ဤကဲ့သို့လည်း ရှုပ်ရှယ်ဘန်ရာ၏။

ကြားဖူးသော၊ ဘယ်၌ပါသည်မသိသော အော ...ပါ ပါဠိ နှစ်ပိုဒ်ကို သတိပြုပါဦး၊

...ဒိကော မဟာနိဂြောဓောဝိယ ဓရတိ၊
...ာပတိ မဟာပထဝိဝိယ ဓရတိ၊

မှတ်ချက်။ ။မင်္ဂလာဆောင်းကပ် သက်န်းကပ်ပွဲတိုင်း၊ ငွေရတု၊ ရွှေရတု ...သော မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ် ကုသိုလ်ပြုပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

* တရားအမည်ပေးရာ၌ ''မောင်လည်းကောင်းစေ မယ်ကောင်းစေ'' တရားတော်၊ ' အမျိုးသားလည်း ကောင်းစေ အမျိုးသမီးလည်းကောင်းစေ''တရားတော် စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောပြောပါ။

၁၂-၆-၉၆

ည (၁၀ နာရီ ၄၅)

...ိုးလည်းကောင်းစေ မြေကောင်းစေ တရားတော်ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ထေရဂါထာပါဠိတော်၊ ဒွါဒသကနိပါတ်၊
သီလဝဂ္ဂထေရဂါထာ၌ လာရှိသည့် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ တရားတော်

ယနေ့ ဥပုသ်သီလ စောင့်သုံးနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေကို ဟောကြားရမည့် တရားတော်က ''သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ''တရားတော် တဲ့။

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒကာ, ဒကာမတွေ မချမ်းသာချင်ကြဘူးလား။

(ချမ်းသာချင်ကြပါတယ်ဘုရား။)

အေး–ဟုတ်ပြီ၊ ချမ်းသာချင်ရင် သီလစောင့်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင်။

သီလံ ရက္ခေယျ မေဓာဝီ၊ ပတ္ထယာနော တယော သုခေ။
ပသံသံ ဝိတ္တိလာဘဉ္စ၊ ပေစ္စ သဂ္ဂေ ပမောဒနံ။

(ထေရဂါထာပါဠိတော် ၁၊ ၃၄၉။)

(ဣဓ လောကေ–အတည်ပြောပြ ဤလောက၌၊) ပသံသဉ္စ-ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ နှစ်ထောင်းအားရ သဘောကျ၍ နေ့ညမယွင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိလာဘဉ္စ · သီလရှိသူ မမေ့မူကြောင်း မှတ်ယူ များပြား စီးပွားဥစ္စာ ရတနာ ရွှေငွေ အထွေထွေ အဝဝ တိုးပွားရရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပေစ္စ–တမလွန်ဟု ခေါ်တွင် ပြုရနောက်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်လောက ဘုံဌာန၌၊ပမောဒနဉ္စ–အလိုရှိအပ်များမြတ်စုံ ကာမဂုဏ်တို့ အကုန်ပြည့်ဝ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊၊ ဣတိ–ဤသို့၊ တယောသုခေ-မှန်းကာရှုရိုး ချမ်းသာမှု

သုံးမျိုးတို့ကို၊ ပဋ္ဌယာနေ၁-နေ့နေ့ ညည လိုလား တောင့်တသော မေဓာဝီ–သီလဂုဏ်အင် စုံအလင်သိ ပညာရှိသည်၊ သီလ–ငါးပါး, ရှစ်ပါး စသည်ထားသည့် များပြားရှိတောင်း သီလကောင်းကို၊ ရကွေဖျေ–ယနေ့ကဲ့ နိဗ္ဗာန်ရအောင် နေ့ ညခါခါ စောင့်ထိန်း, စောင့်ရှောက်ရာသတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ချမ်းသာသုံးမျိုးကို ရရှိချင်ရင်, ချမ်းသာသုံးမျိုးကို အလိုရှိရင် သီလ စောင့်ပါတဲ့၊

ဘာသီလတွေလဲဆိုတော့ လူဆိုရင် လူ့ရဲ့ဆိုင်ရာ ငါးပါး, ရှစ်ပါးစတဲ့ သီလ၊ကိုရင်တွေ, ရဟန်းတွေဆိုရင် ကိုရင်တွေ,ရဟန်းတွေရဲ့ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ် သီလတွေပါပဲ၊

အဲဒီ ချမ်းသာသုံးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁၊ ဒီလောကမှာ ပညာရှိတွေရဲ့ ချီးမွမ်းခံရခြင်း၊

၂၊ သီလရှိတဲ့သူဟာ မမေ့ မလျော့ မပေါ့မဆတဲ့ အတွက်ကြောင့် ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေ အထွေထွေ တိုးပွား ရရှိခြင်း၊

၃၊ နောက်ဘဝ နောက်ကာလမှာ နတ်ပြည်လောက စုံဌာနဌ် အမှိ ရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်တဲ့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေ လိုတိုင်းတ, တတိုင်းလည်း ရရှိပြီးတော့ ဝမ်းမြောက်ရ, ဝမ်းသာရခြင်းတို့ ပါပဲ၊

သီလစောင့်ရှောက်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ယခုဘဝမှာ ချမ်းသာနှစ်မျိုး ရရှိပြီးတော့ နောက်ဘဝမှာတော့ နတ်ပြည်ရောက်ကာ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း ဆိုတဲ့ ချမ်းသာတစ်မျိုးကို ရရှိပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပညာရှိတွေရဲ့ ချီးမွမ်းတာ ခံချင်ရင်, စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်ချင်ရင်, နတ်ပြည် ရောက်ပြီးတော့ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာမှု ရချင်ရင် ဘာလုပ်ရမတဲ့လဲ၊

(သီလစောင့်ရမှာပါဘုရား၊)

သီလစောင့်ရင် ချမ်းသာဘယ်နှစ်မျိုး ရရှိသတဲ့လဲ၊

(သုံးမျိုး ရရှိပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်က ဘာတရားလဲ။

(သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဥပုသ်သီလစောင့်သုံးနေကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဟာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲလို့ သူများတွေက မေးရင် ချမ်းသာရအောင် လုပ်နေကြတာ၊ ချမ်းသာရအောင် ဥပုသ်စောင့်နေကြတာလို့ အဖြေ ပေးရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

သီလ မစောင့်ရင်, သီလ မလုံခြုံရင်, သီလမရှိရင် ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတွေက ချီးမွမ်းပါမလား။

(မချီးမွမ်းပါဘူးဘုရား။)

သီလရှိတဲ့သူဟာ, သီလစောင့်တဲ့သူဟာ လောကရေး, ဓမ္မရေးဆိုတဲ့ အရေးနှစ်ပါးလုံးမှာ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆတဲ့အတွက်ကြောင့် စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်တယ်, ရရှိတယ်၊

ရာထူးတက်ချင်ရင်, စီးပွားဥစ္စာတွေတိုးတက်ချင်ရင် သီလမမေ့နဲ့၊ သီလထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပါ၊ သီလလုံခြုံအောင်လုပ်ပါ၊ သီလမစောင့်ရင် ရာထူးတွေ, စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်နိုင်ပါမလား။

(မတိုးတက်နိုင်ပါဘူးဘုရား။)

နတ်ပြည်ရောက်ချင်ရင်, နတ်ပြည်ရောက်ပြီးတော့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရရှိပြီးတော့ ဝမ်းသာချင်ရင်လည်း သီလကိုပဲ အမြဲလုံခြုံအောင် စောင့်ရမှာပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-,

* ချီးမွမ်းခံချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါ။
* ရာထူးတက်ချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါ။
* စီးပွားတက်ချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါ။
* စီးပွားရချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ထိန်းပါ။
* နတ်ပြည်ရောက်ချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ကြပါ။
* ဝမ်းမြောက်ချင်ရင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ကြပါ။

- ချမ်းသာရချင်၊ သီလပင်၊ အစဉ် စောင့်ကြပါ။
- သီလစောင့်မှ၊ ချမ်းသာရ၊ ဟောပြ **ဒေသနာ၊**

ယနေ့ ဥပုသ်သီလ စောင့်သုံးနေကြတဲ့ ဒကာ, **ဒကာမတွေဟာ** **ချမ်း**သာသုံးပါးလိုလားတဲ့ သူတွေပါပဲ၊ ယနေ့လိုပဲ **နောက်လာမည့်** ဥပုသ် **နေ့**တွေမှာလည်း ချမ်းသာသုံးပါး လိုလားပြီးတော့ ဥပုသ်သီတင်း မပျင်း မပျော် စောင့်သုံးတော်မူနိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေအားဖြင့် ဦးပဉ္စင်းသည် ''သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ''ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောပြမဲ့ပါကယ်။

က- ''ချမ်းစေ အေးစေ'' ဆိုတဲ့ အနုကဗျာ အနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် ညီညီညာညာလက်အုပ်ချီကြ-

''သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရဟန်၊ သဘောမှန်ကို၊ ကေန်နေ့ည၊ သိရှိကြလျက်၊ သီလတရား မမေ့ပြွားဘဲ၊ လည်မှာဆွဲ၍၊ အမြဲတစေ၊ စောင့်ရှောက်နေကာ၊ ယခုခါနှင့်၊ နောင်ခါ နောက်နှောင်း၊ ချမ်းသာကောင်းတွေ၊ ရပါစေကြောင်း၊ ဆုမွန်ကောင်းလို့၊ အကောင်းမြော်ဖြော်၊ သီလစောင့်မှ၊ ချမ်းသာရခေါ်၊ တရားတော်ရေချမ်း၊ တရားပန်းတွေ ဖျန်းပေးဝေတယ်၊ ချမ်းစေ အေးစေ အမြဲတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

'ကဲ- ''သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရ'' ဆိုဟု ရေစက်ချ'' အတိုလေး လိုက်ဆို [illegible]။

။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် သီလစောင့်မှ ချမ်းသာရဟန် သဘောမှန်ကို ကေန်နေ့ည သိရှိကြ၍ ဥပုသ်နေ့၌ ရှစ်ပါးသီလခံယူကျင့်သုံးကြကာ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အား ဆွမ်းအစရှိသော ပစ္စယ်ဝတ္တု အစုစုတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။

၂။ ယနေ့ယခု ပြုလုပ်ရသော ဒါန, သီလ, ဘာဝနာပေါင်းစု မြတ်ကောင်းမှုကြောင့် အတုမဲ့အေးချမ်းသောအမြဲ ဝေးခန်းပေသည့် ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် အမြန်ရလို တောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

နိဗ္ဗာန်မရ ဘဝသံသရာကျင်လည်ရာ၌ သီလတရား အစာစားကို ပမှား ဗိုင်ပိုင် စောင့်ရှောက်နိုင်ကာ ပညာရှိတို့၏ ချီးမွမ်းခံရခြင်း, ရာဘူးတက် ခြင်း, စီးပွားတက်ခြင်း, ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်း, အခြံအရံများခြင်း, နတ်ပြည်ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်ရခြင်း အစရှိသော ချမ်းသာသုခ ဟူသမျှတွေ ရရပါလိုတောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

၃။ ယနေ့ ယခု ပြုလုပ်ပါရ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ပေါင်းစု မြတ်ကောင်းမှု၏ အဖို့ဘာဂ မှန်သမျှကို မိဘဆရာ ဉာတကာများ အစထား၍ များပြားလှစွာ သတ္တဝါတို့အား အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူတကွ အမျှရစေ ပေးဝေသည် ကောင်းပေ သာဓုခေါ်စေသော်။

အားလုံး အမျှ....အမျှ....အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

(သာဓု....။သာဓု....။သာဓု။)

မှတ်ချက်။ ၊သီလပွဲတိုင်း, ဥပုသ်နေ့တိုင်း ဟောပါ။

အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

ပသံသဉ္စ ကိတ္တိံ, ဝိညူဟိ ဝါ ပသံသနံ၊ သီလဝါ ဟိ အပ္ပမတ္တော တာယ မဟန္တံ ဘောဂက္ခန္ဓံ အဓိဂစ္ဆတိ၊ သဂ္ဂေ ပမောဒနဉ္စ ဒေဝလောကေ ဠှဋ္ဌေဟိ ကာမဂုဏေဟိ မောဒနဉ္စ ပတ္ထယမာနော တိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဣဓလောကေ ပသံသံ ဝိတ္တိလာဘံ, ပရလောကေ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ မောဒနဉ္စ ပတ္ထေန္တော သီလံ ရက္ခေယျာတိ ယောဇနာ။

(ဓမ္မပဒဂါထာ အဋ္ဌကထာ-၂၊ ၂၂၀၊)

သီလစောင့်မှု ချမ်းသာရ တရားတော်ပြီး၏။

ဓမ္မကထိကဘယ်၊ မိလိန္ဒပဥှပါဠိတော်၊ အနုမာနပဥှ၊ ဩသဓပဏ္ဏကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား ပြောကြားဟပ်သော

တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်၊ တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် တရားတော်

ယနေ့ ရောဂါဝေဒနာတွေရဲ့ နှိပ်စက်မှု ဒဏ်ကို ခံစားနေရတဲ့ ဒကာကြီး ဦး(..........) ဒကာမကြီး ဒေါ်(..........)ရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေ သက်သာပျောက်ကင်းအောင်ဆိုတဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီးတော့ ပရိတ်တရားတော်တွေ သေသေချာချာနာယူတဲ့ ပရိတ်နာပွဲမှာ ဟောကြားမည့် တရားတော်က "တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်"၊ "တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်" တရားတော်လို့ မှတ်ကြပါ။

မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်နာဂသိန်ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဘန္တေ နာဂသေန ကတမံ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဩသဓာပဏ္ဏံ၊ (အရှင်ဘုရား နာဂသိန်၊ သဗ္ဗညုရှင် အမှန်မြင်သိတဲ့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ ဆေးအမျိုးမျိုးတော့ စုံလင်လှတဲ့ ဆေးဈေးတော်ရုံကြီးဆိုတာ အဘယ်ပါလဲ ဘုရား) လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

ကဲ ခေတ်ဆန်းကဗျာလေးလိုက်ဆိုကြ–

* မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆေးဈေးရုံ

ဘယ်ဟာလဲလို့ မေးလိုက်ပုံ။

အဲဒီလို မိလိန္ဒမင်းကြီးက မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ အရှင်နာဂသိန် ကိုယ်တော်မြတ်က–

ဩသဓာနိ ခေါ မဟာရာဇ ဘဂဝတာ အက္ခာတာနိ၊ (မင်းကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆေးအမျိုးမျိုးတို့ကို ကရုဏာ မေတ္တာ ပြည့်ဝစွာနဲ့ ဟောကြားအပ်ပါကုန်၏၊)

ယေဟိ ဩသဓေဟိ သော ဘဂဝါ ဒေဝမနုဿေ တိကိစ္ဆတိ၊

(ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အကြောင်ဆေးတို့ဖြင့် ရောဂါသည် ဖြစ်ကြတဲ့ နတ်လူတို့ကို ကုသတော်မူပါတယ်။)

အဲဒီဆေးတွေက ဘယ်လိုဆေးတွေလဲဆိုတော့–

သေယျထိဒံ–

၁။ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာ (သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး)

၂။ စတ္တာရောသမ္မပ္ပဓာနာ (သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး)

၃။ စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပါဒါ (ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး)

၄။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ (ဣန္ဒြေငါးပါး)

၅။ ပဉ္စဗလာနိ (ဗိုလ်ငါးပါး)

၆။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ (ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး)

၇။ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။ (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) တို့ပါပဲတဲ့။

အားလုံးပေါင်းလိုက်တော့ ဗောဓိပက္ခိယ (၃၇)ပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကုသတဲ့ဆေး (၃၇) ပါးရှိတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘယ်နှစ်ပါးရှိသတဲ့လဲ။

(၃၇–ပါးရှိပါတယ်ဘုရား။)

ခုခေတ်မြန်မာပြည်မှာ လောကသမားတော်တွေက (၉ ပါးဆေး (၁၀ ပါးဆေး၊ (၂၇)ပါးဆေးတွေ ဖော်စပ်ပြီးတော့ ဆေးကုကြတယ်၊ ဆေးရောင်းကြတယ်၊ လောကုတ္တရာသမားတော်ကြီး မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကတော့ (၃၇) ပါးဆေး ဖော်စပ်ပြီးတော့၊ ကုသတော်မူတယ်၊ (၃၇)ပါးဆေး ရောင်းတော်မူပါတယ်။

ကဲ (၃၇)ပါးဆေးလင်္ကာလေးလိုက်ဆိုကြ

* ပဋ္ဌာန်,သမ္မပ်၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ တစ်ရပ် ဣန္ဒြေ, ဗိုလ်။

* ဗောဇ္ဈင်,မဂ္ဂင်၊ ပေါင်းလိုက်လျှင်၊ မြတ်ချင် ဆေးဟုဆို။

* (၃၇)ပါး၊ ဆေးအများ၊ ဘုရား ဟောပြဆို။

ဘုရားဟောထားတဲ့ ဗောဓိပက္ခိယတရား (၃၇)ပါးကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် (၃၇) ပါးဆေးလို့ အမည်ပေးပြီး ဆေးရောင်းဖို့ကောင်းဆယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ဟောကြ၊ နာကြပါစို့-

ဧတေဟိ ဩသဓေဟိ ဘဂဝါ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာဝါစံ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တံ ဝိရေစေတိ မိစ္ဆာအာဇီဝံ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာဝါယာမံ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာသတိံ ဝိရေစေတိ၊ မိစ္ဆာသမာဓိံ ဝိရေစေတိ၊ လောဘဝမနံ ကာရေတိ၊ ဒေါသဝမနံ ကာရေတိ၊ မောဟဝမနံ ကာရေတိ၊ မာနဝမနံ ကာရေတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝမနံ ကာရေတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဝမနံ ကာရေတိ၊ဥဒ္ဓစ္စဝမနံ ကာရေတိ၊ထိနမိဒ္ဓဝမနံ ကာရေတိ၊ အဟိရိကာနောတ္တပ္ပဝမနံ ကာရေတိ၊ သဗ္ဗကိလေသဝမနံ ကာရေတိ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိ မဟာရာဇ "ဘဂဝတော ဩသဓာပဏ"န္တိ။

အဲဒီဗောဓိပက္ခိယတရား (၃၇)ပါးဆိုတဲ့ ဆေးတွေနဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။

၁။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို

၂။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကို

၃။ မိစ္ဆာဝါစာကို

၄။ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို

၅။ မိစ္ဆာအာဇီဝကို

၆။ မိစ္ဆာဝါယာမကို

၇။ မိစ္ဆာသတိကို

၈၊ မိစ္ဆာသမာဓိကို လျှော့ကျစေပြီးတော့

၉။ လောဘအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၀။ ဒေါသအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၁။ မောဟအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၂။ မာနအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၃။ ဒိဋ္ဌိအစာ ပျို့အခြင်းကို .

၁၄။ ဝိစိကိစ္ဆာအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၅။ ဥဒ္ဓစ္စအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၆။ ထိနမိဒ္ဓအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၇။ အပါယ်ရိက အနေ့ဝဍ္ဍပ္ပအစ‌ာ ပျို့အန်ခြင်းကို

၁၈။ အလုံးစုံသော ကိလေသာအစာ ပျို့အန်ခြင်းကို ပြုစေတော်မူပါတယ်။

မင်းကြီး ဤတရားအစုကို မြတ်စွာဘုရား၏ ဆေးအမျိုးမျိုးတွေ စုံလင်လှတဲ့ ဆေးဈေးတော်ရုံကြီးရယ်လို့ ဆိုအပ်ပါတယ်လို့ ဖြေပြတော် မူပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အစရှိ၊ လျှော့ဘိ ကျစေသည်။

* လောဘ၊ ဒေါသ၊ အစဖြာ၊ အစာ အန်စေသည်။

* ၃၇-ပါး၊ ဆေးအများ၊ ဘုရား ကုသသည်။

* နာဂသေန၊ မထေရ်က၊ ဖြေပြလိုက်ပါသည်။

ဒီလောကကြီးမှာ လောက် သမားတော်ကြီးတွေ ဖော်စပ် ထားတဲ့ ဆေးတွေ အထူးထူးအပြားပြား အများကြီးရှိကြတယ်၊အဲဒီဆေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဖြစ်နေကြတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေကို အထိုက် အလျှောက်တော့ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်၊ လောဘ, ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာ ရောဂါတွေကိုတော့ ပျောက်ကင်းအောင် မကုနိုင်ဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီလောက် သမားတော်တွေ ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးပေါင်းများစွာထက် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဖော်စပ်တော်မူထားတဲ့ ၃၇-ပါးသော ဆေးတွေက ပိုပြီးတော့ အစွမ်းထက်တယ်၊ ၃၇-ပါးသော ဆေးတွေက ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ကျရောက် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေပြီး လောဘ, ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာ အနာ ရောဂါတွေကိုပါ ပျောက်ကင်း စေတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ၃၇-ပါးသော တရားဆေးတွေနဲ့ ကုတဲ့ ဆေးဟာ ဒီလောကကြီးမှာ မရှိသေးဘူး၊ မပေါ်သေးဘူး၊ ၃၇-ပါးသော ဆေးတွေလောက် အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးဟာ မပေါ်သေးဘူး၊ မရှိသေးဘူးတဲ့၊ ဒါ့ကြောင့် အဲဒီ ၃၇-ပါးသော ဆေးတော်ကြီးကို သင်ချစ်သား, ချစ်သမီးတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ဖြစ်ပေါ်ကျရောက်နေတဲ့ ရောဂါတွေနဲ့ လောဘ, ဒေါသ အစရှိတဲ့ ကိလေသာ အနာရောဂါတွေပါ ပျောက်ကင်းအောင် အားရပါးရကြီး အမြဲပျော်ပျော် သုံးကြ,သောက်ကြစမ်းပါလို့ တိုက်တွန်း ထားတော်မူပါတယ်။

အဲဒီ ၃၇-ပါးသော ဆေးတော်ကြီးကို သောက်သုံးရင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ကျရောက်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အနာရောဂါတွေနဲ့ လောဘ, ဒေါသ အစရှိတဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာတွေပါ ပျောက်ကင်းနိုင်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ မကျန်းမမာ မချမ်းမသာ ဖြစ်နေတဲ့ ဒကာကြီး ဦး(.......) ဒကာမကြီး ဒေါ်(........) ၃၇ ပါးသော ဆေးမှာ အပါအဝင် ဖြစ်တဲ့ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး တရားဆေးတွေ ယနေ့ သောက်သုံးလိုက်ရတော့ ဒကာကြီး ဦး(... ....)ဒကာမကြီး ဒေါ်(........)ရဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာတွေ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာတယ်၊ လောဘ ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာတွေ မစင်ကြယ်သေးတဲ့ လောက သမားတော်တွေရဲ့ ဆေးတောင် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သေးရင် ကိလေသာ အားလုံးတွေ စင်ကြယ်တော်မူတဲ့ ဘုရားဖော်တဲ့ တရားဆေးဟာ ပိုပြီးတော့ သက်သာပျောက်ကင်းရမယ်လို့ ယုံကြည်ချက် အပြည့်အဝ ထားရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

၃၇–ပါးသော ဆေးတွေထဲမှာ ကိုယ်သောက်ချင်တဲ့ ဆေးသာ ရွေးသောက်၊ ရောဂါဝေဒနာတွေ အကုန်လုံး ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

တရားဆေးသောက်ရင် ဘာတွေပျောက်ကင်းမှာတဲ့သဲ၊

(ရောဂါဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းမှာပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက် တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* လောကလူသား၊ အစားစား၊ ဖော်ထား ဆေးတွေရှိ၊
* အဲဒီဆေးဟာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ရောဂါ ပျောက်လေ၏၊
* လောဘ၊ ဒေါသ၊ ကိလေသာ၊ အနာ မပျောက်သီ၊
* ရှင်တော်ဘုရား၊ ဖော်စပ်ထား၊ တရား ဆေးတွေရှိ၊
* ကိုယ်ဥ္စရောဂါ၊ ကိလေသာ၊ ရောဂါ ပျောက်စေ၏၊
* ဘုရားဆေးတူ၊ ဆေးကောင်းမူ၊ မှတ်ယူ ဘယ်မရှိ၊
* တရားဆေးတူ၊ဆေးကောင်းမူ၊ မှတ်ယူ ဘယ်မရှိ၊
* တရားဆေးတွေ၊ သောက်ကြလေ၊ ခွန်းချေ ဘိုက်ဘုန်း၏၊

* တရားဆေးသောက်၊ရောဂါပျောက်၊ အံ့လောက် ကောင်းကျိုးရှိ၊

* ၃၇ ပါး၊ ဆေးအများ၊ ဘုရား ဟောခဲ့၏။

အံ့ဒီ ယခု ပြောဟောပြီးခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြတဲ့ အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာနှင့်အနက်ကို ဆက်လက်နာယူကြည်ညို ကြည့်ရအောင်—

ယေကေစိ ဩသဓာ လောကေ၊ ဝိဇ္ဇန္တိ ဝိဝိဓာ ဗဟူ၊

ဓမ္မောသဓသမံ နတ္ထိ၊ ဧတံ ပိဝထ ဘိက္ခဝေါ၊

(မိလိန္ဒပဉ္ဟပါဠိ- ၃၁၉၊)

လောကေ– ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါတွေ ပေါများဝေ သည့် လူ့ပြည်လောက ဘုံဘဝ၌၊ ဝိ ဝိဓာဗဟူ– အံ့ထူးထူးစုံ များပြား ကျွန်သော၊ ယေကေစိဩသဓာ– သမားတော်ကြီး ဆေးနည်းအရာ များလှ စွာတို့ ရောဂါခပ်သိမ်း ပြီးပျောက်ငြိမ်းရန် စိတ်အကြံဖြင့် စီမံ ဖန်တီး အသီးသီးဖော် ဆေးနည်းကျော်ကြား အကြင်ဆေးအများတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ– မနည်းစုပြုံ ရှိကြကုန်၏။

ဓမ္မောသဓသမံ– ဘုရားရှင်မြတ် ဖော်ကာစပ်သည့် သတိပဋ္ဌာန် တစ်ဖန်သမ္မပ် ဈာန်ဒ္ဓိပါဒ်သည် လေးပါးစီချိန် ဣန္ဒြေ ဗိုလ် ငါးစီဆိုပြ သတ္တဗောဇ္ဈင် ရှစ်အင်မဂ္ဂ အချက်ကျသည့် ဗောဓိပက္ခိယ နာမမည်လစ် သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး တရားတော်ဆေးစွမ်းအားနှင့် တူငြားအဆန်း ဆေး အစွမ်းသည်၊ နတ္ထိ- ရှိမည်ထင်လျက် စကြဝဠာ ကမ္ဘာမိုးမြေ ဆုံးအောင် ဖွေရှာ မရှိပါချေ၊ ဘိက္ခဝေါ- ခန္ဓာရှိက ရောဂါရနေ ရောဂါထွေမှ ကျွတ်စေလွတ်စေ ဤအနေဖြင့် ရည်ချွေဆုတောင်း အို ချစ်သား ချစ် သမီးအပေါင်းတို့၊ တုမှေ– သင်ချစ်သား, ချစ်သမီးအပေါင်း သူဖော် ကောင်းတို့သည်၊ ဧတံ–ဗောဓိပက္ခိယ နာမမည်ဟီး ဤ (၃၇)ပါးသော ဆေးတော်ကြီးကို၊ ပိဝထ– ယုံကြည်နှေ့ည မမေ့ကြဘဲ နေ့ညစွဲကာ သောက် သုံးကြပါကုန်လော့၊ (ဝါ) သောက်သုံးတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

(သာဓု...၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

''တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်''ဆိုတဲ့ တရားပြီးသွားတော့ ''တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်''ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဆက်ပြီးတော့ နာယူကြပါ၊

စမ္မောသမံ ပိဝိတွာန၊ အဇရာ မရဏာ သိယုံ၊

ဘာဝယိတွာစ ပဿိတွာ၊ နိဗ္ဗုတာ ဥပဓိက္ခယေ။

(မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိ- ၃၁၉၊)

စမ္မောသမံ – တရားဆေးကို၊ ပိဝိတွာန– သောက်သုံးကြရကုန်၍၊ အဇရာမရဏာ– မအို မသေကြရကုန်သည်၊ သိယုံ–ဖြစ်ကုန်လေ၁၊ ဘာဝယိတွာစ– မဂ်ကိုပွား၍လည်းကောင်း၊ ပဿိတွာစ– နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် မြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ ဥပဓိက္ခယေ– ဥပဓိကုန်ပြတ် နိဗ္ဗာန် မြတ်၌၊ နိဗ္ဗုတာ– ဘေးဘယာဟူသမျှ ဝေးကွာပ၍ အေးမြငြိမ်းချမ်းကြကုန်သည်၊ သိယုံ– ဖြစ်ကြကုန်လေ၁၊ (ဝါ)ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓု ပါဘုရား၊)

ဗောဓိပက္ခိယ (၃၇)ပါးဆိုတဲ့ တရားဆေးတွေ သောက်သုံးကြရပြီးတော့ အိုတာ, သေတာတွေ ကင်းပျောက်ကြပါစေ၊ မအို မသေကြရာ နိဗ္ဗာန်ကို, မဂ်တရားကိုပွားများကာ မျက်မှောက်ပြုပြီး အေးမြငြိမ်းချမ်းကြပါစေလို့ တိုက်တွန်းနိုးဆော်ဆုတောင်းမှုပြုထားအဲ့ ဂါထာ၂ပါ၊ ဗောဓိပက္ခိယ (၃၇) ပါးဆိုတဲ့ တရားဆေးတွေကို သောက်သုံးရရင် အိုတာ, နာတာ, သေတာတွေ အားလုံးကင်းပျောက်ပြီးတော့ အေးမြငြိမ်းချမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ကြရတယ်။

ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းကြီးတွေ အဲဒီဗောဓိပက္ခိယ (၃၇) ပါးဆိုတဲ့ တရားဆေးတွေသောက်သုံးပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုကြရ ရောက်ကြရတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဗောဓိပက္ခိယ (၃၇) ပါးဆိုတဲ့ တရားဆေးတွေ သောက်သုံးရရင် ဘယ်အထိရောက်နိုင်သတဲ့လဲ၊

(နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဘုရား ဖော်စပ်ပေးတဲ့ တရားဆေးတွေ သောက်သုံးရရင် သောက်သုံးကြရင် သောက်သုံးသူတွေအားလုံး ရောဂါတွေလည်း ပျောက်နိုင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ရောက်နိုင်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်ကို ''တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်''၊ ''တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်''လို့ အမည်ပေးလိုက်တာပါပဲ။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ လောကုတ္တရာသမားတော်ကြီး၊ လောကုတ္တရာဗေဒါက်တာကြီး ဖြစ်တော်မူတဲ့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဖော်စပ်တော်မူထားတဲ့ ဗောဓိပက္ခိယ (၃၇) ပါး ဆိုတဲ့ တရားဆေးတွေ သောက်သုံးရင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ကျရောက် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေ့၊ ကိလေသာ ဆိုတဲ့ အနာရောဂါဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းစေပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်နိုင်တယ်လို့ သဘောကျနေရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောကသမားတော်တွေရဲ့ ဆေးနဲ့ လောကုတ္တရာ သမားတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆေးဟာ ကုလို့ နိုင်းလို့ ယှဉ်လို့ မရအောင် အစွမ်းထက်မှုတွေ မကွာခြားဘူးလား။

(ကွာခြားပါတယ်ဘုရား။)

ဒါကြောင့် ''ဓမ္မောသမ သမံ နတ္ထိ'' တရားနဲ့တူတဲ့ဆေး၊ တရားလောက်စွမ်းတဲ့ ဆေးဆိုတာ မရှိသေးဘူး မပေါ်သေးဘူးလို့ ဟောထားတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တကယ် ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ရင် တကယ် ပျောက်ပါတယ်၊ ဦးပဥ္စင်းတို့ကတော့ ရောဂါဝေဒနာတွေကို ကြောက်လန့်လှန်းလို့ (ရောဂါဝေဒနာတွေ ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ ဆေးထိုးခံရမှာ ကြောက်လန့်လှန်းလို့) နံနက်ကိုးခေါက်, ညကိုးခေါက် ဗောဇ္ဈင်ပရိတ်ရွတ်ဆို ကြည်ညိုပြီး တစ်နေ့ (၁၈) ခေါက် ဗောဇ္ဈင်ဆေးတွေ သောက်နေပါတယ်၊ အဲဒီလို ဗောဇ္ဈင်ဆေးတွေ သောက်သုံးနေတဲ့အတွက် ကျန်းမာရေးတော်တော်ကောင်းနေတာ လက်တွေ့ပါပဲ၊

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ဒကာကြီး ဦး (......................) ဒကာမကြီး ဒေါ် (.....................) တို့နှင့် တကွ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမ

အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေလည်း အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကွာပြီးတော့ နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်ထဲ့ပေ၁ဇ္ဈင်အစရှိတဲ့ တရားဆေးတွေ သောက်သုံးနိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ''တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်''၊ ''တရားဆေးသောက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်'' ဆိုတဲ့ တရားတော် ရေအေး အမြိုက်ဆေးကို အားရပါးရ တိုက်ကျွေး ဟောပြခဲ့ပါတယ်။

ကဲ- လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ၃၇-ပါး၊ ဆေးအမျိုး၊ ဘုရား ဖော်ခဲ့၏။

* ၃၇-ပါး၊ ဆေးအမျိုး၊ သောက်စား သုံးရဘိ။

* မအို့မနာ၊ မသေရာ၊ ရောက်မှာ နိဗ္ဗာန်ထိ။

* တရားဆေးသောက်၊ အို့နာပျောက်၊ ရရောက် နိဗ္ဗာန်ထိ။

* တရားဆေးသောက်၊ သေတာပျောက်၊ ရရောက် နိဗ္ဗာန်ထိ။

* မွေးတာ-အိုတာ၊ နာ သေတာ၊ မှန်စွာ ကင်းလိုဘိ။

* တရားဆေးတွေ၊ သောက်ကြလေ၊ ခွန်းချေ တိုက်တွန်း၏။

ယနေ့ ဒကာကြီး ဦး (..............) ဒကာမကြီး ဒေါ် (..............) တို့နှင့်အတူတကွ တရားနာနေကြတဲ့ဒကာ့ ဒကာမတွေ ထာဝရ သောက်သုံးရမည့်ဆေးက အကုန်အကျသက်သာတဲ့ ဘုရားပေးတဲ့ တရားဆေးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောက သမားတော်တွေ့ ဒေါက်တာတွေ ပေးတဲ့ ဆေးလည်း သောက်၊ လောကုတ္တရာသမားတော်ကြီး၊ လောကုတ္တရာ ဒေါက်တာကြီး ဖြစ်တဲ့ ဘုရားပေးတဲ့ တရားဆေးတွေကိုလည်း မမှားမနေ့သောက်ကြပါ။

လောကဆေးတွေထက် အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးက ဘာဆေးတဲ့လဲ။

(ဘုရားပေးတဲ့ တရားဆေးပါဘုရား။)

လောကဆေးတွေက အကုန်အကျများတယ်၊ လောကုတ္တရာ ဆေးတွေကတော့ အကုန်အကျနည်းတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား)

ဒါကြောင့် ဒကာ့ ဒကာမတွေ ဗောဇ္ဈင်္ဂ်ဆုတ် ပရိတ်ရအောင် ကျက်မှတ်ပြီးတော့ ဘုရားပေးတဲ့ တရားဆေးနဲ့ကုပါ။

ဒကာ, ဒကာမတွေ အမြဲ နေ့ည မမေ့ကြဘဲ သောက်သုံးရမည့် ဆေးတွေက တရားဆေးတွေပါပဲ၊ ဘာဆေးတဲ့လဲ။

(တရားဆေးတွေပါဘုရား။)

တရားဆေးသည် ရောဂါဝေဒနာတွေ, ကိလေသာအနာရောဂါတွေ အပျောက်ကင်းဆုံး ဆေးတော်ကြီးလို့ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- ''တရားဆေးလှ သောက်သုံးကြ'' ဆိုတဲ့ အနုကဗျာ ကနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် ညီညီညာညာ လက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ။

* အိုနာသေရေး၊ မလွတ်သေးသော၊ လူ့တို့လောက၊ လူ့ဘဝ၌၊ သုခဆိုတာ၊ ဘယ်ဟာမရှိ၊ များဘိစုပြုံ၊ ရောဂါခုံ၏၊ ထိုသည့် ရောဂါ ပျောက်ဖို့ရာလည်း၊ မနည်းစုပြုံ၊ ဆေးရှိကုန်၏။

* လောကရှိကုန်၊ ဆေးမျိုးစုံထက်၊ အဟုန်ထန်ပြင်း၊ တရားမင်း၏၊ ရှင်းလင်းပြတ်သား၊ ဖော်စပ်ထားသည့်၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ တစ်ဖန် သမ္မပ်၊ ညွှန်ခိုပါဒ်သည်၊ လေးပါးစံချိန်၊ ဣန္ဒြေ, ဗိုလ်၊ ငါးစီဆိုပြ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်၊ ရှစ်အင်မဂ္ဂ၊ အချက်ကျလျက်၊ ဗောဓိပက္ခိယ၊ နာမမည်လစ်၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး၊ ဆေးစွမ်းအားနှင့်၊ တူပြား သည့်ဆေး၊ မရှိသေးပါ၊ ဤကမ္ဘာမြေ၊ ဆုံးအောင်ဖွေရှာ၊ မရှိ ပါချေ၊ မတွေ့ချေတည့်။

* မှတ်လေအတည်၊ ဤငါချစ်သား၊ သမီးများတို့၊ ကြီးမားမေတ္တာ၊ စေတနာဓာတ်၊ ဝေဆာမြတ်သုံး၊ ပြုံးပြုံးပျော်ပျော်၊ ငါစပ်ဖော် သည့်၊ ဗောဓိပက္ခိယ၊ နာမခေါ်လစ်၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး၊ မြတ် တရားဆန်း၊ ဤဆေးစွမ်းကို၊ ယုံကြည်ပိုပြီး၊ ပျော်ပျော်ကြီးသာ၊ မကြာနေ့ည၊ သောက်သုံးကြလော့။

* တရားဆေးလှ၊ သောက်သုံးကြ၍၊ အေးမြကြည်လင်၊ ရောဂါစင် ပြီး လူ့ရှင်နေ့ည၊ ဒါနသီလ၊ ဘာဝနာကို၊ ခါခါနိစ္စ၊ အား ထုတ်ကြလျက်၊မဂ်-ဖိုလ်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမြန်ရစေ၊ ရောက်ပါစေ ကြောင်း၊ဆုချွေတောင်းသည် ကုသိုလ်ကောင်းပြု နေ့တိုင်းတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ။ကျန်းမာရေး ကောင်းရန်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ဆွမ်းကပ်၊ သင်္ကန်းကပ် စသော ပရိတ်ရွတ်ပွဲတိုင်း၊ နှစ်မင်္ဂလာ နှင်းတစ်ရက်နေ့ အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်ရွတ်ပွဲတိုင်း၊ အစရှိသော အခြားပွဲတွေမှာလည်း ပရိတ်ရွတ်ခါနီး တရားဆေး အစွမ်းထက်ပုံသတိပေး ပြောကြားသင့်ပါသည်။

* တရားအမည် ပေးရာ၌ တရားဆေး အလှူ သောက်သုံးကြ၊ အကောင်းဆုံးဆေး သောက်သုံးပေး၊ အမြတ်ဆုံးဆေး၊ သောက်သုံးပေး၊ တရားဆေးတော်၊ သောက်သုံးပျော်၊ ဗောဇ္ဈင်ဆေး သောက် ရောဂါပျောက်၊ ပရိတ်ဆေးသောက် ရောဂါပျောက်၊ ရောဂါကင်းကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း၊ စသည့်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောပြောနိုင်ပါသည်။

၁၄-၆-၉၆
ည ၁၀-နာရီ ၂၅-မိနစ်

ကဲ-တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက်၊ တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန် ရောက်ဆိုတဲ့ ရေစက်ချ အကိုလေး လိုက်ဆိုကြ။

၁။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် အရားဆေးသောက် ရောဂါ ပျောက်ဟန်၊ တရားဆေးသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ဟန် ဟဘောမှန်ကို ကောန် နေ့ည သိရှိယုံကြည်ကြပါကုန်၍ အရှင်ဘုရားတို့သည် ချီးမြှင့်တိုက်ကျွေးအပ် သောဘုရားပေးခဲ့သည့် ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တည်းဟူသော တရားဆေး တို့ကို သောက်သုံး နာယူကြပါကုန်၏၊ သောက်သုံး နာယူပြီးရာ ယခုအခါ၌ အရှင် ဘုရားတို့အား မှန်မြတ်လှသော ဆွမ်း ဆေး အစရှိသည်တို့ကို ကြည်ကြည်ညိုညို ရိုရိုသေသေ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။

၂။ ယနေ့ ယခု တရားဆေးလှု သောက်သုံးရသော၊ နာကြားရ သော ပြုလုပ်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုကြောင့် တပည့်တော်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ကျရောက်နေသော ရောဂါဝေဒနာတွေ လျင်မြန်စွာပျောက် ကင်းရကာ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို အမြန်ရလို အမြန်ပျောက်လို တောင်း ဆိုကြပါကုန်၏။

နိဗ္ဗာန်မရ ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရာ၌ မြတ်စွာဘုရား ဖော်စပ်ထားသည့် တရားဆေးတွေ သောက်သုံးနေကာ ရောဂါ ဟူသမျှ ပျောက်ကင်း ရ၍ လောက သာသနာ အရာရာတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ဆောင်ရွက်

နိုင်သော သာသနာပြု အမျိုးကောင်းသား, အမျိုးကောင်းသမီးတွေ ဖြစ်ရပါလို့ တောင်းဆုဆိုကြပါကုန်၏။

၃။ ယနေ့ ယခု တရားဆေးလှ သောက်သုံးရသော, နာကြားရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစု၏ အဖို့ဘာဂ မှန်သမျှကို ၃၁–ဘုံ ရှိကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ, ဒုက္ခိတ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့အား အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူတကွ အမျှရစေ ပေးဝေသည် ကောင်းပေ သာခုခေါ်စေသော်၊

အားလုံး အမျှ....အမျှ .. အမျှ .. ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

(သာဓု....၊သာဓု .. ၊သာဓုပါဘုရား။)

တရားဆေးသောက် ရောဂါပျောက် တရားတော်ပြီး၏။

ဥဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ သဟဿဝဂ်၊ သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထုကို ထန့်ဆာဆင်၍ ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်

ယနေ့ ဥပုသ်သီတင်း မပျင်းပျော်ပျော် စောင့်သုံးတော်မူနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေကို ''သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ'' ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေ့ဟောကြားမည့် တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်-

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဒုဿီလော အသမာဟိတော၊ ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော သီလဝန္တဿ ဈာယိနော၊ (အကြမ်းဖတ်)

ဝေတာဝနေ ဝိဟရန္တော သံကိစ္စသာမဏေရံ အာရဗ္ဘ တထေသိ၊

(ဓမ္မပဒ ဌ-၁။ ၄၂၅။)

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ အစရှိတဲ့ဂါထာတော်နဲ့ တန်ဆာဆင် ထားတဲ့ ဟောဒီ ''သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ'' ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ နေတော်မူစဉ် သံကိစ္စသာမဏေကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဘယ်သူ့ကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားခဲ့တာတဲ့လဲ၊

(သံကိစ္စ သာမဏေကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားခဲ့တာပါဘုရား။)

သံကိစ္စဆိုတာ သတ္တိုသားလေးရဲ့ မျက်စိအစွန်းကို တံစူးဝါးနဲ့ထိုးမိတဲ့ အတွက် မှည့်ထားတဲ့အမည်ပါပဲ၊ နောက်တော့ အဲဒီသံကိစ္စဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ပဲ သာသနာတော်မှာ ထင်ရှားသွားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ခိုးသူတွေရဲ့ အကြီးအမှူးဖြစ်ဘဲ့ ခိုးသူကြီးနဲ့တကွ ခိုးသားငါးရာဟာ သံကိစ္စသာမဏေကို ကြည်ညိုတဲ့အတွက် သူခိုးလုပ်ငန်းကိုစွန့်ကာ သံကိစ္စ သာမဏေရဲ့အထံမှာ ရဟန်းပြုကြပါတယ်၊

အဲဒီ ရဟန်းငါးရာခြံရံပြီးတော့ မထေရ်ကြီးတွေကို ဖူးမြင်ပြီး ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ ခေါ်သွားပါတယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာထံရောက်တော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာက ''သံကိစ္စသာမဏေ၊ သင် တပည့်တွေရခဲ့သလား''လို့ မေးတော်မူတဲ့အခါ သံကိစ္စသာမဏေက ရခဲ့တဲ့အကြောင်း လျှောက်ထားပါတယ်၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်က ဆက်ပြီးတော့ ''သံကိစ္စ သာမဏေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို သွားပြီးတော့ဖူးမြင်ပါ''လို့ ပြောတဲ့အခါ ''ကောင်းပါပြီဘုရား''လို့ ဝန်ခံကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို ရှိခိုးပြီးတော့ ရဟန်း ငါးရာကို ခေါ်ဆောင်လျက် ဘုရားထံကြွသွားပါတယ်၊

ဘုရားထံ ရောက်တော့လည်း ဘုရားရှင်က ''သံကိစ္စ သာမဏေ၊ သင် တပည့်တွေရခဲ့သလား''လို့မေးတော်မူတဲ့အခါ ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြုကာ ရခဲ့တာမှန်ပါကြောင်း လျှောက်ထားတော်မူပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက ''ရဟန်းတို့ ယခုလျှောက်ထားချက်တွေ ဟုတ်မှန်ပါရဲ့လား''လို့မေးတော်မူတဲ့အခါမှာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း လျှောက်ထားကြပါတယ်၊

အဲဒီလိုလျှောက်ထားတော့ ''ရဟန်းတို့ သင်တို့အား ခိုးမှုကိုပြုပြီးတော့ သီလမရှိဘဲ အနှစ်တစ်ရာအသက်ရှည်ရခြင်းထက် ယခုအခါ သီလ၌တည်၍ တစ်ရက်လောက်အသက်ရှည်ရခြင်းကပိုပြီးမြတ်တယ်''လို့ မိန့်တော်မူကာ အနုသန္ဓေ ဆက်စပ် တရား ဟောတော်မူလိုတဲ့ ဘုရားမြတ်သည် အောက်ပါဂါထာကို မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်၊

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုဿီလော အသမာဟိတော၊
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ သီလဝန္တဿ ဈာယိနော။

(ဓမ္မပဒ ၄-၁၊ ၄၃၂)

ယောစ– လောကလူ့ရွာ ပြောပြပါမူ အကြင်သူသည်ကား၊ ဒုဿီလော– သီလတရား မရှိဌြားပဲ၊ အသမာဟိတော– သမာဓိတရား မရှိဌြားဘဲ၊ ဝဿသတံ–အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင်၊ ဇီဝေ– မှန်စွာမသေ့ အသက်ရှည်ဌြားအံ့၊ နသေယျော– မမြတ်၊ တတောဇီဝနတော– မှန်စွာ မယွင်း ထိုအသက်တစ်ရာရှည်ကြာရခြင်းထက်၊ သီလဝန္တဿ– သီလတရား ရှိကာထားသော၊ (ဝါ) သီလတရား ရှိကာထားလျက်၊ ဈာယိနော– အာရမ္မဏူ လက္ခဏူပ တွက်ယူမမှား ဈာန်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ရှုပွားလေ့ရှိသော

သူ၏၊ ကောဟင်ဇီဝိတ်– တစ်ရက်လောက်မျှ အသက်ရှည်ရခြင်းသည်၊ သေယျော–နေ့ညမစဲ အမြဲတစေ အထူးပဲ မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း၊

(သာခု....၊သာခု....၊သာခုပါဘုရား၊)

လောကလူ့ရွာကြီးမှာရှိနေကြတဲ့ လူတွေကို နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြားပြီးတော့ကြည့်ရမယ်၊ ဘယ်လို နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားပြီးတော့ ကြည့်ရမလဲဆိုတော့၊

၁၊ သီလတရား, သမာဓိ တရားတွေမရှိဘဲ အသက်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် အသက်ရှည်နေတဲ့လူက တစ်မျိုး၊

၂၊ သီလတရား, သမာဓိတရားတွေ ရှိပြီးတော့ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဆိုတဲ့ ဈာန်နှစ်ပါးကိုနဲ့ ရှုမှတ် ပွားများနေကာ တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်ရတဲ့လူက တစ်မျိုး၊ ဒီလိုလူနှစ်မျိုးကို ကွဲပြားအောင် ခွဲခြားပြီးတော့ ကြည့်ရမယ်၊

အဲဒီလူနှစ်မျိုးမှာ နံပါတ်(၁) လူမျိုး မမြတ်ဘူးတဲ့၊ အသက်တစ်ရာရှည်စေကာမူ သီလ, သမာဓိ မရှိရင် မမြတ်ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နံပါတ်(၂)လူမျိုးကတော့ တစ်ရက်လောက်ပင် အသက်ရှည်ရစေကာမူ သီလ, သမာဓိရှိပြီး ဈာန်နှစ်မျိုးနဲ့ ရှုမှတ် ပွားများနေလေ့ရှိတဲ့အတွက် မြတ်တယ်၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ လောကလူတွေ မြတ်, မမြတ်ကို သီလ, သမာဓိနဲ့ ကိုင်းဘာပြီးတော့ ကြည့်ရမယ်၊ အသက်ကြီးတာ, အသက်ရှည်တာနဲ့ ကြည့်ရမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သီလ, သမာဓိကြီးရင် လူကြီး, လူကောင်း, လူတော်, လူမြတ်လို့ မှတ်ရမယ်၊ အသက်ကြီးကိုင်း, အသက်ရှည်ကိုင်း လူကြီး မခေါ်ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

လူကြီး, လူကောင်း, လူတော်, လူမြတ်ဖြစ်အောင် သီလ, သမာဓိ ကြီးဖို့ မလိုဘူးလား၊

(လိုပါတယ်ဘုရား၊)

ခိုးသူမှူးကြီးနဲ့ တကွ ခိုးသားငါးရာတွေ သူခိုးဘဝတုန်းက သီလ, သမာဓိ လုံးဝ မရှိတော့ မြတ်ရဲ့လား။

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား။)

သံကိစ္စသာမဏေဆိုတဲ့ သူတော်ကောင်း ကိုရင်လေးနဲ့ တွေ့တော့ ကိုရင်လေးရဲ့ ဂုဏ်တွေကို ကြည်ညိုပြီး ကိုရင်သံကိစ္စလေးရဲ့ထံမှာ ရှင်, ရဟန်း အဖြစ် တောင်းပန်ကာ ရဟန်းပြုလိုက်ကြတော့ သူတို့ရဲ့သန္တာန်မှာ ရှင်, ရဟန်းဆိုင်ရာ သီလတွေ တည်မသွားကြဘူးလား။

(တည်သွားကြပါတယ်ဘုရား။)

တည်သွားကြတော့ မြင့်မြတ်မသွားဘူးလား။

(မြင့်မြတ်သွားပါတယ်ဘုရား။)

ဘယ်လောက်ထိအောင် မြင့်မြတ်သွားသလဲဆိုတော့ ဒီတရားဂါထာ ဒေသနာတော်ရဲ့အဆုံးမှာ ရဟန်းငါးရာလုံး ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နဲ့တကွ အရဟတ္တ-ဖိုလ်ပေါက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်အောင် မြင့်မြတ်သွားတော်မူကြပါတယ်။

ဒီလိုမြင့်မြတ်ပြီး ကောင်းကျိုးတွေရှိသွားတာ ကိုရင် သံကိစ္စလေးရဲ့ ကျေးဇူးပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘယ်သူ့ရဲ့ ကျေးဇူးတဲ့လဲ။

(ကိုရင်သံကိစ္စရဲ့ ကျေးဇူးပါဘုရား။)

ကိုရင်သံကိစ္စဟာ အရှင်သာရိပုတ္တရာရဲ့ တပည့်၊ အသက်က ခုနစ်နှစ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာက တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးပြီးတော့ ရှင်, ရဟန်းပြုပေးလိုက်တာ ဆံရိတ်တဲ့အဆုံးမှာ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နဲ့တကွ ရဟန္တာ အဖြစ် ရောက်တော်မူတဲ့ ကိုရင်လေးပါပဲ။

ဘုရားသာသနာမှာ ဒီလို ကိုရင်တော်လေးတွေ ပေါ်ပေါက်လာတာ တကယ် ကျေးဇူးများတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ကိုရင်လေးတွေကို အထင်မသေးနဲ့၊ ကိုရင်ငယ်လေးတွေကို အားပေးကြပါလို့ သတိပေး ပြောကြားလိုပါတယ်။

သီလရှိတဲ့သူနဲ့ သီလမရှိတဲ့သူ ဘယ်သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်သနည်း။
(သီလရှိတဲ့သူက ပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* သီလတရား၊ မရှိငြား၊ မှတ်သား မမြတ်ပါ၊
* သီလရှိမှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဟောပြ တို့မြတ်စွာ၊
* သီလရှိအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ကြိုးစားပါ၊

သမာဓိရှိတဲ့သူနဲ့ သမာဓိ မရှိတဲ့သူ ဘယ်သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်သတဲ့လဲ၊

(သမာဓိရှိတဲ့သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ

* သမာဓိတရား၊ မရှိငြား၊ မှတ်သား မမြတ်ပါ၊
* သမာဓိရှိမှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဟောပြ တို့မြတ်စွာ၊
* သမာဓိရှိအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ကြိုးစားပါ၊

သီလ, သမာဓိမရှိရင် အသက်တစ်ရာ ရှည်နေပေမယ့် မြတ်ရဲ့လား၊

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား၊)

သီလ, သမာဓိရှိရင် တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်ရပေမယ့် မမြတ်ဘူးလား၊

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်ကို သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ" တရားတော်၊ "သမာဓိရှိမှ ပိုမြတ်လှ" တရားတော်လို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ဒီနေ့ ဥပုသ် သီတင်း မပျင်းမပျက် စောင့်သုံးနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေရဲ့ သန္တာန်မှာ သီလ,သမာဓိတွေ မရှိကြဘူးလား၊

(ရှိကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဥပုသ်သီတင်းစောင့်သုံးပြီး သီလ,သမာဓိရှိနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေက ဥပုသ်သီတင်း မစောင့်ကြသူတွေထက်ပိုပြီးတော့ မမြတ်ဘူးလား၊

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊
(သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ, သမာဓိရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* သီလတရား၊ မရှိငြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ ဘုရားသည်၊
* သီလတရား၊ ရှိနေငြား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ ဘုရားသည်၊
* သမာဓိတရား၊ မရှိငြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ ဘုရားသည်၊
* သမာဓိတရား၊ ရှိနေငြား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ ဘုရားသည်၊

ယနေ့လိုပဲ နောက် ဥပုသ်တွေမှာလည်း သီလ ,သမာဓိတွေရှိကာပိုမြတ်သူတွေဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီးတော့ ဥပုသ်သီတင်း မပျင်းပျော်ပျော် စောင့်သုံးတော်မူနိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့အနေဖြင့် ဦးပဥ္စင်းသည် (သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ) တရားတော်၊ (သမာဓိရှိမှ ပိုမြတ်လှ) ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊

ကဲ- (သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ) (သမာဓိရှိမှ ပိုမြတ်လှ) ဆိုတဲ့ အနုကဗျာအနုစာတွေဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင်၊ အားလုံးလက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ၊

''သီလတရား၊ မရှိငြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သူငါ့သီလ၊ ရှိနေကြလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု ...၊သာဓုပါဘုရား။)

''သမာဓိတရား၊ မရှိငြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သမာဓိတရား၊ ရှိကာထားလျက်၊ တစ်ရက်တစ်လေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု ...၊ သာဓုပါဘုရား။)

၁၅-၆-၉၆ (စနေ) ညနေ ၅-နာရီ ၄၅

မှတ်ချက်။ ။သီလပွဲတိုင်း, ဥပုသ်နေ့တိုင်းဟောပါ၊

သီလရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ သဟဿဝဂ်၊
ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရဝတ္ထုကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား
ပြောကြားအပ်သော

ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ
တရားတော်

ဟောဒီ ''ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ'' ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ခါဏုကောဏ္ဍညထေရ်ကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ ခါဏုကောဏ္ဍညမထေရ်ဟာ ဘုရားထံကနေ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပြီး တောထဲမှာနေတဲ့အခါ ရဟန္တာ ဖြစ်တော်မူပါတယ်။

ရဟန္တာဖြစ်ပြီး မြတ်စွာဘုရားလျှောက်ထားဖို့ရာ ပြန်လာတဲ့အခါမှာ လမ်းခရီးတွင် ပင်ပန်းတဲ့အတွက် လမ်းခင်းက ပဲကြည်ပြီး တစ်ခုသော ကျောက်ဖျာကြီးအပေါ်မှာ ထိုင်နေကာ ဈာန်ဝင်စားနေပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ ခိုးသားငါးရာဟာ ရွာတစ်ရွာကို လုယက်ဖျက်ဆီးပြီး မိမိအားနဲ့လျော်စွာ အထုပ်ဖွဲ့ယူဆောင်လာပါတယ်။

ခိုးသားငါးရာဟာ ကျောက်ဖျာပေါ် ဈာန်ဝင်စားနေသည့် မထေရ်ကြီးကိုမြင်ပါလျှက် သစ်ငုတ်ကြီးထင်ပြီး ခိုးသူတစ်ယောက်က မထေရ်ရဲ့ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ဥစ္စာထုပ်ကိုထားတယ်၊ ခိုးသားငါးရာလုံး ငါးရာသော ဥစ္စာထုပ်နဲ့ မထေရ်ကိုခြံရံပြီး ဖိအိပ်နေကြပါတယ်၊ အရုဏ်တက်မှာနိုးလာပြီး ကိုယ့်ဥစ္စာထုပ်ကိုယူဆဲအခါ မထေရ်ကိုမြင်တော့ ဘီလူးဆိုပြီး (ဘီလူးထင်ပြီး) ထွက်ပြေးဖို့ ပြင်ဆင်ကြတဲ့အခါမှာ မထေရ်က–

''ဒါယကာတို့ မကြောက်ကြပါနဲ့၊ ငါရဟန်းပါ၊ ဘီလူးမဟုတ်ပါဘူး''လို့ ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီခိုးသူတွေဟာ မထေရ်ရဲ့ ခြေရင်းမှာ ဝပ်ပြီးတော့ ''အရှင်ဘုရား သည်းခံတော်မူပါ၊ တပည့်တော်တို့က သစ်ငုတ်ထင်ပြီး မသင့်မလျော်

တာတွေလုပ်မိတာပါဘုရား''လို့ အသနားခံကာ ခိုရှိခိုးကန်တော့ လျှောက်ထားကြပါတယ်။

အဲဒီလို ရှိခိုးကန်တော့ လျှောက်ထားကြပြီးတော့ အရှင်ကောဏ္ဍညရဲ့ ထံမှာ ရဟန်းအဖြစ် တောင်းပန်ကာ ရဟန်းပြုကြပါတယ်။

အရှင်ကောဏ္ဍညဟာ အဲဒီ ရဟန်း ငါးရာနဲ့ အတူ ဘုရားထံ ရောက်သွားတော့ ဘုရားရှင်က ' ချစ်သားကောဏ္ဍည၊ တပည့်တွေကို သင်ရခဲ့သလား''လို့ မေးတဲ့အခါ ရခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားပါတယ်။

ဘုရားက ''ရဟန်းတို့ ဒီရဟန်းလျှောက်တာ ဟုတ်ရဲ့လား''လို့ မေးတဲ့အခါ ''ဟုတ်မှန်ကြောင်း၊ တပည့်တော်တို့သည် ဤသို့သဘောရှိတဲ့ တစ်ပါးသောသူရဲ့ အာနုဘော်ကို မမြင်ဘူးပါကြောင်း, ဒါ့ကြောင့် ရဟန်းပြုလာပါကြောင်း'' လျှောက်ထားပါတယ်။

အဲဒီလို လျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်က အောက်ပါ တရားဂါထာ၊ ဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုပ္ပညော အသမာဟိတော။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပညဝန္တဿ ဈာယိနော။

(ဓမ္မပဒ ဋ္ဌ။ ၁၊ ၄၃၄။)

ယော စ-အကြင်သူသည်ကား၊ ဒုပ္ပညော-ပညာတရား မရှိဘြားဘဲ၊ အသမာဟိတော—သမာဓိတရား မရှိဘြားဘဲ၊ ဝဿသတံ-အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင်၊ ဇီဝေ-မှန်စွာမသေမူ အသက်ရှည်ဘြားအံ့၊ န သေယျော-ကောင်းသိမှတ် မှန်မမြတ်ပေ၊ တတောဇီဝနတော—မှန်စွာမယွင်း ထိုအသက်တစ်ရာရှည်ကြာရခြင်းထက်၊ ပညဝဿန္တ-ပညာတရား ရှိထားသော၊ (ဝါ) ပညာတရား ရှိကာထားလျက်၊ ဈာယိနော-ဈာန်ဝင်စားသူ မျှားရှင်လူ၏၊ ကောဟံ ဇီဝိတံ—တစ်ရက်လောက်မျှ အသက်ရှည်ရခြင်းသည်၊ သေယျော—အမှန်မသွေ မြင့်မြတ်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

ပညာတရား, သမာဓိတရား မရှိဘဲ အသက်တစ်ရာရှည်အောင် နေရပေမယ့် မမြတ်ပုံ, ပညာတရား, သမာဓိတရားတွေ ရှိပြီးတော့ ဈာန်နှစ်ပါးတို့နဲ့ ဝင်စားကာ ရှုမှတ်ပွားများနေရင် တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်ရ

ပေမယ့် မြင့်မြတ်ပုံ, တန်ဖိုးရှိပုံကို မြတ်စွာဘုရားက ထင်ရှားအောင် ညွှန်ကြား ဟောပြလိုက်တာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပညာတရား, သမာဓိတရားတွေ မရှိဘဲ အသက်တစ်ရာ ရှည်ကြာအောင် နေရသူဟာ မြတ်ပါ့မလား။

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား။)

ပညာတရား, သမာဓိတရားတွေ ရှိရင် တစ်ရက်လောက် အသက်ရှည်ကြာနေရပေမယ့် မမြတ်ဘူးလား။

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

လူတွေ မြတ်တာ မမြတ်တာကို, တန်ဖိုးရှိတာ မရှိတာကို ပညာနဲ့ တိုင်းတာရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘာနဲ့ တိုင်းတာရမတဲ့လဲ။

(ပညာနဲ့ တိုင်းတာရမှာပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* လူတွေ မြတ်တာ၊ မမြတ်တာ၊ တိုင်းတာ ပညာနဲ့။

* တန်ဖိုးရှိတာ၊ မရှိတာ၊ တိုင်းတာပညာနဲ့။

ပညာရှိမှ မြတ်မှာ, တန်ဖိုးရှိမှာဆိုတော့ ပညာရှိ ဖြစ်အောင်, လောကီလောကုတ္တရာပညာတွေအစုံတတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ခိုးသားဘဝက လာတဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍညရဲ့ တပည့် ရဟန်းငါးရာကို ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ ဟောကြားပြီး ပြလိုက်တဲ့ တရားဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ရဟန်းငါးရာလုံး ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နဲ့တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် မြင့်မြတ် သွားတော်မူကြပါတယ်။

တရားနာ လာရောက်ကြတဲ့ လူတွေမှာလည်း အကျိုးရှိတဲ့ တရားဒေသနာတော် ဖြစ်သွားပါတယ်။

ပညာရှိတဲ့ သူနဲ့ ပညာမရှိတဲ့သူ ဘယ်သူက ပိုမြတ်သတဲ့လဲ။

(ပညာရှိသူက ပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* ပညာတရား၊ မရှိဌား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်။
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။
* ပညာတရား၊ ရှိနေငြား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်။
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။

ယနေ့ကစ မင်္ဂဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရမည့် ဘဝတိုင်အောင် ပညာရှိအောင် တရားနာနိုင်ကြပါစေ၊ တရားနာပြီးကြပြီး ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပါစေ၊ ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြက အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ ဆန္ဒဖြင့် ဦးပဥ္စင်းသည် ''ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ''ဆိုတဲ့ တရားဒေသနာတော်ကို ဟောခဲ့ပါတယ်။

ကဲ–''ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ ဆိုတဲ့ အနုကဗျာ အနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီကြပါ–

''ပညာတရား၊ မရှိဌားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ ရှည်ရတာထက်၊ နေရတာထက် ၊ ပညာတရား၊ ရှိကာထားလျက် တစ်ရက် တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း''။

(သာဓု ..၊သာဓု ၊သာဓုပါဘုရား။)

၁၆-၆-၉၆ (တနင်္ဂနွေနေ့)

နံနက် (၁၀)နာရီ။

မှတ်ချက်။ ။ပညာရေးဆိုင်ရာ ပွဲတိုင်း, ပညာဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း, ဝိဿနာပွဲတိုင်း ဟောပါ။

ပညာရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော် ပြီး၏။

ရှင်္ကနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၊ သဟာသင်္ဂ၊ သမ္ပဒါသတ္ထေရ
ဝတ္ထုကို ထန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

ဝိရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်

ယောဂီ "ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ"ခေါ် တရားဒေသနာကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် သမ္ပဒါသ မထေရ်ကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

သမ္ပဒါသဆိုတာ မြေဖြစ်သောကျွန်ရှိသော ရဟန်း လို့ဆိုလိုပါတယ်။

ဒီကိုယ်တော်ဟာ သာသနာတော်မှာနေရတာ မပျော်မွေ့တဲ့အတွက် ရဟန်းတွေ ခက်ခက်ခဲခဲဖမ်းယူလာတဲ့မြေကို တောင်းယူပြီးတော့ သူ့ကိုယ်ကို ကိုက်စေပါတယ်၊ မြေကမကိုက်ရဲဘူးတဲ့၊ ဘာကြောင့်မကိုက်ရဲသလဲဆိုတော့ ဒီကိုယ်တော်ရဲ့ သုံးခုမြောက်ဘဝမှာ ဒီမြေဟာ ကျွန် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် ကြောင့် မိမိသခင်ကို မကိုက်ရဲတာပါပဲ။

နောက် ဒီကိုယ်တော် သာသနာတော်မှာ ဘာကြောင့်မပျော်မွေ့တာလဲဆိုတော့ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းက ရဟန်းတစ်ပါးကို လူထွက်အောင်တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပါပဲတဲ့၊ ဘာကြောင့်တိုက်တွန်းတာလဲဆိုတော့ အဲဒီကိုယ်တော်လူထွက်သွားရင် အဲဒီကိုယ်တော်ရဲ့ သင်္ကန်း စတဲ့ ပရိက္ခရာတွေရမှာပဲဆိုတဲ့အနေနဲ့ တိုက်တွန်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်၊ အဆင့်မြင့်ရာက နေ အဆင့်နိမ့်သွားအောင် တိုက်တွန်းရင် ဝဋ်လိုက်တတ်တယ်ဆိုတာကို သတိပြုရမယ်နော်။

နောက် ဒီသမ္ပဒါသ ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ သာသနာမှာ ဆက်လက်ပျော်မွေ့နေတိုင်ကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပါတယ်၊ ဘာကြောင့် ရဟန္တာ ဖြစ်သလဲဆိုတော့ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်တုန်းက အနှစ် နှစ်သောင်း ရဟန်းတရားပေကို ကြိုးစားဖြည့်ကျင့်ခဲ့ဖူးတဲ့အတွက်ကြောင့်ပါပဲ။

ဒီသမ္ပဒါသ မထေရ်ဝတ္ထုကို လေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ ထူးခြားချက်သုံးခုကိုတွေ့ရပါတယ်၊ အဲဒီထူးခြားချက်သုံးခုက၊

၁။ မြွေမကိုက်ရဲတာ၊

၂။ သာသနာမှာ မပျော်မွေ့တာ၊

၃။ ရဟန္တာဖြစ်သွားတာတို့ပါပဲ။

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* မြေမကိုက်တာ ဟောပြပါ၊ ဘယ်အရာကြောင့်လဲ။
* ကျွန်ဖြစ်ဖူးကာ၊ မကိုက်ပါ၊ သေချာ အကြောင်းပဲ။
* သာသနာမှာ၊ မပျော်တာ၊ ဘယ်အရာကြောင့်လဲ။
* လူထွက်ဖို့ရာ၊ တိုက်တွန်းတာ၊ မှတ်ပါ အကြောင်းပဲ၊
* မြတ်ရဟန္တာ၊ ဖြစ်ရရှာ၊ ဘယ်အရာကြောင့်လဲ။
* နှစ်သောင်းအနှစ် ၊ ရဟန်းဖြစ်၊ ကျင့်ဝတ်ကြောင့်ပါပဲ။

သပ္ပဒ သမထေရ်ရဲ့ ရဟန္တာဖြစ်ပုံကိုလည်း ဆက်ပြီးတော့နာကြပါဦး၊ ဒီကိုယ်တော်ဟာ သာသနာတော်မှာ နေရတာ မပျော်မွေ့တဲ့အတွက် သေချင်စိတ်ပေါက်ပြီး သေအောင် မြွေကိုက်ခိုင်းတော့လည်း မြွေကမကိုက်တော့ မသေရဘူး၊ ဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ သစ်ပင်တစ်ခုမှာ လည်ပင်းကို မှီထားပြီး သင်တုန်းဓားကို လည်ပင်း၌ တင်ထားကာ မတ်တပ်ရပ်နေပါတယ်၊ မတ်တပ်ရပ်ပြီးတော့ ရဟန်းဖြစ်တဲ့ နေ့မှ စ၍ မိမိရဲ့ သီလကို ဆင်ခြင်လိုက်တဲ့ အခါမှာ အညစ်အကြေးကင်းတဲ့ လပြည့်ဝန်းကြီးလို့.. ကောင်းစွာ သွေးအပ်တဲ့ ပဏ္ဍမြားတုံးပမာ အညစ်အကြေးမရှိတဲ့ သီလကို မြင်ရပါတယ်၊ အင်မတန် စင်ကြယ်လှတဲ့ အဲဒီ မိမိရဲ့သီလကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လိုက်တော့ အဲဒီရဟန်းရဲ့ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို ပျံ့နှံ့တဲ့ဖရဏာပီတိ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။

ဘာပီတိတဲ့လဲ။

(ဖရဏာပီတိပါဘုရား။)

အဲဒီသပ္ပဒါသမထေရ်ဟာ နှစ်သိမ့်တဲ့ ပီတိကို ပယ်ခွာလိုက်တယ်တဲ့၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ နှစ်သိမ့်တဲ့ ပီတိကို ပယ်ခွာပစ်ရမှာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီနှစ်သိမ့်တဲ့ပီတိကို ပယ်ခွာ ဝိပဿနာပွားလိုက်တယ်တဲ့၊ ဘာလုပ်လိုက်သတဲ့လဲ။

(ပီတိကိုပယ်ခွာ ဝိပဿနာပွားလိုက်ပါတယ် ဘုရား။)

ဝိပဿနာပွားလိုက်တော့ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နဲ့တကွ ရဟန္တာအဖြစ်ရောက်သွားပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊သီလ စင်ကြယ်ရင် ပီတိဖြစ်ရတယ်၊ ပီတိကို ပယ်ခွာ ဝိပဿနာပွားရင် ရဟန္တာဖြစ်ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ရန်အတွက် သီလပဓာန မကျဘူးလား၊

(ကျပါတယ်ဘုရား၊)

ရဟန္တာဖြစ်ဖို့ အလွယ်လေးပါ၊ သီလမလိုပါဘူးလို့ ပြောဟောနေသူတွေ၊ နာယူနေသူတွေရဲ့ ပြောဟောခနမှု၊ နာယူနေမှုတွေဟာ လမ်းမှန်ဟုတ်ရဲ့လား၊

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)

သီလမစင်ကြယ်ရင် ရဟန္တာဖြစ်ဖို့တော့ မပြောနဲ့ ပီတိတောင်မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါကြောင့် တရားနာပရိသတ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ချင်ရင် သီလစင်ကြယ်အောင် ကြိုးစားရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* သီလစင်ကြယ်၊ ပီတိကွယ်၊ တကယ် ဖြစ်ရမည်၊
* ပီတိပယ်ခွာ၊ ဝိ-ပွားကာ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ရသည်၊
* ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်း မစောင်း မှတ်ရမည်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ရဟန္တာ မဖြစ်ချင်ကြဘူးလား၊

(ဖြစ်ချင်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

အေး-ရဟန္တာ ဖြစ်ချင်ကြရင်–

၁၊ သီလ စင်ကြယ်ရမယ်၊

၂၊ ပီတိကို ပယ်ခွာရမယ်၊

၃၊ ဝိပဿနာ ပွားများရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း ဘယ်နှစ်ပါး တွေ့ရသတဲ့လဲ။

(သုံးပါးတွေ့ရပါတယ်ဘုရား။)

ရဟန္တာ ဖြစ်ချင်တယ်၊ သီလက မစင်ကြယ်ဘူး၊ ပီတိကို မပယ် မခွာဘူး၊ ဝိပဿနာ မပွားဘူးဆိုရင် ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

(မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဘုရား။)

အဲဒီ သပ္ပဒါသမထေရ်သည် သင်တုန်းဓား လည်ပင်းမှာတင်ထားပြီး ရပ်လျက် တစ်ခဏအတွင်း ရဟန္တာဖြစ်တာကို အခြား ရဟန်းတွေက မယုံ ကြည်တဲ့အတွက် ဘုရားရှင်ကို လျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်က ''ချစ်သားတို့ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ရောက်နိုင်တယ်၊ အားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယရှိတဲ့ ရဟန်းရဲ့ခြေကို ကြွပြီးတော့ မြေမှာထားစဉ် ခြေဟာ မြေသို့မရောက်မီပင်လျှင် အရဟတ္တမဂ် ဖြစ်တယ်''တဲ့။

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ဘယ်လောက် အားရစရာ ကောင်းသလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ အားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယရှိရင် ခြေကိုကြွ၊ မြေကိုချလိုက်တဲ့ အချိန်လေးမှာ ခြေထောက် မြေမရောက်ခင်မှာပဲ ရဟန္တာ ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ အားထုတ်မှုရှိနေတဲ့ သူတွေအတွက် တကယ် အားရစရာ မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ ရဟန္တာဖြစ်ချင်ရင် အားထုတ်မှုရှိနေဖို့ အဓိကလိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-အားရစရာ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* အားထုတ်မှုသာ၊ ရှိသောခါ၊ သေချာ မှတ်စေချင်။
* ဆိမိခြေကြွ၊ မြေကိုချ၊ မြေလှ မရောက်ခင်။
* အချိန်လေးမှာ၊ ရဟန္တာ၊ သေချာ ဖြစ်သည်ပင်။
* အားရစရာ၊ ကောင်းလှတာ၊ သေချာ မှတ်စေချင်။

ဆက်ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ပျင်းရိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အနှစ် တစ်ရာ ကာလကြာအောင် အသက်ရှည်ရခြင်းထက် အားထုတ်မှု လုံ့လ ဝီရိယရှိသူရဲ့ တစ်ရက်လောက် (တစ်ခဏလောက်) အသက်ရှည်ရတာက

ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့ မိန့်တော်မူကာ အောက်ပါတရားဂါထာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ကုသီတော ဟီနဝီရိယော၊
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ဝီရိယမာရဘတော ဒဠှံ။

(ဓမ္မပဒ ၁၊ ၄၃၇၊)

ယောစ-အကြင်သူသည်ကား၊ ကုသီတော-ပျင်းရိခြင်းရှိသည်၊ ဟီန-ဝီရိယော လျော့သော လုံ့လဝီရိယရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝဿသတံ-အနှစ်-တစ်ရာ ကာလကြာအောင်၊ ဇီဝေ-မှန်စွာမသေ့ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ နသေယျော-မမြတ်၊ တတော-ဇီဝနတော-မှန်စွာမယွင်း ထိုအသက်တစ်ရာ ရှည်ကြာရခြင်းထက်၊ ဝီရိယံ-လုံ့လကို၊ ဒဠှံ-မြဲမြံစွာ၊ အာရဘတော-အားထုတ်နေသူ မျှားသူ့နှင်လူ၏၊ ဧကာဟံဇီဝိတံ-တစ်ရက်လောက်မျှ အသက်ရှည်ရခြင်းသည်၊ သေယျော-အမြတ်စေ မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း။

(သာဓု...၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

ပျင်းရိပြီးတော့ အားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယ မရှိတဲ့သူရဲ့ အသက်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် နေရတာထက် အားထုတ် ကြိုးစားမှု လုံ့လဝီရိရှိသူရဲ့ တစ်ရက်လောက် (တစ်ခဏလောက်) အသက်ရှည်ရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့။

ဒီနေရာမှာ ကုသီတအရ ကာမဝိတက်, ဗျာပါဒဝိတက်, ဝိဟိံသ ဝိတက်ဆိုတဲ့ ဝိတက်သုံးမျိုးနဲ့ အချိန်ကိုကုန်လွန်စေတဲ့သူကို ယူရပါတယ်။

ဝီရိယအရ ဈာန်နှစ်ပါးကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ မြဲမြံတဲ့ ဝီရိယကို ယူရတယ်။

ဒါတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဝီရိယမရှိဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရတဲ့သူရဲ့ ဘဝဟာ မြတ်ပါ့မလား။

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား။)

ဝီရိယရှိပြီး တစ်ရက်လောက် နေရတဲ့သူရဲ့ဘဝဟာ မမြတ်ဘူးလား။

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဝီရိယမရှိရင် မမြတ်ဘူး၊ ဝီရိယရှိရင် ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောကရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ဓမ္မရေးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ဝီရိယမရှိရင် မြင့်မြတ်တဲ့ ကောင်းကျိုးတွေ ရနိုင်ပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

လူပျင်းတွေကတော့ ကာမ ကိစ္စတွေနဲ့ အကုသိုလ် လုပ်ငန်းတွေနဲ့ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေတယ်၊ လူတော်, လူကောင်း, လူမြတ်တွေကတော့ ကုသိုလ်လုပ်ငန်းတွေနဲ့ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေတယ်၊ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေပုံ တူရဲ့လား။

(မတူပါဘူးဘုရား။)

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက ကြိုးစားပြီး တရားနာနေကြတာဆိုတော့ ဝီရိယရှိသူတွေလို့ ဆိုရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဝီရိယမရှိသူတွေ တရားနာနိုင်ကြရဲ့လား။

(မနာနိုင်ပါဘူးဘုရား)

ဝီရိယမရှိသူနဲ့ ဝီရိယရှိသူ ဒီနှစ်လူမှာ ဘယ်သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်သတဲ့လဲ။

(ဝီရိယရှိသူက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ် ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ လူတော်, လူကောင်း လူမြတ်ဖြစ်ချင်ရင် ဂေဟာန္တာဖြစ်ချင်ရင် ဝီရိယရှိဖို့ မလိုဘူးလား။

(လိုပါတယ်ဘုရား။)

လူတွေ မြတ်တာ, ပမြတ်တာ၊ တော်တာ,မတော်တာ၊ ကောင်းတာ, မကောင်းတာ၊ တန်ဖိုးရှိတာ, မရှိတာကို ဝီရိယနဲ့ တိုင်းတာရမယ် ... နဲ့ တိုင်းတာရမတဲ့လဲ၊

(ဝီရိယနဲ့တိုင်းတာရမှာပါဘုရား။)

ကဲ–တိုင်းတာရေးလင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* လူတွေ မြတ်တာ-မမြတ်တာ၊ တိုင်းတာ ဝီရိယနဲ့။
* လူတွေ တော်တာ-မတော်တာ၊ တိုင်းတာ ဝီရိယနဲ့၊
* လူတွေ ကောင်းတာ-မကောင်းတာ၊ တိုင်းတာ ဝီရိယနဲ့။
* တန်ဖိုးရှိတာ-မရှိတာ၊ တိုင်းတာ ဝီရိယနဲ့၊

ဝီရိယမရှိရင် မမြတ်ဘူး၊ ဝီရိယရှိမှ မြတ်မှာဆိုတော့ ဝီရိယရှိအောင် နေ့မအား ညမနား ကုသိုလ်လုပ်ငန်းတွေ ကြိုးစားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* ဝီရိယတရား၊ မရှိဘြား၊ မှတ်သား မမြတ်ပါ။
* ဝီရိယမှမှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဟောပြ တို့မြတ်စွာ။
* ဝီရိယရှိအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင် ကြိုးစားပါ။

ဒေသနာဝသာနေ ပဉ္စ သောတာပတ္တိဖလာနိ ပါပုဏိံသု။

(ဓမ္မ၊ ၂၊ ၁၊ ၄၃၇။)

ဒီတရားဂါထာ ဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ဖူးမျှော်သော ဘုရားနာကြားရသူတွေဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့ ရောက်သွားကြပါတယ်။

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* ဝီရိတရား၊ မရှိဘြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရား ချည်၊
* ဝီရိတရား၊ ရှိနေဘြား၊ သက်ကား တစ်ရက်မျှ
* ဝီရိတရား၊ ရှိနေဘြား၊ သက်ကား ဘေးရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊

ယနေ့ကစ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရမည့်ဘဝတိုင်အောင် လောက၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာနလုံး အောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်အောင် ဝီရိယတရားအပြည့်အဝထားကာ ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ဦးပဉ္စင်းသည် ''ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ''ခေါ် တရားတော်ကို ဟောပြခဲ့ပါတယ်။

ကဲ–(ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ ဆိုတဲ့ အနုကဗျာ အနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ–

''ဝီရိယတရား မရှိဘြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ (ရှည်ရတာထက်)၊ သူငါနေ့ည၊ ဝီရိယတရား၊ ရှိကာ၊ ထားလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ (အသက်ရှည်ရ)၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ၊ သီလပွဲတိုင်း၊ ဝိပဿနာပွဲတိုင်း၊ ဝီရိယရှိကာအောင်မြင်မှု ရသူတို့အား ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း ဟောပါ။

''စာသင်တိုက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်၊ အသင်းအဖွဲ့တို့၌ ဝီရိယရှိရေး ဩဝါဒကထာအနေလည်းပေးသင့်ပါသည်။

၁၆–၆–၉၆ (တနင်္ဂနွေ)

ညနေ– ၅နာရီ ၄၅မိနစ်

ဝီရိယရှိမှ ပိုမြတ်လှ တရားတော် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ သဟဿဝဂ်၊
ပဋာစာရာထေရီဝတ္ထုကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြားပြောကြားအပ်သော

ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော ပဋာစာရံ ထေရိံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပဒ ၄-၁၊ ၁၃၇။)

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ အစရှိတဲ့ ဟောဒီ ''ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ပဋာစာရီ မည်တဲ့ ထေရီမကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဘယ်သူ့ကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားခဲ့သတဲ့လဲ။

(ပဋာစာရီကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားခဲ့တာပါဘုရား။)

ပဋာစာရီဆိုတာနဲ့ အရှုံးမကြီးအကြောင်းဆိုတာ သိနေကြပြီနော်။
(မှန်လှပါဘုရား။)

အေး ပဋာစာရီအကြောင်း တော်တော်လေး သိနေကြပြီးသားဆိုတော့ အကျယ်မဟောတော့ပါဘူး၊ အကျဉ်းလောက်ပဲ ဟောမယ်လို့ စိတ်ကူးထားပါတယ်။

ပဋာစာရီ ဘာကြောင့် ရူးရသလဲဆိုတော့-

၁။ လင်ကို မြွေကိုက်သို့သေခြင်း၊
၂။ သားငယ်ကို စွန်ချီခြင်း၊
၃။ သားကြီးသည် ရေမျောခြင်း၊
၄။ မိခင်
၅။ ဖခင်
၆။ မောင်ဆိုတဲ့ သုံးယောက်စလုံး အိမ်ပြိုလို့ သေဆုံးခြင်း ကြောင့် ရူးသွားတာပါပဲ။

ပဋာစာရီလောက်ကဲ့ဆိုးသူ ဒီလောကကြီးမှာ ရှိတော့ရှိဘယ်၊ ဒါပေ ရှားမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ အဝတ်မရှိတာကိုပင်မသိဘဲ ရူးတဲ့အဖြစ် ရောက်သွားကာ ငိုကြွေးမည်တမ်းလိုက်ပုံက-

"ဥဘော ပုတ္တာ ကာလကတာ၊ ပန္ထေ မယှံ ပတိမတော။
မာတာပိတာစ ဘာတာစ၊ ဧကစိတကမှိ ဍယှရေ"။

"မယှံ- ငါ၏၊ ဥဘောပုတ္တာ - သား နှစ်ယောက် တို့သည်၊ ကာလကတာ- သေခဲ့လေကုန်ပြီ၊ မယှံ- ငါ၏၊ ပတိ- ချစ်လင်သည်၊ ပန္ထေ-သွားရာလမ်းခရီး၌၊ မတော- သေခဲ့လေပြီ၊ မယှံ-ငါ၏၊ မာတာစ- မိခင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတာစ- ဖခင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာတာစ-မောင် ကိုလည်းကောင်း၊ ဧကစိတကမှိ- ထင်းပုံတစ်ခုတည်း၌၊ ဍယှရေ- မီးသင်္ဂြိုဟ် အပ်ကုန်ပြီ" လို့ ငိုကြွေးမည်တမ်းပါတယ်။[၁]

ကဲ တိုတိုပဲ ပြောကြပါစို့၊ အရူးမကြီး ဘုရားထံ ရောက်သွားတဲ့ အခါမှာ သူ့ရဲ့အကြောင်းတွေကိုသိမြင်တော်မူလိုက်သားလိုက်တော့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်က သူမအနေနဲ့ ပဋာစာရီရဲ့ စကားကို ကြားတော်မူကာ 'ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ သင့်ရဲ့စောင့်ရှောက်ကိုးကွယ် မှီခိုအား ထားရာဖြစ်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော ငါဘုရားထံပါးသို့ ရှေးဦးစွာရောက်လာခဲ့ ပေပြီ" လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

၁။ ဍယှရေသည် ဟောကြီးသော ဖြစ်ရမည်။ မာတာစသည်တို့သည် ကံပုဒ်သာဖြစ်သင့်၊ သဘောခဲ့းဝင်းပေါ်။ (ဍယှရေ = ဒဟ၊ ယ + အရေ)။

မယှံ-၏၊ မာတာစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတာစ-ကိုလည်းကောင်း၊

ဧကစိတကမှိ-ထင်းပုံတစ်ခုတည်း၌၊ ဍယှရေ-မီးသင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။

(အောက်ကျမ်းညွှန်း မဟာဗုဒ္ဓဝင်၌လည်း ကံဝါကျပေးထား)။

သတိ-ဂါထာ၌ ဧကစိတကမှိ၊ နိဿယ၌ ဧကစိတကသို့ဟု ပေးထား၊ မြန်မာ ဋီကာ၌ ဧကစိတ မှိဟု ရှိ၊ မုဒ္ဒဝင် ဆရာတော့် ဒုတိယ နှာ ၇၃-၌ ဧကစိတသို့ဟု ရှိသည်ကို တွေ့ရ။

သို့သော် ကိုယ်ပါဠိနှင့် ကိုယ့်အနက်ကိုက်ဖို့ လိုပါသည်။ (၈) လုံးရွဲ ဖြစ်၍ ဧကစိတမှိ ဍယှရေက ပိုသင့်ပါလိမ့်မည်။

"ယခုအခါမှာ သင့်ရဲသားတစ်ယောက်စွန်ချိသလို၊ သားတစ်ယောက် ရေမျောသလို၊ လင်ယောကျ်ားလမ်းခရီး၌ သေသလို၊ မိခင်, ဖခင်, မောင် အိမ်ပိ အိမ်ပြိုပြီးသေသလို ဤအတူသာလျှင် ဤသံသရာမှာ သားစတဲ့သူတွေ့ရဲ့ သေဆုံးသောအခါ သင့်ရဲ့ငိုကျတဲ့မျက်ရည်တွေဟာ မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်း ထဲက ရှိနေကြတဲ့ ရေတွေထက်ပိုပြီးတော့များပြားလှတယ်" လို့မိန့်တော်မူကာ အောက်ပါဂါထာကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

စတူသု သမုဒ္ဒေသု ဇလံ ပရိတ္တကံ၊

တတော ဗဟုံ အဿုဇလံ အနပ္ပကံ။

ဒုက္ခေန ဖုဋ္ဌဿ နရဿ သောစနာ၊

ကိံ ကာရဏာ အမ္မ တုဝံ ပမဇ္ဇသိ။

(ဓမ္မပဒ ဋ္ဌ-၁၊ ၄၄၁။)

ပဋာစာရေ- ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ စတူသု သမုဒ္ဒေသု- သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းတို့၌၊ ဇလံ- ရေသည်၊ ပရိတ္တကံ- အမှန်ကွက်ရေ နည်းလှချေ၏၊ ဒုက္ခေန- ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ- တွေ့သော၊ နရဿ- သတ္တဝါ၏၊ သောစနာ--အပြဲနေ့ည စိုးရိမ်ရခြင်းကြောင့်၊ အဿုဇလံ-ဖြစ်သောမျက်ရည် အလီလီသည်၊ တတော- ထိုသမုဒ္ဒရာ လေးစင်းမှာရှိထား ရေအများထက်၊ ဗဟုံ အမှန်ဟောပြ သဘော ကျပေါ် များလှစွာ၏၊ အနပ္ပကံ - နည်းပါး သည်ကား မဟုတ်များချေ ... - သောကမီးတွေ လောင်ပြီးနေရှာ ချစ်သမီးပဋာစာရီ တုဝံ အားကိုးရာမှန် ငါဘုရားထံသို့ အမြန်ရောက် လာ သင်ချစ်သမီး ပဋာစာရီသည်၊ ကိံကာရဏာ- အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ ပမဇ္ဇသိ- အမြဲခုက် မေ့လျော့ဘိသနည်း။

"ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းထဲမှာရှိနေတဲ့ ရေတွေက တွက်ကြည့်ရင် နည်းသေးတယ်၊ ဆင်းရဲတွေကာ သတ္တဝါတွေရဲ့ စိုးရိမ်မှု ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မျက်ရည်တွေက သမုဒ္ဒရာလေးစင်းလုံးမှာရှိနေတဲ့ ရေတွေ ထက် ပိုများတယ်၊ ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ သင်ဘာ့ကြောင့်မေ့နေတာလဲ" လို့ ဟောတော်မူ, မိန့်တော်မူလိုက်ပါတယ်။

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းမှာ၊ ရေဟာ နည်းသေးတယ်၊
* ဆင်းရဲတွေကာ၊ သတ္တဝါ၊ စိုးရိမ် ဘာကြောင့်ကွယ်၊

* မျက်ရည်တွေကား၊ ရေထက်များ၊ သိထား သမီးရယ်။

* ချစ်သမီးသင်၊ ဘာ့ကြောင့်ပင်၊ အစဉ် မေ့နေတယ်။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် အနမတဂ္ဂသုတ္တန် (မသိအပ်သော အစရှိသော သံသရာနှင့်စပ်သော) တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူလိုက်တော့ ပဋာစာရီရဲ့ကိုယ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းတွေခေါင်းပါးသွားတယ်။

ဘုရားရဲ့တရားတော်ကိုနာကြားရတော့ ပဋာစာရီမှာ လောင်မြိုက်နေတဲ့ သောကဆိုတဲ့အပူမီးတွေသက်သာပြီးသွားတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သောကဆိုတဲ့အပူကို တရားဆိုတဲ့ ရေအေးနဲ့ ဖျန်းပက်ပေးလိုက်တော့ အပူတွေငြိမ်းမသွားဘူးလား။

(ငြိမ်းသွားပါတယ် ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အပူမီးတွေ လောင်မြိုက်နေရင် အပူသက်သာအောင်, အပူတွေ ခေါင်းပါးအောင်, နည်းအောင် တရားနာရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သောကအပူမီးတွေ ခံစားနေရတဲ့ ပဋာစာရီက ''သ့ရဲ့သောကမီးလေးငြိမ်းပေးပါဘုရား''လို့ လျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်က အနမတဂ္ဂသုတ္တန်တရားတော်နဲ့ ငြိမ်းပေးလိုက်တာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပဋာစာရီက ဘယ်လိုလျှောက်လိုက်သတဲ့လဲ။

(''သောက မီးလေး ငြိမ်းပေးပါဘုရား''လို့ လျှောက် လိုက်ပါတယ် ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒီနေရာကိုကြည့်ပြီးတော့ ဒီနေ့ ဟောနေတဲ့ တရားတော်ကို ''သောကမီးလေး ငြိမ်းပေးပါ''လို့ တရားအမည်ပေးလိုက်ရင် ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

များသောအားဖြင့် လူတွေဟာဆင်းရဲတွေ့မှ ဘုရားတ, တရားတပြီး တရားနာချင်ကြတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပဋာစာရီရဲ့သန္တာန်မှာ သောကဆိုတဲ့ စိုးရိမ်ခြင်းအပူမီးတွေ ခေါင်း ပါး နည်းပါးသွားတာကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သိတော်မူကာ အောက်ပါ ဂါထာကို မိန့်ကြားဟောပြတော်မူပါတယ်။

နသန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ နပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ၊
အန္တကေနာဓိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတီသု တာဏတာ။

(ဓမ္မ၊၁ ၆-၁၊ ၄၄၂)

အန္တကေန- မှန်စွာမယွင်း ရှင်သေမင်းသည်၊ အဓိပန္နဿ- နှိပ်စက် အပ်သူ အများလူအား၊ တာဏာယ-မှန်စွာမယွင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ ပုတ္တာ- သား သမီးတို့သည်၊ နသန္တိ-မရှိကုန်၊ ပိတာပိ- အမိအဘတို့သည် လည်း၊ နသန္တိ- မရှိကုန်၊ ဗန္ဓဝါပိ အဆွေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ အများ လူတို့သည်လည်း၊ နသန္တိ- မရှိကုန်၊ ဉာတီသု ဆွေမျိုးသားချင်း အပေါင်း အပေါ်တို့၌၊ တာဏတာ- မှန်စွာမယွင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ- သူငါတွေးကြည့် မှန်မရှိပေ။

''ချစ်သမီး ပဋာစာရီ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှ အနန္တတွေကို သေမင်းက အမှန်ပင်နှိပ်စက်နေတယ်၊ တမလွန်လောကနောက်ဘဝကို သွားတဲ့သူ့အတွက် ကယ်တင်စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ အမိအဘတွေ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သူတွေဆိုတာ တစ်ယောက်မှ မရှိကြပါဘူး၊ ဆွေမျိုး သားချင်း အပေါင်းအပေါ်တွေမှာ စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့သူ တစ်ဦး တစ် ယောက်မျှ မရှိပါဘူးလို့ သဘောကျအောင် ဟောပြတော်မူပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သား သမီး စတဲ့ သူတွေဟာ မျက်မြင် လောကအနေ ထင်ရှားရှိပေမယ့် တမလွန်လောက နောက်ဘဝ အတွက် ကိုးကွယ်အားထားရာ မဟုတ်တော့ ရှိရာမရောက်ဘူးလို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

* သေမင်းနှိပ်စက် သူ့အားတွက်၊ သားသက် စောင့်ရှောက်ရာ၊
* တမလွန်သွား ဆိုသူ့အား၊ မှတ်သား စောင့်ရှောက်ရာ၊
* သားနဲ့သမီး၊ မိဘသည်း၊ အပြီး မရှိပါ၊
* ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ၊ ဆွေမျိုးမူ၊ ရှင်လူမရှိပါ၊

* ဆွေမျိုးပေါင်းဖော်၊ စောင့်ရှောက်ခေါ်၊ မှတ်နော် မရှိပါ။

* ထင်ရှားရှိလည်း၊ မရှိဘဲ၊ မှတ်စွဲသိစရာ။

ကဲ- နောက် ဂါထာ တစ်ပုဒ် ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြ ရအောင်-

စေတမတ္ထ ဝသံ ဉတွာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဝုတော။
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ဝိသောဓယေ။

(ဓမ္မပဒ ၄-၁၊ ၄၄၂။)

စေတမတ္ထဝသံ- ဤအကြောင်းထူးကို၊ ဉတွာ- သိ၍၊ ပဏ္ဍိတော မှန်ရာ မြင်သိ ပညာရှိသောသူသည်၊ • သီလသံဝုတော- သီလကိုရှိသေစွာ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလျက်၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ- နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ လမ်းခရီးကို၊ (ဝါ) နိဗ္ဗာန်သွားကြောင်း လမ်းခရီးကောင်းကို၊ ခိပ္ပမေဝ- အမြန်မကြာ လျင်စွာသာလျှင်၊ ဝိသောဓယေ- သုတ်သင်ရာပေသတည်း။

(သာဓု ၊သာဓု ၊သာဓုပေါ့ ဘုရား။)

"ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ ရှေ့ဂါထာမှာဟောခဲ့တဲ့ အကြောင်းထူးတွေကို သိတဲ့ ပညာရှိသူဟာ သီလကိုလုံခြုံအောင် ရိုရိုသေသေ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရမယ်၊ နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းကို လျင်မြန်စွာ ရှေးချယ် သုတ်သင်ရမယ်" လို့ ဟောပြတော်မူတဲ့ တရားဂါထာဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ပဋာစာရီဟာ မြေကြီး၌ မြေမှုန့် အတိုင်းအရှည် ရှိကြကုန်တဲ့ ကိလေသာတွေကို လောင်ကျွမ်းစေပြီးတော့ သောတာပတ္တိဖိုလ်တည်သွားတယ်၊ အခြားသော များပြားလှဟဲ့ တရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေလည်း •သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည် ရကြရောက်ကြရတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပဋာစာရီရဲ့ သောကမီးအပူကို ဘုရားရှင်က တရားတော်ရေအေးနဲ့ ပက်ဖျန်းပေးလိုက်တော့ သောတာပတ္တိဖိုလ် ရမသွားဘူးလား၊

(ရသွားပါတယ်ဘုရား၊)

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရဖို့ရန်အတွက် သီလဟာ အရေးကြီးတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါ့ကြောင့် ဘုရားရှင်က ပညာရှိသူဟာ သီလကို လုံခြုံအောင်ရှိသေစွာ ထိန်းသိမ်းရမယ်လို့ မဟောခဲ့ဘူးလား။

(ဟောခဲ့ပါတယ်ဘုရား။)

အပျိုသည်မလေး မပဋာ၊ ဘုရားနဲ့တွေ့, ဘုရားရဲ့အေးမြတဲ့ တရားတော်နာကြားခွင့်ရတော့ အအေးသည်မလေး မပဋာဖြစ်သွားပြီးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* အကြောင်းတူးသိ၊ ပညာရှိ၊ စောင့်ဘိ မြတ်သီလာ။

* နိဗ္ဗာန်သွားရန်၊ လမ်းအမှန်၊ အမြန် သုတ်သင်ပါ။

* အပျိုသည်မ၊ တရားရ၊ ဗုဒ္ဓ ကျေးဇူးပါ။

* အပျိုသည်မ၊ သူ့ဘာဝ၊ ခုမှ အေးမြရှာ။

သောတာ ပတ္တိဖိုလ် ရပြီးတော့ ပဋာစာရီဟာ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ရဟန်းအဖြစ် တောင်းပန် လျှောက်ထားပါတယ်၊ ဘုရားရှင်က ပဋာစာရီကို ရဟန်းမိန်းမတွေရဲ့အတံ ဆွေတ်ပြီးတော့ ရဟန်းပြုစေပါတယ်၊ ပဋာစာရီဟာ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော့ ထင်ရှားတဲ့ အကျင့်ရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ပဋာစာရဲ့ လို့ပဲ အမည်တွင်ပြီး ထင်ရှားသွားတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အရှုံးမကြီး ပဋာစာရီဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ်ရသွားတော့ အထူးထင်ရှားသဲ့ အကျင့်ရှိသဲ့ အထူးမကြီးဖြစ်မသွားဘူးလား။

(ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။)

ဒါ့ကြောင့် အရှုံးမတွေကို အထင်မသေးနဲ့၊ အရှုံးမတွေဟာ တစ်နေ့ ပဋာစာရီလို သောတာပတ္တိဖိုလ်ရပြီး အထူးမကြီး မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

(ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ ထားပါတော့ တစ်နေ့တော့ ပဋာစာရီဟာ ရေအိုးနဲ့ ရေကို ယူပြီး ခြေဆေးပါတယ်၊ အဲဒီလို ခြေဆေးတဲ့အခါမှာ–

၁။ ပထမအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေဟာ အနည်းငယ်သော အရပ်သို့ သွားပြီး ပြတ်သွားတယ်၊

၂။ ဒုတိယအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေက ပထမအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေထက် အလွန်ဝေးတဲ့အရပ်ကို ရောက်သွားတယ်။

၃။ တတိယအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေက ဒုတိယအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေထက် အလွန်ပိုဝေးတဲ့ အရပ်ကို ရောက်သွားပါတယ်။

အဲဒီ အခြင်းအရာကို ပဋာစာရီဘိက္ခုနီမဟာ ကောင်းစွာ သိမြင်ပြီးတော့ ရေအောရုံကို ယူလိုက်ပါတယ်၊ ဘာကို ယူလိုက်သတဲ့လဲ။

(ရေအောရုံကို ယူလိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

ရေအာရုံကိုယူပြီးတော့ အရွယ်သုံးပါးကို ပိုင်းခြားဝေဖန်လိုက်တယ်၊ ဘာတဲ့လဲ။

(အရွယ်သုံးပါးကို ပိုင်းခြားဝေဖန်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။)
ဘယ်လိုအရွယ်သုံးပါးကို ပိုင်းခြားဝေဖန်လိုက်သလဲဆိုတော့-

၁။ ငါသည် ပထမ ရှေးဦးစွာ သွန်းလောင်း လိုက်တဲ့ ရေလို သတ္တဝါမှန်သမျှ အနန္တတွေဟာ ပထမ အရွယ်မှာလည်း သေဆုံးကြရမယ်၊ (သေဆုံးနိုင်တယ်။)

၂။ ပထမ သွန်းလောင်းတဲ့ ရေထက် ဝေးတဲ့ အရပ်ကို စီးသွားတဲ့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ ရေလို မဇ္ဈိမအရွယ်မှာလည်း သေဆုံးကြရမယ်၊ (သေဆုံးနိုင်တယ်။)

၃။ ဒုတိယအကြိမ် သွန်းလောင်းလိုက်တဲ့ရေထက် ဝေးတဲ့ အရပ်ကို စီးသွားတဲ့ သုံးကြိမ်မြောက် သွန်းလောင်းတဲ့ ရေလို ပစ္ဆိမအရွယ်မှာလည်း သေဆုံးကြရမယ်၊ (သေဆုံးနိုင်တယ်) လို့ ပိုင်းခြားဝေဖန် ဆင်ခြင် စဉ်းစားတွေးတောလိုက်ပါတယ်၊

ဒီတော့ တကောနာပရိသတ်၊ ပဋာစာရီရဲ့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားတွေးတောပုံ တကယ်မှတ်သားဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်၊ လိုက်နာ ကျင့်သုံးဖွယ် ကောင်းလှတယ် နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ရေသုံးမျိုးနဲ့ အရွယ်သုံးပါးကို နှိုင်းယှဉ်ပြီးတော့ ဝေဖန်ပိုင်းခြား စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး တရားမှတ်၊ တရားရှုနေတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သိတတ်, မြင်တတ်, ကြည့်တတ်, ရှုတတ်မယ်ဆိုရင် အရာအားလုံးဟာ တရားရှုလို့ မရနိုင်ဘူးလား။

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒီမှာကြည့်လိုက်စမ်း၊ ခြေဆေးနေရင်၊ တရားအသိဉာဏ်တွေ ဖြစ်မနေဘူးလား။

(ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။)

ခြေဆေးနေရင်းက တရားတွေကျ, တရေးတွေ ရနေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ခြေဆေးနေရင်းက တရားကျ,တရားရနေသူဟာ ဘယ်သူပါလိမ့်၊

(ပဋာစာရီပါဘုရား။)

''ခြေဆေးရင်းက တရားကျ'' ''ခြေဆေးရင်းက တရားရ''တရားတော်လို့ တရား အမည်ပေးရင်လည်း ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပထမအရွယ်, မဇ္ဈိမအရွယ်, ပစ္ဆိမအရွယ်လို့ အရွယ် သုံးပါးရှိတယ်၊ ဘယ်နှစ်ပါး ရှိသတဲ့လဲ။

(သုံးပါး ရှိပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီ အရွယ်သုံးပါးမှာ ပထမအရွယ်မှာလည်း သတ္တဝါတွေ သေနိုင်တယ်၊ သို့မဟုတ် မဇ္ဈိမအရွယ်မှာလည်း သေနိုင်တယ်၊ သို့မဟုတ် ပစ္ဆိမအရွယ်မှာလည်း သေနိုင်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လက်ာလေးတ လိုက်ဆိုကြ၊

* ပ-ရေ, ဒု-ရေ၊ တတိ-ရေ၊ မှတ်လေ ရေသုံးဖြာ၊
* ပ-ရွယ်, ဒု-ရွယ်၊ တတိရွယ်၊ အရွယ် သုံးပါးလာ၊
* ၁-ရေလိုက္ခယ်၊ ပ-အရွယ်၊ သေမယ် သတ္တဝါ၊
* ဒု-ရေလိုက္ခယ်၊ ဒု-အရွယ်၊ သေမယ် သတ္တဝါ၊
* ၃-ရေလိုက္ခယ်၊ တ-အရွယ်၊ သေမယ် သတ္တဝါ၊
* ခြေဆေးရင်းက၊ တရားကျ၊ တရားရနေရှာ၊

အဲဒီလို ပဋာစာရီရဲ့ ဆင်ခြင်စဉ်းစား တွေးတောနေတာကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲမှာ နေတော်မူလျက် သိမြင်တော်မူကာ ပဋာစာရီရဲ့ထံ ပျံ့နှံ့သွားအောင် ရောင်ခြည်တော် လွှတ်လိုက်တယ်တဲ့။

ဘာလွှတ်လိုက်သတဲ့လဲ။

(ရောင်ခြည်တော် လွှတ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလို ရောင်ခြည်တော် လွှတ်လိုက်ပြီးတော့ ပဋာစာရီ ဘိက္ခုနီမရဲ့ မျက်မှောက်မှာ တည်နေကာ တရားဟောတော်မူသလို "ချစ်သမီးပဋာစာရီ၊ သင်ကြံစည်ဆင်ခြင်တဲ့ ကြံစည် ဆင်ခြင်မှုဟာ သင်ကြံစည် ဆင်ခြင်တဲ့အတိုင်း မှန်ကန်ပါတယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ အဖြစ် အပျက်ကို မမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် အသက်ရှည်ရခြင်းထက် ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သိမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ တစ်ရက်လောက်, တစ်ခဏလောက် အသက်ရှည်ရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့" ဟောကြားတော်မူလိုကာ အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၁။ ၄၄၂။)

ယောစ–အကြင်သူသည်ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယံ–ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာဖြစ်ပျက်တာကို၊ အပဿံ·အမှန်ထင်ထင် မသိမမြင်ဘဲ၊ ဝဿသတံ–အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင်၊ ဇီဝေ–အမှန်မသေ့ အသက်ရှင်နေငြားအံ့၊ (တဿ–ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဖြစ်ပျက်တာကို သေချာမမြင် ယုတ်လူရှင်၏၊ တတော ဇီဝနတော–အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် မှန်စွာမသေ့ ထိုအသက်ရှင်နေရခြင်းထက်။) ဥဒယဗ္ဗယံ–ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ ဖြစ်ပျက်တာကို၊ ပဿတော–အမှန်ထင်ထင် သိမြင်သောသူ၏၊ (ဝါ)အမှန်ထင်ထင် သိမြင်သောသူ, မျှားရှင်လူ၏၊ ဧကာဟံဇီဝိတံ–တစ်နေ့ တစ်ရက်၊ တစ်နံနက်လောက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊ သေယျော အမှန်မသေ့ တကယ်ပဲ မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း။

(သာဓု....သာဓု....သာဓုပါဘုရား။)

ရုပ်တရား နာမ်တရားတွေရဲ့ ဖြစ်တာ၊ ပျက်တာကို မသိမမြင်ဘဲ အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် အသက်ရှင်နေရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထက် ရုပ်တရား

နာမ်တရားတွေရဲ့ ဖြစ်တာ, ပျက်တာကို သေသေချာချာသိမြင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ တစ်နေ့ တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက် အသက်ရှင်နေရတာကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်တဲ့၊

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်သူကပိုပြီးတော့ မြတ်သတဲ့လဲ၊

(ဖြစ်ပျက်မြင်သူကပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဒေသနာဝသာနေ- ပဋာစာရာ သဟ ပဉ္စသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊

(ဓမ္မပဒ ဋ-၁၊ ၄၄၂၊)

ဟောခဲ့ "ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ"ခေါ် တရားဂါထာ ဒေသနာ တော်ရဲ့အဆုံးမှာ ပဋာစာရီဘိက္ခုနီမသည် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားပါတယ်၊

အရှုံးမကြီး ပဋာစာရီဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာမ ဖြစ်သွား တော့ အထူးမကြီး ဖြစ်သွားပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ လူတွေမြတ်တာ မမြတ်တာ တန်ဖိုးရှိတာ မရှိတာကို ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ဖြစ်ပျက်မှုကို သိတာ, မသိတာနဲ့ တိုင်းတာရမယ်၊ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ဖြစ်ပျက်တာကို သိမြင်ရင် မြတ်သူ,တန်ဖိုးရှိသူ၊ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ဖြစ်ပျက်တာကို မသိမမြင်ရင် မြတ်သူ, တန်ဖိုးရှိသူလို့ ဆိုနိုင်ပါ့မလား၊

(မဆိုနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမ တွေဟာ ရုပ် နာမ်တွေရဲ့ အကြောင်း ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ အဖြစ်အပျက်အကြောင်းတရားတွေကို နာကြားရပြီးတော့ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို ရှုမှတ်ဆင်ခြင်သိမြင်နေကြသူတွေ ဆိုတော့ ဘယ်လိုလူတွေပါလိမ့်၊

(မြတ်သူ, တန်ဖိုးရှိသူတွေပါဘုရား၊)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ အရှူးမကြီးပဋာစာရီဟာ ဖြစ်ပျက်သိမြင်က ရဟန္တာမကြီးဖြစ်သွားတော့ တကယ်မြင့်မြတ်သူ, ဘဝတန်ဖိုးရှိသူ ဖြစ်သွားပြီနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ တကယ်မြင့်မြတ်အောင် ဘဝတန်ဖိုးရှိအောင် ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ဖြစ်တာ, ပျက်တာကို သိမြင်ဖို့လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား)

ဖြစ်ပျက်မမြင်တုန်းက ပဋာစာရီ အရှူးမကြီး ဖြစ်မနေဘူးလား။

(ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။)

သားတွေ, လင်တွေ, မိဘတွေနဲ့ မောင်ပါ ပျက်စီး သေဆုံးနေတဲ့ အချိန်တုန်းကတည်းက ဖြစ်ပျက်တာမြင်နေရင် ရူးပါ့မလား။

(မရူးပါဘူးဘုရား။)

ရူးတယ်ဆိုတာ ဖြစ်ပျက်မမြင်လို့ ရူးတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဖြစ်ပျက်တာ တကယ် သိမြင်နေရင် ဘယ်လို လောကဓံနဲ့တွေ့တွေ့ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်၊ ဖြစ်ပျက် မသိမြင်ရင် လောကဓံနဲ့ တွေ့တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် တုန်လှုပ်ကြတာပဲ။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် ပဋာစာရီ ဟိုတုန်းကရူးတာ ဘာ့ကြောင့်ထဲ့လဲ၊

(ဖြစ်ပျက်မမြင်လို့ပါဘုရား။)

ဖြစ်ပျက်မြင်တော့ ရူးသေးသလား။

(မရူးတော့ပါဘူးဘုရား။)

ဖြစ်ပျက် တကယ်သိမြင်တော့ ကောင်းသွားပြီ၊ အရူးပျောက်သွားပြီ၊ အရူးပျောက်ပြီး ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ထူးသွားပြီးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဖြစ်ပျက် သိမြင်ခြင်းသည် အရူးပျောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းလို့ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ရှုနေသူတွေကို တွေ့မြင်ရရင် ဖြစ်ပျက် မသိမမြင်လို့ ရှုနေတာပဲလို့ သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်၊ အရှုပျောက်ဆေးဟာ ဖြစ်ပျက်သိမြင်မှုပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အရှုမကြီး ဘဝကနေ အထူးမကြီးဘဝရောက်အောင် ဘုရားက ဖြစ်ပျက် တရားတော်ကို ဟောကြားပြီးတော့ ချီးမြှောက်တော်မူပါတယ်၊ ဘာနဲ့ ချီးမြှောက်သလဲ၊

(ဖြစ်ပျက်တရားနဲ့ ချီးမြှောက်ပါတယ်ဘုရား၊)

ပဋ္ဌာစာရီကို ဘုရားက ဖြစ်ပျက်တရားနဲ့ချီးမြှောက်တော်မူသလို ဒီနေ့ တရားနာနေတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကိုလည်း ဦးပဥ္စင်းက ဖြစ်ပျက် တရားနဲ့ ဘုရားရဲ့ကိုယ်စား ချီးမြှောက်နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဖြစ်ပျက်မမြင်ဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရသူဟာ မြတ်ရဲ့လား၊

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား၊)

ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးတော့ တစ်နေ့ တစ်ရက်၊ တစ်နံနက်လောက် နေရသူဟာ မမြတ်ဘူးလား၊

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဖြစ်ပျက်မမြင်ဘဲ အသက်တစ်ရာနေရသူထက် ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီးတော့ တစ်နေ့၊ တစ်ရက်၊ တစ်နံနက်လောက် နေရသူက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ဖြစ်ပျက်တရား မမြင်ဘဲ၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* ဖြစ်ပျက်တရား၊ သိမြင်လျှား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊

* ဖြစ်ပျက်မမြင်၊ ရှေးယခင်၊ အစဉ်ရှုံးနေသည်။
* ဖြစ်ပျက်မြင်မှ၊ အရှုံးမ၊ ဦးချထူးရပြီ။

ယနေ့ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ တရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်ပျက်မြင်ကာ ရဟန္တာဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ပိုမြတ်ကြပါစေဆိုတဲ့အနေဖြင့် ''ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါကယ်။

ကဲ' ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ဆိုတဲ့အနုကဗျာအနုစာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ။

''ဖြစ်ပျက်တရား၊ မမြင်ငြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သူငါဖြစ်ပျက်၊ မြင်သိလျက်ပင်၊ တစ်ရက်တလေး၊ အသက်နေ၍ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း''။

(သာဓု ...၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

အဋ္ဌကထာ ကောက်နုတ်ချက်

ဇေ၀ံ သတ္ထရိ အနုမတဂ္ဂပရိယာယံ ကထေန္တေ တဿ သန္တိကေ သောကော တနုတ္တံ အဂမာသိ။ အထ နံ တနုဘူတသောကံ ဥ... ပုန သတ္ထာ အာမန္တေတွာ ''ပဋာစာရေ ပုတ္တာဒယော...မ ပရလောကံ ဂစ္ဆန္တဿ တာဏံ၀ါ လေဏံ၀ါ သရဏံ၀ါ ...ကို နသက္ကောန္တိ၊ တသ္မာ ၀ိဇ္ဇမာနာပိ တေ နသန္တိယေ၀၊ ပဏ္ဍိတေန ပန သီလံ ၀ိသောဓေတွာ အတ္တနော နိဗ္ဗာနဂါမိ မဂ္ဂံ ...မေ... သောဓေတုံ ၀ဋ္ဋတီ''တိ ၀တွာ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော ...မ... ...ယော အာဘာသိ။

(ဓမ္မပဒဋ္ဌ-၄၄၀)

ဒေသနာ၀သာနေ ပဋာစာရာ မဟာပထ၀ိယံ ပံသုပရိ...ကာ ကိလေသေ ဈာပေတွာ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊ ...ညပိ ဗဟူ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ ပါပုဏိံသူတိ။

သာ လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ ပဋိတာ စာရတ္တာ ပဋာစာ...ပ...ပ ပညာယိ။

သာ ဓောဗိဝသံ ကုဋ္ဌေန ဥဒကံ အာဒါယ ပါဒေ ဓောဝန္တိ ဥဒကံ အာသိဉ္စိ၊ ကုံ ထောကံ ဂန္တွာ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ဒုတိယဝါရေ အာသိတ္တံ တတော ဒူရတရံ အဂမာသိ၊ တတိယဝါရေ အာသိတ္တံ တတောပိ ဒူရတရန္တိ၊

သာ တဒေဝ အာရမ္မဏံ ဂဟေတွာ၊ တယော ဝယေ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ 'မယာ ပဌမံ အာသိတ္တံ ဥဒကံဝိယ ဣမေ သတ္တာ ပဌမဝယေပိ မရန္တိ၊ တတောဒူရတရံ ဂတံ ဒုတိယဝါရေ အာသိတ္တံ ဥဒကံဝိယ မဇ္ဈိမဝယေပိ မရန္တိ၊ တတောပိ ဒူရတရံ ဂတံ တတိယဝါရေ အာသိတ္တံ ဥဒကံဝိယ ပစ္ဆိမဝယေပိ မရန္တိယေဝါ''တိ စိန္တေသိ၊

(ဓမ္မပဒဋ္ဌ-၁၊ ၄၄၂၊)

မှတ်ချက်၊ ။ သီလပွဲတိုင်း, ဝိပဿနာပွဲ ိုင်း, န ာရေးပွဲတိုင်း, ဖြေဆည်ရာ အနေဟောကြြားသင့်ပေသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌ မျက်ရည်တွေက ိုမျ ားပဲ့ တရားတော်၊ ဓသာကမီးလေး ငြိမ်းပေးပါ တရားတော်၊ အ ာ့သိမ ဘဝ တရားတော်၊ အရွယ်သုံးပြာ ရေပမာတရားတော်၊ ခြေဆေးရင်းက တရားကျတရားတော်၊ ခြေဆေးရင်းက တရားရ တရားတော်၊ တစ်ရွယ်မှာတော့သေမှာပေါ့တရားတော်၊ တစ်ရွယ်ရွယ်မှာ သေမည်သာ တရားတော်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်သိ တန်ဖိုးရှိ တရားတော်၊ ဖြစ်ပျက်မမြင် ရှုံးမည်ပင်တရားတော်၊ ဖြစ်ပျက်သိမြင် အရှုံးသင် တရားတော် ဖြစ်ပျက်မမြင်တော့ ရှုံးမှာပေါ့တရားတော်၊ အရှုံးပျောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တရားတော် အရှုံး ပျောက်ဆေး ဗုဒ္ဓပေး တရားတော် စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟော ကြားနိုင်ပါသည်။

၁ -၅-၂၆ (၃)

၁၃၅၇ - နယုန်လဆန်း (၃) ရက်

(၇)နာရီ ၁၅ မိနစ်

ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပြီး၏၊

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ သဟဿဝဂ်၊ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထုကို
တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်

ယော စ ဝဿံသတံ ဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ ဝိဟရန္တော ကိသာဂေါတမိံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပဒ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၄၄၄။)

ယော စ ဝဿသတံဇီဝေ အစရှိတဲ့ ဂါထာတော်နဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ယခုဒီ "နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ" ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာနေတော်မူစဉ် ကိသာဂေါတမီကို အကြောင်းပြုကာ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ကြုံလှီသောကိုယ်ရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ကိသာဂေါတမီလို့ ခေါ်တာပါပဲ၊

အဲဒီ ကိသာဂေါတမီဟာ သားလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်ပြီးတော့ သွားနိုင်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့သားလေး သေဆုံးသွားပါတယ်၊ သေတာကို ရှေးတုန်းက မမြင်ဘူးဖူးတဲ့အတွက်ကြောင့် သေနေတဲ့သူ့ရဲ့သားကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ ခွင့်မပြုဘဲ သားယောကိုကုသရန် ဆေးလိုက်ရှာနေပါတယ်၊ လူတွေကတော့ ကိသာဂေါတမီရူးနေပြီလို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။

ကိသာဂေါတမီကတော့ သူ့သားအတွက် ဆေးသိတဲ့ဆေးသမားကို လိုက်ရှာနေပါတယ်။

ဘာလိုက်ရှာနေသတဲ့လဲ။

(ဆေးသမားကို လိုက်ရှာနေပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလိုဆေးသိတဲ့ ဆေးသမားကိုလိုက်ရှာနေတဲ့ ကိသာဂေါတမီကို ပညာရှိယောကျ်ားတစ်ယောက်က ဘုရားထံ ညွှန်လိုက်ပါတယ်။

ကိသာဂေါတမီ ဘုရားထံရောက်သွားပြီး ရိုသေစွာရှိခိုးကာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အရပ်မှာနေပြီးတော့ "ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ရှင်တော်

မြတ်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်မ၏သားအတွက် ဆေးကိုသိနားလည်တော်မူတယ်ဆိုတာ မှန်ကန်ပါသလား ဘုရား''လို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါတယ်၊

အဲဒီလို လျှောက်ထားမေးမြန်းတော့ သိတာမှန်တဲ့အကြောင်း မိန့်တော်မူပါတယ်၊

အဲဒီလိုမိန့်တော်မူတော့ ဘယ်လိုဝတ္ထုကိုရခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါသလဲ ဘုရားလို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားပြန်ပါတယ်၊

လက်တစ်ဆုပ်မျှလောက်ကုန်သော မုန်ညင်းစေ့တွေကို ရရင်ကောင်းမယ်၊ သင့်မယ်လို့ မိန့်တော်မူတော့ ဘယ်သူ့ရဲ့အိမ်က ရရင် သင့်လျော်ပါသလဲ, ကောင်းပါသလဲဘုရားလို့ထပ်လျှောက်တဲ့အခါ သား, သမီး တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမသေဘူးတဲ့သူရဲ့အိမ်ကရရင် သင့်တော်တယ်၊ ကောင်းတယ်လို့ မိန့်တော်မူလိုက်ပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာ ရှိယော်၊ သား,သမီးတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မသေဘူးတဲ့ အိမ်ရှိနိုင်ပါ့မလား၊

(မရှိနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီးတော့ သားရင်ခွင်ပိုက် လိုက်ရှာ တစ်အိမ်မှ မတွေ့ဘူး၊ အသက်ရှင်တဲ့သားသမီးဆိုတာ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သာရှိကြတယ်၊ သေတဲ့သားသမီးတွေသာ များကုန်တယ်လို့ ပြောကော့ အဲဒီအိမ်တွေကပေးတဲ့ မုန်ညင်းစေ့ဟာ သူ့သားအတွက် ဆေးမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောကာ ပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်၊

သေတာမမြင်ဘူးတော့ သူ့သားသာ သေတယ်လို့ ထင်နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နောက်တော့ အလုံးစုံသောရွာမှ အသက်ရှင်သူတွေထက် သေသူတွေသာ အလွန်များတယ်လို့ကြံစည်မိတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ သေတဲ့သူတွေနဲ့ ရှင်တဲ့သူဟွေ ဘယ်သူကပိုများသတဲ့လဲ၊

(သေတဲ့သူတွေက ပိုများပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလိုကြံစည်မိတော့ သားအပေါ်မှာချစ်ခင်တဲ့ စိတ်နှလုံးဟာ ခက်ထန်ဘင်းမာလာတယ်၊ အချစ်တွေကုန်ခန်းလာတယ်၊ အချစ်တွေကုန်ခန်းကာ တောထဲမှာပဲ သားသေကိုစွန့်ပစ်ခဲ့ပြီးတော့ ဘုရားထံသွား၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး သင့်တဲ့နေရာမှာနေပါတယ်၊

ဘုရားရှင်က ဂေါတမီကို "သင် လက်တစ်ဆုပ်မျှလောက် ကုန်သော မုန်ညင်းစေ့တွေ ရခဲ့ရဲ့လား" လို့ မေးတော်မူပါတယ်။

ကိသာဂေါတမီက မရခဲ့တဲ့အကြောင်း အသက်ရှင်သူတွေထက် သေသူတွေကသာ များကြောင်း လျှောက်ထားပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ရှင်သူ သေသူ၊ လောကလူ၊ သေသူ များလှသည်။

* ဂေါတမီက၊ လျှောက်ထားပြ၊ မှတ်ကြ စေချင်သည်၊

အဲဒီလိုလျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဂေါတမီကို "ငါရဲ့သားသာ သေတယ်လို့ သင်အောက်မေ့မှတ်ထင်နေတာ၊ အမှန်ကတော့ သေခြင်းဆိုတာ သတ္တဝါတွေမှာ မြဲသောသဘောဖြစ်တယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သေခြင်းဆိုတာက မြဲတဲ့သဘော၊ ရှင်ခြင်းဆိုတာက မမြဲတဲ့သဘောလို့ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ဓုဝခမ္မော ဘေသတ္တာနံ-လို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

သေ-ဣုသေခြင်းဆိုတာ၊ သတ္တာနံ- သတ္တဝါတို့၏၊ (ဝါ) သတ္တဝါ တွေအဘွက်၊ ဓုဝဓမ္မော- မြဲတဲ့သဘောပါတဲ့။

ဘာသဘောတဲ့လဲ၊

(မြဲတဲ့သဘောပါဘုရား။)

သေမှာစိုးဘ်ချ၊ မပူကြနဲ့၊ တချို့က ခိတ်ညစ်ရရာကေ့ များလ... ကြုံ လာရင် မြန်မြန်သေချင်လိုက်တာလို့ မပြောကြဘူးလား၊

(ပြောကြပါတယ်ဘုရား။)

လူတွေရဲ့သက်ဘမ်းက အဘိုလေးဆိုတော့ မြန်မြန်သေ... ပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် မြန်မြန်သေမှာပါပဲ၊ စိတ်သာချ၊ ပူကြနဲ့လို့ ရှေ့နားက ပြောလိုက်ဘာပါပဲ။

သေဖို့ကတော့ ဆုတောင်းပဲပြည့်မှာ၊ ရှင်ဖို့သာ ဆုတောင်း မနေရ ဘာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* သေခြင်းဆိုတာ၊ သတ္တဝါ၊ မှန်စွာ မြဲလှသည်၊
* ရှင်ခြင်းဆိုတာ၊ သတ္တဝါ၊ မှန်စွာ မမြဲပြီ၊
* သေခြင်းကမြဲ၊ ရှင်မမြဲ၊ မှတ်စွဲသိရမည်၊

ချစ်သမီးဂေါတမီ၊ သေမင်းဟာ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတွေရဲ့အလိုဆန္ဒ မှန်သမျှတွေ မပြည့်စုံမီမှာပဲ ပြင်းစွာလာတဲ့ရေအလျဉ်ပမာ ဆွဲငင်ပြီးတော့ အပါယ်ဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ထည့်သွင်းပစ်ချမှာ''လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သေသေချာချာ စဉ်းစား ကြည့်ပါ၊ သတ္တဝါတွေရဲ့ အလိုဆန္ဒမှန်သမျှတွေ မပြည့်စုံခင်မှာပဲ သေမင်းကခေါ်မှာ၊ လူတွေရဲ့အလိုဆန္ဒတွေဟာ ပြည့်တယ်လို့ ရှိရဲ့လား၊

(မရှိပါဘူးဘုရား၊)

သေမင်းဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ ပြင်းစွာလာတဲ့ရေအလျဉ်ကြီးနဲ့ တူတယ်တဲ့၊

ဆွဲငင်ပြီးတော့ အပါယ်သမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာပစ်ချမှာဆိုတော့ ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီ အထက်ပါ တရားစကားတွေကို မိန့်တော်မူကာ နောက်ပါ တရားဂါထာတော်ကို အကျဉ်းချုပ်အနေအားဖြင့် သက်လက် ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

တံ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ၊
သုတ္တံ ဂါမံ မဟောဃောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ၊

(မြွမ္မပဒ ၂၊ ၁၊ ၄၄၅၊)

(ဂေါတမီ- ချစ်သမီးကိသာဂေါတမီ၊) မဟောဃော-ပြင်းစွာလာပြီး တသွင်သွင် အမြန်စီးနေပဲ့ ရေအလျဉ်ကြီးသည်၊ သုတ္တံ ဂါမံ- အိပ်ပျော်နေကြသော ရွာသားရွာသူ အများလူကို၊ အာဒါယ အမှန်အစဉ် အမြန်ပင်တိုက်ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ ဣဝ- မမှားမသွေ သွားရှာလေသကဲ့သို့၊ ဘထာ- ပမယာ-ဥပမာယူထိုအတူပင်၊ မစ္စု-သေမင်းသည်၊ ပုတ္တပသုသမ္မတ္တံ- သား၊ သမီး၊ နွား၊ ကျွဲ၊

ဆင်, မြင်း စသော သတ္တဝါ၌ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော၊ ဗျာသတ္တမနသံ- အထူးထူးသော အာရုံ၌ ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသော၊ တံနရံ-ထိုသတ္တဝါကို၊ အာဒါယ- ဆွဲငင်၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။

ချစ်သမီးကိသာဂေါတမီ၊ ပြင်းစွာလာပြီး တသွင်သွင် အမြန်စီးနေတဲ့ ရေအလျဉ်ကြီးဟာ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကို တိုက်ယူပြီးတော့ သွားသလို ထို့အတူပင် သေမင်းကလည်း သားသမီးတွေ နွား, ကျွဲ, ဆင်, မြင်းစတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးနေတဲ့ အထူးထူးသော အာရုံမှာကပ်ငြိတဲ့ စိတ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါအပေါင်းကို ဆွဲငင်ပြီးတော့သွားတယ် လို့ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ အိပ်ပျော်နေရင် ရေထဲပါသွားမယ်၊ သားသမီးတွေ၊ ဆင်,မြင်း, ကျွဲ, နွား စတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ ချစ်ခင်နှစ်သက် မြတ်နိုးတွယ်တာနေရင် သေမင်းက ဆွဲခေါ်သွားမယ်လို့မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* အိပ်ပျော်နေငြား၊ ရွာသူများ၊ ရွာသားများစွာကို၊
* ရေအလျဉ်ကြီး၊ အမြန်စီး၊ လာပြီးတိုက်သလို။
* သေမင်းသည်ကား၊ သမီးသား၊ ချစ်ငြားလူတွေကို၊
* သေမင်းသည်ကား၊ ကျွဲ, မြင်း, နွား၊ ချစ်ငြားလူတွေကို၊
* ဆွဲငင်ယူကာ၊ သွားသည်သာ၊ သေချာမှတ်ဖို့လို၊

ဂါထာ ပရိယောသာနေ ကိသာ ဂေါတမီ သောတာပတ္တိ ဖလေ ပတိဋ္ဌတိ၊

(ဓမ္မပဒ ၂ ၁ ၄၄၅၊)

ဒီတရားဂါထာ ဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ကိသာ ဂေါတမီဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်သွားပါတယ်၊ သားသေမှုကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ရှူးနေရှာတဲ့ ကိသာဂေါတမီ အရှူးပျောက်ပြီး သောတာပတ္တိဖိုလ် ရောက် မသွားဘူးလား၊

(ရောက်သွားပါတယ် ဘုရား၊)

မြတ်စွာဘုရား၏ ရှုးနေတဲ့သူတွေကို အရှုးပျောက်အောင် ကုသပေးတော်မူတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘာနဲ့ကုသပေးတော်မူတာလဲဆိုတော့ တရားတော်နဲ့ ကုသပေးတော်မူတာ၊ တရားဆိုတဲ့ ဆေးနဲ့ ကုသ ပေးတော်မူလိုက်တော့ ပဋာစာရီတို့၊ ကိသာဂေါတမီတို့ အရှုးပျောက်မသွားဘူးလား။

(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား။)

အရှုးပျောက်ဆေးဟာ တရားဆေးပဲလို့ သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သားသေလို့ရှူး၊ သမီးသေလို့ရှူး၊ လင်သေလို့ရှူး၊ မယားသေလို့ရှူး၊ မိဘသေလို့ရှူးနေတဲ့ သူတွေအတွက် အကောင်းဆုံး ဆေးဟာ ဘာဆေးတဲ့လဲ။

(တရားဆေးပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အရှုးပျောက်ချင်ရင် တရားများများ နာရမယ်၊ တရားစာများများ ကြည့်ရမယ်၊ တရားများများ ထိုင်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဂေါတမီဟာ၊ တရားနာ၊ ဂါထာ အဆုံးတွင်။
* သောတာပတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်၏၊ မှတ်သိ ကြစေချင်။
* အရှုးပျောက်လို့၊ တရားကို၊ ကြည့်ညို နာအစဉ်။
* အရှုးပျောက်လို့၊ တရားကို၊ ပိုမို ပွားအစဉ်။
* အရှုးပျောက်ဆေး၊ ဘုရားပေး၊ အများ အေးဖို့ပင်။

အညေပိ ဗဟူ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ ပါပုဏိံသု–ကိသာ ဂေါတမီမှ တစ်ပါး အခြား များစွာသော သူတွေဟာလည်း သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့ ရောက်သွားကြတယ်။

ကိသာ ဂေါတမီဟာ ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လျှောက်ထားပါတယ်၊ ဘုရားရှင်က ရဟန်းမိန်းမတွေရဲ့အထံ စေလွှတ်ပြီးတော့ ရဟန်းပြုစေတော်မူပါတယ်။

ကိသာ ဂေါတမီဟာ ရဟန်းဖြစ်ပြီးတော့လည်း ကိသာဂေါတမီ လို့ပဲ အမည်ထင်ရှားပါတယ်၊ တစ်နေ့တော့ အဲဒီ ကိသာဂေါတမီဟာ ဥပုသ်အိမ်မှာ ဝတ္တရားပြုဖို့ အလှည့် ရောက်တဲ့အခါ ဆီမီး ညှိထွန်းနေစဉ် ဆီမီးလျှံတွေရဲ့ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံတွေကို မြင်ကာ "ဤဆီမီးလျှံ အတူသာလျှင် သတ္တဝါတွေဟာ ဖြစ်လည်း ဖြစ်နေကြကာ ချုပ်ပျောက်လည်း ချုပ်ပျောက် နေကြတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ အဖြစ်အပျက်တွေမထင်တော့မှာ"လို့ ဒီလို ဆီမီးလျှံဆိုတဲ့ အာရုံကို ယူနေပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ကိသာဂေါတမီကို ဆီမီးလျှံတွေက တရား ပြနေတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင်"ဆီမီးလျှံတွေက တရားပြ"လို့ တရားအမည်ပေးလို့ ရတယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပဋာစာရီက ခြေဆေးရင်းနဲ့ တရားကျတယ်၊ တရားရတယ်၊ ကိသာ ဂေါတမီက ဆီမီး ညှိထွန်းရင်းနဲ့ တရားကျတယ်၊ တရားရတယ်ဆိုတော့ ရေတွေ မီးတွေ လောကမှာ ရှိနေတဲ့ အရာ အားလုံးတွေဟာ သိတတ်၊ မြင်တတ်၊ ရှုတတ်မယ်ဆိုရင် တရားကျစရာတွေချည်း၊ တရားရစရာတွေချည်း၊ တရားပြဆရာတွေချည်းပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ဆီမီးလျှံ၊ ဖြစ်ပျက်ဟန်၊ အမှန် မြင်တွေ့ကာ။

* သတ္တဝါမူ၊ ဆီမီးတူ၊ မှတ်ယူ ဖြစ်ချုပ်ရှာ။

* နိဗ္ဗာန်ရောက်လျှင်၊ ဖြစ်ပျက်စဉ်၊ မထင် အေးမြမှာ။

* ဆီမီးလျှံ၊ အာရုံမှန်၊ ကေန် ယူရှုရှာ။

* ဆီမီးလျှံက၊ တရားပြ၊ တရားကျနေရှာ။

* ဆီမီးလျှံက၊ တရားပြ၊ တရားရနေရှာ။

* ရေမီးတွေက၊ တရားပြ၊ တရားကျစရာ။

* ရေမီးတွေက၊ တရားပြ၊ တရားရစရာ။

အဲဒီလို ကိသာဂေါတမီရဲ့ အာရုံယူပုံကို ဘုရားက သိမြင်တော်မူကာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကနေ ကိသာ ဂေါတမီထံ ရောင်ခြည်တော် လွှတ်ပြီးတော့ ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီမရဲ့ မျက်မှောက်မှာ တရားဟောတော်မူသလို ''ချစ်သမီး ကိသာဂေါတမီ၊ သင်ချစ်သမီး နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တဲ့အတိုင်း သာလျှင် သတ္တဝါတွေဟာ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကာ ချုပ်လည်း ချုပ်နေကြကယ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဘူးသူတွေသာလျှင် အဖြစ်အပျက်တွေစင်ကာ မထင်ကြတော့မှာ နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်သူတွေရဲ့ အသက်တစ်ရာ နေရတာထက် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သူရဲ့ တစ်ခဏလောက်မျှ အသက်ရှည်ရတာ အသက်နေရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်''လို့ ဟောကြားတော်မူကာ အောက်ပါအကျဉ်းချုပ် ဂါထာကို မိန့်တော်မူပါတယ်၊

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ အမ တံ ပဒံ၊
ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော အမတံ ပဒံ၊

(မဇ္ဈပဒအဋ္ဌကထာ ၁၊ ၄၄၂၊)

ယောစ–အကြင်သူသည်ကား၊ အမတံပဒံ– သေခြင်းကင်းပြန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပဿံ–အမှန်ထင်ထင် မတွေ့မမြင်ဘဲ ဝဿသတံ ဇီဝေ–အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် မှန်စွာမသေ့ အသက်ရှင်နေပြားအံ့၊ (တဿ–နိဗ္ဗာန်မမြင် ထိုလူရှင်၏၊ တတော ဇီဝနတော အနှစ်တစ်ရာ ကာလကြာအောင် မှန်စွာမသေ့ ကိုအသက် ရှင်နေရခြင်းထက်၊) အမတံပဒံ–သေခြင်းကင်းပြန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတော အမှန်ထင်ထင် သိမြင်သောသူ များ ရှင်လူ၏၊ ဧကာဟံဇီဝိတံ -တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊ သေယျော–အပူဇာတ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းသဖြင့် အေးကိန်းဆိုက်ကာ မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ဘဲ အသက်တစ်ရာနေရတာထက် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးတော့ တစ်နေ့တစ်ရက်လောက် အသက်နေရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်တဲ့၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမမြင်ဘဲ အသက်တစ်ရာနေရသူနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးတော တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက် တစ်ခဏလောက် နေရသူ ဒီနှစ်လူမှာ ဘယ်သူကပိုပြီးတော့ မြတ်သလဲ၊

(နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

နိဗ္ဗာန်မမြင်မီက ကိလေသာဂေါတမီဟာ သားဇောနဲ့ ရူးမနေဘူးလား။

(ရူးနေပါတယ်ဘုရား။)

နိဗ္ဗာန်မမြင်တုန်းက အရူးမကြီး၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တော့ တရားထူးတွေရသွားတာ အထူးမကြီး ဖြစ်မသွားဘူးလား။

(ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။)

ပုထုဇဉ်ဆိုရင် အရူးချည်းပဲ. အရိယာဖြစ်မှ အရူးလွတ်မှာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဘာတဲ့လဲ ဟို·သီချင်းက လူတိုင်းဟာ အရူးချည်းပဲလို့ ဆိုမထားဘူးလား။

(ဆိုထားပါတယ်ဘုရား။)

ပုထုဇဉ်ဟာ အရူးနဲ့တူတယ်တဲ့၊ ဘာနဲ့တူသတဲ့လဲ။

(အရူးနဲ့တူပါတယ်ဘုရား။)

ဒါကြောင့် ''ဥမ္မတ္တကောဝိယ ဟိ ပုထုဇ္ဇနော- လို့ အဋ္ဌကထာဆရာကဆိုထားပါတယ်။

(မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ-၁။ ၂၄။)

ပုထုဇဉ်ကလည်း-

၁။ အန္ဓပုထုဇဉ်- ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာ စသည်တွေကို မသိတဲ့ အကန်းနဲ့တူတဲ့ ပုထုဇဉ်။

၂။ ကလျာဏပုထုဇဉ်- ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာ စသည်တွေကိုသိတဲ့ ဉာဏ်မျက်စိကောင်းတဲ့ အကောင်းပုထုဇဉ် ရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်နေရင်လည်း ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ် သစ္စာ သိတဲ့ အကောင်း ပုထုဇဉ်မျိုး ဖြစ်နေဖို့ လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ- ၁၊ ၇၁ မှာပဲ ''ဥမ္မတ္တကောဝိယ ဟိ ဗာလပုထုဇ္ဇနော-လို့ ဆိုထားပြန်တော့ အရူးနဲ့တူတဲ့ ပုထုဇဉ်ဆိုတာ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာတွေမသိတဲ့ ဗာလပုထုဇဉ်လို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ စသည်တွေကို သိတဲ့ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်ကိုတော့ သေက္ခအတွင်းမှာ သွင်းယူရမယ်တဲ့၊

ယနေ့ တရားနာစနကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခန္ဓာ၊ အာယတန ဓာတ်၊ သစ္စာတွေ မသိကြဘူးလား၊

(သိကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဘာပုထုဇဉ်တွေပါလိမ့်၊

(ကလျာဏပုထုဇဉ်တွေပါဘုရား၊)

ခန္ဓာဘယ်နှစ်ပါးရှိသလဲ၊

(ငါးပါးပါဘုရား၊)

အာယတနကကော၊

(၁၂-ပါးပါဘုရား၊)

ဓာတ်၊

(၁၈-ပါးပါဘုရား၊)

သစ္စာ၊

(၄-ပါးပါဘုရား၊)

ကလျာဏပုထုဇဉ် ဟုတ်-မဟုတ်စစ်ဆေးကြည့်နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာတရား တွေမသိဘဲ အသက်တစ်ရာနေရတာထက်လည်း ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာတရားတွေသိပြီးတော့ တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက် အသက် နေရတာကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့လည်းမှတ်သားရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* ခန္ဓာငါးပါး၊ မသိငြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု, ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* ခန္ဓာငါးပါး၊ သိမြင်ငြား၊ သက်ကားတစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။

* အာယတန ၁၂-ပါး မသိငြား သက်ကားတစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။
* အာယတန ၁၂-ပါး၊ သိမြင်ငြား၊ သက်ကားတစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။

* ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ မသိငြား၊ သက်ကားတစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ သိမြင်ငြား သက်ကားတစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊

* သစ္စာလေးပါး၊ မသိငြား၊ သက်ကားတစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* သစ္စာလေးပါး၊ သိမြင်ငြား၊ သက်ကားတစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်။

ယော စ ဝဿသတံဇီဝေ၊ အပဿံ အမတံ ပဒံ။ ဆိုတဲ့ တရားဂါထာ ဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ ကိသာဂေါတမီထေရီ မဟာထေရီကြီးဟာ လေးပါးတို့နဲ့တကွ ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒေသနာဝသာနေ ကိသာဂေါတမီ သောတာပန္နာ(?) နိသိန္နာ(?)
သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ အရဟတ္တံ ပတ္တာ(?)။

(ဓမ္မပဒ ဋ္ဌ- ၁၊ ၃၄၆၊)

ဒေသနာဝသာနေ- တရားဂါထာ ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊ ကိသာဂေါတမီ- ကိသာဂေါတမီသည်၊ ယထာနိသိန္နာဝ- နေမြဲထိုင်မြဲသာလျှင် (ဝါ) ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်၊ သဟ- တကွ

ဓာရပဟတ္တေ- အရတတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ - ကောင်းစွာမသွေ၊ တည်သွားရပါ ပေတော့သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

ကဲ–နိဗ္ဗာန်ရသူနဲ့ မရသူ နိဗ္ဗာန်မြင်သူနဲ့ မမြင်သူ ဒီနှစ်လူမှာ ဘယ်သူက ပိုမြတ်သတဲ့လဲ၊

(နိဗ္ဗာန်မြင်သူကပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကိသာဂေါတမီဟာ နိဗ္ဗာန်မြင်ကာ ပိုပြီးတော့မြတ်မသွားဘူးလား၊

(မြတ်သွားပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* နိဗ္ဗာန်မြင်သူ၊ မမြင်သူ၊ နှစ်လူရှိပါသည်၊

* နိဗ္ဗာန်မြင်မှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဗုဒ္ဓဟောခဲ့သည်၊

* နိဗ္ဗာန်တရား၊ မမြင်ပြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊

* ပမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊

* နိဗ္ဗာန်တရား၊ သိမြင်ပြား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်၊

* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊

* နိဗ္ဗာန်မြင်မှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဟောပြခဲ့ပါသည်၊

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ· ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ရကြပါစေ၊ မြင်ကြပါစေ ဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ဦးဇွင်းသည် ''နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ'' ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊

ကဲ· ''နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ဆိုတဲ့ အနုကဗျာအနှစ်ချုပ်နဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ-

နိဗ္ဗာန်တရား၊ မမြင်ပြားဘဲ၊ သက်ကား တစ်ရာ၊ နေရတာသက်၊ ⁺သူငါအမှန်၊ နိဗ္ဗာန်တရား၊ သိမြင်ပြားလျက်၊ တစ်ရက်တာသော၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မိန့်ခွန်းတည်း၊

(သာဓု ..၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။ (၁) ခန္ဓာငါးပါး၊ မသိဘြားဘဲ၊ သက်ကား တစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ သိနေဘြားလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း။

(၂) အာယတန ၁၂-ပါး၊ မသိဘြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ အာယတန ၁၂-ပါးသိနေဘြားလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း။

(၃) ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ မသိဘြားပဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သူငါစင်စစ်၊ ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ သိနေဘြားလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မိန့်ခွန်းတည်း။

(၄) သစ္စာလေးပါး၊ မသိဘြားဘဲ၊ သက်ကားတစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သစ္စာလေးပါး သိနေဘြားလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း။

(ဤလေးပုဒ်ကိုလည်း လိုအပ်သောနေရာမှာ အသုံးပြုလိုက ပြုနိုင်ရန် ရေးထည့်လိုက်ပါ၏။)

မှတ်ချက်။ ။ဝိပဿနာပွဲတိုင်း, အသုဘနာရေးပွဲတိုင်း ပြေဆည်ရာ၊ သက်သာရာရအောင် ဟောကြားသင့်ပေသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌-

၁။ သက်ရှင်မမြဲ အသေမြဲ တရားတော်၊

၂။ ဆီမီးလျှံက တရားပြ တရားတော်၊

၃။ အရှူးပျောက်ဆေး ဘုရားပေး တရားတော်၊

စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

၂-၆-၉၆ (၅)
၁၃၅၈ ခု-ဝါဆိုလဆန်း(၅)ရက်

နိဗ္ဗာန်မြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော် ပြီး၏။

နိုဒ္ဓကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ သဟဿဝဂ်၊ ဗဟုပုတ္တိက ထေရီဝတ္ထုကို
တန်ဆောင်၍ ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ အပဿံ ဓမ္မမုတ္တမံ၊ ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဓမ္မမုတ္တမံ။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဇေတဝနေ
ဝိဟရန္တော ဗဟုပုတ္တိကံ ထေရိံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပဒ ၄၊ ၄၄၆။)

ယော စ ဝဿသတံဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ–ယော စ ဝဿ သတံ ဇီဝေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊သတ္ထာ–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတဝနေ–ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝိဟရန္တော–နေတော်မူစဉ်၊ ဗဟုပုတ္တိကံထေရိံ–ဗဟုပုတ္တိကာထေရီကို၊ အာရဗ္ဘ–အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ–ကရုဏာရှေ့ဆော် မေတ္တာတော်ဖြင့် ဖွင့်ဖော်ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

ဟောဒီ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ–အစရှိတဲ့ ဂါထာတော်နဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ 'တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ခေါ် တဲ့ရားဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် ဗဟုပုတ္တိကာထေရီမကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

သာဝတ္ထိယံ ကိရေကသ္မိံ ကုလေ သတ္တပုတ္တာ စ သတ္တ ဓီတရော စ အဟေသုံ။

(ဓမ္မပဒ ၄၊ ၄၄၆။)

ကြားဖူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ–သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဧကသ္မိံ ကုလေ–တစ်ခုသော အမျိုးအိမ်၌၊ သတ္တပုတ္တာ စ–သားခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဓီတရော စ–သမီးခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဟေသုံ–ဖြစ်ကုန်၏။

သာဝတ္ထိပြည်မှာ တစ်ခုသော အမျိုးအိမ်ဝယ် သားခုနစ်ယောက်, သမီးခုနစ်ယောက်ရှိကြတယ်၊ သားက ခုနစ်ယောက်,သမီးက ခုနစ်ယောက်ဆိုတော့ သားသမီးတွေ အများကြီး ရှိမနေဘူးလား၊

(ရှိနေပါတယ်ဘုရား၊)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီလို သား,သမီးတွေ အများကြီး ရှိနေလို့ ဗဟုပုတ္တိကလို့ ခေါ်တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

တေ သဗ္ဗေပိ ဝယပ္ပတ္တာ ဂေဟေ ပတိဋ္ဌဟိတွာ အတ္တနော ဓမ္မတာယ သုခပ္ပတ္တာ အဟေသုံ။

တေ သဗ္ဗေပိ- ထိုအလုံးစုံကုန်သော သား, သမီးတို့ သည်လည်း၊ ဝယပ္ပတ္တာ-အရွယ်သို့ ရောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ-တည်စေ၍၊အတ္တနော-မိမိ၏၊ဓမ္မတာယ-သဘောအားဖြင့်၊သုခပ္ပတ္တာ-မှန်စွာမယွင်း ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုဝီ သား, သမီးတွေအားလုံး အရွယ်ရောက်လာကြတဲ့အခါ ကိုယ့်အိုး, ကိုယ့်အိမ် ထူထောင်နေထိုင်ကြကာ ချမ်းသာကြီးပွားနေကြပါတယ်၊

တေသံ အပရေန သမယေန ပိတာ ကာလမကာသိ၊

တေသံ-ထိုသားသမီးတို့၏၊ ပိတာ-အဘသည်၊ အပရေနသမယေန-တစ်ပါးသောအခါ၌၊ ကာလံ-စုဍေခြင်းကို၊ အကာသိ ပြု၏၊

အဲဒီ သားသမီးတွေရဲ့ အဘဟာ အခါတစ်ပါးမှာ သေဆုံးသွားပါတယ်၊

မဟာဥပါသိကာ သာမိကေ နဋ္ဌေပိ နတာဝ ကုဋုမ္ဗံ ဝိဘဇတိ၊

မဟာဥပါသိကာ – ဒါယိကာမကြီးသည်၊ သာမိကေ–လင်သည်၊ နဋ္ဌေပိ–သေသော်လည်း၊ ကုဋုမ္ဗံ–အမွေဥစ္စာကို၊ နတာဝဝိဘဇတိ -မခွဲမဝေ၊

ဒါယိကာမကြီးဟာ သူ့လင် ဒါယကာကြီးသေသွားပေမယ့် အမွေဥစ္စာတွေ ခွဲဝေပြီးတော့ သားတွေ, သမီးတွေကို မပေးဘူးတဲ့၊

အထ နံ ပုတ္တာ အာဟံသု ''အမ္မ အမှာကံ ပိတရိ နဋ္ဌေ တုယှံ ကော အတ္ထော ကုဋုမ္ဗေန၊ ကိံ မယံ တံ ဥပဋ္ဌာတုံ နသက္ကောမာ''တိ၊

အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအမိကို၊ ပုတ္တာ-သား၊ သမီးတို့သည်၊ အာဟံ-သု ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု-ဘယ်လိုပြောဆိုကြကုန်သလဲဆိုတော့၊ ''အမ္မ အမိ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ပိတရိ-အဘသည်၊ နဋ္ဌေ-သေလတ်သော်၊ တုယှံ-သင်အမိအား၊ ကုဋုမ္ဗေန-ဥစ္စာဖြင့်၊ ကော အတ္ထော-အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ တံ-ထိုဥစ္စာကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ-တည်စေခြင်းငှာ၊ ကိံ နသက္ကောမ အဘယ့်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊'' ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု ပြောဆိုကြကုန်၏၊

အမွေခွဲမပေးတဲ့ မိခင်ကြီးကို သား၊ သမီးတွေက ဝိုင်းပြီးတော့ပြောကြ တယ်၊ ဘယ်လိုပြောကြသလဲဆိုတော့၊

''အမေ၊ အဖေသေသွားတော့ အမေ့မှာ ဥစ္စာတွေဖြင့် ဘာအကျိုး ရှိမှာလဲ၊ သားတို့၊ သမီးတို့ဟာ အဲဒီဥစ္စာတွေ တိုးပွားပြီး တည်အောင် မလုပ် နိုင်ကြကုန်, ပဏ္ဍမ်းနိုင်ကြကုန်သလော (သားတို့၊ သမီးတို့ဟာ အမေ့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးရန်မတတ်နိုင်ကုန်သလော)'' လို့ ဒီလို ဝိုင်းပြီးတော့ပြောဆိုကြ ပါတယ်၊

အဖေသေတာက မကြာသေးဘူး၊ အမွေခွဲပေးဖို့ပဲ ဝိုင်းပြောကြတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သား၊ သမီးတွေဟာ ကြောက်စရာကောင်းဘူးလား၊

(ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလေ အဲဒီကြောက်စရာကောင်းတာတွေကို တအားချစ်နေကြတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

အမွေဆိုတာ ဘာကယ်တော့ အမွေပဲကွဲ၊ ဘာကွဲလဲ၊

'အမွေပါဘုရား၊

သာ တေသံ ကထံ သုတွာ တုဋ္ဌာ ဟဋ္ဌာ ပုနပ္ပုနံ တေဟိ
ဝန္ဒမာနာ ''ပုတ္တာ မံ ပဋိဂ္ဂဏှိဿန္တိ၊ ကိံ မေ ဝိသုံ ကုဋုမ္ဗေန'' တိ
သဗ္ဗံ သာပတေယျံ မဇ္ဈေ ဘိန္ဒိတွာ အဒါသိ၊

သာ-ထိုအမိသည်၊ တေသံ-ထိုသား၊ သမီးတို့၏ ကထံ စကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ တုဋ္ဌာ ဟဋ္ဌာ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ တေဟိ-ထိုသား၊ သမီးတို့သည် ဝန္ဒမာနာ-ရှိခိုးကုန်သော်၊ ပုတ္တာ-ငါ့သားသမီးတို့သည်၊ မံ ငါ့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိဿန္တိ-လုပ်ကျွေးကြကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ မေ ငါ့အား၊ ဝိသုံ-အသီးအခြား၊ ကုဋုမ္ဗေန-ဥစ္စာဖြင့်၊

ကဲ-ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ သဉ္စိသာပတေယျံ-အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှစ်ကို၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ ဘိန္ဒိတွာ-ထက်ဝက်ခွဲ၍၊ အဒါသိ-ပေး၏။

အဲဒီလိုပြောတဲ့ သား၊ သမီးတွေရဲ့ စကားကိုကြားရတော့ မိခင်ကြီး က ဘာမှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်ပဲနေပါတယ်။

သား၊ သမီးတွေက ထပ်ကာထပ်ကာ အမြဲတမ်းပြောနေကြတော့ "ငါ့သား၊ သမီးတွေဟာ ငါ့ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးမှာပဲလို့ ကြံပြီးတော့ ငါ့ အတွက် သီးခြား ဥစ္စာတွေ မထားတော့ပါဘူးလေ၊ သီးခြားဥစ္စာတွေ ထားနေလို့ ငါ့မှာ ဘာမှ အကျိုးရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး" ဆုံပြီးတော့ အလုံး စုံသော ဥစ္စာနှစ်ကို အလယ်ကနေ ခွဲဝေပြီး ပေးလိုက်ပါတယ်။

> အထ နံ ကတိပါဟစ္စယေန ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ ဂေဟံ အာဂမာသိ၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ ဘရိယာ "အဟော အမှာကံ အ.. ..ဇေ..ပုတ္တော မေ"တိ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ ဒတွာဝိယ ဣမမေဝ ဂေဟံ အာဂစ္ဆတိ" တိ အာဟ။

အထ ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအမိကို၊ (အာဟ မှာ ...) ကတိပါဟစ္စ- ယေန နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်ရာ အခါ၌၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ သားအကြီး၏၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့ အာဂမာသိ-သွား၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ-သားအကြီး၏၊ ဘရိယာ- မယားသည်၊ "အမှာကံ ငါတို့၏၊ အယျ-အရှင်ဖြစ်သော ယောက္ခမ သည်၊ အဟော အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစွ၊" မေ- ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တော ဣတိ-သားအကြီး တည်းဟု၊ ဒွေကောဋ္ဌာသေ နှစ်ခုသော အမွေဥစ္စာဘို့ကို၊ ဒတွာဝိယ- ပေးလေသကဲ့သို့၊ ဣမမေဝဂေဟံ -ဤငါတို့အိမ်သို့သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ- လာရှာ၏၊ ဣတိအာဟ ဤသို့မလိုတမာ ပြောဆိုပါ၏၊

အမွေခွဲဝေပြီးတော့ နှစ်ရက်သုံးရက်လောက်အကြာမှာ သားအကြီးရဲ့ အိမ်ကိုသွားတဲ့ မိခင်ကြီးကို သားကြီးရဲ့ မယားက—

"တို့ရဲ့ ယောက္ခမကြီးဟာ တော်တော်အံ့ဩရာကောင်းဘယ်၊ ငါ့ရဲ့ သားကြီးဆိုပြီးတော့ အမွေဥစ္စာတွေပိုပြီးတော့ပေးသလို၊ အမွေဥစ္စာတွေ နှစ်စုပေးသလို တို့အိမ်ပဲ လာရှာတယ်"လို့ မလိုတမာပြောဆိုပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒွေးမဆိုသော ကြောက်စရာမကောင်း ဘူးလား၊

(ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ချွေးမတွေကိုမှ အသင့်တော်ဆုံးဆိုပြီးတော့ ရွေးချယ်ပေးထားခဲ့ပါမဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သေသပုတ္တာနံ ဘရိယာပိ ဧဝ မေဝ ဝဒိ သု၊

သေသပုတ္တာနံ- ကြွင်းသော သားခြောက်ယောက်တို့၏၊ ဘရိယာပိ- မယားတို့သည်လည်း၊ ဧဝ မေဝ- ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဒိ သု- ပြောဆိုကြကုန်၏။

ကျန် သားခြောက်ယောက်တို့ရဲ့ မယားတွေကလည်း သားကြီးရဲ့ မယားလိုပဲ ပြောဆိုကြတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဇေဋ္ဌဓီတရံ အာဒိံ ကတွာ တာသံ ဂေဟံ ဂတကာလေပိ နံ ဧဝ မေဝ ဝဒိ သု၊

ဇေဋ္ဌဓီတရံ- သမီးအကြီးကို၊ အာဒိံ ကတွာ- အစပြု၍၊ တာသံ- ထိုသမီးတို့၏၊ ဂေဟံ- အိမ်သို့၊ ဂတကာလေပိ- သွားသောအခါ၌လည်း၊ နံ-ထိုအမယ်အိုကြီးကို၊ ဧဝ မေဝ- ဤအတူသာလျှင်၊ ဝဒိ သု- ပြောဆိုကြကုန်၏။

သမီးကြီးအိမ်ကနေစပြီးတော့ သမီးအားလုံးရဲ့ အိမ်တွေကို သွားတော့လည်း အဲဒီမိခင်အိုကြီးကို သားကြီးရဲ့အိမ်သွားတုန်းကလိုပဲ ပြောလွှတ်ကြပါတယ်။

ဒီတော့တရားနာပရိသတ်၊ အမွေခွဲမပေးခင်ကအခြေအနေနဲ့ အမွေခွဲပေးပြီးအခြေအနေ တူသေးရဲ့လား။

(မတူတော့ပါဘူးဘုရား။)

ဒကာကြီးသေဆုံးပြီးတော့ ဒကာမကြီး အမွေခွဲမပေးတာ သဘာဝကျတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သား-သမီးတွေဝိုင်းပြောလို့ အမွေခွဲဝေပေးလိုက်တဲ့ မိခင်အိုကြီး စုတော့ ဒုက္ခရောက်မနေဘူးလား။

(ဒုက္ခရောက်နေပါတယ်ဘုရား။)

သာ အဝမာနပ္ပတ္တာ ဟုတွာ "ကိံ ဣမေသံ သန္တိကေ ဝုတ္ထေန၊ ဘိက္ခုနီ ဟုတွာ ဇီဝိဿာမီ" တိ ဘိက္ခုနီ ဥပဿယံ ဂန္တွာ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ယာစိ။

သာ- ထိုအမယ်အိုကြီးသည်၊ အဝမာနပ္ပတ္တာ- မထီမဲ့မြင်အပြုခံရခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ "ဣမေသံ- ဤသား, သမီးတို့၏၊ သန္တိကေ- အထံ၌၊ ဝုတ္ထေန- နေခြင်းဖြင့်၊ ကိံ- အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘိက္ခုနီ- ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဟုတွာ- ဖြစ်၍၊ ဇီဝိဿာမိတိ- အသက်မွေးအံ့" ဟူ၍၊ ဘိက္ခုနီ ဥပဿယံ- ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့၊ ဂန္တွာ- သွား၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ- ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိ- တောင်းပန်၏။

သား, သမီး, ချွေးမတွေ, သားမက်တွေက မထီမဲ့မြင် အပြုခံရတော့ ဒီသား, သမီး, ချွေးမ, သားမက်တွေရဲ့ ထံမှာနေလို့ ဘာမှအကျိုးထူးမှာမဟုတ်ဘူး၊ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးမယ်ဆိုပြီးတော့ ရဟန်းမိန်းမတွေရဲ့ ကျောင်းကိုသွားကာ ရဟန်းအဖြစ်တောင်းပန်ပါတယ်။

တာ နံ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ သာ, လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ ဟုတွာ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီတိ ပညာယိ။

တာ—ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ နံ- ထိုအမယ်အိုကြီးကို၊ ပဗ္ဗာဇေသုံ- ရဟန်းပြုပေးကြကုန်၏။ သာ ထိုအမယ်အိုကြီးသည်၊ လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ ဟုတွာ- ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍၊ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီတိ- ဗဟုပုတ္တိကာထေရီဟူ၍၊ ပညာယိ- ထင်ရှား၏။

ရဟန်းမိန်းမတွေက အမယ်အိုကြီးကို ရဟန်းပြုပေးလိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒီအမယ်အိုကြီးဟာ ရဟန်းဖြစ်ပြီးတော့ ဗဟုပုတ္တိကာထေရီလို့ပဲ အမည်တွင်ကာ ထင်ရှားပါတယ်။

သာ "အဟံ မဟလ္လကကာလေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ အပ္ပမတ္တာ ယ မေ ဘဝိတဗ္ဗံ"န္တိ ဘိက္ခုနီနံ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ ကရောန္တီ "သဗ္ဗရတ္တိံ သမဏဓမ္မံ ကရိဿာမိ" တိ ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒေ ဂေါထမ္ဘံ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ တံ အာဝိဉ္ဆမာနာဝ သမဏ ဓမ္မံ ကရောတိ၊ စင်္ကမမာနာပိ "အန္ဓကာရဋ္ဌာနေ မေ ရုက္ခေဝါ ကဏ္ဍ စိဝါ သီသံ ပဋိဟညေယျာ"တိ တံ ရုက္ခံ ဟတ္ထေန ဂဟေတွာ တံ အာဝိဉ္ဆမာနာဝ သမဏဓမ္မံ ကရောတိ "သတ္ထာရာ ဒေသိတဓမ္မမေဝ ကရိဿာမီ"တိ ဓမ္မံ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မံ အနုဿရမာနာဝ သမဏဓမ္မံ ကရောတိ။

• သာ-ထိုထေရီမကြီးသည်၊ "အဘံ ငါသည်၊ မကလ္လကကာလေ- အိုမင်းသောကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ ရဟန်းပြုရ၏၊ မေ-ငါ့အား၊ အပ္ပမတ္တာသ- မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ-ဖြစ်အပ်၏" ဟူ၍၊ ဘိက္ခုနီနံ ရဟန်းမိန်းမ တို့၏၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို၊ ကရောန္တီ- ပြုလျက်၊ "သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ- ရဟန်းတရားကို၊ ကရိဿာမိတိ-ပြုအံ့" ဟူ၍၊ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ- ပြာသာဒ်အောက်၌၊ ဧကံထမ္ဘံ-တိုင်တစ်ခုကို၊ ဟတ္ထေန- လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ- ဆွဲကိုင်၍၊ တံ- ထိုတိုင်ကို၊ အာဝိဉ္ဆမာနာဝ - လည်လျက်လျှင်၊ သမဏဓမ္မံ- ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ- ပြု၏၊ စင်္ကမ မာနာပိ- စင်္ကြံသွားသော်လည်း၊ အန္ဓကာရဋ္ဌာနေ- မှောင်မိုက်ရာအရပ်၌၊ ရုက္ခေဝါ- သစ်ပင်၌လည်းကောင်း၊ ကတ္ထစိဝါ-တစ်စုံ တစ်ခုသောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ မေသီသံ ငါ၏ဦးခေါင်းကို၊ ပဋိဟညေယျ ထိခိုက်ခဲ့ရာ၏၊ ဣတိ- ဤသို့၊ တံ ရုက္ခံ ထိုသစ်ပင်ကို၊ ဟတ္ထေန - လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ- ကိုင်၍၊ တံ- ထိုသစ်ပင်ကို၊ အာဝိဉ္ဆမာနာဝ- လည်လျက်လျှင်၊ သမဏဓမ္မံ - ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ ပြု၏၊ "သတ္ထာရာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတ မမ္မမေဝ-ဟောကြားအပ်သောတရားကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိတိ- လိုက်နာ အံ့ဟူ၍၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ ဆင်ခြင်၍၊ ဓမ္မံ - တရားကို၊ အနုဿရမာနာဝ- အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်သာလျှင်၊ သမဏဓမ္မံ - ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ- ကောင်းစွာမေ့သွေ လိုက်နာပြုကျင့်နေပါပေ သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု ...၊ သာဓုပါဘုရား၊)

အဲဒီ ဗဟုပုတ္တိကာ ဘိက္ခုနီမကြီးဟာ 'ငါ ကြီးမှရဟန်းဖြစ်တာ၊ ငါမေ့လျော့ ပေါ့ဆနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မမေ့မလျော့မပေါ့မဆ ကြိုးစားအား ထုတ်မှ ဖြစ်မယ်" ဆိုပြီးတော့ ဘိက္ခုနီမတွေရဲ့ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြုကာ "တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး ရဟန်းတရားကို အားထုတ်မယ်"လို့ ကြံပြီး ပြာသာဒ် အောက်က တိုင်တစ်တိုင်ကို လက်နဲ့ကိုင်ပြီး အဲဒီတိုင်ကို ဆွဲငင်ကာ အားထုတ် တယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ကြီးမှရဟန်းဖြစ်လာသူဘဝဟာ မေ့မေ့ လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလို့ ဖြစ်ပါမလား

(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား၊)

ဗဟုပုတ္တိကာထေရီမကြီးဟာ တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး ရဟန်းတရားအား ထုတ်မယ်လို့ကြံပြီး ပြာသာဒ်အောက်က တိုင်တစ်တိုင်ကို လက်နဲ့ကိုင်ပြီး

အဲ့ဒီတိုင်ကိုပဲ ဆွဲကိုင်ကာ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတော့ ချီးကျူးစရာ, အတုယူစရာ, အားကျစရာ မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

အေး—အားကျစရာကောင်းတယ်ဆိုတော့ တစ်နေ့ ဘယ်နှစ်နာရီလောက် တရားထိုင်ဖြစ်ကြသလဲ။

(မဖြေ၊ ရယ်မောကြ၊)

စင်္ကြံသွားတဲ့အခါမှာလည်း မှောင်မိုက်တဲ့ အရပ်မှာ, သစ်ပင်မှာ, တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်မှာ မိမိရဲ့ ဦးခေါင်းကိုထိခိုက်မှာ စိုးဘဲ့အတွက် သစ်ပင်ကိုလက်နဲ့ကိုင်ကာ အဲဒီ သစ်ပင်ကို ဆွဲကိုင်ပြီးတော့ ရဟန်းတရားကိုကြိုးစားအားထုတ်ပါတယ်၊

အဲဒီလို အားထုတ်တဲ့အခါမှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်တဲ့ တရားတော်ကိုသာလျှင်လိုက်နာမယ်ဆိုပြီးတော့ တရားကိုဆင်ခြင်ကာ တရားကို အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကာ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဗဟုပုတ္တိကာ ထေရီမကြီးရဲ့ တရားအားထုတ်ပုံကို လေ့လာကြည့်တဲ့ အခါမှာ—

၁။ တစ်ညဥ့်ပတ်လုံး တိုင်တစ်တိုင်ကို ကိုင်ပြီးတော့ အားထုတ်တယ်။

၂။ စင်္ကြံသွားတဲ့ အခါမှာ သစ်ပင်ကို ဆွဲကိုင်ပြီးတော့ အားထုတ်တယ်။

၃။ တရားကို ဆင်ခြင်ကာ တရားကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အားထုတ်တာတွေကို တွေ့ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

အထ သတ္ထာ ဂန္ဓကုဋိယံ နိသိန္နောဝ ဩဘာသံ ဖရိတွာ သမ္မုခေ နိသိန္နောဝိယ တာယသဒ္ဓိံ ကထေန္တော "ဗဟုပုတ္တိကေ မယာ ဒေသိတံဓမ္မံ အနာဝဇ္ဇေန္တဿ အပဿန္တဿ ဝဿသတံ ဇီဝနတော မယာ ဒေသိတံ ဓမ္မံ ပဿန္တဿ မုဟုတ္တမ္ပိ ဇီဝိတံ သေယျော" တိ ဝတွာ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော ဣမံ ဂါထမာဟ—

အထ-ထိုအခါ၌၊ သတ္ထာ-ဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ - ဂန္ဓကုဋိ၌၊ နိသိန္နောဝ - နေလျက်လျှင်၊ ဩဘာသံ - ရောင်ခြည်ကို၊ ဖရိတွာ - နှံ့စေ၍၊ သမ္မုခေ - မျက်မှောက်၌၊ နိသိန္နော ဝိယ နေတော်မူသကဲ့သို့၊ တာယ-ထိုထေရီမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ကထေန္တော ပြောဟောလျက်၊ "ဗဟုပုတ္တိကေ-ဗဟုပုတ္တိကာ၊ မယာ-ငါဘုရားသည်၊ ဒေသိတံမမ္မံ - ဟောအပ်သောတရားကို၊ အနာ ဝဇ္ဇန္တဿ-မဆင်ခြင်သောသူ၏၊ အပဿန္တဿ-မမြင်သောသူ၏၊ ဝဿသတံ- အနှစ်တစ်ရာကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝနတော-အသက်ရှင်ခြင်းထက်၊ မယာ ဒေသိတံမမ္မံ ငါဘုရားသည်ဟောအပ်သောတရားကို၊ ပဿန္တဿ-မြင်သော သူ၏၊ မုဟုတ္တမ္ပိဇီဝိတံ-တစ်ခဏမျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်လည်း၊ သေယျော- အမှန်မသေ့မြတ်လှပေ၏၊ "ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတွာ-မိန့်တော်မူ၍၊ အနုသန္ဓိံ ဃဋေတွာ-အနုသန္ဓေကိုစပ်၍၊ ဓမ္မံဒေသေန္တော - တရားဟောတော်မူလိုရ ကား၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို အာဟ-ကောင်းစွာပျော်ပျော် မိန့်ကြား တော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

အဲဒီလို ရဟန်းတရားကို အားထုတ်နေတဲ့ ဗဟုပုတ္တိကာထေရီမထံ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဂန္ဓကုဋိကနေပြီးတော့ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လိုက် ပါတယ် ရောင်ခြည်တော်ကို နှံ့ပျံ့နှံ့စေကာ မျက်မှောက်မှာ ထိုင်နေသလို ထေရီမနဲ့အတူ ပြောဟောလျက် "ဗဟုပုတ္တိကာ ထေရီမ၊ ငါဘုရား ဟော ကြားအပ်တဲ့ တရားတော်ကို မဆင်ခြင်ဘဲ့သူ မမြင်တဲ့သူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ ကာလ ကြာအောင် အသက်ရှည်ရခြင်းထက် ငါဘုရားဟောကြားအပ်တဲ့ တရားတော် ကိုဆင်ခြင်တဲ့သူ မြင်တဲ့သူရဲ့ တစ်ခဏမျှလောက် အသက်ရှင်ရခြင်း (အသက် ရှည်ရခြင်း)ကပိုပြီးတော့မြတ်တယ်"လို့ ဟောကြားတော်မူသုံးကာ အောက်ပါ ဂါထာတော်ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဓမ္မမုတ္တမံ။

ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဓမ္မမုတ္တမံ။

(ဓမ္မပဒ ဂါထာ ၄၁၇၊)

ယော-အကြင်သူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ-လောကီတရား အစားစား ထက် မြင့်မြတ်သော အပ်ထိုက် သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သော၊ ဓမ္မ-မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်, ကိုးပါးသော တရားတော်ကို၊ အပဿံ မျက်မှောက်ဆင်ထင် မတွေ့မမြင်ဘဲ၊

ဝဿသတံ · အနှစ်တစ်ရာကာလကြာအောင်၊ ဇီဝေ-မှန်စွာမသေ့ အသက်ရှင် နေငြားအံ့၊ (တဿ တရားမမြင်၊ ထိုလူရှင်၏၊ တတော ဇီဝနတော · အနှစ် တစ်ရာ ကာလကြာအောင် မှန်စွာမသေ့၊ထိုအသက်ရှင်နေရခြင်းထက် ဥတ္တမံ · လောကီထင်မှတ် လွန်မြင့်မြတ်သော၊ ခမ္ဘ-မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန် သတ်မှတ် တရားမြတ်ကို၊ ပဿတော မျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ့မြင်သော သူ များရှင်လူ၏၊ ဧကာဟံ ဇီဝိတံ · တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊ သေယျော—အမှန်မသေ့ မြင့်မြတ်လှပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကိုမမြင်ဘဲ မရဘဲ အသက်တစ်ရာရှည်ရသူ နေရသူထက် မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်ဆိုကဲ့ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို သိမြင်သူ, ရရောက်သူရဲ့ တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက် တစ် ခဏမျှလောက် အသက်ရှည်ရသူ, အသက်နေရသူက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်တဲ့။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်, မဂ်လေးပါး, ဖိုလ်လေးပါး, နိဗ္ဗာန် ဆိုတဲ့ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို မမြင်သေးဘူး၊ မရ, မရောက်သေးဘူး ဆိုရင် အသက်တစ်ရာနေရပေမဲ့ မြတ်ရဲ့လား။

(မမြတ်ပါဘူးဘုရား။)

မဂ်လေးပါး, ဖိုလ်လေးပါး, နိဗ္ဗာန် ဆိုတဲ့ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးမြင်ပြီးပြီ, ရရောက်ပြီးပြီ ဆိုရင် တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်နံနက်လောက် အသက်နေရပေမဲ့ မမြတ်ဘူးလား။

(မြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကိုမမြင်တဲ့သူနဲ့မြင်တဲ့သူ နှစ်လူမှာ ဘယ် သူက ပိုပြီးတော့မြတ်သတဲ့လဲ။

(လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို မြင်သူက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ် ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

(တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ တရားတော်ပါဘုရား။)

ဂါထာ ပရိယောသာနေ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ သဟ ငှ သဋ္ဌိ-ဒါဟိ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌ ဟိ။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ- ဟောဒီတရား ဂါထာ၏ အဆုံး၌၊ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ- ဗဟုပုတ္တိကာထေရီသည်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ- ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တေ- အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ ကောင်းစွာမသေ့တည်သွားပါပေတော့သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

ဟောဒီ ယောဂါဝစရ သတိ စတဲ့ ဂါထာရဲ့ အဆုံးမှာ ဗဟုပုတ္တိကာထေရီဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နဲ့တကွ အရဟတ္တဖိုလ်တည်သွားပါတယ်၊

ဘာတည်သွားသတဲ့လဲ၊

(အရဟတ္တဖိုလ်တည်သွားပါတယ်ဘုရား)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* တရားမြင်သူ၊ မမြင်သူ၊ နှစ်လူရှိပေသည်၊
* တရားမြင်မှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဗုဒ္ဓဟောပြသည်၊
* လောကုတ္တရား၊ မမြင်ငြား၊ သက်ကား တစ်ရာရှည်၊
* မမြတ်ဘူးဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* လောကုတ်တရား၊ သိမြင်ငြား၊ သက်ကား တစ်ရက်ရှည်၊
* ပိုမြတ်လှဟု၊ ဟောကြားပြု၊ သုံးလူ့ဘုရားသည်၊
* တရားမြင်မှ၊ ပိုမြတ်လှ၊ ဟောပြခဲ့ပါသည်၊

ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ မဂ်လေးပါး, ဖိုလ်လေးပါး, နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို မျက်မှောက်ထင်ထင်သိမြင်ကြပါစေဆိုတဲ့အနေဖြင့် ဦးပဉ္ဇင်းသည် ''တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ခေါ် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊

ကဲ- ''တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှ''ဆိုတဲ့ အနုကမ္ပာ အနုစာနဲ့ တရားအိမ်ကြရအောင် အားလုံးလက်အုပ်ချီလိုက်ကြပါ၊

''လောကုတ္တရာတရား၊ မမြင်ကြဘဲ၊ သက်ကား တစ်ရာ၊ နှစ်ရာ၊ နေရတာထက်၊ သူငါအဟုတ်၊ လောကုတ္တရာတရား၊ သိမြင်ကြလျက်၊ တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေရ၊ ပိုမြတ်လှသည်၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် မိန့်ခွန်းတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

မှတ်ချက်၊ ၊ မိဿကျေးဇူးဆပ်ပွဲတိုင်း, ဝိပဿနာပွဲတိုင်း, ညတရားပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်၊

* တရားအမည်ပေးရာ၌ လောကုတ်မြင်မှ ပိုမြတ်လှတရားတော်၊ ကျေးဇူးသိမှ ပိုမြတ်လှတရားတော် စသည်ဖြင့်အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

၁၃၅၀၊ ပ-ဝါဆို့သခန်း (၃)ရက်
၂၄-၆-၉၆(၂)
ည (၀)နာရီ ၄၅-မိ၊

တရားမြင်မှ ပိုမြတ်လှတရားတော် ပြီး၏၊

မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဝိဘင်္ဂဝဂ်၊ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ကို
တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြားပြောကြားအပ်သော

တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာ တရားတော်

ဒီနေ့ ဝါဆိုသက်နှင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေကို ဟောကြားမည့် တရားတော်က "တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာ" တရားတော်တဲ့။

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင်-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ-
နိဂြောဓာရာမေ။

(ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်-၂၉၅။)

ဧကံ- တစ်ပါးသော၊ သမယံ- အခါ၌၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကေသု- သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ - ကပိလဝတ်မြို့၌၊ နိဂြောဓာရာမေ- နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ - သီတင်းသုံးရှင်ကျော် နေတိုင်တော်မူပါပေသတည်း။

(သာဓု ...။သာဓု....။သာဓုပါဘုရား။)

အခါတစ်ပါးမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် သက္ကတိုင်း, ကပိလဝတ်မြို့က နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံး နေလိုင်တော်မူပါတယ်။

အထ ခေါ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ နဝံ ဒုဿယုဂံ အာဒါယ
ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါ
ဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။

အထခေါ- ထိုအခါ၌၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ- မဟာပဇာပတိ မည်သော ဂေါတမီသည်၊ နဝံ - အသစ်ဖြစ်သော၊ ဒုဿယုဂံ- သင်္ကန်း

အစုံကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေန ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ- ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ-ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာတစ်ခု၌ နိသီဒိ- ထိုင်နေပြီ။

အဲဒီလို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် နိဗြောဓာရုံ ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့အခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဟာ အသစ်ဖြစ်တဲ့ သင်္ကန်းအစုံကိုယူပြီးတော့ ဘုရားရှိရာ ရောက်လာပါတယ်၊ ဘုရားရှိရာရောက်လာပြီးတော့ ဘုရားရှင်ကို ရိုရိုသေသေ ရှိခိုးကာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ နေရာတစ်ခုမှာထိုင်နေပါတယ်။

> ဧကမန္တံ နိသိန္နာ ခေါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ "ဣဒံ မေ ဘန္တေ နဝံ ဒုဿယုဂံ ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဒိဿ သာမံ ကန္တံ သာမံ ဝါယိတံ၊ တံ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတု အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာ"တိ။

ဧကမန္တံ- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော နေရာတစ်ခု၌၊ နိသိန္နာခေါ- ထိုင်နေပြီးသော၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ- မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည်၊ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ "ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား၊ မေ- တပည့်တော်သည်၊ နဝံ-အသစ်ဖြစ်သော၊ ဣဒံဒုဿယုဂံ-ဤသင်္ကန်းနှစ်စုံကို၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဒိဿ- ရည်စူး၍၊ သာမံ- ကိုယ်တိုင်၊ ကန္တံ- ငင်အပ်ပြီ၊ သာမံ- ကိုယ်တိုင်၊ ဝါယိတံ ရက်အပ်ပြီ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ- အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်သည်ကို၊ ဥပါဒါယ- အကြောင်းပြု၍၊ မေ- တပည့်တော်၏၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းအစုံကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတု- လက်ခံတော်မူပါ"၊ "ဣတိ- ဤသို့၊ ဧတံ- ဤစကားကို၊ အဝေါစ- သားတော်မျက်နှာ ဖူးမြော်ကာဖြင့် ကောင်းစွာမသွေ လျှောက်ထားလိုက်ပါလေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု ..၊သာဓုပါဘုရား။)

သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့နေရာတစ်ခုမှာထိုင်နေပြီးတဲ့ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီဟာ မြတ်စွာဘုရားကို "အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် အသစ်ဖြစ်တဲ့ ဤ သင်္ကန်းနှစ်စုံကို မြတ်စွာဘုရားအတွက် ရည်စူးပြီးတော့ ကိုယ်တိုင် ငင်ကာ ကိုယ်တိုင်ပင် ရက်ထားပါတယ်ဘုရား အရှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော်ကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် တပည့်

တော်ရဲ့ ထိုသက်နှင်းနှစ်စုံကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံတော်မူပါဘုရား'' လို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊

ဓဝံ ဝုတ္တေ ဘဂဝါ မဟာပဇာပတိံ ဂေါတမိံ ဧတဒဝေါစ ''သံဃေ ဂေါတမိ ဒေဟိ၊ သံဃေ တေ ဒိန္နေ အဟဥ္စေဝ ပူဇိတော ဘဝိဿာမိ သံဃောစာ''တိ၊

ဓဝံ- ဤသို့၊ ဝုတ္တေ- လျှောက်ထားအပ်သော်၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာပဇာပတိံ- မဟာပဇာပတီ မည်သော၊ ဂေါတမိံ- ဂေါတမီကို၊ ''ဂေါတမိ ဂေါတမီ၊ သံဃေ-သံဃာအား၊ ဒေဟိ- လှူလော့၊ တေ- သင်သည်၊ သံဃေ- သံဃာအား၊ ဒိန္နေ- စေတနာဖွေးဖြူ အရေးယူမှတ် ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟဥ္စ- ငါဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သံဃောစ သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇိတော ပူဇော်အပ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ- ဖြစ်လတ္တံ့''ဟူသော၊ ဓတံ- ဤစကားကို၊ အဝေါစ- ကောင်းစွာ မသေ့ မိန့်ကြားတော်မူပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု ....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

တဲဒီလို မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီက လျှောက်ထားတော့ မြတ်စွာဘုရားက မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီကို ''ဂေါတမီ သံဃာအားလှူပါ၊ သင်သည် သံဃာအားလှူရင် ငါဘုရားကိုလည်း လှူရာ, ပူဇော်ရာရောက်သွားတယ်၊ သံဃာကိုလည်းလှူရာ, ပူဇော်ရာရောက်သွားတယ်''ဆိုတဲ့ တရားစကားကိုမိန့်ကြားတော်မူပါတယ်၊

မိထွေးတွေထဲမှာ အတော်ဆုံးဖြစ်တဲ့ မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီက သူကိုယ်တိုင် ငင်ထား, ရက်ထားတဲ့ သင်္ကန်းကို သားတော်ဘုရားကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းတော့ သားတော်ဘုရားက အလှူခံရဲ့လား၊

(အလှူမခံပါဘူးဘုရား၊)

သားတော်ဘုရားက ဘယ်ကိုအလှူခိုင်းလိုက်သတဲ့လဲ၊

(သံဃာကို အလှူခိုင်းလိုက်ပါတယ်ဘုရား၊)

နောက်ပြီးတော့ သံဃာအားလှူရင် ငါဘုရားကို လှူတာနဲ့အတူတူပဲ, သံဃာအားပူဇော်ရင် ငါဘုရားကို ပူဇော်တာနဲ့ အတူတူပါပဲလို့ မဟော လိုက်ဘူးလား၊

(ဟောလိုက်ပါတယ်ဘုရား၊)

ငါ့ရဲ့သားတော်ဘုရားဆိုတဲ့ အစွဲလေးနဲ့ လှူဒါန်းလိုက်တဲ့ ဂေါတမီရဲ့ အစွဲလေးကိုလည်း မစွဲအောင် (အစွဲပြတ်သွားအောင်) သားတော်ဘုရားက အစွဲပြတ်ပေးလိုက်တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဂေါတမီ သံဃာအား လှူဒါန်းပါ ဆိုတဲ့ထရားဟာ ဘာတရားတဲ့လဲ

(အစွဲပြတ်တရားပါဘုရား၊)

ဒါအဖြေကတော့ ငါ့ကော မပြင်ပါဘူး၊ ဦးပဉ္စင်းကို လောကလူသားတွေရဲ့ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘာဝကို ပြောပြီးတော့ အဟာကြီး ... ပါ၊ နောက်ပြီးတော့ အဲဒီသတင်းကြားတဲ့ အချိန်တုန်းက မိတ္တူးပေါ ... ဂေါတမီဟာ လူ့ဘဝမှာပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် အစွဲလေးနဲ့လှူတာလို့ ဟောလိုက် ပြောလိုက်ခြင်းပါပါ၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဂေါတမီသင်၊ သံဃာပင်၊ အစဉ် လှူဒါန်းပါ၊
* သံဃာအားပင် လှူဒါန်းလျှင်၊ တူအင် ငါ့လှူတာ၊
* သံဃာအားပင် ပူဇော်လျှင်၊ တူအင် ပူဇော်တာ၊
* သံဃာအားပင် ပူဇော်လျှင်၊ ငါ့ပင် ပူဇော်တာ၊
* သံဃာလှူမှု သတိပေး အေးအေး ဟောပြရှာ၊
* အစွဲပြတ်ရေး သတိပေး အေးအေး ဟောပြရှာ၊

* ဂေါတမီသင့် သံဃာများကို မှန်နှာမမှား လှူဒါန်းပါ၊
* သံဃာလှူရှင် ငါ့ဘုရားကို မှန်နှာ လှူသူ တူသည်သာ၊
* သံဃာတော်ကို ပူဇော်သူက ငါ့ဘုရားကို ပူဇော်တာ၊
* သံဃာတော်ကို ချစ်ခင်သူက ငါ့ဘုရားကို ချစ်ခင်တာ၊
* သံဃာတော်ကို ကြည်ညိုသူက ငါ့ဘုရားကို ကြည်ညိုတာ၊
* ငါ့ဘုရားကို ချစ်ခင်သူက သံဃာများကို ချစ်ခင်ပါ၊

* ငါဘုရားကို ကြည်ညိုငြားက သံဃာများကို ကြည်ညိုပါ။
* အစွဲပြုတ်အောင် မြတ်ဘုရားက ပြတ်ပြတ်သားသား ဟော ပြရှာ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ "ဣဒံ မေ ဘန္တေ နဝံ ဒုဿယုဂံ ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဒိဿ သာမံ ကန္တံ သာမံ ဝါယိတံ၊ တံ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတု အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာ"တိ။

ပထမအကြိမ်တုန်းကလိုပဲ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်လျှောက်ထားတယ် နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အနက်ပေးကလည်း မထူးတော့ပါဘူး၊ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဒါပဲ ထူးပါတော့တယ်။

အဲဒီလို နှစ်ကြိမ်မြောက် မိထွေးတော် ဂေါတမီက လျှောက်ထား ပြန်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က-

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ ဘဂဝါ မဟာပဇာပတိံ ဂေါတမိံ ဧတဒဝေါစ "သံဃေ ဂေါတမိ ဒေဟိ၊ သံဃေ တေ ဒိန္နေ အဟဥ္စေဝ ပူဇိတော ဘဝိဿာမိ သံဃော စာ"တိ။

ဒီလို နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဂေါတမီ သံဃာအား လှူပါဆိုတဲ့ တရားကို ဟောကြားတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပထမအကြိမ်တုန်းကလိုပဲ "သံဃာအား လှူရင် ငါဘုရားကိုလည်း လှူရာ ပူဇော်ရာ, သံဃာကိုလည်း လှူရာ ပူဇော်ရာ, ရောက်တယ်"လို့ မဟောကြားလိုက်ဘူးလား။

(ဟောကြားလိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးဖွဲ့လိုက်ဆိုကြ-

* နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ သံဃာပဲ အမြဲလှူခိုင်းပါ။
* သံဃာလှူငြား ငါဘုရား လှူငြား ပူဇည်သာ။
* သံဃလှူငြား၊ ငါဘုရား တူသွား လှူခိုင်းရာ။

* သံဃာကိုလည်း လှူရာပဲ၊ အမြဲရောက်သွားရှာ၊
* သံဃာလှူရေး၊ သတိပေး၊ ဆေးအေးပေဟာပြရှာ၊

တတိယမ္ပိ ခေါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ ''ဣဒံ မေ ဘန္တေ နဝံ ဒုဿယုဂံ ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဒိဿ သာမံကန္တံ သာမံ ဝါယိတံ၊ တံ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတု အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာ''တိ၊

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မိထွေးတော် ဂေါတမီက တ ..မ.. ..ကို အလှူခံဖို့ ထပ်လျှောက်ပါတယ်၊

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်က-

တတိယမ္ပိ ခေါ ဘဂဝါ မဟာ..ပတိံ ..ေါတမိံ ဧတဒဝေါစ ''သံဃေ ဂေါတမီ ဒေဟိ၊ သံဃေ .. ..ဒိန္နေ အဟဥ္စေဝ ပူဇိတော ဘဝိဿာမိ သံ..ယော စာ''တိ၊

လို့ သုံးကြိမ်မြောက်မှာလည်း သံဃာကိုပဲ အလှူနိုင်းတော်မူပါတယ်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်အလှူခံရဲ့လား၊

(အလှူမခံပါဘူးဘုရား၊)

ဘုရားရှင်မို့ကြောင့်သာ လက်ခံတော်မမူတာ ... ... ဒီလောကကြီးခဏခဏလျှောက်နေတာ အ..းနာပြီး လက်..ခံ... ...တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကြည့်စမ်း- ဘုရား..ောက်တကာ ..ီးက ..ိုး..ွဲ..ကို အ..းနာပြီး အလှူမခံလေ ..က်ပါဘူး၊ ဘုရားနှင့်..ွ..က်မလားမှတ်..ပ.. ..ေတာ့မှန်..ပ..ါ ဘုရားတို့၊

(တရားနာပရိသတ် ရယ်မောကြ)၊

ကဲ-လက်ာလေးဘုလိုက်ဆိုကြ-

* သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ သံဃာပဲ၊ အမိ..ု..နိုင်းတာ၊
* ဂေါတမီအား မြတ်ဘုရား၊ ..ဟာကြားဒေသနာ၊

မိထွေးတော်ဂေါတမီက သုံးကြိမ် လျှောက်ထ..းတယ်၊ ..ဘုရားက သုံးကြိမ်ပယ်တယ်၊

ဘယ်နှစ်ကြိမ်လျှောက်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ပယ်သတဲ့လဲ၊

(သုံးကြိမ်လျှောက် သုံးကြိမ်လုံးပယ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ မိထွေးတော် ဂေါတမီက သူကိုယ်တိုင် ငင်ကာ သူကိုယ်တိုင်ရက်ထားတဲ့ သင်္ကန်းဒွိစုံကို သူ့ရဲ့သားတော် မြတ်စွာဘုရားအလှူခံပြီးတော့ ဝတ်ရုံသုံးစွဲတော်မူစေချင်တာဟာ စေတနာပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် တစ်ဦးကဘာတဲ့လဲ၊

(စေတနာပါဘုရား၊)

အဲဒီလို စေတနာကြီးမားစွာနဲ့ ကိုယ်တိုင်ငင်ကာ ရက်လုပ်ထားတဲ့ သင်္ကန်းကို ဘုရားရှင်ဝတ်ရုံသုံးစွဲတော်မူစေချင်လို့ သုံးကြိမ်မြောက် လျှောက်တာကိုပင် သားတော်ဘုရားကအလှူမခံဘဲ ပယ်ချလိုက်တယ်ဆိုတော့ မိထွေးတော်ဂေါတမီကြီးဘက်ကနေပြီးတော့ စဉ်းစားတွေးတောကြည့်စမ်း၊ ခံစားကြည့်စမ်းပါ တရားနာ၊ ဝမ်းနည်းစရာမကောင်းဘူးလား၊

(ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

လောကမှာပဲ ကြည့်လေ၊ ကိုယ်က ကောင်းစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ ပြောတာ၊ ကျွေးတာ၊ ပေးတာကိုလက်မခံရင် တရားနာပရိသတ် ဘယ်လိုနေမလဲ၊

(စိတ်တော်ခံရခက်ပါတယ်ဘုရား၊)

မိထွေးတော် ဂေါတမီဟာ လောကမှာရှိနေတဲ့ မိထွေးတွေထဲမှာ အတော်ဆုံး မိထွေးပါပဲ၊

ဘာတဲ့လဲ၊

(အတော်ဆုံးမိထွေးပါဘုရား၊)

တိုက်ဆိုင်တာလေးပြောပြချင်-

လောကမှာဖြစ်တတ်တာ၊ တိုက်ဆိုင်တာလေးတော့ အများကြီးရှိပါတယ်၊ အဲဒီအထဲက မိထွေးတော်ဂေါတမီနဲ့ပတ်သက်တိုက်ဆိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်၊ နားထောင်ဦးမယ်မဟုတ်လား၊

(နားထောင်ပါမယ်ဘုရား၊)

ဟိုတုန်းက ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းကို ရှင်ပြုအလှူလာလုပ်ကြတော့ တရားဟောတဲ့အခါမှာ တရားဟောတဲ့၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က မိထွေးတော်ဂေါတမီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးမိထွေးတော်ဂေါတမီ တော်တဲ့အကြောင်း၊ ဘုရားအပေါ်မှာအင်မတန်ကျေးဇူးများတဲ့အကြောင်း၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီဟာ လောကမှာရှိနေတဲ့ မိထွေးတွေထဲမှာ အတော်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်းဟောပါတယ်၊ နောက်ထပ်ပြီး ဘယ်လိုဟောလိုက်သလဲဆိုတော့ မိထွေးတော်ဂေါတမီကလွဲရင် မိထွေးဆို ဘယ်မိထွေးမှ မကောင်းဘူးတဲ့၊

တရားဟောရေစက်ချပြီးတော့ ကိုရင်လေးတွေက တရားဟောတဲ့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို "ဆရာတော်ဘုရား ယခုတပည့်တော်တို့ကိုရှင်ပြုကိုယ်ရင်ဝတ်ပေးတာ တပည့်တော်တို့ရဲ့ အမေမဟုတ်ဘူးဘုရား၊ မိထွေးပါဘုရားလို့ လျှောက်တော့ ဟေ-ဟုတ်လားကွ၊ အဲဒါမှဒုက္ခပဲတဲ့၊

(တရားနာပရိသတ် ရယ်မောကြ၊)

တရားနာပရိသတ်တွေ အဇိုက်ပြေအောင်တိုက်ဆိုင်တာလေးကိုပြောပြတာပါ၊ ဒီတရားနာပရိသတ်တွေထဲမှာ မိထွေးတွေများ ဘာကယ်လို့ပါခဲ့ရင် ဒီတရားနာပရိသတ်ထဲက မိထွေးတွေက မိထွေးတော်ဂေါတမီလို မိထွေးတွေလို့ ဟောခဲ့ပြောခဲ့ပါတယ်တရားနာ၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* မိထွေးထဲမှာ၊ တော်ဆုံးဟာ၊ မှတ်ပါ ဂေါတမီ၊
* မိထွေးထဲမှာ၊ ကောင်းဆုံးဟာ၊ မှတ်ပါ ဂေါတမီ၊
* မိထွေးတော်ကား၊ မြတ်ဘုရား၊ ကျေးဇူး များလှသည်၊
* ဂေါတမီကား၊ မြတ်ဘုရား၊ ကျေးဇူး များလှသည်၊

မိထွေးတော် ဂေါတမီက လှူဒါန်းတဲ့ သင်္ကန်းဒွိုင်ကို ဘုရားက ဘာကြောင့် အလှူမခံဘဲ ပယ်ရတာလဲဆိုတော့ အဋ္ဌကထာဆရာက-

ကသ္မာ ပန ဘဂဝါ အတ္တနော ဒိယျမာနံ ဘိက္ခု သံဃဿ ဒါပေတီတိ? မာတရိ အနုကမ္ပာယ-လို့ ဖွင့်ဆိုတော်မူပါတယ်၊

(ဥပရိ ၄-၂၂၁၊)

ပန စောဒနာ၊ သောဒနပုဒ်ကို ထုတ်ပြီးတော့ ဆိုလိုက်ပါဦးအုံး၊ ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့် ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော-မိမိအား၊

ဝိထျမာနံ-လွှာအပ်ပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဒါပေတိ-လှူစေသနည်း၊ ယုတိအယ် - ဤသည်ကား ပုစ္ဆာ-အမေးတည်း၊ မာတုရိ-မိထွေးတော်ဖြစ်သော မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၌၊ အနုကမ္ပာယ-အစဉ် သနား မေတ္တာထားသောအားဖြင့်၊ ဒါပေတိ-လှူစေ၏ တဲ့၊

ဘုရားက အလှူမခံဘဲ သံဃာကို လှူစေတာဟာ မိထွေးတော် ဂေါတမီရဲ့ အပေါ်မှာ သနားလို့မေတ္တာရှိလို့ပါတဲ့၊

ဘာတဲ့လဲ တရားနာပရိသတ်၊

(သနားလို့မေတ္တာရှိလို့ပါဘုရား၊)

ဘယ်လောက်ထိအောင် သနားပြီး ဘယ်လောက်ထိအောင် မေတ္တာ ထားရှိသလဲဆိုတော့ အစဉ်အမြဲ သနားတယ်၊ အစဉ်အမြဲ မေတ္တာထားရှိ ပါတယ်တဲ့၊

အဲဒီ အစဉ်အမြဲသနားပုံ အစဉ်အမြဲ မေတ္တာထားပုံကို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်-

ဝေ ဂ်ိရဿ အဟောဘိ''ဣမိဿာ မံ အာရဗ္ဘ ပုဗ္ဗစေတနာ မုဉ္စစေတနာ ပရစေတနာတိ တိဿော စေတနာ ဥပ္ပန္နာ၊ဘိက္ခု- သံဃမ္ပိဿာ အာရဗ္ဘ ဥပ္ပဇ္ဇန္တု၊ ဝေမဿာ ဆ စေတနာ ကေတော ဟုတွာ ဒီဃရတ္တံ ဟိတာယ သုခါယ ပဝတ္တိဿန္တိ''တိ၊

(ဥပရိ ၄၊ ၂၂၀)

အဿဘဂဝတော-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ-ဤသို့သော စိတ်အကြံ သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ကိံ-အဟောသိ - အဘယ်သို့ ဖြစ်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ''ဣမိဿာ-ဤမဟာပဇာပတိ ဂေါတမီအား၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ ပုဗ္ဗစေတနာ-မလှူမီ ရှေးအဖို့မှာဖြစ်တဲ့ ပုဗ္ဗစေတနာလည်းကောင်း၊ မုဉ္စစေတနာ လှူဒါန်းစဉ် လှူဒါန်းဆဲမှာဖြစ်တဲ့ မုဉ္စ စေတနာလည်းကောင်း၊ ပရစေတနာ-လှူပြီးတဲ့နောက်ခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာဖြစ်နေတဲ့ ပရစေတနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿော-သုံးပါး ကုန်သော၊ စေတနာ-စေတနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အဿာ- ထို မဟာပဇာပတိဂေါတမီအား၊ ဘိက္ခုသံဃမ္ပိ - ရဟန်း အပေါင်းကိုလည်း၊ အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ တိဿော- သုံးပါးကုန်သော၊ စေတနာ-စေတနာတို့ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေသိ-ကြံတော်မူ၏၊ ဧဝံ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဿာ- ထိုမဟာပဇာပတိ ဂေါတမီအား၊

သစေတနာ ခြောက်ပါး အပြားရှိသော စေတနာတို့သည် ဧကတော-တစ်ပေါင်းတည်း၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ဝိယရဏ္ဍ-ရှည်စွာသော ညဥ့် နေ့ ပတ်လုံး ဟိတာယ-အကျိုးစီးပွားဖြစ်ခြင်းငှာ၊ သုခါယ-ချမ်းသာခြင်းငှာ၊ ပဝတ္တိသ-န္တိ-ဖြစ်ကုန်လည့်၊ ...တိ-ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ထော်မူ၏၊

မြတ်စွာဘုရား စိတ်အကြံမှာ ဘယ်လို ဖြစ်ပေါ်လာလဲ ဆိုတော့ မိထွေးတော် ဂေါတမီဟာ ငါဘုရားကို အာရုံပြုပြီးတော့-

၁။ မလှူမီ ရှေးအဖို့မှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေတဲ့ ပုဗ္ဗစေတနာ၊

၂။ လှူဒါန်းစဉ် လှူဒါန်းဆဲ အခါမှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း... ဖြစ်ပြီး ကြည်လင်နေတဲ့ မုဥ္စစေတနာ၊

၃။ လှူဒါန်းပြီးနောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေ... ...စေတနာ ဆိုတဲ့ စေတနာ သုံးမျိုးဖြစ်ပေါ်နေတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဘုရားကို အာရုံပြုပြီးတော့ ဘုရားရဲ့ အပေါ်မှာ မိထွေးတော် ဂေါတမီ စေတနာ ဘယ်နှစ်မျိုးဖြစ်နေသတဲ့...၊

(စေတနာ သုံးမျိုးဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* မလှူခင်က၊ ဝမ်းမြောက်လှ၊ ပုဗ္ဗစေတနာ၊
* လှူဆဲခဏ၊ စိတ်ကြည်လှ၊ မုဥ္စစေတနာ၊
* လှူပြီးသည့်နောက်၊ မြဲဝမ်းမြောက်၊ မှတ်လောက် ပ...ါ၊

လှူပြီးအမှန်၊ ဝမ်းမြောက်ပြန်၊ ခေါ်ဟန် ပရပါ၊

* စေတနာသုံးပါး၊ မြတ်ဘုရား၊ ဖြစ်သွားအပေါ်မှာ၊

ဘုရားကို အာရုံပြုပြီးတော့ ဘုရားရဲ့အပေါ်မှာ စေတနာသုံးမျိုးဖြစ် နေသလို သံဃာကို အာရုံပြုပြီးတော့ သံဃာတော် အပေါင်းရဲ့အပေါ်မှာ လည်း ပုဗ္ဗစေတနာ,မုဥ္စစေတနာ,ပရစေတနာဆိုတဲ့ စေတနာ သုံးမျိုးဖြစ်ပါ စေလို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကြံတော်မူတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဘုရားရဲ့အပေါ်မှာ စေတနာသုံးမျိုး, သံဃာတော်အပေါင်းရဲ့အပေါ်မှာ စေတနာသုံးမျိုး ပေါင်းလိုက်တော့ စေတနာ ခြောက်မျိုး၊ ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့လဲ၊

(ခြောက်မျိုးပါဘုရား၊)

မိထွေးတော်ဂေါတမီကြီးမှာ အဲဒီ စေတနာခြောက်မျိုးက တစ်ပေါင်းတည်း ရပြီးတော့ ရှည်စွာသော ညဥ့်နေ့ ပတ်လုံး အကျိုးစီးပွားတွေ, ချမ်းသာခြင်းတွေ ဖြစ်ပါစေဆိုတဲ့ အစဉ်အမြဲ သနားပြီး အစဉ်အမြဲ ထားတဲ့ မေတ္တာကြောင့် သံဃာကို လှူခိုင်းတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် တစ်ဦးက ဘာထွဲဆဲ၊

(မေတ္တာပါဘုရား၊)

စေတနာသုံးမျိုးကနေပြီး ခြောက်မျိုးအထိတိုးပွားအောင် သံဃာကို လှူစေတာဟာ မိထွေးတော် ဂေါတမီရဲ့ အပေါ်မှာ မေတ္တာရှိလို့လား မေတ္တာမဲ့လို့လား တရားနာ၊

(မေတ္တာရှိလို့ပါဘုရား၊)

မေတ္တာများလို့လား ခမေ္တာနည်းလို့လား တရားနာ၊

(မေတ္တာများလို့ပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင်''တစ်ဦးကမေတ္တာ''ဆိုတာ ပေါ်သွားပြီလား တရားနာ၊

(ပေါ်သွားပါပြီဘုရား၊)

ဒီတော့ သရားနာ့ပရိသတ်၊ သူကိုယ်တိုင် ပင်ပင်ပန်းပန်း ရှာလုပ်ထားတဲ့ သန်းဒွိစုံကို သူ့သားတော်ဘုရားပတ်ရုံချင်တဲ့ မိထွေးတော်ကြီးက စေတနာ၊ သားတော်ဘုရားက မိထွေးတော်ကြီးစေတနာသုံးပွားပြီး အကျိုးများအောင် သံဃာလှူစေတာက မေတ္တာ၊ နှစ်ရပ် ပေါင်းစပ်လိုက်တော့ ကောင်းမြတ်တဲ့ ''တစ်ဦးကစေတနာ၊ တစ်ဦးကမေတ္တာ'' ဖြစ်သွားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါကိုဖိုပြီးတော့ ရှင်းလင်းသွားအောင်, သဘောပေါက်သွားအောင်, လွယ်ကူသွားအောင်, မှတ်မိသွားအောင် ပြောလိုက်ရရင် ''မိထွေးတော်ဂေါတမီက စေတနာ၊ သားတော်ဘုရားကမေတ္တာ''လို့ပြောရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဝါဆိုသင်္ကန်းဆက်ကပ်ကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေကို ဆင်ဖြူတောင်ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာပါဘုရား၊)

မိထွေးတော်ဂေါတမီဟာ မိထွေးဆိုပေမယ့် ဘုရားအပေါ်မှာ မိခင်အရင်းလို ကျွေးငှေးမွေးထဲ့ ဒုတိယအမေ, နို့ချိုတွေတိုက်ကျွေးတဲ့ ကျွေးအမေပါပဲ၊

ဘယ်လိုအမေတဲ့လဲ၊

(ဒုတိယအမေ၊ ကျွေးအမေပါဘုရား၊)

ဘုရားရဲ့ပထမအမေက ဘယ်သူတဲ့လဲ၊

(မယ်တော်မဟာမာယာပါဘုရား၊)

အေး ဟုတ်ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ပထမအမေရဲ့ အမည် ကိုသိမှာစိုးလို့ မေးလိုက်တာပါ၊

ဒီနေ့ ဦးပဉ္စင်းရဲ့ဆင်ဖြူတောင်စာသင်တိုက်အတွင်းမှာ ဝါအိုဝါကပ် ဘောဘိမ္မကြသဲ့ သံဃာတော်အပါး(၅၀)တို့အား ဝါဆိုသင်္ကန်းမှာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလိုက်ကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေက စေတနာ ဒကာ, ဒကာမတွေရဲ့ အပေါ်မှာ တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးတွေကို မေတ္တာနဲ့ ချာချာ တိုက်ကျွေးဟောပြောပြလိုက်တဲ့ ဦးပဉ္စင်းကမေတ္တာ၊

နှစ်ရပ်ပေါင်းလိုက်တော—

(တစ်ဦးကစေတနာ၊ တစ်ဦးကမေတ္တာပါဘုရား၊)

နောက်တစ်နည်းပြောရရင်--

ဒကာ, ဒကာမ တွေက စေတနာ ဆင်ဖြူတောင်က မေတ္တာ၊ ဘာတဲ့လဲ၊

(ဒကာ, ဒကာမတွေကစေတနာ၊ ဆင်ဖြူတောင်ကမေတ္တာပါဘုရား၊)

ဒကာ, ဒကာမတွေက မိထွေးတော်ဂေါတမီ နေရာက နေပြီးတော့ သင်္ကန်းလှူကြတယ်၊ ဦးပဉ္စင်းက ဘုရားနေရာက နေပြီးတော့ ဟောပြတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

စေတနာတွေတိုးပွားပြီးအကျိုးများချင်ရင် သံဃာကိုလှူရမယ်၊ ဘယ်ကို လှူရမတဲ့လဲ။

(သံဃာကိုလှူရမှာပါဘုရား။)

သံဃေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ။

(ဝိမာနဝတ္ထု-၁၃၄။)

သံဃေ- သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ- ပေးလှူခြင်းသည်၊ မဟပ္ဖလံ- များသောအကျိုးရှိ၏၊ တဲ့။

သံဃာတော်အား ပေးလှူတာဟာ များသောအကျိုးရှိတယ်၊ အကျိုးကြီးတယ်လို့ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ အကျိုးများအောင်, အကျိုးကြီးအောင် သံဃာ့ဂုဏ်တွေကို အာရုံပြုပြီး သံဃာတော်တွေကိုလှူရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေကို အာရုံပြုပြီးတော့ သံဃာတော်တွေကို ဝါဆိုသင်္ကန်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြတဲ့ ဒကာ–ဒကာမတွေမှာ ကောင်းကျိုးတွေအများကြီးရရှိမှာလား၊ နည်းနည်းလေးရမှာလား။

(အများကြီးရရှိမှာပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* သံဃာပေါ်မှာ၊ စေတနာ၊ သုံးဖြာဖြစ်စေချင်၊
* စေတနာခြောက်ပါး အကျိုးများ၊ တိုးပွားရစေချင်၊
* မိထွေးတော်၏၊ အပေါ်သိ၊ ထားရှိမေတ္တာပင်၊
* မိထွေးတော်ဟာ၊ စေတနာ၊ မေတ္တာဘုရားရှင်၊
* တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးဟာ၊ မေတ္တာသားအစဉ်၊

ဘုရားက သံဃာကိုလှူစေတာဟာ ဘုရားထက် သံဃာကမြတ်နေလို့ အလှူခံနိုင်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီမှာ စေတနာခြောက်မျိုး တိုးပွားပြီးတော့ အကျိုးများကာ ချမ်းသာအောင် အလှူခံနိုင်တာပါပဲ၊ ဒိဋ္ဌပွန်လောကမှာပဲကြည့်ကြည့် နောက်တမလွန်လောကမှာပဲ ကြည့်ကြည့် ဘုရားထက်မြတ်တဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်, ဘုရားနဲ့တူတဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ဆိုတာ

မရှိပါဘူး၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ပါပဲ၊

ကဲ· ဟောထားတဲ့ ဂါထာပါဠိကိုအနက်ပေးပြီး ကြည်ညိုကြည်ကြရအောင်၊

> နယိမသ္မိံ လောကေ ပရသ္မိံ ဝါ ပန၊
>
> ဗုဒ္ဓေန သေဋ္ဌော သဒိသော ဝါ ဝိဇ္ဇတိ၊
>
> ယမာဟုနေယျာနမဂ္ဂတံ ဂတော၊
>
> ပုညတ္ထိကာနံ ဝိပုလဖလေသိနံ၊

- ယံ-ယေနကာရဏေန - အကြင်အကြောင်းကြောင့် ဝိပုလဖလေသိနံ-ပြန့်ပြောသော အကျိုးကို ရှာမှီးကုန်သော၊ ပုညတ္ထိကာနံ-ကောင်းမှုတရား အစားစားကို အားပါးတရ လိုလားကြသူ များရှင်လူတို့၏၊ အာဟုနေယျာနံ-မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် များဆိုထိုတို့ထက် အဂ္ဂတံ-အမှန်စင်စစ် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော-ရောက်တော်မူ၏၊ တေနကာရဏေန-ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမသ္မိံလောကေ-ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဝါပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ပရသ္မိံ-တမလွန်သောက နောက်ဘဝ၌ လည်းကောင်း ဗုဒ္ဓေန မြတ်စွာဘုရားထက်၊ သေဋ္ဌော ဝါ မြင့်မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း ဗုဒ္ဓေန မြတ်စွာဘုရားနှင့် သဒိသော ဝါ-တူသော အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇတိ-မရှိနိုင်ပါချေတော့သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

ကဲ·လင်္ကာလေးတွေဆိုလိုက်ကြ–

* ယခုဘဝ၊ နောက်ဘဝ၊ ကြည်ကြစမ်းပါလေ၊
* ဘုရားထက်သာ၊ လှူခံဟာ၊ မှတ်ပါမရှိပေ၊
* ဘုရားနဲ့တူ၊ လှူခံသူ၊ မှတ်ယူမရှိပေ၊
* ကောင်းမှုတရား၊ အစားစား၊ လိုလားကြသူတွေ၊
* မြတ်အလှူခံ၊ ဘုရားမှန်၊ ကေန်သိပါလေ၊

ဘုရားက သံဃာကို လှူစေတဲ့ အကြောင်းတွေ ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြပါစို့။

ပစ္ဆိမာယ ဇနတာယ သံဃေ စိတ္တီကာရဇနနတ္ထံစာပိ ဝေမာဟ။

(ဥပရိ၊-၂၂၁)

ပစ္ဆိမာယ ဇနတာယ- နောင်လာသောသူ လူအပေါင်း၏၊ သံဃေ- သံဃာတော်၌၊ စိတ္တီကာရဇနနတ္ထံစာပိ-အရိုအသေပြုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း ငှာလည်း၊ ဧဝံ-ဤသို့ သံဃေဂေါတမီဒေဟိ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ- ဆိုတော်မူ၏။

သံဃေ ဂေါတမိ ဒေဟိ ဆိုတဲ့ စကားကို နောင်လာ နောက်သား လူအများတွေဟာ သံဃာတော်တွေရဲ့အပေါ်မှာ ရိုသေလေးစား အရေး ထားဖို့အတွက် ဘုရားရှင် ဆိုတော်မူထားတာပါပဲ၊ အလကားဆိုထားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊

ကဲ လက်ာလေးတွေဆိုလိုက်ကြ၊

* နောင်လာ နောက်သား၊ လူအများတို့၊ ချစ်သား သံဃာ၊ အပေါ်မှာပင်၊ ရိုသေချင်သော၊ စိတ်သဘောတွေ၊ ဖြစ်နိုင်စေဖို့၊ သံဃေဂေါတမ်၊ အစချီ၊ ဟောသည် စောမြတ်စွာ။

ဧဝံ ကိရာဟ အဟောသိ အာဂံ နု ခိရဋ္ဌိတိကော၊ မယှံ ပန သာသနံ ဘိက္ခုသံဃေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ ပစ္ဆိမာ ဇနတာ သံဃေ စိတ္တီကာရံ ဇနေတူ''တိ ယာဝ တတိယံ ပဋိဗာဟိတွာ သံဃဿ ဒါပေသိ။

အဿဘာဝတော-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ-ဤသို့သော စိတ်အကြံ သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်တော်မူသတတ်၊ ကိံ-အဘယ်သို့ ဖြစ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အဂံ-ငါဘုရားသည်၊ ခိရဋ္ဌိတိကော ကြာမြင့် စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ န-မဟုတ်၊ မယှံ-ငါဘုရား၏သာသနံပန သာသနာ သည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃေ-ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ-တည်လတ္တံ့၊ ပစ္ဆိမာဇနတာ-နောင်လာသော လူအပေါင်းသည်၊ သံဃေ-သံဃာ တော်၌၊ စိတ္တီကာရံ-အရိုအသေပြုခြင်းကို၊ ဇနေတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့သော စိတ်အကြံသည် အဟော-ဖြစ်တော်မူ၏၊ တိမနသိ ကတွာ-ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ယာဝတတိယံ-သုံးကြိမ်မြောက်တိုင် ပဋိဗာ- ဟိတွာ-တားမြစ်၍၊ သံဃဿ-သံဃာတော်အပေါင်းအား၊ ဒါပေသိ-လှူစေ တော်မူပြီ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဘယ်လိုအကြံ ဖြစ်တော်မူသလဲ ဆိုတော့ ငါ့ဘုရားသည် ကြာမြင့်စွာတည်မှာမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ် ဘုရား အကြာကြီးတည်မှာ ဟုတ်ရဲ့လား၊

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊)

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သက်တော်ရှစ်ဆယ်၊ ဝါတော် လေးဆယ့်ငါးဝါမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားရတယ် မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ငါ့ဘုရားရဲ့ သာသနာတော်ဟာ ရဟန်း သံဃာတော် အပေါင်းရဲ့ အပေါ်မှာ တည်လိမ့်မယ်၊ ငါ့ဘုရားရဲ့တာဝန်တွေကို ရဟန်း သံဃာတော် တွေက ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ် ငါ့ဘုရားမရှိတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ငါ့ဘုရားရဲ့ ကိုယ်စား သာသနာပြုသွားမှာက ရဟန်း သံဃာတော်တွေဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒီနေ့သာသနာတော်ကြီးဟာ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာတည်နေ သတဲ့လဲ၊

(သံဃာတော်တွေရဲ့အပေါ်မှာပါဘုရား၊)

ဘုရားသာသနာတော်ကြီး တိုးတက်အောင်,ကြီးပွားအောင် သာသနာ ပြုနေသူတွေက ဘယ်သူတွေပါလိမ့်၊

(သံဃာတော်တွေပါဘုရား၊)

စာသင် စာချနေတဲ့ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်က သံဃာတော်တွေ၊ တရားဟော တရားပြ, တရားကျင့်, တရားရေး, တရားရေးနေတဲ့ ဝိပဿနာ တိုက် သံဃာတော်တွေမရှိရင် သာသနာကြာကြာတည်နိုင်ပါ့မလား၊

(မတည်နိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

အဲဒီလို ပရိယတ်, ပဋိပတ် သံဃာတော်တွေ ရှိနေလို့, ဘုရား အကြောင်း,တရားတော်ရဲ့အကြောင်း, သံဃာတော်တွေရဲ့အကြောင်း သိနေ ရတာ၊ သာသနာတော်ကြီး နေလို လလို ထွန်းလင်းပြီးတော့ ကြာကြာတည် နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ပရိယတ်,ပဋိပတ် အကျင့်ကောင်း အကျင့်မြတ်ဖြစ်တဲ့ ဓုရနှစ်ရပ်(လုပ် ငန်းနှစ်ရပ် ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေတဲ့ သံဃာကောင်း, သံဃာမြတ်တွေ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာတော် မကွယ်နိုင်ပါဘူး၊ သာသနာတော်

ကြီးမ ကုယ်သမျှ သာသနာတော်ကြီး တည်တဲ့ ခိုင်မြဲနေသမျှ ခုဘဝ နောက်ဘဝ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ရသည်အထိ ကောင်းကျိုး တရားတွေ ရရှိနေမယ်လို့ မှတ်ကြရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းတို့က ''သာသနာတည်ရင် အနှစ်၊ သာသနာကွယ်ရင် အပြစ်''လို့ ဆောင်ပုဒ်လေးရေးပြီးတော့ ခဏခဏပြောမိပါတယ်။

သာသနာ တည်တော့ သီလ သမာဓိ ပညာ ဆိုတဲ့ အနှစ်၊ လူ့နတ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ဆိုတဲ့ အနှစ်တွေ ကောင်းကျိုးတွေ မရနိုင်ဘူးလား။

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

သာသနာကွယ်ရင် အဲဒီ အနှစ်တရားတွေ ရနိုင်ပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

ဒါကြောင့် သာသနာတည်ရင် ဘာတဲ့လဲ။

(အနှစ်ပါဘုရား။)

သာသနာကွယ်ရင် ဘာတဲ့လဲ။

(အပြစ်ပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးလိုက်ဆိုကြ–

* သာသနာတည်ရင်၊ အနှစ်ပင်၊ လူ့ရှင် မှတ်ထားပါ။

* သာသနာကွယ်ရင်၊ အပြစ်ပင်၊ လူ့ရှင် မှတ်စရာ။

နောက်ပြီးတော့ နောင်လာနောင်သား လူအများတွေဟာ သံဃာတော်တွေရဲ့ အပေါ်မှာ အရိုအသေ ပြုနိုင်ပါစေဆိုတဲ့ စိတ်အကြံနဲ့ မိထွေးတော် ဂေါတမီ လှူတဲ့ ဒွိစုံသင်္ကန်းကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပယ်မြစ်ပြီးတော့ သံဃာအား လှူစေတာပါပဲ။

အဲဒီအကြောင်းကို ရှေးနားတုန်းကလည်း လင်္ကာလေးနဲ့ အသိပေးခဲ့ပြီးပြီနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ အဋ္ဌကထာစကားကို အကျဉ်းချုပ် ကြည့်လိုက်ရင်·

၁။ ငါဘုရား အကြာကြီး တည်မှာမဟုတ်ဘူး။

၂။ ငါဘုရားရဲ့ သာသနာတော်ကြီးဟာ သံဃာတော်တွေရဲ့ အပေါ် မှာ တည်ရစ်လိမ့်မယ်။

၃။ နောင်လာ နောက်သား လူအများတွေဟာ သံဃာတော်အပေါ် မှာ ရှိသေမြတ်နိုးနိုင်ပါစေဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် သုံးမျိုးနဲ့ သံဃာတော်အား လှူစေတာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို တွေ့ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

နောက်ထပ် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ စိတ်အကြံဖြစ်ပုံကို ဆက်ပြီးတော့ ဟော ကြ နာကြရအောင်-

ဧဝံ ဟိ သတိ "သတ္ထာ အတ္တနော ဒီယျမာန ... သံဃာ ဒါပေယိ သံဃေ ... ဒက္ခိဏေယျော" ... သံဃေစိတ္တီကာရံ ဥပ္ပာဒေတွာ စတ္တာရော ပစ္စယေ ... မညိဿတိ၊

(ဥပရိ ၄၊ ...)

ဟိ-အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ သတိ- ဤသို့ လှူစေသည် ... "သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော ကိုယ်တော်အား ... လှူ အပ်သော သင်္ကန်းကိုလည်း၊ သံဃဿ-သံဃာအား၊ ဒါပေသိ-... မူပြီ၊ သံဃောနာမ - သံဃာမည်သည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျော- ... အလှူကို ခံထိုက်၏"၊ ပူဇနီယ မနသိကတွာ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍ ... နောင်လာသောသူ လူအပေါင်းသည်၊ သံဃေ-သံဃာ၌၊ ... အသေပြုခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ - ဖြစ်စေ၍၊ စတ္တာရော-လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ-ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗေ - လှူအပ်သည်တို့ကို၊ မည ... အောက်မေ့လတ္တံ့။

အဲဒီလို ဘုရားက သံဃာတော်အား လှူစေတော့ '... ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ကိုယ်တော်အား လှူတဲ့ သင်္ကန်းကို သံ... လှူစေတယ်၊ သံဃာဆိုတာ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်...' ... နှလုံးသွင်းပြီးတော့ နောင်လာနောက်သား လူအများတွေဟာ သံ...မှာ ရိုသေပြီး ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းထိုက်တယ် ဆိုတဲ့ အသိ ...တွေ အောက်မေ့ မှတ်ထင်မှုတွေ ဖြစ်စေနိုင်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီလို အောက်မေ့မှတ်ထင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်စေချင်တဲ့အတွက် သံဃာအား လှူစေတယ်ဆိုတာ သဘောကျပြီလား။

(သဘောကျပါပြီဘုရား။)

ကဲ- ရှေ့ဆက် ဟောကြ နာကြရအောင်

သံဃေ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ အကိလမန္တော ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဟေတွာ သမဏဓမ္မံ ကရိဿတိ။

သံဃေ-သံဃာသည်၊ စတူဟိ-လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ အကိလမန္တော-မပင်မပန်းသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ငါဘုရား၏ စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-သင်ယူ၍၊ သမဏဓမ္မံ - ရဟန်းတရားကို၊ ကရိဿတိ ပြုလတ္တံ့။

အဲဒီလို အောက်မေ့မှတ်ထင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်ပြီးတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက သံဃာတော်အပေါင်းအား ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ထောက်ပံ့အားပေးတော့ သံဃာတော်တွေမှာ ဆွမ်း သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးဆိုတဲ့ ပစ္စည်းလေးပါး ချို့တဲ့မှု, ပင်ပန်းမှု, နွမ်းနယ်မှုတွေဖြစ်နိုင်ပါဦးမလား။

(မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူးဘုရား။)

အေး - အဲဒီလို ပစ္စည်းလေးပါး မပင်မပန်းတော့ ဘုရားစကားတော်တွေသင်ယူပြီး ရဟန်းတရားတွေ ကြိုးစားပြုလုပ်လိမ့်မယ်တဲ့၊ ဒါကြောင့် ဒကာ, ဒကာမတွေက ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ အားပေးရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ -လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

- ဘုရားသံဃာ၊ လှူစေတာ၊ ဘယ်အရာကြောင့်လဲ။
- သံဃာမြတ်တာ၊ သိဖို့ရာ၊ စေတနာကြောင့်ပဲ။
- နောင်လာနောက်သား၊ လူအများ၊ လေးစားကြဖို့ပဲ။
- နောင်လာနောက်သား၊ လူအများ၊ လှူသွားနိုင်ဖို့ပဲ။
- သံဃာမြတ်မှာ လှူဖို့ရာ၊ စေတနာကြောင့်ပဲ။
- နောင်လာနောက်သား၊ ပစ္စည်းများ၊ လှူပြားနိုင်ဖို့ပဲ။

ပစ္စည်းလေးပြာ မပန်းကာ၊ ချမ်းသာကျင့်ဖို့ပဲ၊
ချမ်းသာကျင့်ပြန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်၊ တမှန်ရဖို့ပဲ၊

ဧဝံ မမ သာသနံ ပဥ္စဝဿသဟဿာနိ ၅ ဌတိတိ၊

(ဥပရိ-၈-၂၁၁)

ဧဝံ- ဤသို့မနား ရဟန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ် ပြုလုပ်အား ထုတ်သည်ရှိသော်၊ မမ- ငါဘုရား၏၊ သာသနံ-သာသနာတော်သည်၊ ပဥ္စဝဿသဟဿာနိ အနှစ်များမြောင် ငါးထောင်တိုင်အောင်လုံး ... လတ္တံ့၊ ဌတိ-ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊

ပစ္စည်းလေးပါး ချမ်းသာမှု ရလာတဲ့အခါမှာ ရဟန်း သံဃာတော် တွေဟာ ဂန္ထဓုရ ဝိပဿနာဓုရဆိုတဲ့ အလုပ်နှစ်မျိုး အပြဲ ... ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်၊ အဲဒီရဟန်းတွေရဲ့ အလုပ်နှစ်မျိုး ... ထုတ်နေရင် ငါဘုရားရဲ့ သာသနာတော်ကြီး အနှစ်ငါးထောင်ပြည့်လိမ့် မယ်တဲ့၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သာသနာတော်ကြီး ... အောင်၊ ခိုင်မြဲအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်သားပြီးတော့ သံဃာအားလှူ ... ဘာနေ ...၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ အလုပ်လုပ်အံ့ သာသနာပြုတဲ့ သံဃာတော် တွေကို လှူစေလော ...၊ အလုပ်နှစ်မျိုးမကြိုးစားတဲ့ မလုပ် ... သံဃာ ... လှူစေတာဟုတ်ရဲ့လား၊

(မဖြေတတ်ပါဘုရား၊)

အေး ဟုတ်တယ်၊ တရားထောက် ဒကာကြီးဖြေတဲ့ ... အခါ ကောင်းတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အလုပ်မလုပ်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေက အဲဒီအဖြေမျိုး ကြိုက်မှာကြောင့်ပါပဲ၊

အလုပ်နှစ်မျိုး ကြိုးစား အားထုတ်နေတဲ့ သံဃာတော် ... များမှ သာသနာအကြာကြီးတည်မယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သာသနာတော်ကြီး အရှည်ကြာကြာ တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ဒကာ၊ ဒကာမတွေဘက်က ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ အား

ပေးရမယ်၊ သံဃာတော်တွေဘက်က ရဟန်းတွေရဲ့ အလုပ်နှစ်မျိုး လုပ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အခမ်းအနားတိုင်း ရွတ်ဆိုဆုတောင်းနေတဲ့ "ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု" ရွတ်ဆိုဆုတောင်းနေရုံနဲ့ သာသနာတည်တံ့ခိုင်မြဲနိုင်ပါ့မလား၊

(မခိုင်မြဲပါဘူးဘုရား၊)

ကဲ-သာသနာတည်ရေးလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်အားပေးပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်ကြိုးစားပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်ပို့ချပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်သင်ကြားပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်ဟောပြပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်ရေးပြပါ၊
* သာသနာတည်အောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနှောင်ကျင့်ကြပါ၊

ဘုရားက သံဃာအားလှူစေတဲ့အချက်အလက်တွေကို အကျဉ်းချုပ်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ-

၁၊ ငါဘုရားအကြာကြီးနေရမှာမဟုတ်ဘူး၊

၂၊ ငါဘုရားသာသနာကို သံဃာတော်က ထမ်းဆောင်မှာ ဆိုတဲ့ သံဃာအပေါ်မှာ ယုံကြည်တဲ့အချက်၊

၃၊ နောင်လာနောက်သားတွေ သံဃာရဲ့ အပေါ်မှာ ရိုသေစေချင်တဲ့အချက်၊

၄၊ သံဃာအား ပစ္စည်းလေးပါးလှူဒါန်းစေချင်တဲ့အချက်၊

၅၊ သံဃာအား ပစ္စည်းလေးပါး မပင်မပန်းဘဲ ရှင်လန်းချမ်းသာစေချင်တဲ့အချက်၊

၆၊ ဘုရားစကားတွေ သင်ယူပို့ချစေချင်တဲ့အချက်၊

၇၊ ပို့ချသင်ယူပြီး ရဟန်းတရားတွေ ကြိုးစားအားထုတ်စေချင်တဲ့အချက်၊

ဂ၊ သာသနာတော် အနှစ်ငါးထောင်တည်စေချင်တဲ့ အချက်တွေကို တွေ့ရပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* သံဃာတော်မှာ၊ လှူစေတာ၊ ဘယ်အရာကြောင့်လဲ၊
* သံဃာအားပင်၊ လှူစေချင်၊ မြတ်ရှင်ဘာကြောင့်လဲ၊
* ငါဘုရားသည်၊ မကြာပြီ၊ အတည်သိလို့ပဲ၊
* ငါ့သာသနာ၊ ငါ့သံဃာ၊ ထမ်းမှာသိလို့ပဲ၊
* ငါ့ဆုရေးဟာ၊ ငါ့သံဃာ၊ မှန်စွာယုံလို့ပဲ၊
* သံဃာတော်အား၊ မြတ်ဘုရား၊ မှတ်သားယုံလို့ပဲ၊
* နောင်လာလူတွေ၊ မြတ်သံဃေ၊ ရိုသေကြဖို့ပဲ၊
* နောင်လာလူတွေ၊ မြတ်သံဃေ၊ လှူစေချင်လို့ပဲ၊
* ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ သာ သံဃာ၊ ချမ်းသာစေဖို့ပဲ၊
* ဘုရားစကား၊ အစားစား၊ သင်ကြားနိုင်ဖို့ပဲ၊
* ရဟန်းတရား၊ မေ့မထား၊ ကျင့်ပွားနိုင်ဖို့ပဲ၊
* မြတ်စွာသာသနာ၊ နှစ်များစွာ၊ ကြာကြာတည်ဖို့ပဲ၊

ဃ-ဝိနည်းဝါဆိုဆွမ်း၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဦးပဥ္စင်းဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တစ်ဦးက စေတနာ တစ်ဦးက မေတ္တာပါဘုရား၊)

နောက်-

(မိထွေးတော်ဂေါတမီက ရှေ့စေတနာ,ဘုရားကမေတ္တာပါ ဘုရား၊)

နောက်-

(အမေကစေတနာ သားကမေတ္တာပါဘုရား၊)

နောက်-

(ဒကာ,ဒကာမတွေက စေတနာ, ဆင်ဖြူတောင်က မေတ္တာပါဘုရား၊)

အေး-ဟုတ်ပြီ မမှတ်မိလောက်ဘူးထင်ပြီး မေးလိုက်တာ၊ အကုန်လုံး မှတ်မိသားပဲ၊ တရားနာတယ်ဆိုရင် အဲဒီလိုမှတ်မိအောင်နာရတယ်၊

ကဲ-တရားသိမ်းဂါထာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီလိုက် ကြဂါ၊

သံဃေ ဒါနံ သုစိတ္တေန၊ ဒဒန္တု သံဃမာမကာ၊
သံဃောပိ သာသနဋ္ဌာယ၊ သမ္မာ စရတု သဗ္ဗဒါ၊

၁၊ သံဃမာမကာ-သံဃာချစ်ခင် သံဃာမင်သူ အများလူတို့သည်၊ သုစိတ္တေန–သံဃာဂုဏ်ရည် အလီလီ၌ ယုံကြည်ချစ်တတ် စိတ်ထားကောင်း စိတ်ထားမြတ်ဖြင့်၊ သံဃေ-ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာ၌ ဝန်တာနှစ်ရပ် ထမ်းဆောင်တတ်သည့် အမြတ်အကောင်း သံဃာတော် အပေါင်းအား၊ ဒါနံ–နည်းများမဟူ . အလှူဝတ္ထု၊ အစုစုကို၊ ဒဒန္တု၊ စေတနာဖွေးဖြူ အရေးယူကာ ပေးလှူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

၂၊ သံဃောပိ–သာသနာစိတ်ခေတ် အသည်းခေတ်၌ စွဲကပ်ပိုက်ထား သံဃာတော်အများသည်လည်း၊ (ဝါ) သာသနာတည်ရေး တို့အရေးဟု အလေးတမူ အာရုံတွေးဖြူ၍ ကျင့်မှုအကောင်း သံဃာတော်အပေါင်းသည် လည်း၊ သာသနဋ္ဌာယ-သာသနာသုံးဝ ဆုံးအမတို့ ပြုံးလှရှည်ကြာ တည်တံ့ ခိုင်ခံ့ နိုင်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ (ဝါ) သာသနာ၏ ရှည်ကြာ ကောင်းကျိုး အမျိုးမျိုးတို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နိုင်ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ သဗ္ဗဒါ– နေ့ရော ညဉ့်ပါ ဘယ်ခါမပြတ် သဗ္ဗါခေတ်ကိန်း အခါခပ်သိမ်းပင်၊ သမ္မာစရတု - ဘုရားလက်ထက် အဆက်ဆက်က ကောင်းထက်သံဃာ ကျင့်ကြံပါသို့ ကောင်းစွာမသွေ ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်တော် မူနိုင်ပါစေသတည်း၊

(သာဓု ..၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

၁၇-၈-၉၆ (စနေ)
ညနေ ၃–နာရီ ၄၅–မိနစ်
· ၁၃၅၈-ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၃-ရက်

မှတ်ချက်၊ ၊သံဃိကဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးလှူဒါန်းပွဲတိုင်း ဟောနိုင်ပါသည်၊

တရားအမည်ပေးရာ၌– မိထွေးတော်ကစေနာ ဘုရားကမေတ္တာ၊ အမေကစေတနာ သားကမေတ္တာ၊ ဒကာ ဒကာမတွေကစေတနာ ဦးပဥ္စင်းက မေတ္တာ စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးကမေတ္တာတရားတော် ပြီး၏၊

ရှုကနိဆာယ် ၊ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ပကိဏ္ဏကဝဂ်၊ ပက္ကိုဏ်သာမဏေရ ဝတ္ထုလာ
ပုဂ္ဂိုလ် (၄) မျိုးကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြားပြောကြားအပ်သော

ငါဘယ်လိုလူ သတိမူ တရားတော်

အတီတေ ကိရ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဝီသတိ နိကာ-
သဝသဟဿ ပရိဝါရော ဗာရာဏသိံ အာဂမာသိ၊

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ၁၊ ၄၅၉၊)

ကိရ- ကြားဖူးသည်ကား၊ အတီတေ- လွန်လေပြီးသော အခါ၌ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ- ကဿပဘုရားရှင်သည်၊ ဝီသတိနိကာသဝသဟဿ ပရိဝါရော- ရဟန္တာပေါင်းနှစ်သောင်းခြံရံလျက်၊ ဗာရာဏသိံ- ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာဂမာသိ-ကြွချီတော်မူလာပါ၏၊

ရှေးလွန်လေပြီးတဲ့ အတိတ်ကာလအခါသမယတုန်းက ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ရဟန္တာပေါင်း အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်နှစ်သောင်းခြံရံပြီးတော့ ဗာရာဏသီပြည်ကို ကြွချီတော်မူလာပါတယ်၊

မနုဿာ အတ္တနော ဗလံ ဇာနိတွာ အညေ ဒသပိ
ဧကတော ဟုတွာ အာဂန္တုကဒါနံ အဒံသု၊

မနုဿာ- လူတို့သည်၊ အတ္တနော- မိမိ၏၊ ဗလံ- ခွန်အားကို၊ ဇာနိတွာ-မှတ်၍၊ အညေ- ရှစ်ယောက်ပေါင်းကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒသပိ- ဆယ်ယောက်ပေါင်းကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကတောဟုတွာ- ပေါင်းတည်းပြု၍၊ အာဂန္တုကဒါနံ-ဧည့်သည်အလှူ ဧည့်သည်တို့ကို၊ အဒံသု- ဗုဒ္ဓ သံဃာ ဂုဏ်မဟာကို ယုံကြည်နှုန်းမြော် လှူဒါန်းတော်မူကြပေကုန်သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

အဲဒီလို ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် သံဃာနှစ်သောင်းခြံရံပြီးတော့ ဗာရာဏသီပြည်ကို ကြွချီလာတဲ့အခါမှာ လူတွေဟာကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အားအစွမ်းကိုကြည့်ရှုမှတ်သားပြီးတော့ရှစ်ယောက်စု ဆယ်ယောက်စု

ခုံပေါင်းစုံဆောင်းပြီးတော့ အာဂန္တုကအလှူ စတဲ့ အလှူတွေကို ပေးလှူကြတယ်၊

အထေကဒိဝသံ သတ္ထာ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ စေ့ အနုမောဒနမကာသိ၊

အထ - ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ–တစ်နေ့၌၊ သတ္ထာ- ကဿပဘုရားရှင်သည်၊ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ– ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌၊ စေ- ဤသို၊ အနုမောဒနံ- အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် မပြတ်ခါခါ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အနုမောဒနာတရားကို၊ အကာသိ- ကရုဏာရှေ့ဆော်၊ မေတ္တာတော်ဖြင့် ဖွင့်ဖော်ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု...၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

တစ်နေ့တော့ ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးတဲ့အဆုံးမှာ အခါခါအထပ်ထပ်ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဘာတရားကိုဟောသတဲ့လဲ၊

(ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာကောင်းတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားပါတယ် ဘုရား၊)

အနုမောဒနာဆိုတဲ့ပုဒ်ကို နှစ်ပုဒ်ခွဲလိုက်၊ အနုကတစ်ပုဒ်၊ မောဒနာကတစ်ပုဒ်၊ အနုက–အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အခါခါ မောဒနာက ဝမ်းသာစရာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာကောင်းတဲ့တရား၊ အဲဒီလို ကွဲပြားအောင်ခွဲခြားပြီးတော့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ဆွမ်းဒကာ, ဆွမ်းဒကာမတွေကို ကဿပဘုရားဟောတော်မူထားခဲ့တဲ့ အနုမောဒနာတရားကို တစ်ဆင့်ဝေငှဟောပြောမှာပါ၊ ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး (လူလေးမျိုး) ဟောခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး (လူလေးမျိုး ကိုတန်ဆာဆင်ပြီးတော့ ဒကာ, ဒကာမတွေမှတ်သားသို့လွယ်ကူအောင် ဦးပဥ္စင်း တရားအမည်ပေးထားတာက ' ငါဘယ်လိုလူ သတိမူ'' တရားတော်တဲ့၊

ကဲ–စပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင်၊

၁၊ ''ဥပါသကာ ဣဓ ဧကစ္စော'' အတ္တနော သန္တကမေဝ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကိံ ပရေန သမာဒပိတေနာ,တိ အတ္တနာဝ ဒါနံ

ဒေတိ၊ ပရံ နသမာဒပေတိ၊ သော နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ ဘောဂ-
သမ္ပဒံ လဘတိ၊ နော ပရိဝါရသမ္ပဒံ၊

ဥပါသကာ- ဒါယကာတို့၊ ဣဓ- ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော- အချို့
သောသူသည်၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ သန္တကဓေဝ-ဥစ္စာကိုသာလျှင်၊ ဒါတုံ-
ပေးခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ ပရေန-တစ်ပါးသောသူကို၊ သမာဒပိတေန-
တိုက်တွန်းဆောက်တည်စေသဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ အတ္တနာဝ- မိမိသည်သာလျှင်၊ ဒါနံ- အလှူကို၊ ဒေတိ-
ပေးလှူ၏၊ ပရံ-သူတစ်ပါးကို နသမာဒပေတိ- မတိုက်တွန်း မဆောက်
တည်စေ၊ သော-ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ-ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော
ဘဝ၌၊ ဘောဂသမ္ပဒံ-စီးပွားဥစ္စာ အပြာပြာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ လဘတိ-
ရ၏၊ ပရိဝါရသမ္ပဂံ-အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နောလဘတိ- မရ၊

ဇိနံပါတ် ၁-ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ်တိုင်ကတော့ လှူတယ်၊ သူတစ်ပါး
ကိုတော့ လှူဒါန်းအောင် မတိုက်တွန်း မနှိုးဆော်ဘူး ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ
ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ စီးပွားဥစ္စာ ရတနာ ရွှေငွေ အထွေထွေ ပြည့်စုံ
ပေါများတယ်၊ သူတစ်ပါးကို လှူဒါန်းအောင် မနှိုးဆော် မတိုက်တွန်းတဲ့
အတွက်ကြောင့် သား၊ မြေး၊ ကျေးကျွန်၊ တပည့် အစရှိတဲ့ အခြွေအရံပရိ
ဝါရဲ့ ပြည့်စုံခြင်းကိုတော့ မရဘူးတဲ့၊

၂၊ "ဧကစ္စော ပရံ သမာဒပေတိ၊ အတ္တနာ န ဒေတိ၊ သော
နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ ပရိဝါရသမ္ပဒံ လဘတိ၊ နော ဘောဂသမ္ပဒံ၊

ဧကစ္စော-အချို့သောသူသည်၊ ပရံ- သူတစ်ပါးကို၊ သမာဒပေတိ-
နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ န ဒေတိ-မပေးမလှူ၊ သော-ထိုသူ
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌၊ ပရိဝါရသမ္ပဒံ-
အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ဘောဂသမ္ပဒံ-စီးပွားဥစ္စာအပြာ
ပြာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နောလဘတိ-မရ၊

ဂိနံပါတ် ၂-ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သူတစ်ပါးကို လှူအောင်တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်ပေးတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ကတော့ မလှူဘူး၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ
ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ သား၊ သမီး၊ ကျေးကျွန်၊ တပည့် အစရှိတဲ့ အခြံအရံ
ပရိသတ် ပေါများပြည့်စုံခြင်းကို ရရှိတယ်၊ စီးပွားဥစ္စာတွေရဲ့ ပြည့်စုံခြင်းကို
မရရှိဘူးတဲ့၊

၃၊ ဧကစ္စော အတ္တနာပိ န ဒေတိ၊ ပရမ္ပိ န သမာဒပေတိ၊
သော နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ နေဝ ဘောဂသမ္ပဒံ လဘတိ၊ န ပရိ-
ဝါရသမ္ပဒံ၊ ဝိဃာသာဒေါဝ ဟုတွာ ဇီဝတိ၊

ကေစ္စာ-အချို့သောသူသည်၊ အတ္တန္တာဂိ-မိမိသည်လည်း၊ နဒေဟိ-မလှူ၊ ပရမ္ပိ-သူတစ်ပါးကိုလည်း၊ န သမာဒေဟိ-မတိုက်တွန်း မနှိုးဆော်၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌၊ သောဂသမ္ပဒံ-အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ န လဘတိ-မရ၊ ဝိဃာသာဒေါ-စားကြွင်းစားသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဇီဝတိ-အသက်မွေးရ၏။

ဒီနံပါတ် ၃-ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်တိုင်လည်း မလှူဘူး၊ သူတစ်ပါးလည်း လှူအောင် မတိုက်တွန်း မနှိုးဆော်ဘူး၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း မရဘူး၊ အခြံအရံရဲ့ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း မရဘူးတဲ့၊ စားကြွင်းစားဘဝ(တောင်းရမ်းစားသောက်ရတဲ့ဘဝ)နဲ့ပဲ အသက်မွေးရတယ် ဘဝကို အခြေဆိုး အနေဆိုးနဲ့ နိဂုံးချုပ်ရတဲ့ အဆိုးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ။

ဘဝတစ်ခု ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ စီးပွားလည်း မရှိ၊ အခြံအရံလည်း မရှိဘူးဆိုရင် တကယ် အောက်တန်း,နောက်တန်းကျပြီးတော့ မျက်နှာငယ်ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒီနံပါတ် ၃-ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဖြစ်အောင် သတိ မထားသင့်ဘူးလား။

(သတိထားသင့်ပါတယ်ဘုရား။)

၄။ ဧကစ္စော အတ္တနာ စ ဒေတိ၊ ပရဉ္စ သမာဒပေတိ၊ သော နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ ဘောဂသမ္ပဒမ္ပိ လဘတိ ပရိဝါရသမ္ပဒမ္ပိ''တိ၊

ကေစ္စာ-အချို့သော သူသည်၊ အတ္တနာ စ-မိမိသည်လည်း၊ ဒေတိ-ပေးလှူ၏၊ ပရဉ္စ-သူတစ်ပါးကိုလည်း၊ သမာဒပေတိ-တိုက်တွန်း နှိုးဆော်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌၊ ဘောဂသမ္ပဒမ္ပိ-စီးပွား ဥစ္စာ အဖြာဖြာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ လဘတိ-ရ၏၊ ပရိဝါရသမ္ပဒမ္ပိ-အခြံ အရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ လဘတိ-ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုမောဒနံ-ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာ တရားတော်ကို၊ အကာသိ-ကောင်းစွာမသွေ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

နံပါတ် ၄-ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ်တိုင်လည်း လှူတယ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လှူအောင် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပေးတယ်၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟာ

ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ စီးပွားဥစ္စာလည်း ပြည့်စုံတယ်၊ အခြံအရံပရိသတ်လည်း ပြည့်စုံတယ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး(လူလေးမျိုး)တရားတော်ကို ကဿပဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊ ဒီနောက်ဆုံးနံပါတ်လေး ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်(အကောင်းဆုံးလူ)ပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဆွမ်းဒကာ-ဒကာမတွေကို ကဿပဘုရားရှင်ဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်ကို တစ်ဆင့်ဟောပြလို့ ပြီးပါပြီ၊

ဓိတော့ ဦးပဥ္စင်းပေးသွားတဲ့ တရားအမည် ပေါ်ပြီ ကျေးဇူးတယ် မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး(လူလေးမျိုး)ထဲမှာ အဆုံးဆုံးပုဂ္ဂိုလ် (အဆုံးဆုံးလူ)က ဘယ်နံပါတ်ပုဂ္ဂိုလ်လဲ၊

(နံပါတ် သုံးပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား၊)

အကောင်းဆုံးက-

(နံပါတ်လေးပါဘုရား၊)

မဆိုး၊ တဆိုးက-

(နံပါတ်တစ်နဲ့ နံပါတ်နှစ်ပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒကာ၊ဒကာမတွေ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ လူလေးမျိုး သေသေချာချာသိကြပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ လူလေးမျိုး သေသေချာချာ သိပြီဆိုရင် အဲဒီလူလေးမျိုးထဲမှာ ငါဘယ်လိုလူဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတိမူလိုက်ကြပါ တရားနာ၊

ငါဘယ်လိုလူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတိမူပြီးတော့ နံပတ်သုံး လူဖြစ်နေရင် နံပါတ်တစ်၊ နှစ်နံပါတ်လူဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်၊ တစ်နံပါတ်၊ နှစ်နံပါတ်လူ ဖြစ်နေရင် အကောင်းဆုံး၊ လေးနံပါတ်လူ ဖြစ်အောင်

တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့်မြင့်သထက်မြင့်အောင် ကောင်းသထက် ကောင်းအောင် ကြိုးစားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သူများကို သွားပြီးတော့ သင်ဘယ်လိုလူလဲလို့ မမေးမိ၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ငါဘယ်လိုလူလဲလို့ အရင်မေးဖို့ မလိုဘူးလား။

(လိုပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာသရိသတ်၊ မိမိကိုယ်မိမိ ငါ်လူလေးမျိုးထဲမှာ ဘယ်လို လူဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတိမမူသင့်ဘူးလား။

(သတိမူသင့်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဦးပဉ္ဇင်းဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ငါဘယ်လိုလူ သတိမူ တရားတော်ပါဘုရား။

ကဲ–တရားအမည်ပေါ် သွားပြီလား။

(ပေါ်သွားပါပြီဘုရား။

တရားအမည် ပေါ်ပြီဆိုတော့ ဂေါ်ပြပေးမျာ။

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

၁။ ကိုယ်တိုင်တော့လှူ၊ သူများမှု လှူအောင် မနှိုးဆော်၊ ဥစ္စာပေါပြန်၊ အခြံရံ၊ ကင်းပြန် ဖြစ်ရာနော်။

၂။ သူများလှူရန်၊ နှိုးဆော်ပြန်၊ အမှန် ကိုယ်မလှူ၊ ခြံရံပေါများ ဥစ္စာကား၊ ရှား ပါး ဖြစ်ရာမူး

၃။ ကိုယ်လည်းမလှူ၊ သူများမှု လှူအောင် မနှိုးဆော်၊ ဥစ္စာ ခြံရံ၊ မရပြန်၊ အမှန် ဖြစ်ရာနော်၊

၄။ ကိုယ်တိုင်လည်းလှူ၊ သူများမှု လှူအောင် မြဲနှိုးဆော်၊ ဥစ္စာ ခြံရံ၊ ပေါများပြန်၊ အမှန် ဖြစ်ရာနော်။

* ငါဘယ်လိုလူ၊ သတိမူ၊ မှတ်ယူ တရားတော်။
* ရှင်တော်ဘုဒ္ဓ၊ ကဿပ၊ ဟောပြခဲ့တယ်နော်။
* ဒီနေ့ရာမှာ၊ နိဂုံးသွား ဟောကာ ပြီးပြီနော်။

မှတ်ချက်။ ဆွမ်းကပ်ပွဲတိုင်း အဓိကဟောပါ၊ မင်္ဂလာပွဲတိုင်း၊ မွေးနေ့ပွဲတိုင်း၊ အလှူပွဲတိုင်း၊ ပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ ပွဲမျိုးစုံ ဟောနိုင်ပါသည်။

* တရားအမည်ပေးရာ၌ သင်ဘယ်လိုလူ သတိမူ၊ နံပါတ်လေး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဖို့လို၊ နံပါတ်လေးလူ နည်းကိုယူ၊ အကောင်းဆုံးလူ နည်းကိုယူ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုမေး သူများမမေးနဲ့၊ မိမိကိုယ်ကို မေးဖို့ပုံ တရားတော် စသည်ဖြင့် မိမိကြိုက်ရာ အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

၁၇-၈-၉၆

၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင် ၁ ဆန်း [illegible]

ည [illegible]

ငါဘယ်လိုလူ သတိမူ တရားတော်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဥ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ ပဥ္စမပဏ္ဏာသက၊
ဆုမနဝဂ်၊ ဆဋ္ဌမသေနာပတိသုတ်ကိုတန်ဆောင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်

ဒီနေ့ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ဆင်ဖြူတောင်စာသင်တိုက်အတွင်းမှာ လာရောက်ပြီးတော့ ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ချီးမြှောက်အားပေးထောက်ပံ့ကြမယ့် ဒါယကာ, ဒါယိကာမတွေကို ဟောကြားမည့် တရားတော်က ''ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက်''တရားတော်ထဲ့။

ဘာတရားထဲ့လဲ။

(ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်ပါဘုရား။)

အေး–အဲဒီ ''ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက်''တရားတော်ကို မဟောကြားမီ ဒီတရားဒေသနာကို စေတနာဗလဝနဲ့ အသေအချာပြုပြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ တရားသခင်ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ တရားသံဃာ မြတ်ဆရာအပေါင်းကို တရားဟော တရားနာ ဒေးရန်ကွာအောင် ဆယ်ဖယောင်းလက် သွယ်ပြောင်းယှက်ပြီးတော့ ခေါင်းထက်တင်ကာ ရှိခိုးကြည်ညိုကြရအောင်တရားနာ–

ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ သဒ္ဓါစေရဉ္စ သုစေတသာ၊
ဝန္ဒာမိ ဝန္ဒနာမာန၊ ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ၊
ဒေတနသဗ္ဗဝဇ္ဇေန၊ သုခိတာ ဟောန္တု သာဓဝေါ၊

၁။ ဝန္ဒနာမာန ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ ရှိခိုးခြင်း, မြတ်နိုးခြင်း, ပူဇော်ခြင်း, ကောင်းစွာပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာအစစ် အဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ- သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပြတ်သားသိမြင်, ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊

၂။ စမ္ဘူ- ရှင်တော်ဘုရား၊ ဟောဖော်ကြွားသည့်၊ ဤသီဟသေနာပတိ သုတ္တန်တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ သံဃန္တ- သမ္မုတိ အရိယာ နှစ်ပြာအကောင်း သံဃာတော် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။

၄။ သူ့ာစေရန္တ- သွားနည်း, လာနည်း, စားသောက်နည်းနှင့် နေနည်း, ထိုင်နည်း, ဟောပြောနည်းကိုအပြီးကျန သင်ပေးကြသည့် များလှ အကောင်းကျေးဇူးရှင်ဆရာအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုမေဓာသာ- အမြဲနေ့ည စိတ်ထားလှပြင့် အဟံ- ဂုဏ်ပိုင်စုံရ ဂုဏ်နှုဟု မြတ်လှ ဆရာ ထေရ်မဟာတို့ သေချာ မှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဒာမိ- ရတနာသုံးပါး ဆရာများဂုဏ် အလုံးစုံကို ကြည်ညိုမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါ၏ဘုရား၊ ဓေဟနသာ့ဝနွေန ဤသို့နှုတ်သံ ဖော်ထုတ်ပြန်၍ ဟုတ်မှန်ရှာ ပြောဆိုလိုက်ရသော သစ္စာစကားကြောင့်၊ သာဓဝေါ ဝုဠ္ဌမြတ်စွာ သာသနာချစ်ခင် သာသနာမင်းသူ ရှင်လူ အပေါင်း၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ သုခိဘာ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြာ လိုဌစွာ ပြည့်ဝ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြ ကုန်သည်၊ ဟောဘွှာ-ယနေ့ကစ နိဗ္ဗာန်ရအောင် မချွင်ပိုင် ဖြစ် တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(သာဓု ... သာဓု ...၊ သာဓုပါဘုရား၊

အဲဒီလို တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားတွေရဲ့ ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ ရှိခိုးပြီးတော့ "ဝါန မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက်" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို စပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရ အောင် တရားနာ၊

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဝေသာလိယံ ဝိဟရတိ မဟာဝနေ ကူဋာ ဂါရသာလာယံ။

(အံ-ပါ-၂၊ ၃၂၊)

ဧကံ-တစ်ပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ-ဝေသာလီမြို့၏အနီး၌၊ မဟာဝနေ- မဟာဝုန်တော၌၊ ဝါ- ကြီးစွာသောတော၌၊ ကူဋာဂါရသာလာယံ- အထွတ်တပ်ဆင်ထားအပ်သော

ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ–သီတင်းသုံးရှင်ပျော် နေထိုင်တော်မူပါပေသတည်း။

(သာခု....သာခု....သာခုပါဘုရား။)

အခါတစ်ပါးမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဝေသာလီမြို့ရဲ့ အနီးနားက မဟာဝုန်တောကြီးထဲဝယ် အထွတ်တပ်ဆင် ထားအပ်တဲ့ ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါတယ်။

အထ ခေါ သီဟော သေနာပတိ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ သီဟော သေနာပတိ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ သက္ကာနုခေါ ဘန္တေ ဘဂဝါ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ဒါနဖလံ ပညာပေတုန္တိ။

အထခေါ– ထိုအခါ၌၊ သီဟောသေနာပတိ– သီဟ မည်သော စစ်သူကြီးသည်၊ ယေန– အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ– မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တေန- ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ ရောက်လာ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ- ရောက်လာ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ– မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ– ရှိသေစွာ ရှိခိုး ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ– သင့်လျော်သည့် တစ်ခုသော နေရာ၌၊ နိသီဒိ– ထိုင်နေပြီ၊ ဧကမန္တံ- သင့်လျော်သည့် တစ်ခုသော နေရာ၌၊ နိသိန္နောခေါ–ထိုင်နေပြီးသော၊ သီဟော သေနာပတိ– သီဟ မည်သော စစ်သူကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ– မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧတံ – ဤစကားကို၊ အဝေါစ–လျှောက်ထားပြီ၊ (ကိန္တိ- အဘယ်သို့၊ အဝေါစ-လျှောက်ထားသနည်းဟူမူ၊) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ- ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခံစားနိုင်သော၊ ဒါနဖလံ-အလှူဒါန၏ အကျိုးကို၊ ပညာပေတုံ-ဟောကြားသိစေခြင်းငှာ၊ သက္ကာနုခေါ-တတ်နိုင်ပါသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အဝေါစ – လျှောက်ထားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာခု....သာခု....သာခုပါဘုရား။)

ကူဋာဂါရသာလာ ကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့ ဘုရားရှိရာအရပ်ကို သီဟစစ်သူကြီး ရောက်လာကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးတော့ သင့်တော်တဲ့ နေရာတစ်ခုမှာ ထိုင်နေပါတယ်၊ သင့်တော်တဲ့

နေရာ တစ်ခုမှာ ထိုင်နေပြီးတော့ သီဟစစ်သူကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားကို ဒီလိုလျှောက်ထားလိုက်တယ်၊ ဘယ်လိုလျှောက်ထားသလဲဆိုတော့—

အရှင်ဘုရား မြတ်စွာဘုရားသည် ယခုဘဝမှာပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင် ခံစားနိုင်တဲ့ အလှူဒါနရဲ့အကျိုးကိုသိအောင် ဟောကြားနိုင်ပါမလား ဘုရားလို့ ဒီလိုစကားမျိုး လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

ဒါနပြုရတဲ့အထူးကြောင့် လက်တွေ့ကျကျ ယခုဘဝမှာပဲ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက်ပုံကိုသိချင်လို့ လျှောက်ထားတာနေ၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီလို သီဟစစ်သူကြီးက မေးလျှောက်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်က—

"သက္ကာ သီဟာ"တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ "သီဟ—သီဟ၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ- ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခံစားနိုင်သော၊ ဒါနဖလံ—အလှူဒါန၏ အကျိုးကို၊ ပညာပေတုံ—ဟောကြားသိစေခြင်းငှာ၊) သက္ကာ—တတ်နိုင်ပါ၏ "ဣတိ—ဤသို့၊ ဘဂဝါ—မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ—မိန့်တော်မူပြီ၊

သီဟ—ယခုဘဝမှာပဲ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခံစားနိုင်တဲ့ ဒါနအကျိုးကို ဟောကြားရန် တတ်နိုင်ပါတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြားတော်မူပါ တယ်၊

၁၊ ဒါယကော သီဟ ဒါနပတိ ဗဟုနော ဇနဿ ပိယော ဟောတိ၊ မနာပေါ၊ ယမ္ပိ သီဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ဗဟုနော ဇနဿ ပိယော ဟောတိ မနာပေါ ဣဒမ္ပိ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ဒါနဖလံ၊

သီဟ—သီဟ၊ ဒါယကော- ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ-အလှူ ရှင်သည်၊ ဗဟုနော—များစွာသော၊ ဇနဿ—လူအပေါင်း၏၊ ပိယော—လူ အပေါင်းသည်၊ ပိယော—ချစ်ခင်အပ်သူသည်၊ မနာပေါ—စိတ်နှလုံးကိုပွား စေတတ်သူသည်၊ ဝါ—မြတ်နိုးအပ်သူသည်၊ ဟောတိ—ဖြစ်၏၊

သီဟ—သီဟ၊ ဒါယကော—ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ—အလှူရှင် သည်၊ ဗဟုနော မျာ:စွာသော၊ ဇနဿ—လူအပေါင်း၏၊ ဝါ—လူအပေါင်း သည်၊ ပိယော—ချစ်ခင်အပ်သူသည်၊ မနာပေါ—မြတ်နိုးအပ်သူသည်၊ ယမ္ပိ— ဟောတိ – အကြောင်းဖြစ်၏၊ ဣဒမ္ပိ – ဤသို့များစွာသော လူအပေါင်း၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ—ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့ မြင်ခံစားနိုင်သော၊ ဒါနဖလံ—အလှူဒါန၏အကျိုးပါပေတည်း၊

သီဟ–ပေးလှူတဲ့ အလှူရှင်သည် များဒုလောသော လူအပေါင်း၏ ချစ်ခင် မြတ်နိုးမှုကို ခံစားရတာဟာ လက်တွေ့ တွေ့မြင်ခံစားရသဲ့ ချက်မှောက်အကျိုး ပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ကိုယ့်ကို ပေးတဲ့ လှူတဲ့ ကျွေးမွေးပြုစုတဲ့ သူကို မုန်းတယ်လို့ ပြောတာ ကြားဖူးကြသလား၊

(မကြားဘူးပါဘုရား၊)

သူတစ်ပါးက ကိုယ့်ကို ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးစေချင်ရင် ဘာလုပ်ရ မလဲဆိုရင် ပေးရကျွေးရ လှူဒါန်းရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ပေးတဲ့, ကျွေးသဲ့ လှူဒါန်းတဲ့ သူကို လူအများက မချစ်ခင်ကြ ဘူးလား၊

(ချစ်ခင်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

အေး အဲဒီချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးမှုကိုခံရတာဟာ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒါနပြုတဲ့ သူဟာ ခုဘဝမှာပဲ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုး ရောက်မှာလား၊ နောက်ဘဝကျမှ ကောင်းကျိုးရောက်မှာလား၊

(ခုဘဝမှာပဲ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးရောက်မှာပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့အမည်ပေးပြီး ဟောကြားနေတဲ့ တရားတော် အမည်က ဘာတဲ့လဲ၊

(ဒါန မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဒါနဟာ ခုပြု ခုချက်ခြင်း လက်ငင်း ချစ်ခင် မြတ်နိုးမှုကိုခံရတဲ့ တရား ဆိုတာ သဘောပေါက်ကြပြီလား၊

(သဘောပေါက်ကြပါပြီဘုရား၊)

သဘောပေါက်ကြပြီဆိုရင် ဒါနပြုရမှာလား၊ ဒါနပယ်ရမှာလား၊

(ဒါနပြုရမှာပါဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ဒါနပြုလှူ၊ မျှားလှူရှင်၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှာ၊
* ဒါနမျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်၊မှတ်လောက် လက်တွေ့ပါ၊
* ဒါနပြုက၊ ကောင်းကျိုးရ၊ မှတ်ကြ လက်တွေ့ပါ၊
* ချစ်ခင်စေလို၊ ဒါနကို၊ ပိုပိုပြုအစဉ်၊
* ဒါနမျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်၊ အံ့လောက်မျှားချစ်ခင်၊
* ရှင်တော်ဘုရား၊ သီဟအား၊ ဟောကြားပြသည်ပင်၊

ပေးသူ့ကျွေးသူ့ဒါနပြုသူကို တိရစ္ဆာန်များပင် ချစ်ခင်ကြတယ်နော်

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါ့ကြောင့်–

ဒါနံ သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ၊

ဒါနံ ယ ႏ သိ ဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ၊

ဒါနံ–ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ–အပြစ်မပါ အနှစ်ရှာ ပေး အချစ်ဆေးပါပေတည်းတဲ့၊

ဒါနဆိုတာ အပြစ်မပါတဲ့ အနှစ်သာရ အချစ်ဆေးတော်ကြီး ပါတဲ့၊ ဒါနဆိုတာ ဘာတဲ့လဲ၊

(အချစ်ဆေးပါဘုရား၊)

ပေးတဲ့ကျွေးတဲ့ပြုစုတဲ့သူကို အပြစ်တင်ပါ့မလား၊

(မတင်ပါဘူးဘုရား၊)

ဒါကြောင့် အပြစ်မပါ အပြစ်မတင်ရဲ့ အနှစ်အရသာလို့ ပြောတာ နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နောက်ပြီး စီးပွားဥစ္စာတွေထဲက အနှစ်သာရ ထုတ်ယူလိုက်ရင် ဒါန ပဲရတယ်၊ ဒါနပဲဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒါနကို အနှစ်လို့ဆိုတယ်၊

ဝိတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း ဒါနဆိုတာ အနှစ်အလုပ်လား၊ အပြစ်အလုပ်လား၊

(အနှစ်အလုပ်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ

* ဒါနဆိုတာ၊ ချစ်ဆေးပါ၊ သေချာသိရမည်၊

* ဒါနဆိုတာ၊ ချစ်ဆေးပါ၊ သိကာပြုရမည်၊

* ဒါနဆိုတာ အနှစ်ပါ သိကာပြုရမည်၊

* ဒါနပြုလျှင်၊ ပြစ်မဘင်၊ ချစ်ခင်ပိုကြသည်၊

မစ္ဆေရ-မပေးမလှူလို နှမြောဝန်တိုခြင်းသည်၊ ဒေါသနောသစ်-အပြုံးမပါ နှလုံးနာဘဲ့ အမုန်းမဟာဆေးတော်ကြီးပါပေတည်း၊

မပေး, မလှူခြင်း, နှမြောဝန်တိုခြင်းကတော့ အမုန်းဆေးပဲတဲ့၊

ဘာတဲ့ထဲ၊

(အမုန်းဆေးပါဘုရား)

မပေးမလှူတဲ့, နှမြောတဲ့သူကို ချစ်လို့ ရနိုင်ပါမလား၊

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

မပေးတဲ့, မကျွေးတဲ့သူများ တွေ့ရမြင်ရပြီဆိုရင် ပြုံးပြဖို့ မလွယ်ပါဘူး၊ အကယ်၍ လူမှုရေးအရ ပြုံးပြရစေဦးတော့ စိတ်ထဲက မပါနိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် အပြုံးမပါလို့ အနက်ပေးလိုက်တာပါပဲ၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒါနဆိုတာ အချစ်ဆေး, အပြုံးဆေး မစ္ဆေရဆိုတာ အမုန်းဆေးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါနဆိုတဲ့ အပြုံးဆေးကို ဆောင်ရမယ်၊ မစ္ဆေရဆိုတဲ့ အမုန်းဆေးကို ရှောင်ရမယ်၊

ကဲ-ခေတ်ဆန်းကဗျာလေး လိုက်ဆိုကြ-

* ဒါနဆိုတာ အချစ်ဆေး
သိကာပြုကြ မြန်မနှေး၊

* ဒါနဆိုတာ အပြုံးဆေး
သိကာပြုကြ မြန်မနှေး၊

* မစ္ဆေရဆိုတာ အမုန်းဆေး
သိကာရှောင်ကြ မြန်မနှေး၊

ဒါန် စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ယသဆိုသောသင့်-အခြံအရံ ကေန်များကြောင်း ဆေးစွမ်းကောင်းကြီးပါ ပေတည်း၊

စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းခြင်းဟာ အခြံအရံများကြောင်း အခြံအရံ ပေါ ကြောင်း ဆေးစွမ်းကောင်းကြီးပါတဲ့၊ ဒါကြောင့် ဒကာ,ဒကာမတွေ အခြံ အရံများချင်ရင်, ပေါများချင်ရင် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေး-

* အခြံအရံ၊ ပေါလိုပြန် အမှန်ပေးကမ်းပါ၊

* အခြံအရံ၊ ပေါဆေးမှန်၊ ကေန်ပေးကမ်းတာ၊

မစ္ဆေရ-မပေးလို, မလှူလို နှမြောဝန်တိုခြင်းသည်၊ က...သင်- အကျည်းတန်၊ အထီးကျန်မှု၊ ဆင်းရဲအံ့ ဆေးကြီးပါပေတည်း၊

နှမြောခြင်းကတော့ အထီးကျန်မှု ဆင်းရဲတဲ့ ဆေးပါပဲ၊ လူ့ဘဝမှာ အသိုင်းအဝိုင်း အခြံအရံပရိသတ် မရှိကြဘာဟာ တရားခံ ရှာလိုက်တော့ မစ္ဆေရကြောင့်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါနကြောင့် အခြံအရံပေါတယ် မစ္ဆေရကြောင့် အခြံအရံနည်းတယ်၊ အထီးကျန်မှု ဆင်းရဲတယ်၊ ဇလို မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါနနဲ့ မစ္ဆေရဟာဆန့်ကျင်ဘက်၊ ဒါနက ပေးချင်လှူချင် ကျွေးချင် တယ်၊ မစ္ဆေရက မပေးချင် မလှူချင် မကျွေးချင်ဘူး၊ ပေးချင် လှူချင် ကျွေး ချင်တော့ ပေါဘာ်ပေါ့၊ မပေးချင် မလှူချင် မကျွေးချင်တော့ ပဲ့တာပေါ့၊ ဒီတော့ ဒကာ, ဒကာမတွေကပေါချင်သလား၊ ပဲ့ချင်သလား၊

(ပေါချင်ပါတယ်ဘုရား၊)

ပေါချင်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲ၊

(ပေးရမှာပါဘုရား၊)

ပေးချင်ရင်၊

(ပေါမှာပါဘုရား၊)

ကဲ– ဦးပဉ္ဇင်းရဲ့ အမြဲတမ်းဟောပြောနေကျလက်သုံးဆောင်ပုဒ်လေး ညီညီညာညာလိုက်ဆိုကြ၊

* ပေးချင်ရင်ပေါ ပေါချင်ရင်ပေး၊
  ဒါနဆိုတာ မီယဆေး၊

* ကျွေးချင်ရင်ပေါ၊ ပေါချင်ရင်ကျွေး၊
  ဒါနဆိုတာ ပေါတဲ့ဆေး၊

* လှူချင်ရင်ပေါ၊ ပေါချင်ရင်လှူ၊
  ဒါနဆိုတာပေါဆေးဟူ၊

* ပေါချင်ရင်ပေးပါ၊
  ပေးချင်ရင်ပေါပါလိမ့်မယ်၊

* ပေါချင်ရင် ကျွေးပါ၊
  ကျွေးချင်ရင် ပေါပါလိမ့်မည်၊

* ပေါချင်ရင် လှူပါ၊
  လှူချင်ရင် ပေါပါလိမ့်မယ်၊

* မပေးချင်ရင် မပေါ မပေါချင်ရင်မပေးနဲ့၊
  မဆွေရဟာ မုန်းဆေးတဲ့၊

* မကျွေးချင်ရင်မပေါ၊ မပေါချင်ရင်မကျွေးနဲ့၊
  မဆွေရဟာ မွဲဆေးတဲ့၊

* မလှူချင်ရင်မပေါ၊ မပေါချင်ရင် မလှူနဲ့၊
  မဆွေရဟာ မွဲဆေးတဲ့၊

ဒါနရဲ့မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော်တော်လေးရှည်သွားပြီ၊ ဒီဂါထာလေးက တော်တော်ကောင်းလွန်းလို့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဟောပြနေတာပါ၊

ကဲ- အထီးကျန်လက်ာလေးလိုက်ဆိုကြ-

* မပေးလိုပြန်၊ အထီးကျန်၊ ကျည်းတန်မွဲဆေးပါ၊

* မမွဲလိုက၊ မဆွေရ၊ ရှောင်ကြမျှားသူငါ၊

ကဲ– ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးရပုံ အမှတ်(၂) တရားကို ဆက်ပြီးတော့ဟောကြားနာကြပါစို့-

၊ ပုန စ ရဲ သီဟ ဒါယက် ဒါနပတိ သခ္ခော သမ္ပုရိသာ ဘဇန္တိ၊ ယမ္မ သီဟ ဒါယက် ဒါနပတိ သခ္ခော သမ္ပုရိသာ ဘဇန္တိ၊ ဣဒမ္ပိ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ဒါနဖလံ၊

သီဟ-သီဟ၊ ပုနစ-နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ အခြားသော မျက်မှောက်ဒါန၏အကျိုးကို၊ (အဟံ- ငါဘုရားသည်၊ ဘာသိသာမိ- ဟော တော်မူဦးအံ့၊ ဒါယကံ- ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိံ အလှူရှင်ကို သန္တော-- ကိလေသာ ခပ်သိမ်းတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူကြကုန်သော၊ ဝါ- မလှုပ်ယှက်ငြိမ်သက်တော်မူကြပါပေကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ- ဘုရား စသောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဘဇန္တိ- ချဉ်းကပ်တော် မူကြကုန်၏၊ သီဟ-သီဟ၊ ဒါယကံ ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိံ- အလှူရှင်ကို သန္တော- ကိလေသာခပ်သိမ်းတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူကြကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ- ဘုရား စတောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယမ္ပိဘဇန္တိ- အကြင်ချဉ်းကပ်တော်မူကြ ကုန်၏၊ ဣဒမ္ပိ- ဤသို့သူတော်ကောင်းတို့ ချဉ်းကပ်တော်မူကြကုန်ခြင်းသည် လည်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိက-ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခံစားနိုင်သော၊ ဒါနဖလံ အလှူဒါန၏ အကျိုးပါပေတည်း၊

ဘုရားစတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ အလှူရှင်ရဲ့ထံကို ချဉ်းကပ်ရောက် လာခြင်းဟာ ဒါနရဲ့မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးပါပဲ၊

ကဲ-လင်္ကာလေးလိုက်ဆိုကြ-

* သူတော်ကောင်းမြတ်၊ မြဲချဉ်းကပ်၊ မပြတ် ရောက်လို့လာ၊

* ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက်၊ အံ့လောက် လက်တွေ့ပါ၊

၃၊ ပုန စ ပရံ သီဟ ဒါယကဿ ဒါနပတိနော ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ယမ္ပိ သီဟ ဒါယကဿ ဒါနပတိနော ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ဣဒမ္ပိ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ဒါနဖလံ၊

သီဟ-သီဟ၊ ပုနစ- နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ- အခြားသော မျက်မှောက် ဒါန၏ အကျိုးကို၊ (အဟံ- ငါဘုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ- ဟောတော်မူဦးအံ့၊) ဒါယကဿ- ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိနော- အလှူရှင်၏ ကလျာဏော ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ- ချီးမွမ်းအံ့ဩ ပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်၊ (ဝါ) ချီးမွမ်းအံ့ဩ ကျော်စော သံသည်၊ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ- ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွား၏၊ သီဟ- သီဟ၊ ဒါယကဿ ပေးလှူတတ်သော ဒါနပတိနော အလှူရှင်၏၊ ကလျာဏော- ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ- ချီးမွမ်းအံ့ဩ ကျော်စောသံသည်၊ ယမ္ပိ

အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ- အကြောင်းကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွား၏၊ ဣဒမိ- ဤသို့ချီးမွမ်းဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်းသည်လည်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခံစားနိုင်သော၊ ဒါနဖလံ-အလှူဒါန၏ အကျိုးပါပေတည်း၊

သီဟ၊ နောက်ထပ် တစ်မျိုး ဒါနရဲ့မျက်မှောက် အကျိုးကတော့ ပေးလှူတဲ့ အလှူရှင်ရဲ့ကောင်းတဲ့ဂုဏ်သတင်းတွေဟာမျံ့နှံ့သွားတယ်၊ အလှူရှင်ပဲလို့ ကောင်းကောင်းကြီးချီးမွမ်းခံရ ဂုဏ်ပြုခံရတယ်၊ ကောင်းဂုဏ်သတင်းတွေ ကျော်စောသွားခြင်းပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

သူများကောင်းစားအောင် ဒါနပြုပြီးတော့ အကျိုးဆောင်ပေးတဲ့သူမှာ မိမိကိုယ်တိုင် ဂုဏ်လုပ်နေစရာ ပကာသနပြုနေစရာမလိုပါဘူး၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အလှူရှင် ဒါနရှင်ဝဲလို့ အမျ်ားက အလိုလိုဂုဏ်ပြုချီးမွမ်း ဖော်ထုတ်ပေးမှု ခံရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* ကောင်းဂုဏ်သတင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊ လက်ငင်းကောင်းကျိုးပါ၊

* ဒါနမျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်၊ အံ့လောက် လက်တွေ့ပါ၊

ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုး ဘယ်နှစ်မျိုးပြီးသွားပြီဆ၊

(သုံးမျိုးပြီးသွားပါပြီဘုရား၊)

ကဲ ဆက်ပြီးတော့ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုး အမှတ်(၄)ကို ဟောကြ နာကြပါစို့၊

၄၊ ပုန စ ပရံ သီဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ယံ ယဒေဝ ပရိသံ ဥပသင်္ကမတိ ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ ယဒိ ဗြာဟ္မဏပရိသံ ယဒိ ဂဟပတိ ပရိသံ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ ဝိသာရဒေါ၊ ဥပသင်္ကမတိ အမင်္ကုဘူတော ယမ္ပိ သီဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ယံယဒေဝ ပရိသံ ဥပသင်္ကမတိ ယဒိခတ္တိယပရိသံ ယဒိဗြာဟ္မဏပရိသံ ယဒိ ဂဟပတိပရိသံ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ ဝိသာရဒေါ ဥပသင်္ကမတိ အမင်္ကုဘူတော၊ ဣဒမ္ပိ သန္ဒိဋ္ဌိကံ ဒါနဖလံ၊

သီဟ-သီဟ၊ ပုနစ-နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ-အခြားသော မျက်မှောက်ဒါန၏အကျိုးကို၊ (အဘ-င ါဘုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ-ဟော

တော်မူဦးအံ့၊) ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ-အလှူရှင်သည်၊ ယံယဒေဝပရိသံ-အကြင်အကြင်ပရိသတ်သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ-ဝင်ရောက်အံ့၊ ယဒိခတ္တိယပရိသံ-မင်းပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိဗြာဟ္မဏပရိသံ-ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိဂဟပတိပရိသံ-အိမ်ရှင် လူတန်းစားပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိသမဏပရိသံ-ရဟန်းပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊(ဥပသင်္ကမတိ-ဝင်ရောက်အံ့၊တံ တံ ပရိသံ-ထိုထိုပရိသတ်သို့) ဝိသာရဒေါ-ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိလျက်၊ အမင်္ကုဘူတော-အရှိန်အဝါ မနှိမ့်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်သူ မဟုတ်ဘဲ၊ ဝါ-အ[illegible]အဖြစ် ရောက်လျက်၊ ဝါ-မျက်နှာကြည်လင်ရွှင်ပျသူအဖြစ်သို့ရောက်လျက်၊ ဥပသင်္ကမတိ-ဝင်ရောက်နိုင်၏၊ သီဟ-သီဟ၊ ဒါယကော-ပေးလှူ[illegible] ဒါနပတိ-အလှူရှင်သည်၊ ယံယဒေဝပရိသံ-အကြင်အကြင်ပရိ[illegible] ဥပသင်္ကမတိ-ဝင်ရောက်အံ့၊ ယဒိ-ခတ္တိယပရိသံ-မင်းပရိသတ်သို့[illegible]ကောင်း၊ ယဒိဗြာဟ္မဏပရိသံ-ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း [illegible]ဂဟပတိပရိသံ-အိမ်ရှင်လူတန်းစား ပရိသတ်သို့ သော်လည်း[illegible]ကောင်း၊ ယဒိသမဏပရိသံ-ရဟန်း ပရိသတ်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ (ဥပသ[illegible]မတိ-ဝင်အံ့၊ တံ တံ ပရိသံ-ထိုထိုပရိသတ်သို့၊) ဝိသာရဒေါ-မကြောက်မ[illegible]ကြည်လင် ညက်ဖြင့်ရွှင်ပျ သောမနသာရှိလျက်၊ အမင်္ကုဘူတော [illegible]ကြည်လင် ရွှင်ပျသူ အဖြစ်သို့ ရောက်လျက် ယမ္ပိဥပသင်္ကမတိ-အ[illegible]နိုင်၏၊ ဣဒမ္ပိ-ဤသို့ ပရိသတ်လေးပါးအ[illegible]သို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့အရှိန်အဝါ[illegible] ဝင်ရောက်နိုင်ခြင်းသည်လည်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ-ယခုဘဝ၌[illegible] ကိုယ်တိုင် [illegible]နိုင်သော၊ ဒါနဖလံ-အလှူဒါန၏ အကျိုးပါပေတည်း၊

သီဟ-ပေးလှူတတ်တဲ့အလှူရှင်ဟာ မင်းပရိသတ်, ပုဏ္ဏားပရိသတ်, အိမ်ရှင်လူတန်းစားပရိသတ်, ရဟန်းပရိသတ်ဆိုတဲ့ ပရိသတ်လေးမျိုးထဲမှာ ဘယ်ပရိသတ်ထဲသို့မဆို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရွှင်ရွှင်ပျပျကြည်ကြည်လင်လင် ဂုဏ်ရှိရှိ အရှိန်အဝါရှိရှိ ဝင်ရောက်သွားလာနိုင်ခြင်းဟာ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးရောက်ခြင်းပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

မလှူတဲ့သူဟာ မဝင်ရဲမသွားရဲမလာရဲတာ၊ လှူတဲ့သူကတော့ ဘယ်လိုပရိသတ်ထဲပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကြည်ကြည်လင်လင် ဝင်ရဲ သွားရဲ လာရဲ၊ ဘယ်နှယ်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

* ပရိသတ်လေးပါး ဝင်ရောက်သွား၊ စိတ်ကား ရဲဝံ့တာ၊
* ဘယ်ပရိသတ်၊ မဆိုမှတ်၊ ဝင်လတ်ရဲဝံ့တာ၊
* ဒါနမျက်မှောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက် အံ့ယောက်လက်တွေ့ပါ၊

ကဲ-ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုး လေးမျိုးကို ပြန်ပြီးတော့ အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ကြရအောင်-

၁၊ လူအများ ချစ်မြတ်နိုးခံရခြင်း၊

၂၊ သူတော်ကောင်းများ အလှူရှင်ထံ ချဉ်းကပ် ရောက်လာခြင်း၊

၃၊ ကောင်းဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း၊

၄၊ ပရိသတ်လေးပါးထဲမှာ ဘယ်လိုပရိသတ်ထဲသို့မဆို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဝင်ရောက်နိုင်ခြင်းတို့ပါ၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးတွေဟာ ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့လဲ၊

(လေးမျိုးပါဘုရား၊)

ဒါနပြုရင် လက်တွေ့အကျိုးပေးတာလား နောက်မှ ပေးတာလား၊

(လက်တွေ့ အကျိုးပေးတာပါဘုရား၊)

ဒါနပြုတော့ လက်တွေ့ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးတွေ ဒါနပြုသူ အလှူရှင်ရဲ့ထံကို ရောက်မလာဘူးလား၊

(ရောက်လာပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဦးပဥ္စင်းဟောတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်ပါဘုရား၊

ကဲ-အကျဉ်းချုပ်လင်္ကာလေး လိုက်ဆိုကြ-

* ဒါနပြုလျှင်၊ ဒါနရှင်အား၊ အများချစ်ခင်၊
သူမြတ်ဝင်၍၊ ကောင်းအင်သတင်း၊ ကျော်စောခြင်းနှင့် ရဲတင်းပွဲလယ်၊ ဝင်ရဲဖွယ်၊ လေးသွယ်မျက်မှောက်ကျိုး၊

ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေက မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ အတိုင်း အရှင်ဘုရား ဟောကြားလို့ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုး ရောက်ပုံကိုတော့ သိရပါပြီ၊ တမလွန်လောက နောက်

ဘဝမှာကော ဒါနဟာ ကောင်းကျိုး မရနိုင်ဘူးလားဘုရားလို့ မေးစရာ မလိုဘူးလား။

(မေးစရာ ရှိပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ ဒါနရဲ့ ပာမလွန်လောက နောက်ဘဝမှာလည်း ကောင်းကျိုး ရောက်ပုံကို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြပါစို့-

> ၅။ ပုန စ ပရံ ဒိဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ယမ္ပိ သီဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဣဒံ သမ္ပရာယိကံ ဒါနဖလံ။

သီဟ-သီဟ၊ ပုနစ-နောက်ထပ် တစ်ဖန်လည်း၊အ ရုံ အခြားသော နောက်ဘဝ ဒါန၏အကျိုးကို (အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ကာသိဿာမိ-ဟော တော်မူဦးအံ့၊) ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ-အလှူရှင်သည်၊ ကာယဿ - ဥပါဒိန္န ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-ပျက်စီးခြင်း တည်းဟူသော၊ မရဏာ သေသည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ သုဂတိ-ချမ်းသာသုခ အဝဂါ၏ မုချ စင်စစ် ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ (ဝါ)ကောင်းသော လားရာ မှန်ဧကန်စင်စစ် ကေန် ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂ-ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံတို့ဖြင့် လွန်စွာ မြင့်မြတ်သော၊ လောကံ-နတ်ပြည်သို့၊ဥပပဇ္ဇတိ လားရောက်ရ၏၊ သီဟ-သီဟ၊ ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ-အလှူရှင်သည်၊ ကာယဿ-ဥပါဒိန္န ကိုယ် ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ ပျက်စီးခြင်း တည်းဟူသော၊ မရဏာ-သေသည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ သုဂတိ-ချမ်းသာသုခ အဝဂါ၏ မုချစင်စစ် ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂ-ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံတို့ဖြင့် လွန်စွာမြင့်မြတ်သော၊ လောကံ-နတ်ပြည်သို့၊ ယံ့ဥပပဇ္ဇတိ အကြင်လားရောက်ရ၏၊ ဣဒံ-ဤသို့ နတ်ပြည် လားရောက်ရခြင်းသည်၊ သမ္ပရာယိကံ-ပာမလွန်လောက နောက်ဘဝ၌ ဖြစ် သော၊ ဒါနဖလံ အလှူဒါန၏ အကျိုးပါပေတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-ကရုဏာရှေသား မေတ္တာအားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု ...သာဓု ..သာဓုပါဘုရား။)

သီဟ၊ နောက်ထပ် ဒါနရဲ့ အကျိုးကတော့ ပေးလှူတတ်တဲ့ အလှူ ရှင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပျက်စီး သေဆုံးသွားတဲ့ နောက်အခါမှာ ချမ်းသာ သုခပြည့်စုံလှတဲ့ ကောင်းသော လားရာဖြစ်တဲ့ ရူပါရုံ အစရှိတဲ့ အာရုံတွေ

ဖြင့် အလွန်မြင့်မြတ်ကဲ့ နတ်ပြည်လောက ဘုံဘဝကိုလားရောက်ရခြင်းပါပဲ-လို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာသရိသတ်၊ ဒါနပြုတဲ့ အလှူရှင်ဟာ မသေရခင် နေရစဉ်မှာ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုး လေးမျိုး ရပြီးတော့ သေဆုံးတဲ့ နောက်မှာလည်း နတ်ပြည်လောက ဘုံဘဝကို ရောက်ရတဲ့ အကျိုးတစ်ပါး ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါနပြုတဲ့ အလှူရှင်မှာ ယခုဘဝ၊ နောက်ဘဝ၊ ဘဝနှစ်မျိုးလုံးမှာ ကောင်းကျိုးတွေ ရရှိတယ်ဆိုတော့ ဒါန မပြုသင့်ဘူးလားတရားနာ။

(ပြုသင့်ပါတယ်ဘုရား။)

ခု နောင်ဘဝ ကောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းကောင်းကျိုး လုပ်ငန်းမြတ်ဟာ ဘာတရားပါလိမ့်။

(ဒါနတရားပါဘုရား။)

ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်ကို ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်၊ သေပြီးတဲ့နောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားတော်၊ သေပြီးတဲ့ နောက် နတ်ပြည်ရောက် တရားတော် ခု နောင်ဘဝ ကောင်းကျိုးရတရား တော် စသည်ဖြင့် တရားအမည် အမျိုးမျိုးပေးပြီး ဟောကြားလို့ ရတယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* သေပြီးတဲ့နောက်၊ နတ်ပြည်ရောက်၊ အံ့လောက်ကောင်းကျိုးပါ။
* နတ်ပြည်ရောက်ချင်၊ ဒါနပင်၊ လှူရှင် ပြုရမှာ။

ကဲ- ဘုရားရှင်ရဲ့ ဟောကြားတော်မူချက်တွေ နာယူပြီးတော့ သီဟ သေနာပတိရဲ့ လျှောက်ထားချက်ကို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြပါစို့ တရားနာ။

ဝေံ ဝုတ္တေ သီဟော သေနာပတိ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ "ယာနိမာနိ ဘန္တေ ဘဂဝတာ စတ္တာရိ သန္ဒိဋ္ဌိကာနိ ဒါနဖလာနိ အက္ခာတာနိ၊ နာဟံ့တ္တ ဘဂဝတော သဒ္ဓါယ ဂစ္ဆာမိ၊ အဟံ ပေတာနိ ဇာနာမိ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ- မြတ်စွာဘုရားက မိန့်ကြား ဟောပြအပ်သည်ရှိသော်၊ သီဟော သီဟမည်သော၊ သေနာပတိ စစ်သူကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ- လျှောက်ပြီ၊ (ကိန္တိ- အဘယ်သို့၊ အဝေါစ- လျှောက်သနည်းဟူမူ၊) ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာရိ လေးမျိုးကုန်သော၊ သန္ဒိဋ္ဌိကာနိ- ယခုဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင် ခံစားနိုင်ကုန်သော၊ ယာနိ ဣမာနိ ဒါနဖလာနိ- အကြင် အလှူဒါန၏ အကျိုးတို့ကို၊ အက္ခာတာနိ-ဟောကြားတော်မူအပ်ပါကုန်ပြီ၊ အဟံ- သီဟမည်ခေါ် တပည့်တော်သည်၊ ဧတ္ထ- ဤသန္ဒိဋ္ဌိကဒါနဖလလေးမျိုးတို့၌၊ ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓါယ- ယုံကြည်စိတ်ချမှုဖြင့်သာ၊ နဂစ္ဆာမိ- လိုက်ပါသည် လာရောက်သည် မဟုတ်ပါ၊ ဝါ-သိနားလည် ရသည်မဟုတ်ပါ၊ (တစ်နည်း- ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ- စကားတော်ကို၊ သဒ္ဓါယ ယုံကြည်စိတ်ချမှုဖြင့်သာ၊ နဂစ္ဆာမိ- သိနားလည်ရသည်မဟုတ်ပါ၊) အဟမ္ပိ-တပည့်တော်သည်လည်း၊ တာနိ-ဤသန္ဒိဋ္ဌိကဒါနဖလတို့ကို၊ ဇာနာမိ သိပါ၏။

မြတ်စွာဘုရားက ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုးလေးပါး တမလွန်အကျိုးတစ်ပါး ဟောကြားပြီးတဲ့အခါမှာ သီဟစစ်သူကြီးက ''မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒါနရဲ့မျက်မှောက်အကျိုးလေးမျိုးတို့ကိုဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေကုန်ပြီ၊ အဲဒီ လေးမျိုးတို့၌ တပည့်တော် မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်စိတ်ချမှုနဲ့သာ သိနားလည်ရတာ မဟုတ်ပါ၊ တပည့်တော်လည်း ဒါနရဲ့မျက်မှောက်ကောင်းကျိုးရောက်ပုံ လေးမျိုးတို့ကို သိပါတယ် ဘုရား'' လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

ဆက်ပြီးတော့လျှောက်ထားပုံက-

အဟံ ဘန္တေ ဒါယကော ဒါနပတိ ဗဟုနော ဇနဿ ပိယော မနာပေါ၊ အဟံဘန္တေ ဒါယကော ဒါနပတိ မံ သန္တော သပ္ပုရိသာ ဘဇန္တိ၊ အဟံဘန္တေ ဒါယကော ဒါနပတိ မယှံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂတော သီဟော သေနာပတိ ဒါယကော ကာရကော သံဃုပဋ္ဌာကော'' တိ၊ အဟံ ဘန္တေ ဒါယကော ဒါနပတိ ယံယဒေဝ ပရိသံ ဥပသင်္ကမာမိ ယဒိ ခတ္တိယ ပရိသံ ယဒိ ဗြာဟ္မဏပရိသံ ယဒိ ဂဟပတိပရိသံ ယဒိ သမဏ ပရိသံ၊ ဝိသာရဒေါ ဥပသင်္ကမာမိ အမင်္ကုဘူတော။

၁။ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား၊ အဟံ တပည့်တော်သည်၊ ဒါယကော- ပေးလှူတတ်သော။ ဒါနပတိ- အလှူရှင်သည်၊ ဗဟုနော- ဖြစ်ပါ၏၊ တသွား-

ထို့ကြောင့်၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်) ဗဟုနော- များစွာသော၊ ဇနအာ-လူအပေါင်း၏၊ ပီယော- ချစ်ခင်အပ်သူသည်၊ မနာပေါ- မြတ်နိုးအပ်သူသည်၊ (အမှိ-ဖြစ်ပါ၏၊)

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ပေးလှူတတ်တဲ့ အလှူရှင် ဖြစ်တဲ့ အတွက် တပည့်တော်ဟာ လူများစွာရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုခံရပါတယ် ဘုရား။

၂။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ- တပည့်တော်သည်၊ ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ- အလှူရှင်သည်၊ (အမှိ- ဖြစ်ပါ၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊) မံ- တပည့်တော်ကို၊ သန္တော- ကိလေသာ ခပ်သိမ်းတို့ကို၊ ငြိမ်းစေတော်မူကြကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ- ဘုရားစတောင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဘဇန္တိ- ချဉ်းကပ်တော်မူကြပါကုန်၏။

အရှင်ဘုရား အလှူရှင်ဖြစ်တဲ့ တပည့်တော်ရဲ့အထံသို့ သူတော်ကောင်းတွေ ချဉ်းကပ်ကြပါတယ်ဘုရား။

၃။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ- တပည့်တော်သည်၊ ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ- အလှူရှင်သည်၊ (အမှိ-ဖြစ်ပါ၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်) မယှံ- တပည့်တော်၏၊ ကလျာဏော ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ- ကောင်းဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းသည်၊ အဗ္ဘုဂ္ဂတော-ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍တက်သွားပါပြီ၊ (ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂတော- ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍တက်သွားပါသနည်းဟူမူ၊) သီဟောသေနာပတိ သီဟစစ်သူကြီးသည်၊ ဒါယကော- ပေးလှူတတ်သူပေတည်း၊ ကာရကော- ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုတတ်သူပေတည်း၊ သံဃုပဋ္ဌာကော- သံဃာတော်၏ အလုပ်အကျွေးပေတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂတော- ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွားပါပြီ။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ပေးလှူတတ်တဲ့ အလှူရှင် ဖြစ်တဲ့ အတွက် တပည့်တော်ရဲ့ ကောင်းဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းဟာ ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွားပါပြီဘုရား၊ ဘယ်လိုကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွားသလဲ ဆိုတော့ ''သီဟစစ်သူကြီးဟာ ပေးလှူတတ်သူ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုတတ်သူ ဖြစ်တယ်၊ သံဃာရဲ့အလုပ်အကျွေးဖြစ်တယ်'' ဆိုတဲ့ ကောင်းဂုဏ်သတင်းတွေ ကျော်လွှမ်းပျံ့နှံ့၍ တက်သွားပါတယ်ဘုရား။

၄။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ - တပည့်တော်သည်၊ ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ အလှူရှင်သည်၊ (အမှိ-ဖြစ်ပါ၏၊ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ အဟံ - တပည့်တော်သည်၊) ယံယံ ဒေဝပရိသံ အကြင်အကြင်

ပရိသတ်သို့၊ ဥပသင်္ကမာပိ-ဝင်ရောက်အံ့၊ ယဒိခတ္တိယပရိသံ မင်းပရိသတ်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိဗြာဟ္မဏပရိသံ-ပုဏ္ဏားပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိဂဟပတိပရိသံ-အိမ်ရှင်လူတန်းစားပရိသတ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယဒိ သမဏပရိသံ- ရဟန်းပရိသတ်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမာမိ-ဝင်ရောက်အံ့၊ (တံတံပရိသံ - ယိုထို ပရိသတ်သို့၊) ဝိသာရဒေါ-ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိလျက်၊အမက်ုဘူတော အရှိန်အဝါရှိသူအဖြစ် ရောက်လျက်၊ ဥပသင်္ကမာမိ ဝင်ရောက်နိုင်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား၊တပည့်တော်သည် ပေးလှူတတ်သူအရှင်ဖြစ်သည့်အတွက် မင်း, ပုဏ္ဏား, အိမ်ရှင်လူတန်းစား, ရဟန်းဆိုတဲ့ ပရိသတ် လေးမျိုးထဲမှာ ဘယ်ပရိသတ်ထဲမဆို ရဲရဲပံ့ဝံ့ အရှိန်အဝါရှိရှိ ဂုဏ်ရှိရှိ ဝင်ရောက် နိုင်ပါ တယ်ဘုရား။

ယာနိ မာနိ ဘန္တေ ဘဂဝတာ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနိ သန္ဒိဋ္ဌိကာနိ ဒါနဖလာနိ အက္ခာတာနိ၊ နာဟံ တေ ဘဂဝတော သဒ္ဓါယ ဂစ္ဆာမိ အဟံပေတာနိ ဇာနာမိ။

''မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒါနရဲ့ မျက်မှောက် အကျိုး လေးမျိုး တို့ကို ဟောကြားတော် မူအပ်ပါပေကုန်ပြီ၊ အဲဒီ လေးမျိုးတို့၌ တပည့်တော်သည် မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်စိတ်ချမှုနဲ့သာ သိနားလည်ရတာ မဟုတ်ပါ၊ တပည့်တော်လည်း အဲဒီ ဒါနရဲ့ မျက်မှောက်အကျိုး လေးမျိုး တို့ကို သိပါတယ်ဘုရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊

ဆက်ပြီး လျှောက်ထားပုံက

ယဉ္စ ခေါ မံ ဘန္တေ ဘဂဝါ ဧဝမာဟ ''ဒါယကော သီဟ ဒါနပတိ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတီ''တိ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ စ-တပည့်တော် မသိသော အကျိုးတရားကား၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ-အကြင်အကျိုးတရားကို၊ မံ-တပည့်တော် ကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ (ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊ အာဟ-မိန့်တော် မူသနည်းဟူမူ)သီဟ-သီဟ၊ ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ဒါနပတိ-အလှူ ရှင်သည်၊ ကာယဿ ဥပါဒိန္နခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ - ပျက်စီးခြင်းတည်းဟူ သော၊ မရဏာ-သေသည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ သုဂတိံ ချမ်းသာသုခအာဝဝ ၏ မုချစင်စစ် ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ-ရူပါရုံ အစရှိသော အာရုံတို့ဖြင့် လွန် စွာမြင့်မြတ်သော၊ လောကံ-နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-လားရောက်ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အာဟ-မိန့်တော်မူ၏။)

တောတံ နဇာနာမိ ဧတ္ထစ ပနာဟံ ဘဂဝတော ဂစ္ဆာမိ သဒ္ဓါယ ဂစ္ဆာမိတိ။

တေ-သေပြီးသည့်နောက် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်ရခြင်း ဟူသော ဤအကျိုးတရားကို အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ နဇာနာမိ-မသိပါ၊ ဧတ္ထစ ပန-ဤအကျိုးတရား၌ကား အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၌၊ သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်စိတ်ချရမှုဖြင့်သာ၊ ဂစ္ဆာမိ-သိနားလည်ရပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အဝေါစ-လျှောက်ပြီ။)

အရှင်ဘုရား၊ အလှူရှင်သေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်ရတယ် ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားကိုတော့ တပည့်တော် မသိပါ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားမှ သိနားလည်ရပါတယ်ဘုရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

ဧဝမေတံ သီဟ ဧဝမေတံ သီဟ ဒါယကော ဒါနပတိ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတီတိ။

သီဟ-သီဟ၊ တေ-သေပြီးသည့်နောက် နတ်ပြည်လားရောက်ရခြင်း ဟူသော အကျိုးတရားသည်၊ ဧဝံ-ဤ ငါမိန့်သည့်အတိုင်း အမှန်ပေတည်း။ (နောက်တစ်ပုဒ်အနက်တူ

ဒါယကော-ပေးလှူတတ်သော၊ ဒါနပတိ-အလှူရှင်သည် ကာယဿ-ဥပါဒိန္နကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ- ပျက်စီးခြင်းဟူသော၊ မရဏာ-သေသည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌ သုဂတိံ-ချမ်းသာသုခ အဝဝ၏ မုချစင်စစ် ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ-ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံတို့ဖြင့် လွန်စွာမြင့်မြတ်သော၊ လောကံ-နတ်ပြည်သို့ ဥပပဇ္ဇတိ-လားရောက်ရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ (အဝေါစ-ကရုဏာ ရှေ့ထား မေတ္တာအားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။)

(သာဓု....' သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။

ဘုရားရှင်က သီဟ သေပြီးတဲ့နောက် နတ်ပြည်ရောက်ရတယ်ဆိုတာ ငါမိန့်တဲ့အတိုင်း အမှန်ပဲလို့ ဟောကြား မိန့်ကြားလိုက်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒိခန္ဓာကိုယ်ကြီး သေပြီးရင် နတ်ပြည်မရောက်ချင်ဘူးလား။

(ရောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား။)

နတ်ပြည်ရောက်ချင်ရင် ဒါနပြုဖို့ မမေ့နဲ့၊ ဝါနမယယ်နဲ့နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ ဒီတရားဓဟာလိုက်တာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြီးသွားပါပြီ၊ အကျဉ်းချုပ်ဂါထာတွေပဲ ကျန်တော့တယ်၊ အဲဒီဂါထာတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ မပြောတော့ဘူး၊ ပြောစရာလည်း မလိုတော့ပါဘူး ဘာ့ကြောင့်ပဲဆိုတော့ ရှေ့ပါဠိတော်တွေနဲ့ အကုန်ပြောပြီးခဲ့လို့ပါပဲ၊

၁။ ဒဒံ ပိယော ဟောတိ ဘဇန္တိ နံ ဗဟူ၊
ကိတ္တိဉ္စ ပပ္ပေါတိ ယသောစ ဝဍ္ဎတိ၊
အမင်္ကုဘူတော ပရိသံ ဝိဂါဟတိ၊
ဝိသာရဒေါ ဟောတိ နရော အမစ္ဆရီ၊

ဒဒံ-ဒဒန္တော-ပေးလှူသောသူသည်၊ ပိယော-လူအများ၏ ချစ်ခင်အပ်သူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဗဟူ-ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းအများတို့သည်၊ နံ-စေတနာဖြူဖွေး အလှူပေးတဲ့ထိုသူကို၊ ဘဇန္တိ-အမြဲနေ့ည ချဉ်းကပ်ကြကုန်၏၊ (သော-စေတနာဖြူဖွေး အလှူပေးတဲ့ ထိုအလှူသူဌေးသည်) ကိတ္တိံစ-မှန်ဖွာမယွင်း ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ပပ္ပောတိ-ရောက်၏၊

(တဿ-ထိုစေတနာဖြူဖွေး အလှူပေးသောသူမှာ၊) ယသောစ-အမှုန်များမြတ် အခြံအရံပရိသတ်သည်လည်း၊ ဝဍ္ဎတိ-တစ်နေ့တစ်ခြား ဒီရေအလားသို့ မမှားမသွေ တိုးပွားနေ၏၊ အမစ္ဆရီ-နှမြောတွန့်တိုမှု မရှိသော၊ နရော-စေတနာဖြူဖွေး အလှူပေးသောသူသည်၊ အမင်္ကုဘူတော-အရှိန်အဝါစင်စစ် ရှိသူအဖြစ်ရောက်လျက်၊ ပရိသံ-ပရိသတ်ဝေးပါးသို့၊ ဝိဂါဟတိ-ဝင်ရောက်နိုင်၏၊ ဝိသာရဒေါ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ရဲဝံ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊

၂။ တသ္မာ ဟိ ဒါနာနိ ဒဒန္တိ၊
ဝိနေယျ မစ္ဆေရမလံ သုခေသိနော၊
တေ ဒီဃရတ္တံ တိဒိဝေ ပတိဋ္ဌိတာ၊
ဒေဝါနံ သဟဗျဂတာ ရမန္တိ တေ၊

တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ သုခေသိနော-ချမ်းသာသုခ အဂ္ဂကို နေ့ညအစုံ မျှော်မှီးကြကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ-မှန်ရာမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ မစ္ဆေရမလံ-နှမြောတွန့်တို မပေးလိုသေး မစ္ဆေရဆိုတဲ့ အညစ်အကြေးကို၊

ဝိနေယျ-မှန်စွာနေ့လည် ပယ်ဖျော်ကြကုန်၍၊ ဒါနံ-လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ အ[illegible] တို့ကို၊ ဒ[illegible]-ဆေးကုနာဖြေဖွေး အာ[illegible]ပေးကြကုန်၏ တေ-ယ်ပေးလှူသည့် ပညာရှိတို့သည်၊ ဒီဃရတ္တံ-ရှည်မြင့်စွာမှတ် နေ့ညဥ့်ပတ်လုံး၊ တိဝိဝေ-ရှုပါရုံအစ ကောင်းမွန်လှသည့် ထက်နတ်ပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-တည်နေကြရကုန်၏၊ တေ-ထိုပေးလှူသည့် ပညာရှိတို့သည်၊ ခေဝါနံ-နတ်တို့၏၊ သဟဗျဂတာ-[illegible] အယှဉ်မျှသည့် ဖြစ်ဖက် အဖော်သဟဲ[illegible]အဖြစ်သို့ ရောက်ဘော်မူကြကုန်လျက်၊ ရမန္တိ-ပျော်တာပြုံးပြုံး မော်မဆုံးဘဲ နှလုံး ခုန်ခုန် ပျော်မွေ့ကြကုန်၏။

၃။ ကတာဝကာသာ ကတကုသလာ ဥတော စုတာ၊

သယံ ပဘာ အနုဝိစရန္တိ နန္ဒနံ။

တော တတ္ထ နန္ဒန္တိ ရမန္တိ မောဒရေ၊

သမပ္ပိတာ ကာမဂုဏေဟိ ပဉ္စဟိ၊

ကတွာန ဝါကျံ အသိတဿ တာဒိနော၊

ရမန္တိ သဂ္ဂေ သုဂတဿ သာဝကာတိ။

ကတာဝကာသာ - ပြုအပ်ပြီးသော နတ်ပြည် ဖြစ်ခွင့် ရကြောင်း ကောင်းမှုကံရှိကြကုန်သော၊ ကတကုသလာ-ပြုအပ်[illegible]သော ကုသိုလ်ရှိကြကုန်သော၊ (တေ-ထိုဒါနရှင်ခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့သည်၊) [illegible]တော-ဤ လူ့ဘဝမှ စုတာ-ရွှေလျောစုတေ သေလွန်ကြကုန်သည်၊ (သမာနာ-ဖြစ်ကုန် လသော်၊) သယံပဘာ-ကိုယ်ပိုင်ဖိမိ အရောင်အဝါရှိကြကုန်လျက် နန္ဒနံ-နှစ်သက်စရာ ကောင်းလှပါသည့် မှန်[illegible]အစဉ် နန္ဒဝန်ခေါ် ဥယျာဉ် တော်ကို၊ အနုဝိစရန္တိ-ပျော်တပြုံးပြုံး မော်မဆုံးကာ [illegible]ည့်လည်သွား လာ[illegible]ကုန်၏၊ တေ-ထိုဒါနရှင်ခေါ် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့သည်၊ [illegible]ကာမ ဂုဏေဟိ-[illegible]းမျိုးအစုံ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သမ[illegible]တာ- ကောင်း[illegible]မပြတ် ဆိုက်ရောက်အပ်ကုန်လျက်၊ တတ္ထ-ပိုမပြောပြီ [illegible]နတ်ပြည်၌ နန္ဒန္တိ-နှစ် သက်ကြည်နူး ဘဝင်မြူးခုန် နေကြရကုန်၏ ရမ[illegible]-ပျော်မွေ့နေကြရ ကုန်၏ မောဒရေ-မောဒန္တိ-ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်နေကြရကုန်၏၊ သုဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ-တပည့်အပေါင်း သူ[illegible]ကောင်းတို့သည်၊ အသိတ[illegible]-ဘဏှာ အနှောင် အဖွဲ့ ရှိတော် မမူသော၊ [illegible]-[illegible]ကောင်း ဆိုးနှစ်တန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်မရှိ မြတ်တာဒိဂုဏ် ပြည့်စုံ တော်မူသော၊ (ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏) ဝါကျံ-ဟောပိန့်တော်း မြတ်တရားကို၊ ကတွာန-နေ့နေ့ညည လိုက်နာကျင့်သုံးကြခြင်းကြောင့် သဂ္ဂေ-ရှုပါရုံအစ မွန်မြတ်လှသည့် ထက်နတ်ပြည်၌၊ ရမန္တိ-ပျော်မွေ့ကြရ

ကုန်၏ ဟူတဲ့—ဤသို့ •(အဝေါစ--ကောင်းစွာမသေ ဟောကြားတော်မူ လိုက်ပါပေသတည်း။)

(သာဓု..., သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ။ဆွမ်း သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးအလှူပွဲကိုး ဓမ္မနေ့ပွဲ မင်္ဂလာပွဲ၊ အိမ်သစ်တက်ပွဲ၊ စားအောင်သံဃာ ရက်ပြုပူဇော်ပွဲ ဘုရားအနေကဇာတင်ပွဲ၊ ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပွဲ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်ရပူဇော်ပွဲ၊ ဝါဆိုပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ စသော အလှူ ဒါနပြုပွဲတိုင်း ပွဲမျိုးစုံဟောကြားနိုင်ပါသည်။

တရား အမည် ပေးရာ၌—

* မျက်မှောက်ဘဝ ကောင်းကျိုးရ၊
* ယခုဘဝကောင်းကျိုးရ၊
* ခုနောင်ဘဝ ကောင်းကျိုးရ၊
* သေပြီးတဲ့နောက်ကောင်းကျိုးရောက်၊
* သေပြီးတဲ့နောက် နတ်ပြည့်ရောက်၊
* အပြုံးဆေးနဲ့ အမုန်းဆေး၊
* အပြုံးဆေးကိုဆောင်, အမုန်းဆေးကိုရှောင်၊
* အပြုံးဆေးက ဒါန, အမုန်းဆေးက မစ္ဆေရ၊
* ဒါနကပေါ်ဆေး, မစ္ဆေရက မွဲဆေး၊
* ပေါ်ဆေး မွဲဆေး ကိုယ်တိုင်ရွေးပါ၊
* ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ် (အပြုံးလမ်းအမုန်းလမ်း)၊
* အပြုံးလမ်းကိုလျှောက်၊ အမုန်းလမ်းကိုဝေါက်၊
* အပြုံးကိုဆောင်၍ အမုန်းကိုရှောင်ပါ၊
* အပြုံးကိုတွဲ၍ အမုန်းကိုခွဲပါ၊
* အပြုံးကိုချစ်၍ အမုန်းကိုပြစ်ပါ၊
* အပြုံးကိုယူ၍ အမုန်းကိုဖယ်ပါ၊
* အပြုံးကိုခင်၍ အမုန်းကိုနှင်ပါ၊

* အပြုံးတံတားကိုခင်း၍ အမုန်းတံတားကိုရှင်းပါ၊
* အပြုံးကိုခင်း၍ အမုန်းကိုရှင်းပါ၊
* အပြုံးတရားကိုဆောင်၍ အမုန်းတရားကိုရှောင်ပါ၊

စသည်ဖြင့် မိမိနှစ်သက်သလို အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

သီဟဠသေနာပတိသုတ် အဋ္ဌကထာ ကောက်နုတ်ချက်

ဒါနပတိတိ ယံ ဒါနံ ဒေတိ၊ တဿ ပတိ ဟုတွာ ဒေတိ၊ န ဒါသော, နသဟာယော၊

၁၊ ယောဟိ အတ္တနာ မဓုရံ ဘုဉ္ဇတိ၊ ပရေသံ အမဓုရံ ဒေတိ၊ သော ဒါနသင်္ခါတဿ ဒေယျဓမ္မဿ ဒါသော ဟုတွာ ဒေတိ၊

၂၊ ယော ယံ အတ္တနာ ဘုဉ္ဇတိ၊ တဒေဝ ဒေတိ၊ သော သဟာယော ဟုတွာ ဒေတိ၊

၃၊ ယော ပန အတ္တနာ ယေနကေနစိ ယာပေတိ၊ ပရေသံ မဓုရံ ဒေတိ၊ သော ပတိဇေဋ္ဌကော သာမိ ဟုတွာ ဒေတိ၊

တာဒိသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ''ဒါနပတီ''တိ၊

(အံ-ဋ္ဌ- ၃၊ ၂၀၊)

ဋီကာကောက်နုတ်ချက်

၁၊ ယော အတ္တနာ ပဏီတံ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ ပရေသံ နိဟီနံ ဒေတိ၊ သော ဒါနဒါသော နာမ တန္နိမိတ္တံ နိဟီနဘာဝါပတ္တိတော၊

၂၊ ယော ယာဒိသံ အတ္တနာ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ တာဒိသမေဝ ပရေသံ ဒေတိ၊ သော ဒါနသဟာယော နာမ တန္နိမိတ္တံ ဟီနာဓိက ဘာဝဝိဝဇ္ဇနေန သဒိသဘာဝါပတ္တိ တော၊

၃၊ ယော အတ္တနာ နိဟီနံ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ ပရေသံ ပဏီတံ ဒေတိ၊ သော ဒါနပတိ နာမ တန္နိမိတ္တံသေဋ္ဌဘာဝါပတ္တိတော၊

(အံဋီကာ-၃၊ ၁၇၊)

ဒါနမျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရောက် တရားဟောဉ် ပြီး၏

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ ပဉ္စမပဏ္ဏာသက၊
သုမနဝဂ်၊ ကာလဒါနသုတ်ကို တန်ဆောင်ဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းပေါ့ တရားတော်

ကဲ- ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းပါ ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ပြေးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်၊

ပဉ္စိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကာလဒါနာနိ၊

ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ကာလဒါနာနိ– ပေးလှူသင့်သော အချိန်အခါ၌ ပေးလှူခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ- ဤငါးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊

ချစ်သားရဟန်းတို့ ပေးလှူသင့်တဲ့အချိန်အခါမှာ ပေးလှူခြင်းတွေဟာ ငါးမျိုးရှိတယ်၊

ကတမာနိပဉ္စ– အာဂန္တုကဿ ဒါနံ ဒေတိ၊ ဂမိကဿ ဒါနံ ဒေတိ၊ ဂိလာနဿ ဒါနံ ဒေတိ၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ ဒါနံ ဒေတိ၊ ယာနိတာနိ နဝသဿာနိ နဝဖလာနိ၊ တာနိ ပဌမံ သီလဝန္တေသု ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စကာလဒါနာနီတိ၊

(အံ-ပါ- ၂၊ ၃၅။)

ပဉ္စ–ငါးမျိုးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ အဘယ်ငါးမည်းဟူမူ၊ အာဂန္တုကဿ- ဧည့်သည်အား၊ ဒါနံ– အလှူကို၊ (လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို) ဒေတိ– ပေးလှူ၏၊

ငါးမျိုးဆိုတာ ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁၊ အာဂန္တုကဧည့်သည် မိမိ အိမ်, ကျောင်း ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ အဲဒီဧည့်သည်အား ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက် လှူဒါန်းပေးကမ်းရမယ်တဲ့၊

အဲဒီလို အာဂန္တု ဧည့်သည်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ လှူဒါန်းတာကို အာဂန္တုကဒါနလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ဘာဒါနတဲ့လဲ။

(အာဂန္တုကဒါနပါဘုရား။)

တချို့က အာဂန္တု ဧည့်သည် ရောက်လာရင် ကျွေးရ, ပေးရတော့မှာပဲ ကုန်တော့မှာပဲလို့ တွေးပြီး မျက်နှာ မသာမယာ ဖြစ်တတ်ကြတယ်၊ အမှန်ကတော့ အဲဒီလိုမဖြစ်သင့်ပါဘူး၊ အာဂန္တု ဧည့်သည်ဆိုတာ အမြဲလာပြီး နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ခါတစ်လေကြုံလို့ ဝင်လာတာ၊ တစ်ခါတလေ ကိစ္စရှိလို့ လာတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အော် အာဂန္တုဧည့်သည်ဆိုတာ ကျွေးမွေးပြုစုလှူဒါန်းရဖို့ခဲယဉ်းတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကောင်းထားကာ ဝမ်းသာအားရစွာ ကျွေးမွေးပြုစုလှူဒါန်းပေးကမ်းသင့်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လက်ာလေးလိုက်ဆိုကြ၊

၁။ ဧည့်သည်ရောက်လာ၊ ပေးလှူတာ၊ ကာလဒါနခေါ်။

၂။ ဂမိကဿ–ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ–အလှူကို၊ ဒေတိ–ပေးလှူ၏။

ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်အား လှူဒါန်းတာကို ဂမိကဒါနလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ဒီဒါနလည်း တကယ်လုပ်သင့်တဲ့ ဒါနပါပဲ။

ဒီနေ့ တရားဟောနေတဲ့ ဦးပဉ္ဇင်းတို့ တရားနာနေတဲ့ ဒကာ,ဒကာမတို့ဟာ သံသရာခရီးသွား ပုဂ္ဂိုလ်တွေနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သံသရာ ခရီးသွားသူတွေ အချင်းချင်း ခဏလေး တွေ့ကြုံရခိုက်မှာ ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ နေရာက အားပေးရမယ်၊ ကူညီရမယ် ရိုင်းပင်းရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အားပေးကူညီတဲ့နေရာမှာသဲ ကိုယ်က ကိုယ်အားနဲ့ တတ်နိုင်ရင် ကိုယ်အားနဲ့, ဉာဏ်အားနဲ့ တတ်နိုင်ရင် ဉာဏ်အားနဲ့, နှုတ်အားနဲ့တတ်နိုင်ရင် နှုတ်အားနဲ့ကူညီရမယ်၊ အားပေးရမယ်၊ စောင့်ရှောက်ရမယ်ပေါ့ ဒါကိုပင် မြန်မာတွေရဲ့ နှုတ်ဖျားမှာ "ကိုယ်၏ စောင့်မခြင်း၊ နှုတ်၏ စောင့်မခြင်း" လို့ ရေပန်းစားကာ ပြောဆိုနေကြတာ မဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကိုယ်နဲ့ကြည့်တာက ကာယကံမေတ္တာ, နှုတ်နဲ့ကြည့်တာက ဝစီကံ မေတ္တာ,စိတ်နဲ့ကြည့်တာက မနောကံမေတ္တာလို့ ခေါ်တယ်။

ဒီတော့တရားနာပရိသတ် ကိုယ်က ကိုယ်အား,နှုတ်အားနဲ့မကြည့်နိုင်ဘူး ဆိုရင် စိတ်အားနဲ့ ကြည့်လိုက်ပါ၊ စိတ်အားနဲ့ဘယ်လိုကြည့်ရမလဲ ဆိုတော့ သံသရာခရီးသွားလာနေကြသူတွေအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြာ ကျန်းမာ ချမ်း သာကြပါစေ၊ ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ခပင်း ကင်းရှင်း ကြပါစေ၊ ဘေးခပ်သိမ်း, ရန်ခပ်သိမ်း, စိုးရိမ်ခပ်သိမ်း, ပူပန်ခပ်သိမ်း, ကြောင့်ကြခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးနိုင်ကြပါစေ လို့ ကြံစည်ကာ အမြဲတစေ မေတ္တာတရား ပို့လွှတ်ပေးနေတာဟာ စိတ် အားနဲ့ ကြည့်ခြင်းပါပဲ၊ အဲဒီလို စိတ်အားနဲ့ (မနောကံ မေတ္တာနဲ့) ကြည့်ရ မယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သံသရာခရီးသွား ပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်း ခဏ တာမျှ တွေ့ကြုံကြတဲ့ အခါမှာ ဒီမေတ္တာသုံးပါး နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲ သွင်းထည့်ထားပြီးတော့ ကြည့် စောင့်ရှောက် ပေးကမ်း လှူဒါန်း နိုင်ကြရ မယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းရမှာလား၊ မေတ္တာကင်းရ မှာလား။

(မေတ္တာသွင်းရမှာပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့။

(ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းပါ တရားတော်ပါဘုရား။)

ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်အချင်းချင်း ပေးကမ်းလှူဒါန်းနိုင်တဲ့ ဒါနသဘော ဟာ မေတ္တာရှိလို့ပါ၊ မေတ္တာမရှိရင် မေတ္တာမပါရင် ဒါနလုပ်ငန်း အောင်မြင်ပါ့မလား။

(မအောင်မြင်ပါဘူးဘုရား။)

ကာယကံမေတ္တာ, ဝစီကံမေတ္တာ, မနောကံမေတ္တာ ဆိုတဲ့ မေတ္တာ သုံးပါး နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲထည့်ထားပြီးတော့ ခရီးသွားချင်း ညှိရင်း

အစ်ကို မောင်လိုနှမချစ်ခင်မြတ်နိုးကြကာ ''ခရီးသွားချင်း မေတ္တာမကင်းကြ ပါနဲ့''လို့ မှာတမ်းပြုခဲ့ပါတယ် တရားနာ။

ဒီနေရာအတိုင်း တရားအမည်ပေးမယ်ဆိုရင် 'မေတ္တာသုံးပါး နှလုံး ထားပါ၊ မေတ္တာသုံးပါး အမြဲထားပါ၊ မေတ္တာတံခါး ဖွင့်၍ ထားပါ၊ မေတ္တာတံခါး ပိတ်မထားပါနဲ့၊ ခရီးသွားချင်း မေတ္တာမကင်းပါနဲ့' လို့ ဒီတရားအမည်ကို နှစ်သက်သလို ပေးလို့ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ခရီးသွားမှာ၊ ပေးလှူတာ၊ ကာလဒါနခေါ်။
* ခရီးသွားချင်း၊ မေတ္တာသွင်း၊ ရိုင်းပင်းကူညီနော်။
* ခရီးသွားချင်း၊ မေတ္တာသွင်း၊ မကင်းမေတ္တာနော်။
* ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ မေတ္တာသုံး၊ ရွှင်ပြုံးကူညီနော်။
* မေတ္တာသုံးပါး၊ နှလုံးသား၊ ထည့်ထားအမြဲနော်။
* မေတ္တာတံခါး၊ ပိတ်မထား၊ ဖွင့်ထားကြပါနော်။
* ခရီးသွားချင်း၊ မေတ္တာသွင်း၊ မကင်းကူညီနော်။
* မေတ္တာရှိမှ၊ ပေးလို့ရ၊ ကာလဒါနနော်။
* ဘဝတစ်ကွေ့၊ ခဏတွေ့၊ မမေ့ကူညီနော်။
* ခရီးသွားချင်း၊ ညီကိုရင်း၊ စိတ်သွင်းထားကြနော်။
* ခရီးသွားချင်း၊ မောင်နှမရင်း၊ စိတ်သွင်းထားကြနော်။
* ခရီးသွားချင်း၊ မေတ္တာသွင်း၊ ကောင်းခြင်းတရားတော်။
* နာသိကျင့်ပြန်၊ ကောင်းကျိုးမှန် အမြန်ရမယ်နော်။

မေတ္တာဆိတာ သတ္တဝါတွေအတွက် ကောင်းကျိုးထွက်အောင် ကူညီဆောင်ရွက်တဲ့ တရားပါပဲ၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကူညီတဲ့တရား၊ ဘာ တရားထဲ့လဲ။

(ကူညီတဲ့တရားပါဘုရား။)

အဲဒီ 'ကူညီ'' ဆိုတဲ့ မြန်မာ စကားလုံးလေး နှစ်လုံးကို သေသေ ချာချာ စဉ်းစားပြောင်းပြန်ပြီးတော့ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။

ကူရင် ညီတယ်၊ ညီရင် ကူတယ် ဝိလိုမဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ကူညီတာကို၊ မေတ္တာဆို၊ တိုတိုမှတ်သားပါ၊
* ကူရင်ညီတယ်၊ ညီရင်ကူယ်၊ တကယ်ကူမှာပါ၊
* မေတ္တာတရား၊ သဘောသွား၊ မှတ်သားစွဲမြဲစွာ၊
* မေတ္တာတရား၊ မရှိပြား၊ မှတ်သားမညီပါ၊
* မေတ္တာတရား၊ မရှိပြား၊ မှတ်သား မကူပါ၊
* ကူညီချင်အောင်, ခုရောနောင်၊ မေတ္တာဆောင်ထားပါ၊

ကဲ နံပါတ်သုံး ဒါန ဆက်ဟောကြ နာကြပါစို့-

၃၊ ဂိလာနဿ–မကျန်းမာသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ – အလှူကို၊ ဒေဟိ–ပေးလှူ၏၊

ရောဂါဝေဒနာတွေ စွဲကပ်နေတဲ့ မကျန်းမမာ မချမ်းမသာဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အား ကျန်းမာချမ်းသာပါစေဆိုတဲ့ မေတ္တာတရားအမြဲထားပြီးတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းစေထဲ့ ဆေးဝါးတွေ၊ ခတ်စာတွေပေးလှူရမယ်၊

ကဲ–လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဂိလာနမှာ၊ ပေးလှူတာ၊ ကာလဒါနခေါ်၊
* ဂိလာနအား၊ မေတ္တာထား၊ ဆေးဝါးပေးလှူနော်။
* ဂိလာနအား၊ မေတ္တာထား၊ အစားပေးလှူနော်၊
* ကျန်းမာရေးတွေ၊ ကောင်းပါစေ၊ ဆုတွေဘောင်းပေးနော်၊

ကဲ– ဒါန စာယ်နှစ်ချိုးပြီးသွားပြီလဲ၊

(သုံးမျိုးပါဘုရား၊)

နံပါတ်လေး ဒါနဆက်ကြပါစို့-

၄၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားရာ ချိန်အခါ၌၊ ဒါနံ–အလှူကို၊ ဒေဟိ· ပေးလှူ၏၊

ရခဲတဲ့ ထမင်းရှိရာအခါ၊ ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားတဲ့အခါမှာ ပေးလှူရမယ်၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပေးလှူတဲ့အခါမှာပေါများတဲ့ အချိန်မှာ လှူရမှာလား၊ ရှားပါးတဲ့အချိန်မှာ လှူရမှာလား၊

(ရှားပါးတဲ့အချိန်မှာလှူရမှာပါဘုရား၊)

(အေး- ဟုတ်ပြီ၊ အဝတ်အစား ရှားပါးတဲ့ သူတွေရဲ့ အပေါ်မှာ မေတ္တာတရား အပြည့်အဝ ထားပြီးတော့ အဝတ်အစားတွေ ပေးလှူရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- လက်ကလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* အစာရှားရာ၊ ပေးလှူတာ၊ ကာလဒါနခေါ်။
* အစာရှားပါး၊ မေတ္တာထား၊ များများပေးလှူနော်။

ကဲ-ပဥ္စမကာလဒါန ဆက်ကြပါစို့။-

၅၊ ယာနိတာနိနဝသဿာနိ- အကြင် ဦးဦးဖျားဖျား ဖြစ်ပေါ်လာသော ကောက်စပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဝါ)အကြင်ကောက်ဦးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာနိတာနိ နဝဖလာနိ-အကြင်သစ်သီးခြံမှ ဦးဦးဖျားဖျား ဖြစ်ပေါ်လာသော သစ်သီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဝါ) အကြင်သစ်သီးဦး တို့သည်လည်းကောင်း၊ (သန္တိ-ရှိကုန်၏၊) တာနိ-ထိုကောက်ဦး, သစ်သီး ဦးတို့ကို၊ ပဌမံ- မိမိမစားမီ ရှေးဦးစွာ၊ သီလဝန္တေသု- သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ- တည်စေ၏၊ (ဝါ)လှူဒါန်း၏။

ကောက်ဦးတွေပေါ်လာတဲ့အခါ, သစ်သီးဦးတွေ ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ မိမိမစားမီ ရှေးဦးစွာ သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူရမယ်၊ သီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှေးဦးစွာလှူပြီးမှစားရမယ်လို့ အဋ္ဌကထာမှာဖွင့်ပြပါတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ လှူပြီးမှစားရမှာလား၊ စားပြီးမှ လှူရမှာလား။
(လှူပြီးမှ စားရမှာပါဘုရား။)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ ဒီ ပဥ္စမကာလဒါနက လှူနည်းနဲ့ စားနည်းကို လှူတတ်အောင်, စားတတ်အောင် ဖွင့်ပြထားတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပဌမံ သီလဝန္တေသု ဒတွာ ပစ္ဆာ အတ္တနာ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊

(အံ ၄ ၃၊ ၂၁၊)

ကဲ-လက်ကလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ကောက်စပါးဦး၊ သစ်သီးဦး၊ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျားနော်။
* သီလဝန္တ၊ လှူဒါန်းကြ၊ ကာလဒါနခေါ်။

* ဦးဦးဖျားဖျား၊ ထူးထူးခြား၊ မစားမီလှူနော်၊
* သီလဝန္တ၊ လှူပြီးမှ၊ စားရမှာတဲ့နော်၊

လှူတဲ့အခါမှာ သီလရှိတဲ့ ခရီးသွား၊ သီလမရှိတဲ့ ခရီးသွားရယ်လို့ ခရီးသွားနှစ်မျိုးကိုကွဲပြားအောင် ခွဲခြားပြီးတော့ သီလရှိတဲ့ ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်ပြီး မေတ္တာတရားအမြဲထားကာ ပေးလှူရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

သီလရှိတဲ့ ခရီးသွားပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူဒါန်းပြီးတော့ လှူသူမှာ အကျိုးကြီးမှာမဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* သီလရှိသူ၊ မရှိသူ၊ နှစ်လူခရီးသွား၊
* သီလရှိသူ၊ ရွေးချယ်လှူ၊ လှူသူအကျိုးများ.
* အကျိုးများအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနစ်ခု ရွေးချယ်ထား၊
* ပေးလှူသင့်ရာ၊ အချိန်အခါ၊ ငါးပြာကာလများ၊
* ကာလဒါန၊ သုတ္တန်လှ၊ ဟောပြမြတ်ဘုရား၊

ကဲ–ကာလဒါန ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့လဲ၊

(ငါးမျိုးပါဘုရား၊)

ကဲ–အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ကြရအောင်–

၁၊ ဧည့်သည်အားလှူခြင်း၊
၂၊ ခရီးသွားအားလှူခြင်း၊
၃၊ ဂိလာနအားလှူခြင်း၊
၄၊ အစာရှားရာလှူခြင်း(အစာရှားသူအား လှူခြင်း၊)
၅၊ ကောက်ဦး၊ သစ်ဦးလှူခြင်းတို့ပါပဲ၊

အဲဒီလို လှူတဲ့အခါမှာ ''ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်း'' ပြီးတော့ လှူတတ်ကြပါစေ၊ အချိန်အခါကိုကြည့်ပြီး လှူတတ်ကြပါစေ၊ ရွေးချယ်ပြီး လှူတတ်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ဦးပဉ္ဇင်းသည် ''ခရီးသွားချင်း မေတ္တာ

သွင်းပါ''"ခရီးသွားချင်း မေတ္တာမကင်းပါနဲ့"ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောခဲ့ ပြောခဲ့ပါတယ် တရားနာ။

ကဲ-အကျဉ်းချုပ်လင်္ကာလေး လိုက်ဆိုကြ—

* ညှေ့သည်တစ်ပါး၊ ခရီးသွားနှင့်၊ နာဖျားသောသူ၊
ရှားရာလှူ၊ ထပ်လှူအဦးပေါ်၊
ကာလဒါန၊ ကျိုငါး၀၊ ဗုဒ္ဓဟောမြွက်ဖော်။

ဘိက္ခုဝေ ရဟန်းတို့၊ ကာလဒါနာဒိ—ပေးလှူသင့်ရာ၊ ချိန်အခါ၌ မှန်စွာမယွင်း ပေးလှူခြင်းတို့သည်၊ ဣမ ပဉ္စ ခေါ ပဉ္စ—ကျိုငါးမျိုးတို့ ပါပေ တည်း၊ ဣတိ—ဤသို့ (အဝေါစ-ကောင်းစွာသေချ ဟောကြားတော်မူလိုက် ပါပေသတည်း။)

(သာဓု…၊ သာဓု… သာဓုပါဘုရား။)

ကဲ-နေ ျ်ဆုံး အကျဉ်းချုပ် ဂါထာတွေ ကျန်သေးတယ်၊ ပါဠိ အနက် ရွတ်ဆိုကြည့်ပြီးတော့ တရားသိမ်းကြပါစို့။

၁။ ကာလေန ဒဒန္တိ သပ္ပညာ၊ ဝဒညူ ဝီတမစ္ဆရာ၊
ကာလေန ဒိန္နံ အရိယေသု၊ ဥဇုဘူတေသု တာဒိသု၊
ဝိပ္ပသန္နမနာ တဿ၊ ဝိပုလာ ဟောတိ ဒက္ခိဏာ။

ဝဒညူ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားကိုသိနားလည်ကုန်သော ဝီတမစ္ဆရာ-ကင်းသော ဝန်တိုမှုရှိကုန်သော သပ္ပညာ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာလေ-ပေးလှူခြင်းငှာ သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဒဒန္တိ—ပေးလှူကြကုန်၏၊ ယေန-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယေသု ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော မကြကုန်သော၊ ဥဇုဘူတေသု-စိတ်မာတ်သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ်ကြ ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော၊ တာဒိသု ကောင်းဆိုးနှစ်ခု တန်းတူ ရှုတော်မူကြသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ (ဝါ ကောင်းဆိုး နှစ်တန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်မရှိ တာဒိဂုဏ် ပြည့်စုံတော်မူကြသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါ)ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိပ္ပသန္နမနာ-ဝိပ္ပသန္နမနေန—အလွန် ကြည်လင်သောစိတ် ဖြင့်၊ ကာလေန—ပေးလှူခြင်းငှာ သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဒါန် အလှူကို၊ ဒိန္နံ - ပေးလှူအပ်ပြီ၊ တဿ ထိုပေးလှူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒက္ခိဏာ – ဒါန

ကုသိုလ်စေတနာသည် ဝိပုလာ အကျိုးကရေးအားဖြင့် ပြည့်ဝ ကြီးမားပြားသည်၊ ဟောတတ်-ဖြစ်၏၊

၂၊ ယေ တတ္ထ အနုမောဒန္တိ၊ ဝေယျာဝစ္စံ ကရောန္တိ ဝါ၊
န တေန ဒက္ခိဏာ ဦနာ၊ တေပိ ပုညဿ ဘာဂိနော၊

ယေ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုအလှူဒါနကိစ္စ၌၊ အနုမောဒန္တိ ဝါ-ဝမ်းမြောက်မှုလည်း ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ-ကိုယ်ကာယဖြင့် ကူညီဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ ဝါ-ပြုလုပ်မှုလည်း ပြုလုပ်ကြကုန်၏၊ တေန-ထိုသို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဝေယျာဝစ္စ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဒက္ခိဏာ-ဒါနကုသိုလ်သည်၊ ဦနာ-ယုတ်လျော့ သွားသည် န-မဟုတ်၊ တေပိ-ထိုဝမ်းမြောက်သူ၊ ဝေယျာဝစ္စပြုသူတို့သည်လည်း ပုညဿ-ကောင်းမှုကုသိုလ်၏၊ ဘာဂိနော အဖို့ဝေစု ရရှိသူတို့ပေတည်း၊

ဒီဂါထာက အလှူဒါနကိစ္စ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း, ဝေယျာဝစ္စပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ဒါနကုသိုလ် မယုတ်လျော့ပုံနှင့် ဝမ်းမြောက်သူ, ဝေယျာဝစ္စပြုသူတို့မှာလည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်အဖို့ ဝေစုရကြောင်းပြဘယ်၊

၃၊ တသ္မာ ဒဒေ အပ္ပဋိဝါနစိတ္တော၊ ယတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ပလံ၊
ပုညာနိ ပရလောကသ္မိံ၊ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ၊

တသ္မာ ထိုသို့ဒါနကုသိုလ်၏ ဝိပုလဖြစ်ခြင်း အဖို့ဝေစုရခြင်းကြောင့်၊ ယတ္ထ-အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝါ-အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ဒိန္နံ-ပေးလှူကြောင်းစေတနာသည်၊ မဟပ္ပလံ-များသောအကျိုးရှိ၏၊ (တတ္ထ-ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌ ဝါ-ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား) အပ္ပဋိဝါနစိတ္တော-တွန့်ဆုတ်သောစိတ်မရှိဘဲ၊ ဒဒေ-စေတနာဖွေးဖွေး အရေးယူ၍ပေးလှူရာ၏၊ ပုညာနိ-ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့သည်၊ ပရလောကသ္မိံ တမလွန်လောက နောင်ဘဝ၌၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ-ထောက်တည် မှီခိုရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-ကောင်းမွန်စွာမသွေ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု၊ ...သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ဒီဂါထာက အကျိုးကြီးမည့် အကျိုးများမည့် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ရွေးချယ်ပြီး တွန့်ဆုတ်သော စိတ်မရှိဘဲ လှူရမယ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု

တွေဟာ နောက်ဘဝမှာ သတ္တဝါတွေအတွက် ထောက်တည်မှီခိုရာ ဖြစ်ကြ တယ်လို့ ဖော်ပြပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ဒီနေ့ကုသိုလ်ပြုကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေ၊ ယနေ့ကစ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ရမည့် ဘဝတိုင်အောင် ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာစွာနဲ့ မှီခိုအားထားရတဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေကို ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြပါစေ သောရယ်လို့ ညီညီညညာ စုပေါင်း၍ ညီညီညာညာ ကြည်ကြည်သာသာ ဆုတောင်းလိုက်ကြကုန်ရာသတည်း။

(သာဓု....။သာဓု....။သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ။ဧည့်သည်နှင့် ခရီးသွားတို့အား ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ဆေး, စားဖွယ်, သောက်ဖွယ်၊ လာနအား ဆွမ်း, ဆေး, အဖျော် ယမကာ၊ ဝတ်မွတ်ခေါင်းပါးသူတို့အား အဝတ်အစား၊ သီလ ရှိသူတို့အား ကောက်စပါးဦး, သစ်သီးဦး လှူဒါန်းပွဲတိုင်း၊ ဝဆို၊ ကထိန်၊ မွေးနေ့၊ မင်္ဂလာဆောင် အိမ်သစ် တိုက်သစ် ဖွင့်ပွဲ စသော ကာလဒါနပွဲတိုင်း ပွဲမျိုးစုံဟောပါ။

* တရား အမည် ပေးရာ၌ "အချိန် ငါးဖြာ ပေးလှူပါ၊ ကာလဒါန လှူဒါန်းကြ ပေးလှူသင့်ရာ အချိန်ဝါးဖြာ၊ မေတ္တာတံခါး သောခတ်မထားပါနဲ့" စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြား နိုင်ပါသည်။

၂၀-၀-၉၆
ည- (၆) နာရီ ၁း-မိနစ်

ခရီးသွားချင်း မေတ္တာသွင်းပါ တရားတော် ပြီး၏

ဓမ္မကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ မလစက်၊
လုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကစသည့်ကို တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား ပြောကြားတော်မူသော

နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း တရားတော်

ဒီတရားဒေသနာတော်ကို မဟောကြားမီ တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ဘုရား, တရား, သံဃာ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားတွေရဲ့ ဂုဏ်ကို အာရုံပြုပြီးတော့ ကဗျာလင်္ကာလေးနဲ့ ရှိခိုးကြရအောင် တရားနာ၊ အားလုံး ညီညီညာညာ ကဗျာလင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

- မြတ်စွာဘုရား၊ ဂုဏ်ကိုးပါး၊ လေးစားရှိခိုးပါ၏၊
- * တရားတော်များ၊ ဂုဏ်ခြောက်ပါး၊ လေးစားရှိခိုးပါ၏၊
- * သံဃာတော်များ၊ ဂုဏ်ကိုးပါး၊ လေးစားရှိခိုးပါ၏၊
- * ဆရာသမား၊ ဂုဏ်အများ၊ လေးစားရှိခိုးပါ၏၊
- * မိဘနှစ်ပါး၊ ကျေးဇူးများ၊ ကြီးမားသတိရပါ၏၊
- * ဗုဒ္ဓဘုရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၊ ဆန်းပြားထွေလာ၊ ပြော, ပြုတာ၊ ကြံတာ အောင်ပါစေ၊
- * ဓမ္မတရား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၊ ဆန်းပြားထွေလာ၊ ပြော, ပြုတာ၊ ကြံတာအောင်ပါစေ၊
- * သံဃာတော်များ၊ စွမ်းပကားကြောင့်၊ ဆန်းပြားထွေလာ၊ ပြော, ပြုတာ၊ ကြံတာ အောင်ပါစေ၊
- * ဆရာသမား၊ စွမ်းပကားကြောင့်၊ ဆန်းပြားထွေလာ၊ ပြော, ပြုတာ၊ ကြံတာ အောင်ပါစေ၊
- * မိဘနှစ်ပါး၊ စွမ်းပကားကြောင့်၊ ဆန်းပြားထွေလာ၊ ပြော, ပြုတာ၊ ကြံတာ အောင်ပါစေ၊

ကဲ–ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားများရဲ့ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု ရှိခိုးပြီး မိဘတွေကိုပါ ကျေးဇူးများပုံ သတိရပုံတွေ ထည့်သွင်းပြောကြားကာ အနန္တ ငါးပါး စွမ်းပကားကြောင့် ဆန်းပြားကောင်းမွန်တဲ့ လောက, သာသနာ အရာရာတွက် ပြောတာ ပြုတာ ကြံစည်ဆောင်ရွက်တာတွေ အားလုံးအောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်ကြပါစေလို့ သစ္စာပြု ဆုတောင်းပြီး သကာလ ဒီနေ့ ဟောမည့် ''နောက်ဆုံး ရဟန်း, နောက်ဆုံးပန်း'' တရားတော်ကို စပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင် တရားနာ–

> အာကာသေတိ ဣခံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ကုသိနာရာယံ ဥပဝတ္တနေ မလ္လာနံ သာလဝနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန မဉ္စကေ နိပန္နော သုဘဒ္ဒ ပရိဗ္ဗာဇကံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ၊

(ဓမ္မဝဋ္ဌ ၂၊ ၂၃၉။)

အာကာသေတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ– အာကာသေဟူသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ (ဝါ) အာကာသေအစရှိသော ဂါထာတော်ကိုဘန်ဆာ ဆင်ထားတဲ့ ဤ 'နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း' ခေါ် တရားဒေသနာ တော်ကို၊ သတ္ထာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုသိနာရာယံ- ကုသိနာရုံပြည်၌၊ ဥပဝတ္တနေ- အကွေ့၌ မလ္လာနံ- မလ္လာမင်းတို့၏ သာလဝနေ အင်ကြင်းပင်ပေ အင်ကြင်းဟော၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနမဉ္စကေ- ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအပ် ညောင်စောင်းမြတ်၌၊ နိပန္နော-လျောင်းစက်တော်မူစဉ်၊ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကံ- သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကို အာရဗ္ဘ- အကြောင်းပြု၍ ကထေသိ- ကျေညာခရွှေသား မေဟ္တာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း၊

(သာဓု ...၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

အာကာသေအစရှိတဲ့ ဂါထာတော်နဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ဒီတရား ဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကုသိနာရုံပြည် အကွေ့၊ မလ္လာ မင်းတွေရဲ့ အင်ကြင်းပင်တွေ တကယ် ပေါလှတဲ့ အင်ကြင်း တောထဲက ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့် ညောင်စောင်း ပေါ်မှာ လျောင်းစက် နေတော်မူစဉ် သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်၊

> သောဘဒ္ဒ ကိရ အတီတေ ကနိဋ္ဌဘာတာ ဇေကသို့သဿ နာဠဍိကံ အဂ္ဂဒါနံ ဒေန္တေ ဒါနံ ဒါတုံ အနိစ္ဆန္တော ပြုသက္ကိုက္ကာ အာသာနေ အဒါသိ၊

ကိရ–ကြားရသည်ကား (ကြားဖူးသည်ကား) သော ထိုသုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည်၊ အတီတေ- လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ကနိဋ္ဌဘာတရံ[၁]– ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည်၊ ကေသို သဿေ- တစ်ကြိမ်စိုက်ပျိုးသော၊စပါး၌ (တစ်ကြိမ်စပါးလုပ်ရာ၌) နဝဂ္ဂ္ဂတ္တံ- ကိုးကြိမ် အဂ္ဂဒါနံ- အဦးအဖျား ဟူသောအလှူကို ဒေန္တေ- လှူသည်ရှိသော်၊ ဒါနံ ဒါတုံ အလှူပေးလှူခြင်းငှာ၊ အနိစ္ဆန္တော - အလိုမရှိခြင်းကြောင့်၊ ဩသက္ကိတွာ– စေတနာဆုတ်ယုတ်သောအားဖြင့် အောက်သို့သက်၍၊ (ဝ ါ) ဆုတ်နစ်ကာ ချန်နေခဲ့၍၊ ဘဝသာနေ- အဆုံး၌၊ အဂ္ဂါသိ– ပေးလှူလေ၏၊

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ဟာ လွန်လေပြီးတဲ့ အတိတ်ဘဝ တစ်ခုတုန်းက အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်း သူတော်ကောင်းကြီးနဲ့ ညီအစ် ၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြတယ်၊ အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်း သူတော်ကောင်းကြီးကအစ်ကို၊ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်အလောင်းကညီငယ်ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လယ်ယာလုပ်ငန်းတွေ အတူတူလုပ်ကြတယ်၊ အဲဒီလိုအတူတူလုပ်ကြတဲ့အခါမှာ အစ်ကိုကြီးက "ညီငယ်ရေ တို့စပါးတစ်ကြိမ်စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရင် ကောက်ဦးကိုးကြိမ်ပေးလှူရအောင်"လို့ ညီငယ်နဲ့တိုင်ပင်တဲ့အခါ ညီငယ်က လုံးဝ သဘောမတူတဲ့အတွက်ကြောင့် လယ်ယာတွေကိုခွဲပြီးတော့လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်၊

အစ်ကိုကြီးဖြစ်တဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်း သူတော်ကောင်းကြီးကတော့ စပါးတစ်ကြိမ်စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရင် ကောက်ဦးကိုးကြိမ်လှူတယ်တဲ့၊

(သုတ်မဟာဝါဋ္ဌ ၁၅၉–၁၆၀-တို့၌ကြည့်ပါ၊)

ဘယ်နှစ်ကြိမ်လှူသတဲ့လဲ၊

(ကိုးကြိမ်ပါဘုရား၊)

ကဲ- အဲဒီကိုးကြိမ်ကိုရေတွက်ကြည့်ကြရအောင်

၁၊ စပါးမျိုးကျဲတဲ့အခါ စပါးမျိုးကျဲဦး၊

၂၊ နို့ရည်တည်တဲ့အခါ နို့ရည်တည်ဦး၊

၃၊ မုန့်ဆန်းပြုလုပ်လောက်တဲ့အခါ မုန့်ဆန်းဦး၊

၄၊ ကောက်စပါးတွေရိတ်တဲ့အခါ ကောက်ရိတ်ဦး၊

၅၊ ကောက်လှိုင်းတွေထုံးတဲ့အခါ ကောက်လှိုင်းထုံးဦး၊

၁၊ ကနိဋ္ဌဘာတရိသည် ဒေဝန္တ၏ လက္ခဏာဝန္တ ဝိဇ္ဇာကဏ္ဍာ၊ သဒ္ဒါမိတွေ ဝိုစ်ခြစ်သည်၊

၆။ ကောက်လှိုင်းတွေ စုံပြီးတော့ တစ်ယောက်ထမ်းနိုင်လောက်တဲ့ ဝန်စည်းဖွဲ့ပြီးတဲ့အခါ တစ်ယောက်ထမ်း ဝန်စည်းဖွဲ့ဦး၊

၇။ ကောက်နယ်တလင်းရောက်တဲ့အခါ ကောက်နယ်တလင်းဦး၊

၈။ နယ်ပြီးတဲ့စပါးတွေကိုလှေ့ပြီးတော့ ကောက်နယ်တလင်းအပြင်မှာ စပါးပုံကြီးပြုလုပ်တဲ့အခါ စပါးပုံဦး၊

၉။ အဲဒီစပါးပုံကြီးကို ကျီအဘွင်းသို့ထည့်သွင်းကြတဲ့အခါ ကျီသွင်းဦးရယ်လို့ ကောက်ဦးကိုးကြိမ်လှူတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

က- ကိုးကြိမ်ကောက်ဦး ဒါနထူး ဆိုတဲ့ လင်္ကာလေးကို မှတ်မိအောင်လိုက်ဆိုကြ—

* စပါးမျိုးဦး၊ နို့ရည်ဦး၊ မုန့်ဦး, ရိတ်ဦးပါ၊

* ထုံးဦး ဖွဲ့ဦး၊ ကောက်နယ်ဦး၊ ကျီးမှက်သေချာ၊

* ကိုးကြိမ်ကောက်ဦး၊ ဒါနထူး၊ ပြုဖူးကောဏ္ဍညာ၊

ဗီဇဂ္ဂံ ခီရံ ပုထုကံ၊ လာယနံ ဝေဏိ ကလာပကံ၊

ခလံ ဘဏ္ဍံ ကောဋ္ဌဂ္ဂံ၊ နဝအဂ္ဂါနိ သော အဒါ၊

ဗီဇဂ္ဂံ- စပါးမျိုးကျဲဦးသည်းကောင်း၊ ခီရံ- နို့ရည်တည်ဦးလည်းကောင်း၊ ပုထုကံ- မုန့်ဆန်းဦးလည်းကောင်း၊ လာယနံ- ကောက်ရိတ်ဦးလည်းကောင်း၊ ဝေဏိ- ကောက်လှိုင်းထုံးဦးလည်းကောင်း၊ ကလာပကံ- တစ်ယောက်ထမ်း ဝန်စည်းဖွဲ့ဦး လည်းကောင်း၊ ခလံ- ကောက်နယ်တလင်းဦးလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍံ- စပါးပုံဦးလည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌဂ္ဂံ ကျီသွင်းဦးလည်းကောင်း၊ ဣတိ—ဤသို့၊ နဝအဂ္ဂါနိ- ကိုးကြိမ်ကောက်ဦး အလှူထူးတို့ကို၊ သော- ယိုသဒ္ဓါ စေတနာ အဖြာဖြာကောင်းလှတဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍည အလောင်း အစ်ကိုကြီးသည်၊ အဒါ- စေတနာဖွေးဖြူ အရေးယူကာ ပေးလှူခဲ့ပါပေသတည်း၊

(သာဓု…၊ သာဓု…၊ သာဓုပါဘုရား၊)

အဲဒီလို အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်း သူတော်ကောင်းဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုကြီးကကောက်ဦးကိုးကြိမ် လှူဒါန်းပေမယ့်သုဘဒ္ဒအလောင်း ညီငယ်ကတော့ နောက်ဆုံး တစ်ကြိမ်ပဲ လှူတယ်တဲ့၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်လှူသတဲ့လဲ၊

(နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်ပါဘုရား၊)

အစ်ကိုကြီးက ကိုးကြိမ်၊ ညီငယ်က နောက်ဆုံး ကစ်ကြိမ်ပဲလှူတယ် ဆိုတော့ ကုသိုလ်အပြုတွေ ကွာခြားမနေဘူးလား။

(ကွာခြားနေပါတယ်ဘုရား။)

ကုသိုလ်အပြုတွေ ကွာခြားနေရင် ကောင်းကျိုး ရတာတွေကော မကွာခြားနိုင်ဘူးလား။

(ကွာခြားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

အေး ဟုတ်ပြီ၊ ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရဲ့ ကွာခြားပုံ ဟောမည့်တရားနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တသ္မာ ပဌမဗောဓိယမ္ပိ မဇ္ဈိမဗောဓိယမ္ပိ သတ္ထာရံ ဒဋ္ဌုံ နာလတ္ထ၊

တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ ပဌမဗောဓိယမ္ပိ–ပဌမဗောဓိ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဗောဓိယမ္ပိ–မဇ္ဈိမဗောဓိ၌ လည်းကောင်း၊ သတ္ထာရံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌုံ–ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ နာလတ္ထ–မရခဲ့ပါ၊

အဲဒီလို ကုသိုလ်အပြု နောက်ကျခဲ့တဲ့ အတွက်ကြောင့် ပဌမဗောဓိ တစ်ဆယ့်ငါးဝါ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ တစ်ဆယ့်ငါးဝါ ကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခွင့် မရခဲ့ပါဘူး။ အဲဒါ ဘာ့ကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကုသိုလ်အပြုနောက်ကျခဲ့လို့နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဝါတော် လေးဆယ့်ငါးဝါကို သုံးပုံပုံရင် ပဌမဗောဓိတစ်ဆယ့်ငါးဝါ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိတစ်ဆယ့်ငါးဝါ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိတစ်ဆယ့်ငါးဝါ, ဒီလိုမဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပစ္ဆိမဗောဓိယံပန-ပစ္ဆိမဗောဓိ၌ကား၊ သတ္ထု–[1]မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကာနီး၌၊ "အဟံ-ငါသည်၊ တိသု ဥဿုသုံးပါး

၁။ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဝိဘတ်၏ ကာရိယဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာနကာလ ဓသည် ဝေါ်ပါ (မြတ်စွာဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကာနီးအခါ-ဟုလို)

သော ပြဿနာတို့၌၊ အတ္တနောကပ္ပ - မိမိ၏ ယုံမှားခြင်းကို၊ မဟလ္လကေ ပရိဗ္ဗာဇကေ—အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကုန်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေး၍၊ သမဏံ ဂေါတမံ—ရဟန်း ဂေါတမကို၊ ဒဟရောတိသညာယ—ငယ်၏ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ နပုစ္ဆိ-မမေးမိ။

ပစ္ဆိမဗောဓိ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကာနီးမှာတော့ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ဟာ -၄ ယုံမှားသံသယရှိနေတဲ့ ပြဿနာသုံးခုရှိတယ်၊ အဲဒီပြဿနာသုံးခုကို အသက်အရွယ် ကြီးရင့်တဲ့ ပရိဗိုဇ် ရဟန်းကြီးတွေကို မေးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူသိလိုတဲ့ အဖြေကောင်း အဖြေမှန်ကို မရခဲ့ပါဘူး၊ အသက် အရွယ် ကြီးဟော့ သိမှာပဲဆိုပြီး အထင်ကြီးကာ သူမေးတဲ့ ပြဿနာကို ပရိဗိုဇ်ကြီးတွေ ဖြေနိုင်ရဲ့လား၊

မဖြေနိုင်ပါဘုရား၊)

ဦးပဉ္စင်းတို့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြတော့ အငယ်လေး ဆိုပြီး အထင်သေးလို့ မမေးဘူးတဲ့၊ ငယ်ရင် အထင်သေးတတ်တာဟာ လူတွေရဲ့ သဘာဝပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

တသ္မိံစ ဒါနိ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊

တသ္မိံစ—ထိုရဟန်းဂေါတမ၏လည်း၊ ဒါနိ—ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလော-ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူကာ နီးပြီ၊

ထိုရဟန်းဂေါတမဟာ ယခုအခါမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကာနီးနေပြီ၊

ပဉ္စာ မေ သမဏာ ဂေါတမသ္မာ အပုစ္ဆိတကာရဏာ ဝိပ္ပဋိသာရော ဥပ္ပဇ္ဇေယျ “တိ သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ အာနန္ဒတ္ထေရေန နိဝါရိယမာနောပိ သတ္ထာရာ ဩကာသံ ကတွာ အာနန္ဒာ မာ” သုဘဒ္ဒံ နိဝါရယိ၊ ပုစ္ဆတု မံ ပဉှံ “နှိ ဝုတ္တေ အန္တောသာဏိ ပဝိသိတွာ ဟေဋ္ဌာ မဉ္စကေ နိသိန္နော” ဘောသမဏာ ကိံ နု ခေါ၊ အာကာသေ ပဒံ နာမ အတ္ထိ၊ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ သမဏော နာမ အတ္ထိ၊ သင်္ခါရာ သဿတာ နာမ အတ္ထိ” တိ ဣမေ ပဉှေ ပုစ္ဆိ၊

မေ—ငါသည်၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ သမဏသ္မာ ဂေါတမသ္မာ—ရဟန်း ဂေါတမကို အပုစ္ဆိတကာရဏာ—မမေးလိုက်မိခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဝိပ္ပဋိသာရော – နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ – ဖြစ်ရာ၏

ဥတိ–ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ သဘ္ဗာရုံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန–အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ နိဝါရိယမာနောပိ–တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း၊ [၁]သဗ္ဗညုရာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩကာသံကတွာ–အခွင့်ပေးတော်မူ၍၊ ''အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ သုဘဒ္ဒံ–သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကို၊ မာနိဝါရယိ–မတားမြစ်ပါလင့်၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ ပဉှံ–ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတု–မေးပါစေ၊ ''ဣတိဝုတ္တေ–ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တောသာဏိ-တင်းတိမ်၏ အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ–ဝင်၍၊ ဟေဋ္ဌာမဉ္စကေ–ညောင်စောင်းအောက်၌၊ နိသိန္နော–နေလျက်၊ ''ဘောသမဏ အိုအရှင် ရဟန်းဂေါတမ၊ ကိံ နုခေါ-အသို့နည်း၊ အာကာသေ–ကောင်းကင်၌၊ ပဒံနာပ–ခြေရာမည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါသလော၊ ဣတော–ဤသာသနာတော်မှ ဗာဟိရ-အပ၌၊ သမဏောနာမ–ရဟန်းမည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါလော၊ သင်္ခါရာ သဿတာ ပြဲမြဲသော၊ သင်္ခါရာနာမ–သင်္ခါရတို့မည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိပါကုန်သလော၊ ... မေပဥှ-ဤပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-သိလိုတဲ့အရေးဖြင့် မနေးမြန်ရှ မေး ... ပါပေသတည်း၊

(သာဓု၊ သ ဓု...၊သာဓုပါဘုရား၊)

ါသည် နောက်မှ ရဟန်းဂေါတမကို မမေးလိုက်ရလို့ နှလုံးမသာယာခြင်း ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားကို ချဉ်းကပ်တာယ ... အာနန္ဒာ ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း ''သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားကိုမညှဉ်းဆဲပါနဲ့၊ မြတ်စွာဘုရား ပင်ပန်းနေတယ်၊ သင်မေးမည့် ပြဿနာတွေကို အဖြေပေးရရင် ပိုပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား ပင်ပန်းတော်မူလိမ့်မယ်'' ဆိုပြီးတော့ သုဘဒ္ဒရဲ့ သုံးကြိမ်လျှောက်ထားသည်ကို ရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်တော်မြတ်က သုံးကြိမ်တားမြစ်တော်မူပါတယ်၊ ဘုရားနဲ့တွေ့ခွင့်လုံးဝမပေးပါဘူး၊

အဲဒီအရှင်အာနန္ဒာနဲ့ သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ပြောနေတဲ့ စကားကို ဘုရားရှင်ကြားသိတော်မူတော့ မြတ်စွာဘုရားက တွေ့ခွင့်ပေးတော်မူလိုက်ပါတယ်၊ ''ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ကို မတားမြစ်ပါနဲ့၊ မေးချင်တဲ့ ပြဿနာ ငါဘုရားကို မေးပါစေ''လို့ ခွင့်ပြု အမိန့်ပေးတော်မူလိုက်တော့ တင်းတိမ်အတွင်းသို့ဝင်ကာ ညောင်စောင်းအောက်မှာနေလျက်–

၁။ ''အရှင်ဂေါတမ၊ ကောင်းကင်မှာ ခြေရာရှိပါသလား၊

၂။ ဤသာသနာမှအပ၌ ... လေသာ ... မြိမ်းငြိမ်း ... အကျင့်ကောင်း၊ အကျင့်မြတ်တွေကို ကျင့်နေတဲ့ သမဏ–ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်ဆိုတာရှိပါသလား၊

၁။ တံဟောထင်ရှားအောင်၊

၃။ မြဲဘဲ့ သင်္ခါရ ဆိုတာ ရှိပါသလား'' လို့ ဦးဗြဟ္မာနတွေကို မေး ပါတယ်။

ကဲ အဲဒီသုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ရဲ့ လျှောက်ထားချက်သုံးမျိုးကို ခေတ်ဆန်း ကဗျာလေးတွေ စီထားတယ်၊ အားလုံးလိုက်ဆိုကြ—

၁။ ကောင်းကင်ကြီးမှာ ခြေရာများ
ရှိသလားလို့ သူလျှောက်ထား။

၂။ ဤသာသနာမှ ပြင်ပကား
ရဟန်းဆိုတာရှိသလား။

၃။ သင်္ခါရဆို ရုပ်နာမ်များ
မြဲသလားလို့ သူလျှောက်ထား။

အထဿ သတ္ထာ တေသံ အဘာဝံ အာစိက္ခန္တော ဣမာဟိ ဂါထာဟိ ဓမ္မံ ဒေသေသိ။

အထ—ထိုအခါ၌၊ အဿ—ထိုသုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်အား၊ သတ္ထာ—မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တေသံ—ထိုခြေရာ စသည်တို့၏၊ ဘာဝံ—မရှိခြင်းကို၊ အာစိက္ခန္တော မိန့် ကြားတော်မူလို၍၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ—ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ—တရားကို၊ ဒေသေသိ—ကောင်းစွာမဟောခဲ့၊ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....သာဓု....သာဓုပါဘုရား။)

အဲဒီလိုမေးလျှောက်တော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် အား ကောင်းကင်မှာ ခြေရာ စသည်တွေမရှိတဲ့ အကြောင်း ဂါထာနှစ်ပုဒ်နဲ့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

၁။ အာကာသေဝ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ။
ပပဉ္စာဘိရတာ ပဇာ၊ နိပ္ပပဉ္စာ တထာဂတာ။

(သုဘဒ္ဒ သုဘဒ္ဒ၊ အာကာသေ—အာကာဝေဟင် ထက်ကောင်း ကင်၌၊ ပဒံ—ဖွေရှာအတည် ခြေရာသည်ကား၊ နတ္ထိဝေ— ကေန်သေချာ မရှိသည်သာတည်း၊ ဗာဟိရေ ငါဘုရား၏ သုံးပါးမှန်စွာ သာသနာမှ ပြင်ပ၌၊ သမဏော—မဂ်ပန်း ဖိုလ်ပန်း၊ နိဗ္ဗာန်ပန်းကို ဆင်မြန်းပန်ရ ရဟန်း လှသည်၊ နတ္ထိဝေ—ဧကန်သေချာ မရှိသည်သာတည်း၊ ပဇာ သတ္တလောက ခေါ်ဆိုရသည့် များလှသောင်းပြောင်း သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ပပဉ္စာဘိ-

ရတာ–သံသရာခရီးရှည်ကြာကြီးအောင်၊ အပြီးဆောင်တက် မပြတ်ဘဲဖျာ တစ်ပြာမ နှ တစ်ဝတစ်ထွေပိဋကွဲတွေ၌၊ နှစ်ခြိုက်ခါခါ လွှန်ကဲသာ၍ မြဲစွာ မသွေ မွေ့လျော်နေကြလေကုန်၏၊ တထ ဂတဲ ရှေးဘုရားတို့နှင့် မခြား တစ်မူ လာခြင်းတူပြား ရှင်တော်ဘုရားတို့သည်၊ နိပ္ပ ာ–ဗောဓိပင်မင်း ခြေတော်ရင်းဝယ် အရှင်းပယ်၍ ဟစ်သွယ်တဏှာ တစ်ပြာမာန တစ်ဝ ဒိဋ္ဌိ ပပဉ္စမရှိကြလေကုန်၏

ချစ်သား သူဘဒ္ဒ၊ ကောင်းကင်မှာ ခြေရာ မရှိဘူး ငါဘုရားရဲ့ သာသနာတော်မှ အပြင်အပမှာ မဂ်ဖိုလ်ရ ့ ရဟန်းဆိုတာမရှိဘူး၊ သင်္ခါရဝါ အပေါင်းဟာ သံသရာခရီးရှည်အောင်ကြာအောင်ထွင်တတ်တဲ့ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ပပဉ္စတရားတို့၌သာ အလွန်ဘဲအမြဲတမ်း မွေ့လျော်နေကြတယ်၊ ငါဘုရားတို့ကတော့ ဗောဓိပင်မင်း ခြေတော်ရင်းမှာပင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရွှံ့ထွင် တော့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ပပဉ္စတရားသုံးလုံးကို အရဟတ္တမဂ် ဓားသန်လျက်နဲ့ ပယ်ဖျက်သုတ်သင် အပြတ်နှင်ထုတ် ခုတ်ထွင်ပြီးတဲ့ အတွက် ကြောင့် ပပဉ္စတရားတွေ လုံးဝမရှိကြတော့ဘူးလို့ ဟောကြားတော်မူ ပါတယ်၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ကောင်းကင်မှာ ခြေရာများ
* မရှိဘူးကွယ့် သင်မှတ်သား၊
(မရှိဘူးကွယ့် အိုချစ်သား၊)
* ဤသာသနာမှ ပြင်ပကား
မဂ်ဖိုလ်ရသူ မရှိပြား၊
(မဂ်ရ, ဖိုလ်ရမရှိပြား၊)
* ကောင်းကင်ကြီးမှာ၊ သင်္ခါရဝါ၊ ခြေရာ ရှိသလား၊
ကောင်းကင်ကြီးမှာ၊ သင်္ခါရဝါ၊ ခြေရာမရှိပါဘူး၊
* ဤသာသနာ၊ ပြင်အပ၊ မဂ်ရ ရှိသလား၊
ဤသာသနာ၊ အပြင်အပ ဖိုလ်ရ ရှိသလား၊
* ဤသာသနာ၊ ပြင်ပမှာ၊ ဝေးကွာ မဂ်ရများ၊
ဤသာသနာ၊ ပြင်ပမှာ၊ ဝေးကွာ ဖိုလ်ရများ၊

အဖြေဘယ်နှစ်မျိုးပြီးသွားပြီလဲ၊

(နှစ်မျိုးပြီးသွားပါပြီဘုရား)

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ် မမေးပေမယ့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်စေတနာထား ပြီးတော့ အသေအချာဟောထားတာက သတ္တဝါအပေါင်းဟာ သံသရာ ခရီးရှည်ကြာအောင် ခိုင်တတ်တဲ့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတွေနဲ့အလွန်ပျော်နေကြ တယ်၊ ဒီလိုဆက်ဟောထားတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သံသရာရှည်အောင် ခိုင်နေတာ, လုပ်နေတာ ဘယ်တရားတွေတဲ့လဲ၊

(တဏှာ, မာန ဒိဋ္ဌိတွေပါဘုရား၊

သတ္တဝါတွေဟာ ဘာတွေနဲ့ ပျော်နေကြသတဲ့လဲ၊

(တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့နဲ့ ပါဘုရား၊)

တစ်ချို့က ဒါနမပြုနဲ့၊ ဒါနက သံသရာရှည်စေတယ်လို့ မပြောကြ ဘူးလား၊

(ပြောကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါနကြောင့် သံသရာရှည်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါနပြုပြီးတော့လူ့ဘဝ, နတ်ဘဝစတဲ့ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ စီးပွားဥစ္စာ ရာထူးဂုဏ်သိန် အရှိန်အဝါတွေတိုး တက် ပြည့်စုံခြင်း ဘောဂသမ္ပတ္တိကို တောင့်တလိုချင်တဲ့ လောဘတဏှာ ကြောင့် သံသရာရှည်တာပါပဲ၊

ဒါနပြုရာမှာ (ပြုပြီးတဲ့အခါမှာ) လောဘတဏှာပါလို့ လောဘ တဏှာကြောင့် သံသရာရှည်တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

လူတွေဟာ များသောအားဖြင့် ဒါန, သီလ, သမထ, ဝိပဿနာ ကုသိုလ်တွေပြုပြီးတိုင်းဘာဖြစ်ရပါလို၏၊ညာဖြစ်ရပါလို၏စတဲ့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဆုတွေ အများကြီးမတောင်းကြဘူးလား၊

(တောင်းကြပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလောဘတဏှာနဲ့တောင်းတဲ့ဆုတောင်းအရှည်ကြီးကိုရည်ရွယ်ပြီး တော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ''လျှာရှည်လို့ သံသရာရှည်တာ'' လို့ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် ဘာကြောင့်သံသရာရှည်စာတဲ့လဲ၊

(လျှာရှည်လို့ပါဘုရား၊)

ဟုတ်ဘယ်၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့လျှာ ဒကာ, ဒကာမတွေရဲ့လျှာ တော်တော်ရှည်ခဲ့ပုံရတယ်၊ ဘုရားအဆူဆူပွင့်တော်မူပြီးပြီ၊ ခုထိမကျွတ်နိုင်သေးပုံကို ထောက်တော့ လျှာရှည်တာသေချာလောက်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ကုသိုလ်ပြုပြီးရင် နိဗ္ဗာန်ကိုရ,ရပါလို့၏လို့ လျှာမရှည်ပဲ၊ လျှာတိုတိုနဲ့ ဆုတောင်းဖို့မလိုဘူးလား၊

(လိုပါတယ်ဘုရား၊)

နိဗ္ဗာန်တစ်ခုတည်းသာဆုတောင်းလိုက်တော့ တဏှာလောဘသံတွေ ပျောက်မသွားဘူးလား၊

(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား၊)

ကုသိုလ်ပြုပြီးတော့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတွေလွှမ်းမိုးသွားတော့ အကုသိုလ်တွေဖြစ်သွားတယ်၊ ဒီအကြောင်းတော့ကို ပဌာန်းပါဠိတော် ပဌမအုပ်၊ စာမျက်နှာ (၁၄၆ ၁၄၇)တို့မှာ ဘုရားဟောတော်မူထားတာရှိပါတယ်၊ အကျယ်သိချင်ရင် အဲဒီမှာပဲ ကြည့်ကြပါတော့၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒါနကြောင့် သံသရာရှည်တာမဟုတ်ဘူး၊ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့် သံသရာရှည်တယ်ဆိုတာရှင်းပြီလား၊

(ရှင်းပါပြီဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ -

* သံသရာရှည်အောင်ခဲ့တာကား၊

တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိများ၊

* သံသရာရှည်အောင်ပြုတာကား

တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိများ၊

* ဒါနပြုကာ၊ သံသရာ၊ ရှည်ကြာဘာ့ကြောင့်လဲ၊

ဒါနပြုရာ၊ လိုတဏှာ၊ ပါတာကြောင့်ပါပဲ၊

* ဒါနပြုကာ၊ သံသရာ၊ ရှည်ကြာဘာ့ကြောင့်လဲ၊

ဒါနပြုရာ၊ မာနပါ၊ ရှည်ကြာ ဒါကြောင့်ပဲ၊

* ဝါနပြုကာ၊ သံသရာ၊ ရှည်ကြာဘာ့ကြောင့်လဲ၊
ဝါနပြုရာ၊ ဒိဋ္ဌိပါ၊ ရှည်ကြာ ဒါကြောင့်ပဲ၊

သတ္တဝါတွေဘာနဲ့ပျော်နေကြသတဲ့လဲ၊
တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့နဲ့ပါဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* လောကကြီး, လောကကြီး
တဏှာနဲ့ပျော်လောကကြီး၊

* လောကကြီး, လောကကြီး
မာနနဲ့ပျော်လောကကြီး၊

* လောကကြီး, လောကကြီး
ဒိဋ္ဌိနဲ့ပျော်လောကကြီး၊

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့ကတော့ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ တရားဆိုးတွေကို ဗောဓိပင်မင်း ခြေတော်ရင်းမှာပဲ အရဟတ္တမဂ်ဓား သန်လျက်နဲ့ ပယ်သတ် ခုတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့အတွက် အဲဒီတရားဆိုးတွေ မရှိတော့ ဘူး။ သုဘဒ္ဒ မသွျာက်ပေမယ့် ဘုရားရှင် ဆက်ပြီးတော့ ဟောဘားတယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ ဒုတိယဂါထာဆက်ကြပါစို့ -

၂၊ အာကာသေဝ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ၊
သင်္ခါရာ သဿတာ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ ဗုဒ္ဓါန မိဉ္ဇိတ''န္တိ၊

အပေါ်နှစ်ပိုဒ်က ပဌမဂါထာနဲ့အတူတူပါပဲ၊ဒီတော့ အောက်နှစ်ပိုဒ် ကိုပဲ အနက်ပေးပြီး အဓိပ္ပါယ်ရှင်းကာ ဟောကြပါစို့၊

သဿတာ—မြဲကုန်သော၊ သင်္ခါရာ-ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ် တရားတို့ သည်၊ နတ္ထိ-မရှိကြကုန်၊

မြဲတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတွေ ဘာတစ်ခုမျှ မရှိကြပါဘူးလို့ ဟောကြားတော် မူပါတယ် ဒီဂါထာအပိုဒ်ဟာ သုဘဒ္ဒကို ဝိပဿနာအရှု နိုင်းတဲ့ အပိုဒ်ပါပဲ ချစ်သား သုဘဒ္ဒ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတွေဟာ

ဘာမှ မမြဲဘူး၊ အားလုံး ဆင်းရဲတယ်၊ အားလုံး ဘာမှ မပိုင်ဘူး၊ အစိုးမရ အနှစ်သာရ မရှိဘူး၊ ဝါကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး အရှိနဲ့ အငံပါမှာ ဉာဏ် ပညာအသိနဲ့ မြင်အောင် ကြည့်လိုက်စမ်းပါလို့ တိုက်တွန်း ဟောကြားတော် မူပါတယ်၊

ဒဲ-အမေး အဖြေ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* သင်္ခါရဆို ရုပ်နာမ်များ၊
မြဲသလားလို့ သူလျှောက်ထား၊

* သင်္ခါရဆို ရုပ်နာမ်များ
မမြဲဘူးကွဲ့ အိုချစ်သား၊
(မမြဲဘူးကွဲ့ သင်မှတ်သား၊)

* ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ သင်္ခါရာ၊ မြဲတာရှိသလား၊
ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ သင်္ခါရာ၊ ကင်းကွာမြဲတာများ၊
ဝိပဿနာ၊ ရှုဖို့ရာ၊ သေချာ ဟောပြထား၊

ဗုဒ္ဓါန်-ဘုရားရှင်တို့အား၊ ဂုဏ်ဦတ်-တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တုန်လှုပ် ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဉာတိ-ဤသို့၊ ဒေသေသိ-ကောင်းစွာမသေ့ ဟော ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု ၊သာဓု …၊သာဓုပါဘုရား၊)

(သု ဒ္ဒ)၊ဘုရားရှင်အား တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် တုန်လှုပ်တာ မရှိ ဘူးလို့ ဆက်ပြီးဘော့ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါတယ်၊

ဒီနေရာလေးလဲ ဦးပဥ္စင်းတို့ ထော်တော် သဘောကျတယ်၊ လောက မှာရှိတဲ့ လူသားတွေအားလုံး တုန်နေကြတယ်, လှုပ်နေကြတယ်၊ အဲဒီလို တုန်နေကြတာ, လှုပ်နေကြတာဟာ တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိတွေ ရှိနေလို့နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* မတုန်လှုပ်တာ ဘာ့ကြောင့်လဲ၊
တဏှာဆိုတာ ကင်းလို့ပဲ၊

မာနဆိုတာ ကင်းလို့ပဲ၊

ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ကင်းလို့ပဲ၊

* တုန်တာ လှုပ်တာ ဘာကြောင့်လဲ၊

တဏှာဆိုတာ ရှိလို့ပဲ၊

မာနဆိုတာ ရှိလို့ပဲ၊

ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ရှိလို့ပဲ၊

ဒေသနာဝသာနေ သုဘဒ္ဒေါ အနာဂါမိဖလေ ပတိဋ္ဌဟိ၊

ဒေသနာဝသာနေ–မဟာ သေချာ ဤတရား ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ သုဘဒ္ဒေါ–သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်သည်၊ အနာဂါမိဖလေ–အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ (ဝါ)အနာဂါမိဖိုလ်ပန်း၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ–ကောင်းစွာမသေ့ တည်သွားပါပေတော့သတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ဒီတရားဒေသနာတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်ကြီးဟာ အနာဂါမိဖိုလ် တည်သွားတယ်နော်၊

(အနာဂါမိဖိုလ်ပန်းကြီး ပန်သွားရပါတယ်၊)

ဦးပဉ္ဇင်းတို့ ဂေါတမဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံကာနီးမှ ရဟန်းပြု၍ မဂ်ဖိုလ်ရတဲ့ နောက်ဆုံး ရဟန်းဟာ သုဘဒ္ဒခေါ်တဲ့ ရဟန်းကြီးပါပဲ ဘုရားနော၊

နောက်ဆုံးရဟန်းက ဘယ်သူဟဲ့လဲ၊

(သုဘဒ္ဒပါဘုရား၊)

သုဘဒ္ဒခေါ် နောက်ဆုံးရဟန်းကြီး ပန်ရတဲ့ ပန်းက ဘာပန်းတဲ့လဲ တရားနော၊

(အနာဂါမိဖိုလ်ပန်းပါဘုရား၊)

အဲဒီနောက် ဘုရားဟောလို့ မဂ်ပန်း၊ ဖိုလ်ပန်း ပန်သွားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိသေးသလား၊

(မရှိပါဘုရား၊)

ဘုရားပန်ပေးတဲ့ ပန်းကွေထဲမှ သုဘဒ္ဒရဟန်းရတဲ့ အနာဂါမိဖိုလ် ပန်းဟာ နောက်ဆုံးပန်းပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် နောက်ဆုံး ရဟန်းနဲ့ နောက်ဆုံး ပန်း ပေါ်သွားပြီး မဟုတ်လား၊

(ပေါ်သွားပါပြီဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ တရားနာ၊

(နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* နောက်ဆုံးရဟန်း ဘယ်သူလဲ၊
  သုဘဒ္ဒခေါ် ရဟန်းပဲ၊
* နောက်ဆုံးပန်းဟာ ဘယ်ပန်းလဲ၊
  အနာဂါမိဖိုလ်ပန်းပဲ၊

သုဘဒ္ဒရဟန်းကြီးဟာ နောက်ဆုံးရဟန်း ဖြစ်ပြီးတော့ နောက်ဆုံးမှ အနာဂါမိဖိုလ်ပန်းကို ပန်ရတာဟာ ဘာ့ကြောင့်တဲ့လဲ တရားနာ၊

(ကုသိုလ်နောက်ဆုံးမှ ပြုခဲ့လို့ပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဟောတဲ့ တရားက နောက်ကျသူတွေကို နောက်မကျအောင် သတိပေးတဲ့တရားနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နောက်ကျရင် နောက်မှ ဘုရားနဲ့တွေ့ရမယ် နောက်မှ တရားနာ ရမယ် နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ရမယ် နောက်မကျအောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ ဆိုတဲ့ အနေအားဖြင့် ဟောဒီ 'နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း'' တရား တော်ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* ဒါနပြုရာ နောက်ကျရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်

* သီလစောင့်ရာ နောက်ကျရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်၊
  တရားနာရာ နောက်ကျရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်၊
* တရားထိုင်ရာ နောက်ကျရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်၊
* ကုသိုလ်ပြုရာ နောက်ကျရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်၊
* ဆုတောင်းမှုတွေ ရှည်နေရင်
  နောက်မှ နောက်မှ မဂ်ဖိုလ်ဝင်၊

ပန်းတစ်ပင်ကနေပြီးတော့ ပွင့်လာတဲ့ ပန်းလှလှလေးတွေကို ကိုယ်က သူများထက်ဦးအောင် မခူးချင်, မပန်ချင်ဘူးလား တရားနာ၊

(ခူးချင် ပန်ချင်ပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလို ခူးချင်,ပန်ချင်တာဟာ လူတွေရဲ့ သဘော၊ လူတွေရဲ့ မနော ပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

အဲဒီလို ပန်းတစ်ပင်က ပွင့်လာတဲ့ ပန်းတွေကို သူများထက်ဦးအောင် ခူးချင်ပန်ချင်သလို ခုဘဝ နောက်ဘဝ မုချကောင်းကြောင်း ကုသိုလ်ဆိုတဲ့ ပန်းကောင်း ပန်းမြတ် ပန်းလှလှလေးတွေကိုလည်း သူများထက်ဦးအောင် မခူးသင့် မပန်သင့်ဘူးလား တရားနာ၊

(ခူးသင့် ပန်သင့်ပါတယ် ဘုရား၊)

ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ဆိုတဲ့ ပန်းကောင်း ပန်းမြတ်တွေကို သူများ ထက်ဦးအောင် ခူးနိုင် ပန်နိုင်ကြပါစေ ဆိုတဲ့ စေတနာဆန္ဒ, မေတ္တာတွေ အနန္တနဲ့ ဒီ (နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း) တရားတော်ကို ဟောခဲ့ တာပါပဲ တရားနာ၊

ယနေ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဒါန,သီလ,ဘာဝနာဆိုတဲ့ ပန်းတွေကို ခူးရ ပန်ရ ပြုလုပ်ရတဲ့ ကုသိုလ်၊ သံသရာဝဋ် မှန်စွာ လွတ်ကြောင်း တကယ် ကောင်းသည့် အမြတ်ဆုံးတရားဒေသနာတော်တွေကို ဟောရ, နာရရတဲ့,

ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်ရတဲ့ ကုသိုလ်ဂါစေတနာ အပေါင်း ကြောင့် ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း ကောင်းသောဘုရား ကောင်းသောတရား၊ ကောင်းသောသံဃာ၊ ကောင်းသောမိဘ၊ ကောင်းသောဆရာ၊ ကောင်း သောတပည့်၊ ကောင်းသောမိတ်ဆွေ ကောင်းတာတွေကို တွေ့ရပါလို၏သို့ ဆုတောင်းရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

"ကောင်းဆုတောင်း၍ ကောင်းမှု ကောင်းပြု" ကဗျာ

- ပန်းတစ်ပင်မှ၊ ပွင့်လာကြမည်၊ ပန်းလှဝေဝေ၊
  ပန်းလှတွေကို ငါလေဦးစွာ၊ သူဦးစွာနဲ့၊
  ခူးပါလျှင်၊ ပန်းလိုချင်သော၊ လူ့သဘောထား၊
  မနောများကို၊ ပြောကြားကဗျာရေးမိတာ၊
- ပန်းကိုမြင်လျှင်၊ သူပင်ဦးစွာ၊ ငါဦးစွာနဲ့၊
  ခူးကာပန်ချင်၊ စိတ်အားဥသစ်၊ သိပ်ပင်ဖြစ်သို့၊
  စင်စစ်သေချာ၊ တရားနာလည်း၊ ခုခါဘဝ၊
  နောက်ဘဝ၌၊ မုချကောင်းကြောင်း၊
  ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ပန်းအစုကို၊ လှမ်း[illegible]နဲ့စွာ၊
  ခူး[illegible]န်ရာသည်၊ ထူးသံသာဘ၊ ဒီကဗျာ၊
- ဒါနသီလာ၊ ဘာဝနာပေါင်းစု၊ မြတ်ကောင်းမှုပန်း၊
  အဆန်းဆန်းအထွေထွေ၊ ပန်နိုင်စေဟု၊ ရည်ရွယ်ပြုလျှင်၊
  ယခုရှင်ပြုံး၊ မေတ္တာသုံး၍၊ နောက်ဆုံး ရဟန်း၊
  နောက်ဆုံးပန်းခေါ်၊ တရားတော်ဓရအေး၊
  အမြိုက်ဆေးကို၊ တိုက်ကျွေးခဲ့တယ် တရားနာ၊
- ကောင်းသောဘုရား၊ ကောင်းတရားနှင့်၊
  ကောင်းသားသံဃာ၊ ကောင်းစွာမိဘ၊ ကောင်းလှဆရာ၊
  ကောင်းသားတပည့်၊ ကောင်းသည့်မိတ်ဆွေ၊ကောင်းတာတွေကို၊

ထိုထိုဘဝ ဖြစ်သမျှ၌၊ နေ့ညကြုံလို့၊ တွေ့ရလိုကြောင်း၊
ကောင်းဆုတောင်း၍၊ ကောင်းမှုကောင်းပြု တရားနာ၊
သမ္ပတ္တပရိယာယပိ သာတ္ထိကာ ဓမ္မဒေသနာ အဟောသိ၊

(ဓမ္မပဒ ၄-၂၊ ၂၄၀၊)

သမ္ပတ္တပရိယာယပိ- ရောက်ရှိလာကြသော တရားနာ ပရိသတ် အပေါင်း၏ သူတော်ကောင်းအားလည်း၊ သာတ္ထိကာ- တစ်မျိုးအသိ အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဒေသနာတော်သည်၊ အဟောသိ - ကောင်းစွာမသွေ ဖြစ်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

ဒီ တရားဒေသနာတော်ဟာ ရောက်လာတဲ့ တရားနာပရိသတ်တွေ အတွက်လည်း ကုသိုလ်တရားတွေကိုနောက်ကျပြီးတော့ နောက်မှမလုပ်သင့် ဘူးဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်တွေတစ်မျိုးတစ်ခြားတိုးပွားပြီးတော့ အကျိုးရှိတဲ့တရား ဒေသနာတော်ဖြစ်သွားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ- "နောက်ဆုံး ရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို တော့ ဟောကြားလို့ပြီးသွားပါပြီ၊

နောက်ဆုံးရဟန်း၌ရှိရင် အစဆုံး ရဟန်းကောမရှိသင့်ဘူးလား၊

(ရှိသင့်ပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီ အစဆုံး ရဟန်းဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတော့ ကိုးကြိမ်ကောက်ဦး အလှူထူးကို သူများထက် ဦးဦးဖျားဖျား ထူးထူးခြားခြား လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍည ပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အရှင်ကောဏ္ဍညအလောင်းသူတော်ကောင်းကြီးဟာ ဝိပဿီဘုရားရှင် အမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်အပေါင်းအား ကောက်ဦးကိုးကြိမ်လှူပြီးတော့-

"မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်၏ ဤကိုးကြိမ်ကောက်ဦး အလှူထူး သည် အရဟတ္တဖိုလ် တရားထူးကို (နိဗ္ဗာန်တရားကို) အစဆုံးသိသူ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်ပန်း (နိဗ္ဗာန်ပန်း) ကို အစဆုံး ပန်ရသူ ဖြစ်ပါရစေ ဘုရား"လို့

ဆုတောင်းပြုခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့် ''ဦးချွင်းတို့ ဂေါတမဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ရဲ့လက်ထက်တော်မှာ ဘုရားရှင်ကို အစဆုံးဖူးမြင်ရသူ, အစဆုံး သစ္စာ လေးပါးတရားကိုနာရသူ, အစဆုံး အရဟတ္တဖိုလ်ပန်း, နိဗ္ဗာန်ပန်းကိုပန်ရသူ ဖြစ်ပါတယ်၊

(ဓမ္မပဒ ဌ- ၁၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃)

အရှင် ကောဏ္ဍညရဲ့အကြောင်း ဒီလောက် အကျဉ်းချုပ် ပြောရင် သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အစ ရဟန်း က ဘယ်သူတဲ့လဲ၊

(အရှင်ကောဏ္ဍညပါဘုရား၊)

အရှင်ကောဏ္ဍည ပန်တော်မူရတဲ့ပန်းတွေက ဘယ်ပန်းတွေတဲ့လဲ၊

(အရဟတ္တဖိုလ်ပန်း၊ နိဗ္ဗာန်ပန်းတွေပါဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* အစ ရဟန်းဘယ်သူလဲ၊
ကောဏ္ဍညခေါ် ရဟန်းပဲ၊

* အစပန်းဟာ ဘယ်ပန်းလဲ
အရဟတ္တဖိုလ်ပန်းပဲ၊

* အစ ပန်းဟာ ဘယ်ပန်းလဲ
မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ပန်းပါပဲ၊

''အစရဟန်း အစပန်း တရားတော်'' ပေါ်သွားပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့တရားနာပရိသတ်၊ အစ်ကိုကြီးက ''အစရဟန်း အစပန်း'' ဆိုတော့ ညီနောင်နှစ်ပါးရဲ့ ဘဝဖြစ်ပုံအလုံးစုံတွေဟာ (အကျိုးပေးပုံဟာ) မိုးနဲ့မြေ၊ မြေနဲ့မိုးပမာ ကွာခြားမသွားဘူးလား၊

(ကွာခြားသွားပါတယ်ဘုရား၊)

အစရဟာန်းဖြစ်ပြီး အစပန်းပန်ရကဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍညကို အတုယူပြီး ကုသိုလ်တရားတွေကို သူများထက် ဦးအောင်၊ ထူးအောင်ကြိုးစားပြီးတော့ ပြုကြပါ၊ ကုသိုလ်ပြုပြီးတဲ့အခါမှာလည်း အရှင်ကောဏ္ဍညလို ဘုရားကိုအစဆုံး ဖူးမြင်ရသူ၊ ဘုရားရဲ့ တရားတော်ကို အစဆုံးနာကြားရသူ၊ အစဆုံး မဂ်ပန်း ဖိုလ်ပန်း နိဗ္ဗာန်ပန်းသွေးကို အစဆုံးပန်ရသူတွေ ဖြစ်ရပါလို၏လို့ ဆုတောင်းပါ ကုသိုလ်လည်းပြု ဆုလည်းတောင်းရင် အရှင်ကောဏ္ဍည လိုပဲ ဆုတောင်းပြည့်နိုင်ပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ကိုးကြိမ်ကောက်ဦး လှူခဲ့ဖူး၍၊ ထူးထူးခြားခြား၊
* ဦးဆုံးဖျား၊ နာကြားမဂ်ဖိုလ်ရ။
* ကောဏ္ဍ ခေါ်၊ ရဟန်းတော်၊ မှတ်နော်နည်းယူကြ၊
* ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အကြောင်းပြု၍၊ တောင်းဆုကိုလည်း၊ လိုရာပဲ၊ အမြဲဆုတောင်းကြ။
* ကုသိုလ်ပြုရာ၊ နောက်ကျပါက၊ သုဘဒ္ဒလို၊ မြတ်မဂ်ဖိုလ်၊ အဆို နောက်မှရ။

ကဲ-ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောကြားလို့ပြီးသွားပါပြီ၊ နောက်ဆုံးတရား သိမ်း လင်္ကာလေး² တရားသိမ်းကြရအောင် အားလုံးလက်အုပ်ချီကြ-

* နောင်ညီနှစ်ပါး ကွာကာခြားပုံ၊ အလုံးစုံတို၊ အကုန်သိထား၊ ကုသိုလ်များကို၊ ကြိုးစားမခု၊ ဦးစွာပြု၍၊ ဆုပတ္ထနာ၊ ကိုယ် လိုရာကို (ကောင်းမြတ်တာကို) ထိုထိုသူငါ၊ တောင်းကြရာ သည့်၊ ကောင်းစွာနေ့ည အမြဲတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ² ဆွမ်းဦးလှူဒါန်းပွဲတိုင်း အဓိကဟောပါ၊ သင်္ဂန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး သူများထက်ဦးအောင် လှူဒါန်းပွဲတိုင်းလည်း ဝမ်း မြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာ တရား အနေ ဟောပြသင့် ပေသည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဓါနပွဲတိုင်း၊ သီလပွဲတိုင်း၊ ဘာဝနာပွဲတိုင်း ကုသိုလ်လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်သော ကုသိုလ်ပွဲတိုင်း နောက်မကျရေး သတိပေးတရားအနေ ပွဲမျိုးစုံဟောကြားသင့်ပေသည်။

* စာရေးသူသည် ကဗျာလင်္ကာပေါင်းများစွာ အမျိုးမျိုးရေးထည့်ထားပါ၏၊ ညတရားပွဲကြီးများ, နေ့တရားပွဲကြီးများအတွက် အဒီက ရည်ညွှန်းရေးသားထားပါသည်၊ လိုအပ်သလောက်သာ အသုံးပြုပါ၊ လိုတာထက်မပိုပါစေနဲ့၊ အချိန်ကိုကြည့်ပါ၊ ကာလဒေသကိုကြည့်ပါ၊ ကာလဒေသကိုသိပါ၊ ဓမ္မကထိကဆိုတာ အချိန်ကိုလည်းကြည့်ရတယ်၊ ကာလ, ဒေသကိုလည်းသိရတယ်၊ အချိန်ကိုကြည့်ပြီး ကာလ,ဒေသကိုသိခြင်း အချိန်တိကျခြင်းသည်လည်း အောင်မြင်သော ဓမ္မကထိကတစ်ပါးဖြစ်ရန် အဓိကကျသည်ကို သတိပြုသင့်ပေသည်။

စာရေးသူသည် တိကျခြင်းကို တန်ဖိုးထား၏၊ မြတ်နိုး၏၊ ရိုသေလေးစား၏။

တရားဟောသည့်နေရာတိုင်း၊ ဘယ်လောက်ဟောရမလဲ ဟု မေးပြီးမှ ဟောကြားလေ့ရှိ၏၊ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း အတိအကျ ဟောပေး၏။

မိမိဟောခန်း, ပြောခန်းတွေ အောင်မြင်လိုပါလျှင် အချိန်ကို ကြည့်ပါ၊ ကာလ ဒေသကိုသိပါ၊ အချိန်ကိုတိကျပါစေဟု မိတ်ဆွေကောင်း တစ်ယောက် အနေ ညွှန်ကြားရေးသားလိုက်ရပေသည်။

* အချိန်ကိုကြည့်၊ အချိန်သိ၊ အပြည့်ကြီးပွားကြောင်း။
* ကာလ,ဒေသ ပုဂ္ဂလ၊ သိကကြီးပွားကြောင်း။
* အချိန်တိကျ၊ ဟောပြောက၊ မုချအောင်မြင်ကြောင်း။
* အချိန်လေးစား၊ အရေးထား၊ ဟောကြား အောင်မြင်ကြောင်း။

တရားအမည်ပေးရာ၌—

တစ်ဦးကရှေ့ တစ်ဦးကနောက်၊
တစ်ဦးကကိုးကြိမ် တစ်ဦးကတစ်ကြိမ်၊
အစ်ကိုကြီးက ကိုးကြိမ်, ညီငယ်က တစ်ကြိမ်၊

စေတနာကွာ, ကောင်းကျိုးကွာ၊
စေတနာမတူ, ကောင်းကျိုးမတူ၊
စေတနာရှေ့, ကောင်းကျိုးရှေ့၊
စေတနာနောက်, ကောင်းကျိုးနောက်၊
စေတနာတစ်, ကောင်းကျိုးတစ်၊
လှူချင်းတူပေမယ့်, စေတနာချင်းမတူ၊
ကြိုက်ရာပန်သင့်, ပန်းနှစ်ပွင့်၊
ကိုယ်ပန်လိုရာ, ကိုယ်ရွေးပါ၊
ရဟန်းနှစ်ပါး, ဘဝခြား၊
အစရဟန်း, အစပန်း၊
အစပန်းချစ်, နောက်ပန်းပစ်၊
ဒါနပြုရာ နောက်မကျပါစေနဲ့၊
သံသရာမရှည်အောင် သတိဆောင်ပါ၊
ဆုတောင်းရှည်တာ, သံသရာရှည်ကြောင်း၊
သံသရာတိုကြောင်း, နိဗ္ဗာန်တောင်းပါ၊
စသည်ဖြင့် မိမိကြိုက်ရာ အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

၂၃-၈-၉၆
နံနက် (၉) နာရီ

နောက်ဆုံးရဟန်း နောက်ဆုံးပန်း တရားတော် ပြီး၏၊

ဝိနည်းပိဋကတော်၊ မဟာဝါပါဠိတော်၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကကို
တန်ဆောင်၍ ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ဖောင်ခြင်းလေးရပ် အမြတ်လေးပါး တရားတော်

သစ္စဒါနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ သတ္ထာ ဝေဠုဝနေ ဝိဟရန္တော သက္ကံ ဒေဝရာဇာနံ အာရဗ္ဘ ကထေသိ။

(ဓမ္မပဒ ၄ ၂။ ၃၅၀။)

သစ္စဒါနန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ – သစ္စဒါနံ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊သတ္ထာ–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝေဠုဝနေ–ဝေဠုဝန်ကျောင်း တော်၌ ဝိဟရန္တော – သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ သက္ကံ ဒေဝရာဇာနံ-နတ်တို့ အရှင်း သိကြားမင်းကို၊ အာရဗ္ဘ–အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ သိစေ, တတ် စေ,ကျင့်နိုင်စေဟု ရည်ရွယ်ပြုကာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....' သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

သစ္စဒါနံအစရှိတဲ့ ဒီတရားဒေသနာတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် သိကြားမင်းကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဧကသ္မိံဟိ သမယေ တာဝတိံသဒေဝလောကေ ဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ စတ္တာရော ပဉှေ သမုဋ္ဌာပေသုံ ''ကတရံ ဒါနံ နုခေါ ဒါနေသု ကတရောရသော ရသေသု၊ ကတရာ ရတိ ရတီသု ဇေဋ္ဌကာ၊ တဏှက္ခယော ကသ္မာ ဇေဋ္ဌောတိ ဝုစ္စတီ''တိ၊

ဟိ–ထိုစကားသင့်စွ၊ ဧကသ္မိံသမယေ-တစ်ပါးသောအခါ၌၊ တာဝတိံသဒေဝလောကေ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ – စည်းဝေးကြကုန်၍၊ စတ္တာရော ပဉှေ – လေးပါးကုန်သော ပြဿနာတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ–ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ (ကိံသမုဋ္ဌာပေသုံ အဘယ် သို့ ဖြစ်စေကြကုန်သနည်းဟူမူ၊)

''ဒါနေသု-အလှူဒါန ဟူသမျှတို့တွင်၊ ကတရာဒါန်- အဘယ်အလှူကို၊ ဇေဋ္ဌကံတိ အကြီးဆုံးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနုခေါ-ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ရသေသု-အရသာတို့တွင်၊ ကတရောရသော-အဘယ်အရသာကို ဇေဋ္ဌကောတိ-အကြီးဆုံးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနုခေါ-ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ရတီသု-မွေ့လျော်ခြင်း တို့တွင်၊ ကတရာရတိ-အဘယ်သို့သော မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဇေဋ္ဌကာတိ-အကြီးဆုံးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနုခေါ-ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ တဏှက္ခယောဝ-တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌကောတိ-အကြီးဆုံးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနုခေါ-ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ''ဣတိ-ဤသို့၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ-ဖြစ်စေကြကုန်၏။

တစ်ချိန်တုန်းက တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ နတ်တွေ စည်းဝေးကြတော့ ပြဿနာလေးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာတယ်၊ ဘယ်လို ပြဿနာလေးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာသလဲ ဆိုတော့—

၁။ အလှူဒါနတွေထဲမှာ ဘယ်အလှူဟာ အကြီးဆုံး, အမြတ်ဆုံး ပါလဲ။

၂။ အရသာတွေထဲမှာ ဘယ်အရသာဟာ အကြီးဆုံး, အမြတ်ဆုံး ပါလဲ။

၃။ ပျော်စရာ, မွေ့လျော်စရာတွေထဲမှာ ဘာနဲ့ပျော်တာ, မွေ့လျော်တာ အကြီးဆုံး, အကောင်းဆုံး, အမြတ်ဆုံးပါလဲ။

၄။ တဏှာကုန်ခြင်းကိုသာ အဘယ်ကြောင့် အကြီးဆုံး, အကောင်းဆုံး,အမြတ်ဆုံးလို့ ဆိုရပါသလဲလို့ ၊အဲဒီလို ပြဿနာလေးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာလေးကွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ဘယ်အလှူဟာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာအကြီးဆုံးလဲ၊
ဘယ်အလှူဟာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာအောင်ဆုံးလဲ၊
ဘယ်အလှူဟာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာမြတ်ဆုံးလဲ၊

* ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာအကြီးဆုံးလဲ၊
ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာအောင်ဆုံးလဲ၊
ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာမြတ်ဆုံးလဲ၊
ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ မှန်စွာကောင်းဆုံးလဲ၊

* ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာကြီးဆုံးလဲ၊
ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာအောင်ဆုံးလဲ၊
ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာမြတ်ဆုံးလဲ၊
ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ မှန်စွာကောင်းဆုံးလဲ၊

* တကျာတရား၊ ကုန်ခန်းသွား၊ ကြီးပြားဘာ့ကြောင့်လဲ၊
တကျာတရား၊ ကုန်ခန်းသွား၊ အောင်ပြားဘာ့ကြောင့်လဲ၊
တကျာတရား၊ ကုန်ခန်းသွား မြတ်ပြားဘာ့ကြောင့်လဲ၊
တကျာတရား ကုန်ခန်းသွား၊ ကောင်းပြားဘာ့ကြောင့်လဲ၊
တာဝတိံတာ၊ နတ်တွေမှာ၊ ပြဿနာ လေးမျိုးပဲ၊

တေ ပဉှေ ကော ဒေဝတာပိ ဝိနိစ္ဆိတုံ နာသက္ခိ၊

တေပဉှေ- ထိုပြဿနာ လေးမျိုးတို့ကို၊ ကောဒေဝတာပိ- တစ်ယောက်သော နတ်သည်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆိတုံ- ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ- မတတ်နိုင်၊

အဲဒီ ပြဿနာလေးမျိုးတို့ကို အဖြေရအောင် ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ နတ်တစ်ယောက်မှမရှိဘူးအဲ၊

ကော ပန ဒေဝေါ ကော်ဒေဝံ သောပိ အပရန္တိ စဝံ အညမညံ ပုစ္ဆန္တော ဒသသု စက္ကဝါဠသဟဿေသု ဒွါဒသ သံဝစ္ဆရာနိ ဝိစရိ သု၊

ကော ပန ဒေဝေါ- တစ်ယောက်သော နတ်သား သည်ကား၊ ကော်ဒေဝံ- တစ်ယောက်သောနတ်သားကို၊ သောပိ-ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ အပရံ–အခြားနတ်သားတစ်ယောက်ကို၊ ဣတိဧဝံ– ဤသို့၊ အညမညံ- အချင်းချင်း၊ ပုစ္ဆန္တော– မေးမြန်းကြကုန်လျက်၊ ဒသသုစက္ကဝါဠသဟဿေသု– တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဒွါဒသသံဝစ္ဆရာနိ–တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဝိစရိံသု– သွားလာလှည့်လည်ကြလေကုန်သတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

အဲဒီ ပြဿနာလေးမျိုးရဲ့အဖြေရအောင် နတ်တွေအချင်းချင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်၊ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဆက်ဆက်ပြီးတော့

မေးလိုက်ကြတဲ့ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှာ ဆယ့်နှစ်နှစ် ကြာသွားတယ်တဲ့၊

ဘယ်လောက်ကြာသွားသတဲ့လဲ၊

(ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြာသွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြာအောင် လှည့်ပတ်နေကြရတယ်တဲ့၊ ဘယ်နှစ်နှစ်ကြာအောင် လှည့်ပတ်နေကြရသတဲ့လဲ၊

(၁၂ နှစ်ကြာအောင်ပါဘုရား၊)

ဧကကေနာပိ ကာလေန ပဉှာနံ အတ္တံ အဒိသွာ ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠ ဒေဝတာ သန္နိပတိတွာ စတုန္နံ မဟာရာဇာနံ သန္တိကံ ဂန္တွာ "ကိံ တာတာ မဟာဒေဝတာ သန္နိပါတော" တိ ဝုတ္တေ "စတ္တာရော ပဉှေ သမုဋ္ဌာပေတွာ ဝိနိစ္ဆိတုံ အသက္ကောန္တာ တုမှာကံ သန္တိကံ အာဂတမှာ" တိ၊

ဧကကေန - ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလေနပိ - ကာလဖြင့်လည်း၊ ပဉှာနံ ပြဿနာတို့၏၊ အတ္တံ - အနက်ကို၊ အဒိသွာ - မမြင်နိုင်သောကြောင့်၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ - တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ - စည်းဝေးကုန်၍၊ စတုန္နံမဟာရာဇာနံ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏၊ သန္တိကံ- အထံသို့၊ ဂန္တွာ သွား၍၊ "တာတာ အမောင်နတ်တို့၊ မဟာ ဒေဝတာ သန္နိပါတော- များစွာသောနတ်အစည်းအဝေးကြီးသည်၊ ကိံ - အဘယ်ပါနည်း "ဣတိ - ဤသို့၊ ဝုတ္တေ- မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ "စတ္တာရော ပဉှေ- ပြဿနာလေးပါးတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ - ဖြစ်စေ၍၊ ဝိနိစ္ဆိတုံ- ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တာ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ တုမှာကံ - အရှင်နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ သန္တိကံ- အထံသို့၊ အာဂတမှာ- လာပါကုန်၏၊ "ဣတိအဝေါစုံ - ဤသို့လျှောက်ထားကြလေကုန်၏၊

အဲဒီလို (၁၂)နှစ်ကြာအောင်လှည့်လည်သွားလာ မေးမြန်းစုံစမ်းကြပေမယ့် ပြဿနာလေးမျိုးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်အဖြေမရဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဖြေမသိရတော့ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှာရှိနေကြတဲ့နတ်တွေအားလုံး စည်းဝေးကြပြီးတော့ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်ထံ သွားရောက်မေးမြန်းကြပါတယ်၊

စတုလောကပါလ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်က ''အမောင်နတ်တို့ နတ်တွေများ ပွဲချည်လား၊ ဒီလောက်များတဲ့ နတ်တွေ စည်းဝေးလာကြတာ ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲ'' လို့ ဒီလို မေးလိုက်တော့ ''ပြဿနာ လေးမျိုးရဲ့အဖြေမသိတဲ့အတွက် အရှင်နတ်မင်းကြီးများထံလာခဲ့ကြကြောင်း'' လျှောက်ထားကြပါတယ်။

ကိံ ပဉှနာမေတံ တာထာတိ။

ဘာတာ-အမောင်နတ်တို့၊ တေပဉှနာမ- ဤပြဿနာမည်သည်ကား၊ ကိံ-အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ- ဤသို့မေး၏။

(အမောင်နတ်တို့ ပြဿနာလေးမျိုးဆိုတာ ဘယ်ဟာတွေပါလဲ-လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။)

'ဒါန, ရသ, ရတီသု ကတမာ ဒါန, ရသ, ရတ် နုခေါ
သေဋ္ဌာ တဏှက္ခယော ဝ ကသ္မာ သေဋ္ဌော'' တိ ဣမေ ပဉှေ
ဝိနိစ္ဆိတုံ အသက္ကောန္တာ အာဂတမှာတိ၊

''ဒါန, ရသ, ရတီသု- အလှူ, အရသာ, မွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင်၊ ကတမာ- အဘယ်မည်သော၊ ဒါနရသရတီ- အလှူ, အရသာ, မွေ့လျော်ခြင်းတို့သည်၊ သေဋ္ဌာနုခေါ- မြတ်ကုန်သနည်း၊ တဏှက္ခယော- တဏှာ၏ကုန်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌောနုခေါ- မြတ်သနည်း'' ဣတိ- ဣမေ- ပဉှေ- ဤပြဿနာတို့ကို၊ ဝိနိစ္ဆိတုံ- ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တာ- မတတ်နိုင်ကုန်သောကြောင့်၊ အာဂတမှာ- လာကြရပါကုန်၏၊ ဣတိအာဟံသု- ဤသို့ လျှောက်ထား ကြလေကုန်သတည်း။

(သာဓု ..၊ သာဓု ..၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

''အလှူ,အရသာ, မွေ့လျော်ခြင်းတွေမှာ ဘယ်အလှူ,ဘယ်အရသာ ဘယ်လိုမွေ့လျော်ခြင်းတွေဟာ အမြတ်ဆုံးပါလဲ၊ တဏှာကုန်ခြင်းဟာ ဘာ့ကြောင့် မြတ်ပါသလဲ'' ဒီပြဿနာ လေးမျိုးရဲ့ အဖြေကို သိလိုတဲ့အတွက် လာခဲ့ကြတဲ့ အကြောင်း လျှောက်ထားကြပါတယ်။

ဘာတာ မယမ္ပိ ဣမေသံ အတ္ထေ န ဇာနာမ၊

တာတာ-အမောင်နတ်တို့၊ မယမ္ပိ- ငါတို့သည်လည်း၊ ဣမေသံ- ဤပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထေ-အနက်တို့ကို၊ နဇာနာမ-မသိကြကုန်၊

(အမောင်နှက်တို့ငါတို့လည်းပဲ အဲဒီပြဿနာဒေဟ္မရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေကို မသိကြဘူး၊ တို့ကိုလည်း သိပ်ပြီးတော့ အထင်ကြီးမနေနဲ့လို့ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။)

အမှာကံ ပန ရာဇာ ဧနသဟာယေသန စိန္တိတေ အတ္ထေ စိန္တေ-
တွာ တခ်ဏေနေဝ ဇာနာတိ သော အမှေဟိ ပညာယစ ပုညေ-
နစ ဝိသိဋ္ဌော။

အမှာကံ-ငါတို့၏ ရာဇာပန-သိကြားမင်းသည်ကား၊ ဧနသဟာယေသန-လူတစ်ထောင်သည်၊ စိန္တိတေ-ကြံအပ်ကုန်သော၊ အတ္ထေ-အကြောင်းတို့ကို၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ တခ်ဏေနေဝ - ထိုခဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနာတိ-သိနိုင်၏၊ သော-ထိုသိကြားမင်းသည်၊ အမှေဟိ-ငါတို့ထက်၊ ပညာယစ-ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုညေနစ-ကောင်းမှုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသိဋ္ဌော-ထူး၏။

ငါတို့ရဲ့ သိကြားမင်းကတော့ လူပေါင်း တစ်ထောင် ကြံစည်တဲ့ အကြောင်းအရာကို တစ်ခဏချင်း ကြံစည်ပြီး သိနိုင်တယ်၊ သိကြားမင်းက တို့ထက်လည်း သာတယ်, ကောင်းမှုလည်းသာတယ်, ထူးတယ်။

ဧဝံ တဿ သန္တိကံ ဂစ္ဆာမာတိ တမေဝ ဒေဝဂဏံ အာဒါယ
သက္ကဿ ဒေဝရညော သန္တိကံ ဂန္တွာ တေနာပိ "ကိံ တာတာ
မဟာဒေဝ ဒေဝသန္နိပါတော" တိ ဝုတ္တေ တမတ္ထံ အာရောစေသုံ။

ဧဝံ-လာကြကုန်၊ တဿ - ထိုသိကြားမင်း၏ သန္တိကံ - အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကြပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တမေဝဒေဝဂဏံ-ထိုနတ်အပေါင်းကိုသာလျှင်၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ သက္ကဿဒေဝရညော - သိကြားမင်း၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္တွာ-သွား၍၊ တေနပိ-ထိုသိကြားမင်း သည်လည်း၊ "တာတာ-ချစ်သားတို့၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့် မဟာဒေဝ - များလှသော၊ ဒေဝကာသန္နိပါတော နတ်တို့ စည်းဝေးကြသနည်း"၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-မိန့်ဆိုလတ်သည်ရှိသော်၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ-လျှောက်ကြားကြကုန်၏။

အမောင်နှက်တို့ လာကြကုန်၊ သိကြားမင်းရဲ့အထံ သွားကြရအောင် ဆိုပြီးတော့ နတ်အပေါင်းတွေကို ခေါ်ပြီးတော့ သိကြားမင်းရဲ့အထံ သွားကြတဲ့ အခါမှာ သိကြားမင်းကလည်း "ချစ်သားတို့ များလှချည်လား ဘာ့ကြောင့် နတ်တွေအများကြီး စည်းဝေးကြတာလဲ"လို့ မိန့်ဆို အခါ ပြဿနာ လေးမျိုးရဲ့အဖြေ သိလိုတဲ့အကြောင်း လျှောက်ကြားကြပါတယ်။

... ... မေသံ ... ... အညောဂိ ... ... တိ
ဗုဒ္ဓဝိသယ ... ...။

တာတာ-ချစ်သားတို့၊ ...မေသံပ...နံ ... ...ပြ... နာတို့၏၊ အဖွံ့-
အကြောင်း ... အဒေါ... ... -တစ်ပါးသောသူသည်လည်း၊ ...နိတုံ-သိခြင်း
ငှာ၊ နပမေ ... ...တိ မတတ်နိုင်၊ ဓတေ ... ...ပြဿနာ တို့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝိသ-
ယာက်-ဘုရားရှင်တို့၏ အရာသာတည်း။

ချစ်သားတို့ အဲဒီ ပြဿနာ လေးမျိုးတို့ရဲ့ အကြောင်းကို ဘုရားမှ
တစ်ပါး ဘယ်သူမှ သိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲ ပြဿနာ ... ... ဘုရားရှင်
တို့ရဲ့ အရာသာဖြစ်တယ်။

> သတ္တ ... ပမေနတရဟိ ကဟံ ဝိဟရတိ " တိဝုစ္စိတွာ
> ဓော ... ... သုတွာ " ဓတ ... ...
> ... ... သဗ္ဗ ရက္ခိတာ ... ... ဓေတဝနံ ... ...
> သတ္ထာရံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဝန္ဒိတွာ ဓောမန္တ္တ ... မဟာရာဇ
> ... ... ဒေဝ... ... ... တိ ဝုတ္တေ "ဘန္တေ
> ဒေဝဂဏော ... မေနာမ ... ... သမုဋ္ဌာပိတာ၊ အညော ... မေသံ
> ... ...နိတုံ သမဋ္ဌော ...နာမ နတ္ထိ၊ မေသံ ... ...
> သော ... "တိ အာဟ။

... ... မြတ်စွာဘုရားသည်ကား တရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ကဟံ-
အဘယ်အရပ်၌ ဝိဟရပ် နေသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ ... ... သို့မေး၍၊ ' ဓေတ
ဝနေ-ဓေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ နေတော်မူ၏၊ ဣတိသုတွာ-
ဤသို့ကြားသောကြောင့် ... ...နှန်၊ တ ... မြတ်စွာဘုရား၏
သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂမိဿာမ ဣတိ-သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဒေဝဂဏေန-နတ်အပေါင်း
နှင့်၊ သဗ္ဗ တက္က ရတ္တိဘာဂေ ညဉ့်အဖို့၌၊ သကလံဓေတဝနံ အလုံးစုံသော
ဓေတဝန်ကျောင်းတော်ကို၊ ... ...သော ... ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်း
လင်းစေ၍ သတ္ထာရံ မြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပသင်္ကမိတွာ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတွာ
ရှိခိုး၍၊ ဓောမန္တ္တ - သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော - ရပ်သည်
ရှိသော်၊ ' မဟာရာဇ -မြတ်သောသိကြားမင်း၊ ... -အဘယ့်ကြောင့်၊
မဂတာ-များစွာသော၊ ဒေဝသံဃေန-နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ၊ အာဂတော-
လာသည်၊ အသ်-ဖြစ်သနည်း"၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဂဏော-နတ်အပေါင်းသည် ... မေနာမပုစ္ဆာ ...ပြဿနာ
တို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပိတာ - ဖြစ်စေကုန်၏၊ အညော - တစ်ပါးသောသူသည်၊

ဣမေသံ-ဤပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထံ-အကြောင်းကို၊ ဇာနိတုံ - သိခြင်းငှာ၊ သမတ္ထော နာမ-စွမ်းနိုင်သူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ နော-တပည့်တော်တို့အား၊ ဣမေသံ-ဤပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထံ-အကြောင်းကို၊ ပကာသေထ-ပြတော်မူပါကုန်လော့''၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ကောင်းစွာ လျှောက်ထားလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရား ဘယ်အရပ်မှာ နေတော်မူသလဲလို့ မေးကာ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာနေတော်မူတာကို ကြားသိရတော့ ချစ်သားတို့ လာကြကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ထံသွားကြရအောင်ဆိုပြီး နတ်အပေါင်းနဲ့အတူ တကွညဥ့်အဖို့မှာ ဇေတဝန်တစ်ကျောင်းလုံးကို ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတွေနဲ့ ထွန်းလင်းတောက်ပစေပြီးတော့ မြတ်ဘုရားကို ချဉ်းကပ်ရှိခိုး၊ သင့်တော်တဲ့ နေရာမျိုးဝယ် ရပ်တည်နေတဲ့အခါ မြတ်သော သိကြားမင်း အဘယ့်ကြောင့် များစွာ နတ်အပေါင်းနဲ့တကွ လာခဲ့ပါသလဲလို့ မြတ်စွာဘုရားက မေးတော်မူလိုက်တော့ အရှင်ဘုရား နတ်အပေါင်းတွေမှာ ပြဿနာလေးမျိုးဖြစ်ပေါ်နေကြပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒီပြဿနာလေးမျိုးရဲ့ အကြောင်းတွေကို မြတ်စွာဘုရားမှ တစ်ပါးသော သူဟာ မသိစွမ်းနိုင်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်တို့အား အဲဒီပြဿနာလေးမျိုးတို့ရဲ့ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ထင်ရှားအောင် ဟောပြပေးသနားတော်မူပါဘုရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

> သတ္ထာ ''သာဓု မဟာရာဇ၊ မယာ မဟိ ပါရမီယော ပူရေတွာ မဟာပရိစ္စာဂေ ပရိစ္စဇိတွာ တုမှာဒိသာနံ ကင်္ခစ္ဆေဒနတ္ထမေဝ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ တယာ ပုစ္ဆိတပဉှေသု ဟိ သဗ္ဗဒါနာနံ ဓမ္မဒါနံ သေဋ္ဌံ၊ သဗ္ဗရသာနံ ဓမ္မရသော သေဋ္ဌော သဗ္ဗရတီနံ ဓမ္မရတိ သေဋ္ဌာ တဏှက္ခယောပန အရဟတ္တ သမ္ပာပကတ္တာ သေဋ္ဌော ယေဝါ''တိ ဝတွာ ဣမံဂါထမာဟ—

သတ္ထာ—မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ''မဟာရာဇ—မြတ်သော သိကြားမင်း၊ သာဓု—ကောင်း၏၊ ဟိ—ထိုစကားသင့်စွ၊ မယာ—ငါဘုရားသည်၊ ပါရမီယော—ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ—ဖြည့်၍၊ မဟာပရိစ္စာဂေ—စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ—စွန့်၍၊ တုမှာဒိသာနံ—သင်ကဲ့သို့ သဘော ရှိသောသူတို့၏၊ ကင်္ခစ္ဆေဒနတ္ထမေဝ—ယုံမှားခြင်းကိုဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ—သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ— ထိုးထွင်း၍ သိရပေပြီ၊ ဟိ—ထိုစကားသင့်စွ၊ တယာ—သင်သည်၊ ပုစ္ဆိတပဉှေသု—မေးအပ်သောပြဿနာ

တို့တွင်၊ သဗ္ဗဒါနာနံ–အလုံးစုံကုန်သော အလှူတို့တွင်၊ ဓမ္မဒါနံ–တရားအလှူသည်၊ ဇေယျံ-မြတ်၏၊ သဗ္ဗရသာနံ–အလုံးစုံကုန်သော အရသာတို့တွင်၊ ဓမ္မရသော–တရားအရသာသည်၊ ဇေယျော-မြတ်၏၊ သဗ္ဗရတီနံ–အလုံးစုံကုန်သော မွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင် ဓမ္မရတိ-တရားတို့၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဇေယျာ–မြတ်၏၊ တဏှက္ခယော–တဏှာ၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံပန–အရဟတ္တဖိုလ်သည်ကား၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ–နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့်၊

(တစ်နည်း၊ တဏှက္ခယောပန – တဏှာ၏ ကုန်ခြင်းသည်ကား၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ သမ္ပာပကတ္တာ–ကောင်းစွာမသေ့ ရောက်စေတတ်ပါပေသောကြောင့်၊ သေဋ္ဌောယေဝ – မြတ်သည်သာလျှင်တည်း"၊ ဣတိဝတ္တာ–ဤသို့မိန့်တော်မူ၍ ဣမံဂါထံ–ဤဂါထာကို အာဟ–သိစေ, တတ်စေ ကျင့်နိုင်စေဟု ရည်ရွယ်ပြုကာ၊ ' ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

မြတ်စွာဘုရားက "မြတ်သော သိကြားမင်း သိပ်ကောင်းတယ်၊ ငါဘုရား ပါရမ်တော်တွေ ပြည့်ဖြိုးတော့ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးစွန့်ခဲ့ဘာဟာ သင့်လို ယုံမှားတဲ့ သူတွေရဲ့ ယုံမှားမှုတွေကို ဖျောက်ပယ်ရန်အကျိုးငှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိရပေပြီ သင်မေးအပ်တဲ့ ပြဿနာတို့တွင်–

၁၊ အလှူအားလုံးထဲမှာ တရားအလှူဟာ အကြီးဆုံး၊ အအောင်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး ဖြစ်တယ်၊

ဘယ်အလှူအကောင်းဆုံးတဲ့လဲ၊

(တရားအလှူပါဘုရား။)

တရားအလှူဆိုတာ– ငွေကတ်သုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ်စာအုပ်မြတ်တွေလှူဒါန်းတာ၊ တရားပွဲတွေ ဖြစ်မြောက်အောင် တရားဟောဓမ္မကထိကတွေအတွက် လှူဒါန်းတာ၊ စာသင်စာချနေတဲ့ သံဃာတော်တွေအတွက် တရားစာအုပ်ပြည့်စုံအောင် လှူဒါန်းတာ၊ တရားစာအုပ်တွေ ရိုက်နှိပ်ပြီး လှူဒါန်းတာ၊ တရားစာတွေ သင်ကြားပို့ချပေးတာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာကျမ်းစာတွေပို့ချပေးတာ၊ ပြဿနာဖြေဆိုတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ညွှန်ကြားပြသပေးတာ၊ တရားနာယူတာတွေပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

(သံယုတ်–၄–၁၊ ၇၉။)

စာသင်စာချ တရားဟော တရားပြတဲ့လုပ်ငန်းတွေဟာ အအောင်ဆုံး, အမြတ်ဆုံး, အကြီးဆုံး, အကောင်းဆုံး ဓမ္မဒါန ဖြစ်တယ် တရားအလှူ ဖြစ်တယ်၊

ဘာအလှူတဲ့လဲ၊

(တရားအလှူပါဘုရား၊)

ဘာဒါနတဲ့လဲ၊

(ဓမ္မဒါနပါဘုရား၊)

အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးအလှူဖြစ်အောင် ဘာလှူရမတဲ့လဲ၊

(တရားလှူရမှာပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒကာ- ဒကာမတွေက စာသင်စာချ တရားဟော, တရားပြအဲ့အလုပ်တွေလုပ်နိုင်ရဲ့လား၊

(မလုပ်နိုင်ပါဘူးဘုရား၊

(အဲဒီလို ဒကာ, ဒကာမတွေမလုပ်နိုင်တော့ စာသင်စာချ တရားဟော တရားပြနေကဲ့ သံဃာတော်တွေကို တရားစာအုပ်တွေ လှူဒါန်းပူဇော်လိုက်တာ တရားဒါယကာအဖြစ် ခံယူလိုက်တာတွေဟာ ဓမ္မဒါန (တရားအလှူရှင်) ဖြစ်သွားမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

တရားပွဲတွေ ဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးစားတာ၊ တရားပွဲတွေ ဖြစ်မြောက်အောင် အကုန်အကျခံတာ ဘာဒါနပါလိမ့်၊ (ဓမ္မဒါနပါဘုရား၊) ဘာအလှူပါလိမ့်၊

(တရားအလှူပါဘုရား၊)

တရားအလှူနဲ့ အခြားအလှူ ဘယ်ဟာကပိုမြတ်သလဲတဲ့လဲ၊

(တရားအလှူကပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အခြားပွဲတွေဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးစားရမှာလား၊ တရားပွဲတွေဖြစ်မြောက်အောင်ကြိုးစားရမှာလား၊

(တရားပွဲတွေဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးစားရမှာပါဘုရား၊)

အခြားအလှူကကောင်းတာလား၊ တရားအလှူကကောင်းတာလား၊

(တရားအလှူကကောင်းတာပါဘုရား၊)

အေး–ဟုတ်ပြီ ဒီလိုဆိုရင် အခြားပွဲတွေ ရှောင်ပြီးတော့ တရားပွဲတွေဖြစ်မြောက်အောင်ဆောင်ရမယ်၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

၂။ အရသာတွေ အားလုံးထဲမှာ တရား အရသာဟာ အကြီးဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးပါ။
ဘယ်အရသာအမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးတဲ့လဲ။
(တရားအရသာပါဘုရား။)

၃။ အလုံးစုံ မွေ့လျော်မှုယ် တွေထဲမှာ တရား၌ မွေ့လျော်တာ၊ တရားနဲ့ မွေ့လျော်တာဟာ အကြီးဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးပါ။

ဘာနဲ့မပျော်တာအမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးတဲ့လဲ။

(တရားနဲ့ပျော်တာပါဘုရား။)

၄။ တဏှာရဲ့ ကုန်ရာဖြစ်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေတတ်တဲ့အတွက် (ဝါ) တဏှာ ကုန်ခြင်းဟာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်စေတတ်တဲ့အတွက် အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး ဖြစ်တယ်တဲ့၊ တဏှာကုန်တာ ဘာ့ကြောင့်မြတ်သတဲ့လဲ။

(အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်စေတတ်လို့ပါဘုရား။)

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်က အဲဒီလို မိန့်တော်မူကာ ဒီဂါထာကို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊ သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ၊
သဗ္ဗရတိံ ဓမ္မရတိ ဇိနာတိ တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိတိ။

၁။ သဗ္ဗဒါနံ ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး, ပစ္စည်းလေးပါးစသောအားဖြင့် လှူဒြား ကြည်ဖြူ အလုံးစုံသော အလှူကို၊ ဓမ္မဒါနံ– စာသင်စာချ, တရားဟော, တရားပြ, အစရှိသား မြတ်သောတရားအလှူသည်၊ ဇိနာတိ- တရားစကားအမှန်ကြားမှ ပြဲဒြားအလှူ ရယူမက်ဖိုလ် ရက်တိုတိုနှင့် ထိုထိုသူငါ အောင်နိုင်ပါ၏။

ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးပစ္စည်းလေးပါးစတဲ့ အလှူအားလုံးကို စာသင်, စာချ, တရားဟော တရားပြစတဲ့ တရားအလှူကအောင်နိုင်တယ်တဲ့၊

အဲဒီအကြောင်းကို အဋ္ဌကထာဖွင့်တဲ့အတိုင်း အကျယ်ခဲ့ကာဟောကြ နာကြပါစို့။

တဿ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနန္တိ သဗ္ဗေပိ ဟိ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘေ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ နိရန္တရံ ကတွာ သန္နိသိန္နာနံ ဗုဒ္ဓ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓ, ခီဏာသဝါနံ ကဒလိဂဗ္ဘသဒိသာနိ စီဝရာနိ ဒဒေယျ၊ တသ္မိံ သမာဂမေ စတုပ္ပဒိကာယ ဂါထာယ ကတာနုမောဒနာဝ သေဋ္ဌာ။

တဿ-ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနန္တိ-သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံဟူသည်ကား၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ စက္ကဝါဠဂဗ္ဘေ-စကြဝဠာတိုက်၌၊ ယာဝဗြဟ္မလောကာ-ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်၊ နိရန္တရံကတွာ-အစဉ်မပြတ် ပြု၍၊ သန္နိသိန္နာနံ စည်းဝေးကြကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓ, ခီဏာသဝါနံ-ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာတို့အား၊ ကဒလိဂဗ္ဘသဒိသာနိ - ငှက်ပျောဖူးညွန့်နှင့် တူကုန်သော၊ စီဝရာနိ-သင်္ကန်းတို့ကို၊ သဗ္ဗေပိဒဒေယျ-အကယ်၍ လှူငြားအံ့၊ တသ္မိံသမာဂမေ-ထိုအစည်းအဝေး၌၊ စတုပ္ပဒိကာယဂါထာယ - လေးပါဒရှိသော ဂါထာဖြင့်၊ ကတာနုမောဒနာဝ-ပြုအပ်သော အနုမောဒနာတရားသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ-မြတ်၏။

စကြဝဠာတိုက်ကြီးမှာ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် အကြား ကွက်လပ်မရှိအောင် နေထိုင်တော်မူကြတဲ့ ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တို့အား ငှက်ပျောဖူးညွန့်နဲ့ တူတဲ့ သင်္ကန်းကောင်း သင်္ကန်းမြတ်တွေ လှူဒါန်းတာထက် အဲဒီအလှူပွဲမှာ လေးပါဒရှိတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ တရားဟောပြတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သေသေချာချာမှတ်ပါ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တွေဘက် ကြည့်လိုက်စမ်းပါ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တွေနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အထက်တန်း မကျဘူးလား။

(ကျပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီ အထက်တန်း အကျဆုံး အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ စကြဝဠာတိုက်ကြီးမှာ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် အကြားမရှိ၊ ကွက်လပ်မရှိအောင် ထိုင်မနေကြဘူးလား။

(ထိုင်ခနကြပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလို နေထိုင်နေတော်မူကြတဲ့ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ တို့အား သ န်းကောင်း ေ္က ယ္ပဟာထက် အဲဒီအလှူပွဲမှာ ဟောမဲ့ လေး ပါဒရှိတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာပြုကာ တရား ဟောတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်။

လှူတာနဲ့ ဟောတာ ဘယ်ဟာက ပိုမြတ်သတဲ့ ါ။

(ဟောတာက ပိုမြတ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဝိအဋ္ဌကထာဖွင့်တွေကို သိနေလို့ ဦးပဥ္ဇင်းတို့က အပင်ပန်းခံပြီး စေ တနာ ကြီးကြီးထားမားထားကာ ဟောကြားနေကာမနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

တံ ဟိ ဒါနံ တဿာ ဂါထာယ သောဠသိ ကလံ နာဂ္ဃတိ။

ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ တံဒါနံ-ထိုအလှူသည်၊ တဿာဂါထာယ ထို ဂါထာ၏၊ သောဠသိကလံ-တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစ်စိတ်ကိုမျှ၊ နာဂ္ဃတိနအဂ္ဃတိ-အဖိုးမထိုက်။

လေးပါဒရှိတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ တရားဟောရတဲ့ ကုသိုလ်ကို ၁၆- စိတ် စိတ်ရမယ်၊ ဘယ်နှစ်စိတ် စိတ်ရမတဲ့ ။

(၁၆ စိတ်ပါဘုရား။)

အေး-ဟုတ်ပြီ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့အား လှူရတဲ့ သင်္ကန်း အလှူဟာ အဲဒီ ၁၆-စိတ်မှာ တစ်စိတ်လောက်မျှ အဖိုးမထိုက်ဘူးတဲ့။

ဧဝံ ဓမ္မဿ ဒေသနာပိ ဝါစနမ္ပိ သဝနမ္ပိ မဟဂ္ဃံ။

ဧဝံ-ဤသို့၊ ဓမ္မဿ-တရားတော်ကို၊ ဒေသနာပိ - ဟောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝါစနမ္ပိ သင်ကြားပို့ချခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သဝနမ္ပိ- နာကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မဟဂ္ဃံ မြတ်သော အကျိုးရှိ၏။

အဲဒီလို တရားတော်ကို ဟောကြားခြင်း, သင်ကြားပို့ ချခြင်း, နာ ကြားခြင်းဟာ မြတ်တဲ့ အကျိုးရှိတယ် ့။

ဘာအကျိုးရှိသတဲ့လဲ။

(မြတ်တဲ့အကျိုးရှိပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလို မြတ်တဲ့အကျိုး ရှိတယ်ဆိုတော့ တရားဒေသနာစတော်တွေ ပြန့်ပွားအောင် ဦးပဥ္ဇင်းတို့က ပင်ပန်းမှုတွေ ပဓာနမထားဘဲ ဟောကြား

ရမယ်၊ သင်ကြားပို့ချပေးရမယ်၊ ဒကာ,ဒကာမတွေက မပျင်းမရိ နာကြားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီထော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒီနေ့ ဦးပဥ္စင်းတို့က တရားတွေ ဟောပေးနေတာ, တရားသင်တန်းတွေ ပေးနေတာ ဒကာ, ဒကာမတွေက နာကြားနေတာဟာ သာသနာ တည်အောင် လုပ်နေတဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းအစစ်၊ ခု,နောင်ဘဝ. မဂ်ဖိုလ် ရသည်အထိ ကောင်းကျိုးရှိတဲ့ လုပ်ငန်းကောင်း,လုပ်ငန်းမြတ်လို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ တရားနာ။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဟောသူ, သင်ယူပို့ချသူ, နာကြားသူ ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၃–ယောက်ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာ ကွယ်နိုင်ပါ့မလား။

(မကွယ်နိုင်ပါဘူးဘုရား။)

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက် ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး သာသနာတော်ကြီး တည်တံ့ခိုင်မြဲနေမှာပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သာသနာတော် တိုးတက်တယ်ဆိုတာ ဟောတဲ့သူ, သင်ယူပို့ချပေးတဲ့သူ, နာကြားတဲ့သူတွေ များတာ ပေါတာကို ဆိုတာ၊ ဆွမ်း,သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး ပစ္စည်းလေးပါး များတာ ပေါတာကို ဆိုတာမဟုတ်ပါဘူး၊ လူတွေကတော့ များသောအားဖြင့် သာသနာတော် သိပ်တိုးတက်တာပဲလို့ ပြောနေကြပါတယ်၊ ဘယ်လိုတိုးတက်နေသလဲလို့ မေးရင် မပြောတတ်တော့ဘူး၊ အဲဒါ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ အသင်နည်းလို့ တရားနာနည်းလို့ပါပဲ။

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ဟောသူ,သင်သူ,ပို့ချသူ၊ နာသူရှိနေသော်၊
* တို့သာသနာ၊ မကွယ်ပါ၊ သေချာမှတ်ကြနော်၊
* ဟောသူ,သင်သူ,ပို့ချသူ၊ နာသူမရှိသော်၊
* တို့သာသနာ၊ ကွယ်ပမှာ၊ သေချာမှတ်ကြနော်၊
* ဟောသူ,သင်သူ,ပို့ချသူ၊ နာသူပေါများသော်၊

* တို့သာသနာ၊တိုးတက်တာ၊ သေချာသိကြနော်၊
* ဟောသူ့၊သင်သူ၊ပို့ချသူ၊ နာသူနည်းသွားသော်၊
* တို့သာသနာ၊ဆုတ်ယုတ်တာ၊ သေချာသိကြနော်၊
* ပစ္စည်းလေးပြ၊ ပေါများတာ၊ တိုးတာမှတ်မခေါ်၊

ယေန စ ပုဂ္ဂလေန ဗဟူနံ တံ ဓမ္မဿဝနံ ကာရိတံ၊ တဿေဝ အာနိသံသော မဟာ၊

ယေန စ ပုဂ္ဂလေန- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဗဟူနံ- များစွာသောသူတို့ကို၊ တံဓမ္မဿဝနံ- ထိုတရားနာခြင်းကို၊ ကာရိတံ- ပြုအပ်၏၊ တဿေဝ- ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ အာနိသံသော- အကျိုးဆက်သည်၊ မဟာ-များလှစွာ၏၊

သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ပဲဖြစ်ဖြစ် လူပေါင်းများစွာ တရားနာရအောင် (တရားနာနိုင်အောင်) ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အင်မတန်အကျိုးကြီးမားတယ်၊ အကျိုးများကယ်၊ ဒီနေ့တရားပွဲဖြစ်မြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့သူတွေ၊ တရားဒါယကာအဖြစ်ခံယူကာ သူများတွေ တရားနာကြရအောင် အလှူပေးတဲ့သူတွေဟာ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးကုသိုလ်အထူးကို ဆည်းပူးကြရတာဖြစ်တယ်၊

မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေကိုမလှူလို မပေးလို ဝန်တိုတဲ့ လောဘ မစ္ဆေရဆိုတဲ့တရားဆိုး့တရားယုတ်တွေကိုနှင်ထုတ်ပြီး တရားအလှူရှင်ဖြစ်အောင် ကြိုးစား အားထုတ်လိုက်ကြတော့ ယနေ့ တရားအလှူရှင်တွေဟာ လောဘ မစ္ဆေရတွေကို အနိုင်မရကြဘူးလား၊

(အနိုင်ရကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့- လောဘနိုင်ပွဲ၊ မစ္ဆေရနိုင်ပွဲလို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီနေ့တရားအလှူရှင်တွေဟာ လောဘ မစ္ဆေရတွေကို အောင်မြင်ပြီးတော့ မသွားဘူးလား၊

(အောင်မြင်သွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒီနေ့ဘာပွဲပါလိမ့်၊

(လောဘအောင်ပွဲ၊ မစ္ဆေရအောင်ပွဲပါဘုရား၊)

ကဲ–လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* လောဘနိုင်ပွဲ ခေါ်ဆိုလဲ အမြဲခေါ်နိုင်တယ်၊
* မစ္ဆေရနိုင်ပွဲ ခေါ်ဆိုလဲ အမြဲခေါ်နိုင်တယ်၊
* လောဘအောင်ပွဲ ခေါ်ဆိုလဲ အမြဲခေါ်နိုင်တယ်၊
* မစ္ဆေရအောင်ပွဲ ခေါ်ဆိုလဲ အမြဲခေါ်နိုင်တယ်၊

တရားအလှူဟာ အကျိုးအနိုင်ဆုံး၊အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဆိုတာကို သိပြီးလှူလိုက်တော့ လောဘတွေ မစ္ဆေရတွေ သေမသွားဘူးလား၊

(သေသွားပါတယ်ဘုရား၊)

တရားသိလို့ သေတာလား၊ အခြားသိလို့ သေတာလား၊

(တရားသိလို့ပါဘုရား၊)

တရားကြောင့်သေတာလား၊ အခြားကြောင့် သေတာလား၊

(တရားကြောင့် သေတာပါဘုရား၊)

လောဘ၊ မစ္ဆေရတွေကို အောင်ပွဲခံနိုင်တယ်ဆိုတာ တရားကြောင့်လား၊ အခြားကြောင့်လား၊

(တရားကြောင့်ပါဘုရား၊)

ဒါကြောင့် တရားအလှူဟာ အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်တယ်လို့ ဘုရားဟောထားတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒေါသ၊ မောဟ အစရှိတဲ့ အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တွေအားလုံးကိုလည်း အနိုင်ယူနိုင်တာ၊ အောင်ပွဲခံနိုင်တာတွေဟာ တရားကြောင့်ပါပဲ၊ ဒါကြောင့် တရားနာမှု၊ တရားသိမှု၊ တရားကျင့်မှု၊ တရားဟောမှုဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အအောင်မြင်ဆုံးလို့ ဟောကြားတော်မူတာဖြစ်တယ်၊

ကဲ– ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် တို့အား သင်္ကန်းကောင်းတွေ လှူဒါန်းရခြင်းထက် မမွှေဒါန(တရားအလှူက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်ဆိုတာကို နာယူပြီးတော့ ဆွမ်းကောင်း ဆေးကောင်း၊ ကျောင်းကောင်းတွေကို လှူဒါန်းခြင်းထက်လည်း မမွှေဒါနတရားအလှူက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပုံကို ဆက်နာယူကြပါစို့–

ကထာရူပါယ ဧဝ ပရိသာယ ပဏီတပိဏ္ဍပါတာ ပဇ္ဇေ ပူရေတွာ ဒိန္နဒါနတောပိ၊ သပ္ပိ တေလာဒိနံ ပဇ္ဇေ ပူရေတွာ ဒိန္နဘေသဇ္ဇဒါနတောပိ၊ မဟာ ဝိဟာရသဒိသာနံ ဝိဟာရာနံစ လောဟပါသာဒသဒိသာနဉ္စ ပါသာဒါနံ အနေကာနိ သတသ ဟဿာနိ ကာရေတွာ ဒိန္နသေနာသနဒါနတောပိ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီဟိ ဝိဟာရေ အာရဗ္ဘ ကတပရိစ္စာဂတောပိ အဋ္ဌမသော စတုပ္ပဒိကာယဂါထာယ အနုမောဒနာ ဝသေနာပိ ပဝတ္တိတံ ဓမ္မဒါနမေဝ ဝရံ သေဋ္ဌံ၊

တထာရူပါယ ဧဝ ပရိသာယ– ထိုသို့ သဘောရှိသော ပရိသတ်၌ သာလျှင်၊ ပဏီတပိဏ္ဍပါတာ– မွန်မြတ်သောဆွမ်းဖြင့်၊ ပဇ္ဇေ– သပိတ်၌၊ ပူရေတွာ ပြည့်စေ၍၊ ဒိန္နဒါနတောပိ– ပေးအပ်သော ဆွမ်းအလှူထက်လည်း ကောင်း၊ သပ္ပိတေလာဒီနံ- ထောပတ် ဆီစသည်တို့ဖြင့်၊ ပဇ္ဇေ- သပိတ်၌၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဒိန္နဘေသဇ္ဇဒါနတောပိ– ပေးအပ်သောဆေးဟူသော အလှူထက်လည်းကောင်း၊ မဟာဝိဟာရသဒိသာနံ- သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာ ဝိဟာရကျောင်းနှင့်တူကုန်သော. ဝိဟာရာနဉ္စ–ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လောဟပါသာဒ သဒိသာနံ– ကြေး ပြာသာဒ် တို့ကို လည်းကောင်း၊ အနေကာနိ - များစွာကုန်သော၊ သတသဟဿာနိ - အသိန်းသော ကျောင်း, အသိန်းသော ပြာသာဒ် တို့ကို၊ ကာရေတွာ– ဆောက်စေ၍၊ ဒိန္နသေနာသနဒါနတောပိ–ပေးလှူအပ်သောကျောင်းဟူသော အလှူထက် လည်းကောင်း၊ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီဟိ–အနာထပိဏ် သူဌေး ဒသော သူတို့ သည်၊ ဝိဟာရေ–ဆောက်အပ်သောကျောင်းတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ–အကြောင်း ပြု၍၊ ကတပရိစ္စာဂတောပိ–ပြုအပ်သော စွန့်ကြဲခြင်းထက်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမသော–အယုတ်အားဖြင့်၊ စတုပ္ပဒိကာယဂါထာယ–လေးပါဒရှိသော ဂါထာဖြင့်၊ အနုမောဒနာဝသေနာပိ–အနုမောဒနာ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိတံ - ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မဒါနမေဝ – တရားအလှူသည်သာလျှင်၊ ဝရံသေဋ္ဌံ မြတ်၏၊

အဲဒီစကြဝဠာတိုက်မှာပဲ ဖြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် အခြားကွက်လပ် မရှိအောင် နေထိုင်တော်မူကြတဲ့ ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် တို့အား သပိတ်ပြည့်အောင်လှူတဲ့ မွန်မြတ်တဲ့ ဆွမ်းအလှူ၊ သပိတ်ပြည့် အောင်လှူတဲ့ ထောပတ်ဆီ စပေ ဆေးအလှူ အဲဒီ ...မ်းနဲ့ ဆေးကို သပိတ်နဲ့ အပြည့်လှူတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒကာ, ဒကာမတွေကော လှူတဲ့အခါ သဗိတ်နဲ့ပြည့်အောင်လှူရဲ့လား၊

(လှူပါတယ်ဘုရား၊)

ဒကာ, ဒကာမတွေက ပြောလို့သာ ဦးပဥ္စင်းတို့ကတော့ ယုံဘူး ယုံဘူး၊

(ရယ်မောကြ၊)

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သဗိတ်ပြည့်အောင် လှူတဲ့သူ နည်းလို့ပါပဲ၊ သဗိတ်ပြည့်အောင်လှူတဲ့သူ ရှိတော့ မရှိဘူးလား၊

(ရှိပါတယ်ဘုရား၊)

ရှိတော့ ရှိတယ် ဒါပေမယ့် ရှားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-ထားပါတော့၊ အဲဒီလိုသဗိတ်ပြည့်အောင် ဆွမ်းတွေ, ဆေးတွေ, လှူတာထက်လည်း လေးပါဒရှိတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်လောက် ဟောပြောပေးခြင်း, သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း, နာယူခြင်း ကုသိုလ်ကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နောက်ပြီးတော့ သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံပြီး ကျောင်းတိုက်ကြီးတွေ, ပြာသာဒ်ကြီးတွေ ဆောက်လုပ်ပြီး လှူတဲ့ ကျောင်းအလှူထက်လည်း တရားအလှူကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်၊ အနာထပိဏ်သူဌေး စတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကျောင်းတွေကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ စွန့်ကြဲ လှူဒါန်းခြင်းထက်လည်း အယုတ်ဆုံးလေးပါဒရှိတဲ့ အနုမောဒနာတရား ဟောကြားခြင်း, သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း, နာကြားခြင်းကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်၊

ရှင်းရှင်းနဲ့ ကျဉ်းကျဉ်း ပြောလိုက်ရရင်တော့ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်အား ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးပစ္စည်းလေးပါးတွေ လိုလေသေးမရှိအောင် အပြည့်အဝ လှူဒါန်းခြင်းထက် ဓမ္မဒါန တရားအလှူကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်နော်

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘုရားရဟန္တာ၊ ပစ္စေကာ၊ များစွာမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊
ပစ္စည်းလေးဖြာ၊ များပြားစွာ၊ ပေးလှူတာယက်ပိုး၊
တရားဒေသနာ၊ ဟော,သင်,နာ၊ မှတ်ပါမြတ်ဆုံးဆို၊
တရားရွှေစာ၊ ဟော,သင်,နာ၊ မှတ်ပါမြတ်ဆုံးဆို၊
တရားရွှေစာ၊ ဟော,သင်,နာ၊ မှတ်ပါခေါင်ဆုံးဆို၊
တရားအလှူ၊ အများလှူ၊ အားယူလှူဖို့လို၊

ကိံကာရဏာ—ဝေရှပါနိ ဟိ ပုညာနိ ကရောန္တာ ဓမ္မံ သုတွာဝ ကရောန္တိ, နော အသုတွာ၊

ကိံကာရဏာ--အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိ- သင့်စွ၊ ဝေရှပါနိ ပုညာနိ-ဤသို့ သဘောရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ-ပြုကုန်သော သူတို့သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သုတွာဝ-နာကြားရသောကြောင့်သာလျှင်၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏၊ အသုတွာ-မကြားနာရသော် နော-မပြုကုန်၊

ဆွမ်း,ယာဂ်န်း,ကျောင်း,ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတွေ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တရားနာကြားကြရလို့ပါ၊ တရားမနာကြားရရင် ပြုလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊

ဆွမ်းတရားလေးနာလိုက်ရတော့ ဆွမ်းလှူရတဲ့ အကျိုးတွေ မသိရဘူးလား၊

(သိရပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလို ဆွမ်းအကျိုးတွေ သိရတဲ့အခါ ဆွမ်းလှူချင်တဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်မလာဘူးလား၊

(ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား၊)

ဖြစ်လာတော့ လှူလိုက်တယ်၊ လှူလိုက်တော့ ဆွမ်းအကျိုး ငါးပါး ဖြစ်တဲ့ အသက်ရှည်ခြင်း အဆင်းလှခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, ခွန်အားကြီးခြင်း, ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း အကျိုးတွေ ခုဘဝ, နောင်ဘဝ၊ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ရမည့် ဘဝအထိ ရသွားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကောင်းတဲ့အကျိုးကို နာကြားရပြီး သိရမှကောင်းတဲ့ အကြောင်းကို လုပ်ချင်ကြတာ မဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သက်န်းတွေ, ကျောင်းတွေ၊ ဆေးတွေလှူဒါန်းရတဲ့ အကျိုးတွေ သိရတဲ့ အခါမှာလည်း သက်န်း,ကျောင်း,ဆေးလှူဒါန်းချင်တာဟာ မမှတာပါပဲ။

တရားနာရလို့ တရားသိရလို့ လှူကြတာ၊ တရားမနာရရင် တရား မသိရရင် လှူဖြစ်ပါ့မလား။

(မလှူဖြစ်ပါဘူးဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ တရားတော်ရဲ့ ကျေးဇူးဟာ မကြီးမား ဘူးလား။

(ကြီးမားပါတယ်ဘုရား။)

တရားကျေးဇူးကိုမေ့ထားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။

(မဖြစ်ပါဘူးဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* တရားကျေးဇူး၊ မမေ့ဘူး၊ အထူးသိကြပါ။
* တရားကျေးဇူး၊ မမေ့ဘူး၊ အထူးပူဇော်ပါ။
* တရားနာရ၊ ကုသလ၊ ပွါးကြများသူငါ။
* တရားကြောင့်ပဲ၊ ကုသိုလ်ယဲ၊ အမြဲပွါးဖြစ်တာ။

သစေ ဟိ ဣမေ သတ္တာ ဓမ္မံ န သုဏေယျုံ၊ ဥဋ္ဌုက်မတ္တံ ယာဂုမ္ပိ ကဋစ္ဆုမတ္တံ ဘတ္တမ္ပိ နဒဒေယျုံ၊ ဣမိနာ ကာရဏေန သဗ္ဗဒါနေဟိ ဓမ္မဒါနမေဝ သေဌံ၊

ဟိ–သင့်စွ၊ ဣမေသတ္တာ–ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဓမ္မံ – တရားကို၊ သစေ နသုဏေယျုံ–အကယ်၍ မနာရကုန်အံ့၊ ဥဋ္ဌုက်မတ္တံ–တစ်ယောက်ချို မျှသော၊ ယာဂုမ္ပိ–ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ ကဋစ္ဆုမတ္တံ – တစ်ယောက်မ မျှသော၊ ဘတ္တမ္ပိ–ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နဒဒေယျုံ–မလှူဒါန်းနိုင်ကြကုန်၊ ဣမိနာကာရဏေန–ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့် သဗ္ဗဒါနေဟိ–အလုံး

စုံသေ. အလှူတို့ထက်၊ ဓမ္မဝါနမေဝ–တရားအလှူသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌ–မြတ်၏၊

သတ္တဝါတွေဟာ အကယ်၍ တရားမနာကြရဘူးဆိုရင် တစ်ယောက်ချီမျှသောယာဂု၊ တစ်ယောက်မမျှသော ဆွမ်းကိုပင် လှူမိကြမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒီအကြောင်းကြောင့် အလှူအားလုံးထက် တရားအလှူက မြတ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* တရားမနာ၊ သတ္တဝါ၊ မှတ်ပါယာဂု၊ ဆွမ်း၊
* လှူဝါနိုးကြမှာ၊ မဟုတ်ပါ၊ သေချာသိကြစမ်း၊

အပိစ ဌပေတွာ ဗုဒ္ဓေစ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေစ သကလကပ္ပံ ဒေဝေ ဝဿန္တေ ဥဒကဗိန္ဒူနိ ဂဏေတုံ သမတ္ထာယ ပညာယ သမန္နာဂတာ သာရိပုတ္တာဒယောပိ အတ္တနော ဓမ္မတာယ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ အဓိဂန္တုံ နာသက္ခိံသု၊

အပိစ–တစ်နည်းကား၊ ဗုဒ္ဓေစ–ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေစ–ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ–ထား၍၊ သကလကပ္ပံ–အလုံးစုံသော တစ်ကမ္ဘာကာလပတ်လုံး ဒေဝေဝဿန္တေ–အလျဉ်မပြတ်မိုးရွာသည်ရှိသော်၊ ဥဒကဗိန္ဒူနိ–မိုးပေါက်တို့ကို၊ ဂဏေတုံ–ရေတွက်ခြင်းငှာ၊ သမတ္ထာယပညာယ–စွမ်းနိုင်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ–ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာရိပုတ္တာဒယောပိ–သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနောဓမ္မတာယ–မိမိသဘောအားဖြင့်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ – သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အဓိဂန္တုံ – ရခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိံသု–မတတ်နိုင်ကုန်၊

တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင်တော့ ဘုရားနဲ့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကလွဲရင် အရှင်သာရိပုတ္တရာဟာ ပညာဉာဏ်အကြီးဆုံးပါပဲ၊ ဘယ်လောက်ထိအောင် ပညာဉာဏ်ကြီးသလဲ ဆိုတော့ အလုံးစုံ တစ်ကမ္ဘာကာလပတ်လုံး ရွာသွန်းနေတဲ့ မိုးရေပေါက်တွေကို ရေတွက်နိုင်တယ်တဲ့၊ အဲဒီလောက်ပညာဉာဏ်ကြီးမားတဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ စတဲ့ အရှင်မြတ်တွေပင် မိမိသဘောနဲ့ သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့ကို ရဖို့ရာ မ[illegible]ယ်ကူကြပါဘူးတဲ့၊

အဿဇိတ္ထေရာဒီဟိ ကထိတ ဓမ္မံသုတွာ သောတာပတ္တိဖလံ သစ္ဆိကရိံသု၊

အရှင်အဿဇိ မထေရ် စသည်ကိုဟောတဲ့ တရားကို သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကြရာယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သောတာပတ္တိဖိုလ်ရတာ ဘယ်သူ့တရားနာရလို့တဲ့လဲ။

(အရှင်အဿဇိတရားနာရလို့ပါဘုရား။)

အရှင်သာရိပုတ္တရာလောင်း ဥပတိဿပရိဗိုဇ်က အရှင်အဿဇိကို တရားဟောဖို့လျှောက်ထားတော့ အရှင်အဿဇိက–

"အဟံ ခေါ အာဝုသော နဝေါ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ အာဂမနာ– ဂတော ဣမံဓမ္မဝိနယံ"

(မိနည်းမဟာဝါပါဠိ–၃၂)

(ငါ့ရှင် ဥပတိဿပရိဗိုဇ်၊ ငါဟာ ရဟန်းငယ်လေး ဖြစ်တယ်၊ ရဟန်း ဖြစ်လာတာ မကြာသေးဘူး၊ ဤတရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ဘုရား သာသနာသို့ ယခုမှ ရောက်လာတာပါ။)

န တာဟံ သက္ကောမိ ဝိတ္ထာရေန ဓမ္မံ ဒေသေတုံ၊

(ငါသည် သင့်အား တရားအကျယ်ကြီးမဟောနိုင်သေးပါဘူး။)

အပိစ တေ သံခိတ္တေန အတ္ထံ ဝက္ခာမိ၊

(သို့သော်လည်း သင့်အား အကျဉ်းဖြစ်ထဲ့ လိုရင်းအဓိပ္ပါယ် တရား ကိုတော့ ငါဟောပြမယ်လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။)

အဲဒီလို မိန့်တော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာလောင်း ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်က ဟောတု အာဝုသော–ရှိပါစေတဲ့။

အပ္ပံဝါ ဗဟုံဝါ ဘာသဿု၊
အတ္ထံ ယေဝ မေ ဗြူဟိ၊
အတ္ထေနေဝ မေ အတ္ထော၊
ကိံ ကာဟသိ ဗျဉ္ဇနံ ဗဟုံ၊

(မိနယမဟာဝါပါဠိ–၃၃။)

ဘန္တေ–အရှင်ဘုရား အပ္ပံခါ–နည်းနည်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗဟုံဝါ–များ များပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာသေယျ–ဟောတော်မူပါဘုရား။

(နည်းနည်းများများ အရှင်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါဘုရား။)

မေ–တပည့်တော်အား၊ အတ္ထံယေဝ–လိုရင်းအနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ လျှင်၊ ဗြူဟိ–ဟောတော်မူပါ။

(တပည့်တော်အား လိုရင်းပဲ ဟောပါဘုရားတဲ့၊ ဘယ်လောက် ကောင်းတဲ့လျှောက်ထားချက်ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်၊ ဓမ္မကထိကဆရာဟူသည်း ဦးပဉ္ဇင်းတို့ကို အဲဒီလို လျှောက်ထားကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ တစ်ချို့ ညတရားပွဲတွေမှာ ဦးပဉ္ဇင်းက တစ်ခွေစာပဲဟောမယ်လို့ ကျောင်းကစိတ်ကူး လာဘာ တရားဟောမည့်နေရာရောက်တော့ တရားဒကာက အရှင်ဘုရား စီ–၆၀ နစ်ခွေဝယ်ထားပါတယ်ဘုရား၊ နစ်ခွေလုံး ပြည့်အောင် ဟောပေး ပါတဲ့၊ ဒီတော့ တရားဒကာ စိတ်ချမ်းသာအောင် နစ်ခွေပဲ ဟောပေးလိုက်ရ ပါတယ်၊ နောက်ဆို တစ်ခွေစာအလိုက်သိပြီး လိုရင်းပဲ ဟောဖို့ လျှောက်ကြ ပါလို့ မှာခဲ့ပါရစေဗျာ။)

ကဲ–ထားပါတော့၊ ဘယ်လိုဟောရမှာတဲ့လဲ၊

(လိုရင်းပဲ ဟောရမှာပါဘုရား။)

လိုရင်းဆိုတာ တိုတိုပဲ ဟောပါဘုရားလို့ လျှောက်ထားတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ တရားဟော ဆရာတော်တွေကို ဘယ်လို လျှောက်ရမှာတဲ့လဲ၊

(တိုတိုဟောဖို့ လျှောက်ရမှာပါဘုရား။)

မေ–တပည့်တော်အား၊ အတ္ထေနေဝ– သဘာဝ အနက်အဓိပ္ပာယ် ကိုသာလျှင်၊ အတ္ထော– အလိုရှိပါ၏။

(တပည့်တော် လိုချင်တာက လိုရင်း သဘာဝအနက်အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။)

ဗဟုံ–များသော၊ ဗျဉ္ဇနံ–သဒ္ဒါသည်၊ ကိံ ကာဟသိ– အဘယ်ပြုရ ပါအံ့နည်း၊

(သဒ္ဒါသိပ်များနေလို့ ဘာလုပ်မှာလဲဘုရား၊ တပည့်တော် လိုချင်တဲ့ လိုရင်း သဘာဝအနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ဟောတော်မူပါလို့ လျှောက်ထား တော့–

အဲဒီအသင်္ခတသစ္စာလေးပါးတရားပြတဲ့—

ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊
တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ၊
တေသဉ္စ ယော နိရောဓော၊
ဧဝံ ဝါဒီ မဟာသမဏော၊

ဆိုတဲ့ဂါထာကို ဟောတော်မူလိုက်ပါတယ်၊

(အာဝုသော—ငါ့ရှင် ဥပတိဿပရိဗိုဇ်၊) ယေဓမ္မာ—အကြင်ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့သည်၊ ဟေတုပ္ပဘဝါ—အကြောင်း သမုဒယ သစ္စာလျှင် အမွန်ပဘဝ အကြောင်းရင်း ရှိကြကုန်၏၊ (တေစ—ထိုဒုက္ခသစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊) တေသံ—ထိုဒုက္ခသစ္စာတရားတို့၏၊ ဟေတုံစ—အကြောင်းတဏှာသမုဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ တထာဂတော—မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ—ဟောတော်မူပြီ၊ တေသံ - ထိုဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာတို့၏၊ ယော နိရောဓော—အကြင်ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာတရားသည် (အတ္ထိ—ရှိ၏၊) တဉ္စ—ထိုနိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓ ဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ—နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊) အာဟ—ဟောကြားတော်မူပြီ၊ မဟာသမဏော—ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံဝါဒီ—ဤသို့ဒုက္ခ, သမုဒယ, နိရောဓ, မဂ္ဂအားဖြင့် သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို ဟောကြားတော်မူလေ့ရှိပါ၏၊

ငါ့ရှင် ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်၊ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခ သစ္စာ တရားတွေဟာ အကြောင်း သမုဒယသစ္စာ အစအမွန်ပဘဝ အကြောင်းရင်းရှိကြတယ်၊ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ မှန်စွာဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းတဏှာ သမုဒယသစ္စာကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတယ် ဒီလိုဂါထာရဲ့ ရှေ့ထက်ဝက် ဒုက္ခယစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာနှစ်မျိုး ဟောလိုက်တာနဲ့ ဥပတိဿပရိဗိုဇ်ဟာ သောတာပတ္တိ မဂ် ဉာဏ်အမြင်ပေါက်ပြီး သောတာပန် အရိယာ အဖြစ်သို့ တစ်ခါတည်းရောက်သွားပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ--

* ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သခံါရ၊ ဒုက္ခသစ္စာခေါ်၊
* ရုပ်နာမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းတဏှာ၊
သောဘဟာ၊ မှန်စွာသမုဒယခေါ်၊

* ဒုက္ခ,သမုဒယာ၊ နှစ်သစ္စာ၊ ဟောကာပြလေသော်၊
* ဥပတိဿ၊ မဂ်ဉာဏ်ရ၊ မှတ်ကြသုဏ်ကြီးတော်၊

ဒုက္ခသစ္စာ–သမုဒယသစ္စာဆိုတဲ့ သစ္စာနှစ်မျိုးရဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည် နိရောဓသစ္စာ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကတော့ မဂ္ဂသစ္စာ၊ တို့ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ အဲဒီလို သစ္စာ လေးပါး အမှန်တရားကို ကွဲပြားအောင် ခွဲခြားကာ ဟောတော်မူတတ် ပါပေတယ်လို့ ဟောပြတော်မူပါတယ်၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဒုက္ခ,သမုဒယာ၊ နှစ်သစ္စာ၊ ချုပ်ရာနိရောဓေါ်၊
* နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ အကျင့်ကောင်းဖြစ်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်

စင်စစ်မဂ္ဂဓေါ်၊

အရှင်အဿဇိထံမှ တရားနာလိုက်ရတော့ ဥပတိဿဆိုတဲ့ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ လောင်းလျာဟာ မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်တွေရမသွားဘူးလား၊

(ရသွားပါတယ်ဘုရား၊)

သတ္ထုဓမ္မဒေသနာယ သာဝကပါရမီဉာဏ် သစ္စိကရိ သု၊

(မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားဒေသနာဖြင့် သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို မျက် မှောက်ပြုကြရတယ်၊)

ဣမိနာပိ ကာရဏေန မဟာရာဇ ဓမ္မဝါနမေဝ သေဋ္ဌ၊

(မြတ်သောသီကြားမင်း၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း တရားအလှူ က ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊)

အလှူအားလုံးကို တရားအလှူက အောင်မြင်တယ်၊ အလှူအားလုံး ထက် တရားအလှူကပိုပြီးမြတ်ပါတယ်၊ ဒီတော့ တရားအလှူကို အောင်မြင် ခြင်းတစ်ရပ် အမြတ်တစ်ပါးရယ်လို့ မှတ်သားလိုက်ပါတရားနာ၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အောင်ရင်မြတ်တယ်၊ မြတ်ရင်အောင်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘယ်အလှူဟာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါအောင်ဆုံးလဲ၊
ဘယ်အလှူဟာ၊ လောကမှာ ဟောပါမြတ်ဆုံးလဲ၊
* တရားရွှေစာ၊ ဟော,သင်,နာ၊ မှတ်ပါအောင်ဆုံးပဲ၊
တရားရွှေစာ၊ ဟော,သင်,နာ၊ မှတ်ပါမြတ်ဆုံးပဲ၊
တရားနာယူ၊ တရားလှူ၊ ဟောသူအောင်ဆုံးပဲ၊
တရားနာယူ၊ တရားလှူ၊ ဟောသူမြတ်ဆုံးပဲ၊
တရားလှူတာ၊ လောကမှာ၊ မှတ်ပါအောင်ဆုံးပဲ၊
တရားလှူတာ၊ လောကမှာ၊ မှတ်ပါမြတ်ဆုံးပဲ၊ -

၂၊ သဗ္ဗရသံ-လုံးစုံများစွာ အရသာကို၊ ဓမ္မရသော ဗောဓိပက္ခိယ မြတ်ဓမ္မနှင့် နဝလောကုတ္တရာ တရားတော်ဟူသော အရသာသည်၊ ဇိနာတိ- သံသရာဝဋ် မြန်စွာကျွတ်နိုင် အောင်မြင်နိုင်၏၊

အရသာအားလုံးကို တရားအရသာက အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်၊

သဗ္ဗေ ပန ဂန္ဓရသာဒယောပိ ရသာ ဥက္ကံသတော ဒေဝတာနံ- သုဓာဘောဇနရသောပိ သံသာရဝဋ္ဋေ ပါတေတွာ ဒုက္ခာနုဘဝန ဿေဝ ပစ္စယော၊

(အနံ့အရသာ အစရှိတဲ့ အလုံးစုံသော အရသာတွေ၊ အလွန်ကဲဆုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့ နတ်သုဓာဘုတ်ဘောဇဉ်အရသာတွေဟာ သံသရာဝဋ် မှာ ကျစေသဲ့ အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းရဲ့ အကြောင်းသာ ဖြစ်တယ်၊)

ယော ပနေသ သတ္တတိံသ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မသင်္ခါတော စ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မသင်္ခါတော စ ဓမ္မရသော၊ အယမေဝ သဗ္ဗရသာနံ သေဋ္ဌော၊

(သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဆိုတဲ့ ဗောဓိ ပက္ခိယ (၃၇) ပါး၊ မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးဟာ ဓမ္မရသရဲ့အရဖြစ်တယ်၊ အဲဒီဗောဓိပက္ခိယ (၃၇)ပါး၊ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးတရားအရသာတွေဟာ အားလုံးသော အရ သာတွေထက် ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ်၊)

ကဲ-လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါအောင်ဆုံးလဲ၊
  တရားရသာ၊ လောကမှာ၊ မှတ်ပါအောင်ဆုံးပဲ၊
  ဘယ်အရသာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါမြတ်ဆုံးလဲ၊
  တရားအရသာ၊ လောကမှာ၊ မှတ်ပါမြတ်ဆုံးပဲ၊
* အနှံ့အရသာ၊ အပြာပြာ၊ သူ့ခေါ်ဘုတ်ထက်ပို၊
  တရားရသာ၊ အောင့်မြတ်တာ၊ မြတ်စွာဟောပြဆို၊

ကဲ–အောင်ခြင်းဘယ်နှစ်ရဂ်၊ အမြတ်ဘယ်နှစ်ပါးပြီးသွားပြီလဲ၊

(နှစ်ပါးပြီးသွားပါပြီဘုရား၊)

အောင်ခြင်းအမှတ်သုံး၊ အမြတ်အမှတ်သုံးကို ဆက်ပြီး ဟောကြ, နာကြပါစို့–

၃၊ သဗ္ဗရတိ –အလုံးစုံသော မွေ့လျော်မြင်းကို၊ ဓမ္မရတိ–တရားဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ (ဝါ)တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ ဇိနာတိ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် အမြန်ရောက်နိုင် အောင်မြင်နိုင်၏၊

ဒီလောကကြီးမှာ ပျော်စရာတွေ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာတွေ အများကြီး မရှိဘူးလား၊

(ရှိပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီပျော်စရာ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ အားလုံးကို တရားနဲ့ပျော်တာ, တရားနဲ့မွေ့လျော်တာ, တရား၌ ပျော်တာ, တရား၌ မွေ့လျော်တာက အအောင်ဆုံး, အမြတ်ဆုံးဖြစ်တယ်လို့ မြတ်ဘုရားက နတ်သိကြားကိုဖြေကြား ဟောပြတော်မူပါတယ်၊

ကဲ - လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဘာနဲ့ပျော်တာ လောကမှာ၊ ဟောပါအောင်ဆုံးလဲ၊
  တရားနဲ့သာ၊ လောကမှာ ပျော်တာအောင်ဆုံးပဲ၊
* ဘာနဲ့ပျော်တာ လောကမှာ၊ ဟောပါမြတ်ဆုံးလဲ၊
  တရားနဲ့သာ၊ လောကမှာ၊ ပျော်တာမြတ်ဆုံးပဲ၊
* ဘာ၌ပျော်တာ၊ လောကမှာ ဟောပါအောင်ဆုံးလဲ၊
  တရား၌သာ၊ လောကမှာ၊ ပျော်တာအောင်ဆုံးပဲ၊

* ဘာ၌ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါမြစ်ဆုံးလဲ၊
တရား၌သာ၊ လောကမှာ၊ ပျော်တာမြစ်ဆုံးပဲ၊

လောကမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူတွေရဲ့ အပျော်မျိုးစုံကို" အဋ္ဌကထာ ဖွင့်တဲ့ အတိုင်း ဆက်နာကြပါစို့ -

ယာပေသာ ပုတ္တရတိ, ဓိတုရတိ, ဓနရတိ၊ ဣတ္ထိရတိ, နစ္စဂီတ ဝါဒိတာဒိ ရတိပဘေဒါစ အနေကပ္ပဘေဒါ ရတိ၊

၁၊ သားနဲ့ပျော်တဲ့ ပုတ္တရတိ၊

ဂကာ, ဒကာမတွေ သားဦးရတနာလေး မွေးဖွားရရှိလာရင် မပျော်ကြဘူးလား၊

(ပျော်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဒီလောကမှာ ရှိနေတဲ့လူတွေဟာ ဘာနဲ့ ပျော်နေကြပါလိမ့်၊

(သားနဲ့ ပျော်နေကြပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ - ဒါဆိုရင် လိုက်ဆိုကြ-

* လောကကြီး, လောကကြီး
သားနဲ့ ပျော်တဲ့ လောကကြီး၊

၂၊ သမီးနဲ့ပျော်တဲ့ ဓိတုရတိ၊

ဒကာ, ဒကာမတွေ သားလေးရပြီးရင် နောက်ထပ်ပြီးတော့သမီးလေး ရရင် ကောင်းမှာပဲလို့ ဆုမတောင်းကြဘူးလား၊

(ဆုတောင်းကြပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒါ သမီးလေးနဲ့ ပျော်ချင်လို့ ဆုတောင်းကြတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ လောကမှာ ရှိနေတဲ့လူတွေဟာ ဘာနဲ့ ပျော်နေကြသတဲ့လဲ၊

(သမီးနဲ့ ပျော်နေကြပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* လောကကြီး, လောကကြီး
  သမီးနဲ့ပျော် လောကကြီး။

၃။ ပစ္စည်းဥစ္စာဘေးနဲ့ပျော်တဲ့ ခေနရတိ။

ဒကာ,ဒကာမဘေးမှာ ရှိထားတဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေနဲ့ကော မပျော်ကြဘူးလား။

(ပျော်ကြပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* လောကကြီး, လောကကြီး
  ပစ္စည်းနဲ့ပျော် လောကကြီး

၄။ မိန်းမနဲ့ပျော်တဲ့ ရူတ္ထိရတိ။

အမျိုးသားတွေ ဘာနဲ့ ပျော်သတဲ့လဲ။

(မိန်းမနဲ့ပါ ဘုရား။)

ဒါ အမျိုးသားတွေ အတွက်ပါ။ အမျိုးသမီးတွေအတွက်ကျတော့ ယောကျ်ားတွေနဲ့ ပျော်နေတဲ့ ပုရိသရတိ၊ ဒီလိုယူရမယ်ပေါ့။

အမျိုးသမီးတွေက ဘာနဲ့ပျော်၊

(ယောကျ်ားနဲ့ ပျော်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* လောကကြီး, လောကကြီး
  မိန်းမနဲ့ပျော် လောကကြီး။

* လောကကြီး, လောကကြီး
  ယောကျ်ားနဲ့ပျော် လောကကြီး။

၅။ ကခြင်း သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်း ဆိုတဲ့ အဆို, အက, အတီး, အမှုတ်တွေနဲ့ ပျော်တဲ့ နစ္စဂီတဝါဒိတရတိ၊

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ—

* လောကကြီး လောကကြီး
အကန့်ပျော်, လောကကြီး၊
* လောကကြီး, လောကကြီး
အဆိုနဲ့ ပျော် လောကကြီး၊
* လောကကြီး, လောကကြီး
အတီးနဲ့ ပျော် လောကကြီး၊
* လောကကြီး, လောကကြီး
အမှုတ်နဲ့ ပျော် လောကကြီး၊

သာပိယံသာရဝဋ္ဋေ ပါဓောဘွာ ဒုက္ခာနုဘဝနမေဝ ပစ္စယော၊

အဲဒီသားပျော်၊ သမီးပျော် စတဲ့ အပျော်တွေဟာ သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲမှာ ကျရောက်စေပြီးတော့ ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတွေကို ခံစားရာ ခံစားရကြောင်း ဖြစ်တယ်၊

သားတွေ, သမီးတွေရှိတော့ သားဒုက္ခ၊ သမီးဒုက္ခတွေ မများဘူး လားဗျာ၊

(များပါတယ်ဘုရား၊)

သားရှိသောသူ၊ သားကြောင့်ပူ၏၊

သမီးရှိသောသူ သမီးကြောင့်ပူ၏၊ ဒီလိုမဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဦးပဥ္ဇင်းတို့ကျတော့ တပည့်တွေရှိနေတယ်၊ ဒီတော့ ဦးပဥ္ဇင်းတို့လည်း ချန်မထားနဲ့ တပည့်ရှိသူ ဘာတဲ့လဲ၊

(တပည့်ကြောင့်ပူပါဘုရား)၊

ယာပနေသာ ဓမ္မံ ကထေန္တဿ ဝါသုဂန္ဓ ဝါ ဝါစေန္တဿ ဝါ အန္တော ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ပီတိ ဥဒဂ္ဂဘာဝံ ဇနေတိ၊ အဿုနိ ပဝတ္တေတိ၊ လောမဟံသံ ဇနေတိ၊ သာယံ သံသာရဝဋ္ဋဿ အန္တံ ကတွာ အရဟတ္တ ပရိယောသာနာ ဟောတိ၊ တသ္မာ သဗ္ဗရတိံ ဧဝရူပါ ဓမ္မရတိယေဝ သေဋ္ဌာ၊

ဓမ္မံ–တရားကို၊ ကထေန္တဿ ၀ါ–ဟောသော သူ၏ လည်းကောင်း၊ သုဏန္တဿ ၀ါ–နာသောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ၀ါစေန္တဿ ၀ါ သင်သော ပို့ချသောသူ၏ လည်းကောင်း၊ အန္တော–ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ–ဖြစ်သော၊ ယာ ပနေသာ ပီတိ – အကြင်ပီတိသည်၊ အတ္ထိ–ရှိ၏၊ (သာ ပီတိ–ထိုပီတိသည်၊) ဥဒဂ္ဂဘာဝံ–တက်ကြွသော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ အဿူနိ–မျက်ရည်တို့ကို၊ ပ၀တ္တေတိ–ယိုစေ၏၊ လောမဟံသနံ–ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကို၊ ဇနေတိ–ဖြစ်စေ၏၊ သာ ယံ–ထိုပီတိသည်၊ သံသာရ၀ဋ္ဋဿ – သံသရာ၀ဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ–အဆုံးကို၊ ကတွာ – ပြု၍၊ အရဟတ္တပရိယောသာနာ–အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိသည်တိုင်အောင်၊ (ယသ္မာ–အကြင်ကြောင့်၊) ဟောတိ–ဖြစ်၏၊ တသ္မာ–ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗရတီနံ–အလုံးစုံသော မွေ့လျော်ခြင်းတို့ထက်၊ ဧ၀ရူပါ – ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မရတိယေ၀–တရားဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ–မြတ်၏၊

တရားဟော, တရားနာ, တရားသင်ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်နေကဲ့ ပီတိဟာ ကိုယ်ကိုတက်ကြွစေနိုင်တယ်၊ မျက်ရည်ဈောကို ယိုစေနိုင်တယ်၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ သံသရာ၀ဋ်ရဲ့ အဆုံးကိုပြုပြီးတော့ အရဟတ္တဖိုလ်အဆုံးရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် အလုံးစုံသော မွေ့လျော်ခြင်းတို့တွင် တရားနဲ့မွေ့လျော်ခြင်းက အမြတ်ဆုံးဖြစ်တယ်၊ အအောင်မြင်ဆုံး ဖြစ်ဘယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါ အောင်ဆုံးလဲ၊
တရားဟောကာ၊ တရားနာ၊ သင်တာအောင်ဆုံးပဲ၊

* ဘာနဲ့ပျော်တာ၊ လောကမှာ၊ ဟောပါမြတ်ဆုံးလဲ၊
တရားဟောကာ၊ တရားနာ၊ သင်တာမြတ်ဆုံးပဲ၊
တရားဟောသူ၊ နာကြားသူ၊ သင်ယူမြတ်ဆုံးပဲ၊
ကိုယ်ကိုတက်ကြွ၊ မျက်ရည်ကျ၊ ကြက်သီးသစေမြဲ၊
သံသရာ၀ဋ်၏၊ အဆုံးသီ၊ မှတ်ဘိပြုနိုင်မြဲ၊
အရဟတ္တ၊ ဖိုလ်ဖလ၊ အရအဆုံးပဲ၊
ထို့ကြောင့်မှတ်ကွဲ့၊ တရားနဲ့၊ ပျော်ခဲ့အောင်ဆုံးပဲ၊
ထို့ကြောင့် မှတ်ကွဲ့၊ တရားနဲ့၊ ပျော်ခဲ့မြတ်ဆုံးပဲ၊

• သား၊ သမီးပျော်၊ ပစ္စည်းပျော်၊ အပျော်များထက်ပို၊
တရားနဲ့ပျော်၊ အောင်ဆုံးနော်၊ ရှင်တော်ဟောပြဆို၊
တရားနဲ့ပျော်၊ မြတ်ဆုံးနော်၊ ရှင်တော်ဟောပြဆို၊

ကဲ–အောင်ခြင်းဘယ်နှစ်ရပ်၊ အမြတ်ဘယ်နှစ်ပါး ပြီးသွားပြီလဲ၊

(အောင်ခြင်းသုံးရပ်၊ အမြတ်သုံးပါး ပြီးသွားပါပြီ ဘုရား၊)

ပြီးခါနီးပါပြီ၊ နံပါတ်လေး အောင်ခြင်း၊ နံပါတ်လေး အမြတ်ကို ဟောကြ၊ နာကြပါစို့–

၄၊ တဏှာက္ခယော– တဏှာတရား အစားစားတို့ မမှားမယွင်း၊ ကုန်ခန်းခြင်းသည်၊ (ဝါ) တဏှာကုန်ပြတ် အမြတ်ဆုံးဟု မှတ်ထုံးပြဆို အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခ–အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ဇိနာတိ လွှမ်းမိုး ပိုင်ပိုင် အောင်မြင်နိုင်၏၊

တဏှာကုန်ခြင်းသည် (တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ကုန်စေတတ်တဲ့ အရဟတ္တ မဂ်ရဲ့အဆုံးဖြစ်တဲ့ (အရဟတ္တဖိုလ်သည်) အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကို လွှမ်းမိုး နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်တဲ့အတွက် အအောင်ဆုံး, အမြတ်ဆုံး, ဖြစ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

> တဏှာက္ခယော ပန တဏှာယ ခယန္တေ ဥပ္ပန္နံ အရဟတ္တံ သကလ ဿပိ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ အဘိဘဝနတော သဗ္ဗသေဋ္ဌမေဝ၊ တေနဝုတ္တံ "တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတီ"တိ၊

တဏှက္ခယောပန–တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော သဘာဝတရားမည်သည်ကား၊ တဏှာယ တဏှာသည်၊ ခယန္တေ–ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပန္နံ–ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ–အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်၊ သကလဿပိ–အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ–ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အဘိဘဝနတော–လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌမေဝ–အလုံးစုံတို့ထက် မြတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ တေန–ထို့ကြောင့်၊ "တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံဇိနာတိ– တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံဇိနာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ–ထုတ်ပြန်မသေွ၊ ဟုတ်မှန်စွာ ဟော ကြားအပ်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

၈-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* တဏှာတရား၊ ကုန်ခြင်းကား၊ အောင်ပြား ဘာကြောင့်လဲ၊
 တဏှာကုန်ပြတ်၊ အရဟတ်၊ ရောက်တတ်အောင်ဆုံးပဲ၊
 နိဗ္ဗာန်အမြတ်၊ ရောက်စေတတ်၊ သိမှတ်အောင်ဆုံးပဲ၊

* တဏှာတရား၊ ကုန်ခြင်းကား၊ မြတ်ပြား ဘာကြောင့်လဲ၊
 တဏှာကုန်ပြတ်၊ အရဟတ်၊ ရောက်တတ်မြတ်ဆုံးပဲ၊
 နိဗ္ဗာန်အမြတ်၊ ရောက်စေဟက်၊ သိမှတ်မြတ်ဆုံးပဲ၊

* တဏှာကင်းပြတ်၊ အရဟတ်၊ အောင်မြတ် ဘာကြောင့်ဆို၊
 လုံးစုံဆင်းရဲ၊ နှိပ်စက်မြဲ၊ ဖျက်ခဲ့အောင်မြတ်ဆို၊
 တဏှာကင်းပြတ်၊ ဆင်းရဲဇာတ်၊ ငြိမ်းသတ်အောင်မြတ်ဆို၊

၉-''အောင်ခြင်းလေးရပ်အမြတ်လေးပါ'' ဆိုတာကို အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ရအောင်-

၁။ တရားအလှူဟာ အအောင်ဆုံး၊
 အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အကြီးဆုံး၊

၂။ တရားအရသာဟာ အအောင်ဆုံး၊
 အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အကြီးဆုံး၊

၃။ တရားနှဲ့ပျော်တာဟာ အအောင်ဆုံး၊
 အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အကြီးဆုံး၊

၄။ တဏှာ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အအောင်ဆုံး
 အမြတ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အကြီးဆုံး ဖြစ်ဘယ်၊

အဲဒီလေးမျိုးကို အောင်ခြင်းလေးရပ်လို့လည်း ခေါ်နိုင်တယ်၊ အမြတ်လေးပါးလို့လည်း မှတ်နိုင်တယ်၊ အကောင်းဆုံးလေးပြာလို့လည်း ဆိုနိုင်တယ်၊ အကြီးဆုံးလေးသွယ်လို့လည်း ပြောနိုင်တယ်၊

အောင်ခြင်းလေးရပ် တရားတော်လောက်ဆိုရင် ပြည့်စုံပါတယ်၊ သို့မဟုတ် အမြတ်လေးပါး တရားတော်ဆိုရင်လည်း ပြီးတာပါပဲ၊ ဦးပဥ္စင်း

ကတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်သားလို့ လွယ်ကူအောင် "အောင်ခြင်း လေးရပ် အမြတ်လေးပါး" တရားတော်လို့ ကဗျာသံလေးနဲ့ တရား အမည် ပေးထားတာပါပဲ။

ဒီတော့ ဦးပဥ္စင်း ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့ တရား အမည် ပေါ်သွားပြီလား။

(ပေါ်သွားပါပြီဘုရား။)

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(အောင်ခြင်းလေးရပ် အမြတ်လေးပါး တရားတော်ပါဘုရား။)

ဦးပဥ္စင်း ဒီတရားကို ဒီလို ဘာ့ကြောင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောလိုက်ရ သလဲ ဆိုတော့ တစ်ချို့ တရားပွဲလှူကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက တပည့် တော်တို့ တရားပွဲသာလှူနေရပါတယ်၊ တရားပွဲလှူရတဲ့ (တရားလှူရတဲ့) အကျိုးတွေ ဘယ်လိုကြီးကျယ်ပြီး ဘယ်လို ကောင်းကျိုးရှိတယ် ဆိုတာကို သေသေချာချာရေရေရာရာ မသိကြရပါဘူး ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြား မည့် ညမှာ တရားလှူရတဲ့အကျိုးတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောပြတော်မူပါလို့ လျှောက်ထားကြတဲ့အတွက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောပြလိုက်ခြင်းပါပဲ။

သေသေချာချာသိ၊ သေသေချာချာလှူ၊ သေသေချာချာကောင်း ကျိုးတွေ ရယူနိုင်ပါစေဆိုတဲ့ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ကရုဏာ၊ ဝါသနာ၊ မုဒိတာ တွေနဲ့ ဟောခဲ့တာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–ကဗျာလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဘယ်အလှူဟာ အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံးဟောပြပါ။
* တရားအလှူ အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံး ဟောပြရှာ။
* ဘယ်အရသာ အကောင်းဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံး ဟောပြရှာ။

* တရားအရသာ၊ အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံ၊ ဟောပြရှာ၊
* ဘာနဲ့ပျော်တာ အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံ ဟောပြပါ၊
* တရားနဲ့ပျော် အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံ ဟောပြရှာ၊
* တဏှာကုန်ရာ အအောင်ဆုံးကို
  မရှောင်ပြုံးလို့ ဟောပြပါ၊
* ဝဋ်ဒုက္ခကုန် အအောင်ဆုံးဟု
  မရှောင်ပြုံးပြုံ ဟောပြရှာ၊
* ဘယ်အလှူဟာ အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြပါ၊
* တရားအလှူ အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြရှာ၊
* ဘယ်အရသာ အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြပါ၊
* တရားအရသာ အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြရှာ၊
* ဘာနဲ့ပျော်တာ အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြပါ၊
* တရားနဲ့ပျော် အမြတ်ဆုံးဟု
  မပြတ်ပြုံးပြုံ ဟောပြရှာ၊
* တဏှာကုန်ရာ အမြတ်ဆုံးကို
  မပြတ်ပြုံးလို့ ဟောပြပါ၊

* ဝင့်ဒုက္ခကုန် အမြတ်ဆုံးဟဲ့
မပြတ်ပြုံးပြုံး ဟောပြရှာ၊

* အဲဒီလိုသာ နတ်သိကြားက
မြတ်ဘုရားကို လျှောက်သောခါ၊

* မေးလျှောက်လာသူ နတ်သိကြားကို
မြတ်ဘုရားက ဟောပြရှာ၊

* တရားအလှူ အအောင်ဆုံးကို
မရှောင်မပုန်း လှူကြပါ၊

* တရားအလှူ အမြတ်ဆုံးကို
မပြတ်မပုန်း လှူကြပါ၊

* တရားအလှူ ပြိုင်မတုနဲ့
မနိုင်ဘူးကွဲ့ မှတ်ကြပါ၊

* တရားအလှူ ပြိုင်မတုနဲ့
မနိုင်ယခုကွဲ မှတ်ကြပါ၊

* ဆင်ဖြူတောင်သည် အလှူမြတ်ကို
အလှူတတ်အောင် ဟောပြတာ၊

* ဆင်ဖြူတောင်သည် အလှူတတ်အောင်
အလှူမြတ်ကို ဟောပြကာ၊

* ဆင်ဖြူတောင်သည် မြတ်တရားကို
မြတ်ဘုရားရဲ့ နည်းတိုင်းသာ၊

* သိတတ်ကျင့်စေ ရစေကြောင်းကို
ဆုတွေတောင်းလို့ ဟောခဲ့တာ၊

ယနေ့ တရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေကို ဘုရားရဲ့ ကိုယ်စားအနေအားဖြင့် ဘုရားပေးတဲ့နည်းအတိုင်း တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးတွေကို တိုက်ကျွေးဟောပြခဲ့ပါတယ်၊

ဦးပဥ္စင်း ဒီလိုဟောပြကဲ့ အခါမှာလည်း ဧကော, ဧကောမတွေ့သိကြ ပါစေ တတ်ကြပါစေ၊ ကျင့်နိုင်ကြပါစေ၊ ကျင့်တဲ့အတိုင်း မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်တွေကို ရကြပါစေလို့ အမြဲဆုတောင်းပြီး ဟောပြခဲ့ပါတယ် တရားနာ။

ခေံ သတ္တရီ ဗုမိဿာဂါထာယ အတ္တံ ကထေန္တေယေဝ စတုရာ သီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ ဓမ္မာဘိသမယော အဟောသိ၊

ခေ၀- ဤသို့၊ သတ္တရိ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဋ္ဌမိ...ဂါထာယ- ဤဂါထာဖြင့်၊ အတ္တံ- အနက်ကို၊ ကထေန္တေယေဝ- ဟောကြားစဉ်ပင်၊ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ- ရှစ်သောင်းလေးထောင် များမြောင်လှစွာ သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော- သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပြက်သားရှင်းလင်း ထိုးထွင်း၍သိမြင်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ- ကောင်းစွာ မသေ့ အဖြစ်ကြီးဖြစ်ရပါပေတော့သတည်း။

(သာဓု...၊ သာဓု-၊ သာဓုပါဘုရား၊)

အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဂါထာနဲ့ အနက်ကို ဟောကြားစဉ်မှာပဲ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတွေ သစ္စာ လေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိသွားပါတယ်၊

မိဂါထာဟာ သတ္တဝါပေါင်း ရှစ်သောင်းနဲ့လေးထောင် သစ္စာ လေးပါးသိတဲ့ ဂါထာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သာမညဂါထာလား၊ သစ္စာသိတဲ့ ဂါထာလား၊

(သစ္စာသိတဲ့ ဂါထာပါဘုရား၊)

သစ္စာမသိတော့ သတ္တဝါတွေ အေးတွေ့နေကြတယ်၊ သစ္စာသိတော့ အေး...ကိုလှုံရတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် သစ္စာမသိတော့ဘေး၊ သစ္စာသိတော့၊

(အေးပါတယ်ဘုရား၊)

ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတွေဟာ သစ္စာသိကြတော့ အေးမသွားဘူးလား၊

(အေးသွားပါတယ်ဘုရား၊)

သစ္စာကို တကယ် မသိကြသေးတဲ့ သူတွေမှာတော့ ခန္ဓာဘေး၊ အာယတနဘေး၊ ဓာတ်ဘေး၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်မြတ်နိုးသူတွေနဲ့ ရှင်ကွဲကွဲတဲ့ ဘေး၊ သေကွဲကွဲတဲ့ဘေး၊ မွေး၊ အို၊ နာ၊ သေဆိုတဲ့ဘေး၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး အမြဲ ဆုတောင်းနေတဲ့ အပါယ်လေးပါးစတဲ့ ဘေးတွေ မတွေ့ရဘူးလား။

(တွေ့ရပါတယ် ဘုရား။)

အဲဒီဘေးတွေတွေ့နေရတာ ဘာ့ကြောင့်ပါလိမ့်။

(သစ္စာမသိကြလို့ ပါဘုရား။)

ဒါ့ကြောင့် ''မသိတော့ဘေး၊ သိတော့အေး''လို့ ပြောတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာသရိသတ် ဦးပဥ္စင်းကစဉ်းစားမိတယ်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး ဆုတောင်းနေကြတဲ့ ဆုတောင်းထဲမှာ ဒုက္ခ, သမုဒယ, နိရောဓ, မဂ္ဂလို့ ခေါ်တဲ့ သစ္စာလေးပါးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိရပါလို၏လို့ ဒီဆုတောင်း ထည့်ရရင် ကောင်းမယ်၊ ဒီလိုစဉ်းစားမိတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သစ္စာမသိကြတော့ သတ္တဝါတွေဟာ သူ့ခန္ဓာ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာ၊ သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာအားလုံးကို ချစ်ခင်နှစ်သက်တွယ်တာမြတ်နိုး မနေကြဘူးလား။

(နေကြပါတယ်ဘုရား။)

သစ္စာသိကြတဲ့သူတွေကတော့ သူ့ခန္ဓာ, ကိုယ့်ခန္ဓာ, သက်ရှိ, သက်မဲ့ အရာအားလုံးကို စွန့်ပစ်နိုင်ကြတဲ့အတွက် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှန်တွေကို ရပြီး ကျွတ်တမ်းဝင်သွားကြပြီမဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ ''မသိတော့ချစ်၊ သိတော့ ပစ်''ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

မသိတော့တွယ်၊ သိတော့–

(ဖယ်ရမှာပါဘုရား။)

မသိတော့ပြုံး၊ သိတော့ ဘာတဲ့သဲ။

(မုန်းရမှာပါဘုရား။)

ရှစ်သောင်း လေးထောင် မျှားမြောင်လှစွာ သတ္တဝါတွေဟာ ခန္ဓာကြီး မုန်းကာ သမ္မာသိသွားကြတော့ ကျွတ်တမ်းဝင်ပြီးတော့ မသွားကြဘူးလား။

(သွားကြပါတယ်ဘုရား။)

သက္ကောပိ သတ္ထု ဓမ္မကထံ သုတွာ သတ္ထာရံ ဝန္ဒိတွာ ဧဝမာဟ "ဘန္တေ ဧဝံ ဇေဋ္ဌကေနာမ ဓမ္မဒါနေ ကိမတ္ထံ အမှာကံ ပတ္တိံ န ဒါပေထ၊ ဣတော ပဋ္ဌာယ နော ဘိက္ခုသံဃဿ ကထေတွာ ပတ္တိံ ဒါပေထ ဘန္တေ"တိ။

သက္ကောပိ-နတ်တို့သခင်း သိကြားမင်းသည်လည်း၊ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတွာ-အားရပါးရ နားဝချိုသာ ကြားပါရ၍၊ သတ္ထာရံ-လူ့နတ် ထိပ်ထား မြတ်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတွာ-ရှိခိုး၍၊ "ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံဇေဋ္ဌကေနာမ-ဤတရား ဟူသော အလှူသည် အလုံးစုံသော အလှူထက် အကြီးဆုံး အမြတ်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည် မည်သော၊ ဓမ္မဒါနေ-တရားဟူသော အလှူကို ပေးလှူရာ၌၊ ကိမတ္ထံ-အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ပတ္တိံ-ကုသိုလ်အဖို့ ဝေငှခြင်းကို၊ နဒါပေထ-မပေးဝေဘဲ နေကြပါကုန်သနည်း၊ ဣတော ပဋ္ဌာယ-ဤမှနေ့မှစ၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်းသံဃာအား၊ ကထေတွာ-တရားဟောကြားပြီး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ပတ္တိံ-ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ ဒါပေထ-ပေးဝေစေတော်မူကြပါကုန်ဘုရား" ဣတိဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-လျှောက်ထား၏။

သိကြားမင်းဟာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားစကားကို ကြားရတော့ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပြီး-

'အရှင်ဘုရား အလုံးစုံသော အလှူအားလုံးထက် ကြီးမြတ်တဲ့ တရား အလှူကို ပေးလှူရာ၌ တပည့်တော်တို့အား ကုသိုလ်ရဲ့ အဖို့ကို ဘာ့ကြောင့် မပေးဝေတာပါလဲ ဘုရား၊ ဒီနေ့ကစပြီးတော့ ရဟန်းသံဃာများ၊ တရား ဟောပြီးရင် တပည့်တော်တို့အား ကုသိုလ်အဖို့ကို ပေးဝေပါစေဘုရား'' လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

သတ္ထာ တဿ ဝစနံ သုတွာ ဘိက္ခုသံဃံ သန္နိပါတေတွာ "ဘိက္ခဝေ အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ မဟာဓမ္မဿဝနံ ပါကတိက ဓမ္မဿဝနံ ဝါ ဥပနိသိန္နကထံ ဝါ အန္တမသော အနုမောဒနမ္ပိ ကထေတွာ သဗ္ဗသတ္တာနံ ပတ္တိံ ဒဒေယျာထာ"တိ အာဟ။

သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဝစနံ-ထိုသိကြားစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ - ရဟန်းသံဃာကို၊ သန္နိပါတေတွာ - စည်းဝေး၍၊ "ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဇ္ဇဝ်ါ ကတွာ-ယနေ့ကို အစပြု၍၊ မဟာဓမ္မဿဝနံ ဝါ-များစွာသော တရားနာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပါကတိတဓမ္မဿဝနံ ဝါ-ပကတိတရားနာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပနိသိန္နကထံ ဝါ-အနီး၌ ချဉ်းကပ်သောသူအား ဟောခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အန္တမသော-အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ အနုမောဒနမ္ပိ-အနုမောဒနာ တရားကိုလည်း၊ ကထေတွာ—ဟောပြ၍၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ—ခပ်သိမ်းများစွာ သတ္တဝါတို့အား၊ ပတ္တိ-ကုသိုလ်အဖို့ကို၊ ဒဒေယျာထ—နေ့နေ့ ညည မမေ့ကြဘဲ နှိမ့်ပုံသေ ပေးဝေကြလေကုန်လော့"၊ ဣတိအာဟ—ဤသို့ သေချာဟောကြား မိန့်မှာတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သိကြားမင်းရဲ့ စကားကို ကြားရတော့ ရဟန်းသံဃာတွေကို စည်းဝေးစေကာ "ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယနေ့ကို အစပြုပြီးတော့ များစွာ တရားနာခြင်း,ပကတိတရားနာခြင်း,အနီး၌ ချဉ်းကပ်လာတဲ့ သူအား ဟောကြားခြင်း,အယုတ်ဆုံး အနုမောဒနာတရား ဟောကြားပြီးရင် သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ကုသိုလ်ရဲ့အဖို့ကို အမျှရစေပေးဝေကြပါ" လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

များများပဲ ဖြစ်ဖြစ်, နည်းနည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်,တရားအရှည်ကြီးပဲ ဖြစ်ဖြစ် တရားအတိုလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဟောကြားပြီးရင်, နာကြားပြီးရင်,သင်ပေးပို့ချပြီးရင် သတ္တဝါအားလုံးကို အတူရအောင် အမျှပေးဝေရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒီနေရာလေးကို ကြည့်ပြီးတော့ "အားလုံးအမျှ ပေးဝေ တရားတော်" "အမျှရစေ-ပေးဝေ" ဒီလို တရားအမည်ပေးရင် မရနိုင်ဘူးလား။

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား၊)

အဲ ဒီလို အထက်တန်းကျ မြင့်မြတ်လှတဲ့ တရားအလှူ မပေးလှူဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရတာထက် တရားအလှူ ပေးလှူ ပြီးတော့ တစ်နေ့တစ်ရက်လောက် အသက်ရှင်နေရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* တရားအလှူ၊ မျှားရှင့်လှူ၊ မလှူကြလေသော်၊
အသက်တစ်ရာ နေရတာ၊ သူငါမမြတ်နော်၊
တရားအလှူ၊ အများလှူ၊ အားယူလှူကြသော်၊
တစ်ရက်လောက်မျှ၊ သက်နေရ၊ ဘဝပိုမြတ်ခေါ်၊

တရားအရသာ မသိဘဲ မခံစားရဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရတာထက် တရားအရသာသိပြီး, ခံစားရပြီး တစ်ရက်လောက် နေရတာက ပိုပြီးတော့ မြတ်ပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် တရားအရသာ ခံစားရအောင်, သိအောင် ကြိုးစားကြပါ၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* တရားရသာ၊ မသိကာ၊ သူ ငါနေကြသော်၊
အသက်တစ်ရာ၊ နေရတာ၊ သူ-ငါမမြတ်နော်၊
တရားရသာ၊ သိရှိကာ၊ ရကာနေကြသော်၊
တစ်ရက်လောက်မျှ၊ သက်နေရ၊ ဘဝအမြတ်ခေါ်၊

တရားနဲ့မပျော်ဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရတာထက် တရားသိ, တရားကျင့်, တရားတွေး, တရားရေး, တရားရ, တရားနဲ့ ပျော်ပြီးတော့ တစ်ရက်လောက် အသက်နေရတာက ပိုမြတ်တယ် ဒါ့ကြောင့် တရားနဲ့အပေါ်ပွဲပြီး အပျော်ခိုနိုင်အောင် ကြိုးစားကြပါ၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* တရားနဲ့ပင်၊ မပျော်ရှင်၊ လူ့ရှင်နေကြသော်၊
အသက်တစ်ရာ၊ နေရတာ၊ သူ-ငါမမြတ်နော်၊
တရားနဲ့ပင်၊ မွေ့ပျော်ရှင်၊ လူ့ရှင် နေကြသော်၊
တစ်ရက်လောက်မျှ၊ သက်နေရ၊ ဘဝအမြတ်ခေါ်၊

တကျော်တရား အကုန်ပြတ်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရဘဲ အသက်တစ်ရာ နေရတာထက် အရဟတ္တဖိုလ်တရား ရပြီးတော့ တစ်ရက်လောက် အသက်နေရတာက ပိုမြတ်ပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်တရားရအောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြပါ၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

တဏှာကုန်ပြတ်၊ အရဟတ် ဖိုလ်မြတ်မရသော်၊
အဆက်တစ်ရာ၊ နေရတာ၊ လူ့ရွာမမြတ်နော်၊
တဏှာကုန်ပြတ်၊ အရဟတ် ဖိုလ်မြတ်ရကြသော်၊
တစ်ရက်လောက်မျှ၊ သက်နေရ၊ ဘဝအမြတ်ခေါ်၊

ကဲ-တရားသိမ်း ဂါထာတစ်ပုဒ်နဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် အားလုံး လက်အုပ်ချီကြ-

ဓမ္မဒါနံ သုစိဏ္ဏေန၊ ဒေန္တု ဓမ္မမာမကာ၊
ဓမ္မရသံ နုဘဝန္တု၊ ဓမ္မေ ရမန္တု သဗ္ဗဒါ၊
သဗ္ဗသေဋ္ဌံ အရဟတ္တံ၊ ဖလံသုခံ လဘန္တု ဝေ၊

ဓမ္မမာမကာ-တရားအစစ် တရားချစ်ခင် တရားမင်သူ ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မဒါနံ-အလှူအားလုံး အသာဆုံးမှတ် အမြတ်ဆုံးဟူ တရားအလှူကို၊ သုစိဏ္ဏေန-တရားကြည်ညို တရားကိုချစ်တတ် စိတ်ကောင်းမြတ်ဖြင့်၊ ဒေန္တု-အလေးတမူ အရေးယူကာ ပေးလှူတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း၊

ဓမ္မရသံ-ဗောဓိပက္ခိယ မြတ်ဓမ္မနှင့် နဝလောကုတ္တရာ တရားအရသာကို၊ အနုဘဝန္တု-အေးအေးမြမြ ဘေးမခဘဲ နေ့ညပျော်ပျော် ခံစားတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

ဓမ္မေ-တရားဓဟာ, တရားနာ, တရားစာသင်ပြု, တရားလှုရေးဝေ, တရားတွေ့သတိရ, တရားလှစဉ်းစား, မြတ်တရား၌ (ဝါ) သမထ ဝိပဿနာ အစဖြာသား မြတ်တရား၌၊ သဗ္ဗဒါ-နေ့ညဥ့်မပြတ် အခါခပ်သိမ်း၊ ရမန္တု-ဘဝင်အသည်း အစဥ်စွဲ၍ ခင်မြဲခင်ကာ မွေ့ပျော်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

သဗ္ဗသေဋ္ဌံ-တဏှာကုန်ပြတ် အလုံးစုံတို့ထက်မြတ်သော အရဟတ္တံဖလံ သုခံ-အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာအစစ် ချမ်းသာအမှန်ကြီးကို၊ ဝေ-စင်စစ်ကေန် အမှန်တကယ်ပင်၊ လဘန္တု-တရားဟော,တရားနာ၍ တရားစာပို့ချ,တရား လှုရေးဝေ, တရားတွေ့ သတိရ ကုသလရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့် ထင်ပေါ်ကောင်းစွာ ရရှိခံစားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။ ရဟန်းခံ, ရှင်ပြုကုသိုလ်ပွဲတိုင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သုံးပုံနှင့် အခြားစာပေ စာအုပ်ကျမ်းများ နိုးပွဲတိုင်း၊ တရားပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ တရားဘွဲ့ရပူဇော် ပွဲတိုင်း၊ စာအောင်သံဃာပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ စာသင်တိုက် ဖွင့်ပွဲ တိုင်း၊ တရားရိပ်သာဖွင့်ပွဲတိုင်း၊ နေရာဒေသတိုင်း ဟောကြား နိုင်ပေသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌ -

အောင်ခြင်းလေးပါး တရားတော်၊
အမြွတ်လေးပါးတရားတော်၊
အကောင်းဆုံးလေးပါး တရားတော်၊
အကြီးဆုံးလေးပါး တရားတော်၊
ရှင်တော်ဖြေကြား အောင်လေးပါးတရားတော်၊
ရှင်တော်ဖြေကြား မြွတ်လေးပါးတရားတော်၊
အမေးလေးထွေ အဖြေလေးပါးတရားတော်၊
မသိတော့ဘေး သိတော့ဆေး တရားတော်၊
မသိတော့ချစ် သိတော့ပစ် တရားတော်၊
မသိတော့တွယ် သိတော့ဖယ် တရားတော်၊
မသိတော့ပြုံး သိတော့မုန်း တရားတော်၊
မသိမကျွတ် သိမှကျွတ် တရားတော်၊
သိကြားလျှောက်ပြ ဝေအမျှတရားတော်၊
အမျှရစေ ပေးငှဝေ တရားတော်၊

စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

အောင်ခြင်းလေးရပ်၊ အမြွတ်လေးပါးတရားတော်ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊
သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထုကိုစွဲဆောင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်

ဒီနေ့ အာစရိယပူဇော်ပွဲမှာ ဟောကြားမည့် တရားတော်က "ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့" တရားတော်တဲ့၊

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်၊

ယမှာတိ ဓမ္မံ ဝိဇာနေယျ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ၊ သက္ကစ္စံ တံ နမဿေယျ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံဝ ဗြာဟ္မဏော။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ-၂၊ ၄၀၁၊)

ယမှာတိ ဓမ္မံ ဒေသနံ- ယမှာ အစရှိသော ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရန္တော - သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ- အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဘ - အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ကောင်းစွာမသွေ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ယမှာ အစရှိတဲ့ ဟောဒီတရားတော်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေစဉ် ရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်၊

သော ကိရာယသ္မာ အဿဇိတ္ထေရဿ သန္တိကေ ဓမ္မံ သုတွာ သောတာပတ္တိဖလံ ပတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ "ယဿံ ဒိသာယံ

ထေရော ဝသတိ'' ဟီ သုဏာတိ၊ ဂေဇ ဘာ အညလိ ပဂ္ဂယှ
တဂေဇာ ဝဲသံ ဘဘူ နိပဇ္ဇတိ၊

ကာ ယသ္မာ ရှည်ဇ ၊ ဘာ ၊ ကျိုး၊ သော–ဝငင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ အ ဟာ ဇိ ရော အာ ဇိမထေရ်၏၊ သန္တော အ ၊ ခမ့် ရား
ကို၊ သုတွာ – ကြားနာရ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ် – သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊
ပတ္တကာလတောပဌာယ-ရောက်သောအခါမှစ၍ ''ယသ္မိံသာယံ အကြင်
အရပ်၌၊ ထေရော အ ဇိမထေရ်သည် ဝသတိတိ-နေတော်မူ၏'' ဟူ၊
သုဏာတိကိရ-ကြားရသတဲ့၊ ဘယော ယုံအရပ်သို့၊ အညလိ-လက်အုပ်ကို၊
ပဂ္ဂယှ ချီမြှောက်၍၊ ဝ ၀ ယုံအရပ်သို့သ လျှင်၊ ဝ ဘာ ဦးခေါင်း၊
ပြု၍၊ နိပဇ္ဇတိ ကျိန်းစက်တော်မူ၏၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ အရှင် ဇိအထံမှ
တရားနာကြားရကာ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်တဲ့နေ့ကစပြီးတော့ အရှင်
အဿဇိမထေရ်ရှိရာယ်လို့ ကြားရတဲ့အရပ်ကို လက်အုပ်ချီပြီး အဲမှ ဦးခေါင်း
ပြုကာ ကျိန်းစက်တော်မူပါတယ်၊

မိဘော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဘယ်အရပ်ကို လက်အုပ်ချီလိုက်သတဲ့လဲ၊
(အရှင်အ ဇိ ရှိတော်မူရာ အရပ်ကိုပါ ဘုရား၊)
ဘယ်အရပ်ကို ဦးခေါင်းပြုသတဲ့လဲ၊
(အရှင်အဿဇိရှိတော်မူရာ အရပ်ကိုပါ ဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ သို ဆိုကြ

* အရှင်အ ဇိ၊ ရှိရာသိ၊ ချီဘိလက်အုပ်ပါ၊
* အရှင်အ ဇိ၊ ရှိရာသိ၊ ပြုဘိဦးခေါင်းပါ၊

ဘိက္ခူ ''မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော သာရိပုတ္တော၊ အဇ္ဇာပိ ဝိသာ
နမဿမာနော ဝိစရတိ''တိ တမတ္ထံ တထာ ဂတ ဘာ အာရောစေသုံ၊

ဘိက္ခူ– ''ရဟန်းတို့သည်၊ သာရိပုတ္တော-သာရိပုတ္တရာသည်၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကော ားသော အယူရှိ၏၊ အဇ္ဇာပိ- ယနေ့ထက်တိုင်လည်း၊ ဒိသာ–
အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ နမ မာနော ရှိခိုးလျက်၊ ဝိစရတိတ်–သွား၏'' ဟူ၊
တမတ္ထံ ထိုအကြောင်းကို၊ တထာဂတ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော
စေသုံ–လျှောက်ထားကြကုန်၏၊

ရဟန်းတွေက "အရှင်သာရိပုတ္တရာဟာ အယူမှားနေတယ်၊ ယနေ့ထိ အရပ်မျက်နှာတွေပဲ ရှိခိုးပြီး သွားနေတာပဲ"လို့ အဲဒီအကြောင်းကို ဘုရား လျှောက်ကြပါတယ်။

> သတ္ထာ ထေရံ ပက္ကောသာပေတွာ "သစ္စံ ကိရ တွံ သာရိပုတ္တ ဒိသာ နမဿန္တော ဝိစရသီ" တိ ပုစ္ဆိတွာ၊
>
> "ဘန္တေ မမ ဒိသာနမဿနဘာဝံဝါ အနမဿနဘာဝံဝါ တုမှေဝ ဇာနာထာ"တိ ဝုတ္တေ "နဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တော ဒိသာ နမဿတိ၊ အဿဇိတ္ထေရဿ ပန သန္တိကာ ဓမ္မံသုတွာ သောတာပတ္တိဖလံပတ္တတာယ အတ္တနော အာစရိယံ နမဿတိ၊

သတ္ထာ– မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရံ– သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို၊ ပက္ကောသာပေတွာ–ခေါ်စေ၍၊ "သာရိပုတ္တ–သာရိပုတ္တရာ၊ တွံ–သင်သည်၊ ဒိသာ-အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ နမဿန္တော–ရှိခိုးလျက်၊ ဝိစရသိကိရ သွား၏ ဟူသည်၊ သစ္စံ-မှန်သလော"၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ–ဤသို့မေးတော်မူသောကြောင့်၊ "ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ မမ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိသာ- အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ နမဿန ဘာဝံဝါ– ရှိခိုးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနမဿနဘာဝံဝါ– ရှိမခိုးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တုမှေဝ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနာထ- သိတော်မူကြပါကုန်၏။" ဣတိဝုတ္တေ- ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ "ဘိက္ခဝေ–ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သာရိပုတ္တော- သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဒိသာ- အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ နနမဿတိ- ရှိမခိုး ပန–စင်စစ်ကေန်၊ အမှန်အားဖြင့်၊ အဿဇိတ္ထေရဿ- အဿဇိမထေရ်၏၊ သန္တိကာ– အထံမှ၊ ဓမ္မံသုတွာ တရား နာရ၍၊ သောတာပတ္တိဖလံ– သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တတာယ- ရောက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော အာစရိယံ -မိမိဆရာကို၊ နမဿတိ-ရှိခိုး၏၊

ဘုရားရှင်က ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်ပြီးတော့ "ချစ်သား သာရိ ပုတ္တရာ၊ သင်သည် အရပ်မျက်နှာတွေကိုရှိခိုးပြီး သွားလာလှည့်လည်နေတယ် သိတာမှန်သလား"လို့ မေးတော်မူလိုက်တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မှန်တယ် လို့လည်းမလျှောက်ဘူး၊ မမှန်ပါဘုရားလို့လည်း မလျှောက်ပါဘူး၊ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလျှောက်သလဲဆိုတော့ "အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် အရပ်မျက်နှာ တွေကို ရှိခိုးတယ်၊ ရှိမခိုးဘူးဆိုတာ အရှင်ဘုရားတို့ သိတော်မူကြပါတယ် ဘုရား"လို့ ဒီလိုလျှောက်ထားလိုက်တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တဲ့ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာရဲ့ လျှောက်ထားချက် ဘယ်လောက် ကောင်းတယ်ဆိုတာ စဉ်းစား ကြည့်လိုက်စမ်း၊ တရားစစ်သူကြီးပီပီ ပညာမှာ အသာဆုံး, အမြတ်ဆုံး, အတော်ဆုံး, အတတ်ဆုံး တောဒဂ်ရတဲ့ ပညာဘုရင် ပညာရှင်ကြီးပီပီ ''အရှင်ဘုရားတို့သိတော်မူကြပါတယ်ဘုရား''တဲ့ လျှောက်ထားပုံမကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလိုလျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်က ''ချစ်သားရဟန်းတို့ သာရိပုတ္တရာဟာ အရပ်မျက်နှာတွေကို ရှိခိုးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ စင်စစ်ကေန် အမှန်ကတော့ အရှင်အဿဇိ မထေရ်ရှိထံကနေ တရားနာရဟာ သောတာပတ္တိဖိုလ် ရရှိထဲ့အတွက်ကြောင့် မိမိရဲ့ဆရာဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင်အဿဇိမထေရ်ကို ရှိခိုးတာဖြစ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာဟာအရပ်မျက်နှာတွေကို ရှိခိုးတာဟုတ်ရဲ့လား၊

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊)

ဘယ်သူ့ကို ရှိခိုးတာတဲ့လဲ၊

(အရှင်အဿဇိကိုပါဘုရား၊)

ဆရာတစ်ဆူဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင်အဿဇိကို လက်အုပ်နဲ့ကျေးဇူးဆပ် နေတာ၊

ဘာနဲ့ကျေးဇူးဆပ်၊

(လက်အုပ်နဲ့ပါဘုရား၊)

ဒကာ, ဒကာမတွေကို ရှင်သာရိပုတ္တရာက ကျေးဇူးဆပ်တတ်အောင် ကျေးဇူးဆပ်နည်း သင်ပေးနေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဆရာတစ်ဆူဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင် အဿဇိ ဘယ်နေရာ ဘယ်အရပ် ဒေသမှာ ရှိတယ် ဆိုတာကို နားစွန့် နေပြီးတော့ဆရာရှိကဲ့ အရပ်ကို အမြဲ တစေ သတိပြုနေတယ် ဆရာကို သတိပြုနေအဲ့တပည့်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဘာတပည့်တဲ့လဲ။

(ဆရာကို သတိပြုတဲ့ တပည့်ပါ ဘုရား။)

ဆရာကို အမြဲတစေသတိပြု သတိရနေတာဟာလည်း ကျေးဇူးသိမှု, ကျေးဇူးဆပ်မှုတစ်မျိုးပါဘဲ၊ ဆရာကိုသတိပြု သတိရပြီး လက်အုပ်ချီကာ, ရှိခိုးတာဟာ အသိနဲ့ကျေးဇူးဆပ်တာ၊ ဘာတဲ့လဲ။

(အသိနဲ့ကျေးဇူးဆပ်တာပါဘုရား။)

အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလို မိမိတို့ရဲ့ ဆရာသမားတွေကို လက်အုပ်နဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ကြပါ၊ သတိပြု သတိရမှုနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ကြပါ၊ အသိနဲ့ကျေးဇူးဆပ်ကြပါလို့ မှာခဲ့ပါတယ်တရားနာ။

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ။

* လက်အုပ်ချီကာမြတ်ဆရာ၊ မှန်စွာကျေးဇူးဆပ်။
* သတိရတာ၊ မြတ်ဆရာ မှန်စွာကျေးဇူးဆပ်
* အသိနဲ့သာမြတ်ဆရာ၊ မှန်စွာကျေးဇူးဆပ်။

နောက်ပြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာကျိန်းစက်တော်မူတဲ့အခါ ဆရာတစ်ဆူဖြစ်တော်မူတဲ့ အရှင်အဿဇိရှိရာ ဦးခေါင်းပြုပြီးတော့ မကျိန်းစက်ဘူးလား။

(ကျိန်းစက်ပါတယ်ဘုရား။)

ဘယ်လောက် ကျေးဇူးသိ, ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ တပည့်ဆိုတာ ဒကာ, ဒကာမတွေ၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေ၊ ဆရာ ဆရာမတွေ စဉ်းစားကြည့်ရင် သိလောက်ပါပြီ။

ဆရာရှိရာကို အာရုံပြုပြီးတော့ ကျိန်းစက်တာ (အိပ်စက်တာ)ဟာ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကိုသိတာ၊ ဆရာကိုကျေးဇူးဆပ်တာပဲမဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။

ဒီတော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာရဲ့ ဦးခေါင်းပြုအိပ်စက်တာ (ကျိန်းစက်တာ)ဟာ မမှန်ကန်ဘူးလား တရားနာ။

(မှန်ကန်ပါတယ်ဘုရား။)

လောကမှာ ရှိနေကြတဲ့ လူတွေက အရှေ့အရပ်မှ၊ တောင်အရပ်မှ ဦးခေါင်းပြုအိပ်ကောင်းတယ်လို့ ထင်မှတ်မနေကြဘူးလား။

(ထင်မှတ်နေကြပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလူတွေရဲ့ထင်မှတ်နေတဲ့ အစွဲကြီး၊ ဝါဒကြီးကို ရှင်သာရိပုတ္တရာကတော့ တော်လှန်ပစ်လိုက်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အရှေ့အရပ်မှ၊ တောင်အရပ်မှ ဦးခေါင်းပြုကောင်းတယ်လို့ ထင်မှတ်နေတဲ့ လူတွေဟာ ဦးခေါင်းပြုမှားမနေကြဘူးလား။

(မှားနေကြပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလိုဦးခေါင်းပြုမှားနေတဲ့လူတွေကို ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားစေချင်တဲ့အတွက် ဒီအာစရိယပူဇော်ပွဲမှာ ဒီတရားတွေကို ရွေးချယ်ပြီးတော့ ဟောပြောခဲ့တာပဲ။

ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်ပါဘုရား။)

အရှေ့အရပ်မှ၊ တောင်အရပ်မှဆိုတဲ့ အရပ်မျက်နှာတွေ ဦးခေါင်းပြုရင် ရွေးဦးမှာလား။

(မရွေးတော့ပါဘူးဘုရား။)

တကယ်ရွေးရမှာက ဆရာရှိတဲ့အရပ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-ဂါထာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဆရာရှိရာ၊ အရပ်သာ၊ ရွေးကာဦးခေါင်းပြု၊
* ဆရာရှိရာ အရပ်သာ၊ မှတ်ကာဦးခေါင်းပြု
* သာရိပုတ္တရာ၊ ထေရ်မဟာ၊ ပြုရှာနည်းကောင်းရှု၊
* ဦးခေါင်းပြုဟန်၊ မမှားရန်၊ အမှန်ဟောပြမှု၊
* ဦးခေါင်းပြုဟန်၊ မမှားရန်၊ ဝေဘန်ဟောပြမှု

ယံ ဟိ အာစရိယံ နိဿာယ ဘိက္ခုဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ တေန သော ပြာဟုဏော အဂ္ဂိဒိယ သက္ကစ္စံ နမဿိတဗ္ဗောယေဝ'' တိ ဝတွာ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော ့ မံဂါထမာဟ၊

ဟိ-သင့်စွ၊ ယံအာစရိယံ-အကြင်ဆရာကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ-ဟရားကို၊ ဝိဇာနာတိ-သိ၏၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊

သော-ထိုဆရာကို၊ ဗြာဟ္မဏေန-ပုဏ္ဏားသည်၊ အဂ္ဂိဝိယ- ပူဇော်အပ်သော မီးကိုကဲ့သို့၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ နမဿိတဗ္ဗော ယေဝ- ရှိခိုးအပ်သည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိဝတ္ထာ- ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မံ- တရားကို၊ ဒေသေန္တော- ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဂါထံ- ဤ ဂါထာကို၊ အာဟ–ကောင်းစွာမသွေ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

ဆရာကို အမှီပြုပြီးတော့ တရားတွေသိရ တတ်ရတဲ့ ရဟန်းဟာ ဆရာကိုရိုသေစွာရှိခိုးရမယ်၊ ဘယ်လိုရှိခိုးရမာလဲ၊

(ရိုသေစွာရှိခိုးရမှာပါဘုရား)

ဒီနေရာမှာ ဘယ်လိုဥပမာပေးပြီး ဟောထားသလဲဆိုတော့ ပုဏ္ဏား ဟာ မီးကိုရိုသေစွာရှိခိုးသလို ရှိခိုးရမယ် ဘဲ့၊

ပုဏ္ဏားက မီးကိုရိုသေစွာ မရှိခိုးဘူးလား၊

(ရှိခိုးပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလို ပုဏ္ဏားက မီးကိုရိုသေစွာရှိခိုးသလို ရဟန်းကလည်း ဆရာကို ရိုသေစွာရှိခိုးရမယ်၊ ဒီလိုဆိုလိုတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

အဲဒီလို ဟောကြားတော်မူလိုတဲ့အတွက် အောက်ပါဂါထာကို မိန့် တော်မူလိုက်ပါတယ်၊

ယမှာ ဓမ္မံ ဝိဇာနေယျ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဒေသိတံ၊
သက္ကစ္စံ တံ နမဿေယျ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံဝ ဗြာဟ္မဏော၊

(ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့) ဗြာဟ္မဏော- ဝေဒကျမ်းဂန်၊ သင်အံ လေ့ကျက် မပျက်ကြိုးစား မီးပူဇော်သော ပုဏ္ဏားသည်၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ- အောက်လောင်ပွားစီးပူဇော်အပ်သောမီးကို၊ သက္ကစ္စံ–ထောပတ်လောင်းရိုး ရှိခိုးတစ်လီ စသည်အမှု အရိုအသေပြု၍၊ နမဿတိဣဝ- လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးနေဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝံ- ပမာနှိုင်းယှူ ဤအတူသာလျှင်၊ ယမှာ- ကိုယ်သိ သည့်သွင် မျှားလူရှင်တို့ ကြည်လင်သိရန် အစဥ္စာန်ဖြင့် စိတ်ကြံဟောတတ် အကြင်ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်မှ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဒေသိတံ- မြတ်ဘုရားသည် ပြတ်သားမီသ အားမြပျော်ပျော် ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ-

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရဖို့ရန် အတွက် ဝေဖန် ဟောဖော် တရားတော်ကို၊ ဝိဇ္ဇာနေယျ- သင်ယူဖို့ချ ဟောသမျှကို သောတနာကြား အမြင်ပွားအံ့၊ ဝဲ- တစ်လုံးလောက်မျှ တစ်ပါဒလောက် သဘောပေါက်ရေး ဟော, သင်ပေးတတ် ထိုဆရာကောင်း, ဆရာမြတ်ကို သက္ကစွဲ- ရှိသေလေးစား အရေးထား၍၊ နမဿယျ- မပြတ်ရှိကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးဦးချရာပေ သတည်း၊

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

ပုဏ္ဏားက မီးကိုထောပတ်တွေလောင်းပြီးတော့ ရှိသေစွာ ရှိခိုးသလို- ရဟန်းကလည်း မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူတဲ့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အမှန်ရကြောင်း တရားကောင်းကို သိအောင်, တတ်အောင်, ကျင့်နိုင်အောင် ဟောကြားသင်ပြပေးဘဲ့ဆရာကို ရိုရိုသေသေလေးလေးစားစား အရေးထားပြီးတော့ လက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးရမယ်၊

ဒီနေရာမှာ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတော်ကိုသိအောင် ဟောပြပေးတဲ့ ဆရာကို အဓိကဆိုလိုတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒါကို ပိုပြီးတော့ ရှင်းအောင် နားလည်သဘောပေါက်အောင် ပြောရရင်တော့ လောကမှထွက်မြောက်ကြောင်း တရားကောင်းတွေ သင်ကြားပို့ချ ဟောပြပေးတဲ့ လောကုတ္တရာဆရာ၊ ဘာဆရာတဲ့လဲ၊

(လောကုတ္တရာဆရာပါဘုရား၊

ဆရာက လောကီဆရာ၊ လောကုတ္တရာဆရာရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်' ဘယ်နှစ်မျိုးထဲ့လဲ၊

(နှစ်မျိုးပါဘုရား၊)

အေး- ဟုတ်ပြီ၊ ဒီနေရာမှာ အဓိကဆိုလိုတာက လောကုတ္တရာ ဆရာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

လောကကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးတွေအတွက် ပညာသင်ပေးကြတဲ့ လောကီဆရာတွေကိုလည်း မေ့မထားပါနဲ့၊ ပုဏ္ဏားက မီးကိုရိုသေလေးစား

ပြီး ရှိခိုးသလို တပည့်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မိမိတို့ရဲ့ ကျေးဇူး ဆရာတွေကို ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစား ရှိခိုးရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဆရာတွေကို ပူဇော်တဲ့ ဆရာ ပူဇော်ပွဲ၊ ဘာတဲ့လဲ။

(ဆရာပူဇော်ပွဲပါဘုရား။)

ဆရာတွေကို ဘာနဲ့ ပူဇော်သလဲ ဆိုတော့ ပစ္စည်းဝတ္ထုတွေနဲ့ ပူဇော်တယ်၊ လက်အုပ်နဲ့ ပူဇော်တယ်၊ အသိဉာဏ်ပညာနဲ့ ပူဇော်တယ်၊ သတိရမှုနဲ့ ပူဇော်တယ်၊ ဒီလိုမဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အိပ်စက်တဲ့အခါ ဆရာရှိတဲ့ အရပ် ဦးခေါင်းပြုပြီး အိပ်စက်ရင် ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားတော့ဘူး မဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ -

* ဆရာရှိရာ၊ ဦးခေါင်းသာ၊ ပြုကာအိပ်ကြလျှင်။

* ဦးခေါင်းပြုရာမမှားပါ၊ သေချာမှတ်စေချင်။

ဆရာရှိတဲ့ အရပ်ကို မှန်းပြီးတော့ လက်အုပ်ချီရင် လက်အုပ်ချီရာ မမှားတော့ဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဆရာရှိရာ၊ အရပ်သာ၊ ချီပါလက်အုပ်ပင်။

* လက်အုပ်ချီရာ၊ မမှားပါ၊ သေချာမှတ်စေချင်။

ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေ၊ ဆရာ, ဆရာမတွေ၊ ကျောင်းသား, ကျောင်းသူတွေ လက်အုပ်ချီတတ်ကြပြီလား။

(ချီတတ်ကြပါပြီဘုရား။)

ဦးခေါင်းပြုတတ်ကြပြီလား။

(ပြုတတ်ကြပါပြီဘုရား။)

အေး - ဟုတ်ပြီ လက်အုပ်ချီရာ မမှားဖို့ အတွက်' လက်အုပ်ချီရာ မမှား ပါစေနဲ့) တရားတော်၊ ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားဖို့အတွက် (ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့) တရားတော်လို့ အမည်ပေးက မှတ်သားလို့ လွယ်အောင် ဟောကြားပြောကြားခဲ့ပါတယ် တရားနာ။

လူတစ်ယောက် ကြီးပွား တိုးတက်အောင်မြင်ဖို့ရန် အတွက် ဆရာဟာ အဓိက နေရာကပါပါတယ်၊ ဆရာဟာ အရေးကြီးပါတယ်၊ ကြီးပွားတိုးတက် အောင်မြင်သူတိုင်း ဆရာနဲ့မကင်းကြဘူး ဆရာ့ကျေးဇူးများကြောင့် ကြီးပွား တိုးတက်အောင်မြင်ကြရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဆရာ့ကျေးဇူးတွေကို သိကြ ပါစေ သိတဲ့အတိုင်း မရိုင်းယဉ်ယဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာလို သမိုင်းတွင်အောင် ဆပ်နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေအားဖြင့် ဒီတရားကိုရွေးချယ်ပြီး ဟောကြား ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကို မမေ့ကြပါနဲ့၊ ဆရာကိုမေ့ကြရင် မကြာခင် ဒုက္ခတွေ့တတ် ပါတယ်၊ ဆရာကို မမုန်းကြပါနဲ့၊ ဆရာကို မုန်းရင် ဒုက္ခတွေ စုရုံးပြီးတော့ ရောက်လာတတ်ပါတယ်၊ ဆရာကို ဘယ်ခါတော့မှ မပစ်မပယ်ပါနဲ့၊ ဆရာကို ပစ်ပယ်ရင် ဒုက္ခတွေ အသစ်အသစ်တွေ့ကြုံရတတ်ပါတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ဆရာ့ကျေးဇူးတွေကို မမေ့ဘဲ, မမုန်းဘဲ, မပယ်ဘဲ ကျေးဇူးဆပ် ကြရမယ်နော်။

(မှန်ရပါဘုရား။)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ -

* ဆရာသမား၊ ကျေးဇူးများကြောင့်၊
  လူသားတို့မှာ၊ ကြီးပွားလာ ဆရာမမေ့နဲ့။
* ဆရာသမားကျေးဇူးများကြောင့်၊
  လူသားတို့မှာ အောင်မြင်လာ၊ ဆရာမမုန်းနဲ့။
* ဆရာသမားကျေးဇူးများကြောင့်၊
  လူသားတို့မှာ တိုးတက်လာ ဆရာမပယ်နဲ့။
* ဆရာ့ကျေးဇူးမမေ့ဘူး၊ အထူးဆပ်ပါမည်။
* ဆရာ့ကျေးဇူးမမုန်းဘူး၊ အထူးဆပ်ပါမည်။
* ဆရာ့ကျေးဇူးမပယ်ဘူး၊ အထူးဆပ်ပါမည်။

ဒေသနာဝသာနေ ဗဟူ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ ပါပုဏိံသု၊

ဒေသနာဝသာနေ- ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဗဟူ-တရားနာသူ ရှင်လူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ- သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိံသု - ကောင်းစွာ ပျော်ပျော် ရောက်သွားတော် မူကြပါပေကုန် သတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ဗိတရာဒေသနာတော်ရဲ့အဆုံးမှာ ရှင်လူများစွာ တရားနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဝေ့ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည် စသည် ရရောက်သွားကြပါတယ်၊

ကဲ လိုက်ဆိုကြ-

* ဆရာအရှင်ရှိရာမှန်းလို့
လက်အုပ်ပန်းနဲ့ သူပူဇော်၊

* ဆရာအရှင်ရှိရာရှုလို့
ဦးခေါင်းမြတ်ပြုသူပူဇော်၊

* ဆရာ့ကျေးဇူး တကယ်သိတဲ့
သာရိသာရိပညာကျော်၊

* သမိုင်းဟွင်အောင် ကျေးဇူးသိဟဲ့
ဘွေးဦး သာရိပညာကျော်၊

* မြတ်ဆရာကို အမှီပြုလို့
မြတ်တရားတို့ သိရသော်၊

* မြတ်သောဆရာ ထိတော်ပါးမှ
မြတ်စွာတရား သိရသော်၊

* မြတ်ရဟန်းသည် ဆရာလှကို
မကြာခဏ ရှိသေနော်၊
(မကြာခဏ ရှိခိုးနော်၊)

- မြတ်ရဟန်းသည် ဆရာမှားကို
  သဗ္ဗါဘရားနဲ့ ရှိသေနေဘ်၊
  (သဗ္ဗါဘရားနဲ့ ရှိခိုးနေဘ်)
- မြက်သောသူသည် ဆရာလှကို
  မကြာခဏ ရှိသေနေဘ်၊
  (မကြာခဏ ရှိခိုးနေဘ်)
- မီးကို ရှိသေ မြတ်ပုဏ္ဏားသို့
  မှတ်ကုန်အများ ရှိသေနေဘ်၊
  (မှတ်ကုန်အများ ရှိခိုးနေဘ်)
- စိတ်ရေးကို မြတ်ဘုရားက
  ပြတ်ပြတ်သားသား ဟောမိန့်ဖော်၊
- ဦးခေါင်းပြုရာ အမှန်မမှားအောင်
  အမြန်အားဖြင့် ဟောပြဖော်၊
- ဦးခေါင်းပြုရာ အမှန်မမှားအောင်
  အမြန်အားဖြင့် ဟောပြဖော်
- ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားရေးကို
  တရားတေးဖွဲ့ ဟောပြဖော်၊
- ဦးခေါင်းပြုရာ မှန်ကန်ရေးကို
  ကြံဖန်တွေးဖွဲ့ ဟောပြဖော်၊
- လက်အုပ်ချီရာအမှန် မမှားအောင်
  အမြန်အားဖြင့် ဟောပြဖော်၊
- လက်အုပ်ချီရာ မှန်ကန်ရေးကို
  ကြံဖန်တွေးယူ ဟောပြဖော်၊
- ဆရာတော့ကို မြတ်သတိနဲ့
  မြတ်အသိနဲ့ တို့ပူဇော်၊

ကဲ–ဒကာ, ဒကာမတွေ၊ ဆရာ, ဆရာမတွေ၊ ကျောင်းသူ, ကျောင်းသားတွေကို ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားကြီးလဲ၊

(ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်ပါဘုရား၊)

အေး–ဟုတ်ပြီ၊ ဒီနှစ်လိုပဲ နှောင်နှစ်မှာလဲ ဆရာ, ဆရာမတွေကို သဒ္ဓါပသာဒနဲ့ အစဉ် ထာဝရ ပူဇော်နိုင်ကြပါစေ၊ ဆရာ, ဆရာမတွေရဲ့ အေးမြတဲ့ မေတ္တာအလှတွေကိုလည်း ကြည်ကြည်ဖြူဖြူခံယူနိုင်ကြပါစေ၊ ဆရာ, ဆရာမတွေရဲ့ မေတ္တာအလှတွေ ခံယူနိုင်ကြကာ ဘေးဘယာ ဟူသမျှတွေ ဝေးကွာကြပါစေလို့ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့သတဲ့ ဂါထာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် အားလုံး လက်အုပ်ချီကြ၊

အာစရိယေသု စိတ္တေန၊ ပူဇေန္တု သုဇနာ သဒါ၊
အာစေရာနံ သိဝံ မေတ္တံ၊ ဂဏှန္တု ဟောန္တု နိဗ္ဘယာ၊

* သုဇနာ–ဆရာ့ကျေးဇူး အထူးထူးကို ကြည်နူးသိတတ် တပည့်မြတ်အပေါင်း တပည့်ကောင်းတို့သည်၊ အာစရိယေ–ဆရာ့ ဂုဏ်ရည် စုံအည်နှင့် ပုံမှီပြည့်ဝ (အတည်ပြည့်ဝ) ဆရာကောင်း ဆရာလှတို့ကို၊ သုစိတ္တေန–တရားလမ်းကြောင်း မှားမစောင်းဘဲ ကောင်းသော မြတ်သော စိတ်သဘောဖြင့်၊ သဒါ–မကြာမလပ် အခါခပ်သိမ်း၊ ပူဇေန္တု–မေတ္တာ တရား ချစ်ဖွယ်ထား၍ ရှင်အားတက်ကြွ ထက်သန်လှစွာ ပူဇော်နိုင်ကြပါစေကုန် သတည်း၊

* သုဇနာ–တပည့်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာစေရာနံ–ပညာတတ်ရေး သင်အား ပေးသည့် ကျေးဇူးကြီးမား ဆရာများတို့၏၊ သိဝံမေတ္တံ–သန့်ရှင်းကြည်လင် ဖြူစင်အေးမြ မေတ္တာလှကို၊ ဂဏှန္တု–ယနေ့ကစ နိဗ္ဗာန်ရအောင် မချပိုင်ပိုင် ခံယူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

* (ဂဏှိတွာန–နွေ့ညပိုင်ပိုင် ခံယူနိုင်ကြကုန်၍)၊ နိဗ္ဘယာ–ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ဟူသမျှ အမှန်တကယ်မရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု–ဆရာများစွာ ပူဇော်ပါရ ကုသလရှိန်ဖော် အာနုဘော်ကြောင့် ထင်ပေါ်ကောင်းစွာ အဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။ အာစရိယ ပူဇော်ပွဲမှုင်း ဟောပါ၊

တရားအမည်ပေးရာ၌–

* လက်အုပ်ချီရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော်၊
* လက်အုပ်ချီရာ မှန်ကန်ပါစေ တရားတော်၊
* ဦးခေါင်းပြုရာ မှန်ကန်ပါစေ တရားတော်၊
* လက်အုပ်ချီကာ ပူဇော်ပါ တရားတော်၊
* အသိနဲ့သာ ပူဇော်ပါ တရားတော်၊
* သတိရကာ ပူဇော်ပါ တရားတော်၊
* ကြီးပွားလိုက ပူဇော်ကြ တရားတော်၊
* ကြီးပွားလိုက မမေ့ကြနဲ့ တရားတော်၊
* အမြဲနေ့ည ပူဇော်ကြ တရားတော်၊
* ဆရာ့ဂုဏ်ရည် စိတ်မှာတည် တရားတော်၊
* ဆရာ့ကျေးဇူး အထူးသိသူ တရားတော်၊၊

စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

ဦးခေါင်းပြုရာ မမှားပါစေနဲ့ တရားတော် ပြီး၏၊

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသက
နီဝရဏဝဂ်၊ သမယသုတ်ကို တန်ဆောင်ချ၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

အခါမသင့် အခွင့်မသာ
အရေးတော်

ပဌမေ ဘိက္ခဝေ အသမယာ ပဓာနာယ၊

(အံ ၈၁-၂၅၀၊)

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပဓာနာယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ အသမယာ-အခါမဟုတ်ခြင်းတို့သည်၊ ပဉ္စမေ–ငါးမျိုးတို့ ပါပေတည်း၊၊

ချစ်သား ရဟန်းတို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ ကြိုးစားအားထုတ်ရန် အတွက် အခါ မဟုတ်တာ ငါးမျိုးရှိကြတယ်၊

ကတမေ ပဉ္စ–အဘယ်ငါးမျိုးတို့နည်း ဟူမူ ...း–

အဲဒီငါးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇိဏ္ဏော ဟောတိ ဇရာယာဘိဘူတော၊ အယံ ဘိက္ခဝေ ပဌမော အသမယော ပဓာနာယ၊

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ဣဓ–ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု–ရဟန်းသည်၊ ဇိဏ္ဏော-အသက်ကြီးပြင်း အိုမင်းသည်၊ ဇရာယ–အိုခြင်းတရားသည်၊ အဘိဘူတော-လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည် ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤအသက်ကြီးပြင်း အိုးမင်းရာ အခါသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ပဌမော–ရှေးဦးစွာသော၊ အသမယော-အခါမဟုတ်ခြင်းပါပေတည်း၊

ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဒီသာသနာတော်မှာ ရဟန်းသည် အသက်ကြီးပြင်း၊ အိုမင်းလာတဲ့အခါ ဇရာဆိုတဲ့ အိုခြင်းတရား လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်ခံရတယ်၊ အဲဒီအသက်ကြီးပြင်း အိုမင်းတဲ့အခါဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစား

အားထုတ်ရန် အတွက် ပထမ အခါမဟုတ်ခြင်းပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် သေသေချာချာ စဉ်းစား တွေးတောကြည့်ကြ အသက်ကြီးမှ၊ အိုမှ၊ တရားအားထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အသက်ကြီးလာ အိုလာတော့ ဇရာဆိုတဲ့ အိုခြင်းရဲ့ နှိပ်စက်တဲ့ဒဏ် မခံရဘူးလား။

(ခံရပါတယ်ဘုရား။)

အသက်ကြီးလာ အိုမင်းလာတဲ့သူဟာ တရားအားထုတ်ရန် အတွက် အခါသင့်သေးရဲ့လား။

(မသင့်တော့ပါဘူးဘုရား။)

အခွင့်ကောသာသေးရဲ့လား။

(မသာတော့ပါဘူးဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ ဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(အခါမသင့် အခွင့်မသာ တရားတော်ပါဘုရား။)

အခါမသင့်တော့ အခွင့်မသာဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လောကမှာ လူတွေပြောနေတဲ့ စကားက "အိုပယ်" ရဲ့၊ ဘာတဲ့လဲ။

(အိုပယ်ပါဘုရား။)

အိုရင် အပယ်ခံရတယ် ဒီလို မဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ လောကမှာ အိုရင် အသုံး မဝင်တော့လို့ အတွက် အပယ်ခံရသလိုပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာလည်း အိုလာရင် အခါမသင့် အခွင့်မသာတော့ဘူးဆိုတော့ အပယ်ခံရတာနဲ့ မတူဘူးလား။

(တူပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* အိုမင်းကြီးလာ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ၊
* အိုမင်းကြီးရင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မသာပေ၊
* အခါမသင့်၊ အခွင့်မသာ၊ ဗေဒနာ သေချာသိကြလေ၊

၂၊ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဗျာဓိတော ဟောတိ ဗျာဓိနာ-ဘိဘူတော၊ အယံ ဘိက္ခဝေ ဒုတိယော အသမယော ပဓာနာယ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့ ပုနစပရံ-နောက်ထပ်အခြားသော အသမယ တစ်မျိုးကား၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည် ဗျာဓိတော-ဖြစ်ပွားသော အနာရောဂါ ရှိသည်၊ ဗျာဓိနာဘိဘူတော-နာခြင်းတရားသည် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤနာခြင်းတရား နှိပ်စက်ခံရတဲ့ အခါသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းအရေး ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ဒုတိယော-နှစ်ခုမြောက်သော၊ အသမယော-အခါမဟုတ်ခြင်းပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ နာခြင်းတရား နှိပ်စက်ခံရထဲ့ အတွက် ရောဂါဝေဒနာတွေ စွဲကပ်ပြီး နာထဲ့အခါမှာ တရားအားထုတ်ရင် အဆင်မပြေတော့ဘူး၊ အခါမဟုတ်တော့ဘူးလို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အိုပယ်ပြီးတော့ ဘာပယ်တဲ့လဲ၊

(နာပယ်ပါဘုရား၊)

လောက လူ့အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှာ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ရောဂါဝေဒနာတွေ စွဲကပ်နေတဲ့ နာတဲ့သူတွေကို ပယ်မထားခဲ့ဘူးလား၊

(ပယ်ထားခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊)

တရား အားထုတ်တဲ့အခါ ကျတော့လည်း နာလာရင် အခါမသင့် အခွင့်မသာတော့ဘူးဆိုတော့ အပယ်ခံရတာနဲ့ မတူဘူးလား၊

(တူပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ နာလာရင် လောကလည်းပယ်၊ တရားကလည်း ပယ်တယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဟောနေတဲ့ တရားကို အိုပယ် နာပယ် တရားတော်လို့ အမည်ပေးရင်ကောမရနိုင်ဘူးလား။

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* နာသောအခါ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ၊

နာဖျားနေလင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မသာပေ၊

အိုရင်ပယ်မှာ၊ နာပယ်မှာ၊ ပယ်မှုစသိကြလေ၊

အခါမသင့်၊ အခွင့်မသာတဲ့တရား ဘယ်နှစ်မျိုး ပြီးသွားပြီလဲ၊

(နှစ်မျိုးပြီးသွားပါပြီဘုရား။)

၃၊ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ ဒုဗ္ဘိက္ခံ ဟောတိ ဒုဿဿံ ဒုလ္လဘပိဏ္ဍံ နသုကရံ ဥဉ္ဆေန ပဂ္ဂဟေန ယာပေတုံ အယံ ဘိက္ခဝေ တတိယော အသမယော ပဓာနာယ၊

ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ပုနစရပရံ-နောက်ထပ် အခြားသော အသမယ တစ်မျိုးကား၊ (ဝိဇိတံ-တိုင်းနိုင်ငံသည်) ဒုဗ္ဘိက္ခံ-ရခဲသော ထမင်းရှိသည်၊ (ဝါ-ဆွမ်းခေါင်းပါး အစာရှားသည်၊) ဒုဿဿံ-မပြည့်စုံသော ကောက်စပါးရှိသည်၊ (ဝါ-ပိုးစသည်တို့ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကောက်စပါးရှိသည်၊) ဒုလ္လဘပိဏ္ဍံ - ခက်ခဲသဖြင့် ရအပ်သော ဆွမ်းရှိသည်၊ ပဂ္ဂဟေန - မှေ့ပိုက်ခြင်းကိုင်အပ်သော သပိတ်ဖြင့်၊ ဥဉ္ဆေန-ဆွမ်းရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ ယာပေတုံ-မျှတခြင်းငှာ၊ သုကရံ-လွယ်ကူသည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အယံ - ဤဆွမ်းခေါင်းပါး အစာရှားရာအခါသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာရား ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းငှာ၊ တတိယော-သုံးခုမြောက်သော အသမယော-အခါမဟုတ်ခြင်း ပါပေတည်း။

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ တိုင်းနိုင်ငံမှာ ဆွမ်းခေါင်းပါး အစာရှားနေရင်, ကောက်စပါးတွေ မကောင်းရင်, ကောက်စပါးတွေကို ပိုးမွှေဖျက်ဆီးခံရရင်, ဆွမ်းခံလို့ မလွယ်ကူရင် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာရား ကြိုးစားအားထုတ်ရန် သုံးခုမြောက် အခါမဟုတ်ခြင်းဘဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်,

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဆွမ်းခေါင်းပါး အစာရှားတဲ့အချိန်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာရား အားထုတ်ဖို့ အခါမသင့် အခွင့်မသာဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* အစာရှားရာ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ။

* အစာရှားလင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မသာပေ။

၄။ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ ဘယံ ဟောတိ ဒုဗ္ဘိက္ခံ ဒုဿဿံ ဒုလ္လဘပိဏ္ဍံ န သုကရံ ဥဉ္ဆေန ပဂ္ဂဟေန ယာပေတုံ၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ မနုဿာ ယေန သုဘိက္ခံ တေန သင်္ကမန္တိ။ ... ဇနပဒါ ပရိယာယန္တိ၊ အယံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထော အသမယော ပဓာနာယ။

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပုန စ ပရံ–နောက်ထပ် အခြားသော အသမယ တစ်မျိုးကား၊ အင္ဂုတ္တိုရ်ပေါ်–တောပုန်း ခါးပြ ထကြွသောင်းကျန်းခြင်း ဟူသော၊ ဘယံ–ကြောက်ဖွယ်ဘေးသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏၊ စက္ကသမာရူဠှာ–လှည်းရထား ယာဉ် စက်ကို တပ်စီးကြကုန်လျက်၊ ဇနပဒါ–ဇနပုဒ်နေသူ တို့သည်၊ (ဝါ) တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့သည်၊ ပရိယာယန္တိ–ထိုမှဤမှ လှည့်လည် ပြေးသွားကြရကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ အယံ–ဤတောပုန်း ခါးပြ ထကြွမှုကြောင့် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ ဘေးဖြစ်ပေါ်လာသော အခါ သည်၊ ပဓာနာယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ စတုတ္ထော–လေးခုမြောက်သော၊ အသမယော–အခါမဟုတ်ခြင်းပါပေတည်း။

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ တောပုန်း ခါးပြတွေ ထကြွ သောင်းကျန်းတဲ့အတွက် ဘေးအန္တရာယ် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်တွေ ဖြစ်ပေါ်နေ ကာ ဇနပုဒ်နေတဲ့ လူတွေ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတွေ ဟိုယို ဒီဒီ ထွက်ပြေးကြရတဲ့အခါဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ရန် လေးခု မြောက် အခါမဟုတ်ခြင်းပဲလို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

ကဲ·လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ဘေးဖြစ်ပေါ်ရာ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ။

* ဘေးဖြစ်ပေါ်လင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မဟုတ်ပေ။

၅။ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ သံဃော ဘိန္နော ဟောတိ၊ သံဃေ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိန္နေ အညမညံ အက္ကောသာ စ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိဘာသာ စ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိက္ခေပါ စ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိစ္စဇာ စ ဟောန္တိ၊ တတ္ထ အပ္ပသန္နာ စေဝ နပ္ပသီဒန္တိ ပသန္နာနဉ္စ ဧကစ္စာနံ အညထတ္တံ ဟောတိ၊

အယံ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စမော အသမယော ပဓာနာယ ဣမေခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ အသမယာ ပဓာနာယာတိ။

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ-နောက်ထပ် အခြားသော သမယ တစ်မျိုးကား၊ သံဃာ - ရဟန်း သံဃာသည်၊ ဘိန္နော-အုပ်စု ကွဲသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊

ချစ်သား ရဟန်းတို့ နောက်ထပ် အသမယ တစ်မျိုးကတော့ ရဟန်း သံဃာတွေ အုပ်စုကွဲခြင်းပါ၊ အဲဒီလို ရဟန်းသံဃာတွေ သူ့အုပ်စု၊ ကိုယ့် အုပ်စု၊ သူ့အဖွဲ့၊ ကိုယ့်အဖွဲ့ရယ်လို့ အုပ်စုတွေ၊ အဖွဲ့တွေ ကွဲလာရင်လည်း တရားကြိုးစား အားထုတ်ရန် အတွက် အခါမသင့် အခွင့်မသာတော့ဘူး နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပန - ဖြစ်ပေါ်လာသော ကောင်းကျိုးကား၊ သံဃေ-ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဘိန္နေ-အုပ်စု ကွဲလာသည်ရှိသော်၊ (ဘိက္ခု ရဟန်းတို့သည်၊ အညမည်-အချင်းချင်း၊ အက္ကောသာစ-ဆဲရေးကြကုန်သည် လည်း၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမည်-အချင်းချင်း၊ ပရိဘာသာစ - အား ကိုပြ၍ ခြိမ်းခြောက်ကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမည်- အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါစ- ပစ်ပယ်ကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမည်- အချင်းချင်း၊ ပရိစ္စဇာစ- စွန့်ခွာ ရှောင်ရှားကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊

ချစ်သားရဟန်းတို့ သံဃာဘွေ အုပ်စုကွဲလာရင် ရဟန်း တွေဟာ အချင်းချင်းဆဲရေးကြမယ်၊အချင်းချင်းအားကိုပြပြီးတော့ခြိမ်းခြောက်ကြမယ်၊ အချင်းချင်း ပစ်ပယ်ကြမယ်၊ အချင်းချင်း စွန့်ခွာရှောင်ရှားကြမယ်၊ အဲဒီလို မကောင်းတဲ့ အကျိုးမရှိတဲ့ မလိုလား၊ မနှစ်သက်အပ်တဲ့၊ မကောင်းတဲ့ အကျိုးတွေ ပွားတိုးဖြစ်ပေါ်လာမယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် သံဃာတွေအုပ်စုကွဲလာရင် တရားအား ထုတ်ဖို့ အခါသင့် အခွင့်သာနိုင်ပါဦးမလား၊

(မသင့်နိုင်၊ မသာနိုင်တော့ပါဘူးဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒီနေ့ဟောနေတဲ့ တရားကို ''မသင့်သောအခါ၊ မသာသော နေ့'' တရားတော်လို့အမည်ပေးရင်လည်း ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ ကြိုးစားအားထုတ်ရန်အတွက် ''မသင့်သော အခါ၊ မသာသောနေ့''ဟာ ဘယ်နေ့တဲ့လဲ၊

(သံဃာတွေအုပ်စုကွဲတဲ့နေ့ပါ ဘုရား၊)

တစ္တ - ထိုသံဃာတွေအုပ်စုကွဲရာ အရပ်၌၊ အမ္ဗသန္တာစေဝ - မကြည်ညိုသေးသူ အများလူတို့သည်လည်း၊ နပ္ပသီဒန္တိ - မကြည်ညိုကြတော့ကုန်၊ ပသန္နာနံ - ကြည်ညိုပြီးကုန်သော၊ ေဧကစ္စာနံစ - အချို့သောသူတို့သည်လည်း၊ အညထတ္တံ - အမြင်လွဲမှား အကြည်ညိုပျက်ပြားကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏။

သံဃာတွေအုပ်စုကွဲသွားရင် အဲဒီ အရပ်မှာရှိနေကြတဲ့ မကြည်ညိုသေးတဲ့ သူတွေ မကြည်ညို ကြတော့ဘူး၊ ကြည်ညိုပြီးတဲ့ သူတွေလည်း အကြည်ညိုပျက်သွားကြတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

သံဃာတွေကွဲသွားတော့ လူတွေပါကွဲမသွားဘူးလား၊

(ကွဲသွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ အယံ - ဤသံဃာတွေအုပ်စုကွဲရာ အခါသည် ပဓာနာယ - ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ပဉ္စမော ငါးခု မြောက်သော၊ အသမယော - အခါမဟုတ်ခြင်း ပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့ သံဃာတွေအုပ်စုကွဲလာရင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေကြိုးစားအားထုတ်ရန်အတွက် ငါးခုမြောက် အခါမဟုတ်ခြင်းပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ကဲ - လင်္ကာလေးဖွဲ့လိုက်ဆိုကြ -

* သံဃာကွဲရာ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ၊
* သံဃာကွဲလင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မသာပေ၊
* အခါမသင့်၊ အခွင့်မသာ၊ ဒေသနာသေချာမှတ်ကြလေ၊

အဲဒီ "အခါမသင့်၊ အခွင့်မသာ" ဆိုတဲ့ တရားငါးမျိုးကို အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ကြရအောင်၊

(၁) အိုတဲ့အခါ၊
(၂) နာတဲ့အခါ၊
(၃) ဝတ်မှုတ်ခေါင်းပါး အစာရှားတဲ့အခါ၊

(၄) ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်တဲ့အခါ၊

(၅) သံဃာတွေအုပ်စုကွဲတဲ့အခါ ရယ်လို့ ငါးမျိုးရှိတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–အကျဉ်းချုပ်လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* အို, နာ, ငတ်ရာ၊ ဘေးဖြစ်ရာ၊ သံဃာကွဲလို့မနာ၊
* အများသူငါ၊ တရားရှာ၊ အခါမသင့်ပေ၊
* သူငါဆင့်ဆင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်မသာပေ၊
* အခါမသင့်၊ အခွင့်မသာ၊ ကျင်ငါးဖြာ မြတ်စွာဟောပြပေ၊

အိက္ခဏ– ရဟန်းတို့၊ ပဓာနာယ– ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစား အား ထုတ်ခြင်းငှာ၊ အသမယာ– အခါမဟုတ်ခြင်းတို့သည်၊ (အခါမသင့်– အခွင့် မသာခြင်းတို့သည်၊) ပဉ္စမေဓါပဥ္စ– ကျင်ငါးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (အဓေါစ– ကောင်းစွာသိရေး ဘာတိပေးကာ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေ သတည်း၊

(သာဓု...၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား)

၁–၉–၉၆ (တနင်္ဂနွေ,
နံနက်(၉ နာရီ (၃၆) မိနစ်

မှတ်ချက်၊ ၊တရားအားထုတ်ပွဲတိုင်း အနုမောဒနာ တရား ဟောကြား သင့်ပေသည်၊

အခါမသင့် အခွင့်မသာ တရားတော်ပြီး၏၊

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသက
နီဝရဏဝဂ်၊ သမယသုတ်၊ ဒုတိယပိုင်းကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ တရားတော်

သမယသုတ် ပထမပိုင်းကိုတန်ဆာဆင်ပြီးတော့ ''အခါမသင့် အခွင့်မသာ''ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားပြီးတော့ ဒီနေ့ သမယသုတ်တော် ဒုတိယပိုင်းကို တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ''အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ'' တရားတော်ကို ဟောကြားပါမယ်။

ဒီတရားတော်ကို မဟောကြားမီ တရားမှာ တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားတွေကို ရှိခိုးကြရအောင် အားလုံး လက်အုပ်ချီပြီးတော့ လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ မြတ်သားသံဃာ၊
  မြတ်ဆရာ၊ မှန်စွာ ရှိခိုးပါ၏။

* ဤသို့မှန်စွာ၊ ရှိခိုးပါက၊ ကုသလရှိန်ဝါ၊အဖြာဖြာကြောင့်၊ချမ်းသာသုခ၊ အာဝ အထွေထွေ၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာ၊ အဖြာဖြာ အမျိုးမျိုး၊တန်ခိုးအထွေထွေ၊ တိုးပါစေ၊ ဆုခွေ ဆုချွေတောင်း၏။

အဲဒီလို ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဆရာသမားတွေကို ရှိခိုးပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာဟူသမျှ ပြည့်ဝရပါ၏လို့ ဆုတောင်းပြီးတော့ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ ကြိုးစားအားထုတ်ကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဟော ကြားမည့် တရားတော်က ''အခါလည်းသင့်၊ အခွင့်လည်းသာ'' တရား တော်တဲ့။

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(အခါလည်းလင့်၊ အခွင့်လည်းသာ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြားနာကြရအောင်။

ပဉ္စိမေ ဘိက္ခဝေ သမယာ ပဓာနာယ၊

(အံ ပါ-၂ ၅၀)

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပဓာနာယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအား ထုတ်ခြင်းငှာ၊ သမယာ–အချိန်ကောင်း အခါကောင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ–ဤငါးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊

ချစ်သားရဟန်းတို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ရန် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းတွေဟာ ငါးမျိုးရှိတယ်၊

ကတမေပဉ္စ–အဘယ်ငါးမျိုးတို့နည်း ဟူမူကား–

အဲဒီငါးမျိုးက ဘာတွေလဲ ဆိုတော့–

၁၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဒဟရော ဟောတိ ယုဝါ သုသု ကာဠကေသော ဘဒြေန ယောဗ္ဗနေန သမန္နာဂတော ပဌမေန ဝယသာ၊ အယံ ဘိက္ခဝေ ပဌမော သမယော ပဓာနာယ၊

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ဣဓ–ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု–ရဟန်းသည်၊ ဒဟရော–ငယ်ရွယ်သည်၊ ယုဝါ–ပျိုမြစ်သည်၊ သုသု–နုနယ်သည်၊ ကာဠကေသော–ကောင်းစွာမည်းနက်သောဆံပင်ရှိသည်၊ ဘဒြေန–ကောင်းသော၊ ယောဗ္ဗနေန–နုပျိုသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ ပဌမေန – ပဌမဖြစ်သော၊ ဝယသာ–အရွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော – ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤအသက်အရွယ်ငယ်သေးရာ အချိန်အခါသည်၊ ပဓာနာယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ပဌမော–ရှေးဦးစွာသော၊ သမယော–အချိန်ကောင်းအခါကောင်းပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့၊ ဒီသာသနာတော်မှာ ရဟန်းဟာ ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ် နုနု နယ်နယ်ကောင်းစွာ မည်းနက်ထဲ့ ဆံပင်တွေရှိပြီးတော့ ကောင်းတဲ့ နုပျိုသူ အဖြစ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပဌမအရွယ်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကြိုးစားအားထုတ်ရန် အတွက် ပဌမအချိန်ကောင်း, အခါကောင်းပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ရှင်းရှင်း ပြောရရင်တော့ ငယ်တဲ့ အရွယ်မှာ တရား အားထုတ်ရန်အတွက် အခါလည်း အသင့်ဆုံး, အခွင့်လည်း အသာဆုံးလို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ၊ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ၊

* ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ။
* အခါ ညီးသင့်၊ အခွင့်လည်းသာ ဒေသနာ၊
သေချာမှတ်ကြလေ။

၂။ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အပ္ပာဗာဓော ဟောတိ အပ္ပာတင်္ကော သမဝေပါကိနိယာ ဂဟဏိယာ သမန္နာဂတော နာတိသီတာယ နာစ္စုဏှာယ မဇ္ဈိမာယ ပဓာနက္ခမာယ၊ အယံ ဘိက္ခဝေ ဒုတိယော သမယော ပဓာနာယ။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ-နောက်ထပ်အခြားသော သမယ တစ်မျိုးကား၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ အပ္ပာဗာဓော-အနာရောဂါမရှိသည်၊ အပ္ပာတင်္ကော-ဆင်းရဲဒုက္ခမရှိသည်၊ နာတိသီတာယ-အလွန်မအေးသော၊ နာစ္စုဏှာယ-အလွန်မပူပြင်းသော၊ မဇ္ဈိမာယ-အလယ်အလတ်၌ ဖြစ်သော၊ ပဓာနက္ခမာယ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍သင့်လျော်ခိုင်ခံ့သော၊သမဝေပါကိနိယာ - စားပြီးအစာကို ညီမျှစွာကြေညက်အောင် ချေချက်နိုင်သော၊ ဂဟဏိယာ-ကမ္မဇဝမ်းမီးဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ အယံ ဤရောဂါကင်းကွာ ကျန်းမာရာ အခါသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ဒုတိယော-နှစ်ခုမြောက်သော၊ သမယော အချိန်ကောင်းအခါကောင်းပါပေတည်း။

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ ရဟန်းဟာ အနာရောဂါကင်းပြီး မအေးလွန်း၊ မပူလွန်းတဲ့ အလယ် အလတ် ဖြစ်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ ခံ့တဲ့အစာကို အညီအမျှကြေညက်အောင် ချေချက်နိုင်တဲ့ ဝမ်းမီးနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်၊ ရဟန်းတို့ အနာရောဂါကင်းရှင်းကွာပြီး ကျန်းမာရေးကောင်းဆဲ့ အချိန်ဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ရန်အတွက် နှစ်ခုမြောက် အခါလည်း သင့်ကာ အခွင့်လည်းအသာဆုံးဖြစ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့ အချိန်နေ၁။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ကျန်းမာချိန်မှာ၊ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ။
* ကျန်းမာချိန်မှာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ။

၃၊ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ သုဘိက္ခံ ဟောတိ သုသဿံ သုလဘ ပိဏ္ဍံ၊ သုကရံ ဥဉ္ဆေန ပဂ္ဂဟေန ယာပေတုံ၊ အယံ ဘိက္ခဝေ တတိယော သမယော ပဓာနာယ။

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ—နောက်ထပ်အခြားသော သမယ တစ်မျိုးကား၊ (ဝိဇိတ - တိုင်းနိုင်ငံသည်) သုဘိက္ခံ - ရလွယ်သော ထမင်းရှိသည်၊ သုသဿံ ပြည့်စုံသော ကောက်ပေါ်ရှိသည်၊ သုလဘပိဏ္ဍံ-လွယ်ကူစွာရအပ်သော ဆွမ်းရှိသည်၊ ပဂ္ဂဟေန - မွေ့ဗိုက် စွဲကိုင် အပ်သော သပိတ်ဖြင့်၊ ဥဉ္ဆေန-ဆွမ်းရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ ယာပေတုံ-မျှတခြင်းငှာ၊ သုကရံ-လွယ်ကူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤသာယာဝ ပြော အစာပေါ်များရာ အခါကာလသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ တတိယော-သုံးခုမြောက်သော၊ သမယော-အချိန်ကောင်းအခါကောင်းပါပေတည်း။

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ တိုင်းနိုင်ငံမှာ ထမင်းရလွယ်ကာ ပြည့်စုံတဲ့ ကောက်ပေါ်တွေရှိပြီး ဆွမ်းလွယ်ကူစွာ ရရှိခြင်းဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကြိုးစားအားထုတ်ရန် အတွက် သုံးခုမြောက် အချိန်ကောင်း အခါ ကောင်း ဖြစ်တယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အစာ ပေါ်တဲ့ အခါ ဆွမ်း လွယ်လွယ်ကူကူရတဲ့ အခါနေ့်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လက်ာလေးဆွဲလိုက်ကြ

* အစာပေါ်ရာ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ၊
* အစာပေါ်ရာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ၊
* ဆွမ်းလွယ်ကူရာ၊ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ၊
* ဆွမ်းလွယ်ကူရာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ၊

၄၊ ပုန စ ပရံ ဘိက္ခဝေ-မနုဿာ သမဂ္ဂါ သမ္မောဒမာနာ အဝိဝဒမာနာခီရောဒကီဘူတာ အညမညံ ပိယစက္ခူဟိ သမ္ပဿန္တာ ဝိဟရန္တိ၊ အယံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထော သမယော ပဓာနာယ၊

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ - နောက်ထပ်အခြား သော သမယ တစ်မျိုးကား၊ မနုဿာ—လူတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ - စည်းလုံးညီညွတ်ကြကုန်လျက်၊

သမ္မာဒမာနာ - ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက်၊ အဝိဝဓမာနာ-ဆန့်ကျင်ဘက် မပြောကြကုန်ဘဲ၊(ဝါ)မငြင်းခုံကြကုန်ဘဲ၊ခီရောဒကီဘူတာ နို့ရည်နှင့်ရေကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ (ဝါ) နို့ရည်နှင့် ရေအလား တစ်သားတည်း ရောနှောကြ ကုန်လျက်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ပိယစက္ခူဟိ-မပစ်မမုန်း အချစ်မျက်လုံး တို့ဖြင့်၊ သမ္ပဿန္တာ-ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ-နေကြကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ အယံ - ဤလူတို့ စည်းလုံး ညီညွတ်ကြရာ အချိန်အခါသည်၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကြိုးစားထုတ်ခြင်းငှာ၊ တေ့ယုတ္တော-လေးခုမြောက် သော၊ သမယော-အချိန်ကောင်းအခါတောင်းပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ လူတွေ စည်းလုံး ညီညွတ်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကြကာ မငြင်းမခုံဘဲ နို့နဲ့ရေ ရောနှောသလို ဖြစ်နေ ကြမယ်၊ အချင်းချင်းချစ်တဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ကြည့်နေကြမယ်၊ အဲဒီလို လူတွေ စည်းလုံး ညီညွတ်တဲ့ အချိန်ဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစား အားထုတ်ရန် အတွက် လေးခုမြောက်အချိန်ကောင်းအခါကောင်းပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ရှင်းရှင်းပြောရရင် လူတွေ စည်းလုံး ညီညွတ်တဲ့ အခါ၊ ဘယ်အခါ တဲ့လဲ၊

(လူတွေ ညီညွတ်တဲ့အခါပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

* လူညီညွတ်ရာ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ၊
* လူညီညွတ်ရာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ၊

၅၊ ပုနစ ပရံ ဘိက္ခဝေ သံဃော သမဂ္ဂေါ သမ္မောဒမာနော အဝိဝဒမာနော ဧကုဒ္ဒေသော ဖာသု ဝိဟရတိ၊ သံဃေ ခေါပန ဘိက္ခဝေ သမဂ္ဂေ နစေဝ အညမညံ အက္ကောသာ ဟောန္တိ၊ နစ အညမညံ ပရိဘာသာ ဟောန္တိ နစ အညမညံ ပရိက္ခေပါ ဟောန္တိ၊ နစ အညမညံ ပရိစ္စဇာ ဟောန္တိ၊ တတ္ထ အပသန္နာစေဝ၊ ပသီဒန္တိ ပသန္နာနဉ္စ ဘိယျောဘာဝေါ ဟောတိ၊

အယံ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စမော သမယော ပဓာနာယ ဣဓမဓေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စသမယာ ပဓာနာယာတိ၊

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ–နောက် အခြားသော သမယ တစ်မျိုးကား၊ သံဃော ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သမဂ္ဂေါ-စည်းလုံးညီညွတ်လျက်၊ သမ္မောဒမာနော - ဝမ်းမြောက်လျက်၊ အဝိဝဒမာနော - ဆန့်ကျင်ဘက် မပြောဘဲ၊ ဝါ မငြင်းခုန်ဘဲ၊ ဧကုဒ္ဒေသော · တစ်ပေါင်းတည်း ရွှတ်ပြအပ်သော ပါတိမောက်ရှိလျက်၊ ဖာသု-ချမ်းသာစွာ၊ဝိဟရတိ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပန-ဖြစ်ပေါ်လာသော ကောင်းကျိုး တရားများကား၊သံဃေ-ရဟန်းသံဃာသည်၊သမဂ္ဂေ-စည်းလုံးညီညွတ်သည်ရှိသော် (ဘိက္ခူ ရဟန်းတို့သည်)အညမညံ–အချင်းချင်း၊ အက္ကောသာစေဝ · ဆဲရေးကြကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-မဖြစ်ကြကုန်၊ အညမညံ–အချင်းချင်း၊ ပရိဘာသာစ–ဘေးကိုပြ၍ ခြိမ်းခြောက်ကြကုန်သည်လည်း၊နဟောန္တိ–မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ–အချင်းချင်း ပရိက္ခေပါစ ပစ်ပယ်ကြကုန်သည်လည်း၊ နဟောန္တိ–မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ–အချင်းချင်း၊ပရိစ္စဇာစ– စွန့်ခွါရှောင်ရှား၊ကြကုန်သည်လည်း၊ နဟောန္တိ-မဖြစ်ကြကုန်၊တတ္ထ–ထိုသံဃာ ညီညွတ်ရာ ဌာနၞ၊ အပ္ပသန္နာစေဝ –မကြည်ညိုသေးသော သူတို့သည်လည်း၊ ပသီဒန္တိ- ကြည်ညိုကြကုန်၏၊ ပသန္နာနဉ္စ-ကြည်ညိုပြီးကုန်သော သူတို့၏လည်း၊ ဘိယျောဘာဝေါ-တိုးတက်များပြား သဓ္ဓါ တရားဖြစ်ပွားခြင်းသည်၊ (လွန်စွာ ကြည်ညိုခြင်းသည်) ဟောတိ - ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤသံဃာ ညီညွတ်ရာအခါသည်၊ ပဓာနာယ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ ပဥ္စမော-ငါးခုမြောက်သော၊ သမယော-အချိန်ကောင်း အခါကောင်းပါပေတည်း၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ ပဓာနာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းငှာ၊ သမယာ-အချိန်ကောင်း အခါကောင်းတို့သည်၊ဣမေခေါပဉ္စ-ဤငါးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အဝေါစ- ကောင်းစွာသွေ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊)

(သာဓု ၊သာဓု ၊သာဓုပါဘုရား၊)

ရဟန်းတို့ နောက်တစ်မျိုးကတော့ သံဃာညီညွတ်ရင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မငြင်းမခုန်ဘဲ ပါတိမောက်အတူပြုကာ ချမ်းသာစွာ နေရတယ်၊ သံဃာညီညွတ်တော့ ရဟန်းတွေ အချင်းချင်း မဆဲရေးကြဘူး၊ မခြိမ်းခြောက်ကြဘူး၊ မပစ်ပယ်ကြဘူး၊ မစွန့်ခွာကြဘူး၊ မကြည်ညိုသေးသူတွေ ကြည်ညိုလာကြပြီး ကြည်ညိုပြီးသူတွေ ပိုပြီးတော့ ကြည်ညိုကြတယ်၊ ဒီလို ကောင်းကျိုးတွေ ရရှိထွက်ပေါ်လာကြတယ်၊ ရဟန်းတို့ အဲဒီလို သံဃာတွေ ညီညွတ်တဲ့အခါဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ရန် ငါးခုမြောက် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းဖြစ်တယ်၊ ရဟန်းတို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုး

စားအားထုတ်ရန် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းတွေဟာ ဒီငါးမျိုးတို့ပဲ ဖြစ်တယ်လို့ မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် သံဃာညီညွတ်တဲ့ အခါနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* သံဃာညီရာ၊ တရားရှာ၊ အခါသင့်လှပေ၊
* သံဃာညီလင့်၊ တရားကျင့်၊ အခွင့်သာလှပေ၊
* သံဃာညီရာ၊ တရားရှာ၊ အခွင့်သာလှပေ၊

အဲဒီ "အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ" ဆိုတဲ့ တရားငါးမျိုးကို အကျဉ်းချုပ် ကြည့်ကြရအောင်–

၁။ ငယ်ရွယ်တဲ့အခါ၊

၂။ ကျန်းမာတဲ့အခါ၊

၃။ အစာပေါတဲ့အခါ၊

၄။ လူတွေ ညီညွတ်အခါ၊

၅။ သံဃာတွေ ညီညွတ်တဲ့အခါ-ရယ်လို့ ငါးမျိုးရှိတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-အကျဉ်းချုပ်လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ငယ်ရွယ် ကျန်းမာ၊ စားပေါရာ၊ လူပါ-သံဃာညီ၊
* အခါလည်းသင့်၊ အခွင့်လည်းသာ၊ ဤငါးဖြာ၊ မြတ်စွာဟောပြသည်၊

တရားအားထုတ်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီနေ့ မဟာလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားအားထုတ်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေအတွက် "အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ" နေကြတယ် မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီပြီး လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* အခါလည်းသင့်၊ အခွင့်လည်းသာ၊ ဒေသနာ၊ သေချာသိရပြီ။
* သေချာသိပြီး၊ တရားလည်း၊ အပြီးကျင့်ပါမည်။
* အခါလည်းသင့်၊ အခွင့်လည်းသာ၊ ဒေသနာ၊ သေချာဟောပြပေ၌။
* ဗိနေရာမှာ၊ နိဂုံးသာ၊ ဟောကာ,ခပြီးပြီနေ၌။

(သာဓု…၊သာဓု….၊သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်၊ ။ဝိပဿနာ တရားအားဟုတ်ပွဲတိုင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာ တရားဟောကြားသင့်ပေသည်။

* တရားအားမထုတ်ချင်သူများကို တရားအားထုတ်ချင်လာအောင် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သောအနေအားဖြင့် နေရာဒေသတိုင်း တရားပွဲကိုင်း နေ့နေ့ ညည ဟောပြသင့်ပေသည်။

၁-၉-၉၆
ည (၉)နာရီ၊

အခါလည်းသင့် အခွင့်လည်းသာ တရားတော်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ် ပါဠိတော် ဒုတိယပဏ္ဏာသက
နိဝရဏဝဂ်၊ ပဓာနိယင်္ဂသုတ်ကို တန်ဆောင်မှ၌
ဟောကြားပြောကြားအပ်သော

အားထုတ်သူဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် တရားဆောင်

ပဉ္စိမာနိ ဘိက္ခဝေ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊

(အံ၊ ၂၊ ၃၇။)

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပဓာနိယင်္ဂါနိ-ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း အားထုတ်မှုရှိသော ရဟန်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ-ဤ ငါးမျိုးတို့တည်း၊

ရဟန်းတို့ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်မည့် ရဟန်းရဲ့ ပြည့်စုံ ရမည့် အကြောင်းငါးမျိုးရှိတယ်၊

ကတမာနိပဉ္စ-အဘယ်ငါးမျိုးတို့ဟူမူကား၊

အဲဒီငါးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့-

၁၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ သဒ္ဒဟတိ တထာ ဂတဿ ဗောဓိံ ''ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒူ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ''တိ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဓ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း သည်၊ သဒ္ဓေါ-သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ (ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်တို့၌ မလှုပ် မယိုင် နိုင်မြဲစွာ သက်ဝင်ယုံကြည်သော ကြည်ညိုမှုလက္ခဏာရှိသော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၊) ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ သဒ္ဒဟတိ-ယုံကြည်၏၊ (ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊ သဒ္ဒဟတိ-ယုံကြည်သနည်းဟူမူ၊)

''သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ- ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ-အရဟံ မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-အလုံးစုံသောတရားတို့ကို ကိုယ်တိုင် မှန်ကန်စွာ သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ ၁၅-ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော-သုဂတမည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-သတ္တလောက, သင်္ခါရလောက, ဩကာသလောကတည်းဟူသော လောက သုံးပါးကို သိတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒူ-လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူရာ၌ တန်းတူရည်တူ မှီသူကင်းအောင် စွမ်းဆောင်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ-အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ-သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်သိ၍ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း တစ်ဆင့် သိအောင် ဟောကြားတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏၊

သောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ-ဣဿရိယ, ဓမ္မ, ယသ, သိရီ, ကာမ, ပယတ္တ ဟူသော ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ-ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့(သဒ္ဓဟတိ ယုံကြည်၏၊

ရဟန်းတို့ ဇီသာသနာတော်မှာ ရဟန်းဟာ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်တွေမှာ မလှုပ်မယိုင် နိုင်မြဲသက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်၊ ဘာသဒ္ဓါတဲ့လဲ၊

(ဩကပ္ပနသဒ္ဓါပါဘုရား၊)

မလှုပ်မယိုင် နိုင်မြဲတဲ့ သဒ္ဓါနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ခုခေတ်လူတွေက မနိုင်ချင်ဘူး၊ သူများကပြောရင်, ယိုင်ချင်လဲချင်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ယနေ့တရားနာနေတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေက မယိုင်မလဲ နိုင်မြဲတဲ့ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားရမယ်နော်,

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ယုံကြည်တယ်၊ ဘယ်လို ယုံကြည်သလဲ ဆိုတော့ ''မြတ်စွာဘုရားသည် အရဟံဂုဏ်, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်, ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်, သုဂတဂုဏ်, အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိဂုဏ်, သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံဂုဏ်, ဗုဒ္ဓဂုဏ်, ဘဂဝါဂုဏ်တော်တို့နဲ့ ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏'' လို့ ယုံကြည်တယ်၊

အရဟံစတဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေကိုတော့ မပြောတော့ပါဘူး၊ အနက်ပေးတဲ့အတိုင်းပဲ သိကြပါ၊

ဘုရားကို ယုံကြည်သလို တရား, သံဃာကိုလည်း ယုံကြည်ရမယ်၊ ဘုရားကို ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံရမယ် ဆိုတာ အဋ္ဌကထာက ဒေသနာသီသပဲလို့ ဖွင့်ပြပါတယ်၊ ရတနာသုံးပါးလုံးမှာ ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားကို အလိုရှိတယ်, ယူရမယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်၊

(အံ ၄ ၃၊ ၂၇၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နံပါတ်ဘစ် ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ပြည့်စုံဖို့ လိုတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များ၊ လေးစားယုံကြည်ပါ၊

* အားထုတ်သူဝယ်၊ ပြည့်စုံဖွယ်၊ လိုတယ်တစ်အင်္ဂါ၊

၂။ အပ္ပာဗာဓော ဟောတိ အပ္ပာတင်္ကော သမဝေပါကိ နိယာ ဂဟဏိယာ သမန္နာဂတော နာတိသီတာယ နာစ္စုဏှာယ မဇ္ဈိမာယ ပဓာနက္ခမာယ၊

(သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်) အပ္ပာဗာဓော-အနာရောဂါ မရှိသည်၊ အပ္ပာတင်္ကော-ဆင်းရဲဗိုက္ခမရှိသည်၊ နာတိသီတာယ-အလွန်မအေးသော၊ နာစ္စုဏှာယ-အလွန်မပူပြင်းသော၊ မဇ္ဈိမာယ-အလယ် အလတ်၌ ဖြစ်သော၊ ပဓာနက္ခမာယ-ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စ၌ သင့်လျော် နိုင်ခံ့သော၊ သမဝေပါကိနိယာ-စားပြီး အစာကို ညီမျှစွာ ကြေညက်အောင် ချေချက် နိုင်သော၊ ဂဟဏိယာ-ကမ္မဇဝမ်းမီးဓာတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊

နံပါတ်နှစ် အားထုတ်သူဝယ် ပြည့်စုံဖွယ်အင်္ဂါကတော့-အနာရောဂါ ကင်းရှင်းပြီး မအေးလွန်း၊ မပူလွန်းတဲ့ အလယ်အလတ်ဖြစ်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရား စီးဖြန်းအားထုတ်ခြင်းငှာ ခံတဲ့ ဝမ်းမီးနဲ့ ပြည့်စုံရခြင်းပါပဲ၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အနာရောဂါကင်းရမယ်၊ ကျန်းမာရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

- ကျန်းမာရေးတွေ၊ ကောင်းလို့နေ၊ နာတွေကင်းဝေးကွာ၊
- အားထုတ်သူဝယ်၊ ပြည့်စုံဖွယ်၊ လိုတယ်နှစ်အင်္ဂါ၊

၃၊ အသဌော ဟောတိ အမာယာဝီ ယထာဘူတံ အတ္တာနံ အာဝိကတ္တာ သတ္ထရိဝါ ဝိညူသုဝါ သဗြဟ္မစာရီသု၊

အသဌော-မစဉ်းလဲမကောက်ကျစ်သည်၊ ဝါ-မိမိ၌ မရှိသော ဂုဏ်ကို အရှိလုပ်ကာ လွဲမှားစွာ ပြောဆိုသူ မဟုတ်သည်၊ အမာယာဝီ-မိမိအပြစ်ကို ဖုံးဖိ လှည့်စားမှု မရှိသည်၊ သတ္ထရိဝါ-ဆရာသခင်မြတ်စွာဘုရားရှင်၌ လည်း ကောင်း၊(ဝါ)မိမိဆရာဥပဇ္ဈာယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဝိညူသု-ပညာရှိ ဖြစ်ကုန် သော၊ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ-အတူတကွမြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော ရဟန်း တို့၌ လည်းကောင်း၊ (ဝါ)သီတင်းသုံးဖော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ-ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အတ္တာနံ-မိမိအပြစ်ကို၊ အာဝိကတ္တာ-ထင်ရှားစွာ ဖွင့်ဟဝန်ခံမှုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊

နံပါတ်သုံး အားထုတ်သူဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် အင်္ဂါကတော့ မစဉ်းလဲ မကောက်ကျစ်ခြင်း၊ မိမိအပြစ်ကို ဖုံးဖိမထားဘဲ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ (ဥပဇ္ဈာယ်

ဆရာနဲ့) ပညာရှိသီတင်းသုံးဖော်တွေရဲ့အပေါ်မှာ မိမိရဲ့အပြစ်ကို သင်ရှားစွာ ဖွင့်ဟဝန်ခံမှု ပြုခြင်းပါပဲ၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဖြောင့်မတ်တဲ့ ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ကောက်ကျစ်၊ ဖုံးဖိ၊ မြဲမရှိ၊ ဖြောင့်သည့်ဂုဏ်ရှိတာ၊

* အားထုတ်သူဝယ်၊ ပြည့်စုံဖွယ်၊ လိုတယ် သုံးအင်္ဂါ၊

၄၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော ဝိဟရတိ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ထာမဝါ ဒဠှပရက္ကမော အနိက္ခိတ္တ ဓုရော ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊

အကုသလာနံ-အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ-ပယ်ခြင်းငှာ၊ ကုသလာနံ-ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပဒါယ-ပြီးပြည့်စုံစေခြင်းငှာ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော-မတွန့်မဆုတ် အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသည်၊ ထာမဝါ-ဝီရိယစွမ်းအားရှိသည်၊ ဒဠှပရက္ကမော-မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်၊ ကုသလေသု-ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု-တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တဓုရော-အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် မရသေးသမျှ မလျှော့ချအပ်သော ဝီရိယရှိသည်၊ (ဟုတ္វာ-ဖြစ်၍) ဝိဟရတိ နေ၏၊

နံပါတ်လေးအားထုတ်သူဝယ်ပြည့်စုံဖွယ် အင်္ဂါကတော့ အကုသိုလ်တရားတွေပယ်ကာ ကုသိုလ်တရားတွေပြည့်စုံစေရန်အတွက် မတွန့်မဆုတ်တဲ့ ဝီရိယစွမ်းအားရှိရမယ်၊ မြဲမြံတဲ့လုံ့လရှိရမယ်၊ ကုသိုလ်တရားတွေမှာ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်မရ မရောက်သေးသမျှ မလျှော့ချတဲ့ ဝီရိယ အပြည့်အဝ ရှိထားရခြင်းပါပဲ၊

တရားထူး၊တရားမြတ်တွေ ရဖို့ရန်အတွက် အားထုတ်တဲ့သူမှာ အဓိက လိုအပ်ချက်က ဝီရိယနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဝီရိယနဲ့ မပြည့်စုံရင် တရားထူး၊တရားမြတ်တွေ ရနိုင်ပါ့မလား၊

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

ဝီရိယရှိရင် ဘယ်ကိစ္စမဆို ပြီးနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

လောကီမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် မိမိလုပ်ကိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေအောင်မြင်တိုး တက်ကြီးပွားချင်ရင်

၁။ နောက်မဆုတ်တဲ့ ဝီရိယ၊

၂။ မြဲမြဲမြံမြံလုပ်ကိုင်တဲ့ ဝီရိယ၊

၃။ မလျှော့ချတဲ့ ဝီရိယတွေလိုတယ်၊

ဒါကြောင့် ဦးပဥ္စင်းတို့က ကုသိုလ်လုပ်ငန်းတွေမှာ နောက်မဆုတ်ပါနဲ့၊ မြဲမြံစွာ လုပ်ကြပါ၊ လျှော့မချပါနဲ့လို့ မှာပါရစေ၊

အကုသိုလ်လုပ်ငန်းတွေကျတော့ နောက်ဆုတ်ပါ၊ မလုပ်ပါနဲ့၊ လျှော့ပစ်လိုက်ပါ၊ ဒီလိုမှာရမယ် မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–ကဗျာလင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* အကုသိုလ်ပယ်, ကုသိုလ်တိုးဖို့
ခုဆိုခုပဲ ကြိုးစားကြမယ်၊

* ကောင်းတာဆိုရင် နောက်မဆုတ်ဘဲ
ရှေ့သို့အမြဲ တိုးရမယ်၊

* ကောင်းတာဆိုရင် မြဲမြဲလုပ်လို့
စွဲသန်အဟုတ် ကြိုးစားကြမယ်၊

* ကောင်းတာဆိုရင် အမှန်မလျှော့နဲ့
စွဲသန်မလျှော့ ကြိုးစားကြမယ်၊

* လို့လရှိရင် လုပ်သမျှတို့
မုချမလွဲ အောင်ရမယ်၊

* လို့လရှိရင် လုပ်သမျှတို့
မုချမလွဲ ပြီးရမယ်၊

(ပြီးရမယ် ...ပြီးရမယ်၊)

* ထက်သန်လို့လ၊ ဝီရိယ၊ ပြည့်ဝထားရှိထား၊
* အားထုတ်သူ ဝယ်၊ ပြည့်စုံဖွယ်၊ လိုတယ် လေးအင်္ဂါ၊

၅၊ ပညဝါ ဟောတိ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ ပညာယ သမန္နာဂတော အရိယာယ နိဗ္ဗေဓိကာယ သမ္မာ ဒုက္ခက္ခယ ဂါမိနိယာ၊

ပညဝါ–ပညာရှိသည်၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ–ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို ထိုးထွင်း သိနိုင်သော၊ အရိယာယ–ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းဝေး စင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယ–လောဘအတုံးအခဲစသည်ကို ဖြိုခွဲနိုင်သော၊သမ္မာ–အကြောင်းမှန် နည်းလမ်းမှန်အားဖြင့်၊ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ–ဒုက္ခကုန်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်သော၊ပညာယ–ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော–ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ–ဖြစ်၏၊

နံပါတ်ငါး အားထုတ်သူဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် အင်္ဂါကတော့ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်မှုပျက်မှုကို ထိုးထွင်း သိရှိပြီးတော့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေ ကင်းရှင်း စင်ကြယ်အောင် လောဘ အတုံးအခဲ စသည်ကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးနိုင်သည့် နည်းမှန်လမ်းမှန် ဒုက္ခကုန်ရာသို့ ရောက်စေနိုင်တဲ့ ဝိပဿနာပညာနဲ့ ပြည့်စုံရခြင်းပါပဲ၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ခန္ဓာငါးပါးရဲ့ ဖြစ်တာ ပျက်တာတွေကို ထိုးထွင်း သိနေမှ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေ ကင်းဝေးစင်ကြယ်နိုင်မယ်၊ လောဘ အတုံးအခဲကြီးတွေကို ဖြိုကွဲအောင် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးနိုင်မယ်၊ နည်းမှန် လမ်းမှန် ဆင်းရဲဒုက္ခကုန်ရာကို ရောက်စေနိုင်မယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ ဝိပဿနာပညာနဲ့ပြည့်စုံဖို့လိုတယ်၊ ဘာလို သတဲ့လဲ၊

(ဝိပဿနာပညာပါဘုရား၊)

(အံ ၄ ၃၊ ၂၇၊)

ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်တာ ပျက်တာကိုသိနေတဲ့ဉာဏ်က "ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်" ဘာဉာဏ်တဲ့လဲ၊

(ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ပါဘုရား၊)

ဒီနေရာမှာ အဲဒီဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကိုဆိုလိုတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်၊

ဘာဉာဏ်တဲ့လဲ၊

(ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား။)

ဝါကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က ''ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်တာ,ပျက်တာကိုမသိမမြင်ဘဲ အသက်ဟစ်ရာနေရထဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထက် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ ဖြစ်တာ,ပျက်တာကို သိမြင်ပြီး တစ်နေ့တစ်ရက်အသက်ရှည်ရသူ, အသက်နေရသူကပိုပြီးတော့ မြတ်တယ်လို့ ဓမ္မပဒပါဠိတော်မှာ ဟောကြားခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

- ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ဖြစ်,ပျက်တာ၊ သေချာသိနေပြန်၊
- ဥဒယဗ္ဗယ၊ ခေါ်ဆိုရ၊ မှတ်ကြဖြစ်ပျက်ဉာဏ်၊
- ဖြစ်ပျက်သိမှ၊ စင်ကြယ်ရ၊ လောဘဖြုံနိုင်ပြန်၊
- ဖြစ်ပျက်သိမှ၊ စင်ကြယ်ရ၊ ဒေါသဖြုံနိုင်ပြန်၊
- ဖြစ်ပျက်သိမှ၊ စင်ကြယ်ရ၊ မောဟဖြုံနိုင်ပြန်၊
- ဖြစ်ပျက်သိလာ၊ ဆင်းရဲတာ၊ ကုန်ရာရောက်နိုင်ပြန်၊
- ဝိပဿနာ၊ မြတ်ပညာ၊ လိုတာဖွင့်ဆိုပြန်၊
- ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ဖြစ်ပျက်တာ၊ သေချာမသိပြန်၊
- အသက်တစ်ရာ၊ နေရတာ၊ သူငါမမြတ်ပြန်၊
- ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ဖြစ်ပျက်တာ သေချာသိမြင်ပြန်၊
- တစ်ရက်တလေ၊ အသက်နေ၊ လူတွေပိုမြတ်ပြန်၊

ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း အားထုတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ပြည့်စုံရမည့် နံပါတ်ငါးအင်္ဂါက ဘာထဲ့လဲ၊

(ဝိပဿနာပညာပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

- ရုပ်နာမ်နှစ်ခု၊ ဖြစ်, ပျက်မှု၊ သိရှုဝိပဿနာ၊
- အားထုတ်သူဝယ်၊ ပြည့်စုံမှယ်၊ လိုတယ်ငါးအင်္ဂါ၊

ကဲ–ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကြိုးစား အားထုတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ပြည့်စုံရမည့် အင်္ဂါပါးပါးကို အကျဉ်းချုပ်ရေတွက်ကြည့်ကြရအောင်၊

၁၊ ရတနာသုံးပါးကိုယုံကြည်ရမယ်၊

၂၊ ကျန်းမာရေးကောင်းရမယ်၊

၃၊ ဖြောင့်မတ်ရမယ်၊

၄၊ ထက်သန်တဲ့ လုံ့လဝီရိယရှိရမယ်၊

၅၊ ဝိပဿနာပညာဉာဏ်ရှိရမယ်ဆိုတဲ့ ဒီ ၅ ါးမျိုးကိုတွေ့ရမယ်နော်၊ (မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ–အကျဉ်းချုပ်သင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ၊

၁ ＊ မြတ်ဘုရားရှင် ဂုဏ်တော်များကို
ယုံနော် ထားဖို့လိုပါတယ်၊

＊ တရား, သံဃာ ဂုဏ်တော်များကို
ယုံနော် ထားဖို့လိုပါတယ်၊

၂ ＊ အနာရောဂါ ကင်းစင်ဝေးလို့
ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းရမယ်၊

၃ ＊ ဖြောင့်မတ်သည့်ဂုဏ် အသည်းကြား၌
အမြဲထားဖို့ လိုပါတယ်၊

၄ ＊ မြတ်မဂ်,မြတ်ဖိုလ် အမှန်မရက
ကောန်မထ ကြိုးစားကွယ်၊

＊ တရားထူးတွေ မရခြားက
ထမသွားဘူး ကြိုးစားကွယ်၊

＊ ဝီရိယအင်္ဂါ လေးဖြာထားလို့
တွေးကာမနား ကြိုးစားကွယ်၊

＊ အရိုးကြေကြေ အရေခန်းလို့
သေစမ်းစေကွယ့် ကြိုးစားကွယ်၊

• အရိုး, ကြော, ရေ ကြွင်းကာခြောက်လို့
သွေးသွားပျောက်စေ ကြိုးစားကွယ်၊

၅ • ရုပ်နာမ်နှစ်ပြာ ဖြစ်ပျက်မှုကို
စစ်တွက် ရှုဖို့လိုပါတယ်၊

• ဝိပဿနာ ပညာမြတ်နဲ့
ခန်, အာ, ခေတ်မှာ ရှုရမယ်၊

• ဘာဝနာခေါ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
တကယ် စီးဖြန်းသူမှာကွယ်၊

• ယုံကြည်, ကျန်းမာ, ဖြောင့်ဂုဏ်စုနဲ့
လုံ့လ, သိမှုလိုပါတယ်၊

• အဲဒီငါးမြာ ပြည့်စုံထားက
မြတ်တရားထူး ရနိုင်တယ်၊

• တရားထူးတွေ အမြန်ရအောင်
အမှန်ဇွဲညှ ကြိုးစားကွယ်၊

(ကြိုးစားကွယ်, ကြိုးစားကွယ်)

• ယုံ, ကျန်း, ဖြောင့်, ထက်၊ပညာစွက်၊ ငါးချက်ပဓာနီ၊
• အားထုတ်သုဝယ်၊ ပြည့်စုံဖွယ်၊ တကယ်လိုပါ၏၊

ဓမ္မ-ဒီနေ့ ဝိပဿနာတရား အားမထုတ်မီ အကြိုဗမ္မသဘင်မှာ ဓကာ ဓာမတွေကို ဟောကြားလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့သုံ၊

(ဆရား အားထုတ်သုဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် တရားတော်ပါဘုရား။)

ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ ပဓာနိယင်္ဂါနီတိ၊

ဘိက္ခုဝေ–ရဟန်းတို့၊ ပဓာနိယင်္ဂါနိ–ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း အားထုတ်မှုရှိသော ရဟန်း၏ ပြည့်စုံရမည့် အကြောင်း အင်္ဂါတို့သည်၊ ဣမာနိ ခေါ ပဉ္စ–ဤငါးတို့ပါပေတည်း၊ ဣတိ–ဤသို့၊ (အဝေါစ–ကရုဏာ ရှေ့ဆောင် မေတ္တာတော်ဖြင့် ဖွင့်ဖော်ကောင်းစွာ မိန့်ကြားတော်မူလိုက် ပါပေသတည်း။)

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ။ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ပွဲတိုင်း၊

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ပွဲအကြို စမ္မသဘင်တိုင်း၊

နေ့ပွဲ ညပွဲ အစုံ ဟောနိုင်ပါသည်၊

အားထုတ်သူ့ဝယ် ပြည့်စုံဖွယ် တရားတော် ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ ပဌမပဏ္ဏာသက
စက္ကဝဂ်၊ စက္ကသုတ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

ပြည့်စုံစေသော စက်လေးပါး တရားတော်

စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ၊ ယေဟိသမန္နာဂတာနံ ဒေဝမနုဿာနံ စတုစက္ကံ ဝတ္တတိ၊ ယေဟိ သမန္နာဂတာ ဒေဝမနုဿာ နစိရဿေဝ မဟန္တတ္တံ ဝေပုလ္လတ္တံ ပါပုဏန္တိ ဘောဂေသု၊

(အံ-ပါ-၂၊ ၃၄၂၊)

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ စက္ကာနိ သမ္ပတ္တိစက်တို့သည်၊ ဝါ စက်ဘီး ပမာ ဆက်ကာမပြတ် လည်ပတ်တတ်သော ကောင်းကျိုးတရားတိုးပွားပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ–ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ယေဟိ–ယင်းသို့သော သမ္ပတ္တိစက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ–ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ–နတ်လူတို့၏၊ စတုစက္ကံ–လေးပါးသောသမ္ပတ္တိစက်သည်၊ ဝတ္တတိ–အဆက်မပြတ် လည်ပတ်၏၊ ယေဟိ ယင်းသမ္ပတ္တိစက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ ပြည့်စုံကြကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ နတ် လူတို့သည်၊ နစိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဘောဂေသု စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၌၊ မဟန္တတ္တံ များကုန်သည် အဖြစ်သို့ ဝေပုလ္လတ္တံ-ပြန့်ပွားကုန်သည့်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ ရောက်ကုန်၏၊

ရဟန်းတို့ ကောင်းကျိုးတရား တိုးပွားပြည့်စုံရန်အတွက် လည်ပတ်တတ်တဲ့ စက်လေးပါးရှိတယ်၊ အဲဒီစက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံကြတဲ့ နတ်တွေ, လူတွေမှာ စက်လေးပါးဟာ အဆက်မပြတ်လည်ပတ်နေတယ်၊ စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံကြတဲ့ နတ်တွေ, လူတွေဟာ မကြာခင်မှာပဲ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အပြာပြာ များပြား,ကြီးပွားတိုးတက်အောင်မြင်ကြရတယ်၊

ကတမာနိ စတ္တာရိ ပတိရူပဒေသဝါသော သပ္ပုရိသာဝဿယော အတ္တသမ္မာပဏိဓိ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ၊ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ စက္ကာနိ၊

စတုဘ္ဘာရီ-လေးပါးသော သုတ္တိစက်တို့သည်ဟူသည်၊ ကတမာနိ-အဘယ်တို့နည်း ဟူမူ။

၁။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ - သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေထိုင်ရခြင်း လည်းကောင်း၊

၂။ သပ္ပုရိသာဝဿယောစ-ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီခိုဆည်းကပ်ရခြင်း လည်းကောင်း၊

၃။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ - မိမိစိတ်အစဉ်ကို ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာထားခြင်း လည်းကောင်း၊

၄။ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ - ရှေး၌ ဆည်းပူး ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ရှိသူ၏ အဖြစ် လည်းကောင်း၊

ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၊ စက္ကာနိ-စက်တို့သည်၊ ဣမာနိ ဧဝါ စတ္တာရိ ဤလေးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊

အဲဒီစက်လေးမျိုးက ဘာတွေ ပဲဆိုတော့-

၁။ ရဟန်းယောကျာ်း ပရိသတ်၊ ရဟန်းမိန်းမပရိသတ်၊ သီတင်းသည် ယောကျာ်း ပရိသတ်၊ သီတင်းသည် မိန်းမ ပရိသတ် ဆိုတဲ့ ပရိသတ်လေးမျိုးရှိတယ် အဲဒီပရိသတ်လေးမျိုး မိမိအတွက် ကုသိုလ်တွေ တကယ်တိုးမည့် ပရိသတ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အားရ ပါးရပြုနိုင်ရန် အသင့်တော်ဆုံး အရပ်ဒေသမှာ နေထိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ ပတိရူပဒေသဝါသစက်၊

၂။ ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေကို မှီခိုဆည်းကပ်ခွင့် ရတဲ့ သပ္ပုရိသူပဿယစက်၊

၃။ သဒ္ဓါမရှိသေးရင် သဒ္ဓါရှိအောင်၊ သီလမရှိသေးရင် သီလ ရှိအောင် မစ္ဆေရဖြစ်နေရင် စာဂ (ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း)ဖြစ်အောင် မိမိ စိတ်အစဉ်ကို ကောင်းစွာ တည်နေစေခြင်း ဆိုတဲ့ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစက်၊

မကောင်းတဲ့ အကြံ, မကောင်းတဲ့ အပြော, မကောင်းတဲ့ အပြုအမူ တွေ မဖြစ်အောင်၊ ဖြစ်လာရင်လည်း ပယ်ရှားပြီးတော့ ကောင်းကောင်းကြံ,

ကောင်းကောင်းပြော, ကောင်းကောင်းပြုမှုကိုလည်း အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်လို့ ဆိုရပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် စိတ်ကို ကောင်းအောင်ပြင် အတ္တသမ္မာပဏိဓိလို့ လွယ်လွယ်လေးမှတ်ကြပါ။

ကဲ လင်္ကာလေးရွတ်ဆိုကြ

* သဒ္ဓါတရား၊ မရှိငြား၊ ရှိအားကောင်းအောင်ပြင်၊
* သီလတရား၊ မရှိငြား ရှိ ားကောင်းအောင်ပြင်၊
* မစ္ဆရိယ၊ ဖြစ်နေက၊ စာဂဖြစ်အောင်ပြင်၊
* မကောင်းအကြံ၊ ကြံမိပြန်၊ အကုန်ကောင်းအောင်ပြင်၊
* မကောင်းတာတွေ၊ ပြောမိချေ၊ နှုတ်လကောင်းအောင်ပြင်၊
* မကောင်းတာများ၊ ပြုမိငြား၊ ကောင်းသွားရအောင်ပြင်၊
* စိတ်ကိုကောင်းသွား၊ ပြုပြင်တာ အတ္တသမ္မာပင်၊

ဒီနေ့ ဒကာ,ဒကာမတွေ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့အား ဆွမ်း သင်္ကန်း,ကျောင်း,ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတွေနဲ့ ပူဇော်ပွဲပူဇော် ချီးမြှောက်နေကြတာဟာ စိတ်ကို ကောင်းအောင် ပြင်ထားတဲ့ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်နဲ့ ပြည့်စုံလို့ပါပဲ။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက် မပြည့်စုံရင် ဒီကုသိုလ် လုပ်ငန်းကြီးတွေ အောင်မြင်ဖို့ လွယ်ကူပါ့မလား။

(မလွယ်ကူပါဘူးဘုရား။)

ဒီတော့ မိမိစိတ်ကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်တဲ့ အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်နဲ့ ပြည့်စုံဖို့ လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

၄။ ရှေးရှေးဘဝက ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အဖြစ်ဆိုတဲ့ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက်။

စက်လေးပါး ရှိရာမှာ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက်ဟာ ပမာဏလိုရင်းဖြစ်တယ်။

ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နဲ့ ကုသိုလ်ပြုတဲ့သူကို အဲဒီ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်က သင့်တော်တဲ့ အရပ်ဒေသကို ပို့ပေးတယ်၊ သူတော်ကောင်းတွေကို မှီခိုဆည်းကပ်ခွင့် ရအောင်စီမံ ပို့ဆောင်ပေးတယ်၊ မိမိကိုယ်စိတ်ကို ကောင်းစွာထားသူဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပေးတယ်၊

(အံ ၄၊ ၂၊ ၂၉၀၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပဋိရူပဒေသဝါသစက်၊ သပ္ပုရိသူပဿယစက် အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက် ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက် ရယ်လို့ စက်လေးပါးရှိတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

> ယေဟိ သမန္နာဂတာနံ ဒေဝမနုဿာနံ စတုစက္ကံ ဝတ္တတိ၊ ယေဟိ သမန္နာဂတာ ဒေဝမနုဿာ နစိရဿေဝ မဟန္တတ္တံ ဝေပုလ္လတ္တံ ပါပုဏန္တိ ဘောဂေသုတိ၊

ယေဟိ–ယင်းသမ္ပတ္တိစက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ – ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ–နတ်လူတို့၏၊ စတုစက္ကံ လေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်သည်၊ ဝတ္တတိ–အဆက်မပြတ် လည်ပတ်၏၊ ယေဟိ- ယင်း သမ္ပတ္တိစက် တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ-ပြည့်စုံကုန်သော ဒေဝမနုဿာ- နတ်လူတို့သည်၊ နစိရဿေဝ–မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဘောဂေသု စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၌၊ မဟန္တတ္တံ–များကုန်သည်အဖြစ်သို့၊ ဝေပုလ္လတ္တံ- ပြန့်ပွားကုန်သည် အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္တိ–ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ–ဤသို့၊ အဝေါစ – ကောင်းစွာမသေချ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....သာဓု....သာဓုပါဘုရား၊)

စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံကြတဲ့ နတ်လူတွေမှာ စက်လေးပါး အဆက်မပြတ် လည်နေတယ်၊ အဲဒီ စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ နတ်လူတွေဟာ မကြာခင်မှာပဲ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ များပြား တိုးတက်ကြရတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံမှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ များပြား တိုးတက်ပြီး ကြီးပွားမယ်၊ အောင်မြင်မယ်ဆိုတော့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုပြီးတိုင်း စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံရပါစေသောလို့ ဆုမတောင်းသင့်ဘူးလား၊

(ဆုတောင်းသင့်ပါတယ်ဘုရား၊)

လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးနှစ်ပြား ပြီးစီးအောင်မြင်ဖို့ရန် အတွက် စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ လိုတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဟောရ, နာရတဲ့ ကုသိုလ်က စေအနာ အပြာပြာတို့ကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ ပတိရူပဒေသဝါသစက်, သပ္ပုရိသာဝဿယစက်, အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက်, ပုဗ္ဗေစကတပုညတာ ဆိုတဲ့ စက်လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံပါစေသား (ပြည့်စုံရပါလို၏။)လို့ ဆုတောင်းရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ပြည့်စုံစေသား စက်လေးပါး တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–အကျဉ်းချုပ် ဂါထာလေး ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင်–

ပတိရူပ ဝသေ ဒေသေ၊ အရိယမိတ္တကရော သိယာ၊
သမ္မာ ပဏိဓိ သမ္ပန္နော၊ ပုဗ္ဗေပုညကတော နရော၊
ဓညံ ဓနံ ယသော ကိတ္တိ၊ သုခဉ္စေတံ ဓိဝတ္တတိ။

ယောနရော–အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပတိရူပေ–ကုသိုလ်ပြုခြင်းမှာ သင့်လျော်သော၊ ဒေသေ–အရပ်၌၊ ဝသေ– နေထိုင်အံ့၊ အရိယမိတ္တကရော– ဘုရားအစရှိ အရိယာအပေါင်း မိတ်ဆွေကောင်းကို မှီခိုဆည်းကပ် ပြုလုပ်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာပဏိဓိသမ္ပန္နော– မိမိစိတ်အစဉ်ကို ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ ထားခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ–ရှေး၌၊ ပုညကတော- ပြုအပ်ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိသည် လည်းကောင်း သိယာ ဖြစ်အံ့၊ တံနရံ– ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓညံ– ကောက်ပဲသီးနှံသည်လည်းကောင်း၊ ဓနံ– အခြားသော ရွှေ ငွေ စသော ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ ယသော- အခြံအရံ ပရိသတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိ– ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုခံစ– ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြား ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း အဓိဝတ္တတိ–ကောင်းစွာမသွေ လွှမ်းမိုးပါပေသတည်း။

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

စက်လေးပါးနဲ့ပြည့်စုံတဲ့သူကို ကောက်ပဲသီးနှံ့ရွှေငွေဥစ္စာ, အခြံအရံ ပရိသတ်, ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်း, ကိုယ်စိတ်နှစ်ပြာ ချမ်းသာခြင်းသည် လွှမ်းမိုးသွားတယ်။

လောကီ, လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးတရားအစားစားတွေ ကြီးပွား တိုးတက်အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုဆုတောင်းရမတဲ့လဲ။

(စက်လေးပါးနဲ့ပြည့်စုံရပါလို၏သို့ ဆုတောင်းရမှာပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(ပြည့်စုံစေသား စက်လေးပါးတရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–ကဗျာသင်္ဂဟလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* သင့်တော်ရာမှာ၊ နေရတာ၊ သေချာစက်တစ်ပါး၊
* သူတော်ကောင်းမြတ်၊ မြဲဆည်းကပ်၊ သိ ့ဘ်စက်တစ်ပါး၊
* မိမိစိတ်ပင်၊ ကောင်းအောင်ပြင်၊ ကောင်းအင်စက်ဘစ်ပါး၊
* ရှေးကပြုဖန်၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ရှိပြန်စက်တစ်ပါး၊
* ဤစက်လေးတန်, ပြည့်စုံရန်၊ အမှန်ဆုတောင်းထား၊
* ခြံရံ, သတင်း ကျော်စောခြင်း၊ လက်ငင်းချမ်းသာသွား၊
* သင့်တော်ရာမည်ရပ်ဒေသ၌၊
  မပြတ်နေရဖို့ ဆုတောင်းပါ၊
* ဘုရားစေ့ သူတော်ကောင်းနှင့်
  အတူနေ၁်ပေါင်းဖို့ ဆုတောင်းပါ၊
* ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ပြင် ကိုယ်ပင်ထိမ်းသို့၊
  ကိုယ်ပင်မယိမ်းဖို့ ကြိုးစားပါ၊
* ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြင် ကိုယ်ပင်ထိမ်းလို့၊
  ကိုယ်ပင်မယိမ်းဖို့ ဆုတောင်းပါ၊
* ရှေးကပြုဖူး ကုသိုလ်ထူးတို့၊
  ရှိလိုအထူးဆုတောင်းပါ၊

* ရှေးကုသိုလ်ကံ အမှန်ရှိဖို့၊
ကောင်းပါလို့ ဆုတောင်းပါ။

* ဤစက်လေးဖြာ ပြည့်လိုကြောင်းကို၊
ဆုဆိုနှုတ်ည တောင်းကြပါ။

(တောင်းကြပါ, တောင်းကြပါ။)

ကဲ- တရားသိမ်းလင်္ကာလေးနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် အားလုံး လက်အုပ်ချီကြ။

ပြည့်စုံစေသား၊ စက်လေးပါးခေါ်၊ တရားတော်ကို ရှင်ဖျော် နှုတ်ည၊ မမှေ့ကြဘဲ၊ အမြဲမမှား၊ စက်လေးပါးနှဲ့၊ ပြည့်သွားခါခါ၊ လည် ပတ်ပါစေ၊ ပန်းသပြေနှင့်၊ ချမ်းရေဆက်ကပ်၊ ဘုရားမြတ်စေတီ၊ အလီ လီ၌၊ ညီညီညာညာ၊ တောင်းကြရာသည်၊ ကောင်းလှရွှေစာ တရား တည်း။

(သာဓု.... သာဓု.... သာဓုပါ ဘုရား။)

မှတ်ချက် ဒါနပွဲ, သီလပွဲ, ဘာဝနာပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

* ကလေးအမည်ပေးရာ၌–

ကြီးပွားတိုးတက်၊ လေးပါးစက်၊ စက်လေးပါးလည် ကြီးပွား မယ်၊ စက်လေးပါးလည် ပေါများမယ်၊ စက်လေးပါးလည် ဥစ္စာကြွယ်၊ စက်လေးပါးလည် ခြံရံမယ်၊ စက်လေးပါးလည် ကျော်စောမယ်၊ စက်လေးပါးလည် ချမ်းသာမယ်စသည်ဖြင့်အမည်ပေးကာဟောကြားပါ။

စက္ကသုတ်အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

ပုဗ္ဗေကတပုညတာတိ ပုဗ္ဗေ ဥပစိ ကုသလတာ၊ ဣဒမေဝ စေတ္ထ ပမာဏံ၊ ယေ ဟိ ဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တေန ကုသလ ကမ္မံ ကတံ ဟောတိ၊ တဒေဝကုသလံ တံပုရိတံ ပဋိရူပဒေသေ ဥပနေတိ၊ သပ္ပုရိ သေဝနေ ပေတိ၊ သော ဝေဝ ပုဂ္ဂလော အတ္တာနံ သမ္မာ ဌပေတိ။

(အံ-၂-၂၊ ၂၉၀။)

ပြည့်စုံစေသား စက်လေးပါး တရားတော် ပြီး၏။

ဝိနယပိဋကတ်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၊
မဟာမဃသုတ်ထဲ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

အပါယ်မရောက် အပါယ်မကြောက်
တရားတော်

အခါတစ်ပါးမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ္ထု မြို့ရဲ့ အနီးဖြစ်တဲ့ တောအုပ်ကြီးထဲမှာ ရဟန္တာ ငါးရာနဲ့အတူ သီတင်းသုံး နေတော်မူပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီး လေးယောက် ရောက်လာ ပြီးတော့ တစ်ယောက် တစ်ဂါထာစီ လျှောက်ထားကြပါတယ်။

ဝိနည်းပုဒ္ဓါဘိသေက ဘုရားအနေကဇာတင် သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ ပူဇော်ကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို ဟောမည့်ဂါထာကတော့ တတိယသုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီး လျှောက်ထားတဲ့ ဂါထာပါပဲ။

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြနာကြရအောင်—

အထခေါ အပရာဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။

အထခေါ-တတိယ ဗြဟ္မာ၏ဂါထာရွတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အပရာ-အခြားသော၊ ဒေဝတာ—စတုတ္ထ ဗြဟ္မာကြီးသည် ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ-ရွတ်ဆိုပြီ။

တတိယ ဗြဟ္မာကြီး ရွတ်ဆို လျှောက်ထားပြီးတဲ့ အခါမှာ စတုတ္ထ ဗြဟ္မာကြီးက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အထံမှာ ဒီဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထား ပါတယ်။

ကဲ အဘာသိ—ဘယ်လိုရွယ်ဆိုလျှောက်ထားပါလဲ ဆိုတော့—

"ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂတာသေ၊

န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ၊

ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊

ဒေဝကာယံ၊ ပရိပူရေဿန္တိ''တိ၊

ယေကေစိ–ပ–ပရိပူရေဿန္တိဟူ၍၊ အဘာသိ-ရွတ်ဆိုေ... ..က်ထားပြီ၊

ယေကေစိ–အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-မြတ်နိုးကြည်ညို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာသေ-ယုံမှားမရှိသော ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်မပြတ် ဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ၊ တေ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပါယဘူမိ–အပါယ်လေးဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ-မရောက်ကြကုန်၊

မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်အားထားရာရယ် ပြု တကယ်မြတ်နိုးကြည်ဖြူယုံမှားမရှိတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ အမှန်မပြတ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြသူတွေဟာ ငရဲ, တိရစ္ဆာန်, ပြိတ္တာ, အသုရကာယ် ဆိုတဲ့ အပါယ်လေးဘုံကို မရောက်ကြရဘူးလို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊

အဲ်လို စတုတ္ထ ဖြဟ္မာကြီးရဲ့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားချက် ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပေတော့၊ ရှင်းရှင်းလေးပြောရရင် ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့သူဟာ အပါယ်လေးဘုံကို မရောက်တော့ဘူး၊ ဒီလိုမဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါရာဘုရား၊)

ဒီတော့ ဘုရားနာပရိသတ်၊ ဒီနေ့ ဘုရား အနေကစော ကောင်းကောင်းဆင်ယင်ကျင်းပ လှူဒါန်းကော်ရော် ပူဇော်နေကြတာဟာ ဘုရားကိုးကွယ်နေကြတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဘုရားကိုးကွယ်တော့ အပါယ်ကို ရောက်ဦးမ

(မရောက်တော့ပါဘူး ဘုရား၊)

ဘုရားကိုးကွယ်နေကဲ့ သူတွေ အပါယ်ကို ရောက်မှာ ကြောက်စရာလိုသေးရဲ့လား၊

(မလိုတော့ပါဘူးဘုရား၊)

ဒီလိုဆိုရင် ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အပါယ်မရောက် အပါယ်မကြောက် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ—

* အပါယ်ကိုပင် မရောက်ချင်၊ လူ့ရှင်ဘဝကိုးကွယ်၊

* အပါယ်ကိုပင်၊ မရောက်ချင်၊ မြတ်ရှင်မြဲကိုးကွယ်၊

အပါယ်ကို မရောက်ချင်ကြဘူး မဟုတ်လား၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အေး အပါယ်ကို မရောက်ချင်ရင် ဘာကိုးကွယ်ရမလဲ၊

(မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ရမှာပါဘုရား)၊

ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမှာလား အခြားကိုးကွယ်ရမှာလား၊

(ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမှာပါဘုရား၊)

ဘုရားကို အမြဲ ကိုးကွယ်ရမှာလား၊ တစ်ခါတလေ ကိုးကွယ်ရမှာလား၊

(အမြဲကိုးကွယ်ရမှာပါဘုရား၊)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ ဒါ့ကြောင့် ''အပါယ်ကိုပင် မရောက်ချင်၊ မြတ်ရှင်မြဲကိုးကွယ်''လို့ လင်္ကာလေး တိုင်ပေးတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နောက်ပြီးတော့ ''ဗုဒ္ဓဿ ပူဇံ မဟာတေဇဝန္တော'' တဲ့ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇံ—ဆွမ်းကွမ်း, ရေ,မီး, ပန်း,သစ်သီးနဲ့ အပြီးမပျင်း ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာတေဇဝန္တော—ကြီးမြတ်တန်ခိုး, အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ပြီးပြည့်စုံနိုင်ပါပေ၏၊

ဘုရားအား ဆွမ်းကွမ်း, ရေ,မီး, ပန်း, သစ်သီး အစရှိသည်တွေနဲ့ မပျင်း မရှိ ပူဇော်ရင် ကြီးထွဋ်မြတ်တဲ့ တန်ခိုးတွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ တန်ခိုးကြီးတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် တန်ခိုးကြီးချင်တဲ့ သူတွေကို ဆွမ်းကပ်, ရေကပ်, ပန်းကပ်, သစ်သီးကပ်တာတွေ မပျင်းကြပါနဲ့လို့ မှာခဲ့ပါတယ်၊

ဒီနေ့ ဘုရားအနေကဇာတင် သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပပူဇော်နေကြတဲ့ ဒကာ,ဒကာမတွေ တန်ခိုး မကြီးချင်ကြဘူလား၊

(ကြီးချင်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

အေး–တန်ခိုးကြီးချင်ရင် ဘုရားအနေကဇာတင်ပြီးတော့ ဘုရားကို ပစ်မထားကြပါနဲ့၊ဘုရားကိုမေ့မထားကြပါနဲ့၊ ဘုရားကို မပစ် မမေ့ဘဲ ဆွမ်း, ကွမ်း, ရေ, မီး, ပန်း, သစ်သီးတွေနဲ့ ဆက်ကပ်ပူဇော်ပေးရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* တန်ခိုးကြီးချင်၊ ဘုရားရှင်၊ အစဉ်မပစ်ရာ၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ ဘုရားရှင်၊ အစဉ်မမေ့ရာ၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ ဘုရားရှင်၊ အစဉ်ပူဇော်ပါ၊
* ဆွမ်း, ကွမ်း, ရေမီး၊ ပန်းသစ်သီး၊ မှန်းပြီး ပူဇော်ပါ၊

ပူဇော်တဲ့ အခါမှာလည်း ဘုရားရဲ့ ပုံပေါ်မှာ ဂုဏ်တော်ကို တင်ပြီး မှန်းပြီးတော့ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရသလို ကောင်းကျိုးတွေ အတူရရှိတယ်ဆိုတဲ့ သဒ္ဓါနဲ့ အသိဉာဏ်ပညာ၊ ဒီနှစ်မျိုး အတူထားပြီးတော့ ပူဇော်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* တန်ခိုးကြီးချင်၊ အမြဲပင်၊ လူရှင် ဘာလုပ်မယ်၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ အမြဲပင်၊ လူရှင် ဆွမ်းကပ်ကွယ်၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ အမြဲပင်၊ လူရှင် ရေကပ်ကွယ်၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ အမြဲပင်၊ လူရှင် မီးလှူကွယ်၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ အမြဲပင်၊ လူရှင် ပန်းကပ်ကွယ်၊
* တန်ခိုးကြီးချင်၊ သစ်သီးတင်၊ ဘုရားရှင် ကပ်ကွယ်၊

ကဲ-ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့ သူတွေ အပါယ်မရောက်ဘူး, အပါယ်မကြောက်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်ကိုရောက်မလဲ၊ ဒီလိုမေးစရာမလိုဘူးလား၊

(လိုပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒါဆို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်–

မာနုသံ–လူ၌ ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ-ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဟာယ–ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော် ဒေဝကာယံ နတ်အပေါင်းကို၊ (ဝါ) နတ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဓရိပူရေဿန္တိ–ပြည့်စေကြကုန်လိမ့်မည်၊ (ဝါ) ပြည့်စေကြကုန်လတ္တံ့၊

ဘုရားကိုးကွယ်တဲ့ လူတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပယ်စွန့်ရတဲ့အခါမှာ နတ်ပြည်လောက ဘုံဘဝကိုရောက်ရပြီးတော့ နတ်တွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုရရှိတယ်၊ နတ်ပြည်မှာ နတ်စည်းစိမ်တွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့သူတွေ သေသွားတော့ ဘယ်ကိုရောက်ရသလဲ။

(နတ်ပြည်ကိုရောက်ရပါတယ်ဘုရား။)

ဘုရားကို ကိုးကွယ်တော့ အပါယ်မရောက်ဘူး၊ အပါယ်မကြောက်ဘူး၊ တန်ခိုးကြီးတယ်၊ နတ်ပြည်ရောက်ရတယ်လို့ သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘုရားကိုးကွယ်၊ တန်ခိုးထည်၊ အပါယ်မရောက်ပါ။
* ဘုရားကိုးကွယ်၊ တန်ခိုးထည်၊ အပါယ်မကြောက်ပါ။
* ဘုရားကိုးကွယ်၊ တန်ခိုးထည်၊ ရောက်မယ်ထက်နတ်ရွာ။

ဒီနေ့ ဘုရားအနေကဇာတင်သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ လှူဒါန်းကော်ရော်ပူဇော်နေကြတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေသေရင် ဘယ်ကိုရောက်မှာတဲ့လဲ။

(နတ်ပြည်ကိုရောက်မှာပါဘုရား။)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ အပါယ်မရောက် နတ်ပြည်ရောက်ရခြင်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ရတဲ့ အနေကဇာတင်ရတဲ့ အနှစ်သာရပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဦးပဥ္စင်းတို့နဲ့ ဦးပဥ္စင်းတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုရားပေါ် တရားပေါ် သံဃာပေါ်တဲ့ မြန်မာပြည်မှာ လူဖြစ်ရတာ တကယ် ဝမ်းသာစရာကောင်းပါတယ်၊ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းပါတယ်။

ဦးပဥ္စင်းတို့ ဝါမဆိုခင် (၉၇-၉၆) နေ့က စင်္ကာပူနိုင်ငံကိုရောက်သွားပါတယ်၊ အဲဒီစင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ ဘုရားဆိုလို့ မြန်မာ-စင်္ကာပူ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲ သပ်သပ်ယပ်ယပ် ခံ့ခံ့ညားညား ထည်ထည်ဝါဝါ ဖူးတွေ့

ရပါတယ်၊ ကျန်တဲ့နေရာတွေမှာ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းဟာ တော်တော်သန့်ရှင်းပြီး စည်းကမ်းရှိကာ ဘော်တော် တိုးတက်နေပါတယ်၊ အဲဒီလို ရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေ တိုးတက်နေပေမယ့် သူတို့နိုင်ငံမှာ ဘုရားနည်းတယ်၊ တရားနည်းတယ်၊ သံဃာနည်းတယ်၊ အဲဒီ ဘုရားနည်း၊ တရားနည်း၊ သံဃာနည်းတဲ့ နိုင်ငံမှာ လူဖြစ်ရတာကတော့ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါတယ်၊

ဒါကြောင့် ဦးပဉ္စင်းက ဘုရားပေါ၊ တရားပေါ၊ သံဃာပေါတဲ့ ကိုယ့်မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူဖြစ်ရတာ ဝမ်းသာစရာ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းတယ်လို့ ပြောမိတာပါ၊

ဇီတော့ ဘုရားနာပရိသတ်၊ ဘုရားပေါ၊ တရားပေါ၊ သံဃာပေါတဲ့ ကိုယ့်မြန်မာနိုင်ငံမှာ လူဖြစ်ရတာ ဝမ်းသာစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာမကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

ဘုရားနည်း၊ တရားနည်း၊ သံဃာနည်းတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာ လူဖြစ်ရတာ ဝမ်းနည်းစရာမကောင်းဘူးလား၊

(ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

ဦးပဉ္စင်း ဇမ္ဗူဒီပါနိုင်ငံရောက်တော့ အဲဒီလိုနှိုင်းယှဉ်ပြီး တရားကဗျာ တရားလင်္ကာလေးတွေရေးမိတယ်၊ ကဲ-အဲဒီလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဘုရားပေါရာ၊ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဝမ်းသာဖွယ်၊
* တရားပေါရာ၊ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဝမ်းသာဖွယ်၊
* သံဃာပေါရာ၊ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဝမ်းသာဖွယ်၊
* ဘုရားပေါရာ၊ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဂုဏ်ယူဖွယ်၊
* ဘုရားပေါရာ၊ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဂုဏ်ယူဖွယ်၊
* သံဃာပေါရာ လူဖြစ်လာ၊ တို့မှာ ဂုဏ်ယူဖွယ်၊
* ဘုရားနည်းရာ၊ လူဖြစ်တာ၊ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ်၊
* တရားနည်းရာ၊ လူဖြစ်တာ၊ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ်၊
* သံဃာနည်းရာ၊ လူဖြစ်တာ၊ များစွာ ဝမ်းနည်းဖွယ်၊

မြန်မာနိုင်ငံမှတစ်ပါး ကမ္ဘာပေါ်နိုင်ငံနဲ့အခြားသောနိုင်ငံတွေမှာ ဘုရားနည်း, တရားနည်း, သံဃာနည်းတဲ့အပြင် ဘုရား, တရား, သံဃာ ဆိုတဲ့ အသံကိုပင်ကြားဖို့ရန် မလွယ်ကူဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ- လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘုရားအသံ၊ ကြားဖို့ရန်၊ အမှန်မလွယ်ပြီ၊
* တရားအသံ၊ ကြားဖို့ရန်၊ အမှန်မလွယ်ပြီ၊
* သံဃာ့အသံ၊ ကြားဖို့ရန်၊ အမှန်မလွယ်ပြီ၊

ကဲ- ဘုရားအနေကဇာတင်သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပပူဇော်ကြတဲ့ ဘုရားဒကာ, ဒကာမတွေနဲ့တကွ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေကိုဟော လိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အပါယ်မရောက် အပါယ်မကြောက်တရားပါဘုရား၊)

အေး- မှတ်မိတယ်နော်၊

(မှတ်မိပါတယ်ဘုရား၊)

အေး- မှတ်မိရင် စတုတ္ထပြဟ္မာကြီး လျှောက်ထားတဲ့ ဂါထာနဲ့ပဲ တရားသိမ်းကြရအောင်၊ အားလုံးလက်အုပ်ချီကြ-

ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
နတေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ၊
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊

(သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်-၂၀၄၊

ယေကေစိ အကြင်အမှတ်မရှိ များဘိသိမ်းခြုံ အလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ သရဏံ- မြဲ့နိုးကြည်ဖြူ ကိုးကွယ် အားထားရာဟူ၍၊ ဂတာသေ-ယုံမှားကင်း၊စင် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် အမှန်ပင် လေးမြတ် ရိုရိုသေသေ ဆည်းကပ်ကြလေကုန်ပြီ၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပါယဘူမိံ- ချမ်းသာသုခ ဟူသမျှတို့ မုချကင်းကုန် အပါယ်လေးဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ- မသွားမရောက်ကြကုန်လတ္တံ့၊ (ရောက်ကြတော့မှာ မဟုတ်)၊ မာနုသံ- မှန်စွာစင်စစ် လူ့ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ- ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဟာယ-

ပယ်စွန့်ရသည့်ရှိသော်၊ ဒေဝကာယံ- နတ်အပေါင်းကို၊ (ဝါ) နတ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပရိပူရေယာန္တိ ပြည့်စေကြကုန်လတ္တံ့၊ (ဝါ)ပြည့်စေနိုင်ကြလေကုန်သတည်း၊

(သာဓု…၊ သာဓု…၊ သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။တရားပွဲတိုင်း၊ ဘုရားအနေကဇာတင်ပွဲတိုင်း၊ ဘုရားဆွမ်းကပ်၊ ပန်းကပ်၊ ရေချမ်းကပ်၊ ဆီမီးကပ်၊ သင်္ကန်းကပ်ပွဲတိုင်း၊ ဘုရားလှူပွဲတိုင်း၊ ကျောင်းရေစက်သွန်းပွဲတိုင်း၊ ဘုရားအားလှူဝါန်းသော ပုသိုလ်ပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်သည်၊

တရားအမည်ပေးရာ၌-

အပါယ်မရောက် နတ်ပြည်ရောက် တရားတော်၊
အပါယ်မသွား နတ်ပြည်သွား တရားတော်၊
ဘုရားကိုးကွယ် တန်ခိုးထည် တရားတော်၊
တန်ခိုးကြီးချင် ဘုရားအနေကဇာတင်ပါ တရားတော်၊
အပါယ်မလားချင် ဘုရားအနေကဇာတင်ပါ တရားတော်၊
နတ်ပြည်သွားချင် ဘုရားအနေကဇာတင်ပါ တရားတော်၊
လှူ့ကိုယ်စွန့်ခွာ နတ်တို့ရွာသွား တရားတော်၊
လူ့ကိုယ်စွန့်ပယ် နတ်တို့နယ်သွား တရားတော်၊
လူ့ကိုယ်စွန့်က နတ်ကိုယ်ရ တရားတော်၊
လူ့ကိုယ်စွန့်တော့ နတ်ကိုယ်ပေါ် တရားတော်
အဟောင်းစွန့်ပစ် အသစ်ရသွား တရားတော်
စသည်ဖြင့်အမည်ပေးကာ ဟောကြားနိုင်ပါသည်၊

အပါယ်မရောက် အပါယ်မကြောက် တရားတော် ပြီးပြီ၊

စုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဇုဗ္ဗဝံသအဋ္ဌကထာ
ဝိမက်ိရဗုဒ္ဓဝံသ စတ္တနာဠ်လာသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုတန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ပြောကြားအပ်သော

တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား
တရားတော်

ဒီနေ့တရားအလှူရှင်ဒကာကြီး ဦး(   ) တရားအလှူရှင်ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်(   ) မိသားစု၏ တရားပွဲမှာဟောကြားမည့် တရားတော်က "တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား" တရားတော်ပဲ၊

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဦးပဉ္စင်းတို့ တရားဟောနိုင်အောင်၊ တရားဟောပြောခွင့်ရအောင် ဒကာ, ဒကာမတွေ တရားနာကြားခွင့်ရအောင်၊ တရားအလှူရှင် အဖြစ်ခံယူပြီး တရားပွဲအဘွက် အကုန်အကျခံ လှူဒါန်းပူဇော်ပေးလိုက်တာဟာ တရားကိုးကွယ်အပါပဲ၊

အဲဒီလို တရားကိုးကွယ်တဲ့ တရားအလှူရှင်များများပေါ်ဖို့လိုပါတယ်၊ တရားအလှူရှင်များများပေါ်လာရင် တရားပွဲတွေများများဖြစ်ပြီး တရားနာသူတွေမှာ အကျိုးများပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ တရားအလှူရှင်တွေကြောင့် တရားပွဲဖြစ်လာပြီး တရားဟောခွင့်, တရားနာခွင့်တွေရကြတာဆိုတော့ တရားအလှူရှင်တွေကို ကျေးဇူးတင်သင့်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

တရားဟောသူကိုရော၊

(ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်ဘုရား၊)

တရားနာသူကိုရော၊

(ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်ဘုရား၊)

တရားရဲ့ ဖြစ်မြောက်အောင် ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားစွမ်းပကားတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်ကြသူတွေကိုရော၊

(ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်ဘုရား။)

ဒီလိုဆိုရင် "အားလုံးကိုပင် ကျေးဇူးတင်" တရားတော် လို့ အမည်ပေးလိုက်ရင် မကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ 'တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို စပြီးတော့ ဟောကြ၊ နာကြရအောင် တရားနာ –

ယေကေစိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂတာသေ၊

န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ၊

ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊

ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊

(ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ–၁၄၈၊)
(ဝ၁·၄–၁၊ ၁၀၃)

ယေကေစိ–အကြင်အမှတ်မရှိ များဘိသိမ်းခြုံ အလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ–မဂ်လေး၀ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ–မြတ်နိုးကြည်ဖြူ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဟူ၍၊ ဂတာသေ–ယုံမှားကင်းစင် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် အမှန်ပင်လေးမြတ် ရိုရှိသေမှု ဆည်းကပ်ကြလေကုန်ပြီ၊ တေ–တရားကိုပင် တအားခင်၍ မှားစင်ချစ်ပို ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အပါယဘူမိံ–ချမ်းသာဟူဘိ အမှန်မရှိကုန် အပါယ်လေးဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ–မမှားမသွေ မလားမရောက်ကြပေကုန်လတ္တံ့၊

မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်တစ်ပါး၊ ပရိယတ်တစ်ပါး ရယ်လို့ တရားတော်ဆယ်ပါးရှိတယ်၊ အဲဒီတရားတော်ဆယ်ပါးကို ကိုးကွယ်တဲ့ သူတွေဟာ အပါယ်လေးဘုံကိုမလားမရောက်ရဘူးလို့ သေသေချာချာ မှတ်သားကြပါ၊

ဒီနေ့တရားလှူ၊ တရားဟော၊ တရားနာ၊ တရားကျင့်၊ တရားဆွေးနွေးနေကြသူတွေဟာ တရားကို ကိုးကွယ်နေကြသူတွေဆိုတော့ အပါယ်လေးပါးကို လားနိုင်ပါဦးမလား၊

(မလားနိုင်တော့ပါဘူးဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားကဲ့လဲ၊

(တရားကိုးကွယ်၊ အပါယ်မလား တရားတော်ပါဘုရား၊)

"တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလားဘူး" ဆိုတော့ တရား မကိုးကွယ်သူတွေကျတော့ စိတ်ချရပါ့မလား၊

(စိတ်မချရပါဘူးဘုရား၊)

အေး-ဒါကြောင့် ဦးပဥ္စင်းတို့က "တရားလူဆိုရင် စိတ်ချရတယ်၊ အခြားလူဆိုရင် စိတ်မချရဘူး"လို့ ခဏခဏ သတိပေးပြောဟောမိပါတယ်၊

ဒီနေ့ တရား အလှူရှင်တွေ၊ တရားနာသူတွေက တရား လူလား အခြားလူလား၊

(တရားလူပါဘုရား၊)

တရားလူဆိုရင်၊

(စိတ်ချရပါတယ်ဘုရား၊)

အခြားလူဆိုရင်၊

(စိတ်မချရပါဘူးဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ "တရားကိုးကွယ် စိတ်ချဖွယ်"တရားတော်လို့ အမည်ပေးရင်ရတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားဟော, တရားနာ, တရားလှူ တရားကျင့်တဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာ စိတ်ချရတဲ့ ကုသိုလ်တွေပါ၊ ဘာကုသိုလ်တွေတဲ့လဲ၊

(စိတ်ချရတဲ့ကုသိုလ်တွေပါဘုရား၊)

ကဲ ကဗျာလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ -

* ဘုရားပြီးရင်၊ တရားမြတ်ကို
မနားမပြတ် ထပ်ကိုးကွယ်၊

* တရားမြတ်ကို ကိုးကွယ်ငြားက
အပါယ်မလားဘူး မှတ်ရမယ်၊

* တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားအလှူရှင် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားလှူရှင် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားဟောရင် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားနာရင် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားကျင့်ရင် အပါယ်မလားတဲ့
  တကယ်တရားကို ဟောခဲ့တယ်၊
* တရားပွဲတွေ ဖြစ်မြောက်ရေးကို
  တကယ်မနေး ကြိုးစားကွယ်၊
  (ကြိုးစားကွယ်,, ကြိုးစားကွယ်၊)

ကဲ– တရားကိုးကွယ်သူတွေ အပါယ်မလားတော့ ဘယ်ကိုရောက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဆက်ပြီး ဟောကြ နာကြပါစို့.–

မာနုသံ- မှန်ဧကစင်စစ် လူ၌ဖြစ်သော ဒေဟံ- ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဟာယ- ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော်၊ ဒေဝကာယံ- နတ်အပေါင်းကို၊ (ဝါ) နတ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ-ပြည့်စေကြကုန်လတ္တံ့၊

တရားကိုးကွယ်ကြတဲ့လူတွေရဲ့ လူ့ဘဝ,လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပယ်စွန့်ရတဲ့အခါမှာ နတ်ပြည်လောကဘုံဘဝကိုရောက်ရပြီးတော့ နတ်တွေရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုရရှိတယ်၊ နတ်စည်းစိမ်ဘော့ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ နေ့နေ့ ညည ခံစားရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ–ကဗျာလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* တရားကိုးကွယ် လူအများတို့
  သေသွားကြတဲ့ ချိန်အခါ။

* နတ်ခန္ဓာကိုယ် အမှန်ရလို့
  နတ်ဘဝကိုရောက်သွားရှာ၊

* နတ်စည်းစိမ်တွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝ
  နေ့နေ့ညည ခံစားရှာ၊

* တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလားပဲ
  တကယ်သွားရ ထက်နတ်ရွာ၊

* အဲဒါကြောင့်လေ မြတ်တရားကို
  ထိမ်မနားပဲ ကိုးကွယ်ပါ။

  (ကိုးကွယ်ပါ၊ ကိုးကွယ်ပါ။)

နောက်ပြီးတော့ "ဓမ္မဿ ပူဇံ မဟာပညဝဏ္ဍော"တဲ့၊ ဓမ္မဿ–တရားရတနာအား၊ ပူဇံ– ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာပညဝဏ္ဍော– ကြီးသောပညာ ရှိနိုင်ပါပေ၏။

တရားရတနာအား ပူဇော်ခြင်းဟာ ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်းမှာ ပညာကြီးရတယ်၊ ဒီနေ့ တရားအလှူရှင်တွေဟာ တရားရတနာအား ပူဇော်ချီးမြှောက်ကြတာဆိုတော့ ဘဝတိုင်း လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပညာတွေ ကြီးမားကြမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* တရားကိုးကွယ်၊ ပညာကြွယ်၊ အပါယ်မလားပါ။
* တရားကိုးကွယ်၊ ပညာကြွယ်၊ အပါယ်မရောက်ပါ။
* တရားကိုးကွယ်၊ ပညာကြွယ်၊ ရောက်မယ်ထက်နတ်ရွာ။

ဘယ်လိုပူဇော် တရားတော်

ဘုရားလက်ထက်က ပုဏ္ဏားကြီး တစ်ယောက်မှာ ဘယ်လိုအကြံဖြစ်နေသလဲဆိုတော့ ဘုရားကိုပူဇော်တာ၊ သံဃာကိုပူဇော်တာကတော့ ထင်ရှားပါတယ်၊ တရားရတနာကို ဘယ်လို ပူဇော်ရမလဲ၊ ဒီလို အကြံ ဖြစ်နေတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီလို တရားရတနာကို ဘယ်လိုပူဇော်ရမယ်ဆိုတာ မသိတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရားထံသွားပြီး မေးလျှောက်ပါတယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက "ပုဏ္ဏားကြီး တရားရတနာကိုပူဇော်ချင်ရင် အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးကိုသွားပြီးတော့ ပူဇော်ပါ" လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးက မြတ်စွာဘုရား အကြားအမြင်ဗဟုသုတရှိတဲ့ ရဟန်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါလို့ လျှောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းသံဃာသွားမေးပါလို့ မိန့်တော်မူလိုက်ပြန်ပါတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးက ရဟန်းသံဃာထံသွားပြီး မေးလျှောက်တော့ ရဟန်းသံဃာတွေက အကြားအမြင်ဗဟုသုတ ဧတဒဂ်ရတော်မူတဲ့ အရှင်အာနန္ဒာကို ညွှန်းလိုက်ပါတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးက တရားတော်ကို ပူဇော်တဲ့အနေနဲ့ အရှင်အာနန္ဒာကို အသပြာ တစ်ထောင်ထိုက်တဲ့ သင်္ကန်းနဲ့ ပူဇော်ပါတယ်။

ပါဠိ ၈ ၄၊ ၉ ။

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ တရားကိုပူဇော်ချင်ရင် အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ဘုရားဟောတော်မူထားတဲ့ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ကျမ်းဂန် စာပေအထွေထွေကို သိတော်မူကြပဲ့ စာချ, စာသင် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေကို ပူဇော်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

စာတတ်တဲ့ သံဃာတော်တွေ၊ စာမေးပွဲတွေမှာ အထူးအောင်မြင်တော်မူကြတဲ့ ကိုရင်တွေ၊ ရဟန်းတွေကို ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ပူဇော်လိုက်ရင်, စာအုပ်စာပေအထွေထွေကို ဝယ်ယူပြီး လှူဒါန်းကော်ရော်ပူဇော်လိုက်ရင် တရားရတနာကို ပူဇော်ရာ ရောက်သွားတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ယနေ့ တရားဟောနေတဲ့ ရဟန်းသံဃာတွေကို ပူဇော်လိုက်ခြင်းဟာ ဘာပူဇာတဲ့လဲ၊

(တရားပူဇာပါဘုရား၊)

အေး- ဟုတ်ပြီ၊ တရားတော်ကိုပူဇော်ချင်ရင် ဘာကိုပူဇော်ရမတဲ့လဲ၊

(ဗဟုသုတရှိတဲ့ သံဃာတော်ကို ပူဇော်ရမှာပါဘုရား၊)

ကဲ –အဲဒီအကြောင်းအရာတွေကို ကောင်းစွာစုပေါင်းရေးစပ်ထားတဲ့ တရားကဗျာ, တရားလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဘုရား, သံဃာပူဇော်တာ၊ မှန်စွာထင်ရှားတယ်၊
* တရားရတနာ၊ ပူဇော်တာ၊ ဘယ်လိုပါလဲကွယ်၊
* မထင်မရှား ဖြစ်နေငြား၊ ပုဏ္ဏားမေးလျှောက်ဘယ်၊
* အကြားအမြင်၊ ရှိသူပင်၊ အစဉ်ပူဇော်သော်၊
* တရားရတနာ၊ ပူဇော်ရာ၊ မှန်စွာရောက်တယ်နော်၊

တစ်နည်းကဗျာ မှတ်စရာ

* ဟိုရှေးတုန်းက ပုဏ္ဏားကြီး
  ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ထံသွားပြီး၊
* မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သားသံဃာ
  ပူဇော်မှုက ထင်ရှားတာ၊
* ရှင်တော်ဟောပြ မြတ်တရား
  ပူဇော်မှုက မထင်ရှား၊
* တရားတော်မြတ် ပူဇော်ချင်
  - မြတ်ဘုရားထံ မေးလျှောက်လျှင်၊
* တရားတော်မြတ် ပူဇော်လို
  မြတ်ဘုရားထံ မေးလျှောက်ဆို၊
* ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား
  ကြားမြင်ရှိသူ ဟောညွှန်ကြား၊

* ကြားမြင်ရှိသူ ညွှန်ကြားပါ
ပုဏ္ဏားကြီးက ထပ်လျှောက်ရှာ၊

* သံဃာတော်ကို သွားလျှောက်မေး
မြတ်ဘုရားက အမိန့်ပေး၊

* ပုဏ္ဏားကြီးက မြတ်သံဃာ
သွားကာလျှောက်လို့ မေးသောခါ၊

* ကြားမြင်သူတ တကယ်များ
အာနန္ဒာကို ဖော်ညွှန်ကြား၊

* ပုဏ္ဏားကြီးက ရှင်အာနန်
တစ်ထောင်တန်နဲ့ ပူဇော်ပြန်၊

ကဲ-ဝိနေ့တရားဒါယကာ ဦး(.......)တရားဒါယိကာမ ဒေါ်(... ....) မိသားစုတို့ရဲ့ တရားပွဲမှာ ဟောကြားလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားလဲ၊

(တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား တရားတော်ပါဘုရား။)

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီတော့ ဒီ(တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား) ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ ဓမ္မရတနာ ပူဇော်ပုံနဲ့ တရားပွဲသိမ်းကြရအောင် အားလုံးလက်အုပ်ချီကြ-

> ကောဝ ကိရ ဗြာဟ္မဏော စိန္တေသိ "ဗုဒ္ဓရတနဿစ သံဃရတနဿစ ပူဇာ ပညာယတိ၊ ကထံ နုခေါ ဓမ္မရတနံ ပူဇိတံ ဟောတိ"တိ၊

(ပါထိက ၄၊ ၉၁)

ကိရ-ကြားဖူးသည်ကို ဆိုလိုက်ပါဦးအံ့၊ကောဝဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်သည်၊ " ဗုဒ္ဓရတနဿစ-ဘုရား ရတနာအား လည်းကောင်း၊ သံဃရတနဿစ-သံဃာ ရတနာအား လည်းကောင်း၊ ပူဇာ-ပူဇော်ခြင်း သည်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှား၏၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဓမ္မရတနံ-တရားရတနာ ကို၊ ပူဇိတံနာမ-ပူဇော်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိနုခေါ-ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေသိ-ကြံစည်မိလေပြီ၊

သော-ဘဂဝန္တံ ဥပသက်မိတ္တာတေမတ္တံ ပုစ္ဆတိ။

သော ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသက်မိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ တေမဉ္ဇံ - ဤအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးလျှောက်၏။

ဘဂဝါ၊ အာဟ ''သစေပိ ဗြဟ္မဏ ဓမ္မရတနံ ပူဇေတုကာမော၊ ကော ဗဟုဿုတံ ပူဇေဟိ''တိ၊

ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ''ဗြဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မရတနံ-တရားရတနာကို၊ ပူဇေတုကာမော-ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၊ သစေပိဟောတိ-အကယ်၍လည်း ဖြစ်ငြားအံ့၊ ကော - တစ်ပါးသော၊ ဗဟုဿုတံ - အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ ရဟန်းကို၊ ပူဇေဟိ-ပူဇော်လိုက်စမ်းပါ''ဣတိ-ဤသို့ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ။

ဗဟုဿုတံ ဘန္တေ အာစိက္ခထာတိ၊

ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား ဗဟုဿုတံ-အကြားအမြင် ဗဟုသုတ ရှိတဲ့ ရဟန်းကို၊ အာစိက္ခထ-မိန့်ကြားတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဘိက္ခုသံဃံ ပုစ္ဆာတိ၊

ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ပုစ္ဆ-မေးလေ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ၊

သော ဘိက္ခုသံဃံ ဥပသက်ဂိတွာ ''ဗဟုဿုတံ ဘန္တေ အာစိက္ခထာ'' တိ အာဟ၊

သော- ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ဘိက္ခုသံဃံ ရဟန်းသံဃာသို့၊ ဥပသက်မိတွာ-ချဉ်းကပ်၍၊ '' ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့ ဗဟုဿုတံ-အကြားအမြင် ဗဟုသုတရှိတဲ့ ရဟန်းကို၊ အာစိက္ခထ-မိန့်ကြားတော်မူပါကုန်၊ (ဝါ) ညွှန်ပြတော်မူပါကုန်'' ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊

အာနန္ဒထေရော ဗြာဟ္မဏာတိ၊

ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ အာနန္ဒထေရော-အာနန္ဒာထေရ်ဖြစ်တယ်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်ပြီ၊

ဗြာဟ္မဏော ထေရံ သဟဿဂ္ဃနိကေန တိစီဝရေန ပူဇေသိ၊

ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားကြီးသည်၊ ထေရံ-အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်ကို၊ သဟဿဂ္ဃနိကေန- အဖိုးတစ်ထောင်ထိုက်တန်သော၊ တိစီဝရေန- သင်္ကန်း

မြင့်၊ ပူဇော်သီ-ပူဇော်ပြီး၊ (၀၁)ကောင်းစွာအားရ သဘောကျကာ ပူဇော် လိုက်ပါပေပြီတကား။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ။တရားပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ တရားစာအုပ် ပိဋကတ်သုံးပုံ လှူဒါန်း ပွဲတိုင်း၊ စာအောင်သံဃာ ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ ဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌-

တရားကိုးကွယ် ပညာကြွယ် တရားတော်၊
တရားကိုးကွယ် စိတ်ချမ်းမွယ် တရားတော်၊
တရားပူဇော် ပညာကျော် တရားတော်၊
တရားကိုချစ် နတ်ပြည်ဖြစ် တရားတော်၊
တရားလှူက နတ်ဖြစ်ရ တရားတော်၊

စသည် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

တရားကိုးကွယ် အပါယ်မလား တရားတော် ပြီး၏။

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ
ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ၌လာသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုတန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး တရားတော်

ဒီနေ့ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား၊ ဆွမ်းကပ်ကြတဲ့ ဆွမ်းဒါယကာကြီး ဦး(... ... ...)ဆွမ်းဒါယိကာမကြီး ဒေါ်(... ....) မိသားစုတို့ရဲ့ဆွမ်းကပ်ပွဲမှာ ဟောကြားမည့် တရားဘော်က ''သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး'' တရားတော်တဲ့၊

ကဲ–စပြီးတော့ ဟောကြနာကြရအောင်–

ယေကေစိ သံဃံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ၊
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ၊

(ဗုဒ္ဓဝံသ ၄– ၁၄၇၊ ၈၁–၉–၁၊ ၁၁၁၊)

ယေကေစိ– အကြင်အမှတ်မရှိ များဘိသိမ်းခြုံ အလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သံဃံ– အရိယာ သမ္မုတိ နှစ်ခုရှိကောင်း သံဃာတော် အပေါင်းကို၊ သရဏံ– မြတ်နိုးကြည်ဖြူ ကိုးကွယ် အားထားရာ ဟူ၍၊ ဂတာသေ– ယုံမှားကင်းစင် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် အမှန်ပင်လေးမြတ် ရိုရိုသေသေ ဆည်းကပ်ကြလေကုန်ပြီ၊ တေ– သံဃာကိုးပင်၊ မှန်စွာခင်၍ အလွန်ချစ်ပို ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပါယဘူမိံ– ချမ်းသာဟူဘိ အမှန်မရှိကုန် အပါယ် လေးဘုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ–အမှန်မသွေ မရောက်ကြပေကုန်လတ္တံ့၊

အရိယာသံဃာ၊ သမ္မုတိသံဃာ ဆိုတဲ့ သံဃာတော် အပေါင်းကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြသူတွေဟာ အပါယ်လေးဘုံကို မရောက်ကြရဘူးတဲ့၊

ဒီနေ့ဆွမ်းဒကာ၊ ဆွမ်းဒကာမတွေဟာ သံဃာတော်တွေကို ကိုးကွယ် ပြီးတော့ ဆွမ်းစတဲ့အလှူတွေပေးမနေကြဘူးလား၊

(ပေးနေကြပါတယ်ဘုရား၊)

ဒေါ်အား-ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီလို သံဃာကို ဟမ်းစတဲ့ အလှူတွေပေးလှူကြတဲ့ သူတွေဟာ အပါယ်လေးဘုံကို မရောက်နိုင်တော့ဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သံဃာတော်ကို ဆွမ်း စတဲ့အလှူ ပေးလှူကြတဲ့သူတွေဟာ အပါယ် လေးဘုံကိုမရောက်ရဘူးဆိုတော့ အပါယ်နဲ့နီးတဲ့ သူတွေလား၊ အပါယ်နဲ့ ဝေးတဲ့သူတွေလား၊

(အပါယ်နဲ့ဝေးတဲ့သူတွေပါဘုရား)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားဟောင်ကဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* တရားပြီးရင် သံဃာမြတ်ကို
  မှန်စွာမပြတ် ပေးလှူနော်၊

* အပါယ်ဆိုတာ တကယ်ဝေးဟု
  အလွယ်လေးပဲ မှတ်ကြနော်၊

* သံဃာ့ဂုဏ်ရည် အမှန်မှန်းလို့
  လှူကြတန်းကြ ရွှင်ပျော်ပျော်၊

* သံဃာ့ဂုဏ်ရည် မှန်းကာတလို့
  ဆွမ်းဒါနကို လှူပါနော်၊

* သံဃာလှူရင် အပါယ်ဝေးလို့
  တကယ်အေးဖို့ ဖြစ်ရနော်၊

ဆွမ်းစတဲ့ အလှူတွေလှူတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုလှူရမတဲ့လဲ၊

(သံဃာ့ဂုဏ်မှန်းပြီးတော့ လှူရမှာပါဘုရား)

ဒကာ, ဒကာမတွေက အပါယ်နဲ့နီးချင်သလား၊ အပါယ်နဲ့ ဝေးချင် သလား၊

(အပါယ်နဲ့ ဝေးချင်ပါတယ်ဘုရား၊)

အေး-အပါယ်နဲ့ဝေးချင်ရင် သံဃာကိုကြည်ညိုပြီး သံဃာကို လှူရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဆွမ်းစားပင့်လျှင် မှတ်မိချင်

ကြုံကြိုက်တုန်း ပြောရဦးမယ်၊ တစ်နေ့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ဆွမ်းကပ် တရားဟောပြီးတော့ ဒကာကြီးတစ်ယောက်က "ဆရာတော် တပည့်တော် ကို မမှတ်မိဘူးလား" လို့ လျှောက်ပါတယ်၊

ဒီတော့ ဦးပဥ္ဇင်းက "ဒကာကြီးအိမ် ဆွမ်းစားတစ်ခါမှ မပင့်ဘူး၊ တော့ မမှတ်မိဘူး ဒကာကြီး၊" လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်၊

(အားလုံးရယ်ကြ။)

ဟုတ်တယ် ဟာရားနာပရိသတ်၊ မရယ်ကြနဲ့၊ ဟကယ်ပြောတာ၊

(ထပ်ရယ်ကြ၊)

တကယ်ပြောတာဆိုမှ ပိုဆိုးပြီး ထပ်ရယ်နေကြတယ်၊ ဒုက္ခပါပဲ၊

အဲဒီ ဒကာကြီးက နောက်တော့ အိပ်ပင့်ဆွမ်းကပ်၊ တရားနာပြီး ပြန်ကာနီးကာတော့ "ဆရာတော် မှတ်မိပါရဲ့လား"တဲ့၊

ဒကာကြီးရဲ့အမည်၊ အိမ်နံပါတ်၊ လမ်းပါ အကုန်လုံး မှတ်မိသွားပြီ လို့ ပြောလိုက်ရပါတယ်၊

တကယ်ပြောတာပါ၊ ဆွမ်းစားပင့်မှ မှတ်မိတယ်၊ ဆွမ်းစားလောင်းမှ တစ်နှစ်တစ်ခါလောက်ဆို သိပ်မမှတ်မိချင်ဘူး၊ ခဏခဏပင့်မှ မှတ်မိတယ်၊

ပိုရှိနေလျှင် ကျောင်းယူချင်

မထူးပါဘူး ကြုံတုန်း "ပိုရှိနေလျှင် ကျောင်းယူချင်" ဆိုတာလေး ဆက်ပြောပါရစေဦး၊ တစ်ခါက သာရာတော်ကြီးတစ်ပါးနဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ကို ဆွမ်းစားလိုက်သွားတော့ ဆွမ်းစားပြီး အချိုပွဲ ဘုဉ်းပေးနေစဉ် အိမ်ရှင် ဒကာမကြီးက "ဆရာတော်ဘုရား ဘုဉ်းပေးလို့ ကောင်းပါရဲ့လားဘုရား" လို့ လျှောက်တော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးက "အေး-ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း၊ အချိုပွဲ အကုန်လုံး ကောင်းတယ်၊ ကောင်းလွန်းလို့ ဒကာမကြီးတို့ အိမ်မှာ ပိုမယ်ထင်လျှင်(ပိုနေလျှင်) ကျောင်းကိုတောင် ထည့်ယူသွားချင်တယ်" လို့

ပြောတော့ ဒကာမကြီးက "ဗိုပါတယ်ဘုရား" လို့ လျှောက်ပြီး ချိုင့်ကြီး ချိုင့်ငယ်တွေနဲ့ ထည့်ပြီး ကျောင်းကို လှူလိုက်ပါတယ်။

ဦးပဉ္စင်းတို့ကတော့ လူငယ်တွေဆိုတော့ မျက်နှာ တော်တော်လေး ပူပြီး ရယ်မိပါတယ် ရဟန်းငယ် လေးငါးပါး ရယ်လိုက်တာ တော်တော် လေး အသံထွက်သွားပါတယ်။

အဲဒီ ရယ်တဲ့အသံ ဆရာတော်ကြီး ကြားသွားတော့ "ဟဲ့-ဦးပဉ္စင်း လေးတွေ မရယ်ကြနဲ့၊ မင်းတို့ ငါ့လို မကြီးသေးလို့၊ ငါ့လို ကြီးရင် အရှက်မရှိတော့ဘူး" တဲ့၊

(အားလုံးဝိုင်းရယ်ကြ၊)

ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ ဆရာတော်ကြီး ပြောတာ တော်တော်မှန်တယ်၊ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဖြစ်လာတော့ ပြောရဲ ဆိုရဲ ရှိလာတယ်၊ ဦးပဉ္စင်းက အဲဒီဆရာတော်ကြီး ပြောတဲ့ "ဗိုက်ဆာနေလျှင် ကျောင်းယူချင်" ဆိုတာလေး မှတ်ပြီးတော့ ဆွမ်းကပ်တဲ့အိမ်တွေက "ဆရာတော်ကောင်းပါရဲ့လား" လို့ မေးလျှောက်ပါက ဆရာတော်ကြီး အကြောင်းနဲ့ ဆရာတော်ကြီး ပြောတာ ဆိုပြီး ပြောပြတော့ လူတွေက တော်တော် သဘောကျကြတယ်၊ ကျောင်းကိုလည်း ချိုင့်ကြီးချိုင့်ငယ်တွေနဲ့ ထည့်ပြီး လှူလိုက်ကြပါသေးတယ်၊ တော်တော်အလိုက်သိကာ တော်တော် တော်တဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေပါပဲ၊

ကဲ-အဲဒီအကြောင်းလေးတွေကို အမှတ်တရ ကဗျာလင်္ကာလေးတွေ စီထားပါတယ်၊ အားလုံးအတွက် အမှတ်တရဖြစ်အောင် လိုက်ဆိုကြ၊

* ဆွမ်းစားပင့်လျှင်၊ မှတ်မိချင်၊ ပြောလျှင် ရယ်မောကြ၊
* ဗိုက်ဆာနေလျှင်၊ ကျောင်းယူချင်၊ ပြောလျှင် ရယ်မောရ၊
* ဆွမ်းစားပင့်လျှင်၊ မှတ်မိချင်၊ ပြောလျှင် ဆွမ်းပင့်ကြ၊
* ဗိုက်ဆာနေလျှင်၊ ကျောင်းယူချင်၊ ပြောလျှင် ထည့်လှူကြ၊

ကဲ-ထားပါတော့လေ၊ သံဃာလှူလျှင် အပါယ်ဝေးတာနဲ့ ဆက်ပြီး ပြောလိုက်တာ တော်တော်လေး ရှည်သွားပြီ၊

သံဃာလှူလျှင် အပါယ်ဝေးပြီး အပါယ် မရောက်တော့ ဘယ်ကို ရောက်မယ်ဆိုတာ ဟောကြ နာကြရအောင်-

မာနုသံ-မှန်စွာစင်စစ် လူ၌ ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ - ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဟာယ-ပယ်စွန့်ရသည်ရှိသော်၊ ဒေဝကာယံ – နတ်အပေါင်းတို့ကို၊ (ဝ၁)

နတ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ပရိပူရဓာတ်-ပြည့်စေကြကုန်လတ္တံ့၊ ဝါ-ပြည့်စေနိုင်ကြလေကုန်သတည်း။

(သာဓု ..၊ သာဓု...၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

သံဃာကိုးကွယ် သံဃာလှူဒါန်းတဲ့ လူတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပယ်စွန့်ပြီးသွားရတဲ့ အခါမှာ နတ်ပြည်လောက ဘုံဘဝရောက်ရပြီးတော့ နတ်တွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရရှိတယ်၊ နတ်ပြည်မှာ နတ်စည်းစိမ်တွေ အပြည့်အဝ ခံစားရပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ သံဃာကိုးကွယ်, သံဃာကိုလှူပေးတဲ့သူတွေ အပါယ်ဘေးနဲ့ ဝေးပြီးတော့ ဘယ်ကိုရောက်ရသတဲ့လဲ။

နတ်ပြည်ကို ရောက်ရပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ။

* သံဃာလှူပေး၊ အပါယ်ဝေး၊ ရောက်အေး ထက်နက်ပြည်၊
* နတ်ကိုယ်ခန္ဓာ၊ နတ်တို့ရွာ၊ ရောက်ကာ ပျော်ရသည်။

နောက်ပြီးတော့"သံဃာ ပူဇံ မဟာဘောဂဝဠ္ဍော"တဲ့ သံဃာ-သံဃာတော်အား၊ ပူဇံ- ဆွမ်း,သင်္ကန်း,ကျောင်း,ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးတို့နဲ့ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ မဟာဘောဂဝဠ္ဍော-များပြတ်ကြီးကျယ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ အသွယ်သွယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါပေ၏။

သံဃာတော်အား ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ပူဇော်ရင် ဘဝတိုင်း ပစ္စည်းဥစ္စာပေါများခြင်းနဲ့ပြည့်စုံရတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ မပေါများချင်ဘူးလား။

(ပေါများချင်ပါတယ်ဘုရား။)

အေး- ပေါများချင်ရင် သံဃာတော်အား ပစ္စည်း လေးပါးနဲ့ ပူဇော်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ပူဇော်တော့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေပေါများတဲ့ အကျိုးတွေရတာ ရှင်းပြီနော်၊

(ရှင်းပါပြီဘုရား။)

ကဲ- လက်ာလေးကွေလိုက်ဆိုကြ

- သံဃာတော်အား၊ ပူဇော်ငြား၊ မှတ်သားဖြစ်လေရာ၊
- ဥစ္စာပစ္စည်း၊ အသီးသီး၊ အပြီးပေါ် များမှာ၊
- ပစ္စည်းနဲ့ပင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ ပေါ်အင်ပစ္စည်းပါ၊
- ကောင်းကျိုးအတွ၊ ရတော်မူ၊ မှတ်ယူသိစရာ
- သံဃာတော်ဂုဏ်၊ အလုံးစုံ၊ ကြည်ယုံပူဇော်ပါ၊

ကဲ– ဂိနေ့ ဆွမ်းဒါယကာ၊ ဆွမ်းဒါယိကာမ မိသားစုကွေကို ဟော လိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး တရားတော်ပါဘုရား၊)

အေး–ဟုတ်ပြီ၊ ငါတို့ သံဃာတော်တွေကို ဆက်ကပ်လိုက်ရတဲ့ ဆွမ်း ဒါနကြီးသည် အပါယ်ဝေးတဲ့၊ အပါယ်မရောက်တဲ့ ကုသိုလ်ကြီးဖြစ်တယ်၊ နတ်ပြည်လောက သုဂတိဘဝကိုရောက်ရတဲ့ ကုသိုလ်ကြီးဖြစ်တယ်၊ ဘဝတိုင်း ပစ္စည်း ဥစ္စာ ရတနာ ရွှေ ငွေတွေနဲ့ ပြည့်စုံရတဲ့ ကုသိုလ်ကြီး ဖြစ်တယ်လို့ နေ့နေ့ ညည မမေ့ကြဘဲ အမြဲတစေ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်နေရ မယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

တရားသိမ်းကဗျာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင်၊ အားလုံးညီညီညာညာ သက်အုပ်ချီကြ–

သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး ကဗျာ

သံဃာလှူပေး၊ အပါယ်ဝေး၍၊ ရောက်အေးအတည်၊ ထက် နတ်ပြည်ဟု ကျမ်းစာရှိကာ၊ ဟောမိန့်မှာခဲ့၊ တစ်ဖြာတစ်မူ၊ သံဃာ ပူဇော်၊ ကောင်းကျိုးတော်ကား၊ ရှင်ပေါ်သူငါ၊ ဖြစ်လေ ရာ၌၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ အသီးသီးတို့၊ အပြီးနေ့ည၊ ပေါ်များရ၏၊ ဘဝဖြစ်ရာ၊ ပေါ်လိုပါက၊ မှန်စွာမမှား၊ သံဃာများကို၊ အားပါးတရ၊ ပူဇော် ကြပါ၊ တိုက်တွန်းလွှာသည်၊ ဤမှာဟောပြ ပြီးပြီတည်း၊

(သာဓု.... သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။သံဃာတော်အား ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး စသည် လှူဒါန်းပွဲတိုင်း, သံဃာတော်အား ပဝါရဏာပွဲတိုင်း, ဝါဆိုပွဲ ကထိန်ပွဲတိုင်း, သံဃိကဒါနပွဲတိုင်း ပွဲမျိုးစုံ ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

တရားအမည်ပေးရာ၌ -

သံဃာကိုးကွယ် အပါယ်မလား၊ သံဃာကိုးကွယ် အပါယ်မရောက်၊ သံဃာကိုးကွယ် အပါယ်မကြောက်၊ သံဃာကိုးကွယ် စိတ်ချမှယ်၊ သံဃာလှူကပေါ်များရ၊ သံဃာလှူက နတ်ဖြစ်ရ တရားတော်၊ အပါယ်နီးသူ ဝေးသောလူတရားတော် စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

သံဃာလှူပေး အပါယ်ဝေး တရားတော်ပြီး၏။

သံယုတ္တနိကာယ်၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ယက္ခသံယုတ်
အာဠဝကသုတ္တန်လာ ဂါထာအပ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်ပေသော

မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော်

ဒီနေ့ ဒါယကာကြီး ဦး(— —) ဒါယိကာမကြီး ဒေါ် (— — ....) တို့ရဲ့ဆွမ်းကပ်ပွဲမှာ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း လိုရင်းလောက်ဟောခဲ့မည့် တရားက "မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ်" တရားတော်တဲ့၊

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-စပြီးတော့ ဟောကြနာကြရအောင်-

အာဠဝကဘီလူးကြီးက မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို-

အသ္မာ လောကာ ပရံလောကံ ကယံ ပေစ္စ န သောစတိ၊

(သံ၊ ၁၊ ၂၁၇၊

(ဘဂဝါ- အုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား) အသ္မာလောကာ- ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရံလောကံ- တမလွန်ဟု ခေါ်တွင်ပြီရ နောက်ဘဝသို့၊ ပေစ္စ- သွားရ ရောက်ရ လားရ ရောက်ရ သည်ရှိသော်၊ ကထံ-တကယ်မမှား အဘယ်တရားဖြင့်၊ နသောစတိ- မညှိုးမငြိုး မစိုးမရိမ် မပူမဆွေးရပါသလဲဘုရား၊

မြတ်စွာဘုရား ဒီဘဝကနေပြီးတော့ နောက်ဘဝ နောက်လောကကို သွားရောက်ရတဲ့ အခါမှာ မစိုးရိမ်ဖွယ် တရားကောင်းတွေက ဘယ်တရား တွေပါလဲ ဘုရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဒီလောကမှ၊ နောက်ဘဝ၊ သွားရလေသောခါ၊
* မစိုးရိမ်ရေး၊ တရားအေး၊ ဟောပေးလျှောက်ထားရှာ၊
* မစိုးရိမ်ရန်၊ တရားမှန်၊ ဟောရန်လျှောက်ထားရှာ၊

အဲဒီလိုလျှောက်ထားတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က–

အဿာ လောကာ ပရံလောကံ ဧဝံ ပေစ္စ နသောစတိ၊
ယဿေတေ စတုရော ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓဿ ဃရမေသိနော၊
သစ္စံ ဒမ္မော ဓိတိစာဂေါ၊ သဝေ ပေစ္စ နသောစတိ၊

(အာဠဝကော – အာဠဝက နာမမည်သော အို–ဘီလူးကြီး၊) အဿာ လောကာ – ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ ပရံလောကံ – တမလွန်ဟု ခေါ်တွင်ပြီးရ နောက်ဘဝသို့၊ ပေစ္စ – သွားရောက်ရသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ–ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းအတိုင်း၊ (စရန္တော – ကျင့်သည်ရှိသော်၊) နသောစတိ – မညှိုး မှိန် မစိုးမရိမ် မပူမဆွေး စိတ်နှလုံးအေးရပါပေ၏၊

အာဠဝကဘီလူးကြီး နောက်ဘဝမှာ မစိုးရိမ် မပူဆွေးဘဲ စိတ်အေးချင်ရင် ဒီလိုကျင့်ရမယ်၊

ဘယ်လိုကျင့်ရမလဲဆိုတော့–

သဒ္ဓဿ–သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဃရမေသိနော–အိမ်၏ အစီးအပွားကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော၊ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော၊ ယဿ–အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သစ္စံ–မှန်ကန်သောစကားသည် လည်းကောင်း၊ ဒမ္မော–ဥန္ဒြေတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတတ်သော ပညာတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဓိတိ–လုံ့လဝီရိယတရားသည် လည်းကောင်း၊ စာဂေါ–ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧတေ စတုရော ဓမ္မာ–ဤတရားလေးပါးတို့သည်၊ သန္တိ–ရှိကုန်၏၊ သ–သော– ထိုတရားလေးပါး ရှိကာထားတဲ့သူသည်၊ ဝေ–စင်စစ်ကေန် အမှန်တကယ်ပင်၊ ပေစ္စ–တမလွန်ဟု ခေါ်တွင်ပြီးရ နောက်ဝဘဝ၌၊ နသောစတိ-မညှိုးမှိန် မစိုးမရိမ် မပူမဆွေးဘဲ အမြဲတစေ စိတ်အေးရပါတော့သတည်း၊

(သာဓု…၊ သာဓု….၊ သာဓုပါ ဘုရား၊)

သဒ္ဓါတရားနဲ့ပြည့်စုံပြီး အိမ်ရဲ့ကြီးပွားရေး, စီးပွားရေး, ကာမဂုဏ်ရေးတွေကို ရှာမှီးနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီဘဝကနေ နောက်ဘဝကို သွားရောက်ရတဲ့အခါမှာ မစိုးရိမ်ချင်လျှင် မပူဆွေးဘဲ စိတ်အေးချမ်းချင်လျှင် ဒီဘဝမှာ–

၁၊ သစ္စာရှိရမယ်၊

၂၊ ပညာရှိရမယ်၊

၃။ ဝီရိယရှိရမယ်၊

၄။ စွန့်ကြဲပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း စာဂဆိုတဲ့ ဓါနရှိရမယ်လို့

ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီတရားလေးပါးရှိရင် နောက်ဘဝ အပါယ်ကျမှာ စိုးရိမ်စရာမလို ဘူး၊ မနောက်ဘဝမှာ လူ့ပြည်ရောက်ပြီးတော့ စိတ်အေးရတယ်၊ မစိုးရိမ်ရဘော့ဘူး၊ မပူပန်ရတော့ဘူးနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဆွမ်းကပ်နေကြတဲ့ ဒကာ၊ဒကာမတွေမှာ မှန်ကန်တဲ့ သဒ္ဓါ ဗုဒ္ဓြေတွေကို ယုံကြည်အောင်ဆုံးမတဲ့ ပညာ၊ကာလ၊ဒေသနဲ့ သင့်တော်တဲ့ အလုပ်တွေကို ကြိုးစားအားထုတ်တဲ့ လုံ့လဝီရိယ၊ ယနေ့လို ဆွမ်းစတဲ့ ပစ္စည်း ဝတ္ထု အစုစုတွေကို လှူဒါန်းတဲ့ စာဂဆိုတဲ့ တရားလေးမျိုး မရှိကြဘူး လား။

(ရှိကြပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီ သဒ္ဓါ၊ပညာ၊ဝီရိယ၊စာဂဆိုတဲ့ တရားလေးမျိုးရှိလျှင် နောက် ဘဝကို သွားရောက်ရတဲ့ အခါမှာ စိုးရိမ်ပွယ် ပူပန်ပွယ် လိုသေးရဲ့လား။

(မလိုတော့ပါဘူးဘုရား။)

ဒါဆိုလျှင် ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(မစိုးရိမ်ပွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* သဒ္ဓါရှိက၊ နောက်ဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ပွယ်၊ တကယ်မလိုပါ။
* ပညာရှိက၊ နောက်ဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ပွယ်၊ တကယ်မလိုပါ။
* လုံ့လရှိက၊ နောက်ဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ပွယ်၊ တကယ်မလိုပါ။
* စာဂရှိက၊ နောက်ဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ပွယ်၊ တကယ်မလိုပါ။
* မစိုးရိမ်ပွယ်၊ ဤလေးသွယ်၊ ဟောတယ်တို့မြတ်စွာ၊

အာဠဝကဘီလူးကြီးက နောင်ဘဝအတွက် မေးလျှောက်လို့ မြတ် စွာဘုရားက နောင်ဘဝအတွက် ဖြေတော်မူခြင်းပါပဲ အမှန်ကတော့ အဲဒီ တရားလေးပါးကို အမြဲတစေ လက်ကိုင်ထားပြီး ကျင့်သုံးနေသူတိုင်းအတွက်

ခုဘဝမှာလည်း စိုးရိမ်စရာ ပူပန်စရာ မလိုတဲ့တရား စိတ်ချရ စိတ်အေးရတဲ့ တရားလို့ မှတ်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီ သစ္စာ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ စာဂ ဆိုတဲ့ တရားလေးမျိုးကို ဆောင်ထားတဲ့သူတိုင်း ယခုလက်ရှိဘဝမှာပင် အောင်မြင်နိုင်၊ ကြီးပွားတိုးတက်နိုင်ပါတယ်၊ အမှန်ကတော့ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူတဲ့ တရားတွေဟာ ခုဘဝ နောက်ဘဝဆိုတဲ့ ဘဝနှစ်မျိုးလုံးအတွက် အကျိုးရှိတဲ့ တရားတွေချည်းပါပဲ၊

အဲဒီ တရားလေးမျိုးကို ဦးပဉ္ဇင်းကတော့ ဒီလောကနောက်လောက၊ ဒီဘဝ၊ နောက်ဘဝဆိုတဲ့ ဘဝနှစ်မျိုးလုံး အတွက် တင့်တယ် လှပစေတဲ့ တရားလို့ ဆိုချင်ပါတယ်၊

အဲဒီတရားလေးမျိုးကို ဆောင်ထားလျှင် ကျင့်သုံးနေလျှင် ဒီဘဝ အတွက်ကော စိုးရိမ်ဖွယ် လိုသေးသလား၊

(မလိုတော့ပါဘူးဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* သစ္စာရှိက ဒီဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါ၊
* ပညာရှိက ဒီဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါ၊
* လုံ့လရှိက၊ ဒီဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါ၊
* စာဂရှိက၊ ဒီဘဝဝယ်၊ စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါ၊
* မစိုးရိမ်ဖွယ်၊ ဤလေးသွယ်၊ ဟောတယ်တို့မြတ်စွာ၊

ဒီဘဝ နောက်ဘဝဆိုတဲ့ ဘဝနှစ်မျိုးလုံးအတွက် တစ်ခါတည်း မှတ်ဖို့ရန် ကဗျာလင်္ကာ ရေးလိုက်ရရင်တော့-

၁၊ သစ္စာရှိက၊ ဒီဘဝနှင့်၊ ဘဝနောင်ဝယ်၊
စိုးရိမ်ဖွယ် တကယ်မလိုပါ၊

၂၊ ပညာရှိက၊ ဒီဘဝနှင့်၊ ဘဝနောင်ဝယ်၊
စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ် မလိုပါ၊

၃၊ လုံ့လရှိက ဒီဘဝနှင့်၊ ဘဝနောင်ဝယ်၊
စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါ၊

၄။ စာဂရှိက၊ ဒီဘဝနှင့်၊ နောက်ဘဝဝယ်၊
စိုးရိမ်ဖွယ်၊ တကယ်မလိုပါလို့-ရေးရမှာပါပဲ။

အဲဒီ တရားလေးပါးရှိမှ ဒီလောက၊ နောက်လောကကြီး လှပမယ် ဆိုတာ ဟောခဲ့ပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

- ဒီလောကကြီး လှစေချင်၊ သဒ္ဓါရှိမှ လှမည်ပင်၊
- ဒီလောကကြီး လှစေချင်၊ ပညာရှိမှ လှမည်ပင်၊
- ဒီလောကကြီး လှစေချင်၊ လို့လရှိမှ လှမည်ပင်၊
- ဒီလောကကြီး လှစေချင်၊ စာဂရှိမှ လှမည်ပင်၊
- နောက်လောကကြီး လှစေချင်၊ သဒ္ဓါရှိမှ လှမည်ပင်၊
- နောက်လောကကြီး လှစေချင်၊ ပညာရှိမှ လှမည်ပင်၊
- နောက်လောကကြီး လှစေချင်၊ လို့လရှိမှ လှမည်ပင်၊
- နောက်လောကကြီး လှစေချင်၊ စာဂရှိမှ လှမည်ပင်၊

ကဲ-ဒီနေ့ ဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော်ပါဘုရား။)

''လှစေပစေ လောကမြေ''ဆိုတဲ့ ကဗျာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် ဆက်အုပ်ချီကြ-

လှစေပစေ လောကမြေ ကဗျာ

- ပြောပြုကြံစည်၊ဤသုံးလီသာ၊မှန်ကန်ပါသည် သဒ္ဓါရှိမှ၊ ဤလောကမြေ(နောက်လောကမြေ)လှပပေမည်၊ လှစေပစေဆိုလှူသား။
- လောကီ,လောကုတ်၊ အဟုတ်အတည်၊ နှစ်လီပညာ, ပြည့်စုံပါမှ၊ ဤလောကမြေ၊ (နောက်လောမြေ)၊ လှပပေမည်၊ လှစေပစေ ဆိုလှူသား။

* ရိုးသား၊ နိုးကြား၊ သူငါများတို့ကြိုးစားအဘည်၊ ရွှေသို့ချီတက် စိတ်မပျက်ဘဲ၊ အမြဲလုံ့လ၊ အသုံးချ၍၊ နေ့ညမှန်စွာ ကြိုးစားပါမှ၊ ဤလောကမြေ (နောက်လောကမြေ)၊လှပပေမည်၊ လှစေပစေ အိုလူသား၊

* ကိုယ်စွမ်းနိုင်ရာ၊ အပြာပြာကို၊ သဒ္ဓါထက်ထက်၊ စိတ်မကွက်ဘဲ၊ ဆဏ်ဆက်ရှင်လာန်း၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား၊ဆင်းရဲသားကို၊ တရားညီစွာ၊ ပေးကမ်းပါမှ၊ ဤလောကမြေ (နောက်လောကမြေ)၊ လှပပေမည်၊ လှစေပစေ အိုလူသား၊

* ယခုလောက၊ ဘုံဘဝနှင့်၊ ဘဝနောက်နောင်၊ လှပအောင်ကား၊ အဆောင်သစ္စာ၊ ပညာ လုံ့လ၊ မြတ်စာဂမည်၊ ဤလေးလီတည်၊ အဘည်သူငါ ဤလေးဖြာ တရား၊ လက်ကိုင်ထားက၊ ဘဝ ခုနောင်၊ အခေါင်တက်ရှိး၊ မစိုးရိမ်ဖွယ်၊ ဤလေးသွယ်ဟု၊ ဟောဖော်ပြသည်၊ သုံးလူ့ဇိနေ် စကားတည်း၊

(သာဓု -၊ သာဓု -၊ သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ ။ဒါနပွဲတိုင်း၊ သစ္စာပွဲတိုင်း၊ ပညာပွဲတိုင်း၊ ဝီရိယပွဲတိုင်းဟောပါ၊

* တရားအမည်ပေးရာ၌-

စိုးရိမ်စရာမလိုပါ၊ မှုပန်စရာမလိုပါ၊ မပူပန်ဖွယ်ဤလေးသွယ်၊ နောက်လောကမြေ လှပစေ၊ ဤလောကမြေ လှပစေ၊ နောက် လောကမြေလှပစေ၊ လှစေပစေ လောကမြေ၊ ဘဝနှစ်သွယ်အလှ ချယ်၊ ခုလည်းလှပ နောင်လှပ၊ နောက်ဘဝယ် စိတ်ချဖွယ်၊ နောက်လောကမှာ စိတ်ချပါ၊ ခုဘဝဝယ် စိတ်ချဖွယ်၊ ခုဘဝမှာ စိတ်ချပါ၊ ဘဝနှစ်ဖြာ စိတ်ချပါ၊ မစိုးရိမ်ဝယ် နောက်နောင်ဝယ်၊ မစိုးရိမ်ဖွယ်ခုနောင်ဝယ်၊ မပူပန်ဖွယ် နောက်နောင်ဝယ်၊ မပူပန်ဝယ် ခုနောင်ဝယ် စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

မစိုးရိမ်ဖွယ် ဤလေးသွယ် တရားတော် ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ စတုတ္ထပဏ္ဏာသက
ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ပါဠိဘောဂသုတ္တန်ကို ထုတ်ဆောင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်
တရားတော်

ဗိုလ်နေ့ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းကာသွားတဲ့ ဒါယကာကြီး ဦး(— — ....) ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်(— — —)အား ရည်စူးပြီးတော့ ကုသိုလ် ပြုပွဲမှာ သံဃဝဂရှေ့ယ်ရာ အနေအားဖြင့် ဟောကြားမည့်တရားတော်က ''တာဝန် ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်'' တရားတော်တဲ့။

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(တာဝန်ပိုင်ပိုင်၊ မခံနိုင် တရားတော်ပါဘုရား။)

တဲ-စပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်-

စတုန္နံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ နတ္ထိ ကောစိ ပါဋိဘောဂေါ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ဒေဝေါ ဝါ မာရော ဝါ ဗြဟ္မာ ဝါ ကောစိ ဝါ လောကသ္မိံ။

(အံ-ပါ-၁-၄၉၁။)

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ-လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တရား တို့၏၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပါဋိဘောဂေါ-အာမခံပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော၊ (တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော)၊ သမဏော ဝါ-ရဟန်းသည် လည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏော ဝါ-ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါ ဝါ-နတ်သည် လည်းကောင်း၊ မာရော ဝါ- မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ ဝါ- ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ-သတ္တလောက၌၊ ကောစိ ဝါ-အခြား တစ်ယောက်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊

ရဟန်းတို့ တရားလေးမျိုးတို့ရဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အာမ ပိုင်ပိုင် တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, နတ်, မာရ်နတ်, ဗြဟ္မာ, သတ္တ

လောကမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာမရှိဘူးလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် တရားလေးမျိုးတို့ရဲ့ အာမပိုင်ပိုင် တာဝန်ပိုင်ပိုင် ခံနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး၊ ဗိလိုနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကတမေသံ စတုန္နံ?

ကတမေသံ - အဘယ်မည်ကုန်သော၊ စတုန္နံ - လေးပါးကုန်သော၊ (ဓမ္မာနံ- တရားတို့၏၊ ကောစိ-တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပါဋိဘောဂေါ- အာမခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊သမဏောဝါ-ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏော ဝါ-ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ-နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရော ဝါ-မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ- ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ-သတ္တလောက၌၊ ကောစိဝါ-အခြား တစ်ယောက်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိသနည်း ဟူမူ။)

အဲဒီတရားလေးမျိုးက ဘာဟော့ယဲဆိုတော့-

၁။ ဇရာဓမ္မံ "မာဇီရီ" တိ နတ္ထိ ကောစိ ပါဋိဘောဂေါ သမဏောဝါ ဗြာဟ္မဏောဝါ ဒေဝေါဝါ မာရောဝါ ဗြဟ္မာဝါ ကောစိဝါ လောကသ္မိံ။

ဇရာဓမ္မံ-ငါ၏ အိုခြင်းသဘောသည်၊ မာဇီရီ-မအိုပါစေသတည်း၊ (ဝါ)အိုခြင်း သဘော မဖြစ်စေ သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကောစိ-တစ်စုံ တစ်ယောက်သော၊ ပါဋိဘောဂေါ-အာမခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သမဏောဝါ- ကောင်း၊ (ပ) လောကသ္မိံ-၌၊ ကောစိဝါ-အခြားတစ်ယောက်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ။

မအိုရအောင် အာမပိုင်ပိုင် တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ နတ်၊ မာရ်နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တလောကမှာ အခြားတစ်ယောက်ယောက်ဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူးလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊ ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ငါ မအိုချင်ဘူး၊ ငါမအိုပါရစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းနေလို့ကော ရနိုင်ပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

မအိုအောင် အာမပိုင်ပိုင်၊ တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရဲ့လား။

(မရှိပါဘူးဘုရား။)

ဥါ ၊ဘိုး ဒိုးငွေမ ဘာဝနတဲ့တရားက ဘာကရားတဲ့သါ၊

(ဘာဝနံပိုင်ပိုင် မခံနိုင် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ ... လေးတွေလိုက်ဆိုကြ

* မအိုမှု ... ကောဆို ငါဆိုမရပါ၊
* မအိုမှု ခံတောင်းဆုဆို ငါဆိုမရပါ၊
* မအိုချင်လည်း အိုမှာပဲ တားလည်းမရပါ၊
* မအိုဖို့ရန် ဘာဝနခံ၊ အမှန်မရှိပါ၊
* မအိုဖို့ရန် အာမခံ၊ အမှန်မရှိပါ၊
* ရှာကြံ့ ပု ... စသည်များ ဆီးတားမရပါ၊
* ဖြစ်ရွှာ ... မာရ်နတ်၊ အရပ်ရပ်၊ တားလတ်မရပါ၊

တရားဟော၊ တရားနာသူတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အိုရွာကိုသွားနေကြတယ်၊ တစ်ချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုလှလာတယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်၊ အဲဒီအထင်တွေဟာ တကယ် ဘော့ တရားမသိသူတွေ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တရားမကြည့်သူတွေရဲ့ အထင်မှားပဲ ဖြစ်တယ်၊

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ—

* တရားဟောသူ ခန္ဓာငါး
  အိုရွာဆီသို့ အမြဲသွား၊
* တရားနာသူ ခန္ဓာငါး
  အိုရွာဆီသို့ အမြဲသွား၊
* တရားမသိ လူအများ
  ပိုလှတယ်လို့ အထင်မှား၊
* တရားမကြည့် လူအများ
  စိုလှတယ်လို့ အထင်မှား၊
* ဟောသူ နာသူ ခန္ဓာငါး
  အိုနေတယ်လို့ မြင်ရှုပွား၊

တရားဟော၊ တရားနာသူတွေ ရရှိထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အိုတဲ့ ခန္ဓာကြီးပါ၊ အဲဒီအိုတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရရှိထားတော့ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အိုနေသလား, ပျိုနေသလား။

(အိုနေပါတယ်ဘုရား။)

တစ်ချို့က အိုတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ပျိုအောင်ဆိုပြီးတော့ မပြင်ကြဘူးလား။

(ပြင်ကြပါတယ်ဘုရား။)

ပြင်တော့ကော တကယ်ပျိုလာရဲ့လား။

(ပျိုမလာပါဘူးဘုရား။)

အဲဒီလိုပြင်ပေမယ့် ပျိုမလာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အိုနေတယ်လို့ အမြဲနှလုံးမသွင်းကြဘဲ သံဝေဂဉာဏ်ထင်လာအောင် ရှုပွားနေရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ-

* တစ်နေ့တစ်နေ့၊ တစ်ရွေ့ရွေ့၊ ပြောင်းရွေ့အိုနေတာ၊
* ပြင်နေသော်လည်း၊ အပိုပဲ၊ အိုမြဲဓမ္မတာ၊
* အိုနေတယ်ဟု၊ သတိပြု၊ တရားရှုကြပါ။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အိုနေတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ပျိုလာအောင် လုပ်အောင်, တင့်တယ်အောင်ပြုပြင်ကြပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ပျိုမလာဘဲ အိုရှာပဲ သွားနေတယ်ဆိုတော့ ပြုပြင်တဲ့အလုပ်ဟာ အပိုအလုပ် ဖြစ်မနေဘူးလား။

(ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။)

တရားဟောသူ, တရားနာသူတွေ ဘယ်လောက်ပြင်ပြင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အပြင်ခံရဲ့လား။

(အပြင်မခံပါဘူးဘုရား။)

အပြင်မခံတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ပြင်နေကြတာဟာ အပိုအလုပ်ဖြစ်နေတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီကော့ ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်ကို မြင်နေလောက်ပါလည်းအပိုပဲ"လို့ အမည်ပေးလိုက်ရရင် မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

၂။ ဗျာဓိမေ့ မာဗျာဓိယိ" တိ နလ္ဗ္ဘတိ ကောစိ ပါဠိဘောဓဂါ သမဏောဝါ ဗြာဟ္မဏောဝါ ဒေဝေါဝါ မာရောဝါ ဗြဟ္မာဝါ ကောစိဝါ လောကသ္မိံ။

ဗျာဓိမေ့- ဝါ၏မကျန်းမမာ နာခြင်းသဘောသည်၊ မာဗျာဓိယိ- မနာပါစေသတည်း၊ (ဝါ) နာခြင်းသဘော မဖြစ်ပါစေ သတည်း၊ (ပ) နလ္ဗ္ဘတိ-မရှိ။

မှတ်ချက်။ ရှေ့ကအပိုဒ်များနှင့် အနက်ပေးပါ။

မနာရအောင် အာမပိုင်ပိုင်, တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တစ်ယောက်မှမရှိဘူးလို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

နာတတ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို မနာရအောင် အာမပိုင်ပိုင်, တာဝန် ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိပါ့မလား။

(မရှိပါဘူးဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားကိုလဲ။

(တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင် တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* မနာရလို၊ ငါ၏ဆို၊ ငါဆိုမရပါ။
* မနာရလို၊ တောင်းဆုကို၊ ငါဆိုမရပါ။
* မနာချင့်လည်း၊ နာမှာပဲ၊ တားလည်းမရပါ။
* မနာဖို့ရန် တာဝန်ခံ၊ အမှန်မရှိပါ။
* မနာဖို့ရန်၊ အာမခံ၊ အမှန်မရှိပါ။
* ရဟန်း, ပုဏ္ဏား စသည်များ ဆီးတားမရပါ။
* ဗြဟ္မာ, မာရ်နတ်၊ အပုပ်ရုပ်၊ တားလတ်မရပါ။

သတ္တဝါတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ နာရှာကို သွားနေပါတယ် တရားနာ။

ဘယ်ရွာကိုသွားနေသလဲ၊

(နာရွာကိုသွားနေပါတယ်ဘုရား။)

ခန္ဓာနဲ့ နာ တတ်တဲ့အကျိုးသဘောကို မကြည့်သူ၊ မသိသူ၊ မမြင်သူတွေ ကတော့ မနာဘူးလို့ အထင်မှား၊ အမြင်မှားမနေကြဘူးလား၊

(အထင်မှား၊ အမြင်မှားနေကြပါတယ်ဘုရား)၊

နာတတ်တဲ့သဘောဟာ အနာရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားရတဲ့အချိန် မှာ မသိသာဘူးလား၊

(သိသာပါတယ် ဘုရား။)

နောက်ပြီးတော့ တရားထိုင်တဲ့ အချိန်မှာလည်း နာကျင်ကိုက်ခဲပြီး နာတတ်တဲ့သဘောဟာ သိသာတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* တရားဟောသူခန္ဓာငါး၊ နာရွာဆီသို့အမြဲသွား၊
* တရားနာသူ ခန္ဓာငါး၊ နာရွာဆီသို့အမြဲသွား၊
* တရားမသိလူအများ၊ မနာဘူးလို့ အထင်မှား၊
* တရားမကြည့်လူအများ၊ မနာဘူးလို့ အထင်မှား၊
* ဟောသူ၊ နာသူ ခန္ဓာငါး၊ နာနေတယ်လို့ မြဲရှုပွား၊

၃၊ မရဏစမ္ဘံ "မာမိယံ" တိ နတ္ထိ ကောစိ ပါဋိဘောဂေါ သမဏောဝါ ဗြာဟ္မဏောဝါ ဒေဝေါဝါ မာရောဝါ ဗြဟ္မာဝါ ကောစိဝါ လောကသ္မိံ၊

မရဏဓမ္မံ- ငါ၏ သေခြင်းသဘောသည်၊ မာမိယိ- မသေပါစေ သတည်း၊ (ဝါ)-သေခြင်း သဘောမဖြစ်ပါစေသတည်း၊ (ပ) နတ္ထိ-မရှိ၊

မသေရအောင် အာမခံပိုင်ပိုင်၊ တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား စတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူးလို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

ငါမသေချင်ဘူး၊ ငါမသေပါရစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းနေလို့ ကောရနိုင် ပါ့မလား၊

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား၊)

မသေရအောင် တားပေးနိုင်တဲ့၊ တာဝန်ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ သူကော ရှိပါ့မလား။

(မရှိပါဘူးဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ခုနေဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ။

(တာဝန်ပိုင်ပိုင်၊ မခံနိုင် တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ–

* မသေရလို့၊ ငါကဆို၊ ငါဆိုမရပါ။
* မသေရလို့၊ ဆုတောင်းဆို၊ ငါဆိုမရပါ။
* မသေချင်လည်း၊ သေမှာပဲ၊ တားလည်းမရပါ။
* မသေဖို့ရန်၊ တာဝန်ခံ၊ အမှန်မရှိပါ။
* မသေဖို့ရန်၊ အာမခံ၊ အမှန်မရှိပါ။
* ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ စသည်များ ဆီးတားမရပါ။
* ဗြဟ္မာ၊ မာရ်နတ်၊ အရပ်ရပ်၊ တားလတ်မရပါ။

သတ္တဝါတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ သေခြာကိုသွားနေတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ခန္ဓာရဲ့ သေတက်တဲ့သဘောကို မသိသူ၊ မကြည့်သူတွေကတော့ မသေဘူးလို့ အထင်မှား၊ အမြင်မှားနေကြတယ်။

သူသူငါငါ သတ္တဝါတွေ သေရမယ်လို့ အမြဲတစေ သံဝေဂရအောင်ရှုပွားနေရမယ် ပြီးခဲ့တဲ့ သုံး၊ လေးရက်က သေသွားတဲ့ ဒါယကာကြီး ဦး (... ...) ဒါယိကာမကြီး ဒေါ် (... ... ...) လိုပဲ တို့လဲ တစ်နေ့သေရမယ် မသေချင်ဘဲ သေရမယ်လို့ ရှုပွားနေရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ–

* တရားဟောသူခန္ဓာငါး၊ သေခြာဆီသို့အမြဲသွား။
* တရားနာသူ ခန္ဓာငါး၊ သေခြာဆီသို့အမြဲသွား။
* ထပ်းမသိ လူအများ၊ မသေဘူးလို့ အထင်မှား။

- တရားမကြည်သူ လူအများ၊ မသေဘူးလို့ အထင်မှား၊
- ဟေ့တ နသု နှောဂေါ်၊ သေမှာပဲလို့ မြဲရှုပွား၊

၄။ ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ပုဗ္ဗေ အတ္တနာ ကတာနိ ပါပကာနိ ကမ္မာနိ သံကိလေသိကာနိ ပေါနောဘဝိကာနိ သဒရာနိ ဒုက္ခဝိပါကာနိ အာယတိံ ဇာတိဇရာ မရဏိကာနိ၊ တေသံ ဝိပါကော "မာနိပ္ပတ္တိ" တိ နတ္ထိ ကောစိ ပါဋိဘောဂေါ သမဏောဝါ ဗြာဟ္မဏောဝါ ဒေဝေါဝါ မာရောဝါ ဗြဟ္မာဝါကောစိ ဝါလောကသ္မိံ။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ အတ္တနာ-မိမိကိုယ်တိုင်၊ ကတာနိ-ပြုလုပ်အပ်ခဲ့ကုန်သော၊ ပါပကာနိ-ယုတ်မာကုန်သော၊ သံကိလေသိကာနိ-ကြည်လင်နေသော စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ်ကုန်သော၊ ပေါနောဘဝိကာနိ-နောက်ထပ် ဘဝအသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သဒရာနိ-ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခဝိပါကာနိ-ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးရှိကုန်သော၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာ မရဏိကာနိ- ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်းတို့ကို ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိကမ္မာနိ-အကြင်အကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ (အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊) တေသံ-ထိုအကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝိပါကော-အကျိုးသည်၊ မာနိပ္ပတ္တိ-မဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (ပ) နတ္ထိ-မရှိ၊

ရှေးတုန်းက ကိုယ်တိုင်လုပ်ခဲ့တဲ့ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံတွေရှိတယ်၊ အဲဒီ အကုသိုလ်ကံတွေရဲ့ အကျိုးပေးခြင်း သဘော မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ အာမပိုင်ပိုင်, တာဝန်ပိုင်ပိုင် ခံပေးနိုင်တဲ့ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, နတ်, မာရ်နတ်,ဗြဟ္မာ သတ္တလောကမှာ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူးလို့ ဟောတော်မူပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အကုသိုလ်ကံအကြောင်းလေး ဒီသုတ်မှာပါတဲ့ အတိုင်းပဲ အနည်းငယ် ပြောကြရအောင်၊ အကုသိုလ်ကံဆိုတာ-

၁။ ယုတ်မာတယ်၊

၂။ ကြည်လင်နေတဲ့ စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ်တယ်၊

၃။ နောက်ထပ်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်တယ်၊

၄။ ပူလောင်တယ်၊

၅။ ဆင်းရဲတဲ့ အကျိုးရှိတယ်၊

၆၊ နောင်အခါ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်တယ်တဲ့၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် အကုသိုလ်ကံဟာ ဘာတစ်ခုမှ ကောင်းတဲ့ သဘော မရှိဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

ကဲ- လိုက်ဆိုကြ--

- အကုသိုလ်ကံသဘောများကို၊
  မှတ်သားကြဖို့ ကဗျာစီ၊
- ယုတ်မာကာလေ ကြည်လင်စိတ်ကို၊
  ပီပြင်မနိုပ် ညစ်စေသည်၊
- နောက်ထပ်တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို၊
  အမှန်စင်စစ် ဖြစ်စေသည်၊
- ပွလောင်ကာလေ ဆင်းရဲကျိုးကို၊
  အတင်းပဲပေးလို့ နေတတ်တယ်၊
- နောင်အခါမှာ မွေး အိုကြလို့၊
  သေရဖို့ပဲ ဖြစ်စေသည်၊
- အကုသိုလ်ကံ အမှန်ရှုတော့၊
  ကောင်းတာတစ်ခု မကောင်းပြီ၊
- အကုသိုလ်ကံ မကောင်းကျိုးကို
  ကောင်းတာရှိုး မရပြီ၊
- အကုသိုလ်ကံ မပြုကြဖို့၊
  ယခုကပ လိုပါသည်၊
  (ရှောင်ရမည်-ရှောင်ရမည်၊)

ဒါဒီအကုသိုလ်ကံတွေ အကျိုးမပေးအောင် တာဝန် ပိုင်ပိုင်ခံနိုင်တဲ့ သူ ရှိပါ့မလား၊

(မရှိပါဘူးဘုရား၊

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောဘဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊
(တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

- အကုသိုလ်ကံ အကျိုးများကို၊
  မပေးကြဖို့ များရှင်လူ၊
- တာဝန် ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်ဘူးလို့၊
  ဘုရားအထူ၊ ဟောတော်မူ၊

ဣမေသံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတုန္နံ ဓမ္မာနံ နတ္ထိ ကောစိ ပါဋိ-
ဘောဂေါ သမဏောဝါ ဗြာဟ္မဏောဝါ ဒေဝေါဝါ မာရောဝါ
ဗြဟ္မာဝါ ကောစိဝါ လောကသ္မိန္တိ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ–လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ–ဤတရားတို့၏၊ ကောစိ–တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ပါဋိဘောဂေါ–အာမခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သမဏောဝါ–ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ-ပုဏ္ဏားသည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ– နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ - မာရ်နတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ-ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ–သတ္တလောက၌၊ ကောစိဝါ–အခြားတစ်ယောက်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ–ဤသို့ (အဝေါစ–ကောင်းစွာမသေ့ မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊)

ကဲ- ''တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်''ရဲ့ တရားလေးမျိုးကို အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ကြရအောင်-

၁၊ အိုထဲ့သဘောကို မအိုအောင်ဘယ်သူမှ တာဝန်မခံနိုင်ဘူး၊
၂၊ နာတဲ့ သဘောကို မနာအောင် ဘယ်သူမှ တာဝန်မခံနိုင်ဘူး၊
၃၊ သေတဲ့ သဘောကို မသေအောင် ဘယ်သူမှ တာဝန်မခံနိုင်ဘူး၊
၄၊ အကုသိုလ်ကံတွေ အကျိုးမပေးအောင် ဘယ်သူမှ တာဝန်မခံနိုင်ဘူး၊ ဒီလို လေးမျိုးတွေ့ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အိုတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရလာတော့ အိုမှာပေါ့၊ နာတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရလာတော့ နာမှာပေါ့၊ သေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး

ရလာတော့ သေမှာပေါ့ အကုသိုလ်ကံမကောင်းမှုတွေလုပ်မိခဲ့ရင် အကုသိုလ်ကံရဲ့ မကောင်းကျိုးတွေ ပေးမှာပေါ့။

အိုပင်, နာပင်, သေပင်တွေစိုက်ကြတော့ အိုသီး, နာသီး, သေသီးတွေသီးမှာမဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အကုသိုလ် ပင်တွေ စိုက်ကြတော့ အကုသိုလ်အသီးတွေ မသီးကြဘူးလား။

(သီးကြပါတယ် ဘုရား။)

အိုပင်, နာပင်, သေပင်, အကုသိုလ်ပင်တွေ စိုက်ကြတော့ အိုသီး, နာသီး, သေသီး, အကုသိုလ်အသီးတွေ သီးလာကြတော့ ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေ မကြီးကြဘူးလား။

(ကြီးကြပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ–

* အိုပင်စိုက်တော့ အိုသီးသီး၊
ဆင်းရဲဒုက္ခ အလွန်ကြီး၊

* နာပင်စိုက်တော့ နာသီးသီး၊
ဆင်းရဲဒုက္ခ အလွန်ကြီး၊

* သေပင်စိုက်တော့ သေသီးသီး၊
ဆင်းရဲဒုက္ခအလွန်ကြီး၊

* အကုပင်စိုက် အကုသီး၊
ဆင်းရဲဒုက္ခအလွန်ကြီး၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခအလွန်ကြီးတဲ့ အိုပင်, နာပင်, သေပင်, အကုသိုလ်ပင်တွေ စိုက်ကြဦးမလား။

(မစိုက်ကြတော့ပါဘူး ဘုရား။)

မစိုက်ကြဘူးသာ ပြောတယ်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် ကုသိုလ်ပြု ပြီးရင် "တန်ခိုးကြီးတဲ့ လူဖြစ်ရ ပါလို၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို၏" လို့ ဆုတောင်းမတောင်း ကြဘူးလား။

(တောင်းကြပါတယ်ဘုရား။)

ဒါး- အဲဒီဆုတောင်းတွေဟာ ဘာပင်စိုက်နေတာပါလိမ့်၊

(အိုပင်၊ နာပင်၊ သေပင်တွေ စိုက်နေကြတာပါ ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဘာသီးတွေသီးမှာပါလိမ့်၊

(အိုသီး၊ နာသီး၊ သေသီး၊ အကုသိုလ်သီးတွေသီးမှာပါဘုရား။)

အပင်ကြီးလေးပင် မစိုက်စေချင်ပါ

ခုနာရပြီ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ အလွန်ကြီးတဲ့ အပင်ကြီးလေးပင်၊ ဘယ် နှစ်ပင်ထဲလဲ၊

(လေးပင်ပါဘုရား။)

မှတ်မိအောင် ရေလိုက်စမ်းပါ၊

(အိုပင်၊ နာပင်၊ သေပင်၊ အကုသိုလ်ပင်ပါဘုရား။)

အေး- ဆင်းရဲဒုက္ခအလွန်ကြီးတဲ့ အဲဒီအပင်ကြီးလေးပင် မစိုက်စေ ချင်တာဟာ ဦးပဉ္ဇင်းရဲ့ မေတ္တာနဲ့ စေတနာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ-

* အိုသီးသီးမည့် အိုပင်များ၊
  မစိုက်စေချင် မေတ္တာထား၊
* နာသီးသီးမည့် နာပင်များ
  မစိုက်စေချင် မေတ္တာထား၊
* သေသီးသီးမည့် သေပင်များ၊
  မစိုက်စေချင် မေတ္တာထား၊
* အကုသီးမည့် အပင်များ၊
  မစိုက်စေချင် မေတ္တာထား၊

က-"တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင်" လင်္ကာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် သက်
အုပ်ချုပ်ကြ-

- ဘိုတဲ့ခန္ဓာ၊ ရရှိလာ၊ ဘိုတာကားမရ၊
- နာတို့ ခန္ဓာ၊ ရရှိလာ နာဟာတားမရ၊
- သေတဲ့ခန္ဓာ ရရှိလာ၊ သေကာတားမရ၊
- အကုသိုလ်ကံ၊ ကျိုးပေးဟန်၊ အမှန်တားမရ၊
- တာဝန်ပိုင်ပိုင်, မခံနိုင်တာ၊ ဤလေးဖြာ၊
  မြတ်စွာဟောကြားပြ၊
- တာဝန်ပိုင်ပိုင်၊ မခံနိုင်ခေါ်၊ တရားတော်၊
  ဟောဖော် အပြီးပြ၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား။)

မှတ်ချက်၊ ။အသုဘ နာရေးပွဲတိုင်း၂ ဟောပါ။

- တရားအမည်ပေးရာ၌-

တာမပိုင်ပိုင် မခံနိုင်၊ ပြင်နေသော်လည်း၊အသို့မ၊
ပြင်နေသော်လည်း အိုမှာပဲ၊
အပင်ကြီးလေးပင် မစိုက်စေချင်ပါ၊
ဘယ်သူတားတား၊မရနိုင်ဘူးပါ၊
တား၊ဆီးမရ ဤလေး၀တ်ရားတော်၊
စသည်ဖြင့် အမည်ပေး၊ကာ ဟောကြားပါ၊

၇–၉–၆၆ [illegible]

တာဝန်ပိုင်ပိုင် မခံနိုင် တရားတော် ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်၊ အဘိညာဝဂ်
ပရိယေသနာသုတ္တန်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

အရှာမှားမှ သတိပြုပါ တရားတော်

ဒီနေ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကိုဟောကြားမည့်တရားတော်က "အရှာမှားမှ သတိပြုပါ" တရားတော်တဲ့၊

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အရှာမှားမှ သတိပြုပါ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ စပြီးတော့ ဟောကြားကြရအောင်–

စတဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ အနရိယ ပရိယေသနာ၊

(အံ ပါ ၁- ၅၇၃၊)

ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ အနရိယ ပရိယေသနာ- သူယုတ်မာ တို့၏ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊(ဝါ)ယုတ်ညံ့သောရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ စတဿော- ဤလေးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့ ယုတ်ညံ့တဲ့ ရှာမှီးခြင်း လေးမျိုးရှိတယ်၊

ကတမာ စတဿော–အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်းဟူမူ–

အဲဒီ လေးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁၊ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဧကစ္စော အတ္တနာ ဇရာဓမ္မော သမာနော ဇရာဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဓ–ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော– အချို့သော သူသည်၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇရာဓမ္မော– အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းသဘောရှိသူ သည် သမာနော- ဖြစ်ပါလျက်၊ ဇရာဓမ္မံယေဝ– အိုမင်း ရင့်ရော်ခြင်း သဘောရှိသောကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ–ရှာမှီး၏၊

ရဟန်းတို့ ဒီလောကမှာ အချို့သောသူဟာ ကိုယ်တိုင်က အိုမင်း ရင့်ရော်တဲ့သူဖြစ်ပါလျက် အိုမင်းရင့်ရော်တဲ့ သဘောရှိတဲ့ သား, မယား,

ချွန်ထိး၊ ကျွန်မ၊ ဆိတ်၊ သိုး၊ ကြက်၊ ဝက် စတဲ့ သက်ရှိကာမဂုဏ်နဲ့ ရွှေငွေတဲ့ သက်မဲ့ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုပဲ ရှာမှီးနေတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အိုသူကအိုဘာဝရှာနေတယ်၊ ဗိုလ်ဇနီ၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီ အိုခြင်းသဘောကိုလည်း သက်ရှိကာမဂုဏ် အိုတာနဲ့ သက်မဲ့ကာမဂုဏ်အိုတာရယ်လို့ ထပ်ပြီးတော့ နှစ်မျိုးခွဲလိုက်ပါ၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ အိုနေတဲ့သူက အိုနေတာတွေကိုပဲ ရှာနေတယ်ဆိုတော့ အရှာမှားလား၊ အရှာမှန်လား၊

(အရှာမှားပါဘုရား၊)

တေး–အဲဒီအရှာမှားမှုကို သတိပြုရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အရှာမှားမှု သတိပြုပါ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ၊ လိုက်ဆိုကြ–

- အိုနေသူက အိုတာများ
  အရှာမှားမှု သတိထား၊

၂၊ အတ္တနာ ဗျာဓိဓမ္မော သမာနော ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ၊

အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ ဗျာဓိဓမ္မော– ကျန်းမမာ နာခြင်းသဘောရှိသူသည်၊ သမာနော–ဖြစ်ပါလျက်၊ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ– မကျန်းမမာနာခြင်းသဘောရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ–ရှာမှီး၏၊

ကိုယ်တိုင်က နာခြင်းသဘောရှိကဲ့ ဖြစ်နေပါလျက် နာခြင်းသဘောရှိတဲ့ သက်ရှိကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုပဲ ရှာနေတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် နာသူကနာဘာဝပဲ ရှာနေတယ်၊ နာသူက နာတာတွေပဲ ရှာနေတဲ့ အရှာမှားကြီးကို သတိပြုရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောနေတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အရှာမှားမှု သတိပြုပါ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ-

* နာနေသူက နာတာများ

အရှာမှားမှု သတိထား။

၃၊ အတ္တနာ မရဏဓမ္မော သမာနော မရဏဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ၊

အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ မရဏဓမ္မော–သေခြင်းသဘော ရှိသူသည်၊ သမာနော-ဖြစ်ပါလျက် မရဏဓမ္မံယေဝ–သေခြင်း သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ–ရှာမှီး၏၊

ကိုယ်တိုင်က သေခြင်းသဘော ရှိတဲ့သူဖြစ်ပါလျက် သေခြင်းသဘော ရှိတဲ့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုပဲ ရှာနေတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

အဲဒီ သေသူက သေတာကိုပဲ ရှာနေတဲ့ အရှာမှားကြီးကို သတိပြုပြီးတော့ အရှာမှန်ရအောင် ကြိုးစားရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ဟောနေတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(အရှာမှားမှု သတိပြုပါ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* သေမည့်သူက သေတာများ

အရှာမှားမှု သတိထား၊

၄၊ အတ္တနာ သံကိလေသဓမ္မော သမာနော သံကိလေသဓမ္မံယေဝ ပရိယေသတိ၊

အတ္တနာ–ကိုယ်တိုင်၊ သံကိလေသဓမ္မော–ညစ်နွမ်းခြင်း၊ သဘောရှိသူသည်၊ သမာနော–ဖြစ်ပါလျက်၊ သံကိလေသဓမ္မံယေဝ-ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ-ရှာမှီး၏၊

ကိုယ်တိုင် ညစ်နွမ်းခြင်းသဘော ရှိနေသူ ဖြစ်ပါလျက် ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိတဲ့ သက်ရှိ သက်မဲ့ ကာဂုဏ်ငါးပါးကိုပဲ ရှာနေတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

အဲဒီ ညစ်နွမ်းသူက ညစ်နွမ်းတဲ့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုပဲ ရှာနေတဲ့ အရှာမှားကြီး သတိပြုရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ။

* ညစ်နွမ်းသူက ညစ်နွမ်းမျှား

အရှာမှားမှု သတိထား။

ဣမာ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတဿော အနရိယပရိယေသနာ၊

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ အနရိယပရိယေသနာ–သူယုတ်မာတို့၏ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ စတဿော–ဤမျိုးတို့ပါပေတည်း။

ကဲ- "အရှာမှားမှု သတိပြုစရာ" ဘယ်နှစ်ပါးတဲ့လဲ။

(လေးပါးပါဘုရား။)

မှတ်မိအောင် ရေလိုက်ကြစမ်းပါ။

၁။ အိုသူက အိုခြင်းသဘောကိုရှာတာ၊

၂။ နာသူက နာခြင်းသဘောကိုရှာတာ၊

၃။ သေသူက သေခြင်းသဘောကိုရှာတာ၊

၄။ ညစ်နွမ်းသူက ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောကိုရှာတာပါဘုရား။

အေး-ဟုတ်ပြီ၊ "အရှာမှားမှုသတိပြုပါ" တရားတော် ပြီးသွားတော့ "နိဗ္ဗာန်ကိုရှာ အရိယာ" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဆက်ပြီး ဟောကြားသွားယူကြပါစို့–

စတဿော ဣမာ ဘိက္ခဝေ အရိယပရိယေသနာ၊

ဘိက္ခဝေ–ရဟန်းတို့၊ အရိယပရိယေသနာ-သူတော်ကောင်းတို့၏ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ စတဿော–ဤလေးမျိုးတို့ပါပေတည်း။

ရဟန်းတို့ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ရှာမှီးခြင်းက လေးမျိုးရှိတယ်၊

ကတမာ စတဿော–အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်းဟူမူ၊

အဲဒီလေးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့–

၁။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဧကစ္စော အတ္တနာ ဇရာဓမ္မော သမာနော ဇရာဓမ္မေ အာဒီနဝံ ဝိဒိတွာ အဇရံ အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယေသတိ၊

ကတမာ စ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ• ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော—အချို့သောသူ သည်၊ အတ္တနာ ကိုယ်တိုင်၊ ဇရာဓမ္မော—အိုခြင်းသဘောရှိသူသည်၊ သမာနော-ဖြစ်နေသည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇရာဓမ္မေ—အိုခြင်းသဘောရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ အာဒီနဝံ—အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ—သိ၍၊ အဇရံ—အိုခြင်းမရှိရာ ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ-အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော၊ ယောဂက္ခေမံ—ယောဂလေးဖြာ ဘေးကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသတိ—ရှာမှီး၏။

ရဟန်းတို့ ဤလောကမှာ အချို့သောသူဟာ ကိုယ်တိုင်အိုခြင်းသဘော ရှိသူဖြစ်နေတဲ့ အတွက်ကြောင့် အိုခြင်းသဘောရဲ့ အပြစ်ကို သိမြင်ကာ မအိုတဲ့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ယောဂလေးဖြာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးတယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ရဟန်းတို့ ဤလောကမှာ အချို့သောသူဟာ ကိုယ်တိုင်အိုခြင်းသဘော ရှိသူ ဖြစ်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် အိုခြင်းသဘောရဲ့ အပြစ်ကို သိမြင်ကာ မအိုတဲ့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ယောဂလေးဖြာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးတယ်လို့ ဟော ကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အိုတဲ့သူဟာ အိုခြင်းရဲ့ အပြစ်ကို သိပြီးတော့ မအိုရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတာဟာ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေရဲ့ မှန်ကန် တဲ့ရှာမှုမျိုးဖြစ်တယ်၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေက ဘာကို ရှာသတဲ့လဲ။

(နိဗ္ဗာန်ကို ရှာပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ဘာတရားထဲ့လဲ။

(နိဗ္ဗာန်ကိုရှာ အရိယာတရားတော်ပါဘုရား။)

အနရိယာမဟုတ်သူတွေက ဘာကိုရှာသတဲ့လဲ။

(အိုသာ,နာတာ,သေတာ,ညစ်နွမ်းတာကို ရှာတာပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဓမ္မနာနေကြတဲ့ ဒကာ, ဒကာမတွေက ဘာကို ရှာနေကြ ပါလိမ့်။

(နိဗ္ဗာန်ကို ရှာနေကြတာပါဘုရား။)

နိဗ္ဗာန်ကို ရှာနေကြရင် အရိယာ သူတော်ကောင်းစာရင်းထဲ ပါသွားကြ ပြီနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

• အိုခြင်းအပြစ် သိရှိကာ

အရိယာတို့ နိဗ္ဗာန်ရှာ၊

၂၊ အတ္တနာ ဗျာဓိဓမ္မော သမာနော ဗျာဓိဓမ္မေ အာဒီနဝံ ဝိဒိတွာ အဗျာဓိံ အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယေသတိ၊

ကိုယ်တိုင်က နာခြင်းသဘော ရှိတဲ့သူ ဖြစ်နေတဲ့ အတွက်ကြောင့် နာခြင်းသဘောရဲ့ အပြစ်ကို သိမြင်ကာ နာခြင်းမရှိတဲ့ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာနေတယ်၊ ဝီလိုနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နာတဲ့ အပြစ်ကို တကယ်သိမြင်မှ မနာတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို တကယ် လိုချင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဘာ့ကြောင့် ကောင်းသလဲဆိုရင် ဒုက္ခနာကင်းလို့၊ အနာမရှိလို့ ကောင်းတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

နိဗ္ဗာန်လိုချင် သွားကိုက်စဉ်က

ကြုံတုန်း ဓကာ့ဓကာမတွေကို ဦးပဥ္စင်း နိဗ္ဗာန် တကယ်လိုချင်တဲ့ အချိန်လေး ပြောရဦးမယ်၊ ဘိုကလေးမြို့မှာ ညတရားပွဲသုံးည ဟောတုန်းက ဒုတိယညမှာ သွားတော်တော်လေး ကိုက်လာတယ်၊ နဂိုက တစ်ခါမှ မကိုက် ဖူးဘူး၊ အဲဒီ သွားကိုက်တဲ့ ဝေဒနာဟာ တော်တော်အခံရ ခက်ပါတယ်၊

အဲဒီသွားကိုက်စဉ်တုန်းက တော်တော် နာတဲ့အတွက် အနာမရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို တော်တော် လိုချင်မိပါတယ်၊

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ ဆရာဝန်ထံပြပြီး ဆရာဝန်ပေးတဲ့ ဆေးတွေ စားတာနဲ့ သွားကိုက်အနာရောဂါ ရှင်းရှင်းကြီး ပျောက်သွားပါတယ်၊

အဲဒီ သွားကိုက်တဲ့ အနာရောဂါလည်း ပျောက်သွားရော နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်တဲ့ စိတ်လည်း ပျောက်သွားတယ်၊

(အားလုံး ရယ်ကြ၊)

ကဲ–ထားပါတော့၊ အားလုံးလိုက်ဆိုကြ-

* နာခြင်းအပြစ် သိရှိကာ

အရိယာတို့ နိဗ္ဗာန်ရှာ၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အရိယာတွေ နိဗ္ဗာန်ကို ဘာ့ကြောင့်ရှာကြပါလိမ့်၊

(နာခြင်းအပြစ်ကို သိလို့ပါဘုရား၊)

တကယ်သိတော့ အရိယာသူကောင်းတွေဟာ တကယ် ရှာကြတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

၃၊ အတ္တနာ မရဏဓမ္မော သမာနော မရဏဓမ္မေ အာဒီနဝံ ဝိဒိတွာ အမတံ အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယေသတိ၊

ကိုယ်တိုင်က သေခြင်းသဘော ရှိတဲ့သူ ဖြစ်နေတဲ့ အတွက်ကြောင့် သေခြင်းသဘောရဲ့ အပြစ်ကို သိမြင်ကာ သေခြင်းမရှိရာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဘာကိုရှာသတဲ့လဲ၊

(သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(နိဗ္ဗာန်ကိုရှာ အရိယာ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ၊

* သေခြင်းအပြစ် သိရှိကာ

အရိယာတို့ နိဗ္ဗာန်ရှာ၊

၄၊ အတ္တနာ သံကိလေသဓမ္မော သမာနော သံကိလေသဓမ္မေ အာဒီနဝံ ဝိဒိတွာ အသံကိလိဋ္ဌံ အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယေသတိ၊-

ကိုယ်တိုင်က ညစ်နွမ်းခြင်းသဘော ရှိသူ ဖြစ်နေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ညစ်နွမ်းခြင်းရဲ့အပြစ်ကို သိမြင်ကာ မညစ်နွမ်းရာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာမှီးတယ်လို့ ဟောတော်မူပါတယ်၊

အရိယာသူတော်ကောင်းတွေ ဘာကိုရှာနေသတဲ့တုံး၊

(မညစ်နွမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာနေပါတယ်ဘုရား။)

ဂါ-လိုက်ဆိုကြ-

* ညစ်နွမ်းမှုဖြစ် သိရှိကာ

အရိယာတို့ နိဗ္ဗာန်ရှာ၊

ဣမာ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတသော အရိယပရိယေသနာတိ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရိယပရိယေသနာ- သူတော်ကောင်းတို့၏ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ ခေါ စတဿော- ဤလေးမျိုး တို့ပါပေတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ (အဝေါစ-ကောင်းစွာမသျှေ၊ ဟောကြားတော်မူလိုက်ပါပေ သတည်း။)

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါ ဘုရား။)

အရိယာသူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ရှာမှီးခြင်း လေးမျိုးတို့ကို အကျဉ်း ချုပ်ကြည့်ကြရအောင်-

၁၊ အိုခြင်းရဲ့ အပြစ်ကိုသိရှိကာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာတာ၊

၂၊ နာခြင်းရဲ့ အပြစ်ကိုသိရှိကာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာတာ၊

၃၊ သေခြင်းရဲ့အပြစ်ကိုသိရှိကာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာတာ၊

၄၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရဲ့ အပြစ်ကို သိရှိကာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတာရယ်-လို့ လေးမျိုးတွေ့ရတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

ဒီ ... တရားနာပရိသတ်၊ လူညံ့အနရိယာ၊လူတော်အရိယာ ဆိုတဲ့ လူနှစ်မျိုးရဲ့ ရှာကြ...တာ တူကြရဲ့လား၊

(မတူပါဘူးဘုရား။)

လူညံ့အနရိယာ (အရိယာမဟုတ်သူတွေ)က အို၊နာ၊သေ၊ညစ်နွမ်း မှုတို့ရဲ့ အပြစ်တွေကို မသိမမြင်တော့ အို၊ နာ၊ သေ၊ ညစ်နွမ်းမှု တွေဆိုတဲ မရှာကြဘူးလား။

(ရှာကြပါတယ်ဘုရား။)

အရိယာခေါ် လူတော်လူကောင်းတွေက ဘာကိုရှာ၊

(အပြစ်သိကာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာကြပါတယ်ဘုရား။)

လူချင်းတူပေမယ့် မှုခြင်းတူရဲ့လား။

(မတူပါဘူးဘုရား။)

အေး - ဒါဆိုရင် ''လူချင်းတူပေမယ့် မှုခြင်းမတူပါ'' တရားတော်လို့ မှတ်သင့်တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

လူချင်းတူပေမယ့် အသက်ရှုခြင်းမကွာဘူးလား။

(ကွာပါတယ်ဘုရား)

ဒါဆိုရင် ''လူချင်းတူပေမယ့် အသက်ရှုခြင်းကွာပါတယ်'' တရားတော်လို့ အမည်ပေးရင်ကော မရနိုင်ဘူးလား။

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ

- အိုခြင်းအပြစ် မသိကာ၊ လူညံ့တွေက အိုခြင်းရှာ၊
- နာခြင်းအပြစ် မသိကာ၊ လူညံ့တွေက နာခြင်းရှာ၊
- သေခြင်းအပြစ် မသိကာ၊ လူညံ့တွေက သေခြင်းရှာ၊
- ညစ်နွမ်းအပြစ် မသိကာ၊ လူညံ့တွေက ညစ်နွမ်းရှာ၊
- အိုခြင်းအပြစ် သိရှိကာ၊ လူကောင်းတွေက နိဗ္ဗာန်ရှာ၊
- နာခြင်းအပြစ် သိမြင်ကာ၊ လူကောင်းတွေက နိဗ္ဗာန်ရှာ၊
- သေခြင်းအပြစ် သိမြင်ကာ လူကောင်းတွေက နိဗ္ဗာန်ရှာ၊
- ညစ်နွမ်းအပြစ် သိမြင်ကာ၊ လူကောင်းတွေက နိဗ္ဗာန်ရှာ၊
- လူချင်းကတော့တူတယ်ထား၊ မှုချင်းကတော့ ဝေးကွာခြား၊
- လူချင်းကတော့ တူတယ်ထား၊ အသက်ရှုခြင်းဝေးကွာခြား။

ဒီတရားတော်ကို နာကြားရတဲ့ နေ့က စပြီးတော့ အို၊ နာ၊ သေ ညစ်နွမ်းမှုတွေရဲ့ အပြစ်ကိုသိရှိကာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးနိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လိုက်ဆိုကြ-

* အိုခြင်းအမှန်၊ မသိပြန်၊ ကောန် အိုခြင်းရှာ၊
* နာခြင်းအမှန်၊ မသိပြန်၊ ကောန် နာခြင်းရှာ၊
* သေခြင်းအမှန်၊ မသိပြန်၊ ကောန် သေခြင်းရှာ၊
* ညစ်နွမ်းအမှန်၊ မသိပြန်၊ ကောန် ညစ်နွမ်းရှာ၊

၄ * အရှာမှားပုံ၊ သတိပြု၊ ယခုမှားသွင်၊

* အိုခြင်းအမှန်၊ သိမြင်ပြန်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲရှာ၊
* နာခြင်းအမှန်၊ သိမြင်ပြန်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲရှာ၊
* သေခြင်းအမှန်၊ သိမြင်ပြန်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲရှာ၊
* ညစ်နွမ်းအမှန်၊ သိမြင်ပြန်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲရှာ၊
* အရိယာတွင်၊ သူတော်စင်၊ သိမြင်နိဗ္ဗာန်ရှာ၊

(သာဓု...၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်။ နာရေးပွဲတိုင်း, ဂိုပဆာနာပွဲတိုင်းဟောပါ၊

* တရားအမည်ပေးရာ၌-

အို, နာ, သေရှာ လှည့်ပါ၊
မအိုရာရှာ အရိယာ၊
မနာရာရှာ အရိယာ၊
မသေရာရှာ အရိယာ၊
လူချင်းတူပေမယ့် မှုခြင်းမတူပါ၊
လူချင်းတူပေမယ့် အသက်ရှုခြင်းကွာပါတယ် တရားတော်
စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောပြောပါ၊

၁၃၅၈-ခု၊ တော်သလင်းလဆန်း၊ (၅) ရက်
၁၇-၉-၉၆ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)
ည (၁၀) နာရီ (၁၇) မိနစ်၊

"အရှာမှားမှု သတိပြု တရားတော်"
"နိဗ္ဗာန်ကိုရှာ အရိယာ တရားတော်ပြီးပြီ၊

ခုဒ္ဒကနိကာယ် ဇာတကပါဠိတော် ဒသကနိပါတ်
မဟာဓမ္မပါလ ဇာတ်တော်လာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား ပြောကြားအပ်သော

စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ တရားတော်

ဒီနေ့ ဒကာ, ဒကာမ တွေကို ဟောကြားမည့် တရားတော်က ''စေတနာ သုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ'' တရားတော်ပဲ။

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ တရားတော်ပါဘုရား။)

မဟာဓမ္မပါလဇာတ်တော်မှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးက သုဒ္ဓေါဒနအလောင်း မဟာဓမ္မပါလပုဏ္ဏားကို 'သင်တို့ရဲ့ အမျိုးမှာ ငယ်ရွယ်သူတွေ ဘာ့ကြောင့် မသေကြတာလဲ'' လို့ မေးတဲ့အခါမှာ မဟာဓမ္မပါလပုဏ္ဏားကြီးက—

ပုဗ္ဗေဝ ဒါနာ သုမနာ ဘဝါမ၊
ဒဒမ္ပိ ဝေ အတ္တမနာ ဘဝါမ၊
ဒတွာပိ ဝေ နာနုတပ္ပာမ ပစ္ဆာ၊
တသ္မာ ဟိ အမှ ဒဟရာ နမိယျရေ၊

(ဇာ ပ၊ ၁၊ ၂၁၄။)

(အာဂုရိယ– အို ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး၊ မယံ– အကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မပါလ အမည်ရသည့် ရွာလှနေရွာ ရွာသူရွာသား လူအများတို့သည် ပုဗ္ဗေဝဒါနာ– အလှူဒါန မလှူရမီ ရှေးအဖို့ဆီကပင်လျှင်၊ သုမနာ– နှစ်သက်အားရ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည် ဘဝါမ– ဖြစ်ကြပါကုန်၏။

အို ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီး အကျွန်ုပ်တို့ ဓမ္မပါလ ရွာသူရွာသားတွေဟာ အလှူအတန်းမလုပ်ခင် ရှေးအဖို့ကပင် လှူရမည့်အရေးတွေးပြေးပြီးတော့ နှစ်သက်အားရ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက် နေကြပါတယ်၊ နှစ်သက်ကြည်နူးဘဝင်မြူးကာ အပြုံးထူးတွေဖြစ်နေကြပါတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ကဲ ဓမ္မပါလ ရွာသူရွာသားတွေရဲ့ မလှုခင်ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်နေကဲ စေတနာကို ပုဗ္ဗစေတနာလို့ ခေါ်တယ်၊

ဘာစေတနာတဲ့ပါ၊

(ပုဗ္ဗစေတနာပါဘုရား)

မလှူခင်ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်နေကာကာ ပုဗ္ဗစေတနာကို အပြုံးချယ်နေတာဖြစ်တယ်၊ ဘာတဲ့လဲ၊

(ပုဗ္ဗစေတနာကို အပြုံးချယ်တာပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားနာနေကြအုံး ဘာ့ ဘာမဟုတ်လည်း အလှူလုပ်တော့မယ်ဆိုရင် မလှူခင်မှာကြိုတင်ပြီးတော့ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်နေရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

မလှူခင်မှာ ပုဗ္ဗစေတနာကို ဘာချယ်ရမတဲ့လဲ၊

(အပြုံးချယ်ရမှာပါဘုရား၊

ကဲ - လိုက်ဆိုကြ

* မလှူမီက၊ ဝမ်းမြောက်ကြ ပုဗ္ဗစေတနာ၊
* စေတနာ ပုဗ္ဗ၊ မြဲနှေ့ညာ၊ ချယ်ကြအပြုံးပါ၊
* အပြုံးတရား လိုးသား၊ ချယ်ထား ပုဗ္ဗမှာ၊

ဓမ္မပါလရွာသူရွာသားတွေက ပုဗ္ဗစေတနာကို အမြဲနေ့ညအပြုံးချယ်နေကြတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ အလှူဒါနပြုတော့မယ်ဆိုရင် ပုဗ္ဗစေတနာကို အပြုံးချယ်ရမှာလား၊ အမုန်းချယ်ရမှာလား၊

(အပြုံးချယ်ရမှာပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* ပုဗ္ဗစေတနာ၊ အပြုံးချယ်
  ဓမ္မပါလရွာသားကွယ်၊
* ပုဗ္ဗစေတနာ၊ အပြုံးချယ်
  ဓမ္မပါလရွာသူကွယ်၊

ပုဗ္ဗစေတနာကောင်းရင် ပုဗ္ဗစေတနာကိုအပြုံးချယ်ရင် ပထမအရွယ်မှာ ကောင်းတဲ့အကျိုးပေးတွေ ထက်သန်တယ်၊ ကိုယ်လုပ်ထဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတွေ အောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်တယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် ပထမ အရွယ်မှာ အကျိုးပေးတွေ မကောင်းချင်ကြဘူးလား။

(ကောင်းချင်ကြပါတယ်ဘုရား။)

အေး၊ ပထမ အရွယ်မှာ အကျိုးပေးကောင်းချင်ရင် ပုဗ္ဗစေတနာ ကောင်းရမယ်၊ ပုဗ္ဗစေတနာကို အပြုံးချယ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ–

* ပထမအရွယ်၊ ကောင်းကျိုးကွယ်၊ တကယ်ရချင်ရင်၊
* ပုဗ္ဗစေတနာ၊ ကောင်းကြပါ၊ သေချာမှာခဲ့ချင်၊
* ပုဗ္ဗစေတနာ၊ အပြုံးသာ၊ ချယ်ပါထာဝစဉ်။

ကဲ– ပုဗ္ဗစေတနာပြီးတော့ မုဉ္စစေတနာဆက်ကြပါစို့–

ဒဒမ္ဘိ– ပေးလှူဆဲမှာလည်း၊ ဝေ- စင်စစ်၊ အတ္တမနာ– နှစ်သက်အားရ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိကြကုန်သည်၊ ဘဝါမ- ဖြစ်ကြပါကုန်၏။

ပေးလှူဆဲ ပေးလှူစဉ်မှာလည်း နှစ်သက် အားရ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကြတယ်၊ ဝမ်းမြောက်နေကြတယ်တဲ့။

အဲဒီ ပေးလှူဆဲမှာ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်နေတဲ့ စေတနာကို မုဉ္စစေတနာလို့ ခေါ်တယ်၊ ဘာစေတနာတဲ့လဲ။

(မုဉ္စစေတနာပါဘုရား။)

ပေးလှူဆဲမှာ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်နေတာဟာ မုဉ္စစေတနာကို အလှချယ်တာ၊ အပြုံးချယ်တာနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ-

* ... ယကာလ ... ဝမ်းမြောက်က၊ မုဥ္စစေတနာ၊
* မစေတနာမုဥ္စ၊ မြဲနေ့ည၊ ချယ်သအပြုံးပါ၊
* အပြုံး...များ၊ နှလုံးသား၊ ချယ်ထားမုဥ္စမှာ၊

မုဥ္စမယပါ့ ... ကောင်းရင့်မုဥ္စစေတနာကို အလှချယ်ရပ်၊ အပြုံးချယ်ရင် ဒုတိယအရွယ်မှာ အကျိုးပေးကောင်းတယ်၊ ကောင်းကျိုးပေးဟန် အတန်တန်တွေ ထက်သန်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* ဒုတိယအရွယ်၊ ကောင်းကျိုးကွယ်၊ တကယ်ရလိုရင်၊
* မုဥ္စစေတနာ၊ ကောင်းကြပါ၊ သေချာမှာခဲ့ချင်၊
* လှူဆဲအခါ၊ စိတ်ထဲမှာ၊ များစွာဝမ်းမြောက်ရှင်၊
* မုဥ္စစေတနာ၊ အပြုံးသာ၊ ချယ်ပါထာဝစဉ်၊

အပရစေတနာ ဆက်ကြပါစို့-

မုဥ္စစေတနာပြီးတော့ အပရစေတနာ ဆက်ပြီး ဟောကြနာကြပါစို့-

ဒါနာဒိ စေတနာဖွေးဖြူ ပေးလှူပြီး၍လည်း ... နောင်အခါ၌လည်း ဝေ...စဉ်စစ်၊ နာနုဘာဝ...နောင်တတစ်ဖန် မပူမပန်ကြပါကုန်၊

ပေးလှူပြီးပြန်မ...လည်း နောင်အခါမှာ နောင်တတစ်ဖန် မပူပန်ကြဘဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြပြန်တယ်တဲ့၊

အဲဒီလို ပေးလှူပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတဲ့ စေတနာကို တော့ အပရစေတနာလို့ ခေါ်တယ်၊

သာဓေနော ဘုရားတဲ့လဲ၊
(အပရစေတနာပါဘုရား၊)

ပေးလှူပြီး နှစ်သက်ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေတာဟာ အပရစေတနာကို အလှချယ်နေတာ၊ အပြုံးချယ်နေကာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား)

လှူပြီးတဲ့အခါ အပရစေတနာကို ဘာချယ်ရမတဲ့လဲ၊

(အလှချယ်၊ အပြုံးချယ်ရမှာပါဘုရား၊)

ကဲ လိုက်ဆိုကြ-

* လှူပြီးကာလ၊ ဝမ်းမြောက်က၊ အပရစေတနာ၊
* စေတနာ အပရ၊ မြဲနေ့ည၊ ချယ်သအပြုံးပါ၊
* အပြုံးတစ်ရား၊ နှလုံးသား၊ ချယ်ထား အပရာ၊

အပရစေတနာကောင်းရင်, အပရစေတနာနဲ့ ပြည့်စုံရင်, အပရစေတနာကို အလှချယ်ရင်, အပြုံးချယ်ရင် တတိယ အရွယ်မှာ အကျိုးပေးကောင်းတယ်၊ တတိယအရွယ်မှာ အစစအရာရာ လိုလေသေး မရှိရအောင် ပြည့်စုံကြွယ်ဝတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* တတိယအရွယ် ကောင်းကျိုးကွယ်၊ ဘကယ်ရလိုရင်၊
* အပရစေတနာ၊ ကောင်းကြပါ၊ သေချာမှာခဲ့ချင်၊
* လှူပြီးသောခါ၊ စိတ်ထဲမှာ၊ များစွာဝမ်းမြောက်ရှင်၊
* အပရစေတနာ၊ အပြုံးသာ၊ ချယ်ပါထားဝစဉ်၊

ဓမ္မပါလ ရှာသူရှာသားတွေဟာ ပုဗ္ဗစေတနာ မုဥ္စစေတနာ,အပရစေတနာဆိုတဲ့ စေတနာသုံးသွယ်လုံးကို အပြုံးမချယ်ကြဘူးလား၊

(အပြုံးချယ်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

အေး–ဓမ္မပါလ ရွာသူရွာသားတွေလိုပဲ ယနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဒကာ,ဒကာမတွေကလည်း စေတနာသုံးသွယ်လုံးမှာ အပြုံးချယ်ကြရမယ်၊ အပြုံး ချယ်နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေဖြင့် ဒီတရားကို ဟောခဲ့ ပြောခဲ့ပါတယ်၊

ဒီနေ့ဟောခဲ့တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ် တရားတော်ပါဘုရား၊)

တသ္မာဟိ–ထိုသို့ စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်၍ တကယ်ရှင်လန်းလှူဒါန်းကြသောကြောင့်ပင်လျှင်၊ အမှ–အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကုလေ–ဓမ္မပါလနာမဝင်ညောင်၊ အမျိုးကောင်း၌၊ ဒဟရာ–အသက်အရွယ် ငယ်သူတို့သည်၊ နမိယျရေ မသေကြပါကုန်၊

စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပြီးတော့ လှူဒါန်းကြတဲ့ အတွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ဘို့ရဲ့ ဓမ္မပါလ အမျိုးမှာ အသက်အရွယ်ငယ်သူတွေ မသေကြပါဘူး အသက်အရွယ် ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မသေကြပါဘူးလို့ သုဓ္ဒေါဓနအလောင်း မဟာဓမ္မပါလပုဏ္ဏားကြီးက ပြောပြပါတယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အသက်အရွယ် ငယ်ငယ်လေးနဲ့ မသေချင်ရင် စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပြီးတော့ လှူကြရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီနေ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဟောနေတဲ့ တရားက စေတနာထားတတ်အောင် သင်ခန်းပေးနေတဲ့ စေတနာသင်ခန်းတရား။

ဘာတရားတဲ့လဲ။

(စေတနာသင်ခန်း တရားပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ တကယ်လှူကြသော်၊
* ဓမ္မပါလ၊ အမျိုးလှ၊ ငယ်ကမသေနော်။
* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ တကယ်လှူကြကာ၊
* ဓမ္မပါလ၊ အမျိုးလှ၊ ငယ်ကမသေပါ၊
* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ တကယ်လှူကြပါ၊
* စေတနာသုံးတန်၊ အပြုံးဖန် အမှန်လှူကြပါ၊
* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ ငယ်ရွယ်မသေပါ၊

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မသေရဘူးဆိုတော့ အသက်ဟမ်း စေ့အောင် နေရပြီး အသက်ကြီးမှသေရတယ်၊ ဒီလိုဆိုလိုတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ တကယ်လှူကြသော်၊
* အသက်ရှည်စွာ၊ နေရကာ၊ သေတာ ကြီးမှနော်၊

အသက်အရွယ်ငယ်ငယ်လေးနဲ့မသေချင်ရင် ဘယ်လိုလှူရမတဲ့လဲ၊

(စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်ပြီးတော့ လှူရမှာပါဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* ငယ်ရွယ်စဉ်ဘွင်၊ မသေချင်၊ လူရှင်လူနုနည်းမှာ၊
* စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၊ တကယ်လှူဒါန်းပါ၊

ကဲ-ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့ဲ၊

(စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ- "စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ"

"ငယ်က မသေ ကြီးမှသေ" ဆိုတဲ့တရားကဗျာတွေနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီကြ-

စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ

စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်၍၊ လူငယ် လူလယ်၊ တစ်ရပ်လူကြီး၊ အသီးသီးတို့၊ အပြီးပိုင်ပိုင်၊ လှူဒါန်းနိုင်ကာ၊ သက်ရှည်ပါစေ။ အနေဖြင့်၊ ရည်ညွှန်းကောင်းစွာ "စေတနာသုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်ပါ" ဒေသနာကို၊ သေချာကျနဟောပြောပြသည်၊ မှတ်ကြနေ့စဉ်အမြဲတည်း၊

ငယ်က မသေ ကြီးမှသေ

* စေတနာ သုံးသွယ်၊ အပြုံးချယ်၍ တကယ်နေ့ည လှူဒါန်းကြလျှင်၊ ငယ်က မသေ၊ ကြီးမှ သေမည်၊ မှတ်လေ နေ့ည အမြဲတည်း၊
* စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ကာ၊ လှူဒါန်းကာကြောင့်၊ ဓမ္မပါလ၊ အမည်ရသည့်၊ ရွာကရွာသား၊ ရွာသူများတို့၊ မှတ်သား ငယ်က၊ မသေရဘဲ ကြီးမှမှန်စွာ သေရပါဟု၊ သေချာကျန ပြောဟောပြသည် ဓမ္မပါလ စကားတည်း၊

စေတနာသုံးမျိုး ကောင်းကျိုးမှတ်ဖွယ် ကဗျာ

* ပုဗ္ဗစေတနာ၊ ဝမ်းမြောက်ပါက၊ ပထမအရွယ်၊ ကောင်းကျိုးကြွယ်လျက်၊ အလယ်မုဉ္စ၊ ဝမ်းမြောက်ကြသော်၊ ဒုတိယအရွယ် ကောင်းဂုဏ်တည်၍၊ နောင်ဝယ်အပရ၊ ဝမ်းမြောက်ဂ လည်း၊ နေ့ညဘင့်တယ်၊ တတိယအရွယ်၊ အံ့ဖွယ်ကောင်းကျိုး၊ ငိုးထွေ တိုးသည် ကောင်းကျိုးမှတ်ဖွယ် ကဗျာတည်း၊

* ပုဗ္ဗစေတ . . . ပြုံးချယ်ပါက၊ ပထမအရွယ်၊ ကောင်းကျိုးကြွယ် . . . အလယ်မှူ၊ ပြုံးချယ်ကြသော်၊ ဒုတိယအရွယ်၊ ကောင်း . . . တည်၍၊ မနောင် . . . ပြုံးချယ်ကလည်း၊ နေ့ညတင့် . . . တတိယအရွယ်၌၊ အံ့မွယ်ကောင်းကျိုး၊ တိုးထက်တိုးသည်၊ ကောင်းကျိုးမှတ်ဖွယ် ကဗျာထည်း။

(သာဓု . . . သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

မှတ်ချက်။ ရဟန်းခံရှင်ပြု ကုသိုလ်ပွဲတိုင်း၊ ရတနာသုံးပါးပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးလှူဒါန်းပွဲ ကိုင်း၊ အခြားသော ဒါနပွဲတိုင်း စေတနာထားတတ်ရေး ဟောကြားပေးသင့်ပါသည်။

* တရားအမည်ပေးရာ၌–

စေတနာသုံးသွယ် အလှချယ်ပါ၊
စေတနာသုံးပါး အပြုံးထားပါ၊
စေတနာသုံး . . . ပမာမြောက်ကြပါ၊
ငယ်ရွယ်စဉ်တွင် မစသချင်သော်၊
အသက်ကြီးမှ သေလိုကြသော်၊
စေတနာသုံးအင် အပြုံးဆင်ပါ၊
စေတနာသုံးမျိုး ကောင်းကျိုးဝေဆာ၊
စေတနာ သေချာထားရင်ဖြင့်၊
စေတနာ ဝေဆာထားရင်ဖြင့်၊
ငယ်ကပေး . . . ကြီးမှသေ တရားတော်
စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

၁၀–၉–၉၆ (မုဒ္ဒဟူး)

စေတနာသုံးသွယ် အပြုံးချယ်ပါ တရားတော် ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ တိကနိပါတ် ပါဠိတော်၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသက၊
မဟာဝဂ်၊ ဘယသုတ္တန်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

မကယ်နိုင်ရာ ဘေး၊ သုံးဖြာ တရားတော်

ဒီနေ့ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားတဲ့ ဒါယကာကြီးဦး(........)ဒါယိကာမကြီး ဒေါ်(.. ....)အား ရည်စူးပြီးတော့ ဟုသိုလ်ပြုတဲ့ ခါနပွဲမှာ ဟောကြားမည့် တရားတော်က "မကယ်နိုင်ရာ ဘေးသုံးဖြာ" ဘရားတော်တဲ့၊

ဘာစရားတဲ့၊

(မကယ်နိုင်ရာ ဘေးသုံးဖြာ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဲ—စပြီး ဟောကြနာကြရအောင်–

တီဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ အမာတာပုတ္တိကာနိ ဘယာနိ၊

(အံ ပါ ၁၊ ၉၀၀၊)

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ-အမိနှင့်သား အချင်းချင်း မကာကွယ်နိုင်, မကယ်နိုင်လောက်အောင် ကြီးမား ဆိုးရွားလှကုန်သော၊ ဘယာနိ–ဘေးတို့သည်၊ ဣမာနိတီဏိ-ဤသုံးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊

ရဟန်းတို့၊ အမိနဲ့သား အချင်းချင်း မကယ်နိုင်တဲ့ ဘေးသုံးပါးရှိတယ်၊

ကတမာနိတီဏိ? ဇရာဘယံ ဗျာဓိဘယံ မရဏဘယန္တိ၊

ကတမာနိ တီဏိ – အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်းဟူမူ၊ ဇရာဘယံ- အိုဘေးလည်းကောင်း၊ဗျာဓိဘယံ-မကျန်းမမာ နာဘေးလည်းကောင်း၊ မရဏဘယံ-သေဘေးလည်းကောင်း၊ ဣတိ - ဤသည်တို့တည်း၊

အဲဒီ ဘေးသုံးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့၊ အိုဘေး,နာဘေး, သေဘေးတို့ဖါပဲ၊

၁၊ န ဘိက္ခဝေ မာတာ ပုတ္တံ ဇီရမာနံ ဧဝံ လဘတိ "အဟံ ဇီရာမိ၊ မာဧမ ပုတ္တကော ဇီရီ" တိ၊ ပုတ္တော ဝါ ပန

မာတရံ ဇီရမာနံ နစ၀ံ လဘာကိ ''အာဂံ ဇီရာမိ မာဒမ မာတာ ဇီရိ'' တိ။

ဘိက္ခဝေ—ရဟန်းတို့၊ မာတာ-မိခင်သည်၊ ဇီရမာနံ အိုမင်းနေသော၊ ပုတ္တံ—သားကို၊ ''အဟံ—ငါသည်သာ၊ ဇီရာမိ-သား၏ ကိုယ်စား အိုချင်ပါ၏၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ မာဇီရိတိ-မအိုပါစေသတည်း'' ဟူ၍ ဝဝ-ဤသို့ တောင့်တ၍၊ (ပရိတ္တာတုံ-အိုဘေးမှ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ) နပ ဘတိ-မရ။

ဝါပန-သို့မဟုတ်၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ဇီရမာနံ - အိုမင်းနေသော မာတရံ-မိခင်ကို၊ အဟံ- ငါသည်သာ၊ ဇီရာမိ -မိခင်၏ ကိုယ်စား အိုချင်ပါ၏၊ မေ—ငါ၏၊ မာတာ—အမိသည် မာဇီရိတိ—မအိုပါစေသတည်း ဟူ၍၊ ဝဝ—ဤသို့ တောင့်တ၍(ပရိတ္တာတုံ-အိုဘေးမှ ကယ်ဘင် စောင့်ရှောက်နိုင် ခြင်းငှာ)နလဘတိ-မရ။

ရဟန်းတို့၊ အမေက အိုနေတဲ့သားကို ''ငါသာ သားရဲ့ ကိုယ်စား၊ အိုချင်တယ်၊ ငါ့ရဲ့သား မအိုပါစေနဲ့''လို့ အိုဘေးမှ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်လို့ မရဘူး။ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်နိုင်ခွင့်ကို မရနိုင်ဘူး၊ ဓိလိုဟောတော်မူ တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သားကလည်း အိုနေတဲ့ အမေကို ''ငါသာ အမေရဲ့ ကိုယ်စား၊ အိုချင်တယ်၊ ငါ့အမေ မအိုပါစေနဲ့''လို့ အိုဘေးမှ ကယ်တင်စောင့်ရှောက် လို့ မရဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အမိနဲ့သား၊ သားနဲ့အမိ အချင်းချင်း၊ ကယ်တင်ချင်ပေမယ့် ကယ်လို့ မရတာ ဘယ်ဘေးတွေ၊

(အိုဘေးပါဘုရား။)

မေတ္တာတရား အပြည့်ထားတဲ့ အမေက သားရဲ့ ကိုယ်စား အိုပါစေ၊ အခမ့်အပေါ်မှာ မေတ္တာတရား အပြည့်ထားနေတဲ့ သားက အမေရဲ့ ကိုယ် စား အိုပါရစေလို့ ဆိုပြပေမယ့် အိုဘေးက လက်ခံရဲ့လား။

(လက်မခံပါဘူးဘုရား။)

သားနဲ့ အမိ အမိနဲ့ သား ကယ်ချင်ပေမယ့် ကယ်လို့ ကော ရရဲ့လား။

(မရပါဘူးဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* အမေက သား ကိုယ်စားအိုချင်၊
အမေ့ကိုယ်စား၊ သားကအိုချင်၊
မေတ္တာအထူး ဖြစ်ဦးအစဉ်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြ အိုဘေးပင်၊

ဒါ အမေနဲ့ သားအတွက် ဟောထားတာ၊ အဖေနဲ့သား၊ သားနဲ့ အဖေ အိုဘေးက လွတ်အောင် ကယ်ချင်ပေမယ့် ကယ်လို့ ကော ရနိုင်ပါ့မလား။

(မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* အဖေကသား ကိုယ်စားအိုချင်၊
အဖေ့ကိုယ်စား သားကအိုချင်၊
မေတ္တာအထူး ဖြစ်ဦးအစဉ်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြအိုဘေးပင်၊

မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ ပြည်ပျက်တဲ့ဘေးတွေက တစ်ခါတစ်လေ ဆယ်ရေးတစ်ရေး၊ ဆယ်ခါတစ်ခါ ကယ်မယ်ဆိုရင် ကယ်နိုင်သေးတယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ ပြည်ပျက်ဘေး၊ မနေ့ကြုံဆုံလာ။
* ဆယ်ရေးတစ်ရေး၊ ကယ်နိုင်သေး၊ အိုရေးမကယ်သာ၊

၂။ န ဘိက္ခဝေ မာတာ ပုတ္တံ ဗျာဓိယမာနံ ဧဝံ လဘတိ "အဟံ ဗျာဓိယာမိ၊ မာ မေ ပုတ္တော ဗျာဓိယီ"တိ ပုတ္တော ဝါ ပန မာတရံ ဗျာဓိယမာနံ န ဧဝံ လဘတိ "အဟံ ဗျာဓိယာမိ၊ မာ မေ မာတာ ဗျာဓိယီ"တိ၊

ရဟန်းတို့ အမေကနာနေတဲ့သားကို ''ငါသာ သားရဲ့ ကိုယ်စား နာချင်ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့သားမနာပါစေနဲ့''လို့ နာဘေးမှ ကယ်ဆင် စောင့် ရှောက်လို့မရဘူး၊

သားကလည်း နာနေတဲ့အမေကို ''ငါသာအမေ့ရဲ့ကိုယ်စား နာချင် ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့အမေ မနာပါစေနဲ့''လို့ နာဘေးမှ ကယ်ဆင်စောင့်ရှောက် လို့မရဘူးလို့ ဟောတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အမိနဲ့သား၊ သားနဲ့အမိ အချင်းချင်း မေတ္တာဟရားအပြည့်ထားကာ ကယ်ချင်ပေမယ့် ကယ်လို့မရကာ ဘယ်ဘေး တဲ့လဲ၊

(နာဘေးပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* အမေကသား ကိုယ်စားနာချင်၊
အမေ့ကိုယ်စား သားကနာချင်၊
မေတ္တာတရား ဖြစ်ပွားအစဉ်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြနာဘေးပင်၊

* အဖေက သား ကိုယ်စား နာချင်၊
အဖေ့ကိုယ်စား သားကနာချင်၊
မေတ္တာပြည့်ခါ ချစ်ကြအစဉ်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြနာဘေးပင်၊

မီးဘေး ရေဘေး၊ ပြည်ပျက်တဲ့ဘေးတွေက ဆယ်ရေးတစ်ရေး ကယ်နိုင်သေးတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ ပြည်ပျက်ဘေး၊ မနေးကြုံဆုံလာ၊
* သားနဲ့အမိ၊ ဖြစ်တုံဘိ ကယ်ကြည့် ကယ်နိုင်တာ၊

* ဆယ်ရေးတစ်ရေး၊ ကယ်နိုင်သေး နာရေးမကယ်သူ
* သားနဲ့အမိ၊ ဖြစ်တုံဘိ၊ ကယ်ကြည့်မရပါ။

၃၊ နှ ဘိက္ခဝေ မာတာ ပုတ္တံ မိယ မာနံ ဧဝံ လဘာဘိ ''အဟံ မိယာမိ၊ မာ မေ ပုတ္တော မိယီ''တိ၊ ပုတ္တောဝါ ပန မာတရံ မိယမာနံ န ဧဝံ လဘတိ ''အဟံ မိယာမိ၊ မာမေ မာတာ မိယီ''တိ၊

ရဟန်းတို့ မိခင်ကသေနေတဲ့သားကို ''ငါသာသားရဲ့ကိုယ်စား သေချင်ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့သားမသေပါစေနဲ့''လို့ သေဘေးမှကယ်ထဖ်စောင့်ရှောက်လို့မရဘူး။

သားကလည်း သေနေတဲ့အမေကို ''ငါသာ အမေ့ရဲ့ ကိုယ်စား သေချင်ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့အမေ မသေပါစေနဲ့''လို့ သေဘေးမှ ကယ်ထင် စောင့်ရှောက်လို့မရဘူး၊ ဒီလိုဟောတော်မူတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ အမိနဲ့သား, သားနဲ့အမိ အချင်းချင်း မေတ္တာတရား အပြည့်အဝထားကာ ကယ်ချင်ပေမယ့် ကယ်လို့ မရဘာ ဘယ်ဘေးတွေလဲ၊

(သေဘေးပါဘုရား။)

ကဲ- လိုက်ဆိုကြ-

* အမေကသား ကိုယ်စားသေချင်၊
အမေ့ကိုယ်စား သားကသေချင်၊
မေတ္တာပြည့်ဝ ချစ်ကြအစဉ်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြသေဘေးပင်။

* အဖေကသား ကိုယ်စားသေချင်၊
အဖေ့ကိုယ်စား သားကသေချင်၊
မေတ္တာတရား အပြည့်ထား ချစ်ခင်၊
ကယ်မရ မှတ်ကြသေဘေးပင်။

မီးဘေး, ရေဘေး, ပြည်မျက်ကဲ့ဘေးဟာ ကယ်မယ်ဆိုရင် ဆယ်ရေးတစ်ရေးတော့ ကယ်နိုင်သေးတယ် မဟုတ်လား။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* မီးဘေး, ရေဘေး၊ ပြည်ပျက်ဘေး မနေးကြုံဆုံလာ၊
* သားနဲ့အမိ၊ ဖြစ်တုံဘိ၊ ကယ်ကြည့်ကယ်နိုင်တာ၊
* ဆယ်ရေးတစ်ရေး၊ ကယ်နိုင်သေး၊ သေရေး မကယ်သာ၊
* သားနဲ့အမိ၊ ဖြစ်တုံဘိ၊ ကယ်ကြည့်မရပါ၊

ဒီနေ့ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားတဲ့ ဒါယကာကြီး ဦး(— … —) ဒါယိကာမကြီးဒေါ်(…. -- -)ရဲ့ကိုယ်စား ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတဲ့ သား သမီး တွေက သေပေးချင်လို့ ရရဲ့လား၊

(မရပါဘူးဘုရား)

မသေရအောင် ကယ်တင်စောင့်ရှောက်လို့ကော ရရဲ့လား၊

(မရပါဘူးဘုရား၊)

မကယ်နိုင်တဲ့ဘေး ဘယ်နှစ်ဖြာတဲ့လဲ၊

(သုံးဖြာပါဘုရား၊)

မှတ်မိအောင် ရေလိုက်ကြစမ်းပါ၊

(အိုဘေး, နာဘေး, သေဘေးပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောလိုက်တဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(မကယ်နိုင်ရှာ ဘေးသုံးဖြာ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* မကယ်နိုင်ရှာ၊ အိုဘေးပါ၊ သေချာမှတ်ရမည်၊
* မကယ်နိုင်ရှာ၊ နာဘေးပါ၊ သေချာမှတ်ရမည်၊
* မကယ်နိုင်ရှာ၊ သေဘေးပါ၊ သေချာမှတ်ရမည်၊
* မကယ်နိုင်ရှာ၊ ဘေးသုံးဖြာ၊ မြတ်စွာဟောခဲ့သည်၊

ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တီဏိ အမာတာပုတ္တိကာနိ ဘယာနီတိ၊

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အမာတာပုတ္တိကာနိ-အမိနှင့်သား၊ အချင်းချင်း မကာကွယ်နိုင်ကုန်သော၊ဘယာနိ ဘေးဆိုးကြီးတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတီဏိ-

ဤသုံးမျိုးတို့ပါပေတည်း၊ ဥပတိ-ဤသို့ (အဓေါစ-သခေါဘကျမှ ဧဘာက အောင်ဘောင် မှဟာပြပေးသနားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း။)

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

ကဲ-ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားတဲ့ ဦး (.......)ဒေါ် (.. ....) အား ရည်စူးပြီးတော့ ပြုလုပ်ရတဲ့ ဒါနကောင်းမှု အစုစုနဲ့ တရားဟော,တရားနာ ရတဲ့ ကုသိုလ်တော့ရဲ့ အဖို့ဘာဂ မှန်သမျှကို ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားတဲ့ ဦး(.. ..)ဒေါ်(........)ရရှိပါစေ လူ့ဘုံ, နတ်ဘုံ အရပ်စုံမှာ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်, ရုံဖွယ်, ဘုံဗိမာန်, ထီး, ဖိနပ်,ယာဉ် အစရှိသည်တွေ ပြည့်စုံစွာ ခံစား စံစားနိုင်ပါစေလို့ ရည်မှန်းပြီးတော့ ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေကြရ အောင် လိုက်ဆိုကြ-

၁၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့သည် လွန်ခဲ့သော (..)ရက်၊ (....) လ ( ) နှစ်က ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားလေသော ဦး (...) ဒေါ်( )အား ရည်စူး၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် အရှင် မြတ်တို့အား ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ထီး, ဖိနပ် အစရှိသည်တို့ကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြပါကုန်၏။

၂၊ ယနေ့ ယခု ပြုလုပ်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုကြောင့် ကယ်မရပါ သေသွားရှာသော ဦး(.. ..)ဒေါ် (.. ..)သည် ငါ့ရဲ့ အတွက် ကျန်ရစ်သူများ သမီး,သားတို့က ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတွေ ပြုလုပ်နေကြကယ်ဟု၍ သိရှိနိုင်ကာ ဝမ်းသာ နေမော် သာဓု ခေါ်၍ နတ်ဦးဖြစ်သော ဘုံဗိမာန်, ပဒေသာပင်, စားဖွယ်, သောက်ဖွယ်, ဝတ် ဖွယ်,ရုံဖွယ်, အသွယ်သွယ်နှင့် ထီး, ဖိနပ်, ယာဉ် အစရှိသည်တို့ကို မချ ပိုင်ပိုင် ခံစား စံစားနိုင်ပါစေ၊

တပည့်တော်တို့သည်လည်း မကာ သိနိုင်ရှာ ဘေးသုံးပြာကို သေချာ ကျန သိရှိကြပြီး ဘယသုံးတန် လွှက်ကြောင်းမှန်သည့် ကောနိလမ်းဉ် ..င်ရှစ်ပါး မြတ်ဘရားကို ကျင့်ပွားနေ့ည မဂ္ဂ ဖလ် အေးနိဗ္ဗာန်သို့ အမြန်ရောက်လို တောင်းဆုဆို၏၊

မှတ်ချက် .အံ. ပါ။ ၊ ဘသသုဘ် ၁ဂ၁-ပါဠိနှင့်အညီ ဆုတောင်းမှု ပြုတားသည်။

၃၊ ယနေ့ပြုရ ကုသိုလ်အဖိုဘာဂမှန်သမျှကို လွန်ခဲ့သော (..) ရက် ရက်၊ လ၊ နှစ်က ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားလေသော ဦး(.. ...)ဒေါ် (..)အား အသူးအားဖြင့် အမျှရစေ ပေးဝေပါ၏၊

ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ် တို့အား အစထား၍ များပြားလှစွာ သတ္တဝါတို့အား အမျှရစေ မေးငှ ဝေ၏၊ အမျှရကာ ကိုယ့်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြသည် ဖြစ်ကြ ပါစေသောဝ်၊

(အားလုံး အမျှ အမျှ-အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော၊)၃

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)၃

မှတ်ချက်၊ အသုဘာနာရေးပွဲတိုင်းဟောပါ၊

- တရားအမည်ပေးရာ၌—

မကယ်နိုင်ကြွား ဘေးသုံးပါး၊

ဘေးဆိုးသုံးဝ ကယ်မရ၊

ကယ်ချင်ပေမဲ့ ကယ်မရတဲ့ တရား၊

ကယ်မရပေမယ့် ကယ်ကြည့်ချင်တဲ့ သားအမိ တရားတော်၊

စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ၊

(၁၉-၉-၉၆ ကြာသပတေးနေ့)
နံနက် (၁၀ နာရီ ၄၅) မိနစ်၊

မကယ်နိုင်ရှာ ဘေးသုံးဖြာ တရားတော် ပြီးပြီ၊

ဝိသနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန်၊
စေတိယဝေနေယျသုတ္တန်ကို တန်ဆာဆင်၍
ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် တရားတော်

ဒီနေ့ ဓကာ့ဒကာမတွေကို ဟောကြားမည့် တရားတော်က ''သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်''တရားတော်ထဲ။

ဘာတရားတဲ့သိ၊

(အံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ- စပြီးတော့ ဟောကြ နာကြရအောင်-

ပုဗ္ဗေ ဘန္တေ ဒိသာသု ဝဿံဝုဋ္ဌာ ဘိက္ခူ အာဂစ္ဆန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ၊ တေ မယံ လဘာမ မနောဘာဝနီယေ ဘိက္ခူ ဒဿနာယ၊ လဘာမ ပယိရုပါသနာယ၊

(သုတ်မဟာဝါပါဠိ-၁၁၆။)

ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေး၌၊ ဒိသာသု- တစ်ပါးသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဝဿံဝုဋ္ဌာ- ဝါဆိုကြကုန်ပြီးသော၊ (ဝါ)ဝါကျွတ်ကြကုန်ပြီးသော၊ ဘိက္ခူ- ရဟန်းတို့သည်၊ တထာဂတံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ- ဖူးမြင်ရခြင်းငှာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ- ရောက်လာကြပါကုန်၏၊

(မြတ်စွာဘုရား- ရှေးက တစ်ပါးသောအရပ်မျက်နှာတွေမှာ ဝါဆိုကာ ဝါကျွတ်ကြတဲ့ ရဟန်းတော်တွေဟာ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ရန် ကြွရောက်လာကြပါတယ်၊)

ရဟန်းတော်တွေဟာ ဝါကျွတ်ပြီဆိုရင် ဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်ကို လာရောက်ပြီးတော့ ဘုရားဖူးကြတယ်၊ ဒီလိုဆိုလိုတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ တရားနာ ပရိသတ်၊ ဘုရားလက်ထက်က ရဟန်းတွေဟာ ဝါကျွတ်တာနဲ့ထစ်ပြိုင်နက် ဘုရားဖူးထွက်ကြတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီ ရဟန်းတွေ ဘုရားထံ လာရောက်ပြီး ဘုရား ဖူးတာဟာ အကြောင်းထူးရှိတယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးလဲဆိုတော့ တစ်ဝါတွင်းလုံး ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ထားတဲ့ လောကီ, လောကုတ္တရာတရားထူးတွေ မြတ်စွာဘုရားထံလျှောက်ထားလိုတဲ့ အကြောင်းထူးပါပဲ၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ် ဘုရားလက်ထက်က ရဟန်းတွေဟာ ဝါဆိုခါနီး ဘုရားထံကမ္မဋ္ဌာန်းသွားယူပြီး တစ်ဝါတွင်းလုံးကြိုးစား အားထုတ်လိုက်တော့ တရားထူးတွေရကြတယ်၊ ဝါကျွတ်တော့ အဲဒီ တရားထူး တွေ ဘုရားထံသွားလျှောက်ကြရတာဟာ ဘုရားလက်ထက်ကရဟန်းတွေရဲ့ အခွင့်ရေးကောင်းကြီး တစ်ခုပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အဲဒီ အကြောင်းအရာတွေကို စုပေါင်းပြီးတော့ ဒီလို ကောင်းစွာ ကဗျာ လင်္ကာရေးမိတယ်၊ အားလုံးအာရုံစိုက်ပြီး နာယူလိုက်ကြ-

"ဘုရားရှိရာ၊ ဟိုရှေးခါက၊ များစွာ သိန်းသောင်း၊ ရဟန်း ကောင်းတို့၊ နှစ်ထောင်း ကြည်သာ၊ ဝါတွင်းခါဝယ်၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ထံအပါးမှ ယူသွားတင့်ဆန်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကြိုးပမ်းနှေးညာ၊ အားထုတ် ကြကာ၊ ဝါကျွတ်ရာ၌ မြတ်စွာဘုရား၊ ထံတော်ပါးသို့ ဘုရားလည်းဖူး၊ တရားထူးကို၊ ကြည်နူးခါခါ၊ လျှောက်လိုပါ၍၊ သေချာကျနှ၊ ရောက် လာကြသည်၊ ဗုဒ္ဓလက်ထက် ခွင့်ကောင်းတည်း၊၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါ ဘုရား၊)

တေမယ်- ထိုတပည့်တော်တို့သည်၊ မနောဘာဝနီယေ- စိတ်ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ (ဝါ၊မိမိစိတ်ကို တိုးပွားစေနိုင်ကုန်သော ဘိက္ခူ- ရဟန်းတို့ကို၊ ဒဿနာယ- ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ လဘာမ- ရကြပါကုန်၏၊ ပယိရုပါသနာယ-ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ၊ လဘာမ-ရကြပါကုန်၏၊

မြတ်စွာဘုရား ရှိနေတော့ တပည့်တော်တို့မှာ စိတ်နဲ့ ချီးမွမ်းစရာ ကောင်းတော်မူတဲ့ မိမိရဲ့စိတ်ကို ကုသိုလ်တရားတွေတိုးပွားစေနိုင်တဲ့ ဘုရား ဖူးလာတဲ့ ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်တွေကို ဖူးမြင်ခွင့် ရကြပါတယ်၊ ဆည်းကပ်ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်ရကြပါတယ်ဘုရားလို့ ရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားကို လျှောက်နေတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သီလ, သမာဓိ, ပညာပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ရဟန်းတော်တွေ ဆိုတော့ စိတ်နဲ့ နှုတ်နဲ့ ချီးမွမ်းစရာ မကောင်းဘူးလား။

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီ သီလ, သမာဓိ, ပညာ ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ရဟန်းတော် တွေကို ဖူးမြင်ရ၊ ပြုစုရတော့ ကုသိုလ်စိတ်တွေ ကိုးပွားစေနိုင်တယ် တိုးပွားနေ တယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

စိတ်နဲ့ချီးမွမ်းတော့ မနောကံကုသိုလ်၊ နှုတ်နဲ့ ချီးမွမ်းတော့ ဝစီကံ ကုသိုလ်၊ ကိုယ်ဖိရင်ဖိပြုစုရပြန်တော့ ကာယကံကုသိုလ်တွေ တိုးပွားမနေ ဘူးလား။

(တိုးပွားနေပါတယ်ဘုရား။)

ရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်တော့်မြတ်ဟာ အဲဒီ ကုသိုလ် အခွင့်အရေးတွေကို မြင်လို့ လျှောက်တာပါပဲ။

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

- သီလ, သမာ၊ ဓိ, ပညာ၊ စုံစွာ ရဟန်းတွေ။
- စိတ်နဲ့နှုတ်နဲ့၊ ချီးမွမ်းချျ ကောင်းဆဲ့ကုသိုလ်တွေ။
- ကာယကံပါ၊ ပြုစုရှာ၊ ကောင်းစွာကုသိုလ်တွေ။
- အမြဲနေ့ည၊ ဖူးမြင်ရ၊ ပြုစုရတော့လေ။
- ကုသိုလ်တရား၊ အစားစား၊ တိုးပွားလို့သာနေ။

ဘဂဝတော ပန မယ် ဘန္တေ အစ္စယေန နလဘိဿာမ မနော ဘာဝနီယေ ဘိက္ခူ ဒဿနာယ၊ နလဘိဿာမ ပယိရုပါ သနာယာတိ။

ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ- တပည့်တော်တို့သည်၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ အစ္စယေန ပန- ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူရာ အခါ၌ကား၊ မနောဘာဝနီယေ– စိတ်ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒဿနာယ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ နလဘိဿာမ– ရတော့မည် မဟုတ်ပါကုန်၊ ပယိရုပါသနာယ– ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ၊ နလဘိဿာမ– ရတော့မည် မဟုတ် ပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-လျှောက်ထားပြီ။

မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မရှိတဲ့အခါ တပည့်တော်တို့က ဂီတ်နဲ့ နှုတ်နဲ့ ချီးမွမ်းစရာ ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်ေ ... ... ကြည့် ... ... တော်တွေကို ဖူးမြင်ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ်ပိုင် ပြုစုလုပ်ကျွေး ဆည်းကပ်ခွင့် ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘုရားလို့ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားပါတယ်၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဘုရားရှိတဲ့ အချိန်နဲ့ ဘုရားပျံ ... ... တဲ့ အချိန်နှစ်ခု ကွာခြားမှုကို ... ပြီးတော့ ရှင်အာနန္ဒာ ... ... နေ၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်တော်မြတ်ဟာ ဘုရားမရှိတဲ့ နောက်ပိုင်း အခြေအနေ အနာဂတ်မြင်ကွင်းကို လှမ်းပြီးတော့ မြင်မနေဘူးလား၊

(မြင်နေပါတယ်ဘုရား၊)

ရှင်အာနန္ဒာရဲ့ အချိန်နှစ်ခု ကွာခြားမှု မြင်ကွင်းကို ဦးပုညက ဒီလို ကဗျာ ရေးဖွဲ့မိတယ် အာရုံစိုက်ပြီးတော့ နာယူလိုက်ကြပါ၊

"ဘုရားရှင်တော်၊ ရှိနေသော်ကား၊ သူတော်အကောင်း၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၊ နှစ်ထောင်းကြည်နူး၊ ဘုရားဖူးလာ ချိန်အခါ၌ သေချာကျနာ၊ ဖူးမြင်ရပြီး ထီး၊ ဖိနပ်ကို၊ အပြီးကြိုယူ၊ နေရာမှုပေး၊ ပြုစုအေးမြ ခွင့်ရေး၍၊ နေ့ညတကာယ်၊ ဝတ်ငယ်ဝတ်ကြီး၊ အသီးသီးကို၊ မညည်း ပြုစု ကုသိုလ်မှုတိုး၊ ခွင့်ရေးမျိုးသည်၊ အဖိုးနဌ တန်သည်ဘုရား၊ ကောင်းကျိုးမရေသာပြီဘုရား၊

ဘုရား ရှင်တော်၊ မရှိသော်ကား၊ သူတော်အကောင်း၊ ရဟန်းပေါင်းတွေ၊ မလာချေက၊ ဖူးမြင်ရပေ ကောင်းကျိုးတွေနှင့်၊ တစ်ထွေပြုစု၊ ကုသိုလ်မှုလည်း၊ အမှန်နည်း၍၊ ရင်ထဲမသာ၊ ရှင်ပွဲကျွာလိမ့် မြတ်စွာရှိချိန်၊ မရှိချိန်နှင့်၊ အချိန်နှစ်ပါး၊ လွန်ကွာခြားဟန်၊ ရှင်အာနန်က၊ ဝမ်းနည်းလှကာ လျှောက်ထားရှာသည်၊ နောက်မျှား အနာဂတ် မြင်ကွင်းတည်း"၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

စတ္တာရိမာနိ အာနန္ဒ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယာနိ သံဝေဇနီယာနိ ဌာနာနိ၊

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ သဒ္ဓဿ – ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်တတ်သော သဒ္ဓါရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ - အမျိုးကောင်းသား၏ (ဝါ) အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယာနိ–ကြည့်ရှုသင့် ကြည့်ရှုထိုက်ကုန်သော၊ (ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော်ထိုက်ကုန်သော)သံဝေဇနီယာနိ–ထိတ်လန့်စေတတ်ကုန်သော၊ (ဝါ) ထိတ်လန့်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ဌာနာနိ-အကြောင်းတို့သည်၊ (ဝါ)အရပ်တို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ–ဤလေးပါးတို့တည်း။

အာနန္ဒာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်တတ်တဲ့ သဒ္ဓါတရားရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတွေ ကြည့်ရှု ဖူးမြော်သင့်တဲ့ ဖူးမြော်ရန် သွားရောက်သင့်တဲ့ သံဝေဂ ဖြစ်ဖွယ် အရပ်ဌာန နေရာ လေးမျိုးရှိတယ်၊

ရှင်းရှင်းပြောရရင် "သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်" လေးမျိုး ရှိတယ်၊ ဒီလိုနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သံဝေဂဆိုတာ ထိတ်လန့်မှုကို ခေါ်တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကတမာနိ စတ္တာရိ-အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ၊

အဲဒီ သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်တဲ့ နေရာလေးမျိုးက ဘာတွေလဲဆိုတော့-

၁၊ "ဣဓ တထာဂတော ဇာတော" တိ အာနန္ဒ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယံ သံဝေဇနီယံ ဌာနံ၊

အာနန္ဒ–အာနန္ဒာ၊ "ဣဓ-ဤလုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော်အရပ်၌၊ တထာဂတော–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတော- ဖွားမြင်တော်မူပြီ"၊ ဣတိ–ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ သဒ္ဓဿ - သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ- အမျိုးကောင်းသား၏၊ (ဝါ) အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယံ ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော်ထိုက်သော၊ သံဝေဇနီယံ–သံဝေဂပိုင်ပိုင် ဖြစ်နိုင်စေသော၊ ဌာနံ– အရပ်ကောင်းမှတ် အရပ်မြတ်ပါပေတည်း၊ (ဝါ)နေရာကောင်းမှတ် နေရာ မြတ်ဖြစ်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု...သာဓု ...သာဓုပါဘုရား၊)

အာနန္ဒာ၊ "ဟောဒီ လုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တော်အရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဖွားမြင်တော်မူခဲ့တယ်" လို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုး

ကောင်းသားဟာ ဖူးမြော်ကာ သံဝေ ဖြစ်စေနိုင်တယ် သံဝေဂရနိုင်တယ်၊ ဒီ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်ဟာ သံဝေဂဖြစ်စေရန် အတွက် နေရာကောင်း နေရာမြတ် နေရာမှန်တစ်ခု ဖြစ်တယ်၊

ဘယ်လိုသံဝေဂယူရမလဲဆိုတော့ ဟိုတုန်းက ''ဒီလုမ္ဗိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဖွားမြင်တော်မူခဲ့တယ်၊ ယခုတော့ မြတ်စွာဘုရား မရှိတော့ဘူး မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ရတော့ဘူး'' လို့ သံဝေဂယူရမယ်၊ သံဝေဂဖြစ်ရမယ်၊ သံဝေဂယူ၊ သံဝေဂ ဖြစ်ပြီးတော့ သခါရတရားမှန်သမျှတွေရဲ့ မမြဲဟန်ကို တရားနှလုံးသွင်းရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်ဘယ်ဟာလဲ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်လုမ္ဗိနီပဲ။
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်ဖွားရာပဲ၊

နံပါတ်တစ် သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်က ဘယ်နေရာတဲ့ဆဲ၊

(လုမ္ဗိနီသာမော အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်ပါဘုရား၊)

'၂၊ ''ဣဓ တထာဂတော အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ''တိ အာနန္ဒ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယံ သံဝေဇနီယံ ဌာနံ၊

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ဣဓ- ဤဗောဓိပလ္လင်တည်ရာအရပ်၌၊ တထာဂတော- မြတ်စွာဘုရားသည် အနုတ္တရံ- မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ သဒ္ဓဿ- သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ-အမျိုးကောင်းသား၏၊ ဝါ- အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယံ- ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော် ထိုက်သော၊ သံဝေဇနီယံ- သံဝေဂကိုဖြစ်စေနိုင်သော ဌာနံ-အရပ်ကောင်းမှတ် အရပ်မြတ်ပါပေတည်း၊ (ဝါ)နေရာကောင်းမှတ်၊ နေရာမြတ် ဖြစ်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု... သာဓု ..၊သာဓုပါ ဘုရား၊)

အာနန္ဒာ၊ ''ဗောဒိပလ္လင်တည်ရာအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရားဟာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ထိုးထွင်း၍သိတော်

မူပြီ''လို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသားဟာ ဖူးမြော်ကာ သံဝေဂကိုဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ သံဝေဂရနိုင်တယ်။

ရှင်းရှင်း ပြောရရင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရခဲ့တဲ့ ဗောဓိပလ္လင်ဌာနဟာ သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးများအတွက် သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာကောင်းနေရာမြတ် နေရာမှန်တစ်ခုဖြစ်တယ်။

ဘယ်လိုသံဝေဂယူရမလဲဆိုတော့ ဟိုတုန်းက ''ဒီ ဗောဓိပလ္လင် တည့်နေရာအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရပြီးတော့ ဘုရားဖြစ်တော်မူတယ်၊ ခုတော့ မြတ်စွာဘုရား မရှိတော့ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ရတော့ဘူး''လို့ သံဝေဂ ယူရမယ်၊ သံဝေဂ ဖြစ်ရမယ်။

သံဝေဂယူ၊ သံဝေဂဖြစ်ပြီးတော့ သင်္ခါရတရား မှန်သမျှတွေရဲ့ မမြဲဟန်ကို တရားနှလုံးသွင်းရမယ်။

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ နံပါတ်နှစ်သံဝေဂယူရန်အတွက် နေရာကောင်း နေရာမြတ် နေရာမှန်က ဘယ်နေရာတဲ့လဲ၊

(ဗောဓိပလ္လင်နေရာအရပ်ပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကြေနဲဘယ်နေရာ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ဇာနဲ့ဗောဓိပါ။

၃၊ ဣဓ တထာဂတေန အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတ'' န္တိ
အာနန္ဒ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယံ သံဝေဇနီယံ ဌာနံ၊

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ဣဓ-ဤဗာရာဏသီမြို့ ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်၌၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ- အတုမရှိ မြတ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-တရားဘည်းဟူသော ကြောရတနာကို၊ ပဝတ္တိတံ- ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ၊ (ဝါ)လည်စေတော်မူအပ်ပြီ''၊ ဣတိမနသိကတ္ဝာ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သဒ္ဓဿ- သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ- အမျိုးကောင်း သား၏၊ (ဝါ)အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယံ- ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော်ထိုက်သော၊ သံဝေဇနီယံ- သံဝေဂကိုဖြစ်စေနိုင်သော၊ ဌာနံ-အရပ်ကောင်းမှတ် အရပ်မြတ်ပါပေသတည်း၊ (ဝါ) နေရာကောင်းမှတ် နေရာမြတ် နေရာမှန်ကြီးဖြစ်ပါပေသတည်း။

အာနန္ဒာ၊ "ဟောဒီ ဗာရာဏသီမြို့၊ မိဂဒါဝုန်တော အရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဓမ္မစကြာတရားဟောကြားတော်မူတယ်"လို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ သဒ္ဓါရှိတဲ့အမျိုးကောင်းသားဟာ ဖူးမြော်ကာ သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ သံဝေဂယူနိုင်တယ်၊

အဲဒီ ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားတော်မူရာအရပ်ဟာ သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတွေ့အတွက် သံဝေဂယူရန် နေရာကောင်း နေရာမြတ် နေရာမှန်ဖြစ်တယ်၊

ဘယ်လို သံဝေဂ ယူရမလဲဆိုတော့ ဟိုတုန်းက "ဒီမိဂဒါဝုန်တောအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရား အမြတ်ဆုံး ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်၊ ခုတော့ မြတ်စွာဘုရားမရှိတော့ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ရတော့ဘူး"လို့ သံဝေဂယူရမယ်, သံဝေဂဖြစ်ရမယ်၊

သံဝေဂယူ သံဝေဂဖြစ်ပြီးတော့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးခဲ့တဲ့ သင်္ခါရတရားတွေရဲ့ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးဟန်, မမြဲဟန်ကို တရားနှလုံးသွင်းရမယ်၊

နံပါတ်သုံး သံဝေဂယူရန် နေရာကောင်း နေရာမြတ် နေရာမှန်က ဘယ်နေရာတဲ့လဲ၊

(ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝုန်တော နေရာ အရပ်ပါဘုရား၊)

ကဲ- လိုက်ဆိုကြ-

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်ဘယ်နေရာ၊

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ၂ကေန်မိဂဒါ၊

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ဓမ္မဟောကြားရာ၊

၄၊ "ဣဓ တထာဂတော အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗုတော" တိ အာနန္ဒ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယံ သံဝေဇနီယံ ဌာနံ၊

အာနန္ဒ- အာနန္ဒာ၊ "ဣဓ-ဤကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်၌၊ တထာဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပါဒိသေသာယ - ဝိပါက်ကန္ဒာ ရုပ်တည်းဟူသော အကြွင်းအကျန် မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ (ဝါ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော - ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ"၊ ဣတိမနသိကတွာ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊

သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ကုလပုတ္တ-အမျိုးကောင်းသား၏၊ (ဝါ) အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယံ- ဖူးမြော်သင့်ဖူးမြော်ထိုက်သော၊ သံဝေဇနီယံ-သံဝေဂကို ဖြစ်စေနိုင်သော၊ ဌာနံ-အရပ်ကောင်းမှတ် အရပ်မြတ်ပါပေတည်း၊ (ဝါ) နေရာကောင်းမှတ် နေရာမြတ် နေရာမှန်ကြီး ဖြစ်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု ၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား၊)

အာနန္ဒာ၊ "ဟောဒီကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတွေရဲ့ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်မှာ မြတ်စွာဘုရားအငြိမ်းခံတော် ပရိနိဗ္ဗာန်ခိုလှုံဝင်စံတော်မူပြီ" လို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ သဒ္ဓါရှိတဲ့အမျိုးကောင်းသားဟာ ဖူးမြော်ကာ သံဝေဂဖြစ်စေနိုင်တယ်၊ သံဝေဂယူနိုင်တယ်၊ သံဝေဂယူရမယ်၊

အဲဒီဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာအရပ်ဟာ သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတွေအတွက် သံဝေဂယူရန် နေရာကောင်း နေရာမြတ်၊ နေရာမှန်ဖြစ်တယ်၊

သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာကောင်း, နေရာမြတ်, နေရာမှန် ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့လဲ၊

(လေးမျိုးပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဟောနေတဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဘယ်လို သံဝေဂယူရမလဲ ဆိုတော့ ဟိုတုန်းက "ဒီကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတွေရဲ့ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောမှာ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့ပြီ၊ ခုတော့ မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ရဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာဌာနကိုသာ ဖူးမြင်ရတော့တယ်" လို့ သံဝေဂယူရမယ်၊

သံဝေဂယူ, သံဝေဂ ဖြစ်ပြီးတော့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးခဲ့တဲ့ သင်္ခါရတရားတွေရဲ့ အစဉ်ထာဝရမတည်ဘဲ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီးဟန် မမြဲဟန်ကို တရားနှလုံးသွင်းကာ ကုသိုလ်စိတ်တွေ တဖွားဖွား တိုးပွားနေရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ-လိုက်ဆိုကြ-

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်ဘယ်နေရာ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကေန်ကုသိနာ၊

* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောန်ဝင်စံရာ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ဝင်စံကြွမြန်းရာ၊

ဣမာနိ ခေါ ဘာနန္ဒ စတ္တာရိ သဒ္ဓဿ ကုလပုတ္တဿ ဒဿနီယာနိ သံဝေဇနီယာနိ ဌာနာနိ၊

အာနန္ဒ–အာနန္ဒာ၊ သဒ္ဓဿ–သဒ္ဓါတရားရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ–အမျိုးကောင်းသား၏၊ (ဝါ) အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒဿနီယာနိ–ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော်ထိုက်ကုန်သော၊ သံဝေဇနီယာနိ–သံဝေဂကို ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော၊ ဌာနာနိ–နေရာအရပ်တို့သည်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ–ဤလေးပါး တို့ပါပေတည်း၊

အာနန္ဒာ–သဒ္ဓါရှိတဲ့ အမျိုးကောင်းသားဟာ ဖူးမြော်သင့်ဖူးမြော်ထိုက်တဲ့ သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ သံဝေဂယူရန် အရပ်ကောင်း အရပ်မြတ်၊ နေရာကောင်း နေရာမြတ်၊ နေရာမှန်တွေဆိုတာ ဤလေးပါးတို့ပါပဲလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် ဘယ်နှစ်မျိုးတဲ့လဲ၊

(လေးမျိုးပါဘုရား၊)

အေး–အဲဒီလေးမျိုးကို အကျဉ်းချုပ်ကြည့်ကြရအောင်–

၁၊ ဖွားတော်မူရာ လုမ္ဗိနီ၊

၂၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂယာ၊

၃၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူရာ မိဂဒါဝုန်၊

၄၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ ကုသိနာရုံ–ရယ်လို့ လေးမျိုးတွေ့ရတယ် နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်၊ ကောန်လုမ္ဗိပါ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောန်ဗုဒ္ဓဂါ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောန်မိဂဒါ၊
* သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောန်ကုသိနာ၊

- သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန် ကောင်မွေးဖွားရာ၊
- သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောင်ဖြစ်သွားရာ၊
- သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောင်ဟောကြားရာ၊
- သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ဝင်စံကြွမြန်းရာ၊
- သိဒ္ဓတ္ထခေါ်၊ မင်းသားကျော်၊ ဖွားသော်လုမ္ဗိနီ၊
- ဗုဒ္ဓရှင်တော်၊ ပွင့်ယှန်းပေါ်၊ မှတ်နော်ဂယာပြည်၊
- ဓမ္မစကြာ၊ ဟောကြားရာ၊ မိဂဒါဝုန်မည်၊
- ကုသိနာရုံ၊ အင်ကြင်းစုံ၊ ခိုလှုံဝင်စံပြီ၊
- သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၊ ကောင်ဤလေးလီ၊

ဘုရားဖူးလာမည် မလွဲပြီ

အာဂမိဿန္တိ ခေါ အာနန္ဒ သဒ္ဓါ ဘိက္ခူ ဘိက္ခုနိယော ဥပါသကာ ဥပါသိကာယော "ဣဓ တထာဂတော ဇာတော" တိပိ "ဣဓ တထာဂတော အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ" တိပိ ဣဓ တထာဂတေန အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတ" န္တိပိ၊ ဣဓ တထာဂတော အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ပရိနိဗ္ဗုတော"တိပိ၊

အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ သဒ္ဓါ - သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ - ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယော - ရဟန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ-သီတင်းသည် ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယော - သီတင်းသည် ဒါယိကာမတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဂမိဿန္တိ-လာကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊

ကိံ - အဘယ်သို့ မနသိကတွာ—နှလုံးသွင်းကုန်၍၊ အာဂမိဿန္တိ-လာကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့နည်း၊ "ဣဓ-ဤလုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်၌၊ တထာဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတော-ဖွားတော်မူခဲ့ပြီ"၊ ဣတိ မနသိကတွာပိ-ဤသို့နှလုံးသွင်းကြကုန်၍ လည်းကောင်း၊ "ဣဓ-ဤဗောဓိ ညောင်ရေ အောင်မြေ အရပ်၌၊ တထာဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ-မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ - အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်,သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ"၊ ဣတိမနသိကတွာပိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းကြကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ဣဓ-ဤမိ-

ဂဝေါဝုန်တောအရပ်၌၊ တထာဂတေန–မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိ မြတ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ - ဓမ္မစကြာကို၊ ပဝတ္တိတံ-ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ၊ (ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊) ဣတိမနသိကတွာပိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းကြကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဣဓ ဤကုသိနာရုံပြည် အင်ကြင်းဥယျာဉ် တောအရပ်၌၊ တထာဂတော - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပါဒိသေသာယ – ကံ, ကိလေသာတို့၌ စွဲလန်းအပ်သော ဝိပါက်,ကဋတ္တာရုပ် တည်းဟူသော အကြွင်းအကျန် မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ ဣတိမနသိကတွာပိ–ဤသို့ နှသွင်းကြကုန်၍ လည်းကောင်း၊ ဓာဂမိဿန္တိ-လာကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊

အာနန္ဒာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကြတဲ့ ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမ, သီတင်းသည် ဥပါသကာ, သီတင်းသည် ဥပါသိကာမတွေဟာ -

၁၊ လုမ္ဗိနီသာမော အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောဟာ မြတ်စွာဘုရား ဖွားတော်မူခဲ့ရာဖြစ်တယ်၊

၂၊ ဗောဓိညောင်ရွှေ အောင်မြေအရပ်ဟာ မြတ်စွာဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရတော်မူခဲ့ရာ ဖြစ်တယ်၊

၃၊ မိဂဒါဝုန်တော အရပ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားတရားဦး ဓမ္မစကြာ ဟောကြားတော်မူရာ ဖြစ်တယ်၊

၄၊ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတွေရဲ့ အင်ကြင်းပေါ်တဲ့ အင်ကြင်းဥယျာဉ်တောအရပ်ဟာ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူခဲ့ရာ ဖြစ်တယ်လို့ နှလုံးသွင်းကောင်းကောင်းနဲ့ ဘုရားဖူး လာကြလိမ့်မယ်၊ ဒီလို အနာဂတ်အရေးကို မျှော်တွေး သိမြင်တော်မူကာ မိန့်ကြားခဲ့တာ နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

''ဘုရားဖူးလာမည်မည် မလွဲပြီ''လို့ မမိန့်ကြားခဲ့ဘူးလား၊

(မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီမိန့်ကြားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ခုခေတ် ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးဆိုပြီး သွားနေကြတာ တော်တော်များတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

စေတီဖူးမြင်ကြ ကောင်းကျိုးရ

ယေဟိ ကေစိ အာနန္ဒ စေတိယစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာ
ပသန္နစိတ္တာ ကာလံ ကရိဿန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ
မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံလောကံ ဥပပဇ္ဇိဿန္တီတိ၊

အာနန္ဒ အာနန္ဒာ၊ ဟိ–အကျိုးကြီးပေား ရပုံများကို ထင်ရှားအောင်ပြတော်မူအံ့၊ ယေကေစိ–အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စေတိယစာရိကံ– စေတီတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ လှည့်လည်ခြင်းကို အာဟိဏ္ဍန္တာ-လှည့်လည်ကုန်စဉ်၊ပသန္နစိတ္တာ–ကြည်လင်သော စိတ်ရှိကြကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ-ဖြစ်ကုန်၍၊ အန္တရာ–စေတီသို့ မရောက်မီအကြား၌) ကာလံကရိဿန္တိ–သေကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ–ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယဿ ဥပါဒိန္နက ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ - ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ–သေရာအခါမှ၊ ပရံ နောက်၌၊ သုဂတိံ-သုခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ-ရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာ ကောင်းမြတ်သော လောကံ-နတ်ပြည်လောက ဘုံဘဝသို့၊ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ–ကပ်ရောက်ကြရကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊အာဝေ ါစ-ကောင်းစွာမသေ့မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု ၊သာဓု ၊သာဓုပါဘုရား၊)

အာနန္ဒာ၊ စေတီတော် ဖူးမြင်ကြရတဲ့ ကောင်းကျိုးရပုံကို ထင်ရှားအောင် ပြဦးမယ်၊ ''သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်'' လေးမျိုးမှာ တည်ထားတဲ့ စေတီတော်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာရာ အခြား စေတီတော်ကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဖူးမြင်ဖို့ရန် သွားရောက်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကြည်လင်တဲ့ စိတ်ထားရှိကြရင် စေတီမရောက်မီလမ်းခရီးအကြားမှာ သေသွားတဲ့အခါ သုဂတိဘဝ နတ်ပြည်လောကကို ရောက်ကြရတယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ''သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန်''လေးမျိုးကို သွားရောက်ပူဇော်ကြရတဲ့ ကောင်းကျိုး၊ အဲဒီ လေးဌာနမှာ တည်ထားတဲ့ စေတီတော်ပွေကို လှည့်လည်ပူဇော် ဘုရားဖူးမြော်ရတဲ့ ကောင်းကျိုးဟာ နတ်ပြည်လောကကို ရောက်စေနိုင်တယ်၊ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်စေနိုင်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဘုရားကိုကြည်ညိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ပူဇော်မှ၊ သွားမှ နတ်ပြည်ရောက်မယ်၊ အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်မယ်၊ ဒါကြောင့် ပါဠိတော်မှာ ''ပသန္နစိတ္တာ'' လို့ အထူးပြကာ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊

အပျော်ခရီးထွက်သူတွေ ပျော်ပါးရင်းနဲ့ သောက် စား ကျူးကျော သူတို့စိတ်အတိုင်း ရောက်ကြမှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ဘုရားဖူး ခရီးထွက်ခြင်းဟာ အပျော်ခရီးထွက်ခြင်းမဟုတ် ဘူးဆိုတာကိုတော့ အမှတ်သညာထားပြီး ဘုရားစိတ်၊ တရားစိတ်နဲ့သွားဖို့တော်တော်လိုပါတယ်၊

ခုခေတ် ဘုရားဖူးခရီးထွက်ကြတာတွေဟာ ဘုရားစိတ်၊ တရားစိတ်နည်းပြီး အပျော်စိတ်တွေ ဟော်ဒော်များနေကြပါတယ်၊ ဒါဟာ မကောင်းတဲ့ လက္ခဏာဖြစ်ပြီး ပြုပြင်သင့်တဲ့ အရာပါပဲ၊

ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်တွေ ရွတ်ပွားပြီး ခရီးထွက်ရင် ခရီးသွားရင် အသွားအပြန် အန္တရာယ်ကင်းဝေးတယ်၊

အကယ်၍ အန္တရာယ်တွေ့ဦးတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မတွေ့ဘူးပေါ့၊ ရတနာသုံးပါးစွမ်းပကားကြောင့် သက်သာရတယ်၊

ဘုရားစိတ်၊ တရားစိတ်နဲ့ သေသွားပြန်တော့ နောက်ဘဝ ဂတိကောင်းတယ်၊ သေတဲ့အခါစိတ်ချရတယ်၊ နတ်ပြည်ရောက်ရတယ်၊ ဒါဟာ စေတီတော်ကို ကြည်ညိုဖူးမြင် ပူဇော်ရတဲ့ ကောင်းကျိုးပဲနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒ်ငေ ဝဋ္ဋပါယသုရားဖူးသွားရင် ဘုရားကိုကြည်ညိုတဲ့ စိတ်နဲ့သွား၊ ကြည်ကြည်ညိုညို ရိုရိုသေသေပူဇော်၊ ကိုယ်ရထားတဲ့ ဘုရားစာ၊ တရားစာတွေနဲ့ ပူဇော်ရင် အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီး နတ်ပြည်တံခါးကြီးပွင့်နေပြီ၊ အဲဒီပွင့်နေတဲ့ နတ်ပြည်တံခါးကြီးအတိုင်းဝင်သွား၊ နတ်ပြည်ရောက်ဖို့ သေချာသွားပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီနေ့ ဟောနေတဲ့ တရားကို "အပါယ်ပိတ်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်း တရားတော်"၊ "နတ်ပြည် ရောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တရားတော်"လို့ အမည်ပေးရင်လည်းရတယ်လို့ မှတ်ထားကြပါ၊

ကဲ–တရားသိမ်းကဗျာနဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် အားလုံး လက်အုပ်ချီကြ–

"သံဝေဂဖြစ်ရန်၊ နေရာမှန်၌၊ ကေန်ရှိကြ၊ စေတီလှကို၊ နေ့ည အထူး၊ လှည့်လည်ဖူးသော်၊ များသူတော်တို့၊ ရှင်ပျော်ကြည်ညို၊ စိတ်ဓာတ်ကိုထား၊ ဖူးမြင်ဖြားက၊ ဘုရားစေတီ၊ အလီလီသို့၊ အညာည်မှတ်

သား၊ မရောက်ရှုံးမီ၊ လမ်းကြားကာလ၊ ဓသဆုံးရလည်း လေးဝ အပါယ်၊ ဝေးလှကွယ်ချို၊ တကာယ်ရှုပ၊ ဓသမျှတို့၊ မကောင်းသောသည်၊ ထက်နက်ပြည်သို့ ရှင်ကြည်မသေ့၊ ရောက်ရပေဟု၊ ဆောင်ကြားပြုသည်၊ သုံးလူ့ဆရာတော်ဘုရား။

(သာဓု…၊ သာဓု…၊ သာဓုပါဘုရား။)

အဋ္ဌကထာကောက်နုတ်ချက်

ဝသံဂုဋ္ဌာတိ ဗုဒ္ဓကာလေ ကိရ ဒွိသု ကာလေသု ဘိက္ခူ သန္နိပတန္တိ ဥပကဋ္ဌာယ ဝဿူပနာယိကာယ ကမ္မဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏတ္ထံ ဝုဋ္ဌဝဿာ စ ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂေန နိဗ္ဗတ္တိတ ဝိသေသာ-ရောစနတ္ထံ၊

(သုမင်္ဂလဝိလာသိနီ ၂၊ ၁၇၂)

ဒေဝ ဒွိသု ကာလေသု သန္နိပတိတေသု ဘိက္ခူသု ယော ပုရေ ဝဿူပနာယိကာယ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတွာ ဧကော ဝိသေသာ ရောစနတ္ထံ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ဝေရုဗေ သန္ဓာယ ပုဗ္ဗေ ဘဂ္ဂေ ဝဿံဝုဋ္ဌာ''တိ အာဒိမာဟ၊

မနောဘာဝနီယေတိ မနသာ ဘာဝိတေ သမ္ဘာဝိတေ၊ ယေဝါ မနော မနံ သာခဝဍ္ဎန္တိ ဝဍ္ဎေန္တိ ရာဂရဇာဒီနိ ပဝါဟေန္တိ ဝေရု-ပေတံ အဝေါစ။

ယေဝရာ ကိရ ဝတ္တသမ္ပန္နော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ဘိက္ခူ ဒိသွာ သုဒ္ဓေါ ပုဂ္ဂလော နိသိဒတိ၊ ဖုဋ္ဌဂုဏမနံ ပဇ္ဇိတွာ ပဏ္ဍုဗေဒ ဆန္နံ ပဏ္ဏာဒီဝ ရုက္ခ ဂဟေတွာ ဝိဒ္ဓံ ဓမ္မာဝေဒနာ အနတိ၊ ပတ္တ နိသီဒသော ဝတ္တံ ကတွာ ပေဋကသမ္ပဇ္ဇိတွာ ခေတိ၊

နဝကံ ဘိက္ခုံ ဒိသွာ တုဏှီဘူတော နန္ဒိသဒ္ဓါ ဝမိပေ ဌတွာ ဝတ္တံ ကာရောတိ၊

ယော ဝါယ ဝတ္တပဋိပတ္တိယာ အပရိဟာနိ ဝေယျာမာနေဿ ဝေမာဟ၊

အထ ဘဂဝါ ''အာနန္ဒော မနောဘာဝနီယာနံ ဥဿန်-နလာဘီ ဟောတိ''တိ စိန္တေတွာ ဟန္ဒ ဿ မနောဘာဝနီယာနံ ဥပနေ-ဌာနံ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ယတ္ထ ဝသန္တော ပုဗ္ဗေ စိတ္တဿ

အနာဂတ်ကြိတ္တာဝ လဗ္ဘတိ ပဒေသေ ဝန္ဒိယေ ဘိက္ခူ ဘိက္ခုနိယာတိ စိန္တေတွာ စေတိယစာရိကံ အာဂမိဿန္တိ၊

တတ္ထ သဒ္ဓါ ...ာတိ ...ဒိသု ...ဿ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ယဿ ပါတော မဂ္ဂါယ စေတိယင်္ဂဏံ ဝတ္တာဘိနိ သဒ္ဒေဟ္ဘာနိ ...တာဒေဝ ပညာယန္တိ၊

ဒဿနီယာနီတိ ဝန္ဒနာရဟာနိ ဒဿနတ္ထာယ ဂန္တဗ္ဗာနိ၊ သံဝေဇနီယာနီတိ သံဝေဂဇနကာနိ၊ ဌာနာနီတိ ကာရဏာနိ, ပဒေသ ဌာနာနေဝ ဝါ၊

ယေ ဟိ ကေစီတိ ဣဒံ စေတိယစာရိကာယ သတ္ထကဘာဝ ဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊

တတ္ထ စေတိယစာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာတိ ယေ တတ္ထ တတ္ထ စေတိယင်္ဂဏံ သမ္မဇ္ဇန္တာ, အာသနာနိ ဓောဝန္တာ, ဗောဓိမှိ ဥဒကံ သိဉ္စန္တာ အာဟိဏ္ဍန္တိ၊ ကေသု ဝတ္တဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ၊

အသုက ဝိဟာရေ "စေတိယံ ဝန္ဒိဿာမ"တိ နိက္ခမိတွာ ပသန္နစိတ္တာ အန္တရာ ကာလံ ကရောန္တာပိ အနန္တရာယေန သဂ္ဂေ ပတိဋ္ဌဟိဿန္တိယေဝါတိ ဒဿေတိ၊

(ပုဏ်မဟာ ၂- ၃၊ ၁၇၃၊)

မှတ်ချက်၊ ။ဘုရားပွဲတော်ပွဲတိုင်း။

တရားပွဲတော်ပွဲတိုင်း အဓိကပေးပါ၊

တရားအမည်ပေးရာ၌—

သံဝေဂယူရန် နေရာမှန်တရားတော်၊

သံဝေဇနီယ လေးဌာန တရားတော်၊

အချိန်နှစ်ခု ကွာခြားမှုတရားတော်၊

အစနှေပျော် အဆုံးသော် အလွမ်းတရားတော်၊

အင်ကြင်းနဲ့စ အင်ကြင်းနဲ့ဆုံးတရားတော်၊

တောနဲ့ တောနဲ့ဆုံး တရားတော်၊

တောမှာမွေးဖွား မြတ်ဘုရားတရားတော်၊

ဘာမှာတရားရ မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်

မဟာမှာဟောပြ မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်၊

ပရိနိဗ္ဗာန် တောမှာစံကရားတော်၊

စေတီဖူးရ ကုသိုလ်ရတရားတော်၊

အပါယ်ပိတ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတရားတော်၊

နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတရားတော်၊

ကြည်ညိုသမ္မါ ဖူးကြမ်တရားတော်၊

အပါယ်တံခါး ပိတ်၍သွားစေလိုလျှင်တရားတော်၊

လေးဝအပါယ် ဝေးရမယ်တရားတော်၊

ဘုရားမရောက်ခင် သေသွားလျှင် တရားတော်၊

ဘုရားဖူးသွား ဘုရားစိတ်များပါစေ တရားတော်၊

နတ်ပြည်ရောက်ရေး လွယ်လွယ်လေးပါ တရားတော်၊

နတ်ဘဝရောက်ရေး လွယ်လွယ်လေးပါတရားတော်၊

စသည်ဖြင့် အမည်ပေးကာ ဟောကြားပါ။

သံဝေဂဖြစ်ရန် နေရာမှန် တရားတော် ပြီးပြီ။

ယနေ့ ပဋ္ဌာန်းဒကာ၊ ပဋ္ဌာန်း ဒကာမ အပေါင်း သူတော်ကောင်း တွေရဲ့ ပဋ္ဌာန်းသိမ်းတောင်ပွဲမှာ ဟောကြားမည့်တရားတော်က "ပြိုင်ကြည့် ရင်းက တရားရ" တရားတော်ပါပဲ။

ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ တရားတော်ပါဘုရား၊)

ဒီတရားတော်လာ သာထာဓကဝတ္ထုက ဘယ်မှာလာ သလဲဆိုတော့ အင်္ဂုတ္တိုရ်အင်္ဂုကထာမှာ လာရှိပါတယ်။

ဘယ်မှာ လာရှိသတဲ့လဲ၊

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အင်္ဂုကထာမှာလာရှိပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ–ဒီ "ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို မဟောကြားမီ တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ပဋ္ဌာန်းပိုင်ရှင် ဘုရားသခင်ကို ဆယ်ဖဝေါင်းလက် သွယ်ပျောင်းယှက်ပြီး ခေါင်းထက်တင်ကာ ရှိခိုးကြည့် ကြရအောင်တရားနာ၊

အနန္တဉာဏ်ကို ဆုတ၊ သာမိက် နန္တပါကစ်၊

အနန္တနယပဋ္ဌာန်၊ ဝန္ဒေ အနန္တဒေသကံ၊

ဇောသန သစ္စဝန္ဒေန၊ သုဓိတာ ဟောန္တု သာဓဝေါ၊

အနန္တဉာဏ် – အဆုံးပိုင်းခြား မရှိငြားအောင် များပြားအပြည့် ဉာဏ်တော်ရှိတော်မူထသော၊ ဉာဏသာမိက်-အဆုံးပိုင်းခြား မရှိငြားသည့် ဉာဏ်များပေါ်လွင် ဉာဏ်ဘုရင်ဟု စံတင်ပြုအပ် ဉာဏ်မြတ်သခင် ဉာဏ် ပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ နန္တပါကဒ်-ရွှတ်မွှားနာယူ နတ်လူ ဖြဟွာ သတ္တဝါတို့ ကြည်သာရွှင်ပြုံး အဆုံးပိုင်းခြား မရှိငြားသည့် ကြီးမားချမ်းသာ အဖြာဖြာအကျိုး အခါခါတိုးပြီး တန်ခိုးကြီးမှု အစုစု တွေ ပေးတော်မူနိုင်ပါပေထသော၊ အနန္တနယပဋ္ဌာန် အဆုံးပိုင်းခြား

မရှိငြားသည့် နည်းများဖုံဖုံ ပြီးသွားစုံဆန်း မြတ်ပဋ္ဌာန်းဟု မှက်တမ်းပြုဝေါ် ရွှေကျမ်းတော်ကို၊ အနန္တဒေသနာ-အဆုံးပိုင်းခြား မရှိငြားပြန် သမ္ဗုဒ္ဓညာဏ်အား စွမ်းပကားဖြင့် ဆန်းပြားမပြတ် ဟောကြားတော်မူ တတ်ပါပေထသေသော၊ (အနန္တဇိန် – အဆုံးပိုင်းခြား မရှိငြားသည့် များပြားအောင်ပုံ အောင်ဂုဏ်အောင်သိန် အောင်အရှိန်တို့ အောင်ထိန် အောင်ရ အောင်ဇိနဟု အောင်ဆုသာယာ အောင်မှုပါ၍ အောင်ရာ ထင်ရှား အောင်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားကို၊) အဟံ – ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ မကျယ်ပါစေ ဝိအနေဖြင့် ရည်ချွေဟောဖော် တပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဒေ–ဝန္ဒာမိ – ကမ္ဘေ့ကမ္ဘာ လွန်ရှည်ကြာလည်း တွေ့ခဲလှစွာ တွေ့လာယခု မေ့မပြုဘဲ အသည်းဘဝင် အမြဲရှင်ကာ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါ၏ ဘုရား၊ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန–ဤသို့မှန်ငြား စကားသစ္စာ ပြောဆိုရပါလေသောကြောင့်၊ သာဓေဝါ–ပဋ္ဌာန်းချစ်သူ ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုခိအာ–ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ လိုဘွယ်စွာဖြင့် ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာလန်းဖြာ ဝမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု – ယနေ့ကစ နိဗ္ဗာန်ရအောင် မုချပိုင်ပိုင် ဖြစ်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါဘုရား။)

အဲဒီလို တရားဟော, တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပြီးသကာလ "ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို စပြီးတော့ ဟောကြနာကြရအောင် တရားနာ–

> မဟာဂတိဂမိယတိဿဒတ္တတ္ထေရော ကိရ နာမ မဟာဗောဓိံ ဝန္ဒိဿာမီတိ ပရတီရံ ဂစ္ဆန္တော နာဝါယ ဥပရိတလေ နိသိန္နော မဟာသမုဒ္ဒံ ဩလောကေသိ၊

ရှေးတုန်းက မဟာဂတိဂမိယတိဿဒတ္တလို့ အမည်ရတဲ့ မထေရ်တစ်ပါး မဟာဗောဓိကိုရှိခိုးမယ်၊ ဖူးမြင်မယ်ဆိုတဲ့အကြံနဲ့ (ရည်ရွယ်ချက်နဲ့) သမုဒ္ဒရာရဲ့ တစ်ဖက်ဖြစ်တဲ့ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ လှေဖြင့် (သင်္ဘောဖြင့်) ကြွသွားပါတယ်၊

ဘာနဲ့သွားသတဲ့လဲ၊

(လှေ, သင်္ဘောနဲ့သွားပါတယ်ဘုရား။

အဲဒီလို လှေ, သင်္ဘောနဲ့ ကြွသွားတဲ့အခါ လှေ, သင်္ဘောရဲ့ အထက်ထပ်မှာ ထိုင်ပြီးတော့ မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးကိုကြည့်နေပါတယ်၊

အထယ်း တည့်သမယေ နေဝမရတိရဲ ပညာယိတ္တ၊ နသြရိမတိရဲ၊

အဲဒီလို မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ထိုခရီးသွား မထေရ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဟိုဘက်ကမ်းလည်း ထင်ထင်ရှားရှားမတွေ့ရ မမြင်ရဘူး၊ ဒီဘက်ကမ်းလည်း ထင်ထင်ရှားရှားမတွေ့ရ မမြင်ရဘူး၊

ဉမိဝေဂပ္ပဘေဒ သမုဂ္ဂတဇလစုဏ္ဏပရိကိဏ္ဏော ပသာရိတရဇတပဋ္ဋ, လုမနုပုပ္ဖသဏ္ဌာနသဝီသော မဟာသမုဒ္ဒေါ ပညာယိတ္ထ၊

လှိုင်းတံပိုးအဟုန်ကြောင့် ဖြာလျက် အထက်သို့ တက်တဲ့ရေမှုန် ရေပွဲတွေနဲ့ ပြေပြန့်နေတဲ့ ပြန့်အပ်သောငွေပြား,မြတ်လေးပန်းအခင်းနဲ့ အလားတူတဲ့ မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးသာ ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့မြင်နေရပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* လှိုင်း၊တံပိုးဟုန်၊ ဖြာတက်ကုန်၊ ရေမှုန်ရေပွဲရော၊
* ငွေပြားအဆန်း၊ မြတ်လေးပန်း၊ တူမှန်းအခင်းပြော၊
* မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ ရေပြင်သာ၊ တွေ့တာသိလေလော၊

သော ' ကိ'နုခေါ မဟာသမုဒ္ဒဿ ဉမိဝေဂေါ ဗလဝါ၊ ဥဒါဟု စတုပ်သတိပ္ပဘေဒေ သမန္တပဋ္ဌာနေ နယမုခံ ဗလဝန္တိ စိန္တေသိ၊

အဲဒီ မဟာဂတိဂမိယတိဿဒတ္တမထေရ် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောလိုက်တယ်၊

ဘယ်လိုကြံစည်စဉ်းစားတွေးတောလိုက်သထဲဆိုတော့ "မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးက ကျယ်ဝန်းသလား၊ သို့မဟုတ် ၂၄-ပါး အပြားရှိတဲ့ သမန္တပဋ္ဌာန်း၌ နည်းအမြွက်က ကျယ်ဝန်းသလား၊ (ပဋ္ဌာန်းကျမ်းဆော်ကြီးက ကျယ်ဝန်းသလား၊) ဒီလိုကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောလိုက်ပါတယ်၊

ကဲ ခေတ်သစ်ကဗျာလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ဟိုရှေးတုန်းက ခရီးသွား၊
  ပင်လယ်ကြီးက ကျယ်သလား၊
* ဟိုရှေးတုန်းက ခရီးသွား၊
  ပဋ္ဌာန်းကျမ်းက ကျယ်သလား၊

• ဟိုရှေးတုန်းက ခရီးသွား၊
ဤသို့ ဤသို့ တွေးစဉ်းစား၊
'အထ ခ မဟာသမုဒ္ဒေ ပရိစ္ဆေဒေါ ပညာယတိ၊

အဲဒီလို ''ပဌာန်းကျမ်းနဲ့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ဘယ်အရာကပိုပြီးတော့ ကျယ်ဝန်းသလဲ''လို့ ခရီးသွားမထေရ်သည်ကြံစည်စဉ်းစားတွေးတောလိုက်တဲ့ အခါ မဟာသမုဒ္ဒရာရဲ့ အပိုင်းအခြားဟာ ထင်ပြီးတော့ လာပါတယ်၊

မဟာသမုဒ္ဒရာရဲ့ အကျယ်အဝန်း အပိုင်းအခြားဟာ ထင်ပြီးတော့ မလာဘူးလား၊

(ထင်ပြီးတော့လာပါတယ်ဘုရား၊)

အဟာယံ့ ဟေဋ္ဌာ မဟာပထဝိယာ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ဥပရိ အာကာသေန ကေတော စက္ကဝါဠပဗ္ဗတေန ကေတော ဝေလန္တေန ပရိစ္ဆိန္နော၊

ဟိ-မှန်၏၊ အယံ-ဤမဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ မဟာပထဝိယာ-မြေကြီးဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော ပိုင်းခြားအပ်ပြီ၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ အာကာသေန- ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော-ပိုင်းခြားအပ်ပြီ၊ ဧကတော-တစ်ဘက်၌၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတေန - စကြဝဠာတောင်ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော - ပိုင်းခြားအပ်ပြီ၊ ဧကတော - ပ,စ်ဘက်၌၊ ဝေလန္တေန - ကမ်းဟူသော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နော-ပိုင်းခြားအပ်ပြီ၊

၁၊ မဟာသမုဒ္ဒရာရဲ့ အောက်ပိုင်းမှာ မြေကြီးဆိုတဲ့ ပိုင်းခြား ကန့်သတ်ချက်ရှိနေပါတယ်၊

၂၊ အထက်ပိုင်းမှာ ကောင်းကင်ဆိုတဲ့ ပိုင်းခြား ကန့်သတ်ချက် ရှိနေပါတယ်၊

၃၊ ရေပြင်ကြီးရဲ့ တစ်ဘက်မှာတော့ စကြဝဠာ တောင်တန်းကြီးနဲ့ ပိုင်းခြားကန့်သတ်ထားပါတယ်၊

၄၊ ရေပြင်ကြီးရဲ့ အခြားတစ်ဘက်မှာတော့ ဆိုက်ကပ်စရာ သိမ်ကမ်း ဆိုတဲ့ ပိုင်းခြားကန့်သတ်ချက်ရှိနေပါတယ်၊

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ''ပဋ္ဌာန်း ကျမ်းတော်ကြီးနဲ့ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာရေပြင်ကြီး ဘယ်အရာကပိုပြီးတော့ ကျယ်သလဲ''လို့ ခရီးသွား မထေရ်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြိုင်ပြီးတော့မကြည့်လိုက်ဘူးလား၊

(ပြိုင်ပြီးတော့ကြည့်လိုက်ပါတယ်ဘုရား၊)

အဲဒီလို ''ပဌာန်းနဲ့ပင်လယ် ဘယ်အရာက ဝိုပြီးတော့ ကျယ်ဝန်းသလဲ''လို့ ပြိုင်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးရဲ့ တကျယ်အဝန်းတွေ, အဓိုင်းအခြားတွေ့သိပြီးတော့ မလာရဘူးလား။

(သိလာရပါတယ်ဘုရား။)

မဟာသမုဒ္ဒရာရဲ့အောက်ပိုင်းမှာ မြေကြီးနဲ့၊ အထက်ပိုင်းမှာကောင်းကင်နဲ့၊ တစ်ဘက်မှာ စကြဝဠာတောင်တန်းကြီးနဲ့ တစ်ဘက်မှာ ဆိုက်ကပ်စရာ ဆိပ်ကမ်းနဲ့ ပိုင်းခြားကန့်သတ်ချက်, သတ်မှတ်ချက်တွေ ရှိနေတယ်နော်။ -

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ- လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* အောက်ပိုင်းမြေပြင်၊ အထက်တွင်၊ ကောင်းကင်ကြီးနဲ့လေ၊
* တစ်ဖက်ရေပြင်၊ တောင်တန်းပင်၊ အစဉ်သတ်သားပေ၊
* ခြားတစ်ဖက်မှာ၊ ဆိုက်ကပ်ရာ၊ မှန်စွာရှိလို့နေ၊
* သမုဒ္ဒရာ၊ အကျယ်ဟာ၊ သေချာသိရပေ၊
* ပဌာန်းနဲ့ပင်လယ်၊ ဘယ်ကကျယ်၊ ပြိုင်ကွယ်ကြည့်မိပေ၊

သမန္တပဋ္ဌာနဿ ပန ပရိစ္ဆေဒေါ န ပညာယတိ၊ သဏှသုခုမဂမ္ဘီ ပဋ္ဌာနေကွန္တဿ ဗလဝပီတိ ဥပ္ပန္နာ၊

သမန္တပဋ္ဌာနဿ ပန- သမန္တပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးကား၊ ပရိစ္ဆေဒေါ- အပိုင်းအခြားသည်၊ န ပညာယတိ- မထင်ရှား၊ ဣတိ- ဤသို့၊ သဏှသုခုမဂမ္ဘီ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကို၊ ပဋ္ဌာနေကွန္တဿ- ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဗလဝပီတိ- အားရှိသောပီတိသည် (အားကြီးသော ပီတိသည်) ဥပ္ပန္နာ- ဖြစ်ပြီ၊

အဲဒီလို 'ပဌာန်းနဲ့ ပင်လယ် ဘယ်အရာကပိုပြီးတော့ [illegible]ဝန်းသလဲ''လို့ ခရီးသွား မထေရ်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြိုင်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရဲ့ အပိုင်းအခြားကိုသာ ထင်ထင်ရှားရှား မတွေ့ပြီးတော့ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းရဲ့ အပိုင်းအခြားကို မတွေ့ရဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရဲ့ အကျယ်အဝန်းကပိုင်းခြားကန့်သတ်ချက် ရှိတယ်၊ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီးရဲ့ အကျယ်အဝန်းက ပိုင်းခြားကန့်သတ်ချက် မရှိဘူးဆိုတော့ ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးကပိုပြီးမကျယ်ဝန်းဘူးလား။

(ကျယ်ဝန်းပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ ပဋ္ဌာန်းနဲ့ ပင်လယ် ဘယ်အရာပိုပြီးတော့ ကျယ်သလဲလို့ ပြိုင်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘယ်အရာက နိုင်သွားသတဲ့လဲ၊

(ပဋ္ဌာန်းက နိုင်သွားပါတယ်ဘုရား)

ကဲ–လိုက်ဆိုကြ–

* ပြိုင်ပြိုင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းနဲ့ပြိုင်၊
* ပြိုင်ပြိုင် ပင်လယ်ကြီးနဲ့ပြိုင်၊
* နိုင်နိုင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကနိုင်၊

အဲဒီလို ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးက ပိုပြီးတော့ ကျယ်ဝန်းတာကို သိရတော့ သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ အားရှိတဲ့, အားကောင်းတဲ့, အားကြီးတဲ့ပီတိ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်၊

ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးဟာ သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ တရားတော်ကြီးပါတဲ့၊ ဘာတရားတော်ကြီးတဲ့လဲ၊

(သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ တရားတော်ကြီးပါဘုရား။)

ပဋ္ဌာန်းနဲ့ ပင်လယ် အကျယ်အဝန်း ပြိုင်ကြည့်တော့ ပဋ္ဌာန်းက အနိုင်ရ၊ အနိုင်ရတော့ သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်ကြည့်၊ ဆင်ခြင်ကြည့်တော့ အားကောင်းတဲ့, အားကြီးတဲ့ ပီတိတွေ ဖြစ်မလာဘူးလား။

(ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား။)

အဲဒီလို ပြိုင်ကြည့်လိုက်တော့ "နှစ်သက်ခြင်း" ဆိုတဲ့ ပီတိတရား ခရီးသွား မထေရ်ကြီးမှာ ဖြစ်သွား, ရသွားတယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ တရားတော်ပါဘုရား။)

ပြိုင်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာတရားရသွားသတဲ့လဲ၊

(ပီတိတရားရသွားပါတယ်ဘုရား၊)

''ပီတိ''ဆိုတာဘာတဲ့လဲ၊

နှစ်သက်ခြင်းပါ ဘုရား၊

ပဒ္မာန်းကျမ်းက အနိုင်ရတော့ တကယ့်ကို အားရ ါးရ နှစ်သက် သွား တာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

လောကမှာ ပြိုင်လို့ အနိုင်ရရင် နှစ်သက် ကျေနပ်မှုတွေ မဖြစ်ကြ ဘူးလား၊

(ဖြစ်ကြပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ–လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

- ပဋ္ဌာန်းနဲ့ပင်လယ်၊ ဘယ်ကကျယ်၊ ပြိုင်ကွယ်ကြည့်သောခါ၊
- ပဋ္ဌာန်းကျမ်းက၊ ကျယ်ဝန်းလှ တိကာသိသွားရှာ၊
- ပြိုင်ကြည့်ရင်းက၊ ပီတိလှ၊ ဓမ္မရသွားတာ၊

သော ပီတိံ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ ဝိပဿနံ ဝဍ္ဎေတွာ ယထာနိသိန္နောဝ သဗ္ဗကိလေသေ ခေပေတွာ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌာယ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ–

သော – ထိုမဟာဂတိဂမိယတိဿတ္ထေရ်သည်၊ ပီတိံ-နှစ်သက် ခြင်း ပီတိကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ-ခွာ၍၊ ဝိပဿနံ–ဝိပဿနာကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ–တိုးပွား စေ၍ ယထာနိသိန္နောဝ - အကြင်၊ အကြင်ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေ သေ-အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတွာ–ကုန်စေ၍၊ အဂ္ဂဖလေ– မြတ်သောဖိုလ်ဟူသော၊ အရဟတ္တေ– အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ– တည့်၍၊ ဥဒါနံ- ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ-ကျူးရင့်ထော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု –၊သာဓု –၊သာဓုပါဘုရား၊)

ပြိုင်ကြည့်လို့ အနိုင်ရတော့ ပီတိတရားရလာ၊ ဖြစ်လာတယ်၊ အဲဒီ ပီတိတရားကို ခရီးသွား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ပယ်ခွာပစ်လိုက်ပါတယ်၊

ပီတိကို ဘာလုပ်ပစ်လိုက်သလဲ။

(ပယ်ခွာပစ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

ပီတိကို ပယ်ခွာပြီးတော့ ပီတိ- နှစ်သက်ခြင်းဆိုတာ မမြဲဘူး၊ ဆင်းရဲတယ်၊ အစိုးမရဘူးလို့ ဝိပဿနာ ဆက်လက်ရှုပွားလိုက်ပါတယ်။

ပြိုင်လို့ အနိုင်ရတော့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နှစ်သက်ခြင်း ပီတိတရားဟာ အမြဲဖြစ်ပေါ်နေတာ ဟုတ်ရဲ့လား။

(မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။)

ဒီတော့ ပီတိတရားရဲ့ မမြဲပုံ၊ ဆင်းရဲပုံ၊ အစိုးမရ အနှစ်သာရ မရှိပုံတွေကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့ လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးတင်ကာ ဝိပဿနာ ရှုလိုက်တော့ ဆိုင်နေရင်းပင် ကိလေသာတွေ အလုံးစုံကုန်ခန်းပြီး အရဟတ္တဖိုလ်တရားကြီး ရရှိတော်မူသွားပါတည်။

ပီတိကိုခွာ ဝိပဿနကိုရှုပွားလိုက်တော့ ဘယ်တရားရသွားသတဲ့သဲ။

(အရဟတ္တဖိုလ်တရား ရသွားပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ ပြိုင်ကြည့်ရင်းကနေ ပီတိတရား၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဆိုတဲ့ တရားတွေ ရမသွားဘူးလား။

(ရသွားပါတယ်ဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောထဲ့ တရားက ဘာတရားလဲ့လဲ။

(ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ တရားတော်ပါဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ပဋ္ဌာန်းနဲ့ ပင်လယ်၊ ဘယ်ကကျယ်၊ ပြိုင်ကွယ်ကြည့်သောခါ။
* ပဋ္ဌာန်းကျမ်းက၊ ကျယ်ဝန်းလှ၊ တိ...သိသွားရှာ၊
* ပြိုင်ကြည့်ရင်းက၊ ပီတိလှ၊ ခမ္မရသွားတာ၊
* ပြိုင်ကြည့်ရင်းက၊ အရဟတ္တ၊ ဖလရသွားတာ၊
* ပြိုင်ကြည့်ရင်းက၊ တရားရ၊ ဟောပြဒေသနာ၊

ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်မှု ပီတိကို ခွာပြီးတော့ ဝိပဿနာ ရှုလိုက်တော့ အရှင်ဂတိဂမိယတိဿဒတ္တအမည်ရတဲ့မထေရ်ကြီး မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရှိပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

ဘာဖြစ်သွားသ ဘဲ့လဲ၊

(ရဟန္တာ ဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

• ဝမ်းမြောက်ပီတိ၊ ခွာရှုကြည့်၊ ဖြစ်၏ ရဟန္တာ၊

အဲဒီလို ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလိုက်ပါတယ်၊ ဘယ်လိုဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလိုက်သလဲဆိုတော့ –

အတ္တေဝ ဂမ္ဘီရဂတံ သုဒုဗ္ဗုဓံ၊

သယံ အဘိညာယ သဟေတုသမ္ဘဝံ၊

ယထာနုပုဗ္ဗံ နိခိလေန ဒေသိတံ၊

မဟေသိနာ ရူပဂတံဝ ပဿတိတိ၊

ဂမ္ဘီရဂတံ–သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲသောဖြစ်ခြင်းရှိထသော၊ သုဒုဗ္ဗုဓံ–အလွန် ခဲယဉ်းစွာ သိအပ်ထသော၊ သဟေတုသမ္ဘဝံ-ဟေတု ပစ္စည်း စသော အကြောင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ဓမ္မယုတ္တိနှန်တရားကို၊ သယံ-ကိုယ်တော်တိုင်၊ အဘိညာယ-ထူးကဲလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်သိ၍၊ ယထာနုပုဗ္ဗံ-အနုလောမ စသော အကြောင်, အကြောင် အစဉ်အားဖြင့်၊ နိခိလေန-အကြွင်း မရှိသော အားဖြင့်၊ မဟေသိနာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ ဟောတော်မူအပ်သော သမန္တပဋ္ဌာန်းကို၊ (စက္ခုမာ-မ်သစက္ခုရှိသော ယောကျ်ားသည်၊) ရူပဂတံ-လက်တွင်း၌ရောက် ပတ္တမြားကျောက်ကို၊ စက္ခုနာ-ပကတိစက္ခုဖြင့်၊ပဿတိဣဝ-မြင်ရသကဲ့သို့၊ (တထာ-ထို့အတူ၊ ယောဂါဝစရ-အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည်၊ ပဋိဝေဓဉာဏေန ပဋိဝေဓဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿတိ–မြင်ရ၏၊ သောဗုဒ္ဓသာဝကော–ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည်)အတ္တေဝ-အတ္တိဝေ-ဤသာသနာတော်စယ်ရှိပေသေးသည်သာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဒါန်-ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ-ကောင်းစွာမသေ့ ကျူးရင့်တော်မူလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု ၊ သာဓု ၊ သာဓုပါဘုရား၊)

ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ သိပ်ပြီးတော့ သိမ်မွေ့တယ် နက်နဲတယ်၊ ခက်ခဲတယ်၊ သိဖို့ရန်လည်းမလွယ်ဘူး၊ ဟေတု စတဲ့ အကြောင်းနဲ့တကွ ဖြစ်ပြီးတော့ အဲဒီ

အကြောင်းကြောင့် ကောင်း… ဖြစ်… လာတဲ့ အကျိုးတရားကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် သဗ္ဗညု… ဉာဏ်တော်ကြီးဖြင့် သိထားတဲ့ တရားတော် ဖြစ်တယ်။

အနုလေ မစတဲ့ အစဉ်အားဖြင့် အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြား… တော်မူထားတဲ့ တရားတော်ကြီး ဖြစ်တယ်။

အဲဒီပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို မသိစကျွရှိတဲ့ ယောကျ်ားဟာ လက်ထဲမှာ ရောက်နေတဲ့ ပတ္တမြားကျောက်ကို ပကတိမျက်စိနဲ့ သေသေချာချာ ရေရေရာရာမြင်ရသလို မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တပည့်သားသာဝကသည် ပဋိဝေဓ ဉာဏ်နဲ့ သေသေချာချာ မြင်ရပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ဘာနဲ့ မြင်တာတဲ့လဲ။

(ပဋိဝေဓဉာဏ်နဲ့ မြင်တာပါ ဘုရား။)

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးကို (ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးရဲ့ သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲပုံတွေကို) ပကတိမျက်စိနဲ့မြင်လို့ လွယ်ကူပါမလား။

(မလွယ်ကူပါဘူး ဘုရား။)

ပကတိမျက်စိနဲ့ကတော့ လက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ရောက်နေတဲ့ ပတ္တမြား ကျောက်ကိုပဲ မြင်နိုင်မယ်နော်။

(မှန်လှပါ ဘုရား။)

ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကိုတော့ ဉာဏ်မျက်စိနဲ့မှ မြင်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။

ဘာနဲ့မှ မြင်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

(ဉာဏ်နဲ့မှ မြင်နိုင်မှာပါ ဘုရား။)

အရှင်မဟာဂတိဂမိယတိဿဒတ္တ မထေရ် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ပဋိဝေဓ ဉာဏ်မျက်စိနဲ့ ကြည့်တော်မူလိုက်တော့ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးရဲ့ နက်နဲခက်ခဲပုံတွေကို သိမသွားဘူးလား။

(သိသွားပါတယ် ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးရဲ့ နက်နဲခက်ခဲပုံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ပုံတွေကို သိဖို့ရန်အတွက် ပကတိမျက်စိကို အသုံးပြုရမှာလား၊ ဉာဏ်မျက်စိကို အသုံးပြုရမှာလား။

(ဉာဏ်မျက်စိကို အသုံးပြုရမှာပါ ဘုရား။)

အဲဒီနေ့ ''မဥ္စဝဲဥ္ဇာကမ်မျက်စိနဲ့ မြင်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ... သာဝကသည် ဒီသာသနာတော်ကြီးမှာ စင်စစ်ကောန်အမှန်ပင်ရှိသေး...'' လို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလိုက်ပါတယ်။

ကြည့်စမ်း၊ တရားနာ ပရိဆတ်၊ ပြိုင်ကြည့်တုန်းက အနိုင်ရ... နှစ်သက်မှုပီတိတွေဖြစ်ရတယ်၊ ပီတိခွာဂိပဿနာရှုလိုက်တော့ ကိလေသာ... အကုန်ဝေးကွာပြီး ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားရတယ်။

အဲဒီလို ရဟန္တာကြီးဖြစ်တော်မူသွားတော့ ဝမ်းသာအားရ ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မူလိုက်တာပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ကဲ-လက်ခုလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ပြိုင်ကြည့်ရင်းက၊ ပီတိရ၊ ...ပ်ရမြတ်ဖိုလ်ပါ။
* အရှင်တိဿ၊ ဂမိယ၊ ဖြစ်ရ ရဟန္တာ။
* အရှင့်လိုပင်၊ ဖြစ်လိုလျှင်၊ လူရှင်ပြိုင်ရှုပါ။

အရှင် မဟာဂတိစမိယတိဿဒတ္တမထေရ် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလို ပီတိတွေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တွေ မရချင်ကြဘူးလား။

(ရချင်ပါတယ်ဘုရား။)

ရချင်ရင် ''ပဋ္ဌာန်းနဲ့ ပင်လယ် ဘယ်ကကျယ်သလဲ''လို့ ဒီလိုပြိုင်ကြည့် ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီမထေရ်ကြီးကတော့ ရေပြင်ခရီးသွားတာဆိုတော့ ပဋ္ဌာန်းနဲ့ ရေပြင် ကြီးကို ပြိုင်ကြည့်လိုက်တာပေါ့ပဲ။

မြေပြင်ခရီးသွားနေတဲ့သူတွေက မြေပြင်ကြီးနဲ့ ပြိုင်ကြည့်၊ အာ... ဝေဟင် ခရီးသွားနေတဲ့သူတွေက အာကာဝေဟင်ကြီးနဲ့ ပြိုင်ကြည့်ရ မယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးဟာ ရေပြင်၊ မြေပြင်၊ ဝေဟင်ကြီးတွေ... မကျယ်ဝန်းဘူးလား။

(ကျယ်ဝန်းပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ရေပြင်ကြီးနဲ့ပဲ ဖြိုင်ဖြိုင် မြေပြင်ကြီးနဲ့ပဲဖြိုင်ဖြိုင်ဝေဟင်ကြီး နဲ့ပဲဖြိုင်ဖြိုင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းတော်ကြီးက အနိုင်မရဘူးလား။

(အနိုင်ရပါတယ်ဘုရား။)

ကဲ–ခေတ်ဆန်းကဗျာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဖြိုင်ဖြိုင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းနဲ့ဖြိုင်၊
* ဖြိုင်ဖြိုင် မြေပြင်ကြီးနဲ့ဖြိုင်၊
* ဖြိုင်ဖြိုင် ဝေဟင်ကြီးနဲ့ဖြိုင်၊
* နိုင်နိုင် ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကနိုင်၊

လောကသာသနာအရာရာအဘက် ဆောင်ရွက်ချက်တွေအလွယ်တကူ အောင်မြင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်ချင်ရင်, ဖြိုင်မှုဆိုင်မှုတွေ အနိုင်ရချင်ရင်, အခက်အခဲမှန်သမျှတွေကို အောင်မြင်ကျော်သွားလိုရင်, ဝိတိတရားတွေရရှိချင်ရင်, အရဟတ္တဖိုလ်တရားတွေရချင်ရင် ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကိုဆောင်ထားပြီးတော့ ဖြိုင်ကြည့်ရမယ်နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ အနည်းဆုံး "မဟာပစ္စယော"စတဲ့ (၂၄)ပစ္စည်းလောက်တော့ ရအောင်ဆောင်မထားသင့်ဘူးလား။

(ဆောင်ထားသင့်ပါတယ်ဘုရား။)

ဘုရားဟောထားတဲ့ တရားတော်တွေထဲမှာအလေးနက်ဆုံး၊ အခက်ခဲဆုံး၊ အထူးခြားဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး အဆောင်ကောင်းကြီးဟာ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးပါပဲ တရားနာ၊

အဆောင်ကောင်းကြီးဟာဘာတဲ့လဲ၊

(ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးပါ ဘုရား။)

ပဋ္ဌာန်း ဆိုတဲ့ အဆောင်ကောင်းကြီး ဆောင်ထား နိုင်ကြပါစေ၊ ဖြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရကြပါစေ၊ ဖြိုင်သမျှတွေနိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေအားဖြင့် ဦးပဥ္ဇင်းသည် "ဖြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ တရားတော်" ကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊

ဦးပဥ္ဇင်းရဲ့ ဟောဒီတရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေ ပဋ္ဌာန်းပန်းပွင့်ကြီးကို ပန်ဆင်မြတ်နိုးနိုင်ကြပါစေ၊ ပဋ္ဌာန်းရေမိုးအမျိုးမျိုးကို သောက်ချိုးတော်မူနိုင်ကြပါစေ၊ ပဋ္ဌာန်းရေမိုးအမျိုးမျိုးဖြင့် အမြဲ ထာဝရ

အေးချမ်းသာယာ ရှင်ကာင် သွန်းလောင်းပက်ဖျန်းနိုင်ကြပါစေ၊ ပဌာန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြွံကောင်းတွေ ကြံစည်နိုင်ကြပါစေ၊ ပဌာန်းစကားတွေ ပြောကြားနိုင်ကြပါစေ၊ ပဌာန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြံကောင်းတွေ ကြံစည်နိုင်ကြ ... ပဌာန်းစကားတွေ ပြောကြားနိုင်ကြပါစေ၊ ပဌာန်းအလုပ်တွေ အားရပါးရ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ၊ ပဌာန်း ပန်းခင်းတဲ့ လမ်းမကြီးရဲ့ အတွင်းမှာ လျှောက်နင်း သွားရောက်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆုပေး၊ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ် တရားနာ၊

ကဲ–ဆုတောင်းမေတ္တာလက်ာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ပဌာန်းပန်းပွင့်၊ အဆင့်မြင့်၊ အသင့်ပန်နိုင်စေ၊
* ပဌာန်းရေမိုး၊ အမျိုးမျိုး၊ သောက်ချိုးနိုင်ပါစေ၊
* ပဌာန်းရေချမ်း၊ သွန်းပက်ဖျန်း၊ အေးချမ်းနိုင်ပါစေ၊
* ပဌာန်းအကြံ၊ မြဲမြဲမြံ၊ အမှန်ကြံနိုင်စေ၊
* ပဌာန်းစကား၊ အစားစား၊ ပြောကြားနိုင်ပါစေ၊
* ပဌာန်းဆိုင်ရာ၊ အလုပ်မှာ၊ စိတ်ပါလုပ်နိုင်စေ၊
* ပဌာန်းပန်းခင်း၊ လမ်းအတွင်း၊ လျှောက်နင်းသွားနိုင်စေ၊

ကဲ- ဂါထာ တစ်ပုဒ်နဲ့ တရားသိမ်းကြရအောင် လက်အုပ်ချီလိုက်ကြ

ဓမ္မပုပ္ဖံ ပိဠန္ဓန္တု၊ ဓမ္မောဒကံ ပိဝန္တု ဝေ၊
ဓမ္မောဒကေန သိဉ္စန္တု၊ အညမညံ ပဌာဒိတာ၊
ဓမ္မမဂ္ဂေ သဒါ သန္တာ၊ ဂစ္ဆန္တု ဓမ္မမာမကာ၊

ဓမ္မမာမကာ– ပဌာန်းချစ်ခင် ပဌာန်းမင်ကြကုန်သော၊ သန္တာ– ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဒါ- မကြာမလပ် သခ္ဓါ ခေတ်ကိန်း အခါခပ်သိမ်းပင်၊ ဓမ္မပုပ္ဖံ - ပဌာန်းတည်းဟူ အဆင့်မြင့်ပန်းပွင့်ဖြူကြီးကို၊ ပိဠန္ဓန္တု– ပဌာန်းဂုဏ်ရည် မှန်းယုံကြည်ကာ ကောင်းစွာ စေ့ပျော်ပျော် ပန်ဆင်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ခေမာ့ဓကာ— ပဋ္ဌာန်းရေမိုး အမျိုးမျိုးကို၊ ဧဝ— စင်စစ်ကေန် အမှန်တကယ်ပင်၊ ဗီဝန္တု— ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်ရည် မှန်းယုံကြည်ပျော် သောက်သုံးတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

အညမည်–ရှင ါမယွင်း အချင်းချင်းပင်၊ ပမောဒိကာ— ဝမ်းမြောက်ကြည်နူး ဘဝင်မြူးကြကုန်လျက်၊ ဓမ္မောဒကေန– ပဋ္ဌာန်းရေမိုး အမျိုးမျိုးဖြင့်၊ သိဉ္စန္တု– ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်ရည် မှန်းယုံကြည်ပျော် သွန်းလောင်းပက်ဖျန်းတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဓမ္မမဂ္ဂေ– ပဋ္ဌာန်းပန်းခင်း လမ်းမကြီးရဲ့အတွင်း၌၊ ဂစ္ဆန္တု– ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်ရည် မှန်းယုံကြည်ပျော် လျှောက်လှမ်းသွားရောက်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

(သာဓု—၊သာဓု....၊သာဓုမပါဘုရား၊)

မှတ်ချက်၊ ။ပဋ္ဌာန်း ပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ ပဋ္ဌာန်းဖွင့်ပွဲ အကြိုတရားပွဲတိုင်း၊ ပဋ္ဌာန်းသိမ်းအောင်ပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်၊

* ပဋ္ဌာန်းဖွင့်ပွဲ၊ ပိတ်ပွဲတိုင်း၊ အတိုချုံးပြီး ဩဝါဒကထာအနေဖြင့်လည်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်၊

ပြိုင်ကြည့်ရင်းက တရားရ တရားတော် ပြီးပြီ၊

စူဠကန္တကာယ်၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်၊ ဣတ္ထိဝိမာန ပါရိစ္ဆတ္တကဝဂ်၊ စတုတ္ထဝိမာနဝတ္ထုကို ကန်ဆာဆင်၍ ဟောကြား၊ ပြောကြားအပ်သော

သံဃိက–က ပိုပါတယ် တရားတော်

"သံဃိက–က ပိုပါတယ်" ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို မဟောကြားမီ တရားပိုင်ရှင် ဘုရားသခင်နဲ့ တရား, သံဃာ, ဆရာသမားတွေကို ထရား ဟော, တရားနာ, ဘေးရန်ကွာအောင် ဆယ်ဖယောင်းလ... ချယ်ပျောင်း ယှက်ပြီးတော့ ခေါင်းထက်တင်ကာ ရှိခိုးကြည့်ကြရအောင်ထရားနဲ့၊

ဂုဏ်နန္တ ဝေ ရတနာနန္တ ဂုဏ်ကံ ဂုဏသာမိကံ၊
ဂုဏောဟိ ပါကဋ္ဋ နာထံ၊ ဂုဏံ ဂုဏဒေသကံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ အာစေရံ၊ ဝန္ဒာမိ အာဒိသာဝရံ၊
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဂုဏ်နန္တာ ဟောန္တု သာဓဝေါ၊

ဂုဏ်နန္တ– ရေတွက်ပိုင်းခြား မရငြားသည့် များပြားဖုံဖုံ ဂုဏ်တော် အနန္တ မှန်သမျှတို့ကို စုံပြအခန အစိုးရတော်မူပါပေထသော ဝေ– စင်စစ်ကေန် အမှန်တကယ်ပင်၊ ဂုဏာနန္တ– သီလ, သမာ, ဝိ ပ...ဂုဏ် အလုံးစုံကို အကုန်လှန်စွာ နှစ်သက်တော်မူတတ်ပါပေထသော ဂုဏ်ဝံ– ရေတွက်ပိုင်းခြား မရငြားသည့် များပြားဖုံဖုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ မှန်သမျှကို စုံပြအနေ ရှိတော်မူပါပေထသော၊ ဂုဏသာမိကံ– ဂုဏ်ပိုင်ဂုဏ်မှင် ဂုဏ် အရှင်စစ် ဂုဏ်သခင်ဖြစ်တော်မူပါပေထသော ဂုဏောဟိ– ရေတွက်ပိုင်း ခြား မရငြားသည့် များပြားဖုံဖုံ ဂုဏ်တော်အနန္တ မှန်သမျှ တို့ဖြင့်၊ ပါကဋ္ဋ– လူ့ဘုံ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာ့ဘုံတိုင် ပျံ့လွှင့်ကျော်ကြား ... မူပါပေထသော၊ ဂုဏံ– ခုနေ့ခင်ဘ ချမ်းသာရကြောင်း ဂုဏ်အင်္ဂါ ကို ထောင်သောင်းမက အောင်ကောင်းရအောင် မှချ...ပေးဝေ တော်မူတတ်ပါပေကသော၊ ဂုဏဒေသကံ– လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, သတ္တဝါ ဝေနေ– မဂ်ဖိုလ်ရေသောက် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရေး ဥာဏ်အတွေးဖြင့် မနေး ခါခါ မစဘာနာသုံး ဝေဆာပြုံးလျှင် ဘဆုံးတိုင်အောင် ပြုံးနိုင်ရေးအတွက် လေးလေးနက်စွာ မေတ္တာတစ်သွယ် သစ္စာချယ်ပြု ကရုဏာဝ...၊ ဂုဏ်

တရားကို မနားမပြတ် ဟောကြားတော်မူတတ်ပါပေထသော၊ နာထဉ္စ-ရွှ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ၏ အားထားရာဖြစ် ဘုရားစစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ- မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်သတ်မှတ် တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း သံဃဉ္စ- သမုတိအရိယာ နှစ်ဖြာအကောင်း သံဃာတော် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာစေရဉ္စ- ယခုဇာတ်ဟောနိုင်ပြောနိုင် ဘဘော ပိုင်အောင် သာသနဓဇမ္မာစရိယဘွဲ့ကို ရသည်အထိ ပရိယတ္တိစာပေပညာ များကို စနစ်တကျသင်ကြားပို့ချပေးသနားတော်မူကြသည့်-

၁၊ ရန်ကုန်၊ ဗဟန်းမြို့၊ ပါဠိတက္ကသိုလ် ညောင်တုန်း ကျောင်း တိုက်ကြီးမှ နာယက စာချ ဆရာတော်များ၊

၂၊ ရန်ကုန်၊ အင်းစိန်မြို့၊ ရွှာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးမှ နာယက စာချဆရာတော်များ၊

၃၊ ဧရာဝတီတိုင်း၊ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့၊ ရွှေပြည်တန် စာသင်တိုက်မှ နာယကစာချ ဆရာတော်များ၊

၄၊ ပဲခူးတိုင်း ပဲခူးမြို့၊ ကြခတ်ဝိုင်း ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီးမှ နာယကစာချဆရာတော်များ၊

၅၊ မကွေးတိုင်း၊ ရေနံချောင်းမြို့၊ သစ္စမ္မကာရီ ကျောင်းတိုက်ကြီးမှ ဆရာတော် ဦးဉက္ကမ၊

၆၊ မကွေးတိုင်း၊ ရေနံချောင်းမြို့၊ ရွှေတောင်ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်း တိုက်ကြီးမှ နာယက စာချဆရာတော်များ။

ဤသို့များပြား ကျေးဇူးရှင်ဆရာသမားအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ အဟံ-ဒေချ,ဒေသင် တာဝန်လုပ်ငန်း ကိုယ်တိုင်ထမ်းချ ရန်ကုန်-သာကေတဦ ဆင်လှရတနာ မြင်ကြပါစေ ဤအနေဖြင့် ပြည်ချေအတိုတ် ရည်နိမိတ် ဆောင် ဆင်ဖြူတောင်သမိုက် စာသင်တိုက်၌ နှစ်ခြိုက်ရှင်ပြု၊ သီတင်းသုံး စာချ တရားလုပ်ရေး၀ တရားတော့ဟောပြ ပဓာနနာယကဟု စာအလှုပြု ပေါ် တပည့်တော်သည်၊ အဘိသာဇရဲ-ရတနာသုံးပါး ဆရာများဂုဏ် အလုံးစုံကို အကုန်အရေးထားအလွန်ကြည်ညိုရှိသေလေးစားလှစွာ၊ ဝန္ဒာမိ- ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံး သုံးပါးပျော်စီးပျော့ မာန်ကိုလျှော့၍ ကန်တော့မြတ်နိုး ဖက်ဆယ်ပြာ ဦးထိပ်မိုးကာ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏ ဘုရား။

စောနေသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့ ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားတို့ကို ရှိခိုး ကန်တော့လိုက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ မှန်သောသစ္စာစကားကို ပြောဆိုရလေသော

ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ-အယူလည်းမှန် ဘာသာမှန်ကာ ကိုးကွယ်ရာတွေ မှန်ကာနေသည့် မြန်မာရွှေပြည် တည်ကြည်မွေးပွား ဦး ခွင်း၏ ဟောဒီ တရားနာပရိသတ် အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးအများတို့သည်၊ ဓုက္ခ-လောကီလောကုတ် အဟုတ်ကောင်းစုံ ဂုဏ်အမျိုးမျိုး အချိုးကျကျ တန်ခိုးပြမျှော် အစိုးရတော်မူနိုင်ကြကုန်သည်၊ မဟာနိဗ္ဗာန်-ယမနကာမ နိဗ္ဗာန် ရအောင် မုချပုံသေ ဖြစ်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(သာဓု...၊ သာဓု...၊ သာဓုပါဘုရား)

အဲဒီလို တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာအောင် ရတနာသုံးပါး ဆရာသမားတွေကို ရှိခိုးပြီးတော့ ''သံယိက ကပိုပါတယ်'' ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို စပြီး ဟောကြ၊ နာကြရအောင် တရားနာ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊

အခါတစ်ပါး ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းကိန်းအောင်းစံပျော် နေတော်မူပါတယ်၊

တေနခေါ သမယေန နာလကဂါမကေ ကာယသ္မာ ရေဝတ-တတ္ထေရဿ ဥပဋ္ဌာကဿ အညတရဿ ကုဋုမ္ဗိကဿ ဒွေဓီတရော အဟေသုံ၊

အဲဒီလို ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း ကိန်းအောင်း စံပျော် သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့အခါမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ နာလကဆိုတဲ့ ရွာတစ်ရွာရှိတယ်၊

ဘာရွာတဲ့လဲ၊

(နာလကရွာပါ ဘုရား။)

အဲဒီနာလကရွာမှာ အရှင်ရေဝတမထေရ်ရဲ့ အလုပ်အကျွေးဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဓနော တစ်ယောက်မှာ သမီးနှစ်ယောက်ရှိတယ်တဲ့၊

သမီးဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသတဲ့လဲ၊

နှစ်ယောက်ရှိပါတယ် ဘုရား။

ကောဘဒ္ဒါ နာမ၊ ဟုတရာ သုဘဒ္ဒါ နာမ၊

တစ်ယောက်က ဘဒ္ဒါလို့ ခေါ်တယ်၊ အခြားတစ်ယောက်ကတော့ သုဘဒ္ဒါလို့ ခေါ်တယ်၊

မြန်မာလို ပြန်လိုက်တော့ "ဘဒ္ဒါ" ဆိုတာ "မကောင်း" ပေါ့၊ "သုဘဒ္ဒါ" ဆိုတာကတော့ "မပိုကောင်း" ပေါ့၊ သို့မဟုတ် 'မကောင်းပို' ပေါ့၊

တာသု ဘဒ္ဒါ ပထဲကုလံ ဂတာ သဒ္ဒါ ပသန္နာ [illegible] ဝဍ္ဎာစ အဟောသိ၊

အဲဒီ ဘဒ္ဒါ (မကောင်း)၊ သုဘဒ္ဒါ (မကောင်းပို)လို့ ခေါ်ဆိုရတဲ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်တို့တွင် အကြီး မဘဒ္ဒါ (မကောင်း)ဆိုတဲ့ အငယ်ကြီးဟာ အိမ်ထောင်ကျပြီး လင်ယောကျ်ား အမျိုးသားရဲ့အိမ်ကိုလိုက်နေရပါတယ်။

ရတနာသုံးတန် ကံ၊ ကံရဲ့ အကျိုးတရား အပေါ်မှာ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားတပြည့်အဝရှိပါတယ်၊

ဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးယုံကြည်တာ ဇီလောကကြီးမှာ [illegible] ရှိတယ်၊

သဒ္ဓါဆိုတာ ဘာလဲဆိုရင် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ကံ [illegible] အကျိုး ငါးမျိုးရဲ့ အပေါ်မှာ ယုံကြည်နေတာကို ခေါ်တယ်နော်၊

(မှန်လှပါ ဘုရား၊)

နတ်တွေရဲ့ အပေါ်မှာ ယုံနေတာ၊ ကြည်နေတာ သဒ္ဓါ [illegible]ရဲ့ လား၊

(မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးဖွဲ့ လိုက်ဆိုကြ-

* သဒ္ဓါဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ၊
  ဘုရားယုံတာ သဒ္ဓါပဲ၊
* သဒ္ဓါဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ၊
  တရားယုံတာ သဒ္ဓါပဲ၊
* သဒ္ဓါဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ၊
  သံဃာယုံတာ သဒ္ဓါပဲ၊
* သဒ္ဓါဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ၊
  ကံကိုယုံတာ သဒ္ဓါပဲ၊

* သင်္ခါဆိုတာ ဘာခေါ်လဲ၊

ကံအကျိုးယုံတာ သင်္ခါပဲ။

စီလောကကြီးမှာ ဦးပဍင်းတို့ ၀ာရေးနာ ပရိသတ် အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးကောင်းသမီးတွေ ယုံကြည်မှာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသတဲ့လဲ၊

(ငါးမျိုးရှိပါတယ် ဘုရား၊)

ကဲ-ဒဲဒီငါးမျိုး လာ်ာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* ဘုရားကိုယုံ၊ တရားယုံ၊ ထေ်ယုံမြတ်သံဃာ၊

* ကံ့ကံအကျိုး၊ ဤငါးမျိုး၊ ယုံရိုးမြတ်သဒ္ဓါ၊

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေတွေကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် လူတွေဟာလေ ဘုရားကို အယုံနည်းကြတယ်၊ တရားကိုအယုံနည်းကြတယ်၊ သံဃာကိုအယုံနည်းကြတယ် ကံကိုအယုံနည်းကြတယ်၊ ကံ၏ အကျိုးကို အယုံနည်းပြီးတော့ နေကြပါတယ်၊

ဘာတွေကို အယုံများပြီးတော့ နေကြသလဲဆိုရင် ဘိုးတော်တွေ, ဂိုဏ်းတွေ နတ်တွေ ဗေဒင်တွေ လက်ဖွဲ့တွေ အင်းအိုင်တွေ စတဲ့ဟာတွေကို အယုံများနေတယ်နော်၊

(မှန်လှပါ ဘုရား၊)

မယုံရင် အိမ်တွေကိုလိုက်ပြီးတော့ကြည့်ကြပါ၊ ဘုရားစင်က တစ်စင်ပဲ ရှိတယ်၊ ဟိုစင် ဒီစင်တွေကတော့ တော်တော်များတယ်၊ ဘုရားပုံကတော့ တစ်ပုံနှစ်ပုံပဲတွေ့ရတယ်၊ ဟိုပုံဒီပုံတွေကတော့ မရေနိုင်ပါဘူး၊ ဒါတွေဟာ ရတနာသုံးပါးအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုနည်းနေတယ်လို့ မပြောမယ့် ပြောပြနေသလို ဖြစ်နေပါတယ်၊

ကဲ ကဲ တရားဆက်ပြီးတော့ ဟောကြ, နာကြရအောင်၊ ဓဇိဘဒ္ဒါ ဆိုတဲ့ တစ်မကြီးဟာ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံတယ်၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုတယ်၊ အသိပညာရှိတယ် အသိဉာဏ်ပညာနဲ့ပြည့်စုံတယ်၊

ဓဇိဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးမှာ လိုအပ်နေတာကတော့ သားသမီး ရတနာပါပဲ၊ လိုအင်နေတဲ့ သားသမီးရတနာမရတဲ့အတွက် (မထွန်းကားတဲ့အတွက်) စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်နေပါတယ်၊

သာ သာမိကံ အာဟ ပမ ကနိဋ္ဌာ သုဘဒ္ဒါနာမ အတ္တိ၊ တံ အာနေဟိ တစ္ဆု ပုဒ္ဓံ ဘဝေယျ၊ သော မမပိ ပုတ္တော သိယာ၊ အယဉ္စ ကုလဝံသော နနဿေယျာ" ကို၊

တစ်နေ့တော့ အဲဒီဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက သူ့ရဲ့လင်ယောကျ်ား အမျိုးသားကို ဒီလိုပြောပြလိုက်တယ်၊

ဘယ်လိုပြောပြလိုက်သလဲဆိုတော့ "မောင်ရေ–အကျွန်ုပ် ဘဒ္ဒါ မှာလေ သုဘဒ္ဒါလို့ခေါ်တဲ့ ညီမငယ်တစ်ယောက်ရှိပါတယ် အဲဒီညီမငယ် သုဘဒ္ဒါကို ထိမ်းမြားလက်ထပ် ခေါ်ဆောင်ပြီးတော့ ဘဒ္ဒါနဲ့ အတူတကွ မယားကြီး, မယားငယ်ပြုလုပ်ပြီးနေပါလော့၊ အကယ်၍ သုဘဒ္ဒါမှာ သား ကောင်းရတနာရလာရင် ထိုသားဟာ ကျွန်မ ဘဒ္ဒါရဲ့ သားလို့လည်း ဆိုနိုင်ပါ တယ်၊ မောင်နဲ့ ဘဒ္ဒါတို့ရဲ့ အမျိုးအစဉ်အဆက်ကိုလည်း ညီမငယ် ဘဒ္ဒါနဲ့ သားက မပျက်မစီးအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်" လို့ ပြောပြပါ တယ်၊

ဒီစာ တွေ့ရတော့ ဦးပဥ္စင်းတို့ တော်တော်လေး အံ့သြသွားမိတယ်၊ ဘာ့ကြောင့် အံ့သြရသလဲဆိုတော့ လောကမှာ ဆိုရိုးစကားရှိတာက "မုန့် သာဝေစားမယ်" ဘာဝေမစားဘူးတဲ့လဲ၊

(အချစ်ဝေမစားနိုင်ဘူးဆိုတာပါ ဘုရား၊)

ဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ အမ်မကြီးကတော့ "ဖိတ်ခြင်းဖိတ်၊ ကိုယ့်အိတ်ထဲ ဖိတ်တာကောင်းတယ်"ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ဝေစားဖို့ ပြောမနေဘူးလား၊

(ပြောနေပါတယ် ဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားထောက် လုပ်နေတဲ့ ဒကာကြီးကိုလည်း မေးပါရစေ၊

ဒကာကြီးကို ဒကာမကြီးက ဘဒ္ဒါလိုပြောရင် ဒကာကြီး ဘယ်လို နေမလဲ၊

(သဘောကျမှာပါ ဘုရား၊) (ရယ်ကြ)

ဟုတ်တယ်၊ ဒကာကြီး အမှန်အတိုင်းဖြေတယ်၊ ဦးပဥ္စင်းတို့က အဲဒီလို အမှန်အတိုင်းဖြေတာကို သဘောကျတယ်၊ တရားဟောရတာအားရှိတယ်၊

ဒီလောကမှာ ဘဒ္ဒါလိုဝေစားနိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေ များများ ရှိနိုင်ပါမလား၊

(မရှိနိုင်ပါဘူး ဘုရား၊)

အဲဒီလို ဘဒ္ဒါက ပြောပြတော့-

သော ''သာဓူ''တိ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ တထာ အကာသိ၊

သော – ထိုလင်ယောကျ်ားသည်၊ ''သာဓု'' တိ – ကောင်းပြီဟု၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ-ဝန်ခံ၍၊ တထာ–ထိုဘဒ္ဒါမယားကြီးပြောတဲ့အတိုင်း၊ အကာသိ-ပြုလုပ်၍သာ နေထိုင်ပါ၏၊

ဘဒ္ဒါရဲ့ လင်ယောကျ်ားဟာ ဘဒ္ဒါ မယားကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း ''ကောင်းပြီ''လို့ ဝန်ခံ သဘောမနေ့ သဘောကြကာ မယားကြီး, မယားငယ် ပြုလုပ်ပြီးတော့ တစ်အိမ်တည်း အတူတကွ နေထိုင်ပါတယ်၊

ငြင်းသေးရဲ့လား၊

(မငြင်းပါဘူး ဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားထောက်လုပ်နေတဲ့ ဒကာကြီးတွေကော ဘဒ္ဒါလိုပြောသရင် ငြင်းဦးမှာလား၊

(မငြင်းတော့ပါဘူး တုရား၊)

တော်တော်ဟုတ်တဲ့ဒကာတွေ၊ ဆန်ဈေး၊ ဆီဈေးစတဲ့ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေ ကြီးလွန်းနေလို့ ငြင်းမှာပါ ဘုရားလို့ပြောတဲ့ ဒကာ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး၊

ဒါပေမယ့် ကောင်းပါတယ်၊ ဟုတ်တဲ့အထိုင်း စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောတာမကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

> အထ ဘဒ္ဒါ သုဘဒ္ဒံ ဩဝဒိ ''သုဘဒ္ဒေ ဝါနံဿိဘာဇရတာ ဓမ္မစရိယာယ အပ္ပမတ္တာ ဟောတိ၊ ဝေ တေ ဗိဋ္ဌမ္မိကော သမ္ပရာယိကော စ အတ္ထော တတ္တဂတောဝ ဟောတိ''တိ၊

ဆုဘဒ္ဒါညီမငယ်ကလေး အစ်မကြီးဘဒ္ဒါရဲ့ အိမ်ကို ရောက်လာတယ် ဆိုရင်ပဲ အစ်မကြီးဘဒ္ဒါက ဆုံးမ ဩဝါဒပေးပါတယ် ဘယ်လိုဆုံးမဩဝါဒ ပေးသလဲဆိုတော့ ''ညီမငယ်လေးသုဘဒ္ဒါ ဝေဖန်ခွဲခြမ်းလှူဒါန်းခြင်း အလေ့အကျင့်ကိုလည်း ပြုရမယ်၊ ငါးပါးသီလမြဲရမယ်၊ တရားနဲ့အညီလင်ယောကျ်ားကို ရိုသေလေးစား ရမယ်၊ ကုသိုလ်တရားတွေမှာမမေ့ပါနဲ့၊ အစ်မကြီး ပြောတာတွေ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရင် ယခုပစ္စုပ္ပန်အကျိုးစီးပွား၊ နောင်တမလွန်

အကျိုးစီးပွားသည် ညီမလေးရဲ့ လက်ထဲမှာရောက်ပြီး ဖြစ်နေပြီ"လို့ မှတ်ပါ စီလို ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးပါတယ်၊

ကဲ–အဲဒီဆုံးမဩဝါဒပေးပုံလင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ–

* ဒါနနဲ့သာ၊ ပျော်မွေ့ကာ၊ နေပါညီမငယ်၊
* သီလနဲ့သာ၊ ပျော်မွေ့ကာ၊ နေပါညီမငယ်၊
* အိမ်ဦးနတ်ဆို၊ ယောကျ်ားကို၊ ကြည်ညိုလေးစားကွယ်၊
* ကုသိုလ်ကိုလည်း၊ မမေ့ဘဲ၊ အမြဲနေပါကွယ်၊
* အစ်မကြီးပြောတာ၊ သင်လိုက်နာ၊ ရမှာကောင်းကျိုးကွယ်၊
* ခု-နောင်ဘဝ၊ ကောင်းကျိုးလှ၊ မုချရရှိမယ်၊

သာ တဿာ ဩဝါဒေ ဌတွာ ဝုတ္တနယေန ပဋိပဇ္ဇမာနာ ကေဒိဝသံ အာယသ္မန္တံ ရေဝတတ္ထေရံ အဋ္ဌမံ နိမန္တေသိ၊

အစ်မကြီးဘဒ္ဒါရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒပေးတဲ့အတိုင်း ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါဟာ လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး တစ်နေ့တော့ အရှင်ရေဝတမထေရ်ကို ရှစ်ပါးမြောက် ဆွမ်းစားပင့်ဖိတ်ပါတယ်၊

ထေရော သုဘဒ္ဒါယ ပုညူပစယံ အာကင်္ခန္တော သံဃတ္ထေရေသာ ဝသေန သတ္တဘိက္ခူ ဂဟေတွာ တဿာ ဂေဟံ အဂမာသိ၊

အရှင်ရေဝတ ကိုယ်တော်မြတ်သည် သုဘဒ္ဒါအား ကောင်းမှုအကျိုး ကြီးပွားတိုးတက်များပြားသည်ကို အလိုရှိ၍ သံဃာမှသုန်အပ်သော ရဟန်း ခုနစ်ပါးတို့ကို ခေါ်ဆောင်ပြီးတော့ သုဘဒ္ဒါရဲ့ အိမ်ကို ကြွသွားတော်မူ ပါတယ်၊

သာ ပသန္နစိတ္တာ အာယသ္မန္တံ ရေဝတတ္ထေရံ တေစ ဘိက္ခူ ပဏီတေန ခါဒနီယေန ဘောဇနီယေန သဟတ္ထာ သန္တပ္ပေသိ ထေရော အနုမောဒနံ ကတွာ ပက္ကာမိ၊

ထိုဒီ သုဘဒ္ဒါ အမျိုးသမီးကလေးသည် ကြည်လင် ရွှင်လန်း ဝမ် မြောက်တဲ့ စိတ်ဖြင့် အရှင်ရေဝတနှင့် ထိုရဟန်းတော်ခုနစ်ပါးတို့ကို ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မိမိလက်ဖြင့်ပြုစုလုပ်ကျွေးပါတယ်၊

ဒီနေရာမှာ သုဘဒ္ဒါရဲ့ထံ၏ အတုယူစရာ, နည်းယူစရာ ကောင်းတာ ကတော့ သံဃာတော်တွေ ဆွမ်းကပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ပြုစု လုပ်ကျွေးနည်းပဲနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

အဲဒီ သုဘဒ္ဒါရဲ့ ဆွမ်းကပ်ပွဲမှာ အရှင်ရေဝတ မထေရ် ကိုယ်တော် မြတ်က''သုဘဒ္ဒါ သံဃာမှ ညွှန်အပ်သော ရဟန်းတို့ကို ငါပင့်ဆောင်ခဲ့တယ်၊ သံဃာကို ရည်မှန်း၍ပြီးတော့ လှူဒါန်းပါ''ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြား တော်မူပါတယ်၊

အရှင်ရေဝတက သူခေါ်ချင်တဲ့ ရဟန်းတွေ ခေါ်လာတာ မဟုတ် ဘူးနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

သံဃာက ညွှန်ကြားလိုက်တဲ့(သံဃာပေးလိုက်တဲ့)ရဟန်းတွေကိုပင့်လာ တာပါ၊ ဘာ့ကြောင့် သံဃာက ညွှန်ကြားလိုက်တဲ့ ရဟန်းတွေကို ပင့်လာ ရသလဲဆိုတော့ သုဘဒ္ဒါအမျိုးသမီးလေးအား ကောင်းမှုအကျိုး ကြီးပွား တိုးတက် များပြားစေချင်လို့ပါတဲ့၊

ဒီအကြောင်း ရွှေနားဘုန်းက ဟောခဲ့ပြီးပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

အရှင်ရေဝတ ဟောလိုက်တဲ့တရားက ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သံဃာကို ရည်မှန်းပြီးတော့ လှူဒါန်းပါဆိုတဲ့ တရားပါဘုရား၊)

အရှင်ရေဝတဟောလိုက်တဲ့တရားကအရှည်ကြီးလား၊အတိုလေးလား၊

(အတိုလေးပါဘုရား၊)

တရားထောက်တဲ့ တရားထောက်ဓကာကြီးကို မေးရဦးမယ်၊ တရား ရှည်တာနဲ့ တရားတိုတာ ဘယ်ဟာကြိုက်သလဲ၊

(တရားတိုတာပဲကြိုက်ပါတယ်ဘုရား၊)

အရှင်ရေဝတ မထေရ်ကိုယ်တော်မြတ် ''သံဃာကို ရည်မှန်း၍ပြီးတော့ လှူဒါန်းပါ''ဆိုတဲ့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ အနုမောဒနာ တရားတော်ကို ဟော ကြားပြီးတော့ ကြွသွားတော်မူပါတယ်၊

သာ အပရာဘာဂေ ကာလံ ကတွာ နိမ္မာနရတိနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇိ၊

- တဲဒီ သုဘဒ္ဒါ အမျိုးသမီးကလေး နောက်ကာလ နောက်အချိန်မှာ တစ်စုံတခုသော ရောဂါနဲ့ သေဆုံးပြီးတော့ နိမ္မာနရတိ နတ်ပြည် ရောက်သွားပါတယ်၊

ဘယ်ကို ရောက်သွားသတဲ့လဲ၊

(နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်ကို ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဘဒ္ဒါ ပန ပုဂ္ဂလေသု ခါနာနိ ဒတွာ သဏ္ဌာယ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ပရိစာရိကာ ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ၊

အစ်မကြီးဖြစ်တဲ့ ဘဒ္ဒါကတော့ ပုဂ္ဂလိက ဒါနကုသိုလ်နဲ့ သေဆုံးတဲ့ အခါမှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းရဲ့အခြွေအရံ အလုပ် အကျွေး နတ်သမီး ဖြစ်နေပါတယ်၊

အထ သုဘဒ္ဒါ အတ္တနော သမ္ပတ္တိံ ပစ္စပေက္ခိတွာ "ကေနနုခေါ အဟံပုညေန ဣမံ ဌာနံ ပတ္တာ" "တိ အာဝဇ္ဇေန္တီ" ဘဒ္ဒါယ ဩဝါဒေ ဌတွာ သံဃဂတာယ ဒက္ခိဏာယ ဣမံသမ္ပတ္တိံ သမ္ပတ္တာ၊

သုဘဒ္ဒါ နတ်သမီးလေးသည် မိမိရဲ့ စည်းစိမ်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်၍ "ငါသည် အဘယ်ကုသိုလ်ကြောင့် နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံ၌ နတ်သမီး ဖြစ်လာရ သလဲ" လို့ ဆင်ခြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ "အမကြီးဘဒ္ဒါရဲ့ အဆုံးအမ ဩဝါဒ၌ တည်ပြီးတော့ သံဃိကဒါနကုသိုလ်ကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကြီးကို ရရှိတာပဲ" လို့ သိမြင်ပါတယ်၊

သုဘဒ္ဒါ အမျိုးသမီးလေး နိမ္မာနရတိ နတ်စည်းစိမ်ကြီးကို ရရှိတာ ဘယ်ဒါနကြောင့်တဲ့လဲ၊

(သံဃိကဒါနကြောင့်ပါဘုရား၊)

သံဃိကဒါနအကျိုး မကြီးဘူးလား၊

(အကျိုးကြီးပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ သံဃိကဒါနကွေ အားရပါးရ များများစားစား ပြုဖို့ မကောင်းဘူးလား၊

(ကောင်းပါတယ်ဘုရား၊)

ကဲ–လက်ာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* သံယိကခေါ်၊ ဝါနေနော်၊ ပြုပျော်များပြားစွာ
* ကောင်းကျိုးရကား၊ လွန်ကြီးမား၊ သိထားတရားနာ၊

"တဠ္ဌါ နခေါ ကဟံ နိဗ္ဗတ္တာ" ကို ဩစလောကေန္တိ တံ သက္ကာဘ ပရိစာရိကာဗာဝေန နိဗ္ဗတ္တံ ဒိသွာ အနုဗ္ဗမာနာ တဿာ ဝိမာနံ ပါဝိသိ၊

"ငါ့ရဲ့ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါသည်ကား ဘယ်ဘုံမှာ ဖြစ်နေပါလိမ့် မည်နည်း"ဟု ကြည့်ရှုလိုက်သည်ရှိသော် သိကြားမင်းရဲ့ အခြွေအရံ အလုပ် အကျွေးဖြစ်နေတာကို မြင်ရ၍ အစဉ်သနားတဲ့ သဘောဖြင့် အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါ နတ်သမီးရဲ့ နေရာဘုံဗိမာန်သို့ဝင်ပြီးတော့ ရပ်လိုက်ပါတယ်၊ ရပ်ပြီးတော့ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါလို့ ခေါ်လိုက်ပါတယ်၊

အဲဒီလို အစ်မကြီးဘဒ္ဒါလို့ ခေါ်လာတဲ့ နတ်သမီးကို ဘဒ္ဒါ နတ် သမီးက–

၁၊ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ ဝဏ္ဏေန၊ ယသသာစ ယသဿိနီ၊

သဗ္ဗေဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ ဝဏ္ဏေန အတိရောစသိ၊

ဝဏ္ဏေနစ–အဆင်းအရောင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသသာစ– အခြံအရံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ–လွန်စွာတောက်ပလျက်၊ ယဿသိနီ–အခြံအရံရှိသော နတ်သမီး၊ တွံ–သင်သည်၊ သဗ္ဗေ–အလုံးစုံ ကုန်သော၊ တာဝတိံသေဒေဝေ – တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏေန– အဆင်းအရောင်ဖြင့်၊ အတိရောစသိ–သာလွန်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊

အဆင်းအရောင်, အခြံအရံအားဖြင့် လွန်စွာတောက်ပပြီး အခြံအရံ ရှိတဲ့ နတ်သမီး၊ သင်သည် အလုံးစုံကုန်သော တာဝတိံသာ နတ်တွေကို အဆင်းအရောင်ဖြင့် သာလွန်၍ ထွန်းပြောင်တောက်ပနေပါတယ်၊

၁၊ ဒဿနံ နာဘိဇာနာမိ၊ ဣဒံ ပဌမဒဿနံ၊

ကသ္မာ ကာယာ နု အာဂမ္မ၊ နာမေန ဘာသသေ မမံ၊

ဒဿနံ–ရှေးကမြင်ဖူးသည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ–ဝါမသိပါ၊ ဣဒံ–ယနေ့ ရှင်းရှင်း၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ပဌမဒဿနံ–ရှေးဦးစွာသောမြင်ခြင်းပေတည်း၊ ကသ္မာကာယာ – တကယ်အတည် အဘယ်နတ်ပြည်မှ၊ အာဂမ္မ – လာ၍၊

မဓ်—ငါ့ကို၊ နာမေန—ဘဒ္ဒါဟူသောအမည်အားဖြင့်၊ ဘာသသေနှ—ခေါ်လာပေသနည်း။

တာဝတိံသာနတ်တွေကို အဆင်းအရောင်,အခြံအရံဖြင့် သာလွန်၍တောက်ပထွန်းပြောင်နေတဲ့ သင့်လို နတ်သမီးမျိုးကို တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ ငါတစ်ခါမှမမြင်ဖူးပါဘူး၊ ဒီတစ်ခါပဲမြင်ဖူးတယ်၊ ဒီတစ်ခါမြင်ရတာပဋမဦးဆုံးပါပဲ၊ သင် ဘယ်နတ်ပြည်က လာပြီးတော့ ငါ့ကို ဘဒ္ဒါ ဆိုတဲ့အမည်အားဖြင့် ခေါ်လာပါသလဲလို့ ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် မေးလိုက်ပါတယ်၊

ဂါထာဘယ်နှစ်ပုဒ်နဲ့ မေးလိုက်သတဲ့လဲ၊
(ဂါထာနှစ်ပုဒ်နဲ့ပါ တဲ့ရှား။)

အဲဒီလို ဘဒ္ဒါနတ်သမီးက ဂါထာနှစ်ပုဒ်နဲ့ မေးလိုက်တော့ သုဘဒ္ဒါနတ်သမီးက ဘဒ္ဒါနတ်သမီးအား—

၁၊ အဟံ ဘဒ္ဒေ သုဘဒ္ဒါသိံ၊ ပုဗ္ဗေ မာနုသကေ ဘဝေ၊
သဟ ဘရိယာစ တေ အာသိံ၊ ဘဂိနီစ ကနိဋ္ဌိကာ၊

ဘဒ္ဒေ—အစ်မတော်ဘဒ္ဒါ၊ အဟံ—အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးဖြစ်သော၊ မာနုသကေဘဝေ—လူ့ဘဝ၌၊ သုဘဒ္ဒါ သုဘဒ္ဒါ အမည် ရှိသည်၊ အာသိံ—ဖြစ်ပါ၏၊

တေ—အစ်မတော်နှင့်၊ သဟ—အတူတကွ၊ ဘရိယာစ—လင်တစ်ယောက်တည်း မယားကြီး, မယားငယ်သည်လည်း၊ အာသိံ—ဖြစ်ပါ၏၊ ဘဂိနီစကနိဋ္ဌိကာ—ညီမငယ်သည်လည်း၊ အာသိံ—ဖြစ်ပါ၏၊

အစ်မကြီးဘဒ္ဒါ အကျွန်ုပ်သည် အခြားသူမဟုတ်ပါဘူး၊ ရှေး လူ့ဘဝတုန်းက သုဘဒ္ဒါအမည်ရှိပါတယ်၊ အစ်မကြီးနဲ့အတူအကွ လင်တစ်ယောက်တည်းမယားကြီး,မယားငယ် အဖြစ် ခံစား စံစားခဲ့တဲ့ ညီမငယ်လေး သုဘဒ္ဒါပါပဲ၊

၂၊ သာ အဟံ ကာယဿ ဘေဒါ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ တတော စုတာ၊
နိမ္မာနရတိနံ ဒေဝါနံ၊ ဥပပန္နာ သဟဗျတံ၊

သာအဟံ-သုဘဒ္ဒါဟု အမည်ပြခေါ် ထိုညီမတော်သည်၊ ကာယဿ—ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ – ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ တတော – ထို လူ့ဘဝမှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တာ—ကင်းလွတ်သျှက်၊ စုတာ—စုတေသည်ရှိသော်၊ နိမ္မာနရတိနံ—နိမ္မာ

နရတိ နတ်ဘုံ၌ ဖြစ်...ကုန်သော ပေဝါနံ - နတ်သမီး, နတ်သား...တို့၏၊ သဟဗျတံ အတူတကွ ဖြစ်...၏ အဖြစ်သို့ ဥပပန္နာ ...ရောက်ရပါပေ၏။

အစ်မကြီးဘဒ္ဒါ၊ ...ညီမငယ် သု...ဒ္ဒါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်စီး၊ သေဆုံးပြီး ...နောက်နိမ္မာနရတိဘုံရောက်ရပါတယ်၊ နိမ္မာနရတိဘုံသူနတ်သမီး ဖြစ်နေရပါတယ်လို့ ဂါထာ...ပုဒ်ဖြင့် ဖြေကြားပါတယ်၊

နောက်ထပ် တစ်ဖန် အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါက -

၁။ ပဟူတကတကလျာဏာ၊ တေ ဒေဝေ ယန္တိ ပါဏိနော၊

ယေသံ တွံ ကိတ္တယိဿသိ သုဘဒ္ဒေ ဇာတိ မတ္တနော၊

သုဘဒ္ဒေ—ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါ၊ တွံ- သင်သည်၊ အ...နော—မိမိ၏ ဇာတိ—အဖြစ်ကို ယေသံ - အကြင်နိမ္မာနရတိနတ်တို့၏ အန္တရေ—အတွင်း၌၊ ကိတ္တယိဿသိ—ပြောကြားဘိ၏၊ ...ဒေဝေ—ထိုနိမ္မာနရတိနတ်တို့၏ အထံသို့၊ ပဟူတကတကလျာဏာ - များစွာပြုအပ် ကောင်းမှုမြတ်စုံ ရှိကြကုန်သော၊ (ဝါ) ကုသိုလ်ကောင်းမှု များစွာပြုကြကုန်သော၊ ပါဏိနော သတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ယန္တိ ရောက်ကြရကုန်၏၊

အို-ညီမငယ် သုဘဒ္ဒါ သင်က နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံရောက်နေတယ်လို့ အစ်မကြီးကိုပြောကြားနေတယ်၊ အဲဒီ နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံဆိုတာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများပြုတဲ့ သူတွေသာလျှင် ရောက်ကြရတယ်၊

၂။ အထ တွံ ကေနဝဏ္ဏေန၊ ကေနဝါ အနုဿာသိတာ၊

ကီဒိသေနေဝ ဒါနေန၊ သုဗ္ဗတေန ယသဿိနီ၊

အထ - ထိုသို့ ကုသိုလ် ကောင်းမှု များစွာပြုမှ ရောက်ကြရသောဘုံ ဖြစ်ပါလျက်၊ တွံ-သုဘဒ္ဒါပဟု အမည်ပြုပေး သင်ညီမလေးသည်၊ ကေနဝဏ္ဏေန-အကယ်အကောင်း အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကေနဝါ- တကယ်ကြည်ဖြူ အဘယ်သူသည်လည်း၊ အနုဿာသိတာ - တကယ်စင်စစ် သင်ပြဆုံးမအပ် သည်ဖြစ်၍၊ ကီဒိသေနေဝ ဒါနေန- အဘယ်ကဲ့သို့သော ဒါနကုသိုလ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊၊ ကီဒိသေန သုဗ္ဗတေန - အဘယ် ကဲ့သို့သော အကျင့် ကောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသဿိနီ—အခြံအရံရှိလျက်—

၃။ ယသံ ဧတာဒိသံ ပတ္တာ၊ ဝိသေသံ ဝိပုလ... မဇ္ဈဂါ၊

ဒေဝတေ ပုစ္ဆိတာ စိက္ခ ကိဿ ကမ္မဿိဒံ ဖလံ၊

တော ဒီသံ—ဤကဲ့သို့သောသဘောရှိသော၊ ယသံ-အခြံအရံသို့၊ ပတ္တာ= ရောက်ရပါသနည်း ဝိပုလံ—ပြန့်ပြောများမြတ်သော၊ ဝိသေသံ -အကျိုးထူးကို၊ အဇ္ဈဂါ-ရရပါသနည်း၊ ဒေဝတေ—သုဘဒ္ဒါဟု အမည်ပြပေး အိုညီမငယ် နတ်သမီးကလေး၊ ပုစ္ဆိတာ- ငါမေးအပ်သည်ဖြစ်၍ အာစိက္ခ—မနှေးမြန်စွာ ဖြေကြားပါလော့၊ ဣဒံ—ဤနိမ္မာနရတိ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ကိဿကမ္မဿ—အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ—အကျိုးထူးပါပေနည်း။

အို-ညီမလေးသုဘဒ္ဒါ ကုသိုလ်ကောင်းမှု များစွာပြုမှ ရောက်ကြရတဲ့ဘုံဖြစ်ပါလျက် ညီမလေးက ဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘယ်သူက သင်ပြဆုံးမလို့ ဘယ်လိုစေါနပြုပြီး ဘယ်လို သီလ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ အဘုက် အခြံအရံပြည့်စုံကာ ပြန့်ပြောများမြတ်သော နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံမှာဖြစ်ရခြင်းအကျိုးထူးကို ရရောက်နေရပါသလဲ၊ အစ်မကြီး မေးနေတဲ့ စကားကို အမြန်မနှေးအဖြေပေးပါလို့ ဂါထာသုံးပုဒ်တို့ဖြင့် မေးလိုက်ပါတယ်၊

ကဲ·လက်ာလေးပေ့ လိုက်ဆိုကြ–

* ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ များစွာပြု၊ ရောက်မှုနိမ္မာနယ်၊
* ညီမလေးက၊ ဘယ်ဒါန၊ သီလကြောင့်သာကွယ်၊
* နိမ္မာဘုံဆီ၊ ရောက်ရသည်၊ မေးပြီ ဖြေပြကွယ်၊

အဲဒီလို ဂါထာသုံးပုဒ်တို့ဖြင့် မေးလိုက်တဲ့အခါမှာ ငယ်စဖန် ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါက–

၁၊ အဋ္ဌေဝ ပိဏ္ဍပါတာနိ၊ ယံ ဒါနံ အဒဒံ ပုရေ၊
ဒက္ခိဏေယျဿ သံဃဿ၊ ပသန္နာ သေဟိ ပါဏိဘိ၊

ဘဒ္ဒေ—ဘဒ္ဒါဟုပင် အမည်တွင်ခေါ် အိုအစ်မတော်၊ ယံဒါနံ—မှန်စွာကြည်ဖြူ အကြင်အလှူကို၊ ဒက္ခိဏေယျဿ—မြတ်သော အလှူခံ ဖြစ်သော၊ သံဃဿ—သံဃာတော်အား ပသန္နာ—ကြည်ညိုရွှင်လန်း ရက်တော်မှန်းလျက်၊ သေဟိပါဏိဘိ—မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ ပုရေ–ရှေးလူဖြစ်ရာ ချိန်အခါ၌၊ အဒဒံ—သဒ္ဓါဖွေးဖြူ အလှူ ပေးလှူခဲ့ဖူးပါ၏ ကာနို—သဒ္ဓါရွှင်လန်း ထိုလှူသောဆွမ်းတို့သည်၊ အဋ္ဌေဝပိဏ္ဍပါတာနိ—ရှစ်ပါးစာမျှဖြစ်သော ဆွမ်းတို့ပါပေတည်း၊

ဘဒ္ဒါမည်ခေါ် အို အစ်မတော်၊ ညီမငယ်သည် ရှေး လူ ဘဝတုန်းက အစ်မကြီးနဲ့ အတူတကွ နေတဲ့အခါ ရှစ်ပါးစာမျှသော ဆွမ်းတို့ကို မြတ်သော

အလှူခံဖြစ်သော သံဃာတော်အား ဘိုးကြူးကျော် နန်းမြို့တော် ကြည်ကြည်ညိုညိုရိုရိုသေသော ပိမိလက်ကိုဖြင့် ပူဇော်နိုးခဲ့ပြီး ပြီး။

၂။ တေန မေ တာဒိသော ဝဏ္ဏော တေန မေ ဣဇမိဇ္ဈတိ။
ဥပ္ပန္နံ စ မေ ဘောဂါ ... ... ဂါ မနသော ပိယာ။

တေန—ဆွမ်းရှစ်ပါးစာ သံဃာရည်မှန်း လှူဒါန်းကြည်ညို ထိုဖြတ်ကုသိုလ်ကြောင့်၊ မေ-သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမလေး၏၊ ဝဏ္ဏော-အဆင်းအရေသည်၊ တာဒိသော—ယိုကဲ့သို့သော ထွန်းလင်းပ၏၊ တေန-ထိုကုသိုလ်ကြောင့်၊ မေ—သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်အား၊ ... ကျန်နိမ့်မှာနရပ်နတ်ပြည်၌၊ ဣဇ္ဈတိ နိမ့်ငှတ်—မလဲ့မသွေ ဖြစ်ရပါပေ၏၊ မေ သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်အား၊ ယေကေစိ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါစ—စည်းစိမ်တို့သည်လည်း၊ မနသော ပိယာ—စိတ်နှစ်သက်ဖွယ်ရာတို့သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်လာကြပါကုန်၏။

၃။ အဂ္ဂါမိ တေ ဘဒ္ဒေ မဟာနုဘာဝ၊

မနုဿဘူတာ ယမကာသိ ပုညံ၊

တေနမှိ ဧဝံ ဇလိတာနုဘာဝါ၊

ဝဏ္ဏော စ မေ သဗ္ဗဒိသာ ပဘာသတီတိ။

မဟာနုဘာဝ—ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒေ—ဘဒ္ဒါဟုခေါ် အိုအစ်မတော်၊ တေ-သင်အစ်မကြီးအား၊ အဂ္ဂါမိ-မနေ့မြန်စွာ ပြောကြားပါအံ့၊ မနုဿဘူတာ ရှေးလူဖြစ်စဉ် အခါတွင်က၊ ယံပုညံ-အကြင်ရှစ်ပါးစာမျှ သံဃိက ဆွမ်းဒါနကို၊ အကာသိ-အလေးတမူ အရေးယူကာ ပြုပူးပါ၏၊ တေန ထိုကုသိုလ်ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဇလိတာနုဘာဝါ-ထွန်းလင်းတောက်ပသော အာနုဘော်သည်၊ အမှိ-ဖြစ်ရပါ၏၊ မေ-သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်၏ ဝဏ္ဏောစ-အဆင်းအရောင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ-အလုံးစုံသော အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့သို့၊ ပဘာသတိ-ထွန်းလင်းခါခါ တောက်ပပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗျာကာသိ-မနေ့မြန်စွာ ဖြေကြားလိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု.... သာဓု.... သာဓုပါဘုရား။)

သံဃာ ရှစ်ပါးစာ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ထိုသံဃိက ဆွမ်းဒါနကြောင့် တာဝတိံသာ နတ်တို့ထက် အရောင်အဆင်းတွေ ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့တဲ့

နိမ္မာရနတိ နည်းပြည်မှာ ဖြစ်ရပါတယ် အကျန့်ပ်အား အလုံးစုံသော စည်းစိမ်တွေဟာလည်း စိတ်နှစ်သက်ဖွယ်ရာတွေချည်း ဖြစ်လာကြပါတယ်လို့ ဖြေကြားပြလိုက်ပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာ လေးတော့ လိုက်ဆိုကြ…

* ရှေးလူဖြစ်ရာ ချိန်အခါ၊ မှန်စွာ ညီမသည်၊
* ရှစ်ပါးစာမျှ ဆွမ်းအလှ၊ သံဃာဂုဏ်တော်ရှင်၊
* မိမိလက်ဖြင့်၊ ကြည့်ညိုဆင့်၊ အသင့်လှူဖူးပြီ၊
* ထိုကုသိုလ်ကံ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အမှန်ဆင်းရောင်သည်၊
* တာဝတိံသ ထက်း ထွန်းလင်းလျှက်၊ ရောက်ဆက်နိမ္မာပြည်၊
* နှစ်သက်ဖွယ်ရာ၊ စည်းစိမ်ဟာ၊ ဖြစ်လာကြရသည်၊
* သုဘဒ္ဒါခေါ်၊ ညီမတော်၊ ရှင်ပျော်ဖြေကြားပြီ၊

မှတ်ချက်။ အခြားသော ဝိမာနဝတ္ထုများ၌ များသောအားဖြင့် နတ်သမီးက အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ပြန်လည်လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်၍ (အက္ခာမိ တေ ဘိက္ခု မဟာနုဘာဝ)ဟူသော ပါဠိ သည် သင့်မြတ်၏။ ဤဘဒ္ဒလ္လဝိမာန ဝတ္ထု၌ကား ညီမငယ် သုဘဒ္ဒါနတ်သမီးက အစ်မကြီးဘဒ္ဒါနတ်သမီးအား ပြန်လည် ပြောကြားခြင်းဖြစ်၍ ''ဘိက္ခု'' နေရာဝယ် ''ဘဒ္ဒေ'' ဟု ပြင်လိုက်ပါသည်။

ညီမငယ် သုဘဒ္ဒါနတ်သမီးလောက် တန်ခိုးမကြီးသော်လည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ရောက်ပြီး သိကြားမင်း၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်နေ၍ ''မဟာနုဘာဝ''ပါဠိမှာ သင့်မြတ်မည်ဟုထင်ပါသည်။ လောက၌ ရာထူးဂုဏ်ထူးကြီးမားသော သူတို့၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိများ တန်ခိုးကြီးမားသောသူတို့၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိများ တန်ခိုး ထိုက်တန်သလောက် ရှိပုံကို ထောက်၍ သိနိုင်ပေသည်။

အဲဒီလို ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါ ဖြေကြား ပြောပြခဲ့တဲ့အခါမှာ တစ်ဖန် အစ်မကြီးသုဘဒ္ဒါက–

၁။ အဟံ တယာ ဗဟုတရေ ဘိက္ခူ၊ သညတေ ဗြဟ္မစာရယော၊ တပ္ပေသိ အန္နပါနေန၊ ပသန္နာ သေဟိ ပါဏိဘိ။

သုဘဒ္ဒေ– သုဘဒ္ဒါစေါ ဒိုညီမတော်၊ အာ ေ ငါ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါသည်၊ တယာ- သင်ညီမလေး သုဘဒ္ဒါထက်၊ ဗဟုတရေ- များစွာ ကျန် သော၊ သညတေ– ကိုယ်, နှုတ်, စိတ်ကို ဆို့ပိတ်သိမ်းဆည်း စောင့်စည်း ကြကုန်သော၊ ဖြဟ္မစာရဧတာ- မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြ ကုန်သော၊ ဘိက္ခု– ရဟန်း တို့ကို၊ ပသန္နာ– ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိဘိ– မိမိလက်ဝဲဖြင့်၊ (ဝါ) ကိုယ်တိုင်၊ အန္နပါနေန– ဆွမ်း အဖျော်ဖြင့်၊ တပ္ပေသိ– အမြဲခါခါ ရောင့်ရဲစေခဲ့ပူး ၊ (ဝါ) အမြဲ မပြတ် လှူဒါန်းလုပ်ကျွေးခဲ့ဖူးပါ၏၊

ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါ၊ အစ်မကြီးဘဒ္ဒါသည် ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး စောင့် သုံးပြီး မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြ ကြိုးကုတ် အားထုတ်တော်မူကြတဲ့ ရဟန်းများစွာတို့ကို ညီမလေးသုဘဒ္ဒါထက် ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ချိုချင်ရသာ အဖျော်ယမကာတွေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ရောင့်ရဲ စေခဲ့ဖူးပါ (ဝါ) ကိုယ်တိုင် များစွာပြုစုလုပ်ကျွေးလှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါတယ်၊

၄၊ တယာ ဗဟုတရံ ဒတွာ၊ ဟီနကာယူပဂါ အဟံ၊

ကထံ တွံ အပ္ပတရံ ဒတွာ၊ ဝိသေသံ ဝိပုလံ မဇ္ဈဂါ၊

ဧတံ တေ ပုစ္ဆိတာ စိက္ခ၊ ကိဿ ကမ္မဿ ဣဒံ ဖလံ၊

အဟံ– ငါအစ်မကြီးဘဒ္ဒါသည် တယာ-သင်သုဘဒ္ဒါညီမလေးထက်၊ ဗဟုတရံ- များစွာအကောင်း ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဒတွာ– လှူဒါန်းလုပ်ကျွေး ပါလျက်၊ ဟီနကာယူပဂါ–သင့်အောက်ယုတ်နိမ့်သော ဘုံသို့ ရောက်နေရပါ၏၊ တွံ–သင်သုဘဒ္ဒါညီမလေးသည်၊ အနည်းငယ် ရှစ်ပါးစာမျှ နည်းပါးလှသောဆွမ်းကို၊ ဒတွာ-လှူ၍ ကထံ- အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိပုလံ- ပြန့်ပြော များမြတ်သော၊ ဝိသေသံ– နိမ္မာနရတိနတ်ပြည် ကည်းပသာ ထူးသောစည်းစိမ်ကြီးကို၊ အဇ္ဈဂါ–ရရောက်ရပါပေသနည်း ဧတံ တေ- သုဘဒ္ဒါဟု အမည်ပြုပေး ဒို ညီမငယ် နတ်သမီး ပုစ္ဆိတာ– ငါအစ်မကြီးမေးဆပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာစိက္ခ–မနေးမြန် ပါလော့၊ ဣဒံ– ဤနိမ္မာနရတိနတ်ပြည်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ကိဿ – အဘယ်ပြုမှန်၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ- အကျိုးထူးပါပေနည်း၊

အစ်မကြီးဘဒ္ဒါက သင်ညီမလေးသုဘဒ္ဒါထက် ရဟန်း များစွာကို လှူဒါန်း လုပ်ကျွေး ခဲ့ဖူး ပါလျက် ညီမလေး အောက် နိမ့်သော တာဝတိံသာဘုံမှာရောက်နေရတယ်၊ ညီမလေးက အနည်းငယ်မျှ ရှစ်ပါး စာသော ဆွမ်းတို့ကိုလှူဒါန်း၍ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါထက် အသက်ရှည်ခြင်း,

အဆင်းလှခြင်း, အခြံအရံများခြင်း၊ စတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ သာလွန်မြင့်မြတ်ပိုမိုတဲ့ နိမ္မာနရတီနတ်ပြည်ရောက်ပြီးနေရတာ ဘယ်လို ကုသိုလ်ကံကြောင့်ပါလဲလို့ ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်မေးလိုက်ပါသည်၊

ကဲ- လက်ခုလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* အစ်မကြီးကား၊ ရဟန်းများ၊ အအားလှူဖူးတယ်၊
* ညီမလေးဟာ၊ ရှစ်ပါးစာ၊ နည်းစွာလှူဖူးတယ်၊
* အစ်မကြီးဟာ၊ အောက်ဘုံမှာ၊ ဖြစ်တာဘာ့ကြောင့်ကွယ်၊
* အစ်မကြီးဟာ ဝတီသာ၊ ဖြစ်တာဘာ့ကြောင့်ကွယ်၊
* ညီမလေးဟာ၊ ထက်ဘုံမှာ၊ ဖြစ်တာဘာ့ကြောင့်ကွယ်၊
* ညီမလေးဟာ၊ ဘုံနိမ္မာ၊ ဖြစ်တာဘာ့ကြောင့်ကွယ်၊
* တစ်မကြီးက၊ မေးသမျှ၊ ဖြေပြညီမငယ်၊

အဲဒီလို အစ်မကြီးဘဒ္ဒါက ဂါထာနှစ်ပုဒ်နဲ့ အမေးထုတ်လိုက်တော့ တစ်ဖန် ညီမလေး သုဘဒ္ဒါက-

၁၊ မနောဘာဝနီယော ဘိက္ခု၊ သန္နိဋ္ဌော မေ ပုဗ္ဗေ အဟု၊
တာဟံ ဘဒ္ဒေ နိမန္တေသိံ၊ ရေဝတံ အဒ္ဒုနဋ္ဌမံ၊

ဘဒ္ဒေ-အစ်မကြီးဘဒ္ဒါ၊ မေ-သုဘဒ္ဒါယှအမည်ပြုခေါ်ညီမတော်သည်၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေးလူဖြစ်ရာ ချိန်အခါ၌ မနောဘာဝနီယော- ကြည်သူ့ မြင်သူ့ အားလုံးလူများနှလုံးသားကို ပြုံးအားပိုအောင်မေတ္တာဆောင်တတ် ကုသိုလ်စာတ်တွေ တိုးပွားစေသော၊ (ဝါ) ရာဂစသား မြူမှိုက်များကို ကြီးစွာ မပြတ် ပယ်မျှောတတ်၍ မြင့်မြတ်ရှင်ပြုံး စိတ်နှလုံးဖြင့် အဆုံးဘဝင် မမုန်းချင်အောင် အစဉ်မေတ္တာ ဘာဝနာမြတ် ပွားစေတတ်သော၊ ဘိက္ခု- ရေဝတခေါ် ရဟန်းတော်ကို၊ သန္နိဋ္ဌော-မကြာမကြာ အိမ်ကြွလာ၍ မှန်စွာမပြတ် ဖူးမြင်အပ်သည်၊ အဟု-အမြဲတစေ ဖြစ်ပါပေပြီ၊ အဋ္ဌနဋ္ဌမံ-သံဃာညွှန်ကြား ခုနစ်ပါးနှင့် ထင်ရှားရွေးကောက် ပိမိသျှင် ရှစ်ပါးမြောက် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ရေဝတံ-အရှင်ရေဝတ နာမင်္ဂသန်း ထိုရဟန်းကို၊ ဘဒ္ဒေ-သဒ္ဒါရှင်လန်း မြတ်သော ဆုမ်းဖြင့်၊ အဘံ--သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်သည်၊ နိမန္တေသိံ-အလေးတမူ အရေးယူပို ပေးလှူလိုကာ ပင့်ဖိတ်ပါ၏၊

တစ်မကြိုးကွဲ ညီမလေး သုဘဒ္ဒါသည် ရှေးလူဖြစ်စဉ်က ကြည်ညို မြင်သူအားလုံး လွမ်းဘွယ်ရှိနိုးသားကို အပြုံးတရားပိုအောင် မေတ္တာဆောင် ပြီး ကုသိုလ်အရေးတွေ တိုးပွားစေတော်မူနိုင်ဘဲ့ အရှင်ရေဝတခေါ် ရဟန်း တော်ကို မကြာမကြာ အိမ်ကြွလာ၍ ခဏခဏ ဖူးမြင်ရပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ သံဃာတော်တွေက ညွန်ကြားတဲ့ သံဃာတော် ခုနစ် ပါးနဲ့ အရှင်ရေဝတအဂင်္ဂါ သံဃာတော်ရှစ်ပါးကို ဆွမ်းစား ပင့်ဖိတ် ပြီး ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ပူးပါတယ်။

၁။ သော မေ အနွယုပုရက္ခာမျော၊ အနုကမ္ပာယ ရေဝတော။
သံဃေ ဒေဟိတိ မံ ဝေါစ၊ တဿာဟံ ဝစနံ ကရိံ။

သော ရေဝတော - အရှင်ရေဝတ နာမတင့်ဆန်း တိုရဟန်းသည်၊ မေ-သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်၏၊ အတ္တပုရက္ခာရော ခုနောင်ဘဝ ချမ်းသာ ရအောင် ကောင်းကျိုးဆောင်ပြု ရှေးရှုမြော်မြင် ဟောသွန်သင်ကြောင်း အနုကမ္ပာယ-အခင်ကမျှ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် မေ-သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်ကို၊ သံဃေဒေဟိတိ - သံဃာကိုသာ လှူဒါန်းပါလော့ဟူ၍၊ အစဝါစ ခုနောင်ဘဝ ကောင်းကျိုးလှဘွေ ပိုရစေလအောင် ဟောပြကြည်ဖြ မိန့်တော်မူ၏၊ အဟံ-သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်သည်၊ တဿ-အခင်အမျှား အစဉ်သနားသည့် ထိုအရှင်ဘုရား ရေဝတ၏၊ (ဝါ) ဆွေလိုမျိုးလို မေတ္တာ ပို၍ မောင်လိုနှမ ချစ်ကြခင်မင် ထိုအရှင်၏၊ ဝစနံ- သံဃာကိုသာ လှူဒါန်း ပါနော် တရားစကားတော်ကို၊ ကရိ - သဘောကျကျ သောမနဖြင့် လောက လှူရှာ (လောက နတ်ရွာ) ပိုကာသာအောင် သဒ္ဒါဆောင်ကာ လိုက်နာပြုလုပ်ခဲ့ပါပြီ။

ညီမလေးကပ်လှူဘဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ အဖြာဖြာတွေ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပြီးတော့ အရှင်ရေဝတ မဟေရဲ ကိုယ်တော်မြတ်က ညီမလေးရဲ့ ခုဘဝ နောက်ဘဝကောင်းကျိုးတွေကိုပိုရအောင် ရှေးရှုမြော် မြင်ကာ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ညီမလေး သုဘဒ္ဒါကို "သံဃာကိုသာ လှူဒါန်းပါ" လို့ တရားရေအေးအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးဟောကြားတော် မူပါတယ်။

ထဲဝီအရှင်ရေဝတရဲ့ တရားစကားကို ညီမလေး လိုက်နာ ကျင့်သုံးခဲ့ ပါတယ်။

၃။ သာ ဒက္ခိဏာ သင်္ဃဂတာ၊ အပ္ပမေယျေ ပတိဋ္ဌိတာ။
ပုဂ္ဂလေသု တယာ ဒိန္နံ နတံ တုဝ မဟပ္ဖလံ။

သံဃဂတာ–သံဃာတော်အား ရောက်ရှိသွားသော၊ (ဝါ) သုပ္ပဋိပန် အစခံထား သံဃာများ ၏ အလုံးစုံကို အကုန်မိမိ အကုန်သိထား ရောက် ရှိသွားသော၊ သာဒက္ခိဏာ–အချက်ကျကျ သံဃာ့ဂုဏ်ယူ ထိုအလှူသည်၊ အပ္ပမေယျံ–ရေတွက်ပိုင်းခြား နှိုင်းပြားခါခါ မရသာသော အကျိုး တရား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ–လွန်တိုးပွားကာ တည်တံ့ပါ၏၊ တယာ ဘဒ္ဒါပဟု ခေါ် သင်အစ်မတော်သည်၊ ပုဂ္ဂလေသု-ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒိန္နံ-အလေးတမူ အရေးယူကာ ပေးလှူအပ်ပါ၏၊ တဝ-ဘဒ္ဒါပဟုခေါ် သင် အစ်မတော်၏၊ တံ-ပုဂ္ဂိုလ်ကြည်ဖြူ ထိုအလှူသည်၊ နမဟပ္ပလံ-သံဃိကဒါနလောက် ကောင်း ကျိုးတရား မတိုးပွားကာ မများပါပေ။

သံဃာတော်အား ရောက်ရှိသွားတဲ့ (သံဃာ့ ဂုဏ်တော်တွေအထိ ရောက်ရှိသွားတဲ့) ညီမလေး သုဘဒ္ဒါရဲ့ သံဃိက ဒါနအလှူဟာ ပုဂ္ဂလိက ဒါနနဲ့ တိုင်းတာ နှိုင်းစာလို့ မရလောက်အောင် (ရေတွက်ပိုင်းခြားလို့ မရလောက်အောင်) ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ ကောင်းကျိုးတရားတွေပိုပြီး' တွေ့ရရှိပါတယ်၊ အစ်မကြီးကတော့ ပုဂ္ဂလိက ဒါနတွေ များများ ပြုခဲ့ပါ တယ်၊ အစ်မကြီးရဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂလိကဒါနတွေဟာ များပေမယ်လို့ ကောင်းကျိုး တွေ့ရရှိတဲ့အခါကျတော့ နည်းသွားရပါတယ်၊ ပုဂ္ဂလိကဒါနဆိုတာ သံဃိက ဒါနလောက်အကျိုးမများပါဘူးလို့ ဂါထာသုံးပုဒ်တို့ဖြင့် မိမိသည် ပြုလုပ် ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံကို ပြောပြပါတယ်၊

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* သံဃာညွှန်ကြား၊ ခုနစ်ပါး ထင်ရှား ရေဝတ၊
* သံဃာရှစ်ပါး၊ ညီမကား၊ ဆွမ်းစား ပင့်ဖိတ်ကြ၊
* ညီမငယ်အား၊ လွန်သနား၊ ထင်ရှား မထေရ်က၊
* သံဃာလှူပါ၊ သုဘဒ္ဒါ သေချာမိန့်ဟောပြ၊
* သံဃာကိုသာ၊ လှူဒါန်းပါ၊ သေချာမိန့်ဟောပြ၊
* အရှင်ဟောကြား၊ မြတ်စကား၊ လေးစားလိုက်နာက၊
* မရနိုင်အောင်၊ ကောင်းကျိုးဆောင်၊ ခုနောင်ပိုပြီးရ၊
* အစ်မကြီးကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ လှူပြားအောက်တန်းကျ၊
* ညီမငယ်ကား၊ သံဃာများ၊ လှူပြားအထက်က၊
* ပုဂ္ဂိုလ်လှူတာ၊ အကျိုးဟာ၊ သေချာမများလှ၊

ဓာဂိလို သုဘဒ္ဒါ နတ်သမီးက ပုဂ္ဂလိက ဒါနထက် သံဃိကဒါနက အသက်ရှည်ခြင်း,အဆင်းလှခြင်း, အခြံအရံများခြင်းတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ ပိုပြီးတော့ရပုံ နတ်ပြည်ရောက်တဲ့ အခါမှာလည်း နတ်ဘုံချင်းကွာခြားပုံတွေကို ပြောပြကော့ အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါ နတ်သမီးသည် သံဃိက အလှူဒါနကို လှူလိုသည်ဖြစ်၍—

"ဥဒါနေဝ ါဟိ ဒာနာမိ၊ သံဃေဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ၊
သာဟံ ဂန္တွာ မနုဿတ္တံ၊ ဝဒညူ ဝိတမစ္ဆရာ၊
သံဃေဒါနာနိဒဿာမိ အပ္ပမတ္တာ ပုနပ္ပုနံ"

နန္တိ-ဂါထမာထ၊

"ဥဒါနေဝ- သုဘဒ္ဒါခေါ် ညီမတော်ပြောပြ ဤယခုအခါမှသာလျှင်၊ သံဃေ-သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ-အလေးတမူ အရေးယူပြု ပေးလှူမှုသည်၊ မဟပ္ဖလံ- အကျိုးကြီးသည်ကို၊ အဟံ—ဘဒ္ဒါမည်ရ ငါအစ်မကြီးသည်၊ ဇာနာမိ—သိရပါ၏၊ သာဟံ- ဘဒ္ဒါမည်ရ ထိုငါအစ်မကြီးသည်၊ မနုဿတ္တံ- ကောင်းတာ,မကောင်းတာ ထိုနှစ်ပြာကို ပိုကာသိလစ် လူ၏ အဖြစ်သို့၊ ဂန္တွာ—မှန်စွာမနား မြန်စွာသွား၍၊ ဝဒညူ- သူတော်ကောင်းများ မိန့်စကားကို လေးစားအတည် နားလည်လိုက်နာသည် ဖြစ်၍၊ ဝိတမစ္ဆရာ—မပေးလိုခြင်း အမှန်ကင်း၍၊ အပ္ပမတ္တာ-ကုသိုလ်တရား မမေ့ပြားဘဲ၊ ပုနပ္ပုနံ- အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ သံဃေ- သံဃာတော်အား ဒါနာနိ-ဒါနကောင်းမှု အစုစုတို့ကို၊ ဒဿာမိ-အလေးတမူ အရေးယူကာ ပေးလှူပါတော့အံ့" "ဣတိ-ဤသို့၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ အာဟ - ရွတ်ဆိုကောင်းစွာ ဝန်ခံပြောဆိုလိုက်ပါပေသတည်း၊

(သာဓု....၊သာဓု....၊သာဓုပါဘုရား၊)

ညီမလေး သုဘဒ္ဒါက ပြောပြတော့ သံဃိကဒါနက ပုဂ္ဂလိက ဒါနထက် အသက်ရှည်ခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေပိုပြီးတော့ရရှိပုံ၊ သံဃိက ဒါနအကျိုးကြီးမားပုံ၊ နတ်ပြည်ရောက်တဲ့အခါမှာ မြင့်မြတ်တဲ့ နတ်ပြည်၊ နတ်ဘုံတွေမှာဖြစ်ရပုံတွေကို အစ်မကြီးဘဒ္ဒါ သိရှိသွားပါယ်၊

ဒီတော့ သံဃိကဒါနဟာ ပုဂ္ဂလိကဒါနထက် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်းမှာ ကောင်းကျိုးတွေပိုပြီးတော့မရဘူးလား၊

(ရပါတယ်ဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဝိနေ့ဟောတဲ့တရားတော်ကဘာတရားတဲ့လဲ-

''သံဃိက,က ပိုပါတယ်'' တရားတော်ပါ ဘုရား၊

ပုဂ္ဂလိကဒါနပြုတဲ့ အစ်မကြီးက ဘယ်ဘုံကိုရောက်သွားသလဲ၊

တာဝတိံသာနတ်ဘုံကို ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား၊

သံဃိကဒါနပြုတဲ့ ညီမလေးက ဘယ်နတ်ဘုံကို ရောက်သွားသတဲ့လဲ၊

(နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံကို ရောက်သွားပါတယ် ဘုရား၊)

တာဝတိံသာနတ်ဘုံဟာ နတ်တို့ရဲ့ တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်(၁၀၀၀)၊ လူတို့ရဲ့တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်သုံးကုဋေခြောက်သန်းကြာတယ်၊

နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံကတော့ နတ်တို့ရဲ့တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်(၈၀၀၀)၊ လူတို့ရဲ့ တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်နှစ်ပေါင်း ၂၃၀ ကုဋေ ၄သန်းကြာပါတယ်၊

ဒီတော့ နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံက နတ်တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်နှစ်ပေါင်း (၇၀၀၀) ပိုပြီးတော့ရှည်အောင်မနေရဘူးလား၊

(နေရပါတယ်ဘုရား၊)

နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံရောက်ပြီးတော့ အသက်ပိုရှည်အောင် နေရတာ ဘယ်ဒါနကြောင့်ပါလိမ့်၊

သံဃိကဒါနကြောင့်ပါဘုရား၊)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ၊

(သံဃိက--က ပိုပါတယ် တရားတော်ပါဘုရား၊)

ကဲ--လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ--

* နိမ္မာဘုံမှာ၊ ရောက်ရတာ၊ သံဃာလှူရအကျိုး၊

* အသက်များစွာ၊ ပိုရှည်တာ၊ သံဃာလှူရအကျိုး၊

* သံဃိက က ပိုကာရ၊ မှတ်ကြကောင်းအကျိုး၊

လူတို့ရဲ့တွက်ကိန်းနဲ့ အသက်နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက်ပိုပြီးတော့နေရ သယ်ဆိုတာကိုသိချင်ရင်တော့ ၂၃၀ ကုဋေ ၄သန်းထဲက ၃ ကုဋေ၊ ၆သန်း နုတ်သာကြည့်ကြပေတော့၊

နိမ္မာနရတိနတ်ဘုံက အသက်ပိုပြီးတော့ရှည်ကြာအောင် နေရတာ ထူမိုသလို အဆင်းလှခြင်း, အခြံအရံများခြင်း, ကျော်စောမှု, စာစိုးရမှု,

ချမ်းသာကြီးမှု၊ ဉာဏ်ပညာကြီးမှုတွေလည်း တာဝတိံသာနတ်ဘုံထက် သာတယ်၊ ပိုတယ်လို့မှတ်ရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားတော်က ဘာတရားတဲ့လဲ။

("သံဃိက–ကပိုပါတယ်"တရားတော်ပါဘုရား။)

ဒီနေ့ဟောတဲ့ တရားတော်အမည် ဆိုလိုရင်းအဓိကအဓိပ္ပါယ် ပေါ်သွားပြီလား။

(ပေါ်သွားပါပြီဘုရား။)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ-

* ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ၊ ပိုတောက်တာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* အဆင်းပိုကာ၊ ချောလှတာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* ခြံရံများစွာ၊ ပိုပေါတာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* ကျော်စောမှုဟာ၊ ပိုရတာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* အစိုးရတာ၊ ပိုခြင်းဟာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* ကိုယ့်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ပိုချမ်းသာ၊ သံဃာလှူရကျိုး။
* ကိုယ်အား,ဉာဏ်အား၊ ထူးပကားသာ၊ ပိုခြင်းဟာ၊
  သံဃာလှူရကျိုး။

အဲဒီလို သံဃိကဒါနက အကျိုးကြီးပုံတွေကို အစ်မကြီးဘဒ္ဒါ သိရှိပြီးတော့ "ငါ့အစ်မကြီး ဘဒ္ဒါသည် လူ့ဘဝကို သွားရောက်ကာ ပညာရှိတွေရှိစကား လေးစား လိုက်နာပြီး မတွေ့ရပယ်ဖျော်က ကုသိုလ်တရားတွေ မမေ့ဘဲ အမြဲတစေ သံဃိကဒါနတွေ ပြုလုပ်ပေးတော့မယ်"လို့ ဝန်ခံပြောဆိုပါတယ်။

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ–

* သံဃိကဒါန၊ အကျိုးလှ၊ ကြီးရပုံသိကာ၊
* ငါ့ဘဒ္ဒါသည်၊ လူ့ဘုံဆီ၊ အတည်သွားရောက်ကာ၊
* ပညာရှိများ၊ ပြောစကား၊ လေးစားမြဲလိုက်နာ၊

* မစွေ့ရပယ်၊ ကုသိုလ်ဝယ်၊ တကယ်မမေ့ကာ၊
* သံဃိကဒေါ်၊ ဒါနနော်၊ ပျော်ပျော် ငါပြုမှာ၊
* ဗီလိုဝန်ခံ၊ ပြောဆိုပြန်၊ အမှန် မဘဒ္ဒါ၊

သုဘဒ္ဒါ ပန္န အတ္တနော ဓေဝလောကဒမဝ ဂတာ၊

အဲဒီလို အစ်မကြီးဘဒ္ဒါနဲ့ ညီမလေး သုဘဒ္ဒါတို့ သံဃိက ဒါနရဲ့ အကျိုးကြီးပုံ၊ အထက်တန်းကျ မျက်နှာရှေ့ပုံ၊ ပုဂ္ဂလိကဒါနရဲ့ အကျိုးနည်းပုံ၊ အောက်တန်းကျကာ မျက်နှာငယ်ရပုံတွေကို အပြန်အလှန် ဂါထာတွေနဲ့ ပြောဆိုပြီးတဲ့အခါမှာ သုဘဒ္ဒါ နတ်သမီးသည်ကား ဝိမ်နေရာ နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံကို ပြန်သွားပါတယ်၊

တရားနာပရိသတ်၊ အထက်တန်းကျချင်သလား၊ အောက်တန်းကျချင်သလား၊

(အထက်တန်းကျချင်ပါတယ် ဘုရား၊)

မင်္ဂလိနိဗ္ဗာန် ရရောက်သည်အထိ မျက်နှာကြီးချင်သလား, မျက်နှာငယ်ချင်သလား၊

(မျက်နှာကြီးချင်ပါတယ် ဘုရား၊)

အထက်တန်းကျပြီး မျက်နှာကြီးချင်ရင် ဘယ်ဒါနကို ပြုရမတဲ့ဘဲ၊

(သံဃိကဒါနကိုပြုရမှာပါ ဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* သံဃာလှူတာ၊ ဖြစ်လေရာ၊ မျက်နှာကြီးရသယ်၊
* ပုဂ္ဂိုလ်လှူကာ၊ အောက်တန်းကျ၊ ဘဝမျက်နှာငယ်၊

အဲဒီ သုဘဒ္ဒါ နတ်သမီး သူနေတဲ့ဘုံ ပြန်သွားပြီးတဲ့အခါမှာ သိကြားမင်းက-

"ကာ သော ဒေဝတာ ဘဒ္ဒေ တယာ မန္တယတေ သဟ၊ သဗ္ဗေ ဒေဝေ အတိဝတ် သော၊ ဝဏ္ဏေန ယသသာ စ"တိ ဘဒ္ဒံ ပုစ္ဆိ၊

ဘဒ္ဒေ-ဘဒ္ဒါ နတ်သမီး၊ ယာဒေဝတာ-အကြင် နတ်သမီးသည်၊ တယာ-သင်နှင့်၊ သဟ-အတူတကွ၊ မန္တယတေ-စကားပြောရှိနေ၏၊ သော

ဇေဝတာ သင်နှင့် စကားပြော၍ နေသော ယုံနတ်သမီးသည်၊ ကာ-အယ်သူ ပေနည်း၊ သငွေ့ ဇေဝေ တာဝတိံသ-အလုံးစုံကုန်သော တာဝတိံသာနတ် တို့ကို၊ သော-ထိုနတ်သမီးသည်၊ ဝဏ္ဏေန-အဆင်းအရောင်အားဖြင့်၊ အတိဒရ စတိ-သာလွန်၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အစ္စ အ ါ နတ်သမီး ကို၊ ပုစ္ဆ-သိလိုမှုအရေးဖြင့် မေးမြန်း၍ မေးလိုက်ပါပေသည်။

(သာဓု....၊ သာဓု....၊ သာဓုပါ ဘုရား။)

''ဘဒ္ဒါနတ်သမီး၊ သင်နဲ့ အတူတကွ စကားပြောပြီး ပြန်သွားတဲ့ နတ် သမီးဟာ တာဝတိံသာ နတ်များထက် အဆင်းအရောင်သာလွန်၍ တောက်ပနေတယ်၊ အဲဒီနတ်သမီးဟာ ဘယ်သူလဲ''လို့ သိကြားမင်းက ဘဒ္ဒါ နတ်သမီးကိုမေးလိုက်တော့—

''မနုဿဘူတာ ဒေဝိန္ဒ၊ ပုဗ္ဗေ မာနုသကေ ဘဝေ၊

သဟ ဘရိယာစ မေ အာသိ၊ ဘဂိနီ စ ကနိဋ္ဌိကာ၊

သံဃေ ဒါနာနိ ဒတွာန၊ ကတပုညာ ဝိရောစတိ''

တိ ကထေသိ၊

ဒေဝိန္ဒ-နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးဖြစ်သော မာနုသကေဘဝေ-လူ၏ဘဝ၌၊ မနုဿဘူတာ-လူဖြစ်စဉ် အခါက၊ မေ-အကျွန်ုပ် ဘဒ္ဒါနှင့်၊ သဟ-အတူတကွ အရိယာစ-လင်တစ်ယောက်တည်း မယားကြီး,မယားငယ်သည်လည်း၊ အာသိ-ဖြစ်ပါ၏၊ သံဃေ သံဃာတော် အား၊ ဒါနာနိ-အလှူတို့ကို၊ ဒတွာ-ပေးလှူသောကြောင့်၊ ကတပုညာ-ပြုပြီး သောကောင်းမှုရှိသော နတ်သမီးသည်၊ ဝိရောစတိ-အကျွန်ုပ်တို့ထက် ထွန်း လင်းတောက်ပပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထေသိ-ကောင်းစွာမသူ ပြောကြား လိုက်ပါပေသတည်း။

(သာဓု...၊ သာဓု...၊ သာဓုပါဘုရား။)

အရှင်သိကြားမင်း၊ ရှေး လူ့ဘဝတုန်းက လင်တစ်ယောက်တည်း မယားကြီး,မယားငယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ညီမလေး ဘုဘဒ္ဒါပါ၊ သံဃာတော်ကို လှူခဲ့လို့ ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့ထက် ထွန်းလင်းတောက်ပနေရပါတယ်လို့ ပြောကြားပြ လိုက်ပါတယ်။

ထိုအခါ သိကြားမင်းက ဘဒ္ဒါ နတ်သမီးကို ဤသို့မိန့်၏

ရှေးလူဖြစ်သောဘဝ၌ သင်၏ ညီမ ဖြစ်သော သုဘဒ္ဒါသည် အတုမရှိ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသရှိသော သံဃာတော်၌ တရားသဖြင့် လှူသောကြောင့် သင့်ထက်သာလွန်၍ အကျိုးကြီးစွာရ၏။ ငါ သိကြားမင်းသည်လည်း ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ‌မေးလျှောက်ဖူးတယ်။

ဘယ်လိုမေးလျှောက်ဖူးသလဲဆိုတော့ "ဘုန်းတော်ကြီးမား မြတ်စွာဘုရား၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား အဘယ်၌ လှူခြင်းသည် အကျိုးကြီးပါသလဲဘုရား" လို့ မေးလျှောက်တဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားသည် -

၁။ စတ္တာရောစ ပဋိပန္နာ၊ စတ္တာရောစ ဖလေ ဌိတာ၊

ဧသံဃော ဥဇုဘူတော၊ ပညာသီလ သမာဟိတော၊

စတ္တာရော-လေးပါးကုန်သော၊ ပဋိပန္နာစ- မဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော- လေးပါးကုန်သော၊ ဖလေဌိတာစ-ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဧသံဃော- ဤပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက် အပေါင်း သံဃာသည်၊ ဥဇုဘူတော-နိဗ္ဗာန်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ရောက်သော အကျင့်ရှိတော်မူ၏၊ ပညာသီလသမာဟိတော- ပညာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၂။ ယဇမာနာနံ မနုဿာနံ၊ ပုညပေက္ခာန ပါဏိနံ၊

ကရောတံ ဩပဓိကံ ပုညံ၊ သံဃေဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ၊

ယဇမာနာနံ-လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်သော၊ မနုဿာနံ- လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပုညပေက္ခာနံ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို လိုလားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩပဓိကံ-ဥပဓိလေးပါးတည်းဟူသော အကျိုးရှိသော၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို ကရောတံ-ပြုကုန်သော၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ သံဃေ-သံဃာတော်အား၊ ဒိန္နံ-လှူသောအလှူသည်၊ မဟပ္ဖလံ-ကြီးသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိယာကာသိ-ဖြေကြားတော်မူ၏။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူကြောင်းကို သိကြားမင်းသည် ဘဒ္ဒါနတ်သမီးအား၊ တရားစကားပြောကြားပေ၏။

ဣမံ ပန သမ္ဗန္ဓံ ပဝတ္တိံ သင်္ဂြော ဝေဝါနမိန္ဒော "ဒဒ္ဒလ္လမာနာ ဝဏ္ဏေနာ"တိ အာဒိနာ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ အာစိက္ခိ၊

ဤအခွါနဲ့ သုဘဒ္ဒါ နတ်သမီး နှစ်ယောက်တို့၏ ဖြစ်ပုံ အလုံးစုံတို့ သိကြားမင်းသည် ''ဗဒ္ဓလွှမာနာ ဝတ္ထုနေ''မသည်ဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ဇေယျာစာရဲ ကြွခဲ့တော်မူလာသည့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား လျှောက်ကြားလိုက်ပါတယ်၊

အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ဘဂဝတော ဓာရေစေသိ၊

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်က လူ့ပြည်ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါတယ်၊

ဘဂဝါ တမဗ္ဗွံ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ ကတွာ သမ္ပတ္တပရိသာယ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သာ ဒေသနာ မဟာဇနဿ သာတ္ထိကာ အဟောသိ၊

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို ရောက်လာတဲ့ ပရိသတ်အား တရားဟောတော်မူပါတယ်၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ဟာ များစွာသော လူအပေါင်းအား အကျိုးရှိတဲ့ ဒေသနာတော်ကြီးဖြစ်သွားပါတယ်၊

ဒီ''သံဃိက ကပိုပါတယ်''တရားတော်ကို နာကြားလိုက်ရတဲ့ တရားနာပရိသတ်တွေမှာ သံဃိကဒါန အကျိုးကြီးပုံတွေကိုသိရတော့ အကျိုးရှိ မသွားဘူးလား၊

(အကျိုးရှိသွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီနေ့ တရားနာနေကြတဲ့ ဦးပဥ္စင်းရဲ့ တရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတွေကော သံဃိကဒါန အကျိုးကြီးပုံ, အကျိုးရှိပုံတွေကို သေသေချာချာ ရေရေရာရာ မသိရဘူးလား၊

(သိရပါတယ်ဘုရား၊)

သုဘဒ္ဒါဟာ သံဃိက ဆွမ်းဒါနကြောင့် အသက်ရှည်ခြင်း စတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေ ပိုပြီးတော့ရတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဒီတော့ ဒကာ, ဒကာမတွေ ဆွမ်းလှူရင် ဘယ်သူ့ကိုလှူရမတဲ့လဲ၊

(သံဃာကိုလှူရမှာပါဘုရား၊)

ဒါကြောင့် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေက ဒကာ, ဒကာမတွေ ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်းမှာ ကောင်းကျိုးတွေပိုပြီးတော့ရရှိအောင် ဆွမ်းကပ်တဲ့ အခါ ''သံဃဿ ဒေမ''ဆိုတဲ့ ပါဠိလေးလိုက်ဆိုခိုင်းတာနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

''သံဃာသမေ''လို့ လိုက်ဆိုတော့ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲတွေ ပျောက်မသွားဘူးလား။

(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား။)

ပုဂ္ဂိုလ်စွဲတွေပျောက်သွားတော့ ကောင်းကျိုးတွေပိုရပြီး အကျိုးကြီးမသွားဘူးလား။

(အကျိုးကြီးသွားပါတယ်ဘုရား။)

ဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ အစ်မကြီးက ''ပုဂ္ဂလိကဒါန''တွေ အများကြီးလှူခဲ့တယ်၊ သုဘဒ္ဒါဆိုတဲ့ ညီမလေးက ''သံဃာရှစ်ပါးခေါ်မျှ သံဃိကဒါန''လှူခဲ့တယ်၊ ပုဂ္ဂလိကဒါနလှူခဲ့သည့် အစ်မကြီးက အောက်ဘုံ၊ သံဃိကဒါနလှူခဲ့ကဲ့ ညီမလေးက အထက်ဘုံရောက်ရတယ်။

အဲဒီ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ကောင်းကျိုးတရားတွေ ရချိန်တဲ့ အခါကျတော့ မိုးနဲ့မြေကွာခြားမနေဘူးလား။

(ကွာခြားနေပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ ပုဂ္ဂလိကဒါန အများကြီးလှူခဲ့ပေမယ့် အသက်ရှည်ခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေကျတော့ အများကြီးရသေးရဲ့လား။

(မရပါဘူးဘုရား။)

သံဃိကဒါန သံဃာရှစ်ပါးစာလောက် အနည်းငယ်လှူခဲ့ရပေမယ့် အသက်ရှည်ခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုးတရားတွေကျတော့ အများကြီးရမသွားဘူးလား။

(ရသွားပါတယ်ဘုရား။)

ဒီတော့ တရားနာပရိသတ်၊ များတာ နည်းတာက ပဓာနမဟုတ်ဘူး' သံဃိကဒါနဖြစ်ဖို့က ပဓာနနော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

ဒီတော့ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းတဲ့အခါ သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေကိုအာရုံပြုပြီးတော့ သံဃာတို့လှူရမယ်နော်။

(မှန်လှပါဘုရား။)

သံဃာရှစ်ပါးခေမျှ ဆွမ်းလှူတဲ့ ဆွမ်းဒကာမလေး သုဘဒ္ဒါအကျိုး တွေ ကြီးမသွားဘူးလား၊

(ကြီးသွားပါတယ်ဘုရား၊)

ဒီတော့ အကျိုးကြီးအောင်၊ကောင်း၊ကျိုးတရားတွေမိုရအောင် ဘာကို လှူရမတဲ့လဲ၊

(သံဃာကိုလှူရမှာပါဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေလိုက်ဆိုကြ—

- ကောင်းကျိုးမိုအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင်သံဃာလှူ၊
- အကျိုးကြီးအောင်၊ သတိဆောင်၊ ခုနောင်သံဃာလှူ၊
- သံဃာ့ဂုဏ်ရည်၊ စုံအညီ၊ ယုံကြည်မှန်းကာလှူ၊
- ပုဂ္ဂိုလ်စွဲပျောက်၊ သံဃာရောက်၊ မှတ်လောက်လှူနည်းဟူး
- ပုဂ္ဂိုလ်လှူတာ၊ များစေကာ၊ နည်းရှာအကျိုးမှူး
- သံဃာလှူကာ၊ နည်းစေကာ၊ များလာအကျိုးမူ၊
- အစ်မဘဒ္ဒါ၊ သုဘဒ္ဒါ၊ သီပါဇာတ်လမ်းယူ၊
- ညီမနှစ်ယောက်၊ ဇာတ်လမ်းထောက်၊ ဝမ်းမြောက်သိတော်မူ၊
- မိုး, မြေပမာ၊ ကွာခြားစာ၊ သေချာသိတော်မူ၊
- သေချာသိကာ၊ မြတ်သံဃာ၊ ဂုဏ်သာမှန်း၍လှူ၊
- သံဃိက, က၊ ကောင်းကျိုးလှ၊ မိုရသိတော်မူ၊

ကဲ- ''သံဃိက,ကမိုပါတယ်''တရားတော် ဟောပြလိုက်တာ တော် တော်လေးစုံသွားပြီနော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းမှာ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ရသည်အထိ အသက် ရှည်ခြင်းစတဲ့ ကောင်းကျိုး တရားတွေ မိုပြီးတော့ ရချင်ရင် ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး, ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ အခြားပစ္စည်းတွေ လှူဒါန်းတိုင်း''သံဃဿ ဒေမ'' ပါဠိလေးရွတ်ဆိုကာ သံဃာ့ဂုဏ်တွေ အာရုံပြုပြီးတော့ လှူဒါန်း

ထတ်ကြပါစေဆိုတဲ့ အနေအထားဖြင့် ဦးဥာဏ်သည် ''သံဃိက ကပိုပါ တယ်''တရားတော်ကို အားရပါးရ သဘောကျအောင် ဟောပြခဲ့ပါတယ် တရားနာ၊

ဒကာ, ဒကာမတွေကို လှူတတ်အောင် လှူနည်းသင်တန်းပေးခဲ့တာ နော်၊

(မှန်လှပါဘုရား၊)

ဘာသင်တန်းပေးခဲ့တာတဲ့လဲ၊

(လှူနည်းသင်တန်းပါ ဘုရား၊)

ဒကာ, ဒကာမတွေ လှူတတ်ကြပြီလား၊

(လှူတတ်ပါပြီ ဘုရား၊)

ဘယ်လိုလှူရမတဲ့လဲ၊

(သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေကို အာရုံပြုပြီးတော့ သံဃာကို လှူရမှာပါ ဘုရား၊)

ပုဂ္ဂိုလ်ကို အာရုံပြုရမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူရမှာ ဟုတ်ရဲ့လား၊

(မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊)

ဂိုဏ်းစွဲတွေ, ပုဂ္ဂိုလ်စွဲတွေ ထားရဦးမှာလား၊

(မထားရတော့ပါဘူး ဘုရား၊)

''သံဃဿ ဒေမ'' ဆိုတာနဲ့ ဂိုဏ်းစွဲတွေ, ပုဂ္ဂိုလ်စွဲတွေ အကုန်လုံး ပျောက်မသွားဘူးလား၊

(ပျောက်သွားပါတယ် ဘုရား၊)

ကဲ-လင်္ကာလေးတွေ လိုက်ဆိုကြ-

* ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၊ မထားဘဲ၊ အမြဲသံဃာ့လှူ၊
* လှူနည်းသိက၊ ကောင်းကျိုးလှ၊ ပိုရ များနှင့်လှူ၊
* လှူနည်းသိအောင်၊ ဆင်ဖြူတောင်၊ ခု, နောင်ဟောပြသူ၊

ကဲ-တရားသိမ်းကြရအောင်၊ လက်အုပ်ချီလိုက်ကြ-

ကင်မွန်းတောင့် တိသု တေနာမေ၊ ဆိပ်ဖြူပုရသာ ဥတ္တရေ၊
ဂါမေ ဇာတေနံ မေ ဒေမ္ဗာ၊ သုဒေဒသီတော သုခါဂဟော၊
ဓေသိတံ မေ သုစိဏ္ဏန၊ ဂဏ္ဍနှ| ဓမ္မမာမကာ၊

ဆိပ်ဖြူပုရသာ-မဇွေးတိုင်းတွင် ပါဝင်သတ်မှတ် ဆိပ်ဖြူလို့ ခေါ်သော မြို့တော်မြတ်၏၊ (ဝါ) ရောဝတီ မြစ်နဒီ၏ ရေကြည်ဖွေးဖွေး ရေအေးအေးတို့ စီးပြေးအံဆန်း သဲသောင်ကမ်းဖြူ မြို့ဆိပ်ဖြူ၏၊ ဥတ္တရေ-အစွဲ့အနောက် ရွေးကောက်သတ်မှတ် မြောက်အရပ်၌၊ ကင်ပွန်းတောင့်တိ-သုတေနာမေ -ကင်ပွန်းတောင့်ဟု ထင်ရှားပြုကာ အမည်သာသော၊ ဂါမေ-သူတော်ကောင်းတွေ ဒိုအောင်းနေရာ ရွာသာယာ၌၊ (ဝါ) ဆိပ်ဖြူ ဆရာတော် မထေရ်ကျော်တို့ ရှင်ပျော်မွေးရပ် ရွာအမြတ်၌၊ ဇာတေန-ပဋိသန္ဓေ တည်ရှိနေကာ ခမွေးဖွားလာသော၊ မေ-မယာ-ဂုဏ်ပိုင်စိုးရ ဂုဏ်ဓိနှဟု နာမပြုခေါ် ငါရဟန်းတော်သည်၊ သုခါဂဟော-လူ့, နတ်, နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို ကေန်မပြတ် ဆွမ်းဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မော "သံသိက, က ပိုပါတယ်" ခေါ် တရားတော်ကို၊ သုဒေသိတော-သိစေ, ... ဟု ရည်ရွယ်ပြုကာ ကရုဏာရှေ့ဖော် မေတ္တာတော်ဖြင့် ပျော်ပျော်ကောင်းကောင်း ရွှံ့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေပြီ၊ မေ-မယာ စာချ, စာသင် တာဝန်ယူလုပ်ငန်း ကိုယ်တိုင်ထမ်းချ ရန်ကုန်-သာကေတ၌ နှစ်ခြိုက်ရှင်ပြုံး ... စာချ ဂုဏ်ဓိနှဟု နာမပြုခေါ် ငါရဟန်းတော်သည်၊ ဒေသိတံ ... မြင့်မြတ် ဟောကြားအပ်သော (ဓမ္မံ-သံသိက,က ပိုပါတယ် ခေါ် တရားတော်ကို)၊ ဓမ္မမာမကာ-အယူလည်းမှန် အာသာမှန်ကာ ၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်မှန်ကာနေသည့် မြန်မာရှေးပြည် တည်ကြည်မွေးဖွား ဦးပဥ္စင်းရဲ့ ဗောဓိတရားနာပရိသတ်အမျိုးကောင်းသားအမျိုးကောင်းသမီးတို့သည်၊ ... မမှားမယွင်း စိတ်ထားကောင်းဖြင့်၊ ဂဏှန္တု-မကြိုးပ်သမျှကို ချန်ချန်ကြိုက်သမျှကိုပန်ပန် ကေန်ပိုင်ပိုင် ယူသွားတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ (ဂဏှိဘွာန-ကေန်ပိုင်ပိုင် ယူသွားနိုင်ကြကုန်၍၊ စရန္တု-သံသိက,ကပိုပါ တယ်"ခေါ် တရားဒေသနာတော် လာရှိတဲ့ အတိုင်း ပဋိပတ္တိ သမိုင်း လှအောင် ဖူချပိုင်ပိုင် ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများ အားထုတ်တော်မူနိုင်ကြပါ

စေကုန်သတည်း၊ စရိတ္တာန-နည်းမှန် လမ်းမှန် ကျင့်ကြံကြိုးစား ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြကုန်၍၊ မဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသုခ်-မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို၊ လသ်န္တု-အေးမြပျော်ပျော် ရရှိခံစားစံစားတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊

(သာဓု…၊သာဓု…၊သာဓုပါတုရား၊)

ဦးပဥ္စင်းရဲ့ တရားနာပရိသတ်အားလုံး ပန်းထက်လည်းမွှေး၍ စမ်းထက်လည်းအေးကာ ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာကြပါစေ။

မှတ်ချက်။ ။ဆွမ်းကပ်ပွဲတိုင်း၊ ဆွမ်းသိမ်းအောင်ပွဲတိုင်း၊ စာရေးတံ ဆွမ်းကပ်ပွဲတိုင်း၊ စာအောင်သံဃာ ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ဘွဲ့တံဆိပ်ရ သံဃာဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲတိုင်း၊ဝါဆိုဆွမ်း, ဝါဆိုသင်္ကန်း သံဃိက ကပ်လှူပွဲတိုင်း၊ ကထိန်ဆွမ်း, ကထိန်သင်္ကန်း ကပ်လှူပွဲတိုင်း၊ ဆွမ်း, သင်္ကန်း ကျောင်းဆေး သံဃိက ကပ်လှူပွဲတိုင်း၊ နေ့တရား, ညတရားပွဲကြီးတိုင်း၊ သံဃိကပွဲတိုင်း ဟောကြားနိုင်ပါသည်။

သံဃိက-က ပိုပါတယ် တရားတော် ပြီး၏။

စဆောင်တော်မူ

ဇုဒ္ဓဘာသာ-

ပြည်မြန်မာ၌၊ မိုက်ကာနေရှု၊ အများလူတွက်၊ ကောင်းကျိုးဆွက်အောင်၊ တစ်ဖက်တစ်လမ်း၊ အထက်တန်းခေါ်၊ ရဟန်းတော်အဝ၊ ချမ်းမြမြဝယ်၊ စန်းလနှယ်သို့၊ တင့်တယ်နေကြ၊ သာသနာ့ဝန်ထမ်း၊ ရှင်ရဟန်းတို့၊ ဟောခန်းပြောခန်း၊ မမောမပန်းအောင်၊ လမ်းပြဆောင်ချင်၊ စိတ်အစဉ်မှ၊ သိပ်ပင်လှစေသာ၊ စိတ်စေ့စေတနာ၊ အပြာပြာဖြစ်မိ၊ ဓမ္မကထိက၊ ဖြစ်လိုကြသား၊ ရဟန်း များ တွက်၊ စာခက်အခဲ၊ တစ်အုပ်တည်းဖြင့်၊ ဖျက်ခွဲနိုင်စေ၊ စိအနေဖြင့်၊ ရည်ချေပါဋိ၊ ၄-၄ ကြည့်ကာ၊ ဂါထာအကောင်း၊ အနက်ကောင်းနှင့်၊ အကောင်းကဗျာ၊ လင်္ကာအစု၊ စာအနုခြယ်၊ ရေးပြုတယ်နော်၊ ပျော်ပျော်နာယူ၊ ရှင်လူအများ၊ စိတ်ဝင်စားအောင်၊ တရားနာမည်၊ ရွေးချယ်ရည်ပေး၊ အမည်လေးတွေ၊ ကျန်မပါစေချင်၊ မေတ္တာယှဉ်ထား၊ ဒီတရားစာအုပ်၊ ဝေငှထုတ်မိ၊ ဓမ္မကထိကာ အိတ်မှာ၊ အိတ်မှာဓမ္မကထိက၊ နေ့ညခါခါ၊ သွားလေရာသို့၊ ယူကာယူကာ၊ အလွယ်သာလျှင်၊ တွယ်တာခင်၍၊ မမေ့ကောင်းစွာ၊ ဆောင်သင့်ပါသည်၊ ဓမ္မကထိကအိတ်ဆောင်၊ အိတ်ဆောင်ဓမ္မကထိက၊ အမည်လှပေး၊ စီပြရေးမိ၊ ဓမ္မကထိက၊ အိတ်လှလှမှာ၊ စိတ်ချရအောင် ဆောင်တော်မူ၊

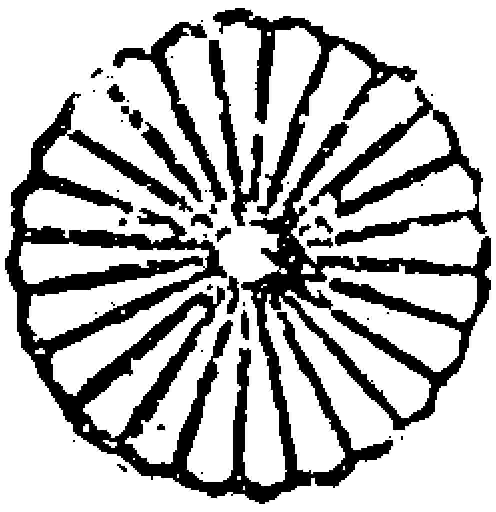

မဥ္ဇူကထိကဘိတ်ဆောင်နိဂုံး

---

* မဥ္ဇူကထိကဘိတ်ဆောင်၊ တရားရောင်ထွန်းပြ၊ ဤကျမ်းလှစာ၊ ရေးသူငါကား၊ မြန်မာရွှေပြည်၊ အလယ်ဆီမှ၊ အတည်သမိုင်း၊ မကွေးတိုင်းတွင်၊ ပါကာဝင်သည့်၊ ကြက်သွန်ထွက်ရာ၊ အမည်သာသည့်၊ ရောမြစ်ဦး၊ ကမ်းနှုတ်ဖူးက၊ ဆန်းထူးတမူ၊ မြို့ဆိပ်ဖြူသည့်၊ ရွာမူမြင့်မြတ်၊ မြောက်အရပ်ဝယ်၊ သိအပ်ကဝိ၊ မညွှာရှိဟူ၊ ဆိပ်ဖြူသဒ္ဒါကြီး၊ တစ်နည်းတစ်ဖြာ၊ သုဒ္ဒသဝိကာသိနီ၊ ဆန်းငြိကာစသည်၊ ကျမ်းအလီလီရေးသူ၊ ဆိပ်ဖြူဆရာတော်၊ မထေရ်ကျော်တို့၊ ရှင်ပျော်မွေးရာ၊ ကင်မွန်းတောင်ရွာဒွိ၊ နေကြာခနောင်၊ ဦးကြည်မောင်နှင့်၊ မေဘွာဆောင်သွယ်၊ ဒေါ်ဒေါ်ငယ်မှ၊ တင့်တယ်ကောဇာ၊ ထောင့်သုံးရာနှင့်၊ စွန်းလာနှစ်ရှု၊ နှစ်လေး ခုဝယ် (၁၃၂၄)ခု၊ ဥတုအကောင်း၊ လတပေါင်း၏၊ ရှက်ဟောင်းတော့ကြေ၊ ရွှက်သင်ဝေလန်း၊ ဆယ်ရက်ဆန်း၍၊ ကျွားမင်းနေ့တွင်၊ ဖွား၊သန့်စင်ခဲ့၊

* ကြည်လင်လန်းဆန်း၊ မြတ်ရဟန်းဖြစ်၊ သက္ကရာဇ်မှာ၊ ထောင့်သုံးရာရှု၊ လေးငါးခုဝယ်၊ (၁၃၄၅)ခု၊ ဥတုသာစွ၊ တန်ခူးလ၏၊ ထူးလှကျော်တက်၊ ဆယ့်တစ်ရက်တည့်၊

* နှစ်သက်စရာ၊ ပထမ ရဟန်းဒါယကာကား၊ သေချာ ဖော်ညွှန်း၊ မြို့မော်ကျွန်းမှ၊ စိတ်ရင်းကောင်းဆင့်၊ ဦးသိန်းနှင့်ယှဉ်၊ ဒေါ်လှခင်ပါ၊

* ဒုတိယ ရဟန်းဒါယိကာမကား၊ ရွှေပါတစ်ခန်း၊ မြို့ကျောက်တန်းမှ၊ စိမ့်စမ်းပမာ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာမှန်း၊ ဒေါ်အေးသန်းပါ၊

* တတိယ ရဟန်း ဒါယိကာမကား၊ ပြရာရှုဆောင်၊ ပုဇွန်တောင်မှ၊ ခုနောင်ရှင်လန်း ဒေါ်ခင်သန်းပါ၊

* စတုတ္ထ ရဟန်း ဒါယကာကို၊ ပြလာဆိုတုံ၊ မြို့ဒဂုံပိုင်၊ မင်းမနိုင်မှ၊ သင်းကြိုင်ထူးဆောင်၊ ဗိုလ်မှူးမောင်မောင်မြင့်နှင့်၊ ဖြည့်လင့်ပါရမီ၊ တည်ကြည်တွေးသန့်၊ ဒေါ်လေးခန့်ပါ၊

* ပဉ္စမရဟန်းဒါယိကာမကို၊ ကဗျာဆိုချေ၊ မြို့တာမွေမှ၊ စေတနာထိန် ဒေါ်လှရှိန်ပါ၊

* ဆဋ္ဌမ ရဟန်းဒါယကာကို ဖော်ပြဆိုက၊ သာကေတမှ၊ သိကြစင်စစ်၊ ဦးသိန်းချစ်နှင့်၊ ဖြည့်လစ်ပါရမီ၊ 'တူညီညီဖြူ ဒေါ်အေးကြူပါ။
* သတ္တမ ရဟန်းဒါယိကာမကို၊ ပြကာဆိုချိန်၊ မြို့အင်းစိန်မှ၊ လင်းထိန်ဆင့်ဆင့်၊ ဒေါ်ဒေါ်ညွန့်ပါ။
* အဋ္ဌမရဟန်းဒါယကာကို၊ ပြကာဆိုက၊ သုဝဏ္ဏမည်၊ မြို့တော်ဆီမှ၊ ရှင်ကြည်အေးချမ်း၊ ဗိုလ်မှူးသန်းဆွေနှင့်၊ ဖြည့်လင့်ပါရမီ၊ တူညီညီဖြူ၊ ဒေါ်တင်တင်စုပါ။
* နဝမရဟန်းဒါယကာကို၊ ပြကာဆိုဆောင်၊ ဧဂုံတောင်ပိုင်းပါသည့်၊ သရက်ပင်ချောင်ရွာမှ၊ သဒ္ဓါနိုင်ခိုင်၊ ဦးချစ်လှိုင်နှင့်၊ တူပြိုင်စိတ်ရှိုး၊ ဒေါ်ဒေါ်တိုးပါ။
* ဒသမ ရဟန်းဒါယကာကို၊ ပြကာဆိုဆောင်၊ ဦးခင်မောင်ဦးနှင့်၊ ကြည်နူးပါရမီ၊ တူညီညီလှမ်း၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဆန်းပါ။
* ဧကာဒသမ ရဟန်းဒါယကာကို၊ ပြကာဆိုစစ်၊ လှိုင်သာယာမြို့သစ်မှ၊ သဒ္ဓါစေတနာ၊ ထားရှိရာမိုင်၊ ဦးလှိုင်တစ်လီ၊ ဒေါ်ဝင်းကြည်ပါ။
* ဒွါဒသမရဟန်းဒါယကာကို ၊ပြကာဆိုချေ၊ မြို့သာကေတမှ၊စေတနာခိုင် ဦးစိုးနိုင်နှင့်၊ တူပြိုင်မေတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်ရာယှဉ်၊ ဒေါ်မေမေခင်ပါ။
* စာသင်ရာကို၊ ကဗျာဆိုက၊ ထိုထိုအကောင်း၊ ရေနံချောင်း နှင့် အကောင်းဖော်ညွှန်း၊ မြို့မော်ကျွန်းထူး၊ မြို့ပဲခူးစုံ၊ မြို့ရန်ကုန်နေဘ်။
* ကျောင်းတိုက်ဖော်ပြ၊ သဒ္ဓမ္မကာရီ၊ တစ်လီရွှေပြည်တာန်၊ ရွှေတောင်မှန်၏၊ တစ်ဖန်ကြခတ်၊ တစ်ရပ်ရွာမ၊ တစ်ဝခေါင်းဆုံး၊ တိုက်ညောင်တုန်းဇော။
* ယခုနေရာ၊ ရှုချေပါက၊ စာချ၊ စာသင်၊ တာဝန်လုပ်ငန်း၊ ကိုယ်တိုင်ထမ်းချ၊ သာကေတဝယ်၊ ဆင်လှရတနာ၊ မြင်ကြပါစေ၊ ဒီအနေဖြင့် ရည်ချွေအတိုတ်၊ ရည်နိမိတ်ဆောင်၊ ဆင်ဖြူတောင်သမိုက်၊ စာသင်တိုက်ပေါ့။
* နှစ်ခြိုက်ဆဗျာ၊ နှစ်ခြိုက်စာတွေး၊ နှစ်ခြိုက်ရေးပြ၊ ဘဝဖြစ်ရာ၊ ပညာပါရမီ၊ ဖြစ်စေရည်၍၊ အမည်လှပ၊ ဓမ္မကထိက၊ အိတ်ဆောင်၊ ကျမ်းစာစောင်ကို၊ ခုနောင်ဟောခန်း၊ မဇ္ဈောမပန်းဖို့၊ ရှင်လန်း

ဤငါ၊ ရည်မှန်းကာလေ၊ ရေးသားဝေငှ၊ ကြိုက်သမျှပန်၊ မကြိုက် ချန်လော့၊ အမှန်တော့လေ၊ ကြိုက်ပါစေလို၊ ချိုပါစေကြောင်း၊ ဆုမတောင်းပါ၊ ဆုတောင်းတာက၊ မှန်စွာမလွဲ၊ ဟောပြောပွဲတွေ ကြုံတွေ့ချေသော်၊ ပျော်ပျော်ပိုင်ပိုင်၊ ဟောပြောနိုင်စေ၊ စိတ်အနေမျှ ရည်ချေသမိ၊

- ကျမ်းလှဤစာ၊ ပြီးရက်မှာကား၊ တစ်သုံးငါးရှစ်၊ (၁၃၅၈)ခု၊ သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ တွက်စစ်မမေ့၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့မှာ၊ ပြီးဆုံး လာခဲ့၊

- ဤစာရေးပြု၊ မြတ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ အတုမဲ့အေးချမ်း၊ ဘေးဘျမ်း တွေ့၊ ဝေးခန်းပေသည့်၊ အေးပြေအေးရော၊ ခေမာ သောင်ကမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ မပန်းမကြာ၊ ရောက်ရပါလို၊ တောင်းဆုဆိုအံ့၊

- ထိုအေးမြမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ မြန်မြန်မရ၊ ဘဝဆုံသရာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါ လည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မြတ်တရားနှင့် မြတ်သားသံဃာ၊ ဆရာ မိဘာ၊ ကောင်းသမျှတွေ့၊ ပေါင်းရစေသား၊ သက်ရှည် ဆင်းလှ၊ ချမ်းသာ ရ၍၊ ဗလ မညာ၊ ကောင်းမြတ်တာထွေ၊ စုံပြည့်နေကာ၊ ပညာ အဓိက၊ ကြီးစေးရလို တောင်းဆုဆိုအံ့၊

- ဤလိုဤငါ၊ ဤစာပြုရ၊ ကုသလ၏၊ ဘာဂဟုဆိုအဖို့ကိုလည်း၊ ထိုထို များစွာ၊ ဆရာ့မိဘ၊ ဟူသမျှနှင့်၊ မိတ္တဆွေညာ၊ အစဖြာသည့်၊ ကိုယ် မှာစောင့်ကြပ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်များ၊ သိကြားဗြဟ္မာ၊ ယမရာဇ လောကပါလာ၊ စာတုမဟာရာဇ၊ နတ် များစွာတွေ၊ ရပါစေဟု၊ ငါလေနှံ့ညီ ပေးဝေငှ၏၊

- အမျှရပျော်၊ သာဓု ခေါ်၍၊ သူတော်နတ်များ၊ ငါတို့အားလည်း၊ မမှားကြည့်ရှု၊ စောင့်ရှောက်ပြုလော့၊ ယခုအခါ၊ အနုကဗျာနှင့်၊ အနုစာတွေး၊ အနုရေးထုတ်၊ ဤစာအုပ်၏၊ အဟုတ်နိဂုံး၊ ကမ္ဗတ်ဖုံး သည်၊ ရှင်ပြုံးသိတဲ့ လှိုင်လှိုင်တည်း၊

ဓမ္မကထိကအိတ်ဆောင်နိဂုံး ပြီး၏၊

ဆင်ပြူတောင် တရားတော်များ အမှတ်(၂) ပြီးပြီ၊

൪-൫-൫-൩। (൨൦൦൦) ൨൭-൬-൯൭।